GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA

IN

Usum Scholæ *Westmonasteriensis.*

LONDINI,

Ex Officina *Johannis Redmayne.* MDCLXXI.

¶ LITERÆ Γράμματα

Græcorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Potestas.
Α α	ἄλφα	*alpha*	a
Β β ϐ	βῆτα	*beta*	b
Γ γ ϒ	γάμμα	*gamma*	g
Δ δ ẟ	δέλτα	*delta*	d
Ε ε	ε ψιλὸν	*e psilon*	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	*zeta*	z
Η η	ἦτα	*eta*	e longum
Θ θ ϑ	θῆτα	*theta*	th
Ι ι	ἰῶτα	*iota*	i
Κ κ	κάππα	*kappa*	k c
Λ λ	λάμβδα	*lambda*	l
Μ μ	μῦ	*mu*	m
Ν ν	νῦ	*nu*	n
Ξ ξ	ξῖ	*xi*	x
Ο ο	ο μικρὸν	*o micron*	o parvum
Π π ϖ	πῖ	*pi*	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	*rho*	r
Σ ϲ σ ς	σῖγμα	*sigma*	s
Τ τ	ταῦ	*tau*	t
Υ υ	υ ψιλὸν	*u psilon*	u
Φ φ	φῖ	*phi*	ph
Χ χ	χῖ	*chi*	ch
Ψ ψ	ψῖ	*psi*	ps
Ω ω	ω μέγα	*o mega*	o magnum

Ex Literis septem sunt Vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt Consonantes σύμφωνα.

Vocales Analogæ.

Longæ μακρὰ, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Præpositivæ προτακτικὰ α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ ὑποτακτικὰ, ι, * υ.

* υ Præpositiva est ante ι.

Ex Præpositiva & Subjunctiva fit Dipthongus.

Diphthongi δίφθογγοι 12.

Sex propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.

Sex impropriæ καταχρηστικαὶ, { tres surdæ ἄφωνοι, ᾳ, ῃ, ῳ. / tres absonæ κακόφωνοι, ηυ, υι, ωυ.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Semivocales ἡμίφωνα. { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. † / Liquidæ ὑγρὰ, seu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, * ν, ρ. / σ litera solitaria, suæ potestatis, μοναδικὸν, ἄσημον.

† Pro δσ, κσ, πσ.

* Pro ν scribitur { γ ante γ, κ, ξ, χ, & ante eadem ubiq; sonat ut ν. / μ ante β, μ, π, φ, ψ. / λ & plerumque ρ, σ, ante similem.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt: { Lenis sive tenuis ψιλὸν (᾿). / Asper sive densus δασὺ (῾).

Omnis vocalis vel diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur, ut ὄρος *mons*, ὅρος *terminus*: υ, semper aspero, ut ὗς *sus*: sic etiam ρ semivocalis, ut ῥὶν *nasus*. Quòd si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut μύῤῥα *myrrha*.

Consonæ mutæ tametsi nullo spiritu notentur, pro ratione tamen illius inclusi dividuntur in { Tenues ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas δασέα, φ, χ, θ.

Oppositæ inter se, ἀντίστοιχα, { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Tenues elisâ vocali aut diphthongo suâ migrant in aspiratas, si sequens vocalis aut diphthongus aspiretur: π', κ', in suas aspiratas φθ, χθ.

Ex literis syllabæ fiunt, ex syllabis dictiones, ex dictionibus oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Tempora

Tempora χρόνοι

Duo sunt: Longum (-), Breve (υ). Utrumq; vel Natura φύσει, ut χειμὼν *hyems*, θέρος *æstas*. Positione θέσει, ut μάστιξ *flagellum*, παῖς *puer*. Usu χρήσει, ut Τιτὰν, Πάρις.

Accentus προσῳδίαι

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα (´). Gravis βαρεῖα (`), Circumflexus περισπώμενον (῀).

Acutus habet locum in ultima, penultima, antepenultima; unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεὸς *Deus*: penacutum παροξύτονον, ut κόσμος *mundus*: antepenacutum προπαροξύτονον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus, in ultima & penultima; unde vocabulum dicitur circumflexum περισπώμενον, ut συκῆ *ficus arbor*: antecircumflexum προπερισπώμενον, ut σῦκον *ficus*.

Gravis tantùm in ultima signatur; unde vocabulum dicitur (ut priùs) ὀξύτονον, ut Χριστὸς *Christus*: sed in omni syllaba intelligitur in qua accentus non pingitur. In ultima verò si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύτονον, ut κόσμος, ἄγγελος, σῦκον.

Apostrophus ἀπόστροφος (')

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas esse propter vocalem vel diphthongum proximè sequentem, ut οὐτ' ὄναρ, *neq; somnium*: si sequens illa aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut οὐθ' ὕπαρ *neque visio*, νύχθ' ὅλην *totam noctem*, τίφθ' οὕτω; *quid ita?*

DICTIONES λέξεις

Octo sunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μετοχὴ,* Adverbium ἐπίρρημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpositio πρόθεσις. Ex his priores quinq; sunt declinabiles κλιταὶ, tres posteriores sunt indeclinabiles ἄκλιτοι. Declinabilium aliæ regulares ἀνάλογοι, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

** Sub Adverbio cōprehenditur Interjectio.*

Dictionum affectiones πάθη sunt, 1°. Communes; Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa παράγωγον: Figura, Simplex ἁπλοῦν, sive Incomposita ἀσύνθετον, Composita σύνθετον, Decomposita παρασύνθετον: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Persona πρόσωπον 1ª, 2ª, 3ª, & Numerus; Vel omni præterquam Verbo, ut Genus, Casus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel soli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἑνικὸς, Dualis δυϊκὸς Pluralis πληθυντικός.

Casus πτώσεις quinq; Nominativus ὀρθὴ, Genitivus γενικὴ, Dativus δοτικὴ, Accusativus αἰτιατικὴ, Vocativus κλητική.

Genera γένη quatuor: Masculinum ἀρσενικὸν, Fœmininum θηλυκόν, Neutrum οὐδέτερον, Commune κοινόν.

Articulus

est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*.
Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*. }

Articulus præpositivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τὼ	τοῖν	οἱ	τῶν	τοῖς	τοὺς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν	τὰ	ταῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
Neut.	τὸ	τοῦ	τῷ	τό.	τὼ	τοῖν	τὰ	τῶν	τοῖς	τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὅς	οὗ	ᾧ	ὅν	ὥ	οἷν	οἵ	ὧν	οἷς	οὕς
Fœm.	ἥ	ἧς	ᾗ	ἥν	ἅ	αἷν	αἵ	ὧν	αἷς	ἅς
Neut.	ὅ	οὗ	ᾧ	ὅ.	ὥ	οἷν.	ἅ	ὧν	οἷς	ἅ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

NOMEN.

Substantivum.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parisyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non crescentes genitivo; à se invicem distinctæ terminatione recti: Quinta verò est imparisyllabica περιττοσύλλαβος, genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem est, similiter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est: Gen perpetuò desinit in ων.

Per singulos numeros idem est Nom. Acc. Voc. Neutrorum, quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in quarta simplicium.

Decli-

Declinatio prima

Duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ ταμίας *quæstor*, ὁ τελώνης *publicanus*.

Sing. N. ὁ ταμίας, G. τοῦ ταμίου, D. τῷ ταμίᾳ, A. τὸν ταμίαν, V. ὦ ταμία.

Dual. N. & A. τὼ ταμία, G. & D. τοῖν ταμίαιν, V. ὦ ταμία.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμιῶν, D. τοῖς ταμίαις, A. τοὺς ταμίας, V. ὦ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνου, D. τῷ τελώνῃ, A. τὸν τελώνην, V. ὦ τελώνη.

Dual. N. & A. τὼ τελώνα, G. & D. τοῖν τελώναιν, V. ὦ τελώνα.

Plural. N. οἱ τελῶναι, G. τῶν τελωνῶν, D. τοῖς τελώναις, A. τοὺς τελώνας, V. ὦ τελῶναι.

Dativus singularis in quatuor prioribus declinationibus simplicium, & quinta contractorum habet ι semper subscriptum finalibus α, η, ω.

Subscribitur plerumq; vel propter. { *Distinctionem, ut τῷ ταμίᾳ in dativo singulari, τὼ ταμία in nominativo duali.* *Deperditionem, ut κέραϊ κέρᾳ. Syllabæ enim ex qua deperditur ι subscribitur.* }

Nomina in της, ut Σατράπης *Satrapa*, in της ut ἐπιστάτης *magister*; Gentilia, ut Σκύθης *Scytha*, & composita à πωλῶ *vendo*, μετρῶ *metior*, τρίβω *tero*, formant vocativum in α, ut ὦ Σατράπα, ὦ ἐπιστάτα, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα *musa*, ἡ τιμὴ *honor*.

Sing. N. ἡ μοῦσα, G. τῆς μούσης, D. τῇ μούσῃ, A. τὴν μοῦσαν, V. ὦ μοῦσα.

Dual. N. & A. τὰ μούσα, G. & D. ταῖν μούσαιν, V. ὦ μούσα.

Plural. N. αἱ μοῦσαι, G. τῶν μουσῶν, D. ταῖς μούσαις, A. τὰς μούσας, V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμὴ, G. τῆς τιμῆς, D. τῇ τιμῇ, A. τὴν τιμὴν, V. ὦ τιμή.

Dual. N. & A. τὰ τιμὰ, G. & D. ταῖν τιμαῖν, V. ὦ τιμά.

Plural. N. αἱ τιμαὶ. G. τῶν τιμῶν, D. ταῖς τιμαῖς, A. τὰς τιμὰς, V. ὦ τιμαί.

Finita in ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, ut ἡμέρα -ας *dies*, φιλία -ας *amicitia*. Litera vel syllaba pura καθαρὰ dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Tertia Declinatio

Duas habet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λόγος *sermo*; ἡ βίβλος *liber*; ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος *homo*; & ον neutrius, ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν λόγον, V. ὦ λόγε.

Dual. N.& A. τὼ λόγω, G.& D. τοῖν λόγοιν, V. ὦ λόγω.

Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς λόγους, V. ὦ λόγοι.

Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ ξύλον, V. ὦ ξύλον.

Dual. N.& A. τὼ ξύλω, G.& D. τοῖν ξύλοιν, V. ὦ ξύλω.

Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις, A. τὰ ξύλα, V. ὦ ξύλα.

Quarta declinatio * Atticorum propria

** Quinque sunt Græcæ linguæ dialecti præcipuæ, quæ à communi forma in nonnullis variant: Attica* Ἀτθὶς, *Ionica* Ἰωνὶς, *Dorica* Δωρὶς, *Aeolica* Αἰολὶς, *Bœotica* Βοιωτὶς *(cæteris rarior) Præter quas suam habent Poetæ.*

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λεὼς *populus*; ἡ γάλως *glos*; ὁ καὶ ἡ ἅλως *area*; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing. N. ὁ λεὼς, G. τοῦ λεὼ, D. τῷ λεῷ, A. τὸν λεὼν, V. ὦ λεώς.

Dual. N. & A. τὼ λεὼ, G. & D. τοῖν λεῷν, V. ὦ λεώ·

Plur. N. οἱ λεῴ, G. τῶν λεὼν, D. τοῖς λεῷς, A. τοὺς λεὼς, V. ὦ λεῴ.

Sing. N. τὸ ἀνώγεων, G. τοῦ ἀνώγεω, D. τῷ ἀνώγεῳ, A. τὸ ἀνώγεων, V. ὦ ἀνώγεων.

Dual. N. & A. τὼ ἀνώγεω, G. & D. τοῖν ἀνώγεῳν, V. ὦ ἀνώγεω.

Plural. N. τὰ ἀνώγεα, G. τῶν ἀνώγεων, D. τοῖς ἀνώγεῳς, A. τὰ ἀνώγεω, V. ὦ ἀνώγεω.

Ἕως *aurora* facit Acc. sing. in ω, sic frequenter λαγὼς *lepus*. Ἄθως *Athos*, Κέως *Ceos*, Κῶς *Cos*, Ἀπολλὼς *Apollos*, (Actor. xix. 1.) ut & omnia antiquitùs. Legitur in Acc. plurali τοὺς ἅλω, 1 *Sam.* xxiii. 1.

Nomina 4æ oriuntur ut plurimùm ex nominibus 3æ, mutando omnes vocales & diphthongos finales in ω. Item vertendo penultimam α longam vel αι ante ος purum in ε, ut λαὸς λεώς.

Quinta declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, tres vocales, α, ι, υ, neutrius; ω fœminini; & quinque consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium.

Sing.

Sing. N. ὁ πτάν, G. τοῦ πτᾶνος, D. τῷ πτᾶνι, A. τὸν πτᾶνα, V. ὦ πτάν.
Dual. N. & A. τὼ πτᾶνε, G. & D. τοῖν πτάνοιν, V. ὦ πτᾶνε.
Plur. N. οἱ πτᾶνες, G. τῶν πτάνων, D. τοῖς πτᾶσι, A. τοὺς πτᾶνας, V. ὦ πτᾶνες.

Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος, D, τῷ σώματι, A. τὸ σῶμα, V. ὦ σῶμα.
Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τοῖν σωμάτοιν, V. ὦ σώματε.
Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὦ σώματα.

Ut variæ sunt terminationes Nominativorum, ità variæ etiam vocales & consonantes sunt Genitivorum ante ος.

Termina-			*--tiones.*		
Nom.	*Gen.*		*Nom.*	*Gen.*	
α	ατος	τὸ σῆμα, *signum.*	ουν	ουντος	τὸ τυπτοῦν, *verberaturū*
	ακτος	τὸ γάλα, *lac.*		οδος	τὸ δίπουν, *bipes.*
ι	ιος, εως	τὸ σίναπι, *sinapi.*	υν	υος	ὁ μόσυν, *turris.*
	ιδος	τὸ εὔελπι, *spes bona.*		υντος	τὸ ζευγνῦν, *jungens.*
	ιθος	τὸ δύσορνι, *inauspicatū*	ων	ωνος	ὁ κλών, *ramus.*
	ινος	τὸ τὶ, *quid.*		ονος	ὁ κανών, *norma.*
	ιτος	τὸ μέλι, *mel.*		ωντος	ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
υ	εος	τὸ ἄστυ, *urbs.*		οντος	ὁ λέων, *leo.*
	υος	τὸ νάπυ, *sinapi.*		νος	ὁ καὶ ἡ κύων *canis.*
ω	οος	ἡ ἠχώ, *sonus.*	αξ	αγος	ἡ λάταξ, *strepitus.*
αν	ανος	ὁ Παιάν, *Pæan.*		ακος	ὁ θώραξ, *thorax.*
	αντος	τὸ πᾶν, *omne.*		ακτος	ὁ ἄναξ, *rex.*
εν	ενος	τὸ τέρεν, *tenerum.*	εξ	εκος	ἡ κρέξ, *crex, avis.*
	εντος	τὸ χαρίεν, *gratiosum.*	ηξ	ηγος	ὁ βουπλήξ, *stimulus.*
ην	ηνος	ὁ μήν, *mensis.*		ηκος	ὁ σφήξ, *vespa.*
	ενος	ἡ φρήν, *mens.*		εκος	ἡ ἀλώπηξ, *vulpes.*
	νος	ὁ καὶ ἡ ἀρήν *agnus.*		ηχος	ὁ καὶ ἡ βήξ, *tussis.*
ιν	ινος	ἡ ῥηγμίν, *littus.*	ιξ	ιγος	ὁ τέττιξ, *cicada.*
ον	ονος	τὸ μεῖζον, *majus.*		ικος	ἡ φρίξ, *maris fremitus*
	οντος	τὸ τύπτον, *verberans.*		ιχος	ἡ στίξ, *ordo.*

οξ

Termina- | -tiones.

Nom.	Gen.	
οξ	ογος	ἡ φλὸξ, flamma.
	οκος	ἡ πρὸξ, hinnulus.
υξ	υγος	ἡ ἄντυξ, ambitus rotæ.
	υκος	ὁ v. ἡ ἄμπυξ, caliendrũ
	υχος	ὁ ὄνυξ, unguis.
	υκτος	ἡ νὺξ, nox.
ωξ	γος	ὁ ῥὼξ, rupes.
	κος	ἡ πρὼξ, roris gutta.
γξ	γγος	ἡ φόρμιγξ, cithara.
	γκος	ὁ ϗ ἡ Λύγξ, Lynx.
αιξ	γος	ὁ ϗ ἡ αἶξ, capra.
λξ	κος	ἡ ὦλξ, sulcus.
ρξ	κος	ἡ σὰρξ, caro.
αρ	αρος	ὁ ψὰρ, sturnus.
	αρτος	ἡ δάμαρ, uxor.
	ατος	τὸ ἧπαρ, jecur.
ειρ	ειρος	ὁ φθεὶρ, pediculus.
ηρ	ηρος	ὁ θὴρ, fera.
	ερος	ὁ ἀθὴρ, arista.
ορ	ορος	τὸ ἄορ, ensis.
υρ	υρος	ὁ ϗ ἡ μάρτυρ, testis.
ωρ	ωρος	ὁ φὼρ, fur.
	ορος	ὁ ἀλέκτωρ, gallus.
	ατος	τὸ σκῶρ, sordes.
ας	αος	ὁ λᾶς, lapis.
	αδος	ἡ ἰκμὰς, vapor.
	ανος	ὁ μέλας, niger.
	αντος	ὁ γίγας, gigas.
	ατος	τὸ γῆρας, senectus.
αις	αιδος	ὁ ϗ ἡ παῖς puer.
	αιτος	ἡ δαὶς convivium.
αυς	αος	ἡ ναῦς, navis.
ες	εος	τὸ ἀληθὲς, verum.
εις	ειδος	ἡ κλεὶς, clavis.
	εινος	ὁ δεὶς, quidam.
	ενος	ὁ κτεὶς, pecten.
	εντος	ὁ χαρίεις, gratiosus.
ευς	εος, εως	ὁ βραβεὺς, arbiter.

Nom.	Gen.	
ης	ηδος	ὁ γλυὴς, bipennis.
	ητος	ὁ σὴς, tinea.
	ετος	ὁ ἀργὴς, albus,
	εος	ὁ κόρσης, caput.
	ηντος	ὁ βουλῆς, senator.
	εντος	ὁ Κλήμης, Clemens.
ις	ιος, εως	ἡ μῆνις, ira.
	ιδος	ἡ ἀσπὶς, clypeus.
	ιθος	ὁ ϗ ἡ ὄρνις, avis.
	ινος	ἡ ἶς, fibra.
	ιστος	ἡ θέμις, Themis.
	ιτος	ἡ χάρις, gratia.
οις	οιος	ἡ οἶς, ovis.
ος	εος	τὸ βάθος, profunditas.
	οτος	τὸ τετυφὸς, verberans.
ους	οος	ὁ χροῦς, cutis.
	οδος	ὁ ποῦς, pes.
	οντος	ὁ ὀδοὺς, dens.
	ουντος	ὁ πλακοῦς, placenta.
	ωντος	ὁ τυροῦς, caseosus.
	ωτος	τὸ οὖς, auris.
υς	υος	ὁ μῦς, mus,
	εος, εως	ὁ πῆχυς, cubitus.
	υδος	ἡ χλαμὺς, chlamys.
	υθος	ἡ κώμυς, fasciculus.
	υνος	ὁ Φόρκυς, Phorcys.
	υντος	ὁ ζευγνὺς, jungens.
ως	ωος	ἡ ἥρως, heros.
	οος	ἡ αἰδὼς, pudor.
	ωδος	ἡ φὼς, macula ab igne (inusta.
	ωτος	ὁ ἔρως, amor.
	οτος	ὁ τετυφὼς, verberans.
λς	λος	ἡ ἅλς, mare.
νς	νθος	ἡ ἕλμινς, tinea.
ρς	ρτος	ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ μάκαρς felix.
	ρνος	ὁ ϗ ἡ ἄρς, agnus.
αψ	βος	ἡ φὰψ, avis nomen.
	πος	ἡ λαῖλαψ, turbo.

εψ

Termina- | *-tiones.*

Nom.	Gen.		Nom.	Gen.	
εψ	βος	ἡ φλὲψ, *vena.*	οψ	πος	ἡ ὂψ, *vox.*
ηψ	πος	κώλνψ, *talus.*	υψ	πος	ὁ γὺψ, *vultur.*
ιψ	βος	ὁ Λὶψ, *Africus.*	υψ	φος	ὁ Κίνυψ, *Cinyps fluv.*
ιψ	πος	ὁ κνὶψ, *culex.*	ωψ	ωπος	ὁ θὼψ, *assentator.*
ιψ	φος	ἡ κατῆλιψ, *tabulatum.*	ωψ	οπος	ὁ χέδροψ, *legumen.*

Nomina quædam in ηρ ερος amittunt ε per syncopen in genitivo & dativo sing. ut πατὴρ, μήτηρ, γαστὴρ, *venter:* sed θυγάτηρ *filia*, Δημήτηρ *Ceres*, in omnibus casibꝰ imparisyllabicis. S. N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος τρὸς, D. θυγατέρι τρὶ, A. θυγατέρα θύγατρα, V. ὦ θύγατερ.
D. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε, G. D. θυγατέροιν τροῖν.
P. N. θυγατέρες θύγατρες, G. θυγατέρων τρῶν, D. θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας, V. ὦ θυγατέρες θύγατρες.

Similiter ὁ ἀνὴρ *vir*, nisi quod hæc vox pro ε eliso accipit δ, ut ἀνὴρ, ἀνέρος ἀνδρός. Huc refer ὄρνις ὄρνος, κύων κυνὸς, &c. elisâ mediâ vocali.

Accusativus desinit in α.

Nomina exeuntia in σ post ι vel υ (excepto ευς) si genitivum efferunt per ος purum, in accusativo vertunt σ in ν: ut ἡ ὄϊς ὄϊν *ovis*, ἡ γραῦς γραῦν *anus*.

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, habent utrumq; accusativum, α & ν, ut ἡ ἔρις, *lis*, Acc. ιδα, ιν, &c. χάρις *Dea*, Acc. χάριτα: *gratia* Acc. χάριν. ἡ κόρυς, υθος. Acc. τὴν κόρυθα & κόρυν *galea*. Sic κλεὶς, κλεῖδα, κλεῖν. παῖς παῖδα παῖν, *Steph.*

Et composita à πους, ut Οἰδίπους, Οἰδιπόδα & Οἰδίπουν.

Vocativus similis est Nominativo.

Nomina in σ post ι & υ exeuntia, abjiciunt σ in Vocativo, ut Πάρις *Paris*, παῖς *puer*, &c. ὦ Πάρι, παῖ, &c. νέηλυς *advena*, βοῦς *bos*, &c. ὦ νέηλυ, βοῦ, &c. Excipe acutitona in ις & υς, ut ὦ ἐλπὶς *spes*, ὦ χλαμὺς *chlamys*, item ὦ πους, & ὦ ὀδούς. *Nomina in ξ interdum abjiciunt ξ, ut ἄναξ ὦ ἄνα.*

Nomina, quæ declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto τος, ut ὁ γέρων-οντος, ὦ γέρον *senex*.

Nomina in εις εντος Vocativum habent in ει & εν, ut ὁ πλακόεις, εντος, ὦ πλακόει-εν *placenta*.

Gravitona in ας αντος, ην ενος, ων ονος, ωρ ορος, & pleraque in ηρ ερος abjiciunt ος, ut ῥήτωρ-ορος, ὦ ῥῆτορ *rhetor*. Similiter Ποσειδῶν ῶνος & σωτὴρ ῆρος, versâ penultimâ in suam brevem, ut ὦ Πόσειδον, ὦ σῶτερ.

Nomina in ης εος abjiciunt ο, ut ὁ Σωκράτης εος, ες.
Nomina in ω, Vocativum habent similem Dativo,

Dativus pluralis

Fit vel à dativo singulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & assumendo σ ante ι, ut πτᾶνι ᾶσι, σώματι ασι: Interdum assumitur vocalis cum σ, nam οντι fit ουσι, ut λέοντι λέουσι, à λέων *leo*: ει fit ρασι in nominibus in ηρ ερος Syncopen passis, ut πατὴρ πατεὶ πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab ἀρὴν *. υἱῒ etiam υἱάσι, ab υἱὸς *filius*. Et apud poetas in quibuscunq; nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut ἡγεμὼν ὄνι ὄνεσσι, *Dux*.

* γαστὴρ verò γαστήρσι.

Nomina in ξ, ψ, vel σ post diphthongum exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo singulari adjiciendo ι, ut κόραξ *corvus*, κόρακι. Ἄραψ *Arabs*, Ἄραψι. πλακόεις, όεισι sed κτεὶς κτεσὶ, πους ποσὶ, ους ωσὶ.

Dativis pluralibus in ι desinentibus ν additur si vocalis vel diphthongus subsequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις *illotis manibus*. Et apud Poetas ante consonam, ut στήθεσιν λασίοις *pectoribus hirsutis*.

ν additur εἴκοσι per omnes casus, ut εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quinta simplicium faciente genitivum in ος purum: inter se verò distinguuntur, terminatione recti, & vel diversitate contractionis, vel numero casuum contractorum. Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio πάθος, est vel
- Synæresis, cùm duæ vocales in diphthongum coeuntes serventur, ut τείχεϊ τείχει.
- Crasis, cùm vocalis utraq; mutatur in unā aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam ut τείχεος -ους; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων -ῶν.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης masculini, ut ὁ * Δημοσθένης *Demosthenes*: in ες & ος neutrius, ut τὸ ἱππομανὲς *hippomanes*, τὸ τεῖχος *murus*.

* Appellativum in ης vix legitur.

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τοῦ Δημοσθένεος ους, D. τῷ Δημοσθένεϊ ει, A. τὸν Δημοσθένεα η, V. ὦ Δημόσθενες.
Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε η, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν, V. ὦ Δημοσθένεε η.
Plural. N. οἱ Δημοσθένεες εις, G. τῶν Δημοσθενέων ῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τοὺς Δημοσθένεας εις, V. ὦ Δημοσθένεες εις.

Sing.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τοῦ τείχεος ους, D. τῷ τείχεϊ τείχει, A. τὸ τεῖχος, V. ὦ τεῖχος.
Dual. N. & A. τὼ τείχεε τείχη, G. & D. τοῖν τειχέοιν οῖν, V. ὦ τείχεε τείχη.
Plur. N. τὰ τείχεα, η, G. τῶν τειχέων ῶν, D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τείχεα τείχη, V. ὦ τείχεα χη.

Nomina in ης à κλέος composita contrahuntur in Nominativo singulari,& dupliciter in reliquis casibus ; ut, Ἡρακλέης -ῆς *Hercules*, Περικλέης -ῆς *Pericles*, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλέης ῆς, G. έεος έους, έος ους, D. έεϊ έει, έϊ εῖ, A. έεα * έη, έα ῆ, V. εες εις, ες.

Nomina propria in quibusdam casibus parisyllabicè inflectũtur,ut ὁ Ἀριστοφάνης,A. τὸν Ἀριστοφάνην,&c. *Aristophanes*

** Vel Ἡρακλέα. Nomina enim desinentia in ης purum Atticè contrahunt accusat. in α.*

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ ὄφις *serpens*, ἡ τέρψις *delectatio*, ὁ καὶ ἡ κόρις *cimex* ; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι *sinapi*.

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφιος, D. τῷ ὄφιϊ ὄφι, A. τὸν ὄφιν, V. ὦ ὄφι.
Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G.& D. τοῖν ὀφίοιν, V. ὦ ὄφιε.
Plur. N. οἱ ὄφιες ὄφις, G. τῶν ὀφίων, D. τοῖς ὄφισι, A. τοὺς ὄφιας ὄφις, V. ὦ ὄφιες ὄφις.
Sing. N. τὸ σίνηπι, G. τοῦ σινήπιος, D. τῷ σινήπιϊ σινήπι, A. τὸ σίνηπι, V. ὦ σίνηπι.
Dual. N. & A. τὼ σινήπιε, G. & D. τοῖν σινηπίοιν, V. ὦ σινήπιε.
Plur. N. τὰ σινήπια-ήπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινήπισι, A. τὰ σινήπια -ήπι, V. ὦ σινήπια -ήπι.

Genitivus singularis in εως usitatior est, ut ὄφεως, σινήπεως. Masculina & fœminina frequentiùs efferunt etiam genitivum Dualem & Pluralem per εων,εων,ut ὀφεων, ὀφεων· & casus contractos per ει,ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφις.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, ευς & υς generis tantùm masculini, ut ὁ βασιλεὺς *rex*, ὁ πρέσβυς *legatus* : & υ neutrius, ut τὸ ἄστυ *urbs*.

Sing. N. ὁ βασιλεὺς, G. τοῦ βασιλέος, D. τῷ βασιλέϊ λεῖ, A. τὸν βασιλέα, V. ὦ βασιλεῦ.
Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῖν βασιλέοιν, V. ὦ βασιλέε.
Plur. N. οἱ βασιλέες -λεῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τοὺς βασιλέας -λεῖς, V. ὦ βασιλέες -λεῖς.

Sing.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τοῦ πρέσβεος, D. τῷ πρέσβεϊ βει, A. τὸν πρέσβυν, V. ὦ πρέσβυ.

Dual. N. & A. τὼ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὦ πρέσβεε.

Plur. N. οἱ πρέσβεες βεις, G. τῶν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τοὺς πρέσβεας εις, V. ὦ πρέσβεες εις.

Sing. N. τὸ ἄστυ, G. τοῦ ἄστεος, D. τῷ ἄστεϊ ει, A. τὸ ἄστυ, V. ὦ ἄστυ.

Dual. N. A. τὼ ἄστεε, G. D. τοῖν ἀστέοιν, V. ὦ ἄστεε.

Plural. N. τὰ ἄστεα η, G. τῶν ἀστέων, D. τοῖς ἄστεσι, A. τὰ ἄστεα η, V. ὦ ἄστεα η.

Genitivus singularis masculinorum exit in εως sæpissimé.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœminini; ut ἡ λεχὼ *puerpera*.

Sing. N. ἡ λεχὼ, G. τῆς λεχόος -οῦς, D. τῇ λεχόϊ-οῖ, A. τὴν λεχόα -ῶ, V. ὦ λεχοῖ.

Dual. N. & A. τὰ λεχὼ, G. & D. ταῖν λεχοῖν, V. ὦ λεχώ.

Plural. N. αἱ λεχοὶ, G. τῶν λεχῶν, D. ταῖς λεχοῖς, A. τὰς λεχοὺς, V. ὦ λεχοί.

Duo sunt nomina in ως, ἡ αἰδὼς *verecundia*, ἡ ἠὼς *Aurora*, quæ hanc formam sequuntur, sed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neutrius: ut τὸ κέρας *cornu*.

Sing. N. τὸ κέρας, G. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, D. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, A. τὸ κέρας, V. ὦ κέρας.

Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, V. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit prius tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος.

Γέρα, & σέλα, & similia apud Poetas, videntur Apocopen potiùs quàm contractionem pati.

GENERA NOMINUM.

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, sunt masculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στὺξ *Styx*, &c.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in *ον*, ut Γλυκέριον *Glycerium*) Regionum, Insularum, Urbium, sunt fœminina.

Omittuntur hîc ea omnia quæ suprà ex declinationibus constant, proinde & multa exempla discrepantia à sequentibus regulis, non apponuntur.

Appellativa

Nomina virilium officiorum sunt masculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretiosorum sunt fœminina.

Excipiuntur Nom.
- 1 Arborum & plantarum.
  - 1 Masculina, ut ὁ ἐρινεὸς *caprificus*: ὁ κότινος *oleaster*, ὁ σκάνδιξ *scandix*, ὁ κόϊξ *coix*, ὁ φοῖνιξ *palma*, ὁ φελλὸς *suber*.
  - 2 Communis generis, ut ὁ καὶ ἡ ἄκανθος *acer*; ἄκανος, ἀνάγυρος *quædam arbusculæ*, ἕλιξ *vitis*, κόμαρος *arbutus*, νάρκισσος *narcissus*, ὀρίγανος *origanum*, ὑάκινθος *hyacinthus*, ὁ rarius ἡ λωτὸς *lotus*.
- 2. Lapidum, ἡ & interdum ὁ βήρυλλος *beryllus*.

In tertia declinatione

Nomina in ος plerumq; sunt Masculina. Excipiuntur

1. Fœminina, ut ἡ Αἴγυλος *abscessus inter nares*: ἄκολος *buccella*, ἄλοχος *uxor*, ἄμμος ἄμαθος, ψάμμος ψάμαθος *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἄργιλος *argilla*, ἀσάμινθος *pelvis*, ἄσβολος *fuligo*, ἄσφαλτος *bitumen*, ἀτραπὸς & ἀτράπιτος *callis*, βάλανος *glans*, βάσανος *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσος *byssus*, βῶλος *gleba*, γέρανος *grus*, γλανὸς *hyæna*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypsum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκὸς *trabs*, δόκος *consideratio*, δρόσος *ros*, εἴρεος *remigatio*, ἔμπλαστρος *emplastrum*, ἤπειρος *continens*, θόλος *locus scribarum*, ἶπος *muscipula*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mactra*, κάρπασος *venenum quoddam*, κέλευθος *via*, κέρκος *canda*, κιβωτὸς *arca*, κόπρος *stercus*, κράδος *ramus*, κύλιχνος *pyxis*, λάπαθος *fossa*, λέκιθος *vitellus*, λήκυθος *ampulla*, λιθάργυρος *spuma argenti*, λό-

χος

χὼς *puerpera*, λύγδος *glarea*, κυνάνθρωπος & κυνάνθρωπος *morborum species*, μήρινθος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθος *stercus humanum*, νεὸς *novalis*, νῆσος *insula*, νόσος *morbus*, νυὸς & ἔννυος *nurus*, ὁδὸς *via*, cum compositis, παρθένος *virgo*, πλίνθος *later*, πρόχοος *aqualis*, ῥάβδος *virga*, σορὸς *loculus*, σποδὸς *cinis*, τάφρος *fossa*, τήβεννος *toga*, τίτανος *calx*, τρίβος *semita*, ὕαλος *vitrum*, χάλκανθος *atramentum sutorium*, ψῆφος *calculus*.

2 Communis generis, ὁ καὶ ἡ Ἄβυσσος *abyssus*, ἀγωγὸς *dux viæ*, αἴγαγρος *caper-ra sylvestris*, ἄκυλος *glans*, ἄκατος *lembus*, ἀνάδοχος *fidejussor*, ἄρκτος *ursus -a*, ἀρτοκόπος *pistor*, βάρβιτος *barbitus*, ἔλαφος *cervus -a*, ἔνοικος *incola*, ἐπίκουρος *auxiliator-trix*, ἔριθος *lanificus -a*, ἔφηβος *adolescens*, ἡμίονος *mulus-a*, ἵππος *equus-a*, κυνηγὸς *venator -trix*, λάγηνος *lagena*, λίθος *lapis*, λυρῳδὸς *lyricen*, μάστρωπος *leno-a*, μόσχος *vitulus-a*, οἶμος *semita*, πρόσπολος *anteambulo*, σπύραθος *caprarum stercus*, στάμνος *urna*, στρουθὸς *passer marinus*, σχοῖνος *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs fœminina, ἄγγελος *nuntius-a*, ἀλάβαστρος *alabaster*, ἄνθρωπος *homo*, ἄρριχος *cophinus*, ἄτρακτος *fusus*, διάκονος *minister-tra*, ἡνίοχος *auriga*, θεὸς *deus-a*, κόγχος *cochlea*, κόκκος *granum*, κωλεὸς *membrum*, λιμὸς *fames*, νόθος *nothus*, ῥοῖζος *stridor*, χηλὸς *loculus*, χιλὸς *pabulum*, χίμαρος *caper*.

Rariùs Masculina, δέλτος *libellus*, κάμηλος *camelus*, κάμινος *fornax*, ληνὸς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ῥινὸς *pellis*, ψίαθος *storea*.

Omissa sunt multa Adjectiva pro Substantivis accepta, ut ἡ ἔρημος *eremus*: præcipuè à verbis derivata, & composita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendiculum*, &c.

In quarta Declinatione

Omnia genus sortiuntur à nominibus tertiæ unde dimanant: reliqua sunt ista, ὁ ταώς, ἡ ἕως, ὁ καὶ ἡ ἅλως.

In quinta & sequentibus

Masculina

1 In *αν* *ων*.

2 In *ην*. Sed ἡ γέρην *grus* fœmina, ἡ σειρὴν ῆνος *Siren*, ἡ φρὴν ενὸς *mens*, ὁ καὶ ἡ χὴν ηνὸς *anser*.

3 In

3. In ων.
- 1. in εδων, vel ηδων. Sed ὁ φλέδων *nugator.*
- 2. pauca in ων ωνος ut ἡ τρήρων *columba,* μυοπάρων *navigii* species, ἅλων *area.*
- Excipe
  - 1. Fœminina
    - 3. hæc in ων ονος ut ἡ ἀκροχορδὼν *verruca,* ἀλκυὼν *halcyon,* εἰκὼν *imago,* ἠϊὼν *littus,* λαγὼν *ilia,* ὀλολυγὼν *ululatus,* πλαγγὼν *pupa cerea,* πυγὼν *cubitus,* σιαγὼν *maxilla,* σινδὼν *sindon,* σταγὼν *stilla,* τρυγὼν *turtur,* χελιδὼν *hirundo,* χθὼν *terra,* χιὼν *nix.*
  - 2. Communis generis sequentia
    - 1. in ων ονος ut ὁ καὶ ἡ ἀρηγὼν *auxiliator,* γνώμων *index,* ἡγεμὼν *dux,* θεάμων *spectator,* κίων *columna,* κύων *canis,* ὁ δαίμων *deus,* rarius ἡ δαίμων *dea.*
    - 2. in ων ωνος ut ὁ καὶ ἡ ἀλεκτρυὼν ωνος *gallus,* ὁ (& rarius ἡ) αἰὼν *ævum,* αὐλὼν *fretum,* κώδων *tintinnabulum.*

4. In ξ.
- 1. in γξ pleraque: sed ὁ στρόφιγξ *vertebra,* ὁ καὶ ἡ λάρυγξ *guttur,* ὁ καὶ ἡ λύγξ *lynx,* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ *frumen.*
- Excipe
  - 1. Fœminina
    - 2. quædam in ξ κος ut ἡ ἀλώπηξ *vulpes,* ἄλοξ & αὖλαξ *sulcus,* ἄϊξ *impetus,* βέμβηξ *turbo,* γλαὺξ *noctua,* δόρξ *capra,* ἕλιξ *volumen,* κάμαξ *vitis pedamentum,* κλίμαξ *scala,* κύλιξ *calix,* λάρναξ *capsa,* πήληξ *galea,* πλὰξ *tabula,* πνὺξ locus *Athenis* ubi habebatur concio, σάνδυξ *cerussa usta,* σὰρξ *caro,* σμώδηξ & σμῶδιξ *vibex,* σπάδιξ *termes,* στάλιξ *paxillus,* σχίδαξ *assula,* χοῖνιξ *chœnix,* χόλιξ *intestinum,* φρὶξ *fremitus maris*: item νὺξ νυκτὸς *nox.*
    - 3. quædam in ξ γος ut ἡ ἄντυξ *ambitus rotæ,* διώρυξ *fossa,* λάταξ *strepitus,* μάστιξ *flagellum,* πέμφιξ *flatus,* πνὶξ *suffocatio,* πομφόλυξ *bulla,* πτέρυξ *ala,* ῥὰξ *acinus,* ῥὼξ *fissura,* τρὺξ *mustum,* ἔρεξ & τέτριξ *avis* quædam, ὕσπληξ *scutica,* φλὸξ *flamma.*
    - 4. quædam in ξ χος ut ἡ ἄμυξ *vellicatio,* θρὶξ *capillus,* πτὺξ *plica,* στὶξ *ordo,* ὕστριξ *hystrix.*

2. Communia. 1. Rariùs Masculina in κος, ut ὁ rariùs ἡ ἄμπυξ *caliendrum*, λύγξ *lynx*, ὄμφαξ *uva acerba*: in γος, ut ἡ rariùs ὁ αἴξ *caper-ca-pra*, φάρυγξ & φάρυξ *guttur*: in χος ut βήξ *tussis*. 2. Rariùs Fœminina in κος, ut ὁ rariùs ἡ δέλφαξ *porcellus*, μεῖραξ *juvenis*, πέρδιξ *perdix*, πίδαξ *fons*, σκύλαξ *catulus*, φύλαξ *custos*.

5 In ηρ:

excipe:
1. Fœminina quædam in ηρ ερος, ut ἡ ἀὴρ *caligo*, γαστὴρ, εἰνάτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, ἡ κὴρ ῆρος *fatum*.
2. Com. gen. ὁ rariùs ἡ αἰθὴρ *æther*.
3. Neutra, τὸ ἦρ *ver*, τὸ κῆρ *cor*.

6 In υρ: sed ὁ καὶ ἡ μάρτυρ *testis*, τὸ πῦρ *ignis*.

7 In ωρ:

excipe pauca:
1. Fœmin. in ωρ ορος, ut ἡ ἀλέκτωρ *conjux*, ἡ μητρομήτωρ *matris mater*, ἡ οἰνομήτωρ *vinimater*.
2. Com. gen. ut ὁ καὶ ἡ ἀμύντωρ, & πράκτωρ *ultor -trix*.
3. Neutra in ωρ ωρος, ut τὸ ἕλωρ *præda*, τὸ πέλωρ *monstrum*: item in ωρ ατος, τὸ σκὰρ *sordes*, τὸ ὕδωρ *aqua*.

8 In ας: sed ἂς άδος fœminina: ας ατος neutra. Et paucula in ας αος, τὸ δέπας *poculum*, σέλας *lumen*: ὁ vel τὸ κρᾶς *caput*.

9 In ης: excipe fœminina omnia in της τητος: item ἐσθὴς ῆτος *vestis*.

10 In εις: sed ἡ κλεὶς *clavis*.

11 In ως: sed ἡ αἰδὼς, γάλως, ἠὼς· ἡ φὼς *macula*, & τὸ φῶς *lumen*.

12 In ους: sed ὁ καὶ ἡ βοῦς *bos*, τὸ οὖς *auris*.

13 In ψ:

excipe fœmin.:
1 in πος, ut καλαῦροψ & καλάβροψ *pedum*, λαῖλαψ *turbo*, ὄψ *vox*, σήψ *serpentis genus*, ὤψ *vultus*.
2 in πος & φος, ut κατῆλιψ *scala*.
3 in βος, ut λίψ *petra*, φλέψ *vena*, χέρνιψ *pollubrum*.

Fœmi-

Fœminina.

1 In ιν vel ις ινος: Excipe masculina, ut ὁ Δελφὶν-ὶς *delphinus*, ἑρμὶν-ὶς *fulcrum tori*, ἰκτὶν *milvus*, τελχὶν *fascinator*: ὁ vel ἡ θὶν vel θὶς *acervus*.

2 In ειρ: sed ὁ φθεὶρ *pediculus*.

3 In ις:

excipe:
1 Masc. quædam in ις ιος, ut ὁ ἔχις *vipera*, κὶς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (sed ἡ μάντις apud Athen.) ὄρχις *testiculus*, ὄφις *serpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, υἷις *filius*: item in ις ιδος, ut ἄϊς *orcus*, γύνις *semivir*: λῖς ιτὸς *pannus*.
2 Communia quædam in ις ιος, ut ὁ καὶ ἡ κάσις *frater* vel *soror*, κόρις *cimex*, κυπασσις *tunicæ species*, λάτρις *servus-a*, ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*: ὄρνις ιθος *avis*.

4 In αις: sed τὸ σταὶς τὸς *farina subacta*, ὁ καὶ ἡ παῖς.

5 In υς:

excipe:
1 Masc. quædam in υς υος, ut ὁ ἄπφυς *paterculus*, βότρυς *racemus*, θρῆνυς *scabellum*, ἰχθὺς *piscis*, κάνδυς *vestis Persica*, μῦς *mus*, ἐμῦς *mus aquatilis*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumer*, σκόλλυς *lanugo*, στάχυς & ἄσταχυς *spica*, φίτυς *pater*.
2 Com. generis composita ab ἤλυθα, ut ὁ καὶ ἡ νέηλυς *advena*: item ὁ καὶ ἡ ὗς vel σῦς *sus*, ὁ καὶ ἡ μάρτυς *testis*.

6 In υς & ρς: Sed ὁ καὶ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra

1 In ορ & αρ: Sed ὁ ἔσχαρ αρος *pediculus*, ψὰρ *sturnus*: item ἡ δάμαρ *uxor*.

HETROCLITA

Sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt :

Heteroclita Contractione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri possunt. Ea autem sunt, vel

1. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus: hujusmodi sunt in declinatione simplicium
   - 1. Ἑρμέας ῆς, έου οῦ, &c. *Mercurius.* Ἀπελλέης ῆς, έου οῦ, &c. *Apelles.*
   - 2. Μνάα ᾶ, άας ᾶς, &c. *Mina.* Γαλέη ῆ, έης ῆς, &c. *Felis.*
   - 3. Νόος οῦς, όου οῦ, &c. *Mens.* Ἀδελφιδέος οῦς, έου οῦ, &c. *Sororis filius.* Ὀστέον οῦν, έου οῦ, &c. *Os ossis.*
   - 5. Ἀλλᾶεις ᾶς, άεντος ᾶντος, &c. *botellus.* Πλακόεις οῦς, όεντος οῦντος, &c. *placenta.* Κενεὼν ὼν, εῶνος ῶνος, &c. *venter.* Δαῒς δᾴς, δαΐδος δᾳδὸς, &c. *fax.* Κέρας κρᾶς, κράατος κρατὸς, *caput.*

2. Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus, *viz.* Nom. Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in
   - υς υος in υς, ut βότρυς *racemus*, υες, υας, υς;
   - αυς αος in αυς, ut ναῦς *navis*, ναες, νάας, ναῦς.
   - ους οος in ους, ut βοῦς *bos*, βόες, βόας, βοῦς.
   - Item ἔρις *lis*, ἔριδες, ἔριδας, ἔρεις· κάλπις *urna*, κάλπιδες, κάλπιδας, κάλπεις· Ὄρνις *avis*, ὄρνιθες, ὄρνιθας, ὄρνεις· κλεὶς *clavis*, κλεῖδες, κλεῖδας, κλεῖς.

Reliqua Heteroclita sunt

1. *Variantia*, 2. *Deficientia*, 3. *Redundantia.*

Variantia 1°. *Genus*

In singul. generis sunt masc. in plural.
- Neutrius, ὁ * ἐρετμὸς *remus*, τὰ ἐρετμά. Sic * ὁ ζυγὸς *jugum*, ὁ τάρταρος *tartarus*, ὁ χέδροψ *legumen*, τὰ χέδροπα.
- Masculini & Neutrius, ὁ δεσμὸς *vinculum*, οἱ δεσμοὶ, τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος *currus*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ μηρὸς *femur*, ὁ μοχλὸς *vectis*, ὁ νῶτος *dorsum*, ὁ πυρσὸς *fax*, ὁ σταθμὸς *statio*, ὁ ταρσὸς *planta pedis*, ὁ τράχηλος *collum*, ὁ χαλινὸς *frænum.*

* *Leguntur* τὸ ἐρετμὸν, *Hom.*
* τὸ ζυγὸν, *Plato.*
* τὰ δέσματα, *Hom.*

In

In singulari generis fœm. { In Nominativo & Accuſativo Duali Maſcul. ut ἡ ὁδὸς via, cum compoſitis, τὼ ὁδὼ, &c. ἡ πόλις civitas, τὼ πόλεε. * In pluraii fœmin. & neutr. ἡ κέλευθος via, αἱ κέλευθοι & τὰ κέλευθα.

* Articu fœmin. omnia ſic inflectuntur.

2°. Caſum.

Quædam neutra in αρ, à nominibus in ας, genitivum mutuantur, ut ἄλειαρ farina, ἄλειφαρ unguentum, δέλεαρ & ἔδαρ eſca, ἦμαρ dies, ἧπαρ jecur, κάρηαρ caput, κτέαρ poſſeſſio, ὄνειαρ utilitas, οὖθαρ uber, πεῖραρ finis, στέαρ adeps, φρέαρ puteus: Gen. ἀλείατος, &c. His addi poteſt, γάλα γάλακτος, ὄναρ ὀνείρατος, οὖς ὠτὸς auris, σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος.

Ζεὺς ſic inflectitur.
Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, D. Ζηνὶ vel Διὶ, A. Ζῆνα vel Δία, V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in ſoluta oratione, ad hunc modum:
Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεὼς, D. νηΐ, A. ναῦν.
Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσὶ, A. ναῦς:

3°. Genus & Caſum.

ἡ γυνὴ mulier, & ἡ χεὶρ manus, ſic variantur:
Sing. N. ἡ γυνὴ, G. τῆς γυναικὸς, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι:
Dual. N. A. V. τὼ γυναῖκε, G. D. τοῖν γυναικοῖν:
Plur. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες:
Sing. N. ἡ χεὶρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χεὶρ.
Dual. N. A. τὼ χεῖρε, G. D. τοῖν χεροῖν, V. ὦ χεῖρε:
Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.
Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus caſibus impariſyllabicis; ut χερὸς, &c.

Deficientia 1°. Caſibus.

Aptota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis, ut κοΐ non significativa, ut βλίκτει materialiter sive τεχνικῶς posita, ut τὸ ἄνθρωπος hæc vox ἄνθρωπος.

Nomina peregrina, ut Δαβίδ.
Similiter τὸ ὄφελος *utilitas*, τὸ χρεὼν *fatum*, &c.

Monoptota: Nom. ἡ δῶς *donum*, Hesiod. &c. αἱ κατακλῶθες *fata*, Hom. &c.

Diptota: Nom. ὁ λάας *lapis*, Acc. τὸν λάαν. ὁ λῖς *leo*, Acc. τὸν λῖν, &c.

Triptota: 1°. Quoad terminationem & numerum casûs: ut Nom. ὁ καὶ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, D. μάρτυσι *testis*.

2°. Quoad terminationem casûs: Nomina propria circumflexa in ᾶς, ῆς, ῦς. ὁ Θωμᾶς, G. ᾶ, A. ᾶν, V. ᾶ. Sic Ἀρῆς & Διονῦς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ὦ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγρίππας, G. α, &c.

3°. Quoad numerum casûs. Neutra sequentia N. A. V. * βρέτας *statua*, δέμας *corpus*, ἐέλδωρ *desiderium*, ἦδος *voluptas*, ἦτορ *cor*, κλέτας *devexitas*, κῶας vel κῶς *vellus*, λέπας *promontorium*, μῆχος & μῆχαρ *artificium*, νῶκαρ *torpor*, σέβας *veneratio*, * σκέπας *tegumentum*, σκίναρ *fœtus*, τέκμαρ & τέκμωρ *finis*, ὕπαρ *visio*, χρέως *debitum*.

* *Legitur*. τῷ βρέταϊ.

* τὰ σκέπα

2°. *Numero*.

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni tantum attribuuntur. Item * ὁ ἀὴρ *aer*, ἡ ἅλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum*, &c.

* *Leguntur alicubi* οἱ ἀέρες, αἱ γαῖ, τὰ πύρα, τὰ ἔλαια. *item* γαιάων.

Singulari & Duali carent Festa, ut Διονύσια *Bacchanalia*: Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῆναι *Athenæ*, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ *Achivi*, &c. Magistratuum, ut Ἔφοροι *Ephori*. Nomina quæ pluribus singularibus sunt propria, ut Εὐμενίδες *Furiæ*, &c. Item ἐμβάδες *cothurni*, κτέρεα *exequiæ*, & plura hujusmodi.

Redun-

Redundantia 1°. in Nominativo.

Masc. multa in ηρ & ωρ, ut κλητὴρ, κλήτωρ *vocator*, in ηρ & ης, ut πλαςὴρ, πλαςὴς *fictor*, &c. Item, ὁ ὑὸς, ὑεὺς, υἷις *filius*, cum pluribus aliis.

Fœmin. multa in α & η, ut ἄχνα, η, *gluma*, in η & ις, ut ἀγκάλη, ἀγκαλὶς *ulna*, in η & ος, ut ἀσβόλη, ἄσβολος *fuligo*, in ις & ια, ut σπάνις, σπανία *raritas*, &c. Item ἀηδὼν & ἀηδὼ *luscinia*, &c.

Neutr. multa in ος & ον, ut τὸ δένδρος, δένδρον *lignum*, in ον & ιον, ut ἄεθλον, ιον *præmium certaminis*, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδος *aqua*, &c.

Mascul. & Fœmin. multa in ος & ια, ut ςρατὸς, ιὰ *exercitus*, in ος & ις ut βαθμὸς, ὶς *gradus*, in μὸς & μὴ, ut αὐχμὸς, μὴ *siccitas*, &c. Item ἀϋτμὴν, μὴ *halitus*, &c.

Mascul. vel Fœm. vel Com. quædam in ις & ιν, ut ὁ δελφὶς, ὶν *delphin*, ἡ ἀκτὶς, ὶν *radius*, ὁ καὶ ἡ θὶς, ὶν *agger*, &c.

Masc. & Neutr. multa in ος & ον, ut θύμος, ον *thymus*, *um*, in μὸς & μα, ut ἀσπασμὸς, ἄσπασμα *salutatio*, in ος, ut ὁ σκότος & τὸ σκότος, *tenebræ*, &c. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*, &c.

Fœm. & Neutr. multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνίον *habena*, in μα & μη ut χάρμα, χάρμη *gaudium*, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἶδος *pudor*, &c.

Mascul. Fœmin. & Neutr. quædam in ος, η, ον, ut σίμβλος, η, ον *alveare*, &c. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς, τὸ χεῖμα, *hyems*, &c.

2°. in Genitivo.

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam tertiæ & quintæ simpl. ut ὁ νοῦς, οῦ, οὸς *mens*, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ simpl. ut ὁ Μίνως, ω & ωος *Minos*, ὁ γέλως, ωτος & ω *risus*. In ις ad formam quintæ simpl. & secundæ contract. ut ἡ τίγρις, ιδος & ιος *tigris*, &c. Item ἡ Θέμις, ιδος & ιςος *jus*, cum paucis aliis.

Divisio Nominum.

Nomen dicitur
- à re significata
  - Substantivum ὑποστατικὸν: ut βί☉ *vita*,
  - Adjectivum ἐπίθετον: ut ὅλ☉ *totus*.
- à flexione
  - Simplex ἁπλοῦν, sive incontractum ἀπαθὲς: ut ταμίας, καλός.
  - Contractum συνῃρημένον: ut Δημοσθένης, ἀληθής.

Utrumq; à modo significandi
- Appellativum προσηγορικὸν: ut κύριος *dominus*, ἅγι☉ *sanctus*.
- Proprium κύριον: ut Ἰησοῦς, Ναζαραῖ☉.

Rursus utrumq; quoad
- speciem est vel
  - Primitivum πρωτότυπον: ut μέλι *mel*, γλυκὺς *dulcis*.
  - Derivativum παράγωγον: ut μέλισσα *apis*, γλυκερὸς *dulcis*.
- figuram est vel
  - Simplex sive incompositum ἀσύνθετον: ut φωνὴ *vox*, καλὸς *bonus*.
  - Compositum σύνθετον: ut συμφωνία *consonantia*, φιλόκαλ☉ *amans boni*.
  - Decompositũ παρασύνθετον: ut ἀσυμφωνία *dissonantia*, ἀφιλόκαλ☉ *negligens boni*.

Derivativum est vel
- Denominativum παρώνυμον: ut θεότης *deitas*, οὐράνι☉ *cælestis*.
- Verbale ῥηματικὸν: ut λόγος *sermo*, ἐλλιπὴς *imperfectus*: de quo póst.
- Participiale μετοχικὸν: ut εἱμαρμένη *fatum*, ἡγέμεν☉ *præfectus*.
- Pronominale ἀντωνυμικὸν: ut ταυτότης *identitas*.
- Adverbiale ἐπιῤῥηματικὸν: ut ἀλία *cætus*, παλαιὸς *antiquus*.
- Præpositionale προθετικὸν: ut ὕπατος *Consul*, ἀντίος *contrarius*.

Ex Denominativis præsertim notantur hæc substantiva: 1. Fœmineum. 2. Patronymicum. 3. Diminutivum. 4. Amplificativum.

Fœmineum Θῆλυ.

Fœminea simpliciter formata in α & η, sequuntur accentum suorum Masculinorum: ut θεὰ à θεὸς, ταμία à ταμίας, *dispensatór*, βασιλὴ à βασιλεὺς, ἀδηφιδῆ ab ἀδηφιδοῦς, κόρη à κόρος *puer*. Sic etiam in ις ex ης, ut εὑρετὶς ab εὑρετὴς *inventor*, προστάτις à προστάτης *præses*: sed penultima longa circumflectitur, ut προφῆτις à προφήτης: sæpe etiam ῖτις, ut ἀγρεῖτις, κορατῖτις: item νεᾶνις à νεὰν ἄν☉. Composita à κοίτη sunt proparoxyt. ut παράκοιτις à παρακοίτης *conjux*. Gentilia plerumque sunt oxyt. ut Περσὶς à Πέρσης *Persa*, Σκυθὶς à Σκύθης *Scytha*.

Oxytonum
- 1 in ας, ut ὀρεσιὰς ab ὀρεσιὴς *mõticola*, σπαρτιὰς à σπαρτιάτης *Spartanus*
- 2 in ις, ut ἀμνὶς ab ἀμνὸς *agnus*, βασιλὶς à βασιλεὺς, ἑλληνὶς ab ἕλλην *Græcus*. 2. in αινὶς, ut θεραπαινὶς à θεράπων *famulus*, λυκαινὶς à λύκ☉ *lupus*. 3. in τρὶς, ut ὀρχηστρὶς ab ὀρχηστὴς *saltator*, αὐλητρὶς ab αὐλητὴς *tibicen*.

Paroxyt.

Parox. { 1 in ινη, ut ἰατρίνη ab ἰατρὸς *medicus*, ἡρωΐνη ab ἥρως *semideus*.
2 in υνη, ut θεράπυνη à θεράπων *famulus*.

Proparoxytonum {
1 in ια, idque 1. in εια, ut εὐπατέρεια ab εὐπάτηρ *bono patre natus*, βασίλεια à βασιλεύς. 2. in ιεια, ut ἀγγελίεια ab ἄγγελος *nuntius*. 3. in τεια, ut ἰάτρεια ab ἰατρὸς *medicus*, παιδολέτεια à παιδολέτης *liberorum interfector*, συμπαίστεια à συμπαίστωρ *simul nutritus*, ποιήτεια à ποιητὴς *poeta*.
2 in να, idq; 1. in ιδνα, ut ἔχιδνα ab ἔχις *serpens*. 2. in αινα, ut ἰχθυοπώλαινα ab ἰχθυοπώλης *piscium venditor*, λύκαινα à λύκος *lupus*, λέαινα à λέων *leo*, ἀλεκτρύαινα ab ἀλεκτρυὼν *gallus*. 3. in οινα, ut δέσποινα à δεσπότης *herus*. 4. in ιννα, ut βασίλιννα à βασιλεύς.
3 in ειρα, ut Κάειρα à Κὰρ *Car*, δότειρα à δοτὴρ *dator*, δεσπότειρα à δεσπότης *herus*, πρέσβειρα à πρέσβυς *senex*.
4 hyperdissyllabum in σα, idq; 1. in ασσα, ut ἄνασσα ab ἄναξ *rex*, sed φάσσα à φὰψ *palumbus*, &c. 2. in ησσα, ut πένησσα à πένης *pauper*, sed Κρῆσσα à Κρὴς *Cres*, &c. 3. in ισσα, ut βασίλισσα à βασιλεὺς *rex*, Αἰθιόπισσα ab Αἰθίοψ *Æthiops*, Κίλισσα à Κίλιξ *Cilix*. 4. in υσσα, ut Λίβυσσα à Λίβυς *Libys*.
}

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum, ut πρόφρασσα à πρόφρων *propensus*, ἀλεξιάρη ab ἀλεξιάρης *imprecationes pellens*, μάκαιρα à μάκαρ *felix*.

Patronymicum Πατρωνυμικὸν

Est nomen proprium personæ quod à nomine potissimum patris, interdum avi & matris derivatur: Et est vel

1 Mascul. paroxytonum quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel {
In ίδης, cùm primitivum sit vel { 3æ. simpl. in ος impurum, ut Πρίαμος-μίδης. 5æ. simpl. ut Νέστωρ-ορος-ίδης. }
In άδης, cùm primitivum sit vel { 1æ. simpl. ut Βορέας-έου-εάδης. 3æ. in ιος, ut ἥλιος-ίου *sol*, ιάδης. }
In ιάδης, cùm primitivum in penultima genitivi sit longum, cujuscunq; declinat. ut Λαέρτης, Λαέρτου, Λαερτιάδης, Ἄτλας, Ἄτλαντος, Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλεὺς, Πηλῆος, Πηληιάδης.
}

Fœmin. { Oxytonum { In ὶς vel ὰς ex masculinis removendo δη, ut Νεστορίδης, Νεστορὶς, Ἡλιάδης, Ἡλιάς.
In νὶς à rectis Primitivorum, mutando ultimam syllabam, ut Χρύσης, νὶς, Κάδμος, νίς. } }

Fœmi-

Fœmininum — Paroxyton.
- In ίνη vel ώνη, à rectis etiam Primitivorum.
- In ίνη, cùm primitivum sit vel { 3æ. simpl. in ος impurum, ut Ἄδραςος-ίνη. / 3æ. contr. in ευς, ut Νηρεὺς-ίνη.
- In ώνη, cùm primitivum sit vel { 3æ. simpl. in ιος, ut Ἰκάειος-ιώνη. / 5æ. simpl. in ίων, ut Ἠετίων-ιώνη.

Ionica paroxytona in ίων, ut Κρονίων à Κρονίδης *Saturnius*.

Æolica proparoxytona in διος, ut Ὑῤῥάδιος ab Ὑῤῥάδης *Hyrrhæ filius*.

Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut ποιμθύίδης à ποιμλὼ *pastor*: sic κοιρανίδης, ἀλιάδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκορισικὸν

Masculinum
- Oxytonum in ιδεὺς, ut λαγιδεὺς à λάγως *lepus*.
- Paroxytonum in
  - ίας, ut παππίας à πάππας *pater*.
  - αξ, ut λίθαξ à λίθος *lapis*: Sed δέλφαξ *porcellus*, σκύλαξ *catulus*, quandoque sunt Fœmin.
  - ίλας, ut Θευχαείλας à Θεύχαεις pro Θεόχαεις.
  - ίδης, ut λαγίδης à λάγως.
  - ίνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφος.
  - ίσκος, ut νεανίσκος à νεανίας *juvenis*.
  - ων, ut Ἡφαιςίων ab Ἥφαιςος *Vulcanus*.
  - ις, ut ἄςεις ab ἀςράγαλος *talus*.
  - ύλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρως: item Ἡρύλλος ab Ἡρακλῆς [*Hercules*.
- Proparoxyton. in
  - ιχνος, ut κύλιχνος à κύλιξ *calix*
  - ιχος, ut Ἀμύντιχος ab Ἀμύντας
  - υλλος, ut Βάθυλλος à Βαθυκλῆς
- Circumflexum in
  - ᾶς, ut Ζηνᾶς à Ζηνόδωρος
  - ῦς, ut Διονῦς à Διονύσιος
- Antecircumflexum in ῖνος, ut χαεῖνος à χάεις.

Fœmininum
- Oxyt. in
  - ὰς, ut χοιρὰς à χοῖρος *porcus*.
  - ὶς, ut κρηνὶς à κρήνη *fons*. Sic multa (in
    - αυνὶς, ut ὑαυνὶς ab ὗς *sus*.
    - αλὶς, ut φυσαλὶς à φύσα *vesica*.
    - υλὶς, ut ἀντεραςυλὶς ab ἀντεραςὴς *rivalis*.
    - υλλὶς, ut ἀκανθυλλὶς ab ἄκανθα *spina*.
    - αεὶς, ut Κοτυτταεὶς *parva Cotytto*, à Κοτυττὼ *dea turpitudinis*.
    - ακὶς, ut Ἐειθακὶς ab ἔειθος.
  - ὼ, ut Θεανὼ à Θεὰ *dea*.
  - ὼν, ut ἀρπεδὼν ab ἀρπεδόνη *funis*.
- Paroxyto. in
  - ιγξ, ut λάϊγξ à λᾶς *lapis*.
  - άκνη, ut πιθάκνη à πίθος *dolium*.
  - ίσκη, ut παιδίσκη à παῖς *puer*.
  - ίχη, ut μητίχη à μῆτις *consilium*.
  - ίχνη, ut πολίχνη à πόλις *urbs*.
  - ύλη, ut βομβύλη à βόμβος *sonus apum*.
- Proparoxytonum in
  - ιλλα, ut πράξιλλα à πρᾶξις *actio*.
  - ιννα, ut κόριννα à κόρη *puella*.
  - υλλα, ut νίκυλλα à νίκη *victoria*.

Neutrum

Neutrum:

- In ιον:
  - hyperdissyll. propar. ut ἀκάνθιον ab ἄκανθα, spina: sic
    - multa in:
      - διον, ut γνωμίδιον à γνώμη, sententia.
      - λιον, ut κρεΰλλιον à κρέας caro, &c.
      - νιον, ut πιθάκνιον à πίθος dolium, &c.
      - ειον, ut ὀνάειον ab ὄνος asinus, &c.
    - pauca in:
      - σιον, ut κοράσιον à κόρη puella.
      - πιον, ut θρανίπιον à θράνος sella.
      - φιον, ut χωρίφιον à χῶρος ager.
  - trissyllabum:
    - proparoxytonum, ut γήδιον à γῆ terra, γύναιον à γυνὴ mulier.
    - paroxytonum etiam, ut χοιρίον à χοῖρος porcus: præcipuè si sit oriundum ex acutitonis vel rectis, ut στρυθίον à στρυθὸς passer: vel genitivis, ut παιδίον à παῖς παιδός.
- In εῖον, antecircumflexum, ut ἀγγεῖον ab ἄγγος.

Ex Primitivo uno varia nonnunquam Diminutiva nascuntur, ut κορίσκη, κοράσιον, κόριον, κορίδιον à κόρη puella.

Ex Diminutivis alia Diminutiva, ut πολίχνιον à πολίχνη urbecula, &c.

Diminutiva adjectiva perpaucissima sunt: ut δριμύλος à δριμὺς acerbus, μικκύλος à μικκὸς pro μικρὸς parvus, ὁσσίχος ab ὅσος quantus, παυρίδιος à παῦρος paucus, πύῤῥιχος à πύῤῥος rufus.

Amplificativum Αὐξητικόν.

1 Oxytona in ὸς, ut ἀρνειὸς agnus adultior ab ἀρς agnus, παιδνὸς puer adultus à παῖς puer. Sed πάππος à πάππας pater.

2 Paroxytona in ίας, ut μετωπίας magnam habens frontem à μέτωπον frons; πωγωνίας magnam habens barbam, à πώγων barba; στομίας magnum habens os, à στόμα os; ὠμίας ab ὦμος humerus. In αξ, ut πλούταξ valde dives, à πλοῦτος divitiæ. Item nomina propria in ων ωνος, ut Γνάθων parasitus Gnatho, à γνάθος maxilla.

3 Proparoxytonum, ut χερμάδιον lapis magnus, à χερμὰς lapis; λόγιον divinus sermo, à λόγος sermo. Item δᾶπις magna fax, à δᾶς fax.

Nomen tam Substantivum quàm Adjectivum, pro varia significatione aliud dicitur Numerale Ἀριθμητικὸν, ut τριὰς Trinitas, εἷς unus. Collectivum περιληπτικὸν, ut ὄχλος turba, πολύς. Gentile ἐθνικὸν, ut Μακεδὼν Macedo, Ἀχαϊκὸς Achaicus. Fictitium πεποιημένον, ut βόμβος sonus apum, βομβήεις sonorus.

Porrò, Adjectivum est Possessivum κτητικὸν, idque vel Appellativum, ut δεσποτικὸς herilis, &c. vel Proprium ut Ἑκτόρεος Hectoreus: Materiale μετουσιαστικὸν, ut λίθινος lapideus: Locale τοπικὸν, ut οὐράνιος cœlestis: Temporale χρονικὸν, ut ἡμερινὸς diurnus: Indefinitum ἀόριστον, ut τὶς quidam: Interrogativum ἐρωτηματικὸν, ut ποῖος qualis: Redditivum ἀνταποδοτικὸν, ut τοῖος talis: Partitivum μεριστικὸν, ut ἕτερος alius.

Ad-

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Substantivorum.

Sunt autem trium generum, τριγενῆ.

Alia habent in Nominativo	tres terminationes τρικατάληκτα,		
	duas δικατάληκτα,	Hæc flectuntur	per tres articulos.
	unam μονοκατάληκτα,		

Omnis dictio trium generum habet Masc. & Neut. sim. in Gen. & Dat.

Adjectiva trium terminationum desinunt in

ος	& faciunt fœmininũ per	η	neutrum per	ον	ad formam	3æ & 2æ simpl.
ας		α		αν		5æ & 2æ simpl.
εις		εσσα		εν		5æ & 2æ simpl.
ων		ουσα		ον		5æ & 2æ simpl.
υς		εια		υ		3æ contr. & 2æ. simpl.

**Sic adjectiva contracta in οῦς, ut, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, &c. V. ὦ ἁπλοῦ, ῆ, οῦν,*

**Sed ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.*

*ος Sing. Nom. καλὸς, ὴ, * ὸν, Gen. οῦ, ῆς, οῦ, &c. Voc. ὲ, ὴ, ὸν, &c. *pulcher*. Sed adjectiva in ος purum, & ρος faciunt fœmininum per α, ut ἅγιος, ἁγία, &c. *sanctus*, ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, *floridus*. Excipe Materialia plurimo in εος, ut χρύσεος-έη, &c. παρδάλεος-έη: & numeralia omnia in-οος, ut ὄγδοος-όη, &c. ἁπλόος-όη, &c.

ας Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, G. παντὸς, πάσης, παντὸς, &c. V. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, &c. Sed μέλας *niger*, & τάλας *miser*. S.N. ας, αινα, αν, G. ανος, αίνης, ανος, &c. V. αν, αινα, αν, &c. Μέγας verò *magnus*, μεγάλη, μέγα, G. μεγάλου, ης, ου, &c. A. μέγαν, μεγάλην, μέγα, V. ὦ μέγα, μεγάλη, μέγα, &c.

εις Sing. N. χαρίεις, εσσα, εν, G. εντος, έσσης, εντος, &c. V. χαρίεν & ει, εσσα, εν *gratiosus*.

ων Sing. N. ἑκὼν, οῦσα, ὸν, G. όντος, ούσης, όντος, αἴθων, G. ωνος.

**ἐα Poet.*

**Leguntur contract. ἡμίσους. Marc. 6. ἡμίση, Luc. 19.*

**Apud Poetas πολλὸς πολλόν.*

υς Sing. N. ὀξὺς, εῖα, ὺ, G. έος, είας, έος, D. έϊ εῖ, είᾳ, έϊ εῖ, A. * ὺν, εῖαν, ὺ, V. ὺ, εῖα, ύ. D. N. A. V. έε, εία, έε, G. & D. έοιν, είαιν, έοιν. Plur. N. έες, εῖς, εῖαι, έα, G. έων, ειῶν έων, D. έσι, είαις, έσι, A. έας, εῖς, είας, έα, V. έες, εῖς, εῖαι, έα.

Excipe πολὺς *multus*, Sing. N. * πολὺς, πολλὴ, πολὺ, G. πολλοῦ, ῆς, οῦ, D. πολλῷ, ῇ, ῷ, A. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, V. πολὺ, πολλὴ, πολὺ, &c. Poetæ sic inflectunt, N. πολὺς, G. πολέος, D. πολέϊ, A. πολὺν, V. ὦ πολύ. Plur. N. πολέες-εῖς, G. πολέων, D. πολέσι-έεσσι, A. πολέας, -εῖς, V. ὦ πολέες-εῖς.

Adje-

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum desinunt in

Desinunt in	Et formăt neutrum per		Desinunt in	Et formăt neutrum per	
* ος	ον	3æ. simpl.	ους	ουν	5æ. sim.
ως	ων	4æ. simpl. *quandoq;* 5æ.	ων	ον	5æ. sim.
ας	αν	5æ. simp.	ωρ	ορ	5æ. sim.
ις	ιν	5æ. simp.	ης	ες	1æ contr.
ην	εν	5æ. simp.			
υς	υ	5æ. simp.			

**Sic adjectiva contracta in ους, ut εὔνους ουν. V. ὦ εὔνου ουν.*

ος ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος καὶ τὸ ἔνδοξον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐνδόξου, &c. V. ὦ ἔνδοξε καὶ ὦ ἔνδοξον, *illustris.*

ως ὁ καὶ ἡ ἔυγεως καὶ τὸ ἔυγεων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἔυγεω, &c. V. ὦ ἔυγεως & ἔυγεω, *fertilis.* ὁ καὶ ἡ πολύκερως καὶ τὸ πολύκερων, G. τοῦ καὶ τῆς τοῦ πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολύκερως καὶ ὦ πολύκερων, *habens multa cornua.*

ας ὁ καὶ ἡ ἀείνας καὶ τὸ ἀεῖναν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀείναντος, &c. V. ὦ ἀεῖναν, *perpetuo fluens.*

ις ὁ καὶ ἡ ἔυχαρις καὶ τὸ ἔυχαρι, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐυχάριτος, &c. A. τὸν καὶ τὴν ἐυχάριτα καὶ ἔυχαριν, καὶ τὸ ἔυχαρι, V. ὦ ἔυχαρι, *gratiosus.*

ην ὁ καὶ ἡ ἄῤῥην καὶ τὸ ἄῤῥεν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἄῤῥενος, &c. V. ὦ ἄῤῥεν, *masculus* vel *mas.*

υς ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς καὶ τὸ ἄδακρυ, G. υος, D. υϊ, A. υν, υ, V. ὦ υ, Dual. N. A. V. υε, G. D. ύοιν, Plur. N. υες, υς, υα, G. ύων, D. υσι, A. υας, υς, υα, V. υες, υς, υα, *sine lacbrymis.*

ους ὁ καὶ ἡ δίπους καὶ τὸ δίπουν, G. τοῦ οδος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ οδι, A. οδα, ουν, καὶ ουν, V. ους, ου, καὶ ουν, *bipes.*

ων ὁ καὶ ἡ ἐυδαίμων καὶ τὸ ἔυδαιμον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐυδαίμονος, &c. V. ὦ ἔυδαιμον, *felix.*

ωρ ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μεγαλήτορος, V. ὦ μεγαλῆτορ, *magnanimus.*

ης ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ τὸ ἀληθὲς, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος οῦς, &c. V. ὦ ἀληθὲς, *verus.*

Pleraque Adjectiva composita & derivata in ος, sunt duarum terminationum. Atticè etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his quæ duas habent terminationes interdum fœmininum habent à masculino diversum; nempe in ος, ut ἀθάνατος άτη, αἰώνιος ία, in ην ut τέρην εινα, in υς ut θῆλυς εια, &c.

Quædam etiam varias habent vocales & consonantes ante ος Genit. In ις ιτος, ut priús: ιδος, ut φιλόπατρις *amans patriæ*: ιθος, ut φίλορνις *amans avium*: ιος, ut τρόφις *bene nutritus*: ινος, ut τὶς *quis*,
ην ενος, ut priús. ηνος ut ἄσην *infelix.*
υς υος, ut priús: εος ut θῆλυς *fœmineus.*
ους οδος, ut priús: οντος ut ἀνόδους *edentulus.*
ης εος, ut priús: ητος ut ἀκμὴς *indefessus.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum & unius terminationis desinunt in

ιν, ξ, ρ, ς, αρς, ψ	5æ. simp. ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ	τριγλώχιν, ἅρπαξ, μάκαρ, λευκόκερως, μάκαρς, αἴθοψ	G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ	τριγλώχινος *tricuspis.* ἅρπαγος *rapax.* μάκαρος *felix.* λευκόκρατος *album habens caput.* μάκαρτος *felix.* αἴθοπος *subfuscus.*

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes in recto & genitivo.

In ρ· αρ, ut priús: ηρ ηρος, ut μιξόθηρ *semivir:* ερος, ut πλατυγάστηρ *latum habens ventrem:* ειρ ειρος, ut ἑξάχειρ *sex habens manus:* υρ υρος, ut ἐπιμάρτυρ *testis.*

ς· ατος, ut priús: αδος, ut πολυδειράς *cacuminosus:* αις αιδος, ut φιλόπαις *puerum amans:* αιτος, ut ἁβρόδαις *delicatus:* αυς εως, ut μυριόναυς *permultis navibus instructus:* ευς εως, ut δονακεὺς *arundinosus.*

αρς· τος, ut priús: νος, ut πολύαρς.

ξ· αξ γος: ut priús: κος, ut πτὰξ *pavidus:* κτος, ut χειρώναξ *qui manibus operatur:* εξ κος, ut ἐπίτεξ *parturiens:* ηξ ηγος, ut αἰνοπλὴξ *graviter feriens:* ηκος, ut αἰολοθώρηξ *variam habens thoracem:* εκος, ut κυναλώπηξ *cane & vulpe natus:* ιξ κος, ut πολυάϊξ *valde impetuosus:* χος, ut ὕσθριξ *suis pilos habens:* γος, ut ὁμηρομάστιξ, &c. οξ γος, ut ἔμφλοξ *ignitus, &* εὐφόρμιγξ *pulchram habens citharam:* κος, ut πάνδοξ *hospes publicus:* ωξ κος, ut πτὼξ *pavidus:* γος, ut ἀπορρὼξ *abruptus:* υξ γος, ut σύζυξ *conjunctus,* & δίπτυξ *duplex:* κος, ut χρυσάμπυξ *aureum reticulum habens:* αιξ αικος, ut καλλιγύναιξ *pulchras habens mulieres.*

ψ· οψ, ut priús: εψ πος, ut κατώβλεψ *deorsum respiciens:* ιψ πος, ut αἰγίλιψ *relictus à capris:* βος, ut χοιρόθλιψ *libidinosus:* ωψ ωπος, ut γλαυκώψ *cæsios habens oculos:* οπος & ωπος, ut εὐρύοψ *magnos habens oculos.*

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem in reliquis casibus habitâ ratione generis, ut plurimùm sequuntur, uti constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur vero paucula, ut ἄπολις ιδος, &c. *qui sine urbe est.*

Plurima Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur esse tantùm duorum generum, διγενῆ; in neutro vix invenienda, ut φιλέλλην *Græcorum amans:* Paucula unius, μονογενῆ; ut ἡ καμινὼ *caminaria:* Præsertim Masculina in ευς, ut ὁ φιλοβασιλεὺς *regis amans:* in ης etiam 1æ simpl. & ejus fœmininum in ις 5æ simpl. ut ὁ βοηλάτης, ἡ βοηλάτις *boves abigens:* G. άτου άτιδος, D. άτῃ άτιδι, A. άτην άτιδα, & άτιν, V. άτα άτι, &c.

Adjecti-

Adjectivum Numerale

Cardinale προσηγορικὸν. Ordinale τακτικόν.

Cardinalia heteroclita sunt: εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες.

Εἷς *unus* Tetraptoton 5æ, & 2æ simpl.

Sing. N. εἷς μία ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνὸς, D. ἑνὶ μιᾷ ἑνὶ, A. ἕνα μίαν ἕν. Duali & Plur. caret: sic composita, οὐδεὶς, μηδείς.

Δύο *duo* Tetraptoton, 3æ simpl. omnium generum. Singulari caret: Dual. N. A. δύο, Attice δύω, G. δυοῖν, fœm. δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur extra Dativum.

Leguntur οὐδένες, οὐδένας, μηδένες, μηδένας, μηδέσι. δυεῖν Masc. apud Lucianum.

Ἄμφω *ambo*, Diptoton 3æ simpl. per omnia genera:
N. A. ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς *tres*, & τέσσαρες *quatuor*, Tetraptota 5æ simpl. Sing. & Dual. carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς τρισὶ, Ac. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.
Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τέσσαρσι, A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, &c. ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c.

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem, πόσος *quotus*, apte respondent, ut πρῶτος *primus*, δεύτερος *secundus*, τρίτος *tertius*, &c. Ex his manant dialia, ἐφήμερα, quæ respondent ad quæstionem ποσαῖος *quoto die*, ut πρωταῖος, δευτεραῖος, τριταῖος 1°, 2°, 3°, *die*, &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιαστικά, 1. in πλόος -οῦς, ut ἁπλόος οῦς *simplex*, διπλόος οῦς, *duplex*, &c. ἑκατονταπλοῦς *centuplex*, &c. 2. in πλάσιος vel πλασίων, ut διπλάσιος *duplus*, &c. ἑκατονταπλάσιος -πλασίων *centuplus*, &c. sic πολλαπλοῦς-πλάσιος-ίων *multiplex*.

Græci numeros his literis sic exprimunt:

Μονάδες, α′ 1, β′ 2, γ′ 3, δ′ 4, ε′ 5, ς′ 6, ζ′ 7, η′ 8, θ′ 9,

Δεκάδες, ι′ 10, κ′ 20, λ′ 30, μ′ 40, ν′ 50, ξ′ 60, ο′ 70, π′ 80, ϟ 90,

Ἑκατοντάδες, ρ′ 100, σ′ 200, τ′ 300, υ′ 400, φ′ 500, χ′ 600, ψ′ 700, ω′ 800, ϡ 900,

Χιλιάδες, α 1000, β 2000, &c. κ 20000, ρ 100000.

Μιγάδες, ια 11, κβ 22, ργ 103, αδ 1004, &c. 1670 αχο

24 literis intermiscentur tres notæ ἐπίσημα: βαῦ ς, κόππα ϟ, σάμπι ϡ.

Apud

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1. κ 11, ρ 17, ω 24, quo pacto libri Homerici distinguuntur.

Ex Majusculis Ι 1 pro μία, Π 5 pro πέντε, Δ 10 pro δέκα, Η 100 pro Ἑκατὸν, Χ 1000 pro χίλιοι, Μ 10000 pro μύριοι. Geminata geminant numerum, ut Ι Ι 2, Π Π 10, Δ Δ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim τῷ Π inscribere solebant, & significabant numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

|Δ| 50 |Η| 500 |Μ| 5000

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparationis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus θετικὸς, Comparativus συγκριτικὸς, Superlativus ὑπερθετικός.

Positivus desinit in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ξ, ος, ους, υς, ων.

Adjectiva in ος post longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος, ut σεμνὸς, ότερος, ότατος *venerabilis*, φαῦλος, ότερος, ότατος *improbus*.

Post brevem mutant ο in ω, ut σοφὸς, ώτερος, ώτατος *sapiens*. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ἱκανὸς, ότερος, ότατος, vel ώτερος, ώτατος *idoneus*.

Adjectiva in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ους, υς, ων, formant Comparativum & Superlativum assumendo τερος & τατος.

αρ, ις elliso ι, ις, ους, ην, ων, ας, ης, υς — assumit τερος & τατος:

- Masc. sing.: μάκαρ, ἀρτερος, ἀρτατος *felix*. χαρίεις, έστερος, έστατος *gratiosus*. λαστὶς, ίστερος, ίστατος *gulosus*. ἁπλοῦς, ούστερος, ούστατος *simplex*.
- Masc. plur.: τέρην, ενες, έστερος, έστατος *tener*. σώφρων, ονες, έστερος, έστατος.
- Neut. sing.: μέλας, αν, άντερος, άντατος *niger*. εὐσεβὴς, ὲς, έστερος, έστατος *pius*. εὐρὺς, ὺ, ύτερος, ύτατος *latus*.

Sed υς sæpe mutatur in ίων & ιστος, ut εὐρὺς, εὐρίων, εὔριστος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ες plural. in ίστερος, & ίστατος, ut ἅρπαξ *rapax*, ἁρπαγίστερος, &c. βλὰξ *stupinus*, βλακίστερος, &c.

Com-

Comparatio anomala Adjectivorum

1° in ος

	Comparativus	Superlativus	
Ἀγαθὸς	ἀμείνων ἀρείων κρείσσων* κρείττων† κάῤῥων	ἀγαθώτατος rariùs. ἄριστος. κράτιστος.	* Atticè. † Doricè.
καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.	
ἐσθλὸς bonus	λωΐων ‖ λώων βελτίων & βέλτερος φέρτερος	λώϊστος vel λῷστος. βέλτιστος & βέλτατος. φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.	‖ Per Synæresin.
κακὸς malus	κακώτερος & κακίων χείρων & χερείων	κάκιστος. χείριστος.	
μικρὸς parvus	μικρότερος & μείων ἐλάσσων ἥσσων	μικρότατος & μεῖστος. ἐλάχιστος. ἥκιστος.	
αἰσχρὸς	αἰσχρότερος & αἰσχίων	αἰσχρότατος & αἴσχιστος turpis.	
ἐχθρὸς	ἐχθίων	ἔχθιστος inimicus.	
ὀλίγος	ὀλίζων	ὀλίγιστος paucus.	
ῥᾴδιος	ῥᾴων	ῥᾷστος facilis.	

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comp. & Superl. ut
φίλος, φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος amicus.
Γεραιὸς senex, παλαιὸς antiquus, σχολαῖος otiosus: γεραίτερος, &c.
Θέρειος æstivus, θερείτερος: δεξιὸς dexter, δεξιτερός.
Τρίτος tertius, τρίτατος.

Attici formant
- multa in
  - έστερος έστατος, ut αἰδοῖος venerabilis, ἀνιηρὸς tristis, ἄκρατος incontinens, ἄμορφος deformis, γενναῖος generosus, σπουδαῖος studiosus, ὡραῖος speciosus.
  - αίτερος αίτατος, ut ἥσυχος tranquillus, μέσος medius, πρώϊος matutinus.
  - Ἄσμενος placidus, έστερος & αίτερος: sic ὄψιος serus.
- pauca in ίστερος ίστατος, ut μονοφάγος solus edens, λάλος loquax, λάλιστος etiam in Superlativo.

Ἐπιτήδειος idoneus, ότερος & έστερος, &c. πτωχὸς pauper, ότερος & ίστερος, &c. φιλοκτέανος locuples, ώτερος & έστερος, &c.
Ἴδιος proprius, ώτερος & αίτερος, &c.
Legitur ἀνθρωπινέστερος ab ἀνθρώπινος humanus.

2° in ους, ut διπλοῦς duplex, διπλότερος, πορφυροῦς purpureus πορφυρώτερος.

*Ionicè. 3° in ας, ut μέγας * μέζων, & μείζων, μάσσων, μέγιστος magnus.

4° in ην, ut τέρην τερεινότερος, &c. tener.

5° in ης, ut ψευδὴς -δίστερος -δίστατος mendax.

ὑγιὴς sanus ὑγιώτερος.

6° in ων, ut πέπων πεπαίτερος, &c. maturus.

πίων πιότερος πιότατος pinguis.

7° in υς, ut πολὺς πλείων vel πλέων πλεῖστος multus.

Comparativa in ων præsertim irregularia sic inflectuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πλείονος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, Ac. τὸν καὶ τὴν πλείονα πλείοα πλείω, καὶ τὸ πλεῖον, V. ὦ πλεῖον.

Dual. N. A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν, V. ὦ πλείονε.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείοες πλείους, καὶ τὰ πλείονα οα ω, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλειόνων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, Ac. τοὺς καὶ τὰς πλείονας οας ους, καὶ τὰ πλείονα οα ω, V. ὦ πλείονες οες ους, καὶ ὦ πλείονα οα ω.

Comparativa in ων & ιων parturiunt alia Comparativa;

1° ων vertitur in ότερος, ut χείρων χειρότερος multo pejor.

2° ιων mutat ι & præcedentem consonam in σσ, ut παχίων πάσσων multò pinguior, ταχίων θάσσων multò celerior, ἐγγίων ἔσσων, vel potiùs ἄσσων multò propior.

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa, ut ἐλάχιστος ἐλαχιστότερος multò minimus, κύδιστος κυδίστατος longè gloriosissimus.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ factâ comparatione migrant in Adjectiva.

Compa- 1° Substantivum,
1 in ος: Neutrum per ιων & ιστος, ut κέρδος lucrum, κερδίων lucrosior, κέρδιστος. Sed ὕψος altitudo, ὑψίτερος altior, ὕψιστος. κῦδος gloria, κυδίων & κυδότερος gloriosior, &c.
Masculinum more adjectivorum in ος, ut θεὸς deus, θεώτερος divinior. Sed μυχὸς penetrale, μυχαίτατος μυχοίτατος μύχατος intimus.
2 α, η, ον, plerumque vertitur in ότερος ότατος, ut ἅμιλλα certamen, ἁμιλλότερος pugnacior.

3. υς assumit plerumque τερος τατος, ut ἄρκυς rete, ἀρκύστατος retium tensivus.
4. ὰς, & ωρ in genitivo, vertunt σ in τερος τατος, ut βασιλεὺς βασιλεύτερος, &c. φὼρ fur, φωρότερος furacior.
5. ης 1æ. simpl. facit superlat. ἰστατος, ut κλέπτης fur, κλεπτίστατος furacissimus.

ratur

2° Verbum: vertendo ut plurimùm ω in τερος, &c. ut δεύω relinquo, δεύτερος posterior, δεύτατος postremus.
3° Participium: verso ος in έστερος, &c. ut ἐρρωμένος ἐρρωμενέστερος robustior, &c.
4° Pronomen: αὐτὸς ipse, αὐτότατος ipsissimus.
5° Adverbium: in ω, assumpto τερος &c. ut ἄνω supra, ἀνώτερος superior, ἀνώτατος, &c. sed ὀπίσω post, ὀπίστερος posterior, abjecto ω, &c.
ἄφαρ citò, ἀφάρτερος celerior, &c. ἔνδον intus, ἐνδότερος interior, &c.
μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα.
πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος.
ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος ἐγγίων, ἐγγύτατος ἔγγιστος.
6° Præpositiones πρὸ ante, πρότερος, πρότατος πρώτατος πρῶτος.
ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync, ὕπατος.
ὑπὸ sub, ὕστερος, ὕστατος.

Pronomen

Simplex:

- Primitivum:
  - Ἐγὼ ego, σὺ tu, * οὗ sui.
  - Demonstrativum δεικτικὸν, οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.
  - Relativū ἀναφορικὸν, † αὐτὸς ipse, ὃς qui
  - Indefinitum δεῖνα quidam.
- Possessivum:
  - ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

* οὗ est reciprocum αὐτοπαθὲς, sic αὐτὸς, ἐμαυτοῦ, &c.
† αὐτὸς, & ἑαυτοῦ pronomen τριπρόσωπον.

Compositum ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius. Adde mixtum cum alio nomine, ἡμεδαπὸς nostras, ὑμεδαπὸς vestras: item τοσοῦτος, τηλικοῦτος, τοιοῦτος.

Vocativo carent Pronomina, uti etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva, ut οἷος, ποῖος, τοῖος, &c.

Proprias declinationum formas habent, ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα.

S. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ & μοῦ, D. ἐμοὶ & μοὶ, A. ἐμὲ & μέ.
D. N. A. νῶϊ & νὼ, G. D. νῶϊν & νῷν.
P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ. D. N. A. σφῶϊ & σφῷ, G. D. σφῶϊν & σφῷν. P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. Nom. Caret, G. οὗ, D. οἷ, Ac. ἕ. D. N. A. σφωὲ, & σφὲ, G. D. σφῶϊν & σφίν. P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

Δεῖνα caret Duali & Plurali.

* δεὶς Poet.

Masc. S. N. ὁ * δεῖνα, G. τοῦ δεῖνος, δείνατος, D. τῷ δείνατι, δεῖνα, δεῖνα, A. τὸν δεῖνα, δεῖνα.

Fœm. & Neutr. S. N. ἡ καὶ τὸ δεῖνα, G. τῆς καὶ τοῦ δεῖνος, D. τῇ καὶ τῷ δεῖνι, Ac. τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Reliqua in ος more Adjectivorum inflectuntur
ἐμὸς, ἡ, ὸν, &c.

* Sic τηλικοῦτος, αὕτη, οῦτο, τοσοῦτος αὕτη οῦτο, τοιοῦτος αὕτη οῦτο.

Sed N. οὗτος αὕτη * τοῦτο, G. τούτου ταύτης τούτου, D. τούτῳ ταύτῃ τούτῳ, A. τοῦτον ταύτην τοῦτο, V. ὦ οὗτος αὕτη τοῦτο.
D. N. A. τούτω ταύτα τούτω, G. D. τούτοιν ταύταιν τούτοιν.
P. N. οὗτοι αὗται ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις ταύταις τούτοις, A. τούτους ταύτας ταῦτα, V. οὗτοι αὗται ταῦτα. Similiter, ἐκεῖνος η ο, &c. αὐτὸς ἡ ό.

Ἐμαυτοῦ & σεαυτοῦ, Sing. tantùm numerum habent: Ἑαυτοῦ Singularem & pluralem: Nominativis carent omninó.

S. G. ἐμαυτοῦ ῆς οῦ, D. ἐμαυτῷ ῇ ῷ, A. ἐμαυτὸν ὴν ό.
S. G. σεαυτοῦ ῆς οῦ, D. σεαυτῷ ῇ ῷ, A. σεαυτὸν ὴν ό.
S. G. ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, ῆς, οῦ, D. τῷ, τῇ, τῷ, A. τὸν τὴν τὸ.
P. G. ἑαυτῶν vel αὑτῶν, D. τοῖς, ταῖς, τοῖς, A. τοὺς, τὰς, τά.
Pro quo legitur
P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

Verbum

Verbum

1°. Quoad personam est vel { Personale προσωπικὸν, ut συμφέρω confero. Impersonale ἀπρόσωπον, ut συμφέρει confert. }

2°. Quoad regimen dicitur vel { Transitivum μεταβατικὸν, ut λέγω dico. * Intransitivum ἀμετάβατον, ut λήγω desino. }

Affectiones propriæ Verbi.

Voces sive formæ διαθέσεις

Tres sunt; Activa, Passiva, Media: à quibus verba sic appellantur:

1° * Activum ἐνεργητικὸν, quod plerumque significat actionem, &

Exit in { ω { gravitonum / circumflexum } / μι } unde rursus verbum dicitur { gravitonum, ut τύπτω. / circumflexum, ut ποιῶ. / in μι, ut τίθημι. }

2° † Passivum παθητικὸν, quod passionem potissimùm notat.

3° Medium μέσον sive commune κοινὸν, quod mediam significationem, & mediam conjugationem partim activam partim passivam habet.

(2° et 3°:) utrumque exit in μαι, ut τύπτομαι.

* Ad Intransitivum refertur Substantivum, ὑπαρκτικὸν, ut εἰμὶ sum.

* Ad Activum refertur Neutrum οὐδέτερον ut φαίνω.

† Ad Passivum & Medium refertur Deponens ἀποθετικὸν ut ἐργάζομαι.

Tempora χρόνοι

In voce Activa & Media octo sunt, in Passiva novem.

Præsens ἐνεστώς *.

Præteritum παρῳχημένος { Imperfectum παρατατικός. † / Perfectum παρακείμενος. || / Pl.perfectum ὑπερσυντελικός. }

Futurum 1 m. μέλλων α'. Futurum 2m. μέλλων β'. Paulo pòst Futurum μετ' ὀλίγον μέλλων.

Indefinitum 1m. Ἀόριστος α'. Indefin. 2m. Ἀόριστος β'.

Indefinita sunt tempora incertæ significationis, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præs. & Futur. & cùm sumuntur pro Præterito, incertum est an paulò ante, vel multò ante res præterierit.

* (i.) instans.

† (i.) extensivum.

|| (i.) adjacens.

Tempora sunt vel
- Principalia ἀρχικά. Præsens, Futurum, Præteritum: sed in voce Passiva Præsens. Perf. Indef. 2m.
- Cognata συζυγῆ
  1. Præsens, Imperfectum, Ind. 2. Futurum 2m. Perf. Medium.
  2. Futurum 1m. & Indefinit. 1m.
  3. Perfectum & Pl. perfectum: & in Passiva voce Paulo pòst Futurum, Ind. 1. & Fut. 1m.

Modi ἐγκλίσεις

Sunt quinque:
- Indicativus * ὁριστική,
- Imperativus προστακτική,
- Optativus εὐκτική,
- Subjunctivus ὑποτακτική,
- Infinitivus * Ἀπαρέμφατος.

* definitivus.

* non explanativus.

Conjugatio συζυγία

est vel
- Temporalis χρονική per tempora.
  1. per tria tempora principalia.
  2. per omnia tempora ejusdem vocis.
  3. per similia quæcunque trium vocum.
- Personalis προσωπική, per omnes personas ejusdem temporis.
- Modalis ἐγκλιτική, per omnes modos.

Conjugationes sunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoscitur per literam formativam sive figurativam χαρακτηριστικόν.

Characteristica

Est triplex: Præsentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora suam characteristicam accipiunt.

Characteristica
- Præsentis est litera præcedens ω vel ομαι, μι vel μαι.
- Futuri & præteriti est aut litera eadem, aut alia ejus loco posita, vel eam proximè sequens. Sed perfecti exeuntis in ηκα ex μῶ & νῶ, κ est characteristica.

Characteristica præsentis indicat & distinguit conjugationes trium vocum, futuri characteristica conjugationes vocis Activæ, reliquæ omnes sua tempora.

Cha-

In Conjugatione	Charac- Præs.		-teris- Fut.		-ticæ Perf.		
prima	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα	delecto
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	sacrifico
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	scribo
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	verbero
secunda	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα	plico
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	dico
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	rigo
	σσ	ὀρύσσω vel		ὀρύξω		ὤρυχα	fodio
	ττ	ὀρύττω					
tertia	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα	perficio
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	festino
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	impleo
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	dico
	ω	purum, τίω		τίσω		τέτικα	honoro
quarta	λ	ψάλλω	Ω	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα	psallo
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	distribuo
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	ostendo
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	sero
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	scindo

Regulæ de Personis.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: nempe in omnibus temporibus Activæ vocis, indefinitis passivis, perfecto & plusq. perf. Med.

Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda: viz. in præsenti, futuris, & perfect. Indicativi, & in omnibus temporibus Subjunctivi per omnes voces.

Tertiis personis verborum in ι vel ε desinentibus, ν additur, si vocalis sequatur: & apud Poetas ante consonam.

Persona 2a. & 3a. singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & 2a. singularis temporum in μαι, habent ι subscriptum finalibus α, η, ω. Eædem vocales ante μην, sub se habent ι in perfecto Optativi passivi, retinéntque per omnes personas & numeros. In quacunq; demum persona cujuscunque temporis aut modi eliditur ι, per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur. vid. pag. 5.

Verba omnia barytona conjugantur ut τύπτω·

Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præs.	S. τύπτω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Imperf.	S. ἔτυπτον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.
Fut. 1.	S. τύψω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Indef. 1.	S. ἔτυψα ας ε,	D. ατον άτην,	P. αμεν ατε αν.
Perf.	S. τέτυφα ας ε,	D. ατον ατον,	P. αμεν ατε ασι.
P. perf.	S. ἐτετύφειν εις ει,	D. ειτον είτην,	P. ειμεν ειτε εισαν.
Fut. 2.	S. τυπῶ εῖς εῖ,	D. εῖτον εῖτον,	P. οῦμεν εῖτε οῦσι.
Indef. 2.	S. ἔτυπον ες ε,	D. ετον έτην,	P. ομεν ετε ον.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπτε έτω, D. ετον έτων, P. ετε έτωσαν. Sic Perf. & Pl. Perf. τέτυφε, & Indef. 2. τύπε.
Indef. 1. S. τύψον άτω, D. ατον άτων, P. ατε άτωσαν.

Modus Optativus εἴθε

Præf. & Imp. S. τύπτοιμι οις οι, D. οιτον οίτην, P. οιμεν οιτε οιεν. Sic Futur. 1. τύψοιμι, Perf. & Pl. perf. τετύφοιμι, & Indef. 2. τύποιμι.
Indef. 1. S. τύψαιμι αις αι, D. αιτον αίτην, P. αιμεν αιτε αιεν.
Fut. 2. S. τυποῖμι οῖς οῖ, D. οῖτον οίτην, P. οῖμεν οῖτε οῖεν.

Modus Subjunctivus ἐὰν

Præf. & Imperf. S. τύπτω ῃς ῃ, D. ητον ητον, P. ωμεν ητε ωσι. Sic Indef. 1. τύψω, 2. τύπω. Perfect. & Plusquam perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. τύπτειν, Fut. 1. τύψειν, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Pl. perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπεῖν.

Participium

Sequitur declinationem nominis. In fœminino genere semper est secundæ simplicium: In masculino & neutro Participium activum semper est quintæ; Passivum & medium plerumque tertiæ; Sed

Sed participium utriusque indefiniti Passivi, & perfecti Medii est qi intæ.

Participium Activum

Præsens & Imperfectum τύπ]ων ουσα ον, G. τύπ]οντ☉ ούσης οντ☉, &c. V. ὦ τύπ]ων ουσα ον. Sic Fut. 1. τύψων, & Indef. 2. τυπών.

Indefinitum 1. τύψας ασα αν, G. αντ☉ άσης αντ☉, &c. V. ὦ τύψας ασα αν.

Perf. & Plusq. τετυφὼς ῦια ὸς, G. ότος ύιας ότ☉, &c. V. ὦ τετυφὼς ῦια ός.

Futurum 2. τυπῶν ῦσα ῦν, G. ῦντος ούσης ῦντ☉, &c. V. ὦ τυπῶν ῦσα ῦν.

Conjugatio Verbi barytoni per omnia tempora & modos vocis Activæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπ]ω	τύπ]ε	τύπ]οιμι	τύπ]ω	τύπ]ειν	τύπ]ων
Imperf.	ἔτυπ]ον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

Fut. primum in quarta conjugatione variatur ut futurum secundum.

Fut. 2.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν

Temporum formatio.

Præsens

Est thema & fundamentum, ut τύπ]ω.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπ]ω ἔτυπ]ον.

Augmentum αὔξησις

Est duplex, Syllabicum συλλαβικὴ, Temporale χρονικὴ: utrumque præfigitur, similiter Imperfect. Perfect. Plusquam perfect. Indef. 1°. & 2°. in Indicativo, sed in reliquis modis soli perfecto.

Syl-

Syllabicum augmentum est ε, præfixum verbo cùm incipiat à consonante, augens syllabas.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε in omnibus temporibus quæ augentur: ut *ῥίπτω ἔῤῥιπτον, præcipito*, &c.

Temporale augmentum est η vel ω, præfixum verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

Mutabiles sunt, *α, ε, ο, αι, αυ, οι.*

α, ε in *η, ο* in *ω* mutatur; *ι* diphthongorum subscripto: ut *ἀκούω ἤκουον audio, ἐρείδω ἤρειδον fulcio, ὀρύττω ὤρυττον, fodio, αἰκίζω ᾔκιζον verbero, αὐγάζω ηὔγαζον illustro, οἰκίζω ᾤκιζον ædifico.*

Si verbum incipiat ab immutabili nullum habet augmentum:

Immutabiles sunt *η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου.*

η, ἥκω ἧκον venio: ι, ἰάπτω ἴαπτον mitto: υ, ὑβρίζω ὕβριζον injuriâ afficio: ω, ὠθῶ ὦθον impello: ει, εἰκάζω εἴκαζον assimilo: ευ, εὐθύνω εὔθυνον dirigo: ου, οὐτάζω οὔταζον vulnero.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt ι post ε; ut, *ἔχω εἶχον habeo, εἷλον* ab inusitat. *ἕλω capio, ἑλίσσω volvo, ἕλκω ἑλκύω ἑλκίζω traho, ἕρπω ἑρπύζω serpo, ἑστιάω sto, ἕπομαι sequor, ἐρέω dico, ἑστιάω convivio excipio, ἕζω sedeo, ἐάω sino, ἕω induo, ἐρύω traho, ἔθω ἐθίζω assuefacio, ἐργάζομαι operor, ἔπω εἶπον dico,* quod servat augmentum in omnibus modis: *ἑορτάζω festum celebro,* facit *εἱόρταζον* & *ἑώρταζον.*

Quatuor verba incipientia ab *α*, augmentum non admittunt: ut, *ἄω ἄον spiro, ἀΐω audio, ἀηθέσσω insuetus sum, ἀηδίζομαι tædio afficior.*

Quædam etiam ab *οι* incipientia nullum habent augmentum; ea sunt derivata ab *οἴαξ temo, οἶνος vinum, οἰωνὸς volucris, οἶστρος æstrum*: ut *οἰακίζω guberno, οἰνίζω vinum emo*, &c. Sic * *οἰδάνω tumeo, οἰκουρέω domum custodio, οἰμάω cum impetu ruo, οἴομαι desolor, οἰνοχοέω vinum fundo,* & *οἰμώζω ploro,* recipiunt vel omittunt augmentum.

* *ᾤδανον raro legitur.*

Augmen-

Augmentum Compositorum.

Verba composita augmentum habent in medio, si incipiant à Præpositione, vel δυς & ευ ante mutabilem; ut, καταγινώσκω *condemno*, κατεγίνωσκον· ἐγκαταλείπω *dereclinquo*, ἐγκατέλειπον· δυσαρεστέω *displiceo*, δυσηρέστεον· εὐεργετέω *benefacio*, εὐηργέτεον.

Excipe pauca quæ à Præpositione incipiunt; ut, ἀμφισβητέω *ambigo*, ἠμφισβήτεον· ἀμφιέννυμι *induo*, ἀνοίγω *aperio*, ἀντιβολέω *occurro*, ἀντιδικέω *adversor*, ἀφεύω *accendo*, ἀφανιάζω *detrecto*, ἀφίημι *dimitto*, ἐμμέλω *curo*, ἐνέπω *dico*, καθεύδω *dormio*, καθέζομαι & κάθημαι *sedeo*, καθίζω *sedere facio*, φροιμιάζω *procemior*.

Reliqua omnia augmentum habent in initio: ut, φιλοσοφέω *philosophor*, ἐφιλοσόφεον· πειθαρχέω *pareo*, ὁμολογέω *confiteor*, παλιλλογέω *repeto*, ἀφρονέω *desipio*, δυστυχέω *infelix sum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut ἀνορθόω ἠνώρθεον *corrigo*, ἀναλίσκω *absumo*, ὀνοματοποιέω *nomen fingo*, παροινέω *debacchor*, προοδοποιέω *viam patefacio*, ἀναίνομαι *abnuo*, ἀνέχομαι *sustineo*. Item verbum simplex, διαιτάω *arbiter sum*, cum suis compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur; ut ἐγγυάω *despondeo*, ἠγγύησα & ἐγγεγύηκα· διακονέω *ministro*, ἐμπολάω *versor*, μεθοδεύω *methodo utor*.

Præpositiones in quibuscunque compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω *inhibeo*: excipe περὶ & πρὸ, ut περιέχω *contineo*, προάγω *præeo*. Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet ι: ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω *circumvolvo*, &c. Post elisionem, relictâ consonâ, lenem vel asperum spiritum accipit à sequente vocali; ut, ἀμπέχω *circundo*, ab ἀμφὶ & ἔχω, ἀφορίζω *separo*, ab ἀπὸ & ὁρίζω.

Ante consonam verbi ἐξ fit ἐκ; ut ἐκλείπω *deficio*: ἐν & σὺν mutant suam ν in γ, &c. (*vide pag.* 2.) ut ἐγγράφω *inscribo*, συγγράφω *conscribo*, &c. σὺν etiam amittit ν, ante ζ vel σ, sequente consonâ, ut συζητέω *disputo*, συσπάω & συστέλλω *contraho*, &c. Hæ tamen tres resumunt propriam consonam ante vocalem; ut, ἐξέλιπον, ἐνέγραφον, συνέστελλον, &c.

Omnis dictio exiens in vocali, si præponatur in compositione ante ρ, geminat ρ, ut ἀναρρέω *refluo*: παρὰ verò sæpiùs omittit, ut παραρρίπτω *projicio*.

Futu-

Futurum primum

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione	Prima Secunda Tertia Quarta	in	ψω, ut τύπτω τύψω. ξω, ut λέγω λέξω. σω, ut ᾄδω ᾄσω. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ut ψάλλω ψαλῶ, &c.	

Verba in ζω:
Multa efferunt futurum per ξω: ut *αἰάζω ejulo, ἀβροτάζω aberro, ἀλαλάζω clamo, ἀλαπάζω populor, ἀτύζω consterno, γρύζω grunnio, δαΐζω divido, ἑλελίζω torqueo, ἐναρίζω interficio, ἐπιμύζω labris compressis gemo, θρυλλίζω* vel *θρυλίζω contero, κλάζω crocito, κράζω clamo, κρίζω strido, κρώζω crocito, λαπάζω evacuo, λύζω singultio, μαστίζω flagello, μερμηρίζω cogito, νυστάζω dormito, οἰμώζω ploro, ὀλολύζω ululo, πελεμίζω moveo, ῥέζω facio, στάζω stillo, στενάζω suspiro, στηρίζω firmo, στίζω pungo, συρίζω percutio, σφάζω occido.*
Paucula per γξω ut *κλάζω clango, πλάζω seduco.*
Nonnulla per ξω & σω, ut *ἁρπάζω rapio, βάζω loquor, βαστάζω porto, βουκολιάζω carmen pastorale canto, βρίζω post cibum dormio, θερίζω meto, διστάζω dubito, ἐγγυαλίζω præbeo, μάζω purgo, παίζω ludo, ποκίζω tondeo, φατίζω fingo. Σαλπίζω* autem, *tubâ cano*, facit σω & γξω.

Quædam in σσω formant Futurum per σω: ut *ἀγρώσσω venor, βράσσω ferveo, ἐρέσσω remigo, ἱμάσσω loris cædo, λεύσσω video, πάσσω inspergo, πλάσσω fingo, περάσσω vendo, πτίσσω pinso.*

Penultima futuri primi semper longa nisi in quarta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut *τέμνω τεμῶ scindo*: vel secundam vocalem diphthongi, ut *φαίνω* * *φανῶ ostendo*: vel breviando ancipitem, ut *κρίνω κρινῶ judico.*

* *Sic κεραίνω κεραῶ ἀκραιαίνω misceo.*

Quædam futura spiritum thematis retrahunt, ut *θρέψω* à *τρέφω nutrio, θρέξω* à *τρέχω curro, θύψω* à *τύφω fumum excito, ἕξω* ab *ἔχω habeo, ἀμπέχω ἀμφέξω.*

Καίω vel *κάω, κλαίω* vel *κλάω* mutant ι in υ, ut *καύσω, κλαύσω.*

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut *τύψω ἔτυψα.*

Quinque Indefinita prima, futuri primi characteristi-

riſticam non aſſumunt, ut ἔθηκα *poſui*, ἔδωκα *dedi*, ἧκα *miſi*, εἶπα *dixi*, ἤνεγκα *tuli*.

Penultima Indefiniti primi ſemper longa, unde in quarta conjugatione α mutatur in η,* ut ψαλῶ ἔψηλα *cano*: ε in ει, ut σπερῶ ἔσπειρα *ſero*. ι poſt α in fut. deperditum ſubſcribitur, ut φαίνω φανῶ ἔφηνα, αἴρω ἀρῶ ἦρα, quod per omnes modos retinet ι ſubſcriptum, ut ᾆρον, &c.

* *Sic* κρήνω ἀ κραίνω.

Præteritum perfectum

Formatur à futuro primo, mutando in conjugatione
- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ω in κα,
- ſed μῶ in μηκα.

Et præponendo augmentum, ut σκάψω ἔσκαφα *fodio*, ὀκνήσω ὤκνηκα. quòd ſi verbum incipiat à ſimplice conſonante vel mutâ ante liquidam, repetitur prima conſonans ante ε, ut τύψω τέτυφα, γράψω γέγραφα.

In omni reduplicatione tenuis pro aſpirata ponitur, ut φράζω πέφρακα. Idem fit in omni ſyllaba cujuſcunque dictionis, quoties ſyllabam proximè ſequentem aſpirata inchoat; ut θάπτω *ſepelio* θάψω, τέταφα ἔταφον, &c. Imperativi verò deſinentes in ι habent τ in ultima, ſi θ ſit in penultima, ut τύφθητι, aliter habent θ in ultimâ, ut τύπηθι.

Diſſyllaba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω στελῶ *mitto*, ἔσταλκα. Sed retinetur ε futuri in μῶ, ut νεμῶ νενέμηκα.

Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κρίνω κρινῶ κέκρικα *judico*. Cætera mutant ν in γ, * ut φαίνω *oſtendo*, πέφαγκα· μολύνω *contamino*, μεμόλυγκα, &c. * *Pag. 2.*

Γν tantùm ε præponit, etſi à muta cum liquida incipiat, ut γνωρίζω ἐγνώρικα *notum facio*.

Verba incipientia à μν, repetunt μ cum ε, ut μνάομαι *commemoro*, μέμνημαι. Sic κτάομαι *poſſideo*, κέκτημαι. Item πέπτωκα & πέπταμαι ab inuſitatis πτόω *cado*, πτάομαι *volo*, πέπτηκα à πτήσσω *paveo*.

Quædam verba præponunt vel negligunt primam conſonam; ut βλαστέω *germino*, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα· βλακεύω *piger ſum*, γλωττίζω *deblatero*, γλύφω *inſculpo*, γνάμπτω *flecto*: ſequentia rariùs negligunt, βλάπτω *nocco*, θλάω *tundo*, κρύπτω *occulto*.

Φρίσσω *horreo* φρίξω facit πέφρικα, ἥκω *venio* ἥξω ἧκα.

Perfecta in ηκα non raro abjiciunt primam vocalem thematis, ut κάμνω *laboro*, καμῶ, κέκμηκα.

Pluſ-

Plusquam perfectum

Formatur à præterito mutando *α* in *ειν*, & præponendo *ε*, si præteritum incipiat à consonante, ut *τέτυφα ἐτετύφειν*.

Indefinitum secundum

Idem est cum imperfecto: ut *ἔγραφον*.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter *λλ*, *μν*, *πτ*, abjiciunt posteriorem consonam, ut *τύπτω ἔτυπον*, &c.

2. Verba in *ζω*, *σσω*, vel *ττω*, si forment futurum primum in *ξω*, formant Indefinitum secundum in *γον* ut *τάττω ordino*, *τάξω*, *ἔταγον*: *σω* verò vertitur in *δον*, ut *φράζω*, *φράσω*, *ἔφραδον*.

Duo verba *σμύχω uro*, *ψύχω refrigero*, faciunt *ἔσμυγον*, *ἔψυγον*.

Penultima naturâ longa sic corripitur;

η, *ω*, *αι*, *αυ*, mutantur in *α*, ut *λήθω ἔλαθον lateo*, *τρώγω comedo ἔτραγον*, *φαίνω apparco ἔφανον*, *παύω cessare facio ἔπαον*. Ad eundem modum *ε* mutatur, ut *τρέπω verto ἔτραπον*: nisi in his verbis, *λέγω ἔλεγον dico*, *βλέπω video*, *φλέγω uro*, & inusitat, *τέκω pario*. Sed *τέμνω scindo*, facit *ἔταμον* & quandoque *ἔτεμον*· *πλήσσω percutio*, *ἔπληγον* & *ἔπλαγον*.

ευ vertitur in *υ*, ut *φεύγω fugio ἔφυγον*: *ου* in *ο*, ut *ἀκούω audio ἤκοον*.

ει in *ι*, ut *λείπω ἔλιπον*, sed in quarta conjugatione

Verba { dissyllaba / trissyllaba } { vertunt / ει in } { *α*, ut *σπείρω ἔσπαρον sero*. / *ε*, ut *ὀφείλω debeo ὤφελον*. }

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis, ut *τέρπω delecto ἔταρπον*. Circumflexa servant vocales & diphthongos, ut *δουπέω sono ἔδουπον*, &c. Dissyllaba quæcunque propter augmentum longa sunt; ut *ᾄδω ᾖδον*, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro *π* tenui thematis consonâ sumunt

1. Mediam *β*, ut *βλάπτω ἔβλαβον nocco*, *θρύπτω frango*, *καλύπτω tego*, *κρύπτω abscondo*.

2. Aspiratam *φ*, ut *ἅπτω ἧφον necto*, *βάπτω tingo*, *δρύπτω laccro*, *θάπτω scpelio*, *ῥάπτω suo*, *ῥίπτω jacto*, *σκάπτω fodio*.

Verba

Verba in ω purum exeuntia, carent plerumque Indefinito secundo, & cognatis temporibus futuro secundo, & perfecto Med. Multa etiam alia, ut λήγω *desino*, &c. præcipuè polysyllaba in σσω, ut φυλάσσω *custodio* : & in ζω, ut φροντίζω *curo.*

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum : ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, per omnes voces : tempora similia à similibus.

Εἰμὶ *Sum.*

Indicativus

Præs.	S. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστί.	D. ἐστὸν, ἐστόν.	P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imperf.	S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν.	D. ἦτον, ἤτην.	P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Fut. 1.	S. ἔσομαι, ῃ, εται.	D. όμεθον, εσθον, εσθον.	P. όμεθα, εσθε ἔσονται.
Plusq. p.	S. ἤμην, ἦσο, ἦτο.	D. ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθον.	P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Imperativus

Præs.	S. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω.	D. ἔστον, ἔστων.	P. ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus εἴθε

Præs.	S. εἴην, εἴης, εἴη.	D. εἴητον, εἰήτην.	P. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Fut. 1.	S. ἐσοίμην, οιο, οιτο.	D. οίμεθον, οισθον, οίσθην.	P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Subjunctivus ἐὰν

Præs.	S. ὦ, ᾖς, ᾖ.	D. ἦτον, ἦτον.	P. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Fut. 1.	S. ἔσωμαι, ῃ, ηται.	D. ώμεθον, ησθον, ησθον.	P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Infinitivus

Præs.	εἶναι.	Fut. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

Præs.	N. ὤν, οὖσα, ὄν,	G. ὄντος, οὔσης, ὄντος, &c.
Fut. 1.	N. ἐσόμενος, η, ον,	G. ου, ης, ου, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν.
Imperf.	ἦν					
Fut. 1.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος.
Plusq. p.	ἤμην					

Vox

Vox Passiva.

Indicativus

Præs. S. τύπτομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ονται.
Imperf. S. ἐτυπτόμην ου ετο. D. όμεθον εσθον έσθην. P. όμεθα εσθε οντο.
Perf. S. τέτυμμαι ψαι πται. D. μμεθον φθον φθον. P. μμεθα φθε μμένοι εἰσί.
Plusq. p. S. ἐτετύμμην ψο πτο. D. μμεθον φθον φθην. P. μμεθα φθε μμένοι ἦσαν.
P. p. fut. S. τετύψομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον. P. όμεθα εσθε ονται.
Fut. 1. S. τυφθήσομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον. P. όμεθα εσθε ονται.
Indef. 1. S. ἐτύφθην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.
Fut. 2. S. τυπήσομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον. P. όμεθα εσθε ονται.
Indef. 2. S. ἐτύπην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.

Imperativus

Præs. & Imperf. S. τύπτου έσθω. D. εσθον έσθων. P. εσθε έσθωσαν.
Perf. & Plusq. S. τέτυψο φθω. D. φθον φθων. P. φθε φθωσαν.
Indef. 1. S. τύφθητι ήτω. D. ητον ήτων. P. ητε ήτωσαν. Sic Indef. 2. τύπηθι.

Optativus εἴθε

Præs. & Imperf. S. τυπτοίμην οιο οιτο. D. οίμεθον οισθον οίσθην. P. οίμεθα οισθε οιντο· sic
Fut. 1. τυφθησοίμην & Fut. 2. τυπησοίμην & P. p. fut. τετυψοίμην.
Perf. & Plusq. p. S. τετυμμένος εἴην εἴης εἴη. D. τετυμμένω εἴητον εἰήτην. P. τετυμμένοι εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Indef. 1. S. τυφθείην ης η. D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν. Sic Indef. 2. τυπείην.

Subjunctivus ἐὰν

Præs. S. τύπτωμαι ῃ ηται. D. ώμεθον ησθον ησθον. P. ώμεθα ησθε ωνται.
Sic Fut. 1. τυφθήσωμαι.
Perf. & pl. perf. S. τετυμμένος ὦ ᾖς ᾖ. D. τετυμμένω ἦτον ἦτον. P. τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦσι.
Indef. 1. S. τυφθῶ ῇς ῇ. D. ῆτον ῆτον. P. ῶμεν ῆτε ῶσι. Sic Indef. 2. τυπῶ.

Participium

Præs. & Imperf. N. τυπτόμενος η ον, G. ου ης ου, &c. sic P. p. Fut. τετυψόμενος, & Fut. 1. τυφθησόμενος, & Fut. 2. τυπησόμενος.
Perf. & Pl. perf. S. N. τετυμμένος η ον, G. ου ης ου.
Indef. 1. S. N. τυφθεὶς εῖσα ὲν, G. έντος είσης έντος. Sic Ind. 2. τυπείς.

Con-

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Passivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Per.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
P.p.f	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	-ψόμενος.
In.1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς.
Fu.1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	-σόμενος.
In.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς.
Fu.2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	-σόμενος.

Formatio Temporum.

Præsens

Formatur à præsenti activo, ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præfigendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Indef. secundum

Formatur ab Indef. secund. activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον ἐτύπην.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, vertendo ῶ in ήσομαι, ut τυπῶ τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Primâ, φα { purum in μμαι, ut τέτυφα τέτυμμαι.
impurum in μαι, ut τέτερφα τέτεργμαι.

Secundâ, χα { in γμαι, ut λέλεχα λέλεγμαι.
post γ in μαι, ut ἤλεγχα ἤλεγμαι.

Tertiâ, κα { in σμαι, ut πέπεικα πέπεισμαι.
μαι cum penultima perfecti activi sit longa, & characteristica præsentis sit ω purum, ut λέλυκα λέλυμαι à λύω lavo.

Quartâ, λα in μαι, ut ἔψαλκα ἔψαλμαι.

Quædam verba in ω purum formant perfectum

1°. in σμαι cum penultima perfecti activi sit longa, ut ἤκουκα ἤκουσμαι ab ἀκούω *audio:* similiter formatur θραύω *frango*, κελεύω *jubeo*, κναίω *rado*, κρούω *pulso*, λεύω *lapido*, παίω *percutio*, πταίω *impingo*, ῥαίω *perfundo*, σείω *moveo*, & inusitat. γνόω *cognosco*, λήθω *lateo*, χόω *aggerem duco.*

2°. in μαι cum penultima sit brevis vel anceps, ut ἤροκα *aro* ἤρομαι, δέω *ligo*, δύω *induo*, δράω *facio*, θύω *ruo*, ἱδρύω *sedere facio*, λύω *solvo*, ὀνόω *vitupero*, ὁράω *video*, κονιάω *pulvere impleo*, πειράω *tento*, φωράω *deprehendo*, θεάομαι *video*, ἰάομαι *sano*, & inusit. πλάω *volo.*

3°. in σμαι & μαι, ut κέκλεικα κέκλεισμαι & κέκλειμαι à κλείω *claudo:* Sic κολούω *amputo*, πάω *possideo:* inusitata themata ἐλάω *abigo*, ζόω *cingo*, κεράω *misceo*, χρόω *coloro*. Sed ἀμφιέω & πειέω *induo* formantur in εσμαι & ειμαι, ἠμφίεσμαι ειμαι, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum; ut ἔκταμαι, rarius ἔκτάμμαι à κτείνω *occido.*

Dissyllaba primæ conjugationis, quæ in penultima habent τρε, mutant ε in α, ut στρέφω *verto* ἔστραμμαι.

In secunda & tertia Conjugatione penultima ω frequentiùs abjicit ε, ut πέφυγμαι à φεύγομαι *fugio*, πέπυσμαι à πεύθομαι *interrogo*, τεύχω *fabrico* format τέτυγμαι, & minus usitat. τέτευγμαι. In nonnullis etiam tertiæ, ut κέχυμαι à χέω χεύσω, ἔσσυμαι pro σέσυμαι à σεύω.

Verba in αίνω & ύνω sæpe formant perfectum in σμαι ut μιαίνω & μολύνω *contamino*, μεμίασμαι & μεμόλυσμαι.

Personæ perfecti.

Secunda singularis oritur à prima mutando consonas ante αι in characteristicam fut. primi activi, ut τέτυμμαι τέτυψαι; Solam verò μ post liquidam thematis, ut τέτερμαι τέτερψαι, ἤλεγμαι ἤλεγξαι. In quarta μ semper vertitur in σ, ut ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφασμαι πέφανσαι.

Tertia singularis profluit à secunda, vertendo σ in τ, ut ἔσπαρσαι ἔσπαρται, τέτυψαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκται.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, formantur à tertia singulari, mutando tenues in suas aspiratas, ut τέτυπται τέτυφθον, τέτυφθε· ἔσπαρται ἔσπαρθον, &c. sumendo etiam σ ante θ purum, ut κέκριται κέκρισθον, &c.

Tertia pluralis fit à tertia singulari desinente in ται purum, posito ν ante ται, ut κέκριται κέκρινται: quòd si tertia singularis desinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem verbi εἰμὶ, ut τέτυπται τετυμμένοι εἰσί· similiter, si υ diphthongi præcesserit ται, ut βεβούλευται βεβουλευμένοι εἰσί.

Plusquàm-perfectum

Formatur à perfecto mutando μαι in μην & præfigendo ε si verbum

bùm incipiat à consonante, ut τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Personæ plusq. perfecti formantur eâdem ratione quâ personæ perfecti.

Formatio perfecti & plusq. perf. in reliquis modis.

Perfect. & Plus. perfect.
- Imperativi deducit secundam personam singularem à secunda singulari perfecti Indicativi, ut τέτυψαι τέτυψο, κέκεισαι κέκεισο: reliquas à secunda plurali, ut τέτυφθε τετύφθω, &c. κέκεισθε κεκείσθω. Ex qua etiam licet deducere perfectum Infinitivi, ut τετύφθαι, κεκεῖσθαι.
- Optativi & Subjunctivi usitatissimè formatur per participium & εἴην, ὦ. Optativus interdum fit ab Indicativo, μαι verso in μην, ut λέλυμαι λελυμένος εἴην & λελύμην, α, ε, ο assumunt ι ante μην, ut ἔκτημαι ἐκτῄμην. Nonnunquam & Subjunctivus, vocali ante μαι versâ in ω, ut ἔκτημαι ἐκτῶμαι.

Paulò-post. Futurum

Formatur à secunda persona singul. perfecti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι τετύψομαι.

Indefinitum primum

Formatur à tertia persona singulari perfecti mutando ται in θην ut ἤκεσται ἠκέσθην: κ & π ante ται in suas aspiratas, ut ὤρυκται, ὠρύχθην: repetita consona abjicitur, ut τέτυπται ἐτύφθην.

Indef. primum interdum:
- assumit σ ut { ἐμνήσθην à μέμνηται *recordatus est.* / ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται *convaluit.* }
- amittit, σ, ut ἐσώθην à σέσωσται *servatus est.*
- vertit η in ε ut { εὑρέθην ab εὕρηται *inventus est.* / ἠρέθην ab ἤρηται *sublatus est.* / ἐσχέθην ab ἔσχηται *habitus est.* }
- habet η & ε, ut ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην ab inusit. ἔῤῥηται *dictum est.*

Verba quæ in perfecto verterant ε in α, hic resumunt ε, ut ἔστραπται ἐστρέφθην.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι & amovendo augmentum, ut ἐτύφθην τυφθήσομαι.

Reperitur Futurum primum in Subjunctivo; ut καυθήσωμαι, 1 Cor. 13. 3. κερδηθήσωμαι, 1 Pet. 3. 1. βληθήσωμαι, Mat. 5. 25.

Ἔσωμαι, Eph. 6. 3. item θήσω, & δώσω Vide suo loco.

Vox Media.

Tempora mediæ vocis flectuntur ad formam activæ & passivæ pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Mediæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Ind. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Ind. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. 1. 4æ.	ἀπεροῦμαι		ἀπεροίμην		ἀπερεῖσθαι	ἀπερούμενος

Formatio Temporum.

Præsens & Imperfectum

Sunt eadem cum præsenti & imperfecto passivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι, sed in quarta conjug. in οῦμαι, ut ἀπερῶ, οῦμαι.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo addendo μην, ut ἔτυψα ἐτυψάμην, quod sic variatur per personas.

Indicat. S. ἐτυψάμην ω ατο. D. άμεθον ασθον άσθην. P. άμεθα ασθε αντο.

Imperat. S. τύψαι άσθω. D. ασθον άσθων. P. ασθε άσθωσαν.

Optat. S. τυψαίμην αιο αιτο. D. αίμεθον αισθον αίσθην. P. αίμεθα αισθε αιντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo assumendo characteristicam Indef. secundi, ut τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantùm κ, ut λέλυκα λέλυα à λύω *solvo*.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ, ut τετίμηκα τέτιμα

In

In perfecto medio αι penultima præsentis activi mutatur in η, ut φαίνω πέφηνα· similiter α in η in his, θάλλω germino τέθηλα, κλάζω clango κέκληγα· ε penultima futuri dissyllabi mutatur in ο, ut σπερῶ ἔσπορα, λέξω λέλογα· ει futuri cujuscunque in οι, ut πείσω πέποιθα.

Plusq. perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activa, ut πέτυπα ἐτετύπειν.

Indef. secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo vertendo ον in όμην, ut ἔτυπον ἐτυπόμην.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo mutando ῶ in οῦμαι, ut τυπῶ τυποῦμαι.

S. τυποῦμαι ῇ εῖται, D. ούμεθον εῖσθον εῖσθον, P. ούμεθα εῖσθε οῦνται.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Conjugatio verbi Barytoni per omnia similia Tempora & modos trium vocum.

	Activa	Passiva	Media
Præs.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι
Imperfect.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην
Fut. 1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην
Perfect.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα
Plusq. perfect.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν
Paulo post Fut.		τετύψομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι
Fut. prim. quartæ	σπερῶ	σπαρθήσομαι	σπεροῦμαι

Imperativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτε	τύπτου	τύπτου
Indef. primum	τύψον	τύφθητι	τύψαι
Perf. & pl. perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε
Indef. secundum	τύπε	τύπηθι	τυποῦ

Optativus εἴθε.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτοιμι	τυπτοίμην	τυπτοίμην
Fut. Primum	τύψοιμι	τυφθησοίμην	τυψοίμην
Indef. 1.	τύψαιμι	τυφθείην	τυψαίμην
Perf. & pl. perf.	τετύφοιμι	τετυμμένος εἴην	τετύποιμι
Paulò-post.fut.		τετυψοίμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπείην	τυποίμην
Fut. 2.	τυποῖμι	τυπησοίμην	τυποίμην
Fut.prim. quartæ	σπεροῖμι	σπαρθησοίμην	σπεροίμην

Subjunctivus ἐάν.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτω	τύπτωμαι	τύπτωμαι
Indef. 1.	τύψω	τυφθῶ	τύψωμαι
Perf. & pl. perf.	τετύφω	τετυμμένος ὦ	τετύπω
Indef. 2.	τύπω	τυπῶ	τύπωμαι

Infinitivus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτειν	τύπτεσθαι	τύπτεσθαι
Fut. primum	τύψειν	τυφθήσεσθαι	τύψεσθαι
Indef. primum	τύψαι	τυφθῆναι	τύψασθαι
Perf. & pl. perf.	τετυφέναι	τετύφθαι	τετυπέναι
Paulò-post-fut.		τετύψεσθαι	
Indef. secundum	τυπεῖν	τυπῆναι	τυπέσθαι
Fut. secundum	τυπεῖν	τυπήσεσθαι	τυπεῖσθαι
Fut.prim. quartæ	σπερεῖν	σπαρθήσεσθαι	σπερεῖσθαι

Participium.

Præs. & Imperf.	τύπτων	τυπτόμενος	τυπτόμενος
Fut.primum	τύψων	τυφθησόμενος	τυψόμενος
Indef. primum	τύψας	τυφθεὶς	τυψάμενος
Perf. & pl. perf.	τετυφὼς	τετυμμένος	τετυπὼς
Paulò-post-fut.		τετυψόμενος	
Indef. secundum	τυπὼν	τυπεὶς	τυπόμενος
Fut. secundum	τυπῶν	τυπησόμενος	τυπούμενος
Fut. prim.quartæ	σπερῶν	σπαρθησόμενος	σπερούμενος

Ver-

Verbum Deponens

Sive verbum carens activâ voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam:

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος
Im.	ἐδεχόμην					
Fu. 1.	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος
In. 1.	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξωμαι	δέξασθαι	δεξάμενος
Per.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος εἴην	δεδεγμένος ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος
Pl.p.	ἐδεδέγμην					
P.p.f.	δεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεδεξόμενος
In. 1.	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθείς
Fu. 1.	δεχθήσομαι		δεχθησοίμην		δεχθήσεσθαι	δεχθησόμενος

Perpauca habent Indef. secundum; ut πυνθάνομαι *interrogo* ἐπυθόμην, &c.

Propositum verbum pro ratione vocis imprimis sic conjugetur:

Activum	Præs.	τύπτω,	Fut. 1. τύψω,	Perf. τέτυφα.
Passivum		τύπτομαι,	Perf. τέτυμμαι,	Ind. 2. ἐτύπην.
Medium		τύπτομαι,	Fut. 1. τύψομαι,	Perf. τέτυπα.
Deponens		δέχομαι,	Fut. 1. δέξομαι,	Perf. δέδεγμαι.

Tribus hujusmodi temporibus bene intellectis, reliqua omnia utpote cognata facillimè innotescunt.

Verba quædam significant

Activè per omnes voces, ut δύω subeo, ἴσημι scio, *&c.*

Nonnulla activa in quibusdam temporibus neutraliter vel passivè significant: ut ἐρείπω everto, *Indef. 2.* ἤριπον lapsus sum: τρέπω verto, ἔτραπον, *&c. Sic* ἵστημι statuo, σβέννυμι extinguo, ἁλίσκω *capio*, &c.

Alia passiva & neutra significant interdum activè, ut ζάω vivo, ζήσω vivificabo, ποιέομαι fio, πεποίημαι feci, *&c.* sic βαίνω ascendo βήσω, *&c.*

Verba Media ut plurimùm capiuntur activè, præcipuè in Futuro 1. & Indef. 1. Deponentia etiam in temporibus passivis, ut Perf. δέδεγμαι accepi: *præterquam Indef. 1. quod frequentiùs exponitur passivè, ut* ἐδέχθην acceptus sum.

Perfecta quædam significationem retinent præsentis: ut, ἔοικα *similis sum,* ἔῤῥωμαι *valeo,* πέποιθα *confido,* μέμνημαι, οἶδα (ut apud Latinos) *memini, novi,* &c.

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in αω, εω, οω.

Characteristicæ

In conj.	Præs.		Fut.		Perf.		
prima	αω	τιμάω	ήσω	τιμήσω	ηκα	τετίμηκα	hono[r]
secunda	εω	φιλέω		φιλήσω		πεφίληκα	amo
tertia	οω	χρυσόω	ωσω	χρυσώσω	ωκα	κεχρύσωκα	dea[ur]

Præsens & Imperfectum contrahuntur : reliqua tempora sequunt[ur] formas & regulas Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In prima Conjug.

Si ο vel ω sequitur α fit contractio in ω.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α fit contractio in α

In secunda Conjug.

εε contrahitur in ει ; εο in ου.
Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε

Dissyllaba secundæ admittunt tantùm contractionem quæ fieri solet in ει, aliæ terminationes manent incontractæ ; ut πλέω, πλέεις πλεῖς, &c. leguntur tamen composita quædam aliter contracta.

In tertia Conjug.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ο vel ου sequitur ο, fit contractio in ου.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur ο, fit contractio in οι ; ut χρυσόῃ οῖ: nisi quòd in Infinitivo όειν contrahitur in οῦν ; ut χρυσόειν χρυσοῦν.

In quibuscunque dictionibus terminationes contractæ usitatiores sunt incontractis.

Vox Activa.

Indicativus.

		Sing.			Dual.		Plural.		
Præs.	1 τιμάω ῶ	άεις ᾷς	άει ᾷ	άε ᾶ			άο ῶ	άε ᾶ	άου ῶ
	2 φιλέω ῶ	έεις εῖς	έει εῖ	έε εῖ τον	τον		έο οῦ μεν	έε εῖ τε	έου οῦ σι
	3 χρυσόω ῶ	όεις οῖς	όει οῖ	όε οῦ			όο οῦ	όε οῦ	όου οῦ
Imperf.	1 ἐτίμαον ων	αες ας	αε α	άε ᾶ	αέ ά		άο ῶ	άε ᾶ	αον ων
	2 ἐφίλεον ουν	εες εις	εε ει	έε εῖ τον	εέ εί την		έο οῦ μεν	έε εῖ τε	εον ουν
	3 ἐχρύσοον ουν	οες ους	οε ου	όε οῦ	οέ ού		όο οῦ	όε οῦ	οον ουν

Imperativus.

		Sing.		Dual.		Plural.	
Præs. & Imperf.	1 τίμαε α	αέ ά		άε ᾶ	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά
	2 φίλεε ει	εέ εί τω		έε εῖ τον	εέ εί των	έε εῖ τε	εέ εί τωσαν
	3 χρύσοε ου	οέ ού		όε οῦ	οέ ού	όε οῦ	οέ ού

Optativus.

		Sing.		Dual.		Plural.		
Pr. & Imp.	1 τιμάοιμι ῷμι	άοις ῷς	άοι ῷ	άοι ῷ	αοί ῴ	άοι ῷ		
	2 φιλέοιμι οῖμι	έοις οῖς	έοι οῖ	έοι οῖ τον	εοί οί την	έοι οῖ μεν	τε	εν
	3 χρυσόοιμι οῖμι	όοις οῖς	όοι οῖ	όοι οῖ	οοί οί	όοι οῖ		

Subjunctivus.

		Sing.		Dual.		Plural.		
Præs. & Imp.	1 τιμάω ῶ	άῃς ᾷς	άῃ ᾷ	άη ᾶ		άω ῶ	άη ᾶ	άω ῶ
	2 φιλέω ῶ	έῃς ῇς	έῃ ῇ	έη ῆ τον	τον	έω ῶ μεν	έη ῆ τε	έω ῶ σι
	1 χρυσόω ῶ	όῃς οῖς	όῃ οῖ	όη ῶ		όη ῶ	όη ῶ	όω ῶ

Infinitivus.

Præs. & Imperf. 1. τιμάειν ᾶν 2 φιλέειν εῖν 3 χρυσόειν οῦν.

Participium.

Præs.
- 1 τιμάων ῶν· άουσα ῶσα άον ῶν·
- 2. φιλέων ῶν· έουσα οῦσα έον οῦν·
- 3 χρυσόων ῶν· όουσα οῦσα όον οῦν·

Gen.
- άοντος ῶντος· αούσης ώσης· άοντος ῶντος.
- έοντος οῦντος· εούσης ούσης· έοντος οῦντος.
- όοντος οῦντος· οούσης ούσης· όοντος οῦντος.

Perf. primæ Conjug. (eliso κ) γεγαὼς γεγὼς, sic inflectitur.
S. N. γεγαὼς ὼς, αῦα ῶσα, αὸς ὼς. G. γεγαότος ῶτος, αύας ώσης, αότος ῶτος.

Con-

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Participia
Pr.	τιμάω, ῶ	τίμαε, α	τιμάοιμι, ῷμι	τιμάω, ῶ	τιμάειν, ᾷν	τιμάων, ῶν
Imp.	ἐτίμαον, ων					
Fu. 1.	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων.
In. 1.	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσαιμι	τιμήσω	τιμῆσαι	τιμήσας.
Per.	τετίμηκα	τετίμηκε	τετιμήκοιμι	τετιμήκω	τετιμηκέναι	τετιμηκώς
Pl. q.	ἐτετιμήκειν					
In. 2.	ἔτιμον	τίμε	τίμοιμι	τίμω	τιμεῖν	τιμών.
Fu. 2.	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμεῖν	τιμῶν
Pr.	φιλέω, ῶ	φίλεε, ει	φιλέοιμι, οῖμι	φιλέω, ῶ	φιλέειν, εῖν	φιλέων, ῶν
Imp.	ἐφίλεον, ουν					
Fu. 1.	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων.
In. 1.	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσαιμι	φιλήσω	φιλῆσαι	φιλήσας.
Per.	πεφίληκα	πεφίληκε	πεφιλήκοιμι	πεφιλήκω	πεφιληκέναι	πεφιληκώς
Pl. q.	ἐπεφιλήκειν					
In. 2.	ἔφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλών.
Fu. 2.	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν.
Pr.	χρυσόω, ῶ	χρύσοε, ου	χρυσόοιμι οῖμι	χρυσόω, ῶ	χρυσόειν οῦν	-σόων, ῶν.
Imp.	ἐχρύσοον, ουν					
Fu. 1.	χρυσώσω		χρυσώσοιμι		χρυσώσειν	χρυσώσων.
In. 1.	ἐχρύσωσα	χρύσωσον	χρυσώσαιμι	χρυσώσω	χρυσῶσαι	χρυσώσας.
Per.	κεχρύσωκα	-σωκε	-σώκοιμι	-σώκω	-σωκέναι	-σωκώς.
Pl. q.	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum

Per omnes voces eadem est quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut τιμάω, τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, formant futurum in ασω, & perf. in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω, *laboro:* γελάω, *rideo:* ἐράω, *amo.* His adde, δικάω, *judico:* διφάω, *quæro:* δράω, *facio:* θλάω, *tundo:* κλάω, *frango:* μάω & μαιμάω, *vehementer cupio:* νάω, *fluo:* πάω, *possideo:* σπάω, *vello:* τλάω, *suffero:* φθάω, *pervenio:* φλάω, *tundo:* ἀκροάομαι, *audio:* ἀγοράομαι *concionor* ἀγορήσομαι. Item quæ faciunt verba in αννύω, vel άσκω, ut πετάω αννύω *expando:* δράω διδράσκω *fugio, &c.*

Paucula habent *άσω* & *ήσω*, &c. præcipuè apud Poetas; ut *ἀλοάω trituro: ἀνιάω contristor: ἀφάω, contrecto: ἱλάω, propitius sum: κνάω scalpo: κρεμάω, suspendo: μηκάω, mugio: πελάω, propinquo: πεινάω, esurio: πειράω, tento: περάω, transeo: ἀράομαι, imprecor: μοιράομαι, sortior.*

Nonnunquam ex perfecto tollitur *κ*, & penultima corripitur, ut *γέγηκα, γέγαα*, ex inusitat. *γάω nascor: ἕστηκα, ἕσταα*: unde participia magis usitata, *γεγαώς, γεγώς· ἑσταώς, ἑστώς*, &c.

In Conjugatione secunda

Quædam formant futurum in *έσω*, perfectum in *εκα*, ut *αἰδέω erubescere facio, αἰσχέω dedecoro, ἀλέω molo, ἀρκέω sufficio, ἐμέω vomo, ἕω induo, ζέω ferveo, κέω cubo, νεικέω rixor, ξέω rado, ὀλέω perdo, τελέω perficio, τρέω tremo*. Item quæ faciunt verba in *εννύω*, vel *έσκω*, ut inusit. *ἀμφιέω, εννύω induo, ἀρέω--έσκω placeo.*

Nonnulla habent *έσω εκα*, & *ήσω ηκα* præcipuè apud poetas, ut *αἰνέω laudo, βδέω pedo, κηδέω curam gero, κορέω satio, κοτέω irascor, ποθέω desidero, στερέω privo, φορέω gesto*. Sed *γαμέω ήσω uxorem duco, έσω uxorem do, πονέω-ήσω laboro, cùm ad animum refertur, -έσω cùm ad corpus: αἰδέομαι veneror, ἀκέομαι sano*, & inusit. *ὀζέω olco, σβέω extinguo, ἀχθέομαι gravor, μαχέομαι pugno*, quod tamen format Perfectum tantùm *μεμάχημαι*.

Δέω ligo, facit *δήσω δέδεκα: καλέω voco, καλέσω κέκληκα.*

Dissyllaba quædam in *εω* formant futurum in *εύσω*, perfectum in *ευκα*, ut *θέω curro, νέω nato, πνέω spiro, πλέω navigo, ῥέω fluo, χέω fundo.*

In Conjugatione tertia

Quædam formant futurum & perfectum per *ο*, ut *ἀρόω ἀρόσω ἤροκα· ἐνόω quatio, ὀμόω juro, ὀνόω vitupero*. Sed *βόω pasco, -όσω* & *-ώσω*.

Indef. secundum

Formatur ab imperfecto abjectâ vocali ante *ον*, ut *ἐτίμαον ἔτιμον, ἐφίλεον ἔφιλον*. Reperitur tantùm in Verbis quæ post contractionem desinunt in *ω* impurum præcipuè 2æ. Conjug. & quorum præsens vix est in usu, ut *ἁμαρτέω pecco, ἤμαρτον, βλαστέω, germino, εὑρέω invenio, ὀλισθέω cado, σπέω sequor, σχέω habeo, τυχέω nanciscor, ληκέω sono, ἔλακον· αἰσθέομαι sentio ᾐσθόμην· ὀλέομαι perdo, ὠλόμην*. Apud poetas, *μυκάω mugio, ἔμυκον, δουπέω sono.*

Futurum secundum primæ & secundæ conjugationis si quod fuerit, idem est cum præsenti contracto, ut *φιλῶ, τιμῶ*, &c. legitur *ἐκχῶ effundam, Act. 2. 17.*

Vox

Vox Pa

Indicat

Singular. | D

Præs.	1 τιμάομαι, ῶ	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ	αό, ώ
	2 φιλέομαι, οῦ μαι	έῃ, ῆ	έε, εῖ ται	εό, ού, μεθ
	3 χρυσόομαι, οῦ	όῃ, οῦ	όε, οῦ	οό, ού
Imperf.	1 ἐτιμαό, ώ	άου, ῶ	άε, ᾶ	αό, ώ
	2 ἐφιλεό, ού μην	έου, οῦ	έε, εῖ το	εό, ού μεθ
	3 ἐχρυσοό, ού	όου, οῦ	όε, οῦ	οό, ού

Imperat

Singular. | D

Præs. & Imperf.	1 τιμάου, ῶ	αέ, ά	άε, ᾶ
	2 φιλέου, οῦ	εέ, εί σθω	έε, εῖ
	3 χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ

Opta

Singular. | D

Præs. & Imp.	1 τιμαοί, ῷ	άοι, ῷ	άοι, ῷ	οοί, ώ
	2 φιλεοί, οί μην	έοι, οῖ ο	έοι, οῖ το	εοί, οί μεθ
	3 χρυσοοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί
Perf.	1 τετιμήμην	ῇο	ῇτο	ήμεθον
	2 πεφιλήμην	ῇο	ῇτο	ήμεθον
	3 κεχρυσῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον

Subju

Singular. | D

Præs. & Imperf.	1 τιμάω, ῶ	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ	αώ, ώ
	2 φιλέω, ῶ μαι	έῃ, ῇ	έη, ῇ ται	εώ, ώ μεθ
	3 χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	όη, ῶ	οώ, ώ
Perf.	1 τετιμῶμαι	ῇ	ῇται	ῴμεθον
	2 πεφιλῶμαι	ῇ	ῇται	ῴμεθον
	3 κεχρυσῶμαι	ῷ	ῷται	ῴμεθον

Inf

Præs. & Imperf. τιμάεσθαι, ᾶσθαι, φιλ

Parti

Præs. & Imperf.	1 τιμαόμενος, ώ	
	2 φιλεόμενος, ού	μενος
	3 χρυσοόμενος, ού	

-sivas.

-vus.

-al. Plural.

άε, ᾶ		αό, ώ	άε, ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον	σθον	εό, ᾶ μεθα	έε, εῖ σθε	έο, ᾶ νται
όε, ᾶ		οό, ᾶ	όε, ᾶ	όο, ᾶ
άε, ᾶ	αέ, ά	αό, ώ	άε, ᾶ	άο, ῶ
έε, εῖ σθον	εέ, εί σθων	εό, ᾶ μεθα	έε, εῖ σθε	έο, ᾶ ντο
όε, ᾶ	οέ, ά	οό, ᾶ	όε, ᾶ	όο, ᾶ

-vus.

-al. Plural.

αέ, ά		άε, ᾶ	αέ, ά
εέ, εί σθων		έε, εῖ σθε	εέ, εί σθωσαν
οέ, ά		όε, ᾶ	οέ, ά

-vus.

-al. Plural.

άοι, ῷ	αοί, ῴ	αοί, ῴ	άοι, ῷ	άοι, ῷ
έοι, οῖ σθον	εοί, οί σθην	εοί, οί μεθα	έοι, οῖ σθε	έοι, οῖ ντο
όοι, οῖ	οοί, οί	οοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ
ῇσθον	ήσθην	ήμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῇσθον	ήσθην	ήμεθα	ῇσθε	ῇντο
ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο

-ctivus.

-al. Plural.

άη, ᾶ		αώ, ώ	άη, ᾶ	άω, ῶ
έη, ῇ σθον	σθον	εώ, ώ μεθα	έη, ῇ σθε	έω, ῶ νται
όη, ῷ		οώ, ώ	όη, ῷ	όω, ῶ
ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται
ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται

-nitivus.

εσθαι, εῖσθαι. χρυσόεσθαι, ᾶσθαι.

-cipium.

μένη, μενον, &c.

Vox Passiva.

Conjugatio per tempora & modos.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Parti…
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	αοίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	άεσθαι, ᾶσθαι	-αόμ…
Imp.	ἐτιμαόμην ώμην					ώμ…
Perf.	τετίμημαι	τίμησο	τετιμήμην	τετιμῶμαι	-τιμῆσθαι	-μημ…
Pl.p.	ἐτετιμήμην					
P.p.f	τετιμήσομαι		μησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμ…
In.1.	ἐτιμήθην	μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	τιμηθῆναι	τιμη…
Fu.1	τιμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμ…
In.2.	ἐτίμην	τίμηθι	τιμείην	τιμῶ	τιμῆναι	τιμη…
Fu.2	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-σόμ…
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	εοίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	έεσθαι, εῖσθαι	εόμ…
Imp.	ἐφιλεόμην ούμην					ούμ…
Perf.	πεφίλημαι	φίλησο	πεφιλήμην	πεφιλῶμαι	πεφιλῆσθαι	-λημ…
Pl.p.	ἐπεφιλήμην					
P.p.f	πεφιλήσομαι		-φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμ…
In.1.	ἐφιλήθην	λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	φιληθῆναι	φιλη…
Fu.1	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		θήσεσθαι	θησόμ…
In 2.	ἐφίλην	φίληθι	φιλείην	φιλῶ	φιλῆναι	φιλεί…
Fu.2	φιλήσομαι		φιλησοίμην		ιλήσεσθαι	-σόμ…
Pr.	χρυσόομαι, οῦμαι	σόου, οῦ	οοίμην οίμην	σόωμαι, ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	-οόμ…
Imp.	ἐχρυσοόμην ούμην					ούμ…
Perf.	κεχρύσωμαι	--σωσο	κεχρυσώμην	κεχρυσῶμαι	--σῶσθαι	-σωμ…
Pl.p.	ἐκεχρυσώμην					
P.p.f	κεχρυσώσομαι		σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμ…
In.1	ἐχρυσώθην	σώθητι	-σωθείην	--σωθῶ	-σωθῆναι	--σωθ…
Fu.1	χρυσωθήσομαι		--θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμ…

Vox Media.

Conjugatiō per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
r.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	εσθαι, ᾶσθαι	--όμενος
mp	ἐτιμαόμην ώμην					ώμενος
u.1	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	μησόμενος
n.1.	ἐτιμησάμην	μησαι	τιμησαίμην	τιμήσωμαι	τιμήσασθαι	μησάμενος
erf	τέτιμα	τέτιμε	τετίμοιμι	τετίμω	τετιμέναι	τετιμὼς
l.p.	ἐτετίμην					
n.2.	ἐτιμόμην	τιμοῦ	τιμοίμην	τίμωμαι	τιμέσθαι	-μόμενος
u.2	τιμοῦμαι		τιμοίμην		τιμεῖσθαι	-μούμενος
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	εσθαι, εῖσθαι	—όμενος
mp.	ἐφιλεόμην, ούμην					ούμενος
u.1	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	λησόμενος
n.1	ἐφιλησάμην	λησαι	φιλησαίμην	φιλήσωμαι	φιλήσασθαι	λησάμενος
erf	πέφιλα	πέφιλε	πεφίλοιμι	πεφίλω	πεφιλέναι	πεφιλὼς
l.p.	ἐπεφίλειν					
n.2.	ἐφιλόμην	φιλοῦ	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος
u.2	φιλοῦμαι		φιλοίμην		φιλεῖσθαι	φιλούμενος
r.	χρυσόομαι οῦμαι	σόου, οῦ	ίμην, οίμην	σόωμαι, ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	—οόμενος,
mp.	ἐχρυσοόμην					ούμενος
u.1	χρυσώσομαι		--σωσοίμην		-σώσεσθαι	σόμενος
n.1	ἐχρυσωσάμην	-σωσαι	-σωσαίμην	-σώσωμαι	-σώσασθαι	σάμενος.

Paucula primæ & ſecundæ conjugationis contracta in ῶ impurum habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inveniendum; ut *τιμάω, μυκάω, νικάω vinco, φιλέω, δυπέω, φυζέω fugio.*

Verba

Verba in μι

** Verba etiam in ύω, parturiunt alia in υμι, de quibus posthic.*

** Interdum ε ut τέθνημι τέτλημι, &c.*

Profluunt præcipuè à verbis * contractis quæ vix sunt in usu:
- 1. mutando vocalem
  - ultimam ω in μι.
  - penultimam
    - α & ε in η.
    - ο in ω.
- 2. præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex:
- propria, cùm repetitur prima consonans thematis cum ι *, ut δόω, δίδωμι, do.
- impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit cùm verbum incipiat à
  - ς, vel duabus mutis, ut στάω ἵστημι statuo, πτάω ἵπτημι volo.
  - vocali, ut ἕω ἵημι.

Post reduplicationem quandoque litera interponitur, ut *πίμπλημι impleo, πίμπρημι uro.*

Quædam sunt sine reduplicatione, ut φημὶ *dico*, σβῆμι *extinguo*, ἅλωμι *capio*, &c.

Characteristicæ trium. Conjug.

- Primæ η ex α ante μι, ut ἵστημι ex στάω *statuo.*
- Secundæ η ex ε ante μι, ut τίθημι ex θέω *pono.*
- Tertiæ ω ex ο ante μι, ut δίδωμι ex δόω *do.*

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Indef. 2. reliqua tempora sequuntur formam & regulas barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur mediæ literæ irregulariter. Ea enim est imperfectio verborum omnium in μι, ut nè unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectissima sunt tria jam suprà dicta, & ἵημι mitto.

Vox Activa.
Indicativus.

		Singul.			Dual.				Plural.			
Præs.	1	ἵστημι	ης	ησι	α				α			ᾶσι
	2	τίθημι	ης	ησι	ε	τον		τον	ε	μεν	τε	* εῖσι
	3	δίδωμι	ως	ωσι	ο				ο			οῦσι
Imp.	1	ἵστην	ης	η	α		ά		α			
	2	ἐτίθην	ης	η	ε	τον	έ	την	ε	μεν	τε	σαν
	3	ἐδίδων	ως	ω	ο		ό		ο			
Ind. 2.	1	ἔστην	ης	η	ητον			ήτην	ημεν		ητε	ησαν
	3	ἔθην	ης	η	ετον			έτην	εμεν		ετε	εσαν
	3	ἔδων	ως	ω	οτον			ότην	ομεν		οτε	οσαν

** τιθεῖσι apud Poetas legitur, sed pro eo τιθέασι, apud Orat.*

Imperativus.

		Sing.		Dual.		Plural.	
Pres.	1	ἵσαθι	ά		ά		ά
	2	τίθετι	έ τω	τον	έ των	τε	έ τωσαν.
	3	δίδοθι	ό		ό		ό

Ind. 2. 1 σῆθι σήτω, &c. 2. θὲς θέτω, &c. 3 δὸς δότω, &c.

Optativus.

		Singul.		Dual.		Plural.
Præs.	1	ἱσαίην				
	2	τιθείην	ης η	ητον ήτην		ημεν ητε ησαν & αῖ εῖ οῖ εν
	3	διδοίην				

Ind. 2. 1 σαίην ης &c. 2 θείην ης &c. 3 δοίην ης, &c.

Subjunctivus.

		Singul.			Dual.		Plural.
Præs.	1	ἱςῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶ		ᾶ
	2	τιθῶ	ῇς	ῇ	ῆ τον τον	ῶμεν	ῆ τε ῶσι
	3	διδῶ	ῷς	ῷ	ῶ		ῶ

Ind. 2. 1 σῶ σῇς &c. 2 θῶ θῇς &c. 3 δῶ δῷς &c.

Infinitivus.

Præs. 1. ἱσάναι 2 τιθέναι 3 διδόναι. Ind. 2. 1. σῆναι 2 θεῖναι 3 δοῦναι.

Participium.

Præs.	1	ἱσὰς	ᾶσα	άν.	Gen.	άντος	άσης	άντος.
	2	τιθεὶς	εῖσα	έν.		έντος	είσης	έντος.
	3	διδοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.
Ind. 2.	1	σὰς	ᾶσα	άν.	Gen.	άντος	άσης	άντος.
	2	θεὶς	εῖσα	έν.		έντος	είσης	έντος.
	3	δοὺς	οῦσα	όν.		όντος	ούσης	όντος.

Conjugatio per modos & tempora.

		Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infinit.	Partic.
	Præs.	ἵσημι	ἵσαθι	ἱσαίην	ἱσῶ	ἱσάναι	ἱσάς.
	Imperf.	ἵσην					
	Ind. 2.	ἔσην	σῆθι	σαίην	σῶ	σῆναι	σάς.
I.	Fut. 1.	σήσω		σήσοιμι		σήσειν	σήσων.
	Ind. 1.	ἔσησα	σῆσον	σήσαιμι	σήσω	σῆσαι	σήσας.
	Perf.	ἕσηκα	ἕσηκε	ἑσήκοιμι	ἑσήκω	ἑσηκέναι	ἑσηκώς.
	Pl. per.	ἑσήκειν					

Indic.

		Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partici
	Præs.	τίθημι	τίθετι	τιθείην	τιθῶ	τιθέναι	τιθείς.
	Imp.	ἐτίθην					
	Ind. 2.	ἔθην	θὲς	θείην	θῶ	θεῖναι	θείς.
2.	Fut. 1.	θήσω		θήσοιμι	θήσω	θήσειν	θήσων.
	Ind. 1.	ἔθηκα					
	Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικ
	Pl. p.	ἐτεθείκειν					
	Præs.	δίδωμι	δίδοθι	διδοίην	διδῶ	διδόναι	διδούς.
	Imp.	ἐδίδων					
	Ind. 2.	ἔδων	δὸς	δοίην	δῶ	δοῦναι	δούς.
3	Fut. 1.	δώσω		δώσοιμι	δώσω	δώσειν	δώσων.
	Ind. 1.	ἔδωκα					
	Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκ
	Pl. p.	ἐδεδώκειν					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando μι in ν, & præponendo augmentu
si verbum incipiat à consonante; ut τίθημι ἐτίθην: sed ἵστημι ἵστην.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu: legitur tamen tertia singula
ἵστη, & ἐτίθη. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantu
quasi ex contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω, ut

1 ἵστων, ας α [ων. 2 ἐτίθουν, εις ει [ουν. 3 ἐδίδουν, ους ου [ουν

Similiter secunda singularis Imperativi, ut ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem, ut ἐτίθη
ἔθην: ἵστην, στῆν. Ante consonam verò, reduplicatio impropria ι i
vertitur, ut ἵστην ἔστην.

Si verbum careat reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefi
2. ut φημὶ ἔφην.

Penultima Indefiniti secundi longa est in duali & plurali: corri
tur verò in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι mitto.

Indefinitum secundum in secunda conjugatione, imperativum fin
in ες, ut θές. Reliqua formant Imperativum more Indef. 2. pass
barytoni; ut ἔστην στῆθι, ἔγνων γνῶθι; unicum hoc ἔδων facit δός: S
militer formant Infinitivum, ut στῆναι, γνῶναι; at θεῖναι & δοῦναι irr
gularia sunt.

Cæte

Cætera tempora verbum in μι accipit à themate ſuo barytono ſecundùm analogiam, ut ἵστημι στήσω ἕστηκα à στάω, &c.

Futurum primum

θήσω δώσω leguntur in Subjunctivo: προσθήσωσι apud Iſocr. Areopag. δώσω apud Theocr. Idyll. 28. Joan 17.2.

Poetæ retinent reduplicationem in Fut. ut διδώσω, Od. ν. & ω.

Indefinitum primum

Ἔθηκα & ἔδωκα non * *ſervant characteriſticam futuri, nec* ultra Indicativum leguntur: θήσαιμι tamen apud Apollin. Pſal. 88.50. θῆσαι apud Nazian. poem. 61. in Nemeſ. v. 295.

* Pag. 43.

Perfectum

* Ἕστηκα (& ἕστην) *ſteti*, non retinent ſignificationem præſentis. Pro ἕστηκα Iones ponunt ἕστεα, unde Infinit. ἑσταέναι. Atticè ἑστᾶναι. Particip. ἑσταὼς ἑστώς: uſurpatur à Poetis ἑστηκώς. τέθεικα pro τέθηκα Bœoticè. τέθηκα verò apud poetas, Theocr. Εἰδυλ. 15. v. 37. & Εἰδ. 27. v. 50.

* Ἕστακα *alicubi legitur pro* ἕστηκα.

Vox Paſſiva.

Indicativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
Præſ.	1	ἵσταμαι		ά	α		ά	α
	2	τίθεμαι	σαι vel ῃ, ται	έμεθον	εσθον σθον		έμεθα	εσθε νται
	3	δίδομαι	σαι ται	ό	ο		ό	ο
Imp.	1	ἱστάμην	ω	ά	α	ά	ά	α
	2	ἐτιθέμην	σο vel ου το	έμεθον	εσθον	έσθην	έμεθα	εσθε ντο
	3	ἐδιδόμην	ου	ό	ο	ό	ό	ο

Imperativus.

		Singul.		Dual.		Plural.	
Præſ.	1	ἵστασο	vel ω } ά	α	ά	α	ά
	2	τίθεσο	vel ου } έσθω	εσθον	έσθων	εσθε	έσθωσαν.
	3	δίδοσο	ό	ο	ό	ο	ό

Optativus.

		Singul.		Dual.			Plural.	
Præſ.	1	ἱσταίμην	αῖ	αί	αῖ	αί	αί	αῖ
	2	τιθείμην	εῖ ο το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε ντο
	3	διδοίμην	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ
Perf.	1	ἑσταίμην	αῖ	αί	αῖ	αί	αί	αῖ
	2	τεθείμην	εῖ ο το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε ντο
	3	δεδοίμην	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ

Subjunctivus.

		Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	1 ἱςῶ 2 πιθῶ μαι 3 διδῶ	ᾶ ῆ ῷ	ᾶ ῆ ῶ ται	ώμεθον	ᾶ ῆ ῶ σθον σθον	ώμεθα	ᾶ ῆ ῶ σθε ῶνται
Perf.	1 ἑςῶ 2 τεθῶ μαι 3 δεδῶ	ᾶ ῆ ῷ	ᾶ ῆ ῶ ται	ώμεθον	ᾶ ῆ ῶ σθον σθον	ώμεθα	ᾶ ῆ ῶ σθε ῶνται

Infinitivus.	Particip.
1 ἵςασθαι 2 πίθεσθαι 3 δίδοσθαι	Præs.N. 1 ἱςάμενος, 2 πιθέμενος, 3 διδόμενος — νου. G. ου ης ου &c.

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Impe.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵςαμαι	ἵςασο	ἱςαίμην	ἱςῶμαι	ἵςασθαι	ἱςάμενος.
Imp.	ἱςάμην					
Perf.	ἕςαμαι	ἕςασο	ἑςαίμην	ἑςῶμαι	ἑςάσθαι	ἑςαμένος.
Pl.p.	ἑςάμην					
P.p.f.	ἑςάσομαι		ἑςασοίμην		ἑςάσεσθαι	ἑςασόμενος.
Fu.1.	ςαθήσομαι		ςαθησοίμην		ςαθήσεσθαι	ςαθησόμενος.
In.1.	ἐςάθην	ςάθητι	ςαθείην	ςαθῶ	ςαθῆναι	ςαθείς.
Pr.	πίθεμαι	πίθεσο	πιθείμην	πιθῶμαι	πίθεσθαι	πιθέμενος.
Imp.	ἐπιθέμην					
Perf.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι	τεθειμένος.
Pl.p.	ἐτεθείμην					
P.p.f.	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι	τεθεισόμενος.
Fu.1.	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι	τεθησόμενος.
In.1.	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι	τεθείς.
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος.
Imp.	ἐδιδόμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι	δεδομένος.
Pl.p.	ἐδεδόμην					
P.p.f.	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι	δεδοσόμενος.
Fu.1.	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι	δοθησόμενος.
In.1.	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι	δοθείς.

Toi-

Formatio Temporum.

Præſens

Formatur à præſenti Activo mutando *μι* in *μαι*, & penultimam longam in ſuam brevem; ut ἵστημι ἵσταμαι· τίθημι τίθεμαι· δίδωμι δίδομαι. Excipe ἄημαι ab ἄημι *flo*: δίζημαι *quæro*, ὄνημαι & ὄναμαι *juvor*. Item ἀκάχημαι *triſtitiâ afficior*, ἀλάλημαι *vagor*, ἀλαλύκτημαι *inſanio*, ἀποκτᾶμαι *interficior*.

Reliqua tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum ſemper habet penultimam brevem, præter τέθειμαι Bœoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, ἐτέθην.

Vox Media.

Indicativus.

		Singul.				Dual.						Plural.			
	1	ἐστά		α		ά		α		ά		ά		α	
Indef. 2.	2	ἐθέ	μην	ε	σο το	έ	μεθον	ε	σθον	έ	σθην	έ	μεθα	ε	σθε ντο
	3	ἐδό		ο		ό		ο		ό		ό		ο	

Imperativus.

		Sing.			Dual.		Plural.	
	1	στάσο	ά		ά		ά	
Indef. 2.	2	θέσο vel θοῦ	έ	σθω	έ	σθον σθων	έ	σθε σθωσαν
	3	δόσο vel δοῦ	ό		ό		ό	

Optativus.

		Sing.				Dual.						Plural.			
	1	σταί		αῖ		αί		αῖ		αί		αί		αῖ	
Indef. 2.	2	* θεί	μην	εῖ	ο το	εί	μεθον	εῖ	σθον	εί	σθην	εί	μεθα	εῖ	σθε ντο
	3	δοί		οῖ		οί		οῖ		οί		οί		οῖ	

* ϗ θοίμην, οῖο, &c.

Subjunctivus.

		Sing.					Dual.			Plural.			
	1	στῶ		ᾷ	ᾶ			ᾶ			ᾶ		
Indef. 2.	2	θῶ	μαι	ῇ	ῆ	ται	ώμεθον	ῆ	σθον σθον	ώμεθα	ῆ	σθε	ῶνται
	3	δῶ		ῷ	ῶ			ῶ			ῶ		

		Infinitivus	Particip.
	1	θέσθαι.	στά
Indef. 2.	2	στάσθαι.	Indef. 1. N. θέ μενος η ον. G. ου ης ου, &c.
	3	δόσθαι.	δό

 Con

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp.	ἱστάμην					
In.2.	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
Fu.1.	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος
In.1.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp.	ἐτιθέμην					
In.2.	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
Fu. 1.	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In.1.	ἐθηκάμην					
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp.	ἐδιδόμην					
In.2.	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
Fu.1.	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος
In.1.	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab imperfect. quemadmodum in voce Activa; ut ἐτιθέμην ἐθέμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum

ἐθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicat. vix reperiuntur. θήσαντο apud Pind. Nem. Od. 5. καταθηκάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud verbum 3æ. conjug. præter δίδωμι reperitur in voce Medii

Deponens

In omni conjug. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per modos in præsenti ad formam propriæ conjug. per cætera more Baryt. (pag. 53.) Deponens verò 1æ. in μι, format Optat. ut πειαίμην πείαιο, non πειᾶο, &c. Sub. ut πείωμαι non πειῶμαι, &c.

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione

Quæ peculiarem sibi formationem vendicant à communi distinctam: ea sunt Verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι.

Quartam vulgò Conjugationem constituunt verborum in μι quam tamen à cæteris discriminare satius visum est: quia

Non formant Præsens à verbo circumflexo, non præponunt reduplica-

plicationem, non habent Indef. 2. activum, non modum Optativum aut Subjunct. non vocem Mediam : plurima denique eorum, nempe omnia hyperdissyllaba non deducunt tempora à themate ex quo fiunt : Nec ad formam certæ unius conjugationis, sed pro dispari illorum varietate sequuntur formas triuni circumflexorum, & penè omnium Barytonorum : *ità ut verè & imprimis heteroclita dici possint.*

Fiunt à verbis plerumque usitatis in ύω, vertendo solùm ω in μι, ut ζευγνύω ζεύγνυμι : Characteristica est υ ante μι.

Vox Activa.

Indicativus.

	Singul.			Dual.		Plural.		
Præs.	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον	υτον	υμεν	υτε	ῦσι
Imperf.	ἐζεύγνυν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυθι	ύτω	υτον	ύτων	υτε	ύτωσαν

Infinitivus. Particip.

Præs. ζευγνῦναι. N. ζευγνὺς ῦσα ύν. G. ύντος ύσης ύντος.

Conjugatio per modos & tempora

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνύς.
Imper.	ἐζεύγνυν			

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.			Dual.			Dual.		
Præs.	ζεύγνυμαι	υσαι	υται	ύμεθον	σθον	σθον	ύμεθα	υσθε	υνται
Imp.	ἐζευγνύμην	υσο	υτο	ύμεθον	σθον	ύσθην	ύμεθα	υσθε	υντο.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυσο	ύσθω	υσθον	ύσθων	υσθε	ύσθωσαν

Infinit. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, νον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος
Imper.	ἐζευγνύμην			

Formatio Temporum.

Dissyllabam in υμι formatur uti & aliud verbum in μι, ut δῦμι ἔδυν; Fut. 1. δύσω, &c. à primitivo themate δύω.

Hyperdissyllabum verò accipit tempora ab inusitato themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo μι in ω, & abjiciendo ιυ vel ννυ, ut ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω: unde Fut. 1. ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω, &c.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in μι, numero, origine, formatione.

Quatuor sunt genera eorum pro numero thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus circumflexis, & verbis in ύω, (σκ posito ante ω;) ut γηράσκω à γηράω *senesco*, ἀρέσκω ab ἀρέω *placeo*, βόσκω à βόω *pasco*, μεθύσκω *ebrium reddo* à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem, ut διδράσκω à δράω *fugio*.

Penultimæ α & ε non raro in η mutantur, ut θνήσκω *morior* à θνάω; ἀλδήσκω ab ἀλδέω *augeo*: ο sæpissimè in ω, ut βρώσκω à βρόω *comedo*. In sequentibus ι pro ε sumitur; ut εὑρίσκω ab εὑρέω *invenio*, ἀμφίσκω pro ἀμφιέσκω *induo*, γαμίσκω *jungo matrimonio*, κυΐσκω *in utero gesto*, μολίσκω *venio*, οἰδίσκω *tumefacio*, ὀνίσκω *juvo*, ὀφλίσκω *mulctor*, στερίσκω *privo*: rariùs ι pro ο, ut ἁλίσκω ab ἁλόω *capio*, ἀμβλίσκω *abortivum pario*.

Formant tempora ex themate primitivo.

Futurum & præteritum per σω & κα, (σκ Præsentis diviso) ut γηράσκω -άσω -ακα; εὑρίσκω -ήσω -ηκα; ἁλίσκω ώσω &c. reduplicationem plerumque abjiciunt, ut γιγνώσκω *cognosco*, γνώσω: Διδάσκω autem facit διδάξω (σ & κ quasi transpositis, sic ἀλύσκω & θνήσκω.

Indefinitum secundum verbi ex όω deducti, si quod fuerit, formatur more tertiæ conjugationis in μι; ut ἁλίσκω, ἧλων; βρώσκω, ἔβρων; γιγνώσκω, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus sequuntur analogiam sui thematis. Ad hanc formam perfectè conjugantur γηράσκω, διδάσκω, διδράσκω, πιπράσκω, εὑρίσκω, στερίσκω, βρώσκω, γιγνώσκω, βώσκω, ἀλύσκω, μεθύσκω, ἱλάσκομαι.

Hete-

Heteroclita redundantia

In Præsenti.

Innumera penè sunt verba ejusdem originis, & diversæ terminationis; isosyllaba verò frequentiora sunt hæc.

1 Barytona
- in ζω & νω, ut *κραυγάζω -άνω clamo.*
- in ίω, vel ύω &
  - ζω, ut *κονίω κονίζω pulvere impleo. κνύω κνύζω rodo.*
  - νω, ut *φθίω φθίνω corrumpo. ἀρτύω ύνω apparo.*

cum pluribus aliis.

2 Circumflexa, ut
- *Ξυράω έω rado, &c.*
- *Κνισάω όω nidore inficio, &c.*
- *Πιλέω όω constipo, &c.*
- *Κεντάω έω όω stimulo, &c.*

3 Barytona & circumflexa

Multa in ζω / νω habent cognata circumflexa, ut
- *πειράζω άω tento.*
- *πολεμίζω έω bellum gero.*
- *πικραίνω όω amarum reddo.*
- *βαρύνω έω gravo.*

cum multis aliis.

4 Barytona vel circumflexa, & verba in *μι*; ut *πιμπλάνω -ημι impleo*; *κινέω-υμι moveo* : cum multis aliis.

Poetæ alias efformant terminationes, præcipuè ex circumflexis; ut *αἴδομαι* ex *αἰδέομαι veneror*, *πλώω* ex *πλέω navigo* : interponunt literas, ut *ὀλέκω perdo* ab *ὀλέω* inusit. vel abjiciunt, ut *ἄχομαι* pro *ἀσχέομαι*; & mutant vocales, *μίμνω* à *μένω maneo* : cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla verba formant duplex futurum.

1 Barytona, alterum minùs usitatum, more * circumflexorum, ut *γράφω scribo γράψω* & *γραφήσω*; *κλαίω fleo*, *παίω ferio*, *τύπτω verbero*. Sic *ἄλκω*, *βάλλω*, *βόσκω*, *εἴδω*, *εἴρω*, *διδάσκω*, *χαίρω*, &c. de quibus suis locis. *Κτείνω* facit *κτενῶ*, rariùs *κτήσω*.

2 Circumflexa more Barytonorum, ut *στυγέω στύξω* : *δοκέω* communiter facit *δόξω*, *ὠθέω ὤσω*, &c.

* *Hanc inflexionem aliqui Demosthenicam esse annotant.*

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim est vel
- Perfectum *τέλειον*, quod habet tria principalia tempora suæ vocis; de quo dictum est.
- Imperfectum *ἀτελές*, quod principali uno vel pluribus caret.

Im

Imperfecta sunt omnia irregularem habentia characteristicam in ξω, ψω, σω non præcedente σ, & ημαι: similiter desinentia in ήω, ύω, άθω, έθω, ύθω, θω, σγω, πτω, γω, κτω, θω & ρω impur. pleraque in βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum Barytona.

Imperfecta vulgò dividuntur in { Defectiva, quæ mutila licet fuerint, contenta tamen sunt suis temporibus. Anomala, quæ mutuantur aliunde tempora.

Defectiva ἐλλιπῆ

Præcipuè sunt verba duorum temporum δίχρονα, Barytona & Derivativa, quæ ultra imperfectum non formantur; nempe finita in ήω, ύω, άθω, ύθω, θω, σγω, πτω, γω, χθω, δω impurum, -λω purum. Hyperdissyllaba in αίω, είω, pleraque in μι, σκω, νω, ζω.

In ήω ut δήω invenio: sed νήω glomero νήσω.

ύω ut ἀγυίω eo: sed ὀπύω ineo ὀπύσω.

άθω ut ἀμυνάθω auxilior; έθω ut τελέθω sum; ύθω ut φθινύθω corrumpo: sed ex μινύθω minuo μεμινυθήκασι.

θω ut βιβάθω gradior: σγω ut μίσγω misceo: πτω ut ἔσπω dico: γω ut ἴσχω habeo: χθω ut ἔχθω odio prosequor.

δω impurum, ut τένδω rodo. Sed ἄρδω irrigo, & μέρδω privo, habent Fut. 1. & Indef. 1.

λω purum, ut πέλω πέλομαι sum.

αίω & είω, facta ex άω & έω, ut κεδαίω à κεδάω dispergo: τελείω à τελέω perficio: Sed χείω capax sum, F. χείσομαι. Desiderativa etiam in είω ex futuro, ut γαμησείω nupturio à γαμέω-ήσω.

μι & σκω, quorum Primitiva sunt usitata, ut αἴνημι ab αἰνέω laudo, πωλέσκω à πωλέω versor. Item multa alia, ut κίρνημι misceo, φάσκω dico, &c.

νω ut μίμνω maneo, ἀνδάνω placeo, στένω gemo, &c. Excipe regularia κλίνω, κρίνω, τείνω, κτείνω, κάμνω, τέμνω; μίμνω maneo anomalum & pauca alia de quibus posthac.

ζω & ω purum derivativa, ex se invicem facta, ponendo vel auferendo ζ ante ω, ut ἀγαπάζω ab ἀγαπάω amo: σώω vel σόω ex σώζω servo. Pauca in άζω & άω diversam habent futuri penultimam α & η, ut ἀτιμάζω άσω, ἀτιμάω ήσω, aspernor.

βω post ε vel liquidam, ut σέβω colo, στίλβω splendeo.

σω & ξω (futuro migrante in præsens); ut ἄξω duco, ab ἄγω: βήσομαι ascendo, δύσω & δύσομαι subeo, ἵξω venio, οἴσω fero, ὄρσω concito & ὄρσομαι concitor, quæ ultra Imperativum non formantur.

Plo-

Pleraque ex Perfectis nata, ut κεκλήγω *clamo*, à κέκληγα: sed κεκράγω *clamo*, habet Indef. 1. ἐκέκραξα: ἑστήκω *sto*, P. Perf. ἑστήκειν, Fut. 1. ἑστήξω & ἑστήξομαι.

Certa singularia, ut ἐσθίω *edo*, ἕπομαι *sequor*, πέπνυμαι *sapio*: cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla sunt unius temporis μονόχρονα, ut κυρέω & κύω *sum*, &c. γέμω *plenus sum*, part. γέμων. βέομαι βήομαι vel βείομαι, *eo*, *vivo*, Poetica sunt, & vix leguntur nisi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro futuro: νέομαι νεῦμαι *eo* vel *ibo* per omnes modos. Infinitivi quidam poetici in ῆναι, ut φορῆναι *gestare*, &c. sic ἀρήμεναι *precari*, &c.

Unius etiam personæ μονοπρόσωπα: Imperativi verborum in μι, ut πῖθι *bibe*, κλῦθι *audi*, pl. κλῦτε, & κέκλυθι κέκλυτε, δείδιθι *time* δείδιτε: χρὲς, φρὲς in comp. ut. πρόσχες: ἐγκομβώσασθε *induite*, 1. Pet. 5.5. item Participia, ut κεχαριτωμένη, Luc. 1. 28. & multa ejusmodi.

Alia sunt plurium temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo tempore extra Imperfectum leguntur. Verba desinentia in

αίνω carent futuro, & leguntur potissimum in Ind. 1. ut διαίνω *rigo*: Ind. 1. ἐδίηνα: sic δυσχεραίνω & χαλεπαίνω *infensus sum*: ἰαίνω *calefacio* ἴηνα, ἰαίνομαι ἰάνθην *calefio*: sic μακραίνω *macrescere facio*, &c. τεκταίνω *fabricor* ἐτέκτηνα, τεκταίνομαι ἐτεκτηνάμην. Minus imperfecta sunt μιαίνω *inquino*, μωραίνω *stultè ago*, σημαίνω *significo*, ὑφαίνω *texo*. Perfectum unum φαίνω.

ύνω, ύω, εύω, ζω hyperdissyllaba pleraque, carent Perfecto, ut εὐθύνω -νῶ *dirigo*, ζευγνύω-ύσω *jungo*, κυριεύω *dominor*, ἐμπάζω *curo*. Excipe μολύνω *contamino*, κωλύω *prohibeo*, κελεύω *jubeo*, νομίζω *arbitror*, &c.

δω purum, rariùs formant Perfectum activæ vocis, ut ᾄδω *cano*, ἥδω *delecto*, &c. ἔσπευκα (p. 37.) à σπεύδω vix legitur.

ημαι carent perfecto, ut δίζημαι *quæro*, διζήμενος, fut. 1. διζήσομαι part. διζησόμενος; sic κίχημαι *assequor*: quæ vero geminant duas priores literas, vix reperiuntur nisi in præsenti vel Perfecto, ut ἀκάχημαι, ἀλαλύκτημαι, ἀλάλημαι.

Innumera denique sunt defectiva cujuslibet characteristicæ; præsertim polysyllaba, derivativa, composita, poetica, quorum defectum frequens authorum lectio, & formationis κακοφωνία optimè indicabit.

Ano-

Anomala sive Heteroclita varianria

Sunt verba imperfecta quæ tempus unum aut aliud mutuò accipiunt à verbis quorum thema non est in usu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum, ut σπένδω. Pauca admodùm principale aliud obtinent tempus; vel futurum, ut ἔχω *habeo*: vel Perf. ut ὁράω *video*: rarissima utrumque, ut αἱρέω *capio*. Major pars etiam mutuatur tempora ab uno alio verbo, ut μανθάνω: nonnulla tamen à pluribus, ut φέρω *fero*.

Terminationes usitatiores sunt ω purum, μι, σκω, νω, λω, ρω, ζω, χω, δω. Rariores κω & γω purum, θω, ξω, μω, πω. Peculiares in κ]ω, κνω, αύνω, ρρω, ut τίκ]ω *pario*, δάκνω *mordeo*, ἐλαύνω *abigo*, ἔῤῥω *pereo*, exempla singularia. Cæteræ sunt communes cum aliis verbis.

Porrò verba alioquin perfecta dici possunt anomala, propter mutationem factam in hoc vel illo tempore per figuram aut dialectum formâ regulari usitatiorem; ut ἄγνυμι *frango* ἐάξω, &c. aut propter adjectionem temporis extra Analogiam, ut βιόω *vivo* ἐβίων, &c.

Omnia autem Anomala cujuscunque generis, unà cum pauculis defectivis plurium temporum insignioribus, in sequenti catalogo subjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

Propositum verbum si minùs imperfectum fuerit, conjugetur per tria tempora vocis ejusdem juxta reg. p. 53. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adsunt.

Activum fut. 1. vel perfecto carens, gaudet suppleri ex voce Media, ut ὁράω fut. 1. Med. ὄψομαι; φεύγω ξω, Perfect. Med. πέφευγα. Quod si fieri non possit, utitur Indefinito suo, 2° potiùs, ut πέρθω πέρσω ἔπαρθον· vel 1° ut σεύω σεύσω ἔσευσα· & ob defectum utriusque, Imperfecto, ut ἵημι ἵω. Passivum & Medium à se mutuò accipiunt ea tempora quæ desunt. Singulorum verborum tempora principalia primo loco ponuntur. Ind. 2. tempus est ferè omnium usitatissimum.

Derivativa in νω purum formant præsens à verbis plerumque in ω purum, interserendo ν ante ω, ut τίνω à τίω *luo*: ε ante ω verso in α, ut ἁμαρτάνω ab ἁμαρτέω: ι post α nonnunquam assumpto, ut βαίνω à βάω. Derivativa verò in άνω interponunt ν penult. ante consonam simplicem, ut μανθάνω à μαθέω. Fiunt etiam à verbis in ω impurum, penult. η mutatâ in α, ut λανθάνω à λήθω. Ex his pleraque præcipuè in άνω desumunt tempora extra Imperfectum à Primitivis, ut τίνω τίσω, βαίνω βήσω, ἁμαρτάνω ἁμαρτήσω, λανθάνω λήσω.

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant fut. 1. in ήσω, ut ἀλέξω *arceo*, ἕψω *coquo*. Multa etiam in λω, ut μέλλω *futurus sum*,

ἐλλ

ὑγιαίνω *sanus sum*, ὀφείλω *debeo*, ὄφλω *mulctor*, ἐθέλω, θέλω, βούλομαι *volo*, κέλομαι *jubeo*. Ad quas formas sequentia conjugantur perfectè, ἁμαρτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἱζάνω, ὀλισθαίνω, αἰσθάνομαι, ἕψω.

In recensione verò temporum, Præsens intelligitur habere suum Imperfectum ejusdem vocis: Indef. secundum suum Fut. secundum, Ind. primum Paſ. suum fut. primum. Perfectum suum Pl. Perfectum

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes modos usurpari censenda sunt, nisi quoties obeliscus affixus defectum notet.

Quod si extra Indicativum modus quispiam (excepto Optat. Æolico) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, desunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum

1. Quæ carent tantùm Indef. secundo, Fut. secundo, aut perfecto Medio pag. 45.
2. Quæ carent unâ voce, ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 53.) vel duabus, ut neutra quædam, διψάω, πεινάω, &c.
3. Verba in ζω formantia fut. in ξω, (pag. 42.) ut στενάζω, στίζω, &c.
4. Quæ abjiciunt primam vocalem thematis (pag. 43.) in perf. ut δέμω vel δάμνω δέδμηκα· sic κάμνω, &c. atque in Indef. 1. ut κεράννυμι ἔκρασα κέκραμαι, &c.
5. Quæ tantùm tenues assumunt pro aspiratis, (pag. 43.) ut θάπτω, φείσω, &c.
6. Heteroclita conjugata perfectè, juxta formas priùs dictas in σκω, (pag. 70.) ut βρώσκω: vel ανω & ψω, ut βλαστάνω, &c.

Postremò, perfecta omnia, ut ἀγορεύω, αἴρω, δράω, κείρω, κρύπτω, νέμω, *&c. composita non à suis simplicibus discrepantia, ut* ἀναμιμνήσκω, ἐκχέω, *&c. Impersonalia, ut* Δεῖ, *&c. alibi conjugata, ut* ζεύγνυμι, *&c. Tempora à suo themate divulsa, ut* ἔδραμον *à* τρέχω, ᾔειν *ab* εἶμι, ἤνεγκε *ab* ἀνέγχω, ὦρσα *ab* ὄρω, *&c. vel bis posita sub diverso themate, ut* εἴρηκα *sub* ἀγορεύω & ἐρέω· ἔρξω *sub* ἔρδω *&* ῥέζω, *&c. & alia hujusmodi* ἄτοπα *quæ per incuriam in priorem tabellam irrepserant, delentur. Reliqua ad examen revocata, modi & tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur singula diligentiùs investigata, perspecta, & ex Authorum probatissimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc, & perfectius desiderant supplementum.*

Brevitatis causâ, characteres nonnulli pro dictionibus pinguntur: C. *significat verbum vel tempus legi tantùm in compositis.* R. *rariùs usitatum.* || *inusitatum.* P. *apud Poetas.* O. *apud Oratores. Voces, Modi, & Tempora literis initialibus signantur. Vox Media.* M. *Deponens* D. &c.

Verba Anomala, &c.

*Ἄγαμαι *miror*, D. ἀγάσομαι ἤγασμαι &c. Præsens desideratur tantum in Subjunctivo: reliqua tempora sumuntur ab ἀγάζομαι, quod oratoribus in præsenti usitatum non est.

*Ἄγνυμι *frango*, ἄξω, ἔαχα, &c. regulare in υμι, in compositis usitatissimum. Sæpius verò resolvit augmentum η in εα, ut I. 1. ἔαξα pro ἦξα. Perf. ἔαχα pro ἦχα. Perf. M. ἔαγα pro ἦγα. I. 2. ἔαγον pro ἦγον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω †. Attice hæc omnia. Καυάξεις *apud Hesiodum pro* κατάξεις *valdè absonum est.*

*Ἄγω *ago*, ἄξω, ἦχα, &c. reg. præter hæc dialectica Perf. ἀγήοχα Att. ἀγείοχα Bœot. pro inusitato ἄγηχα & ἦχα Pl. perf. ἀγηόχειν. Part. ἀγηοχώς. I. 2. ἤγαγον Att. pro ἦγον. Fut. 2. ἀγαγῶ. I. 2. M. ἠγαγόμην. Legitur part. ἀγάγας tanquam ab ἄγημι.

*Ἀδέω *tædio afficior*, ήσω, ηκα. I. 1. Æol. ἀδήσεια. Inf. ἀδῆσαι. Perf. ἄδηκα. Part. ἀδηκώς, sæpius neglecto augmento. Geminatur etiam δ, ut ἀδδήσεια, ἀδδηκώς.

*Ἄδω *cano*, (pro ἀείδω quod magis poeticum est.) Fut. 1. M. ᾄσομαι. I. 1. Act. ᾖσα. Pr. Pass. ᾄδομαι. *Rariùs sequentia Fut.* 1. *Act.* ᾄσω. *Perf.* ᾖκα †. *Perf. pass.* ᾖσμαι, *Part.* I. 1. ᾀσθεὶς in C.

*Ἅδω *placeo*, Fut. 2. ἁδῶ. Perf. M. ἕαδα (ἔυαδα P.) pro ἧδα, Part. ἑαδώς. I. 2. ἕαδον pro ἧδον. *Rariùs sequentia Fut.* 1. ἁδήσω. *Perf.* ἅδηκα. I. 1. ἕασα pro ἧσα. Sub. ἅσω. Inf. ἁδῆσαι.

*Ἄω *satio*, F. 1. ἄσω rariùs. I. 1. Inf. ἆσαι. Imperat. M. ἆσαι. Inf. ἄσασθαι.

*Αἱρέω *capio*, ήσω, ηκα, &c. reg. nisi quod mutuatur I. 2. εἷλον & F. 2. ἑλῶ ab ἕλω ||. I. 2. M. εἱλόμην. F. 2. ἑλοῦμαι. ubique significat activé. *Legitur* ἀναῤῥαιρηκὼς *pro* ἀνῃρηκώς. *Pl. Perf. Pass.* ἀραιρήμην pro ᾑρήμην, *& Part.* ἀπαραιρημένος, *&* ἐξαραιρημένος *pro* ἀφῃρημένος, *&* ἐξῃρημένος, *&c. Ion.* γέντο *pro* εἵλετο *rarum est.*

*Ἀκούω *audio*, reg. sed perf. pass. ἤκουσμαι (pag. 48.) perf. ἀκήκοα pro ἤκουκα.

*Ἀλφάνω *invenio*, F. 1. ἀλφήσω, & έσω. I. 2. ἦλφον. Opt. ἄλφοιμι.

*Ἀλέξω (ἀλεξέω R.) *arceo*. F. 1. ἀλεξήσω. I. 1. ἠλέξησα. I. 1. Æol. ἀλεξήσεια. Est & Inf. ἀλέξαι. pr. M. ἀλέξομαι (ἀλεξέομαι R.) F. 1. ἀλεξήσομαι. I. 1. ἠλεξησάμην & ἠλεξάμην. Inf. ἀλέξασθαι. Part. ἀλεξάμενος.

*Ἀλι

ʼΆλημι, ἀλάλημι & ἀλάομαι. P. *vagor*. Inf. ἀλῆναι. part. ἀλείς. pr. pass. ἀλάλημαι, ἄλημαι R. Sub. ἀλαλῶμαι. Inf. ἀλάλησθαι, ἀλᾶσθαι. part. ἀλαλήμενος. Perf. ἀλύλαμαι. & ἀλήλημαι. Pl. Perf. ἀληλάμην. Imperat. ἀλάλησο. part. ἀληλαμένος Part. I. 1. ἀλαθείς.

ʼΑλίσκω *capio*, ώσω, ωκα &c. (pag. 70.) extra futurum significat passivè, sæpiùs verò resolvit augmentum. I. 1. ἑάλωσα pro ἥλωσα. part. ἀλώσας. perf. ἥλωκα & ἑάλωκα. Inf. ἡλωκέναι & ἑαλωκέναι. part. ἡλωκὼς & ἑαλωκώς. Pl. perf. ἡλώκειν & ἑαλώκειν. I. 2. ἥλων. pr. pass. ἁλίσκομαι. Perf. ἥλωμαι & ἑάλωμαι. I. 1. ἡλώθην. F. 1. M. ἁλώσομαι. I. 2. ἡλόμην.

ʼΑναλίσκω *absumo*, ώσω, ωκα, &c. formatur ut ἁλίσκω, nisi quod habeat etiam aliud Imperf. ἀνάλουν. Inf. ἀναλοῦν. part. ἀναλῶν ab ἀναλόω. Variat etiam augmentum in Indefinitis & Perfectis. I. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλωσα, ἠνάλωσα. I. 2. ἀνήλων, ἀνάλων, ἠνάλων.

ʼΑλκω *propulso*. F. 1. ἄλξω vel ἀλκήσω, item ἀλαλκήσω. I. 2. ἄλαλκον.

ʼΑμαρτάνω *pecco*, ήσω, ηκα, &c. (pag. 74.) ab ἁμαρτέω || Ind. 2. ἤμβροτον p. pro regulari ἥμαρτον.

ʼΑμπνυμαι *respiro*, p. I. 1. pass. ἀμπνύνθην, & ἀμπνύσθην. Legitur & Imperat. ἄμπνυε.

ʼΑνοίγω. Vide Οἴγω.

ʼΑνώγω p. *jubeo*. F. 1. ἀνώξω. perf. M. ἤνωγα seu ἄνωγα. 1. pl. ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. I. 1. ἤνωξα. Inf. ἀνῶξαι. pr. pass. ἀνώγομαι. perf. ἤνωγμαι. Imperat. I. 1. ἄνωχθι *jube*. ἀνώχθω. pl. ἄνωχθε.

ʼΑναίνομαι *recuso*, Perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἠνηνάμην. *Rarissimè sequ.* ἀναίνω. ἀνανῶ, ἤνηνα, & ἀνήνηνα, Item αἰνεῖν pro ἀναίνεσθαι Hesiod.

ʼΑπαυράω *aufero*, I. 2. ἀπηύρων † rar. seq. I. 1. ἀπηύρα pro ἀπηύρησα part. ἀπαύρας & ἀπούρας. I. 1. M. ἀπηυράμην pro ἀπηυρησάμην. †

ʼΑπεχθάνομαι *odio sum*. & ἀπέχθομαι. D. F. 1. M. ἀπεχθήσομαι. Perf. pass. ἀπήχθημαι. part. ἀπηχθημένος ab ἀπεχθέομαι ||. I. 2. ἀπηχθόμην.

ʼΑποκρίνομαι *respondeo*, F. 1. ἀποκρινοῦμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I. 1. pass. ἀπεκρίθην. F. 1. ἀποκριθήσομαι.

ʼΑπόλλυμι, vide Ὄλλυμι.

ʼΑρέσκω *placeo*, F. 1. ἀρέσω † ab ἀρέω ||. I. 1. ἤρεσα. Inf. ἀρέσαι. part. ἀρέσας

ἀρέσας. pr. M. ἀρέσκομαι acquiesco. F. 1. ἀρέσομαι placebo. I. 1. ἠρεσάμην.

Ἀπτω & ἄπτω. P. lædo. I. 1. ἆσα. pr. pass. ἀπτόμαι. part. ἀπτόμενος. I. 1. ἄσθην †. I. 1. M. ἀσάμην: neglecto semper augmento: sæpius præposito α. ut I. 1. ἄασα, ἀάσθην, ἀασάμην, (quod interdum significat dolui). Inf. ἀάσαι. part. ἀάσας. usurpatur ἆται pro ἀπται, ἀᾶσθαι pro ἀπτᾶσθαι.

Αὐξάνω & ἄυξω augeo, (interdum augeor) ήσω, ηκα, &c. ab αὐξέω (pag. 75.) rarius F. 1. αὐξανῶ & part. I. 1. αὔξας pro αὐξήσας.

Ἄχθομαι gravor, F. 1. M. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι & ἄχθω gravor, I. 1. Inf. ἀχθέσαι. Part. ἀχθήσας. I. 1. Pass. ἠχθέσθην. part. ἀχθεσθείς.

Ἀκάχω, ἀκαχέω, ἀκάχημι dolore afficio, ήσω, ηκα. I. 1. ἀκάχησα, Perf. ἠκάχηκα, sæpius ἤκαχα. Verba poetica, quorum nullum tempus legitur extra Indicativum, nisi in participiis pr. ἀκάχων, ἀχέων, ἀχέων.

Ἀκάχημαι, ἀκάχομαι, & ἀκήχεμαι doleo. Optat. ἀκαχοίμην, part. ἀκαχήμενος, ἀκαχόμενος, ἀκηχέμενος. Perf. ἤκαχμαι, ἠκάχημαι, ἀκάχημαι, ἀκήχημαι. Pl. perf. ἀκαχήμην. Inf. ἀκαχῆσθαι. part. ἀκαχμένος, & ἀκαχημένος, ἠκαχμένος, & ἠκαχημένος. R. Ἄχω & ἄχομαι inusitata sunt.

Ἄω & ἄημι spiro, F. 1. ήσω. præs. format tertiam pl. ἄεισι pro ἄεισι. Inf. ἀῆναι pro ἄειναι. part. ἀείς. I. 1. Inf. ἄῆσαι & ἄεσαι. Perf. pass. ἄημαι ἄημαι & ἄαμαι. P. active significat, I. 1. ἀάσθην. R.

B.

Βαίνω vado, βήσομαι, ηκα, à βάω ||. F. 1. βήσω R. I. 1. ἔβησα (interdum conscendere feci.) Inf. βῆσαι part. βήσας. Perf. βέβηκα (non rarò stabilitus sum) pro quo βέβαα, part. βεβηκώς & βεβαώς. I. 2. ἔβην à βῆμι || (extra Indicativum legitur tantùm in C.) Imperat. βῆθι pro quo βᾶ & βάθι. Op. βαίην. Sub. βῶ & βήω. p. Inf. βῆναι. part. βάς. pr. pass. βαίνομαι. Perf. βέβημαι, βέβαμαι & βέβασμαι. Inf. βεβάσθαι. part. βεβαμένος, βεβασμένος in C. & ἐπιβημένος, abjecto augmento, I. 1. ἐβάθην & ἐβήθην. R. part. βαθείς. I. 1. ἐβησάμην. Inf. βήσασθαι. part. βησάμενος.

Βιβάω & Βίβημι idem poet. F. 1. βιβάσω, άσομαι. I. 1. ἐβίβασα non reperiuntur extra Indicativum nisi in sequentibus participiis, pr. βι-

pr. βιβῶς, βιϐῶς, βιβῶν, & βιϐᾶς apud Lucian. sed I. 1. βιϐάσαι part. βιϐάσας. pr. pass. βιϐάζομαι ineor. I. 1. ἐϐιβάσθην. F. 1. m. βιϐάσομαι. I. 1. ἐβιϐασάμην. Gerund. μεταϐιβαστέος transferendus. I. 1. act. βιϐάσας. pass. ϐιϐασθείς. f. 1. ϐιβῶ in C. ut συμϐιϐῶ instruam, Psal. 32. pro συμϐιβάσω.

Βάλλω *jacio*, λῶ, ηκα &c. à βαλέω. ||. F. 1. ϐαλῶ (ϐαλλήσω & ϐλήσω. f. I. 1. ἐϐάλλησα †. poet.) Perf. ϐέβληκα. part. βεβληκώς. I. 2. ἔϐαλον. pr. m. ϐάλλομαι. Reliqua tempora frequentius in C. Perf. pass. βέϐλημαι. Legitur 3a. s. βλῆεται. Od. ρ. quasi à βέϐληται. part. βεβλημένος. I. 1. ἐϐλήθην. I. 2. m. ἐϐαλόμην.

Βιόω *vivo*, ώσω, ωκα. &c. reg. nisi quod habet I. 2. act. ἐβίων. Op. ϐιώην. Inf. βιῶναι. part. βιὺς, à βίωμι. ||.

Βλαστάνω *germino*, ήσω, ηκα &c. pag. 75.

Βόσκω *pasco*. F. 1. βόσω, ϐώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ||. I. 1. ἐβόσκησα. part. βοσκήσας. pr. pass. βόσκομαι. F. 1. m. βοσκήσομαι.

Βύλομαι *volo*, ήσομαι, ημαι. &c. à ϐυλέομαι. ||. 2. pers. pr. βύλῃ (βύλεαι p.) pro βύλῃ. Imperf. ἐϐυλόμην & ἠϐυλόμην. I. 1. ἐϐυλήθην & ἠϐυλήθην. Perf. βέϐυλα in C.

Βρώσκω *comedo*, σω, κα, &c. reg. (pag. 70.) Legitur tamen I. 1. κατέϐρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ.

Γαμέω *uxorem duco*. ήσω, ηκα. reg. præter I. 1. ἔγημα pro ἐγάμησα. Sub. γήμω. Inf. γῆμαι. part. γήμας. I. 1. m. ἐγημάμην. Eurip. Med. quod percurrit omnes modos.

Γεννάω *gigno*. reg. nisi quod caret mediâ voce.

Γείνομαι *gignor*. Præsens poeticum est; sed apud oratores etiam. I. 1. m. ἐγεινάμην *genui*. Inf. γείνασθαι. part. γεινάμενος.

Γίνομαι & γίγνομαι, *sum, fio, nascor*. D. ήσομαι, ημαι, à γενάομαι. ||. I. 1. pass. ἐγενήθην ἐγενησάμην. pert. γέγονα à γείνω. ||. & γέγαα à γάω. ||. unde 3a. pl. γεγάασιν pro γεγάασι. Hom. Inf. γεγονέναι & γεγαέναι. part. γεγονώς & γεγαώς. I. 2. ἐγενόμην. Legitur ἐκγεγάονται nascentur. Homer.

Γηθέω *gaudeo*, ήσω, ηκα. reg. in voce act. caret pass. habétque tantum in med. Perf. γέγηθα. part. γεγηθώς. Est & pr. γήθω. Inf. γήθειν. part. pass. γηθόμενος.

Γηράσκω *senesco*, άσω, ακα, &c. (pag. 70.) usitatius quàm γηράω (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1. act. ἔγηρα. Inf. γηρᾶναι. part. γήρας. Legitur & γηρείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω *cognosco*, σω, κα, &c. pag. 70. format ve Perf.M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς. reperitur διαγνώσκω. Ari stoph. in Vesp.

Δ

Δαέω *disco*. F. 1. M. δαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα. Inf. δεδαηκέναι part. δεδαηκώς. Perf. pass. δεδάημαι. Inf. δεδαάσθαι. Part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα. 1. Part. δεδαώς. *Rarius frequentia* F. 1. δαήσω & δαίσω. *I.* 2. ἐδάησα & ἔδαισα. *Inf.* δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.

Δαίω *divido*, F. 1. δαίσω, & δάσω. I. 1. ἔδασα. Pr. pass. δαίομαι Perf. δέδασμαι. F. 1. M. δαίσομαι. I. 1. ἐδασάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I. 1. ἐδάϊξα Pr. pass. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. Omnia poetica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & usitatius apud Orator quam δαίω.

Δαίω *uro*, Pr. pass. δαίομαι. Perf. M. δέδηα *combustus sum*. Pl. per ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω *divido*) I. 2. Sub. δάωμαι

Δάκνω *mordeo*, F. 1. M. δήξομαι. I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. act. δήξω R. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Per. δέδηχα. r. Pa δεδηχώς. Perf. pass. δέδηγμαι. Part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθη Part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω *dormio*, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδάρθηκα. R. à δαρθέω || Part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. Part. δαρθών. Part. I. 1. Pass. δαρθείς in C.

Δείδω *metuo*, F. 1. δείσω. Perf. M. δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δί Imperat. δέδιθι, δείδιθι. p. à. δέδιμι || I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα. Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδεῖσαι r. † Perf. pass. δέδιγμαι. I δεδεῖσθαι, & frequentiùs δεῖσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδοιδα †. Ite δέδια, δέδεια, & δείδια à δίω ||. Pl. perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίει Inf. δεδιέναι. Part. δεδιὼς & δειδιὼς p. Legitur tertia pl. ἐδεδίεσαν pro ἐδεδίεισαν, vel pro ἔδεισαν.

Δέω *desum* vel *careo*. F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quasi à δεέω I. 1. ἐδέησα (ἐδεύησα. Od. 1.) Pr. pass. δέομαι. δεύομαι p. Part. δεόμενος, I. 1. ἐδεήθην.

Δέομαι *rogo*, D. (δεύομαι. p.) F. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω *video*, Perf. m. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. ἔδρακα †. in C. pro δέδορκα ||. Orph. Argonaut. pr. pass. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω, & I. 1. Inf. διδασκῆσαι tanquam à διδασκέω ||.

Διδράσκω *fugio*, δράσω, ακα, &c. Vix tamen usitatum nisi in C. format I. 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *existimo*, *videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. Pr. pass. δοκοῦμαι. Perf. δέδογμαι. Inf. δεδόχθαι. part. δεδογμένος. Sequentia sunt poetica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. pass. δοκηθεὶς in C. Leguntur δοάσσεται p. *videtur*. δοάσσετο & δέατο *visum est*.

Δύναμαι *possum*, D. ήσομαι, ημαι, à δυνάομαι ||. secunda pers. δύνασαι & δύνη. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. pass. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην. item ἐδυνάσθην, ἠδυνάσθην, à δυνάζω, ||. I. 1. m. ἐδυνησάμην.

Δύω *subeo*, ύσω, υκα. &c. reg. Δύνω tantùm legitur in C. Δῦμι p. utrumque δίχρονον. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δυνέειν & δῦναι. part. δύς.

E

Ἐάω *sino*. F. 1. ἐάσω. I. 1. εἴασα. pr. pass. Imperat. 3ª. pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. sub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rariùs perf.* εἴακα, *&* ἔακα. item pr. Subjunct. εἰῶ (Ιλ. δ. v. 55.)

Ἐγγυάω *spondeo*, ήσω. &c. reg. nisi quòd Perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα. r.) ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος. (ἠγγυημένος. r.) reliqua tempora in initio ut ἠγγύησα, &c.

Ἐγείρω *excito*, ερῶ, ερκα. r. &c. reg. excepto quòd format perf. pass. usitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι, item ἔγρομαι. p. pro ἐγείρομαι.

Ἐγρηγορέω *vigilo*, ήσω. r. ηκα. †. (γρηγορέω per Aphæresin rariùs nisi in N. T.) I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρηγόρηκα †. per sync. pro ἐγρηγόρηκα. Perf. pass. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθα. p. Imperat. ἐγρήγορθε. Part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

Ἔδω *edo*, ἐδήδοκα, pro ἔδηκα ab ἥκα. ||. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι, part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. Pr. m. ἔδομαι quod usurpatur sæpius pro futuro secundo ἐδοῦμαι.

Rarius sequ. Perf. m. ἔδηδα pro ἦδα. ‖. *part.* ἐδηδώς. Inf. ἔδμεναι *p.* pro ἔδειν.

Ἕζομαι *sedeo.* part. ἑζόμενος. unde comp. καθέζομαι. F. 1. m. καθεδοῦμαι. Inf. καθεδεῖσθαι. part. καθεδούμενος. I. 1. pass. ἐκαθέσθην. Imperat. καθέσθητι. part. καθεσθείς.

Ἐθέλω *volo.* F. 1. ἐθελήσω. Perf. ἠθέληκα. r. Inf. ἠθεληκέναι. Pr. pass. ἐθέλομαι. r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.

Ἔθω *solitus sum.* †. Perf. m. εἴωθα pro εἶθα. Inf. εἰωθέναι. part. εἰωθώς. *Rarius seq. part.* ἔθων. Ιλ. ι. F. 1. ἔσω. perf. εἶκα. ἐθώκασι. *p.* pro εἰώθασι.

Ἐθίζω *assuefacio.* ἐθίσω, εἴθισα. caret perf. Pr. pass. ἐθίζομαι. Perf. εἴθισμαι. part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. Inf. εἰθισθῆναι. part. εἰθισθείς.

Εἰδέω *scio,* ήσω, ηκα. thema plerumque poeticum. (εἴδω. r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι. ‖. F. 1. εἴσω. † r. I. 1. Sub. εἰδήσω. Pl. perf. εἰδήκειν per sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν; & pro eo ἠείδειν. *p.* Legitur ᾔδειν. 3a. s. pro ᾔδει. Att. & 3a. dual. ᾔστην pro ᾐδείτην. Aristoph. Inf. εἰδηκέναι, & per sync. εἰδέναι. Part. εἰδηκώς & εἰδώς & ἰδώς. Hes. I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri solet ad ὁράω), in Indicativo rejicitur ε apud poetas ut ἴδον; in reliquis modis apud orat. ut ἴδε (& ἰδέ) &c. occurrit εἶδα *vidi* Orph. Argonaut. Pr. pass. εἴδομαι (& ἴδομαι. p.) *assimulor.* Part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος p.) Perf. εἴδημαι & ᾔδημαι †. (unde 3. pl. συνῃδέαται Ion.) F. 1. m. εἴσομαι *video* & ἴσομαι p. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰσάμην & ἐεισάμην. p. *simulavi.* Opt. εἰσαίμην. Inf. εἴσασθαι. Part. εἰσάμενος.

{ Perf. οἶδα †. *novi,* (unde 2. s. οἶσθα, & οἶδασθα. r.) I. 2. εἰδόμην vidi, Imper. ἰδοῦ &c. Usurpantur præcipue ab Orat. οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδώς & εἶδον per omnes modos. Usurpatur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα. Att. Legitur ἰστέον *sciendum* à perf. pass. εἶσαι. ‖.

Εἴκω *similis sum,* F. 1. εἴξω. †. perf. m. ἔοικα. (& οἶκα. Ion.) I. 1. εἶξα, ἔϊξα & ἤϊξα. †. Pr. pass. εἴκομαι, †. Perf. ἔϊγμαι. pl. Perf. ἐΐγμην. Ab Oratoribus usurpatur tantùm ἔοικα, & pl. Perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκω. Inf. ἐοικέναι. Part. ἐοικώς, & εἰκός neutrum, sed εἰκώς. r. *Apud poetas* 2a. *&* 3a. *dual.* ἔϊκτον, ἐΐκτην *pro* εἰκέτην, εἰκέτην. *per sync. & dialys.* item 3a. pl. εἴξασι. Aristoph. pro ἐοίκασι.

Ἐλαύνω *abigo,* άσω, ακα. †. ἐλάω præsens minimè usitatum. Legitur tamen Inf. ἐλᾶν pro quo ἐλάαν. & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, ᾷς, ᾷ &c. per enallagen. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur Inf. ἐλάσαι & ἐέλσαι. p. pro ἐλάσαι. Perf. ἐλήλακα, pro ἤλακα. r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακώς (I. 1. & perf. non raro significant, *progredior*)

gredior) Pr. pass. ἐλαύνομαι. Part. ἐλαυνόμενος (quod interdum significat activè.) perf. ἐλήλαμαι. & ἔελμαι. Il, ω. pro ἤλαμαι. ||. Inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος. & ἐελμένος. Il. ν. 1. ἠλάθην. F. 1. M. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, per sync. ἠλσάμην.

Ἔλπομαι spero, ἔελπομαι. p. perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπειν, & ἐόλπειν. F. 1. M. ἔλψομαι. r. Ἔλπω potiùs Sperare facio. p. ἔλψω. †. r.

Ἐμβριμάομαι infremo. F. 1. M. ἐμβριμήσομαι. I. 1. ἐνεβριμησάμην.

Ἔπω dico, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in solis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα caret tantùm Infinitivo; εἶπον percurrit omnes modos. I. 1. M. εἰπάμην in C. Inf. εἴπασθαι. part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην. †. Opt. εἰπαίην & εἴποιμι. Legitur 3ia. pl. εἴποισαν pro εἴποιεν. psalm. 35.

Composita hæc poetica sunt: Præsens ἐνέπω & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπτω, ψω, perf. M. ἠνίπαπα pro ἤνιπα, ||. Ἐνίσπω (Ἐνισπέω. r.) Inf. ἐνισπεῖν. F. 1. ἐνισπήσω. †. Ἐνίσπω, ειν, ων.

Ἐργάζομαι operor. F. 1. ἐργάσομαι. perf. pass. εἴργασμαι. reg. D. Format tamen interdum, F. 1. M. ἐργῶμαι, ᾷ. &c. pro communi ἐργάσομαι, άσῃ. &c. per sync. & crasin. Affertur & Imperat. ἔργα quasi ab ἐργάω. ||.

Εἴρω, ἐρέω, dico, interrogo, p. F. 1. ἐρῶ, ἐρήσω. r. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. pass. εἴρημαι. paulo-post. F. εἰρήσομαι. pr. M. ἔρομαι. (εἴρομαι, & ἐρέομαι. p.) interrogo. F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην & ἠρόμην. I. 2. ἠρόμην & εἰρόμην. p.

Ἔρρω pereo, F. 1. ἐρρήσω † (ἔρπω. r.) Perf. ἔρρηκα. r. Legitur pr. m. ἔρρομαι.

Ἔρχομαι venio; F. 1. ἐλεύσομαι. perf. m. ἐλήλυθα pro ἤλυθα. Att. & εἰλήλουθα. p. ab ἐλεύθω ||. Inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθώς & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον. (quod etiam à poetis usurpatur.) Legitur I. 1. m. Sub. ἐλεύσωμαι. psalm. 132. I. 1. ἤλθοσα Æsch. Περσ. Imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐθλάτω, ατε pro ἐλθέτω ετε, &c. sæpius in V. T. Gerundivum ἐλθετέον formatur ab ἤλθεσαι. ||.

Εὕδω dormio, (ferè poeticum.) F. 1. εὑδήσω. I. 1. εὕδησα. sic καθεύδω cujus Imperf. ἐκάθευδον & καθηῦδον.

Εὑρίσκω invenio, ήσω, ηκα. &c. (pag. 70.) ab εὑρέω inusitato (sed apud Plutarch. part. εὑρών.) I. 2. εὗρον. Imperat. εὑρὲ &c. I. 2. M. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. Part. εὑράμενος.

Εὔχομαι precor, interdum glorior. F. 1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην. προσεύχομαι usitatiùs apud orat. εὐχετάομαι idem p. defect. δίχομαι. Legitur ἐξεύχεο precor Eurip. Med. I. 1. ἐξηύχησα Soph. Philoct.

Ἔχω habeo, F. 1. ἕξω vel σχήσω. Perf. ἔσχηκα à σχέω ||. Part. ἐσχηκώς, I. 2.

I. 2. ἔσχον usitatius in C. Imperat. σχές. Opt. σχοῖμι. (& σχίην. At.) σχῶ, σχεῖν, σχών. F. 2. σχῶ. ῇς, &c. Pr. M. ἔχομαι (Interdum pro ἐχόμενος. legitur ἐέχμενος. p.) Perf. ἔσχημαι. Part. ἐσχημένος. I. 1. ἐσχέθην. r. Inf. σχεθῆναι. Part. σχεθείς. F. 1. M. ἕξομαι & σχήσομαι. Inf. ἕξεσθαι & σχήσεσθαι. I. 2. ἐσχόμην. I. 1. *Inf.* σχήσασθαι. r. Ἔχω non *rarò significat possum*; ἔχομαι, *interdum proximus sum, adhæreo*; τὸ ἐχόμενον, *contentum sive Argumentum capitis. Est etiam poeticum* σχέθω *habeo.*

Εἶμι *eo & ibo.* Imperf. εἶν.
Pr. S. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσι vel ἴσι.
Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτον. P. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω. &c. Opt. εἴην. r. Sub. ἴω. p. Inf. ἰέναι vel εἶν. vide ἴημι.

• Εἴω, & εἴω vado. utrumque poeticum. F. 1. εἴσω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitatum. Imperf. ᾔον, εἶον & ἤϊον. Imperat. εἶτω εἴτω. I. 1. εἶσα ᾖσα & ἤϊσα. p. perf. ᾔκειν usitatiùs pro εἴκειν. F. 1. M. εἴσομαι. I. 2. εἰσάμην. perf. εἶα, ᾖα, & ἤϊα. pl. perf. εἴειν & ᾔειν, Quod in C. temporum omnium est usitatissimum apud orat. Ἰτέον, (ἰτητέον, & ἴτον. p. in Comp.) *eundum est* ab εἶται, ||.

•Ἐννύω, ἕννυμι *induo*, F. 1. ἕσω ab ἕω ||. I. 1. ἕσα & εἶσα. Inf. εἶσαι (ἕσαι) part. ἕσας. Pr. pass. ἕννυμαι.
Perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, (ἕσσαι. p.) εἷται, (εἷσται). 3ª. pl. εἷνται. P. perf. εἵμην, εἷσο, εἷσο (ἕσο & ἕεσο p.) part. εἱμένος. F. 1. M. ἕσομαι. I. 1. εἰσάμην & ἑσάμην (ἑσσάμην, ἐεσσάμην, & ἐέσσάμην. p.) part. ἑσσάμενος, Pleraque hæc tempora apud oratores in C. ἀμφιέννυμι. &c.

Z

Ζάω *vivo*, F. 1. ζήσω. I. 1. ἔζησα (utrumque significat interdum activè, *vivifico.*) Opt. Æol. ζήσεια. Præsens contrahit άει in η, ut ζάεις, ζῇς. &c. Imperf. ἔζην à ζῆμι. ||. Imperat. ζῆ & ζῆθι. Opt. ζαίην, & ζώην à ζῶμι. ||. Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ἥδω *delecto*, †. F. 1. ἥσω †. I. 1. ἥσα †. I. 2. ἧδον †. pr. pass. ἥδομαι perf. ἥσμαι. †. I. 1. ἥσθην in C. I. 1. M. ἡσάμην. †. Vix occurrit in voce activâ extra Indicat. nisi in part. ἥδων & ἥσας.

Ἧμαι *sedeo*, Pr. S. ἧμαι, ἧσαι, ἧται, (ἧσται p.) D. ἥμεθον. &c 3ª. pl. ἧνται, (ἕαται, ἕηται, εἵαται. p.)

Imp.

Imp. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο (& ἧστο. p.) D. ἤμεθον, &c. 3. pl. ἦντο. (ἥατο, ἕατο, εἵατο. p.)
Imperat. ἧσο, ἥσθω, &c. Inf. ἧσθαι. part. ἥμενος.

Κάθημαι. eodem modo inflectitur per personas: variatur verò dialectice 2a. sing. pr. Indic. κάθησαι, (κᾳ I. ῃ A.) & Imperat. κάθησο (κάθεο. Ion. κάθου. A.) legitur fut. 1. m. καθήσομαι Judith. cap. 8. & Indef. 1. ἐκάθησα. 2. Sam. cap. 23.

Θέλω *volo*, F. 1. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. *Imperativus hujus verbi vix usurpatur ab oratoribus: sed* θέλησον *Æschyl. Rariùs seq. Opt. Æol.* ἐθελήσεια. *perf.* τεθέληκα. † *Præs. pass.* τεθέλημαι. † I. 1. *part.* θεληθείς. Pro θέλω usurpatur p. λῶ, ῇς, ῇ, pl. λῶσι. reperitur Opt. λεῷμι tanquam à λεάω.

Θνήσκω *morior*. Fu. 2. M. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμην. à θείνω *percutio*. Rarius occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω, F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι. & perf. M. τέθνακα. Sed Inf. τεθνάναι Att. frequens est O. pro quo τεθνάμεν & τεθνάμεναι. p. sic part. τεθνακώς, & τεθνεώς, item τεθνηκὼς & τεθνειὼς p. mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι. ||. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίην. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι Aristoph. Vesp. Ind. 2. ἔθνην. part. θνάς.

Ἵημι *vado*, I. 2. ἦν. Præs. & Imperf. formantur ut τίθημι, nisi quòd Præsens format tertiam pl. ἴασι non ἰᾶσι. Caret Imperat. Optat. & Subjunct. I. 2. ἦν † & ἴον quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε sit ἴς in C. ut ἔξις exi. Legitur Pr. Inf. ἴμεναι, p. pro ἰέναι: vide Εἶμι.

Usitatissima Oratoribus sunt Composita; & præcipuè Pr. act. in 1a. vel 3a. plur. ut ἀνίεμεν, ἀνίασι. 3a. pl. Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. sic κατίεμεν &c. ἀπίεμεν &c. Legitur etiam. pr. M. ἴεμαι O. part ἰέμενος. Imperf. ἰέμην.

Ἵημι *mitto*, Imperf. ἵην. Perfectiùs conjugatur in C. Ἵημι. F. ἥσω. Perf. εἷκα. Verbum hoc ubique sequitur formam τίθημι, tum communem; tum contractam, ut Imperf. ἵουν. &c. Imperat. ἵει (pag. 64.) & (quod rarum est) specialem ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἧκα (pag. 43.) εἷθην (pag. 49.) Perf. εἷκα (pag. 65.) εἷμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum. (pag. 64. & 68.) I. 2. act. Imperat. ἕς. & Infin. εἷναι (pag. 64.) &c.

Proprias verò habet alias variationes in diversis compositis : format enim 2am. sing. præs. ἱεῖς pro ἱῇς Aristoph. 3am. pl. usitatissimam ἱᾶσι (*pro Ionico* ἱέασι) *Att.* (Stephanus dicit *Ion.*) 3am. sing. Imperf. ἀνίεσκε pro ἀνίει. Hesiod. *Theogn.* 3am. pl. ἵεσαν pro ἵεσαν. Herodot. I. 1. ἧσα unde 3a. pl. Sub. παρήσωσι. Herodot. item εἷσα unde 3a. pl. ἀνεῖσαν pro ἀνῆκαν. Steph. ex Thucyd. & part. εἵσας. Æmil. Portus ex Herod. Sed εἷσα rectiùs fortasse scribitur cum leni spiritu εἶσα & tum refertur ad εἶμι *vado*; format verò crebrius 3am. pl. perf. pass. ἀφέωνται pro ἀφεῖνται. I. 1. pass. εἵθην ut ἀνείθην. &c. I. 2. act. ἷον ut σύνιον. Il. α. v. 172. Subj. ἵω ut καθυφίω. Thucyd. Συνίημι facit (apud sacros præcipuè scriptores) 3am. sing. præs. συνιεῖ pro συνίησι. 3am pl. συνιοῦσι. Inf. συνιεῖν. part. συνιῶν tanquam à συνιέω. Tempora autem perfectè conjugautur per modos & personas excepto I. 1. quod (ut dictum est) vix excurrit Indicativum.

Ἱέμαι *concupisco,* Imperf. ἱέμην. simplex poeticum est (tamen apud Philonem) Compositum ἐφίεμαι. O. Utrumque planè defectivum δίχρονον.

Ἱκνέομαι, οῦμαι *venio*, I. 2. ἱκόμην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἵξομαι. Perf. pass. ἷγμαι. Ἵκω *venio* p. F. 1. ἵξω I. 1. ἷξα.

Ἱλάσκομαι *placo.* Ἱλάομαι. p. &c. ἵλαμαι, ἄσομαι, ασμαι, &c. (pag. 70.) format verò aliud F. 1. M. ἱλάξομαι. Imper. ἵλαθι. & ἵληθι. Hom. perf. ἵληκα per omnes modos.

Ἵπτημι *volo*, F. 1. πτήσω. I. 2. ἔπτην. Usitatius est Pr. M. ἵπταμαι F. 1. πτήσομαι. Perf. πέπταμαι. I. 2. ἐπτάμην & ἐπτόμην. Sub. πτῶμαι. Inf. πτάσθαι (vel πτᾶσθαι. r.) & πτέσθαι. part. πτάμενος & πτόμενος.

Ἵσημι *scio,* non omninò legitur in Opt. nec in Subjunctivo activæ vocis; nec in temporibus ultra Imperfectum. Conjugatur ut ἵστημι, nisi quod format 3am. pl. ἴσασι non ἱσᾶσι, part. ἰσὰς non ἱσάς.

Sæpe abjicitur α penult. per sync. ut in præsenti ἴστον, ἴσμεν, ἴστε pro ἴσατον, &c. Imperf. 3a. pl. ἴσαν pro ἴσασαν. Imperat. ἴσθι, ἴστω, ἴστε. 3a. pl. ἴστωσαν item ἴσων, pro ἴσαθι, &c. Præs. pass. ἴσαμαι sæpius pro ἴσαμαι scio; præcipue in C. ἐπίσαμαι, cujus Imperf. ἐπισάμην & ἠπισάμην. Sub. ἐπίσωμαι. Inf. ἐπίσασθαι. Part. ἐπισάμενος. F. 1. M. ἐπισήσομαι. Dialecticè variantur sequentia: præs. 3a. sing. ἴσησι, ἴσατι Dor. 1a. pl. ἴσαμεν, ἴδμεν, D. Imperf. 1a. sing. ἴσην ᾔσην. & 3a. pl. ἴσαν, ᾔσαν. *Att.* Inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι. D. ἰσάμεν I. ἴσμεν per sync. ἴδμεν D. Præs. pass. 2a. S. ἴσῃ pro ἴσασαι; & ἴσω pro ἴσασο.

Καίω

K

Καίω *uro*, f. 1. καύσω &c. pag. 42. perfectum est: format verò apud poetas imperf. ἔκηον. Od. 1. & I. 1. ἔκηα & ἐκηάμην. part. κήας & κήαμενος. Similiter poeticum κάω, κείω, & κήω format. I. 1. ἔκεια & ἔκεια. Part. κείας. I. 1. M. ἐκειάμην. Part. κειάμενος.

Κεῖμαι *jaceo*, F. 1. κείσομαι. Pr. Imperat. κεῖσο. Inf. κεῖσθαι. Part. κείμενος. κέομαι. p. unde κέονται, & κέοντο. Opt. κεοίμην, Sub. κέωμαι, (profertur 2a. pers. διακέῃ. O.) F. 1. act. κέσω. r. pro quo κέω vel κείω per enall. Inf. κέειν & κείειν. Part. κέων & κείων. *ponitur* κέσκετο *pro* ἔκειτο. *Hom. Od. φ.*

Κέλομαι *hortor*, F. 1. κελήσομαι à κελέομαι. ‖. I. 1. ἐκελησάμην. Pind. Ι. θ.

Κλάζω *clamo*, F. 1. κλάγξω. Perf. M. κέκληγα. Part. κεκληγώς. Legitur F. 1. κεκλάγξω. & F. 1. M. κεκλάγξομαι. r. I. 1. ἔκλαγξα. Part. κλάγξας & κλάξας. I. 2. ἔκλαγον. *repcritur* κεκλάγκω *Aristoph. Vesp.*

Κράζω *clamo*, F. 1. κράξω. Perf. M. κέκραγα. I. 1. ἔκραξα & ἐκέκραξα (quod non raro significationem habet præsentis). I. 2. ἔκραγον. F. 1. m. κεκράξομαι. I. 1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I. 1. κέκραχθι. Aristoph. vesp.

Κραιαίνω *perficio*, I. 1. ἐκρήηνα. Imperat. κρήηνον. Perf. pass. κεκράαμαι. I. 1. ἐκραάνθην.

Κτείνω *occido*, reg. duplex verò habet Perf. act. ἔκτακα (& ἔκτασκα. r.) perf. pass. ἔκταμαι & ἔκταμμαι (pag. 48.) format etiam alia tempora præcipuè in C. à κτῆμι. ‖. f. 1. κτήσω. I. 2. ἔκτην. Part. κτάς. κτάμενος pro ἐκταμένος.

Κτίζω *condo*, σω, κα, &c. reg. format verò Perf. pass. ἔκτισμαι & apud poetas ἔκτημαι unde part. κτίμενος.

Κύρω *incido*, F. 1. κύρσω. I. 1. ἔκυρσα. Opt. Æol. κύρσεια. Inf. κύρσαι. Part. κύρσας. Pr. m. κύρομαι.

Λ

Λαγχάνω *sortior*, I. 2. ἔλαχον à λήχω. ‖. reliqua magis poetica. perf. εἴληχα & λέλογχα (pro λέληχα. ‖. Att.) pl. perf. ἐλελόγχειν. Part. εἰληχώς & λελογχώς, item συνειληχώς. perf. pass. part. εἰλησμένος. I. 1. m. Inf. λήξασθαι. r. *Vix legitur*. F. 1. λήξω.

Λαμβάνω *capio*, F. 1. m. λήψομαι. Perf. εἴληφα pro λέληφα à λήβω. ‖. Inf. εἰληφέναι. Part. I. 2. εἰληφώς. I. 2. ἔλαβον. Pr. m. λαμβάνομαι. Perf. pass. εἴλημμαι. Part. εἰλημμένος. & apud poetas λελημμένος. I. 1. ἐλήφθην. Inf. ληφθῆναι. Part. ληφθείς. *sequentia* ἐλάμφθην, λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, *Ionica sunt.*

Λανθάνω *lateo*, F. 1. λήσω. Perf. m. λέληθα à λήθω quod in Præs. & Imperf.

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis est regulare: Caret autem Perf. act. & format pass. λέλησμαι. I. 1. ἐλήσθην. Psalm. 31, & ἐλήσθην Psalm. 137.

Λείχω *lingo*, ξω. r. item λιχμάω, ήσω. utriusque Perf. vix occurrit sed part. λελειχμώς (μ interposito) Hesiod. Theogon. Pr. pass. λείχομαι. I. 1. ἐλείχθην. Pr. m. λιχμάομαι, ήσομαι, ησάμην. &c.

Λίσσομαι, *precor & precabor*. p. Imperf. ἐλισσόμην. I. 1. ἐλλισάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιτοίμην. Od. ξ. Inf. λιτέσθαι. Il. π. Eustathius effert. fut. 1. λίσομαι per simplex σ. exemplum verò vix occurrit.

Λούω *lavo*, σω, κα, &c. reg. In voce pass. abjicit sæpiùs vocalem post υ ut λοῦμαι pro λούομαι, λοῦσθαι pro λούεσθαι &c. (Atticè apud Xenoph.) Resolvit verò υ in οε geminato σ, poet. ut λοεσσάμενος pro λουσάμενος.

M

Μαίομαι. p. *vehementer cupio. Perf.* μέμαα pro μέμηκα à μάω. ‖ Inf. μεμάμεν Ion. part. μεμαώς. *cujus penult.* α *ante* ο *producitur. ut* μεμάοτες. Il. β. Hom. & Apollon.

Μαίνομαι *insanio*. F. 1. μανοῦμαι. Perf. μέμηνα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνώς. I. 2. pass. ἐμάνην. Inf. μανῆναι. part. μανείς. I. 1. M. ἐμηνάμην. p. †. *Rariùs seq.* I. 1. *act.* ἔμηνα. †. *Perf. pass.* μεμάνημαι. †. Theocr. μαίνω *insanire facio*.

Μανθάνω *disco*. F. 1. m. μαθήσομαι. Perf. pass. μεμάθηκα à μαθέω. ‖. I. 2. ἔμαθον. Perf. pass. μεμάθημαι. r. †. I. 2. m. ἐμαθόμην.

Μάχομαι *pugno*, F. 1. μαχήσομαι & μαχέσομαι. Perf. pass. μεμάχημαι. I. 1. m. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην. F. 2. μαχοῦμαι. Part. μαχεόμενος, & μαχειόμενος p. pro μαχόμενος. legitur μαχέω in C. ut ὑπερμαχέω &c.

Μέλω *curo*. hoc verbum rariùs legitur sub formâ personali; occurrunt tamen sequentia: præsertim apud poet. Μέλω. Od. 1. Pr. pass. μέλομαι. 2ª. pl. Perf. μέμβλεσθε pro μεμέλησθε. 2ª. pl. Imperat. μέλεσθε. Plura in 3ª. pers. viz. Indic. Pr. μέλουσι. F. 1. μελήσουσι. Imperat. pass. μελέσθω. F. 1. m. μελήσεται. &c. Leguntur & Participia μέλουσα, μεμελημένος, μεληθείς, μελησόμενος, μεμηλώς. Compos. ἐπιμέλομαι-οῦμαι, & μεταμέλομαι-οῦμαι *pœnitentiâ ducor*, & ἀμελέω *negligo*, personaliter sæpè usurpantur. item. I. 1. pass. μετεμελήθην. &c.

Μέλλω *futurus sum*. F. 1. μελλήσω, I. 1. ἐμέλλησα à μελλέω. ‖. vix reperitur extra Indicat. nisi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας.

Μείρ-

Μείρομαι. *divido, or.* usitatius in C. Perf. pass. εἵμαρμαι (pro quo εἵμβερμαι. p.) pl. Perf. εἱμάρμην. utraque rarissime personalia. Perf. m. poeticum sed omnium usitatissimum, ἔμμορα † pro μέμορα. Legitur I. 1. Opt. act. μείραιμι apud Æschylum.

Μένω *maneo.* F. 1. μενῶ. Perf. μεμένηκα. r. Part. μεμενηκώς. I. 1. ἔμεινα. Opt. Æol. μείνεια. Perf. m. μέμονα. †.

Μιγνύω & μίγνυμι *misceo.* F. 1. μίξω. I. 1. ἔμιξα. à μίγω. ||. Pr. pass. μίγνυμαι & μιγνύομαι. Perf. μέμιγμαι. p. post. F. μεμίξομαι. I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίγην. F. 1. m. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio.* F. 1. μνήσω. I. 1. ἔμνησα. duo hæc usitatiùs in C. ut ὑπομνήσω. &c. Pr. m. μιμνήσκομαι *recordor.* F. 1. μνήσομαι. Perf. pass. μέμνημαι. &c. I. 1. m. ἐμνησάμην. pass. ἐμνήσθην (pag. 49.) à μνάομαι (quod rariùs legitur eâ significatione sed pro eo μνάομαι. p.) Μνῶμαι verò & μνάω (Homer.) *puellam ambio.* Imper. μνάσθω. Inf. μνᾶσθαι. Part. μνώμενος.

Μόργνυμι vide Ὀμόργνυμι.

N

Ναίω *habito*, Pr. pass. ναίομαι. sequentia significant activé. I. 1. ἐνάσθην quasi à νάω. ||. F. 1. m. Inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνασσάμην. Inf. νάσσασθαι. I. 1. act. ἔνασσα *habitare feci.* Est etiam ναιετάω partic. ναιετάων.

Νέω *nuo.* F. 1. νεύσω. Perf. νένευκα. r. I. 1. ἔνευσα. F. 1. m. νεύσομαι passivè significat.

O

Ὄζω *oleo.* F. 1. ὀζέσω, & ήσω. r. Perf. ὤζηκα. r. Perf. m. ὄδωδα & ὤδωδα. p. ὦδα. r. Inf. ὀδωδέναι. pl. perf. ὀδώδειν & ὠδειν. perfectum medium sæpius pro præsenti capitur. *Rariùs seq.* F. 1. ὄσω. *Perf. act.* ὦκα. *pass.* ὦσμαι. *Perf. m.* ὄζωζα; 3a. *pl.* προσοδώδεσαν.

Οἴγω *aperio.* p. (οἰγνύω r.) F. 1. οἴξω. perf. m. ἔωγα: †. I. 1. ὤϊξα †. pr. pass. οἴγομαι & οἴγνυμαι. Imperf. ὠϊγνύμην. part. οἰγόμενος I. 1. pass. ὠΐχθην. composita apud oratores usitata sunt, præsertim in temporibus quæ augentur. Ἀνοίγω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέῳγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον. I. 1. ἀνέῳξα, ἠνέῳξα, ἤνοιξα. perf. pass. ἀνέῳγμαι, &c. I. 1. ἀνεῴχθην, &c. I. 2. ἀνεῴγην &c. Perf. m. ἀνέῳγα. &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοιγνύς. (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

Οἴχομαι

Οἴχομαι *eo.* F. 1. οἰχήσομαι. Perf. pass. ᾤχημαι, οἴχημαι Ion. & ᾦγμαι. r. usurpatur etiam Perf. act. ᾤχηκα & ᾤχωκα. Inf. ᾠχηκέναι. part. ᾠχηκὼς & οἰχωκώς. Herod. *Rarius* οἴχω *&* ὤχα.

Οἶμαι *puto,* (οἴομαι r.) f. 1. m. οἰήσομαι †. I. 1. pass. ᾠήθην ab οἰῶ. 2a. pers. pr. οἴει. Imperf. ᾤμην & ᾠόμην. frequenter ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. *Reliqua magis poetica sunt & minus usitata.* ὀΐω, ὀΐω, *&* οἰῶ. F. 1. οἴσω. *Pr. pass.* οἴομαι. 2a. *pers.* οἴεαι. *Imperf.* ὠϊόμην. I. 1. ὠϊσάμην & οἰησάμην. *Part.* ὀϊσάμενος *&* οἰησάμενος. I. 1. *pass.* ὠΐσθην. †. sæpius apud Hom.

Οἰκτείρω *misercor.* f. 1. οἰκτειρήσω ab οἰκτειρέω ‖. οἰκτερῶ. r. (Soph. Philoct.) I. 1. ᾤκτειρησα. ᾤκτειρα. r. Pr. pass. οἰκτείρομαι sum miserabilis.

Ὀμόργνυμι (Μόργνυμι r.) *abstergo.* ὀμόρξω. ὤμορχα. r. †. I. 1. ὤμορξα †. pr. Pass. ὀμόργνυμαι, μόργνυμαι. r. part. I. 1. ὀμορχθεὶς & μορχθείς. I. 1. m. ὀμόρξομαι & μόρξομαι. I. 1. ὠμορξάμην & ἐμορξάμην. *Rarius Inf. act.* ὀμόργειν *pass.* ὀμόργνυσθαι.

Ὄλλυμι, & ὀλλύω r. *perdo.* f. 1. ὀλέσω. Perf. m. ὄλωλα, pro ὦλα ab ὀλέω. ‖. I. 1. ὤλεσα. Opt. Æol. ὀλέσειε. Perf. ὀλώλεκα pro ὤλεκα. r. Inf. ὀλωλεκέναι. part. ὀλωλεκώς. I. 2. act. ὤλον. I. 2. m. ὠλόμην. *Rarius* I. 1. ὤλλυσα. Inf. ὀλλῦσαι. Ἀπόλλυμι. ύω similiter formatur. habet etiam perf. pass. ἀπόλλυμαι. Aristoph. Vesp.

Ὄμνυμι *juro.* f. 1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. ab ὀμόω. ‖. I. 1. ὤμοσα. Opt. Æol. ὀμόσειε. part. ὀμωμοκὼς, & ὠμοκώς. Pr. m. ὄμνυμαι, ὀμοῦμαι r. (quod per enallagen sumitur pro futuro medio) Part. perf. ὀμωμοσμένος, & ὀμνυμένος. I. 1. m. ὠμοσάμην. Rariùs ὀμνύω, ύσω, υκα. perf. pass. ὤμνυμαι. Herodot.

Ὄνημι *juvo.* sive ὀνίνημι f. 1. ὀνήσω. I. 1. ὤνησα. Inf. ὀνινάναι (& per sync. ὀνῖναι. r.) part. ὀνινὰς & ὀνινεὶς r. pr. pass. ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι. Imperf. ὠνάμην & ὠνήμην. Inf. ὄνασθαι & ὀνίνασθαι. part. ὀνήμενος & ὀνάμενος. Perf. Imperat. ὤνησο. f. 1. m. ὀνήσομαι. I. 1. ὠνησάμην. Legitur. præs. Opt. 3a. sing. ὀνίνοιεν.

Ὀνόω *vitupero*, †. f. 1. ὀνόσω. †. I. 1. Inf. ὀνόσαι. Pr. m. usitatius. ὄνομαι. I. 1. ὠνόθην. sub ὀνοθῶ. f. 1. ὀνόσομαι. Inf. ὀνόσεσθαι. I. 1. ὠνοσάμην, ubique significat activè.

Ὁράω *video,* f. 1. m. ὄψομαι. Perf. ἑώρακα. Imperf. ἑώρων. Ὄψομαι, ει. ab ὄπτω. ‖. Inf. ὄψεσθαι. pl. perf. ἑωράκειν & ὤρειν. r. part.

part. ἑωρακώς. pr. pass. ὁρῶμαι. Impert. ἑωρώμην. Perf. ἑώραμαι (ὦμμαι. r. Æschyl. & καθῶμμαι Plato.) part. ἑωραμένος, (& ὠμμένος r.) I. 1. ὤφθην. Part. ὀφθείς. Perf. m. ὄπωπα. pro ὦπα. part. ὀπωπώς, p. vide εἶδον.

Ὄρω. p. *concito* f. 1. ὀρῶ (& ὄρσω Æol.) Perf. m. ὄρωρα & ὤρορα. *quod frequentiùs significat passivè.* I. 1. ὦρσα. Opt. ὄρσεια. Pr. pass. ὄρομαι (*legitur* 3a. *pl.* Imperf. ὀρέοντο. Il. β. pro ὤροντο.) Perf. ὦρμαι. Imperat. ὦρσο, & ὄρσο. Il. ω. Inf. ἄρθαι. f. 1. m. ὄρσομαι. I. 1. ὠρσόμην. I. 2. ὠρόμην. Ὄρνυμι concito, ὀρώρομαι conciter, &c. poetica sunt & Defectiva διχόνα.

Ὀσφραίνομαι *odoror.* ὀσφράομαι. r. f. 1. m. ὀσφρήσομαι, & ὀσφρανοῦμαι r. Perf. ὤσφρημαι. I. 1. ὠσφράνθην. I. 1. m. ὠσφρησάμην & ὠσφράμην. Pr. ὄσφρομαι *poeticum est.* I. 2. *act.* ὤσφρον, & Inf. I. 2. m. ὀσφρέσθαι. *valdè rarum.*

Οὔλω *benè valeo.* Imperat. οὖλε. f. 1. οὐλήσω. †. O.

Οὐτάω vel οὐτάζω *vulnero*, p. reg. Format aliud Inf. οὐτάναι. part. οὐτάμενος ab οὔτημι ||. οὖτα pro οὔτασε per apoc. sæpe apud Homer.

Ὀφείλω *debeo*, ήσω. ηκα. Inf. f. 1. ὀφειλήσειν. I. 2. ὤφελον. †. pr. pass. ὀφείλομαι. part. ὀφειλόμενος, *sunt qui malè addunt* I. 1. ὤφελλα; *citantes* ὤφελλ'. *Hom. Il.* η. *sub finem*; *cùm reverà sit* 3a. *pers. sing. Imperf.* ὤφελλον *ab* ὀφέλλω.

Ὀφλω *mulctor*, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφλήσειν. I. 1. ὠφλῆσαι perf. ὠφληκέναι. part. ὠφληκώς.

Π.

Πέπαμαι. p. *possideo*; item πέπαμαι. part. πεπαμμένος & πεπαμένος. r. In perfecto significationem habet præsentis. I. 1. m. ἐπασάμην, priore α productâ. Inf. πάσασθαι. part. πασάμενος. Perf. πέπασμαι significat *gusto:* item I. 1. ἐπασάμην, ασθαι, άμενος, priore α correptâ, ut *Ammonius* tradit.

Πάσχω *patior*, f. 1. m. πείσομαι & πήσομαι (*utrumque apud Orat. à* πήθω. ||.) perf. m. πέπονθα pro πέπηθα. ||. Att. vel pro πέπονα à πονέω. Inf. πεπονθέναι. part. πεπονθώς (& πεπαθώς. r.) I. 2. ἔπαθον. *Legitur p.* 3a. *sing.* πέποσχε *pro* πέποιθε, & 2a. *pl.* πέποσθε Il. γ. *pro* πεπόνθατε, *rectiùs forsan pro* πεπόνηθε *à verbo reg.* πονέω.

Πέρθω

Πέρδω *pedo*, p. F. 2. pass. παρδήσομαι †. Perf m. πέπορδα †. I. 2. ἔπαρδον. Pr. m. πέρδομαι.

Πέρθω *vasto*, p. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπραθον. p. pro ἔπαρθον. I. ἔπερσα. Pr. pass. πέρθομαι. Inf. perf. πέρθαι pro πεπέρθαι. F. 1. πέρσομαι, quod passive significat.

Πέσσω, ττω, *coquo*, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεψα à πέπτω, quod ferè poeticum est. Pr. pass. πέσσομαι. Perf. πέπεμμαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάννυμι & πεταννύω *expando*, F. 1. πετάσω. r. †. I. 1. ἐπέτασα. O. Æol. πετάσσα. legitur F. 1. πετῶ in C. per Enal. Pr. pass. πετάννυμαι & πεταννύομαι †. Perf. πέπταμαι pro πεπέταμαι, πεπέτασμαι. Inf. πεπτάσθαι. Part. πεπταμένος πεπετασμένος. r. I. 1. ἐπετάσθην.

Πέτομαι *volo*, Perf. πεπότημαι. item pr. πέταμαι, πετάομαι, ποτάομαι. (& ποτάομαι. r.) hæc omnia poetis magis usitata reperiuntur apud oratores (sed ποτέομαι. p.) Pr. Inf. πέτεσθαι & πότασθαι. Part. πετόμενος & πετώμενος. I. 1. ἐπετάσθην. (Psalm. 18.) &c. *quod plerumque significationem servat præsentis*. vide ἵπτημι.

Πήγνυμι *figo*. F. 1. πήξω. Perf. m. πέπηγα *fixus sum*. I. 1. ἔπηξα. Pr. pass. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπηξάμην.

Πίμπλημι *impleo*, item πίπλημι. utrumque defect. Δίχρονον. Πλήθω *idem*. reg. format verò Perf pass. πέπλησμαι O. πέπλημαι interdum unde ἔπλητο pro ἐπέπλητο, & ἐπλήσθην, Homer. *Legitur etiam* πιπλάω πιπλάσω, ἐπίπλασα, *&c*.

Πίμπρημι. O. *incendo* (πίπρημι, p. r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα πρήσω, πράω vel πράω. ||. est & aliud I. 1. ἐπίμπρασα. †. Pr. pass. πίμπραμαι, πίπραμαι r. Perf. πέπρησμαι usitatiùs in C. I. 1. ἐπρήσθην. *Rariùs seq. Pr, Inf.* πιμπρᾶσαι, πιμπρᾶν, πιμπρᾶσθαι. *Part.* πιμπρῶν. *Perf.* πέπρηκα. †.

Πίνω *bibo*, F. 2. m. πίομαι per enal. (2ª. perf. πίεσαι) I. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. part. πεπωκώς. Perf. pass. πέπομαι (πέπωμαι, r.) Inf. πεπόσθαι. I. 1. ἐπόθην. *Rariùs seq. F. 2. m.* πιοῦμαι. I. 1. I. 2. ἐπιόμην *Imperat.* πῖθι *à* πῖμι. ||. *item* πῶθι *&* *per Apoc.* πῶ *à* πῶμι. *Inf.* πῖν *pro* πίνειν. *Steph. ex Epigr.* Item πινέμεναι & πινέμεν Homer. F. 1. πίσω & πόσω. Hæc autem F. 1. πίσομαι Antiph. πίσω Pind. Imperat. ἐμπίσεο Nicand. I. 1. ἔπισα Pind. & Eupol. ἐπισάμην significat *potum præbeo: irrigo*. part. ἐμπισθεὶς *cui potus datur, irrigatus*.

Πιπράσκω *vendo*. F. 1. πράσω r. †. Perf. πέπρακα. Inf. πεπρακέναι part.

Part. πεπρακώς. I. 1. ἐπέρασα †. (*vix legitur* ἔπρασα) Pr. pass. πιπράσκομαι. perf. πέπραμαι. I. 1. ἐπράθην. Legitur 2a. perf. p. post. Fut. πεπράσει pro πεπράση (Aristoph.) *Omnia hæc formantur à* περάω *vel* πράω, περάσω *vel* πράττω ‖. *Asserunt nonnulli* πράσσω *usitatum esse, & proferunt Imp.* πραττέσθω solvatur; *quod tamen descendit à* πράσσω facio *sive* exigo. Huc refer Defect. δίχρονα πρνάσκω & πέρνημι *idem*, oriunda ex eodem περάω ‖. unde Part. πρνάς. Pr. pass. πέρναμαι. Part. περνάμενος.

Πίπτω *cado*, F. 1. πεσοῦμαι. Perf. πέπτωκα. à πέτω & πτόω ‖. Inf. πεπτωκέναι. Part. πεπτωκώς. I. 2. ἔπεσον. I. 1. ἔπεσα. Imperat. πέσον. I. 1. m. ἐπεσάμην. Imperat. πέσαι. utrumque Ind. 1. vix occurrit extra compositionem. *Legitur (Soph.)* πεπτὼς *pro* πεπτωκὼς *per sync. Item* πεπτεὼς Ιλ. φ. & πεπτηὼς, *Odyss.* χ.

Πλήσσω, ττω *percutio*. F. 1. πλήξω. Perf. m. πέπληγα. reg. Caret verò Perf. act. & format usitatiùs I. 2. ἐπλάγην cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.

Πλέω *navigo*, F. 1. m. πλεύσομαι. Perf. act. πέπλευκα. reg. Contrahit verò part. πλῶν, format Perf. pass. πέπλευσμαι, & caret f. 1. act. (πλεύσω.)

Πείαμαι *emo*, Defect. δίχρονον. Legitur O. Inf. ἐκπειᾶν. Part. ἐκπειῶν à πειόω. ‖.

Πτάρνυμαι *sternuto*. I. 2. ἔπταρον à πταίρω; *quod affertur tantùm in* C. *ut* ἐπιπταίρω. Opt. πταρνοίμην à πτάρνομαι ‖.

Πυνθάνομαι *audio & interrogo*. I. 2. ἐπυθόμην à πεύθομαι p. unde illa poet. F. 1. πεύσομαι. Perf. pass. πέπυσμαι. legitur & 2a. perf. πέπυσσαι. *Od.* λ.

P

Ῥέζω *facio*, p. F. 1. ῥέξω & ἔρξω per metath. Perf. m. ἔοργα pro ἔρῥογα seu ἔοργα ‖. pl. Perf. ἐώργειν. I. 1. ἔρῥεξα O. per omnes modos. ἔρξα p. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. pass. ῥεχθείς. *Rarissimè perfect. act.* ἔρῥεχα.

Ῥέω *fluo*, I. 2. pass. ἐῤῥύην. I. 1. act. ἔῤῥευσα. Opt. Æol. ῥεύσεια. Eurip. Perf. ἐῤῥύηκα. Inf. ἐῤῥυηκέναι. Part. ἐῤῥυηκὼς à ῥυέω. ‖. pr. pass. ῥέομαι. *valdè rara sunt.* F. 1. ῥεύσω & ῥυήσω.

Ῥέω vel ῥῆμι *dico*. neutrum occurrit nisi in I. 1. pass. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην per η & ε (pag. 49.) in Indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῥηθήσομαι.

Ῥήγνυμι

Ῥήγνυμι *frango.* (ῥήσσω r.) F. 1. ῥήξω. Perf. M. ἔρρωγα. Att. ἔρρηγα ||. Inf. ἐρρωγέναι. Part. ἐρρωγώς. In cæteris regulare est.

Σ

Σβέννυμι *extinguo*, usitatiùs in Compositis. F. 1. σβήσομαι, (σβέω. r.) I. 1. ἔσβεσα à σβέω ||. Sequentia passivè significant. I. 2. ἔσβην à σβῆμι ||. Inf. σβῆναι. Perf. ἔσβηκα. †. Pr. pass. σβέννυμαι & σβεννύομαι. Perf. ἔσβεσμαι. *Steph.* ex *Piside.* I. 1. ἐσβέσθην. Inf. σβεσθῆναι.

Σεύω *moveo*, valdè poet. I. 1. ἔσσευσα & ἔσσυα. Inf. σεῦσαι & σεῦαι. Part. σεύσας & σεύας. Pr. pass. σεύομαι. Perf. ἔσσυμαι. pag. 48. I. 1. ἐσύθην. Inf. συθῆναι. Part. συθείς. I. 1. M. ἐσσευάμην. Opt. σευαίμην. *Rariùs seq.* F. 1. σεύσω. *Imperat.* σῦθι. à σῦμι ||. 3a. *pl. præs. Ind.* σεῦνται *pro* σεύονται *Æschy. Imperat.* σεῦσθω *pro* σευέσθω. & I. 1. ἀπέσσουα *pro* ἀπέσσευα. *Dor.*

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήψω. I. 1. ἔσηψα. F. 1. m. σήψομαι.

Σήπομαι *putresco*, I. 1. ἐσάπην. Perf. M. σέσηπα. Part. σεσηπώς. *Rariùs seq. Inf. perf. pass.* σεσῆφθαι. *Steph. t. 3. p. 606. Part.* σεσημμένος & σηφθείς. F. 1. σήψομαι & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. 1. σπείσω. r. I. 1. ἔσπεισα à σπείδω ||. Pr. pass. σπένδομαι. Perf. ἔσπεισμαι. I. 1. ἐσπείσθην. F. 1. M. σπείσομαι. I. 1. ἐσπεισάμην. part. perf. ἐσπεικώς rarissimé.

Στερίσκω *privo*, ήσω, ηκα, &c. (pag. 70.)

T

Τανύω p. *extendo.* ύσω. caret Perf. act. in cæteris reg. Perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *scindo*, τεμῶ &c. I. 2. ἔταμον, & p. ἔτεμον (pag. 44.) regulare est (pag. 37.) format Perfectum usitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι, (pag. 43.) tanquam à τμάω ||; vel à τμήσσω sive τμήγω; quæ duo apud poetas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήσσω, γω; διατμήσσω, γω. I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξεια. Inf. τμῆξαι. Part. τμήξας: Inf. pass. τμήγεσθαι. I. 1. M. ἐτμηξάμην. I. 2. pass. 3a. pl. ἔτμαγεν.

Τεύχω *fabricor, struo.* F. 1. τεύξω. I. 1. ἔτευξα. Opt. Æol. τεύξεια. I. 2. Inf. τετυκεῖν. pr. pass. τεύχομαι *struor.* Perf. τέτυγμαι. Legitur. & Infin. τετυχῆσθαι. F. 1. M. τεύξομαι activè significat. τετεύξομαι

-τεύξομαι potiùs passivè. I. 2. τετυκόμην. Opt. τετυκοίμην. *& hæc omnia ferè poetica.*

Τίκτω *pario*, F. 1. m. τέξομαι. Perf. τέτοκα. Part. τετοκώς. I. 2. ἔτεκον. Præs. pass. τίκτομαι. Perf. τέτεγμαι. Part. τετεγμένος. I. 1. ἐτέχθην. Part. τεχθείς. I. 2. m. ἐτεκόμην.

Τιτραίνω, τιτράω. r. *perforo*, I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. τρήσεια. Inf. τρῆσαι. Pr. pass. τιτράομαι usitatiùs Inf. τιτρᾶσθαι. Perf. τέτρημαι. Part. τετρημένος. Usurpantur Inf. τετρᾶναι & Part. τετρήνας. Theophr. I. 1. ἐτέτρηνα. Il. χ'. ἐτετρηνάμην. Aristoph. F. 1. τετρανέω & Opt. τετρανέοιμι; pro τετρανῶ, οῖμι ‖. Herodot.

Τρέχω *curro*, I. 2. ἔδραμον à δρέμω vel δραμέω ‖. Reliqua magis usitata in C. F. 1. m. θρέξομαι. F. 2. δραμοῦμαι. Perf. δεδράμηκα. Inf. δεδραμηκέναι. Part. δεδραμηκώς. Pr. m. τρέχομαι. Perf. pass. δεδράμημαι †. Perf. m. δέδρομα. p. *Rariùs seqq.* F. 1. act. θρέξω. I. 1. ἔθρεξα. I. 1. m. ἐθρεξάμην. F. 2. δραμῶ.

Τρώγω *comedo*, F. 2. m. (φαγοῦμαι r.) φάγομαι per Enall. I. 2. ἔφαγον à φάγω ‖. sed I. 2. ἔτραγον, perf. pass. τέτρωγμαι. part. φαγήσας. F. 1. m. τρώξομαι poetica sunt.

Τυγχάνω *adipiscor, accido*. I. 2. ἔτυχον. Perf. τετύχηκα, ἐναι, ὡς, à τυχέω ‖. & τετευχὼς à τεύχω. sed F. 1. m. τεύξομαι & I. 1. act. ἐτύχησα magis poetica. Extra vocem activam leguntur in C. Pr. pass. τυγχάνομαι. Perf. τέτυγμαι. Part. τετυγμένος. Lucian. Part. I. 1. ἐντευχθεὶς *compellatus* Plut.

Τυγχάνω *sum*, I. 2. ἔτυχον. Plura in C. ut παρατετεύχηκα. Polyb. & παρατετύχηκα. Plat. *interfui*. Apud poetas, τέτυγμαι, ἐτύχθην: item ἐτύχησα, τετεύξομαι.

Υ.

Ὑπάρχω *sum*. F. 1. ὑπάρξω. I. 1. ὑπῆρξα. Pr. pass. ὑπάρχομαι, I. 1. ὑπήρχθην. F. 1. m. ὑπάρξομαι. I. 1. ὑπηρξάμην.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto*, F. 1. ὑποσχήσομαι. I. 2. ὑπεσχόμην. Præs. Inf. ὑπισχνεῖσθαι. Part. ὑπισχνούμενος. Perf. ὑπέσχημαι. I. 1. ὑπεσχέθην.

Ὕω *pluo*, O. F. 1. ὕσω. I. 1. ὗσα. Pr. pass. ὕομαι. Inf. ὕεσθαι. part. ὑόμενος. Part. perf. ὑσμένος in C. I. 1. ὕσθην.

Φ.

Φέρω *fero*, F. 1. οἴσω (simplex p. compos. o.) ab. οἴω ||. I. 1. ἤνεγκα
ἐνέγκω ||. & ἤνεικα verso γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκεια. I. 2. ἤνεγκον. P
pass. φέρομαι (quod interdum activè significat). Sequentia in C
Perf. ἐνήνεγμαι, ἤνεγμαι r. part. ἐνηνεγμένος, ἠνεγμένος Lucia
I. 1. ἠνέχθην & ἠνείχθην. F. 1. ἐνεχθήσομαι & οἰσθήσομαι. F. 1. m
οἴσομαι. I. 1. ἠνεγκάμην & ἠνεικάμην r. perf. ἐνήνοχα Att. pro ἤν
χα ||. Inf. ἐνηνοχέναι, part. ἐνηνοχὼς tanquam ab ἐνέχω. Inf. I. 1
οἶσαι apud Philon. Imper. οἶσον Phal. ἀνῶσαι pro ἀνοῖσαι Hero
Legitur & gerundivum προσοιστέον Nazianz.

Φεύγω *fugio*, F. 1. φεύξω, usitatiùs φεύξομαι & φευξοῦμαι Plat. perf. m
πέφευγα. I. 2. act. ἔφυγον. part. perf. pass. πεφυγμένος (*quod signi
ficat nonnunquam activè.*)

Φημὶ *dico*, F. 1. φήσω. I. 2. ἔφην. verbum 1æ. conjug. in μι. reg. i
voce activâ, nisi quòd caret perfecto. perf. pass. Inf. πεφάσθαι & π
φάσθαι. part. πεφασμένος. pr. m. φάμαι r. Imperat. φάσο. Inf. φάσ
& φάσθαι. part. φάμενος. Imperf. ἐφάμην usitatiùs.

Dialecticè variantur sequentia.

Pr. Ἠμὶ r. pro φημὶ 3a. s. φατὶ pro φησὶ D. 3a. pl. φατὶ, φαντὶ p
φασὶ D. κῆφα pro καὶ ἔφη D. hæc magis poetica.
Imperf. Ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἐγὼ di
ego, ἦν δ' ὃς *inquit ille*, præcipuè in Dialogis.

Φθάνω *prævenio*, O. F. 1. φθάσω. perf. ἔφθακα. Inf. ἐφθακέναι. par
ἐφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 2. ἔφθην. (caret Imperat.) Opt. φθαίην
Sub. φθῶ, φθέω. p. Inf. φθῆναι, & φθάναι paroxyt. & προφθῆνα
part. φθὰς in C. à φθῆμι ||. F. 1. m. φθάσομαι (& φθήσομαι Thucyd
l. 8.) I. 2. ἐφθάμην. part. φθάμενος in C. legitur φθαθῆναι apu
Philonem.

Φθίω *corrumpo*, (Φθίνω. r.) valdè poeticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἔφθισα
Op. Æol. φθίσεια. Pr. pass. φθίομαι & φθίνομαι. perf. ἔφθιμαι. Im
perat. φθίσο pro ἔφθισο &c. Sic Inf. φθίσθαι & part. φθίμενος. F. 1
m. φθίσομαι. I. 1. ἐφθισάμην in C. Part. φθίνων o. significat *co
sumptus & decrescens*, ut μηνὸς φθίνοντος *decrescente mense*. Legitu
etiam φθεῖται & φθεῖσθαι tanquam à φθέω ||.

Φύω O. *gigno*, *nascor sum*. F. 1. φύσω. perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσα. In
φῦσαι. part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φῦμι (quod etiam in C. extat.) In
φῦναι & φυῶναι. Part. φύς. Pr. pass. φύομαι. Perf. πέφυμαι. pa
πεφυμένος. I. 2. ἐφύην r. Sub. φυῶ. Part. φυείς. F. 1. m. φύσομ
perf. m. πέφυα. p. part. πεφυὼς p.

X

Χάζομαι recedo, (χάζω r.) ferè poeticum. F. 1. m. χάσομαι. Perf. κέχανδα capax fui. Part. κεχανδὼς. I. 2. act. ἔχαδον & κέκαδον cum duplici κ. (quod significat etiam *capax fui, recedere feci.*) Inf. χαδεῖν, & κεκαδεῖν. Part. χαδὼν & κεκαδὼν. I. 2. m. ἐχαδόμην & κεκαδόμην. Inf. κεχάδεσθαι. F. 2. χαδοῦμαι & κεκαδοῦμαι. I. 2. act. κέχαδε cum χ, Rarius seq. F. 1. κεκαδήσω & κεκαδήσομαι. I. 1. ἐχασάμην.

Χαίνω & χάσκω. O. dehisco, F. 1. m. χανοῦμαι (χανῶ in C.) Perf. m. κέχηνα. Ind. 2. ἔχανον. Inf. I. 1. χᾶναι. Pr. pass. χαίνομαι valdè rarum est.

Χαίρω gaudeo, F. 1. χαιρήσω (χαρῶ r.) Ind, 2. pass. ἐχάρην. F. 1. χαρήσομαι. *reliqua magis poetica sunt.* F. 1. χαρήσω. Inf. χαρήσειν pro quo κεχαρησέμεν. Perf. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηκα. Part. κεχαρηκὼς & κεχαρηὼς. Perf. pass. κεχάρημαι & κέχαρμαι. Part. κεχαρημένος, P. post F. κεχαρήσομαι. I. 2. m. ἐχαρόμην, Opt. χαροίμην. Χαῖρε *&* χαίρειν *usurpantur in salutando vel valedicendo, & significant Salve, Vale.*

Χέω *fundo*, usitatiùs in C. apud orat. F. 2. χεῶ (pag. 57.) I. 1. ἔχεα. (pro ἔχευσα ||.) I. 1. m. ἐχεάμην. Part. χεάμενος. Perf. κέχυκα †. pro κέχευκα ||. Pr. pass. χέομαι. perf. κέχυμαι. I. 1. ἐχύθην (ἐχέθην r.) Subj. χυθῶ. Inf. χυθῆναι & χεθῆναι. Part. usitatiùs, χυθεὶς & χεθεὶς. *Sequentia apud poetas* I. 1. ἔχευα. I. 1. m. ἐχευάμην. part. χευάμενος. pr. pass. χύομαι. Perf. Æol. χύμαι. Pl. perf. ἐχύμην. Rariùs occurrunt. F. 1. χέσω, χεύσω, χείσω, & χείσομαι. I. 1. ἔχευσα. Imperat. χεῦσον pro χεῦσον; 3a. pl. χευάντων Dor. *Deducunt alii multa ex his à* χύω. *Themate prorsus inusitato; legitur verò in N. T.* συνέχυνε *Act.* 9. 22. *confudit*, ἐκχυνόμενος *effusus. Matth.* 26. 28.

Ω.

Ὠθέω *pello*, (ὤθω. r.) usitatiùs in C. F. 1. ὤσω, ὠθήσω. r. I. 1. ὦσα & ὤθησα. Pr. pass. ὠθέομαι. Perf. ὦσμαι & ὤθημαι. r. Inf. ὦσθαι. Part. ὠσμένος. I. 1. ὤσθην. Part. ὠσθεὶς. F. 1. m. ὤσομαι & ὠθήσομαι. r. I. 1. ὠσάμην & ὠθησάμην. *Sæpissimè* ε *præfigitur temporibus omnibus quæ augentur, ut* ἐώθουν, ἔωσα, ἔωσμαι, ἐώσθην. ἐωσάμην.

Ὠνέομαι *emo*, ήσομαι, ημαι. &c. Dep. Reg. *nisi quòd præfigitur* ε, frequentiùs *Perf, & Ind.* 1. *pass.* ut ἐώνημαι, ἐωνήθην: interdum Imperf. ut ἐωνούμην. Rariùs I. 1. ut ἐωνησάμην.

Verbum Impersonale

Per tertiam personam formatur, ut apud Latinos.

Est vel
- Purè-impersonale, cujus thema personale parùm aut non omni[no] usitatum est; ut χρὴ *oportet*, * ἐνδέχεται *fieri potest*.
- factum ex personali; Ejusmodi sunt omnes tertiæ personæ sine nominativo positæ, ut λέγεται *dicitur*, &c. mutatâ sæpius significatione vocis activæ, ut φιλεῖ *solet* à φιλέω *amo*.

* ἐνδέχον[ται] *possunt. ap[ud] Arist.*

In formatione impersonalium proferantur tria principalia tempo[ra] si extent, ut συμβαίνει, ήσεται, έβηκε; Loco perfecti (quod plerumq[ue] deest) vel futuri, Indef. 1 m. ob defectum illius, imperfectum; ut ἀρέσκ[ει,] έσει, εσε: ἀρκεῖ, εσε: ἀνήκει, ἦκε.

Infinitivus omittitur, nisi ubi thema personale aut minùs usitatũ e[st] aut aliam habet significationem: Participium adjicitur quoties absq[ue] substantivo, verbo, vel nomine absolutè sumitur; significat verò ide[m] quod & tempus Indicativi vel Subjunctivi cum Particulâ, *cum, dum*, [...]

Ἀπέχει *sufficit*, ab ἀπέχω *abstineo*.

Ἀνήκει *decet*, Imperf. ἀνῆκε. Part. ἀνῆκον ab ἀνήκω *pervenio*.

Ἀρέσκει *placet*, Imperf. ἤρεσκε. Opt. ἀρέσκοι. Fut. 1. ἀρέσει. Ind. 1 ἤρεσε ab ἀρέσκω *placeo*. Compos. ἀπαρέσκει *displicet*. Imperf. ἀπ[ή]ρεσκε Ind. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει *complacet*.

Ἀρήρε *decretum est*, ab ἄρω *congruo*.

Ἀρκεῖ *sufficit*. Imperat. ἀρκείτω. Ind. 1. ἤρκεσε ab ἀρκέω *sufficio*.

Διαφέρει *interest*. Im. διέφερε. O. διαφέροι. part. διαφέρον, à διαφέρω diffe[ro]

Δεῖ *oportet*, Imperf. ἔδει. Opt δέοι. F. 1. δεήσει. Ind. 1. ἐδέησε. In[f.] δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. Part. δέον, δεῆσον, δεῆσαν. à δέω *desum*. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, *deest* vel *opus est*. F. 1. προσδεήσει. Inf. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ *videtur*, Imperf. ἐδόκει. F. 1. δόξει. Ind. 1. ἔδοξε. Subjunct. δόξ[η]. Part. δοκοῦν, δόξαν. Perf. pass. δέδοκται à δοκέω *videor*. Compos. ἀπέδοξε *non visum est*. Μεταδοκεῖ *mutatâ sententiâ videtur*. Ind. 1 μετέδοξε. Subj. μεταδόξη. Προδοκεῖται *prius decernitur*, pl. perf. προδέδοκτο. Συνδοκεῖ *simul videtur*. Part. Συνδόξαντα *conventa*.

Ἐγχωρεῖ *licet, locus est*. Imperf. ἐνεχώρει. F. 1. ἐγχωρήσει. Subj. ἐγχωρῇ. Par[t.] ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω *concedo*. Rariùs χωρεῖ *idem*. Subj. χωρῇ.

Εἵμαρται *in fatis est*, Pl. perf. εἵμαρτο à μείρομαι ||. *dividor*.

Εἴρηται *dictum est*. ab ἔρομαι *dicor*. Compos. διείρηται *discussum e[st]* ἀπείρηται *vetitum est*. ||. pl. perf. ἀπείρητο. Προείρηται *antè dictum e[st]*

Ἐκπέλει *licet*. minùs usitatum.

Ἐνδέχεται *fieri potest*. Subj. ἐνδέχηται. Inf. ἐνδέχεσθαι. part. ἐνδεχόμενον ab ἐνδέχομαι *admitto*.

Ἔοικε *par est. videtur*, ab εἴκω *similis sum*. Comp. ἐπέοικε, προσέοι[κε] *idem*; ἀπέοικε *non par est*.

Ἔστι *cum compositis* ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, *Licet.*

Ἔστι. Imperf. ἦν. *composita leguntur in Præs. Imperf. Imperat. Infinit. Particip.* ut ἔξεστι. Imperf. ἐξῆν. Imperat. ἐξέστω. Infinit. ἐξεῖναι. part. ἐξόν. eodem modo formatur μέτεστι *interest.*

Κατέλαβε *accidit*, à verbo καταλαμβάνω *evenio*, sic ἐπέλαβε ab ἐπιλαμβάνω *attingo*, ἔτυχε à τυγχάνω *accido*: part. παρατυχόν. Λυσιτελεῖ *confert*

Μέλει *curæ est*. Imperf. ἔμελε. F. 1. μελήσει. Ind. 1. ἐμέλησε. Op. Æol. μελήσειε in C. perf. μεμέληκε. perf. M. μέμηλε, pl. perf. ἐμεμήλει Imperat. μελέτω. Inf. μέλειν & μελήσειν. part. μέλον. pr. pass. μέλεται. Imperf. ἐμέλετο. Subj. μέληται. perf. μεμέληται. pl. perf. ἐμεμέλητο. r. pro quibus sæpius μέμβλεται & μέμβλετο apud poet. Imperat. μελέσθω. part. μεμελημένον. Composita Μεταμέλει *pœnitet*, Imperf. μετέμελε. f. 1. μεταμελήσει. Inf. μεταμελήσειν. Ind. 1. μετεμέλησε. Opt. Æol. μεταμελήσειε. Inf. μεταμέλειν. part. μεταμέλον. Ἀμελεῖται *cura nulla est.* perf. ἠμέληται. ab ἀμελοῦμαι *negligor.*

Ὀφείλει & ὀφείλεται *oportet*, Ind. 2. ὤφελε ab ὀφείλω *debeo.*

Ὤφθαι *visum fuerit*, ab ὄπτομαι *video.* ||.

Παρείκει *facile*, vel *integrum est.* Opt. παρείκοι. Sub. παρείκῃ.

Παρέχει *licet*, part. παρασχόν.

Πέπρωται *fato destinatum est.* pl. perf. πέπρωτο. part. πεπρωμένον per sync. à πρατόω *finio, parùm usitat.*

Πέφαται *dictum est.* Imperat. πεφάσθω. *dictum sit* à πέφαται. ||.

Πρέπει *decet*. Imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον à πρέπω *decorus sum.*

Προσήκει *convenit*. Imperf. προσῆκε, à προσήκω *attineo.*

Σημαίνει *signum datur*. Ind. 1. ἐσήμηνε. Subjunct. σημήνῃ à σημαίνω *signum do*. Comp. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει *confert*, Imperf. συνέφερε. part. συμφέρον. F. 1. συνοίσει. Opt. pass. συμφέροιτο à συμφέρω *comporto.*

Συμβαίνει *contigit*, F. 1. συμβήσεται & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. I. 2. συνέβη. part. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, à συμβαίνω *contingo.*

Ὑπάρχει *licet*, vel *necesse est*. Imperf. ὑπῆρχε. Inf. ὑπάρχειν. F. 1. ὑπάρξει. Ind. 1. ὑπῆρξε. part. ὑπάρχον ab ὑπάρχω *sum.*

Ὕει *pluit*, Comp. ἐφύει, *impluit.*

Φιλεῖ *solet*, Imperf. ἐφίλει à φιλέω *amo.*

Χρὴ *oportet*, Imperf. ἐχρῆν vel χρῆν. F. 1. χρήσει. Inf. χρῆναι. pro quo etiam χρῆν. ||. Compos. ἀπόχρη *sufficit*. Imperf. ἀπέχρη. F. 1. ἀποχρήσει. I. 1. ἀπέχρησε. Inf. ἀποχρῆναι & ἀποχρῆν. Item ἀπόχρα, ἐκχρᾶ & καταχρᾶ *sufficit*. F. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. hæc tria à χράω *commodo.*

Denique Personalia ferè omnia passiva & passivè significantia formam Impersonalium inducere possunt, ut φαίνεται *apparet*, γέγραπται *scriptum est*, βροντᾷ *tonat*, ἀστράπτει *fulgurat*, νίφει *ningit*, &c. ||. Similiter & Participia neutra verborum personalium; ut, ἐπελθόν μοι, ἐπιὸν μοι *venit mihi in mentem.*

 * Var-

* Verbalia

* (pag. 22.)

Oriuntur à temporibus (ſæpè inuſitatis) Indicativi abjecto au[gmento], & terminatione poſt characteriſticam mutatâ. Fiunt ex tri[bus] perſonis ſingularibus perfecti paſſivi, primâ tantum reliquorum.

Ex Perfecto paſſivo

Derivata terminationes habent peculiares; *propter certam charac[te]riſticam, quam à perſonis accipiunt, à ſingulis unam: nempe à 1â, μ· [2â,] σ (ξ etiam & ψ, in quibus σ includitur)· 3â, τ· per quas tres ſu[i] inter ſe diſtinguuntur: & per eaſdem, utpote aſcititias, ab omnibus [ali]orum temporum.*

A Primâ perſonâ

Parturiuntur ferè innumera; in μα, μὴ, μὸς, μων, μονὴ, &c. pa[u]ciſſima in μὶν & μὸν, &c.

** Sed δεῖμος timor. ὅρμος monile.*

† Accentu diſcrepantia ab his & aliis verbalium formis alibi quærantur, in tractatu accentuum.

Maſc.
- Oxyt. 1°. in * μὸς ut Ψαλμὸς *pſalmus*; 2°. [in] μεὺς ut κεραμεὺς *figulus*.
- Paroxyt. 1°. in μων ut πνεύμων *pulmo*; 2°. [in] μαξ ut κλίμαξ *climax*.

Fœm.
- Oxyt. 1°. in † μὴ (præcipuè impurum) [ut] γραμμὴ *linea*; 2°. in μὶν ut ςαμὶν *ſtamen*; 3°. in μονὴ ut πλησμονὴ *ſatietas*.

Neutra
- * Baryt. in μα ut σφάλμα *erratum*; βρῶμα [ci]*bus*; ποίημα *poema*.
- Oxyt. in μὸν r. ut ἐρετμὸν *remus*.

** Barytona dicuntur quæ in priore ſyllabâ pictum habent accentum; diſſyllaba in penult. hyperdiſſ. in an[]tepenult.*

Activè ſignificant ferè omnia in μεὺς μος & Adject[iva in] μων. reliqua potiùs paſſivè.

A Secundâ perſonâ

Nonnulla in σ, ξ, ψ, plurima in α, ία, ις, ος, ιος, ιμ[ος]; pauca etiam in ίων, ίας, όσυνος, ανον, αρ poſt σ, ξ, ψ.

Maſc. paroxyt. 1°. in ίων ut ἐργασίων *agricola*; 2°. in ί[ας] ut ταράξίας *turbulentus*.

** Eadem differentia accentûs obſervanda eſt in verbalibus quibuſcunque in ις, aliorum temporum.*

Fœmin.
- Baryt. 1°. in α ut δόξα opinio; 2°. in ις [...] ut ποίησις *poeſis*, λῆξις *ceſſatio*, σκέψις *con[]templatio*. ſed * Oxyt. in ὶς ίδος ut ἁψ[ὶς] *connexio*.
- Paroxyt. 1°. in ία ut δοκιμασία *probatio*; 2°. in η ut ἄση *nauſea*: 3°. in ίνη ut ἀξίνη *aſcia*.

Neutra

Neutra proparoxyt. in ανον ut λείψανον *reliquiæ*; Baryt. in αρ ut κνίσαρ *cultellus*.

Varii generis;
- Oxyt.
  - in σ, ξ, ψ, monosyllaba ut χρὼς *color*, κλεὶς *clavis*, &c. σκὼξ *vermis*, φρὶξ *spuma maris*, &c. σὴψ *seps*, ῥὶψ *vimen flexile*, &c.
  - in ης & ως, composita præcipuè ab α, ut ἀκμὴς *indefessus*, ἀγνὼς *ignarus*.
- Paroxyt. polysyllaba in ξ vel ψ, ut κήρυξ *præco*, ἕλιξ *volumen*.
- Proparoxyt. in ιος, ιμος, όσυνος, &c. ut καθάρσιος *purgatorius*, ὁράσιμος *visibilis*, δεσπόσυνος *herilis*, &c.

Varii accentûs in ος ut πίτασος *galerus*, ἄψος *compages*, ῥαμψὸς *curvus*.

Hæc verò possunt deduci à futuro 1°. activo, quoniam utriusque characteristica est eadem.

Activè, pleraque in α, ία, ις, ίας, ιος, ίων, passivè potiùs reliqua.

A tertiâ Personâ

Penè innumera in τὴρ, τωρ, της, τὸς, τρὸς, τέος, τὺς, multa in τὴ, τὼ, τρα, θρα, τις, τὸν, τρον, θρον, τήριον.

Masc.
- Oxyt. 1°. in τὴρ ut ut δοτὴρ *dator*, 2°. in τὸς ut χριστὸς *unctus*, 3°. in τρὸς ut ἰατρὸς *medicus*, 4°. in τὴς Oxyt. hyperdissyllaba ut ποιητὴς *poeta*, paroxyt. dissyllaba ut δείκτης *demonstrator*.
- Paroxyt. 1°. in τωρ, ut ῥήτωρ *orator*, 2°. in τέος ut γραπτέος *scribendus*.

Fœm.
- Oxyt. 1°. in τὺς ut ὀρχηστὺς *saltandi ars*. 2°. in τὴ ut γενετὴ *ortus*, (ε *pro* η pag. 104.) 3°. in τὼ ut Ἐρατὼ *Erato*.
- Paroxyt. 1°. in τρα ut ὀρχήστρα *orchestra*, 2°. in θρα ut κολυμβήθρα *piscina*.
- Baryt. in τις τεως ut λῆστις *oblivio*· sed τὶς & τεὶς, ιδος, ut ῥυτὶς *ruga*.

Neutra
- Oxyt. in τὸν, ut φυτὸν *planta*.
- Baryt. 1°. in τρον ut δίδακτρον *minerval*, &c. 2°. in θρον ut βάθρον *scala*. 3°. in θλον, ut γένεθλον *ortus*. 4°. in τήριον ut ποτήριον *poculum*.

Activè pleraque in τὴρ, τωρ, της, τρος, τις, cætera potiùs passivè. In τρα finita locum, in τυς poetica artem denotant.

A cæteris temporibus

Derivata non constituunt distinctas classes, quia vel numero pauca sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex perfect. act. & Indef. 1. manantium numerus perexiguus est, terminatio distincta propter characteristicas χ, φ, κ, ϑ, *&c. literas ascititias.*

Ex perf. activo Oriunda, ante terminationem habent.

K, φρίκη, ία, *horror &c.* λευκὸς, ὰς, *albus, a. &c.* κ sæpissimè pro γ, ut φυλακὴ *custodia,* μαλακὸς *mollis, &c.*

X, ut διδαχὴ *doctrina,* μαλάχη *malva.* * *pag.* 106.

Φ, ut βλέφαρον *palpebra,* βλέφαρεις *cilium,* κρύφιος, αῖος *occultus,* κυφὸς *incurvus,* κύφων *catasta,* κόλαφος *colaphus,* &c.

Ex Indef. 1°.

Pauciora; ex act. θήκη *repositorium.* pass. σαθερὸς *stabilis,* ἑφθὸς *coctus.*

Ex Præs. Indef. 2°. act. Perf. med.

Ingens exoritur multitudo verbalium: quorum terminatio & characteristica minùs inter se discrepant. Quædam tamen orta ex Indef. & perf. medios vocales habent inter se diversas; consonas verò & vocales diversas à verbalibus præsentis; juxta reg. pag. 44. 51.

Masculina Oxyt. in εὺς (*fiunt potissimùm*) à * p. m. ut τομεὺς *sector.*

Rariùs à p. ut ἐπειγεὺς qui rem summo studio urget, & ab I. 2. ut ταφεὺς *pollinctor.*

Paroxyt. 1°. in ίας, ου. à P. ut θλιβίας *Eunuchus.* ab In. 2. ut ταμίας *promus.* à P. m. ut σοφίας *altilis.* 2°. in ης, ου. à P. ut κλέπτης *fur,* &c. 3°. ης, ητος, à P. ut ἐρπης *bulcus,* ab I. 2. ut φάνης *sol.*

* P. significat præsens. P. m. perfect. medium.

Fœminina; Oxyt. in ὼ, à P. ut πειθὼ *suadela.* in εδὼν vel ηδὼν, à P. ut σηπεδὼν *putredo.* τερηδὼν *teredo.*

Paroxyt. 1°. in έα, à P. ut θέα *spectaculum,* ab I. 1. ut ἰδέα *idea.* 2°. in ία, à P. ut φιλία *amicitia,* ab I. 2. ut ἁμαρτία *peccatum.*

Baryt. In ις, à P. ut δύναμις *potestas,* ab I. 2. ut χάρις *gratia,* à P. m. ut μῆνις *ira.*

Varii accentûs;

In α {
Baryt. à P. ut σχίζα *assula, &c.*
Oxyt. à P. m. (præcedente * ρ thematis) ut φθορά. *corruptio.*
Paroxyt. in εία, à P. in εύω, ut βασιλεία *regnum,* reliqua sunt proparoxyt. ab I. 2. ut ὠφέλεια *utilitas, &c.*
}

* Sed ἕδρα *sedes.*

Oxyt.

In η. Oxyt. (præeunte characteristicâ temporis) à P. ut *ἀπειλὴ minæ*. à P. m. ut *τμὴ sectio*, ab I. 2. ut *φυγὴ fuga*.
Paroxyt. reliqua 1°. in *άνη* à P. ut *θηγάνη cos*. ab I. 2. ut *κοπάνη* *. 2°. in *λη* (non præcedente *ω*) à P. ut *ζεύγλη jugum*, *αἰθάλη fuligo*, * *ξυήλη radula*. Sed oxyt. in *ωλὴ*, ut *εὐχωλὴ preces*.

* Sed *ζοαγή*.
* Sed *θυηλὴ sacrificium*.

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in *ον*, eáque 1°. in *ανον* à P. ut *δρέπανον falx*. ab I. 2. ut *κόπανον pistillum*, à P. m. ut *χόανον vas fusorium*. 2°. in *ιον* à P. *ἐρείπιον rudera &c.* 3°. in *λον* præcedente *α*, *ε*, *ω*; à P. ut *πτύαλον sputum*, *&c.* *δείκελον imago*, *&c.* *εἴδωλον idolum*, & *λιον* ab Ind. 2. ut *ἑδώλιον sedes*.
Antecircumflexa in *εῖον*, à P. ut *μαντεῖον vaticinium*.
Barytona in *υ*, à P. ut *γλάφυ antrum*; à P. m. ut *δόρυ hasta*.

Varii generis & accentûs

In ος. *Præcedente characteristicâ temporis*: à P. ut *βοηθὸς auxiliator*, *πλῆθος multitudo*, &c. ab I. 2. ut *ζυγὸς jugum*, *ἄγγελος nuntius*, *&c.* à P. m. Baryt. substant. si passivè significent ut *λόγος sermo*. Oxyt. si significent activè ut *σκοπὸς speculator*. item adject. ut *λοιπὸς reliquus*.

2. Præcedente quâvis aliâ literâ.
Oxyt. 1°. in *λὸς* à P. ut *ἀπατηλὸς fallax*, ab I. 2. ut *ἁμαρτωλὸς peccator*. 2°. in *νὸς* à P. ut *τερπνὸς jucundus*. ab I. 2. ut *πιθανὸς persuasorius*. 3°. in *ρὸς* à P. ut *λαμπρὸς splendidus*. 4°. in *τὸς*, * ab I. 2. ut *κοπετὸς planctus*. à P. m. ut *τοκετὸς puerperium*.
Paroxyt. in *λέος* à P. ut *θηγαλέος acutus*. ab I. 2. ut *καμπαλέος incurvus*.
Proparoxyt. innumera in *ιος*, *ιμος* &c. à P. ut *ἄρκιος sufficiens*, *δόκιμος probatus*, &c. pauca in *αλος*, à P. ut *διδάσκαλος præceptor*.

* Sed *κάματος labor*.

Pauciora sequentia:
In ῳ Paroxyt. à P. ut *εἴρῳ qui fari cœpit*.
In ξ Oxyt. monosyllaba; præcipuè à P. m. ut *φλὸξ flamma*, sic

Comp.

Comp. ut ἀπόῤῥωξ *abruptus*. Paroxyt. reliqua; à P. ut λάλαξ *loquax*, &c.

In ρ Oxyt. 1°. in ηρ, à P. ut αἰθὴρ *æther* vel *caligo*. 2°. in ειρ, ut φθεὶρ *pediculus*. Paroxyt. in ωρ, à P. ut ἔλδωρ vel ἐέλδωρ *desiderium*, ab I. 2. ut ἕλωρ *præda*. Baryt. in αρ, à P. ut ἄλειφαρ *unguentum* &c.

In ας, ης, υς, ως, ες. Imparisyllabica. 1°. in ας. Oxyt. Fœm. à P. ut βοσκὰς *pascens*. ab I. 2. ut φυγὰς *profugus*. à P. m. ut ἀμοιβὰς *alterna*. Baryt. neutra à P. ut δέρας *pellis*, &c. 2°. in ης Oxyt. Adj. à P. ut συνεχὴς *continuus*. ab I. 2. ut ἐλλιπὴς *defectivus*. 3°. in υς Oxyt. Adject. à P. ut βεβριθὺς *ponderosus*, &c. Paroxyt. Substant. à P. ut ἄλυς *oberratio*. 4°. in ως Paroxyt. à P. ut γέλως *risus*: sed αἰδὼς *verecundia*. 5°. in ες Oxyt. à P. m. ut ὀδὲς *dens*.

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci; ut ὑετὸς *pluvia* ab ὕεται. ῥέεθρον, & ῥεῖθρον *fluentum* à ῥέεται ῥεῖται. ἴδμων *sciens* ab ἴδμεν (pag. 86.)

Nonnulla retinent augmentum, ut εἷμα *vestis* ab εἷμαι. Alia dialectum, ut φάσμα *spectrum* à πέφασμαι. ὀδωδὴ *odor* ab ὄδωδα.

A quibusdam auferuntur, aliis inseruntur, in nonnullis mutantur vocales vel consonæ.

1°. Auferuntur; ε ut πίστις *fides* à πέπεισται. η, ut φίλτρον *philtrum* à πεφίληται. μ ut * ἀλοιφὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι. σ ut γνώμη *sententia* ab ἔγνωσμαι. υ & σ ut κρότος *pulsus* à κέκρουσται.

*Vide infrà

2°. Inseruntur; υ ut κραυγὴ *clamor* à κέκραγα. κουρὰ *tonsura* à κέκορα. γ ut βρόγχος *guttur*, à βέβρογχα. sic στήριγξ *fulcrum*, &c. θ ut σταθμὸς *statio* ab ἕσταμαι. ν ut τέκνον *filius* ab ἔτεκον. σ ut μνῆσις *memoria* à μέμνηται. τ ut ἀτμὸς *flatus*, ἀϋτμὴ *halitus*, ab inusit. perf. verborum ἄω, ἀύω.

3°. Mutantur; α in ω vel ο ut ἀγωγὴ *ductio* ab ἦγαγον. ὄρχαμος *princeps* ab ἄρχω. ε in ι vel ι, ut οἴκτιρμα, οἰκτιρμὸς *misericordia* ab ᾤκτερμαι. η in ε, ω, ut γένεσις *generatio*, à γεγένηται. ἀρωγὸς *auxiliator* ab ἀρήγω. ω in ο ut βίοτος *vita* à βεβίωται. ο in ω ut δωτὴρ *dator* à δέδοται. ει in οι ut ἀλοιφὸς *tectorium*, ab ἤλειμμαι. ε in ου ut σπουδὴ *festinatio*, à σπεύδω. γ in χ ut δραχμὴ *drachma* à δέδραγμαι. μ in γ ut παίγνιον *ludicrum* à πέπαιγμαι. χ in κ ut ῥάκος *lacera vestis*, ab ἔρρηχα, (*verso* etiam η in α,) β in π, ut σκαπάνη *fossio* ab ἔσκαβον.

In verbalibus 1æ. personæ Perf. pass. resumitur quandoque ε *pro* α. ut θρέμμα, σπέρμα à τέθραμμαι, ἔσπαρμαι. & consona thematis interponitur ante μος, ut ἀρδμὸς *irrigatio*, ab ἦρμαι.

Interdum

Interdum mutatur spiritus, ut ἁρμὸς *coagmentatio* ab ἄρω· ὅρμος *monile*, & ἕρμα *fulcrum* ab εἴρω· transponuntur etiam literæ ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαγον.

Ex verbalibus orta.

1°. Oxytona Mascul. in ικὸς, ὼν &c. Fœmin. in υλὶς, τρὶς &c.
2°. Paroxyt. Masc. in τίας, άδης, εις *purum*, &c. Fœm. in τρα, θρα, ινδα, ότης, ία, ύτης, οσύνη, ήλη &c.
3°. Proparoxyt. Masc. & Neut. in ος & ον (præcipuè purum) & όσυνος, όσυνον, &c. Fœm. in εια, τειρα, τέρεια, οινα, &c.
4°. Antecircumflexa in αῖος, εῖον, &c. Barytona in αιος.

Derivantur hæc ex recto vel ex genitivo.

Ex recto

Verbalia in { της / της vel τηρ / ης, ος / ος / ις vel ος } parturiunt alia in {
της, τρις (pag. 22.) τειρα, οινα (pag. 23.) υλις (pag. 24.) &c.
τειρα (pag. 23.)
εια ut ἀμέλεια *negligentia* ab ἀμελής. quædam in ια, ut δυσπραγία *infelicitas* à δυσπραγής.
ότης ut τερπνότης *jucunditas* à τερπνός.
ια ut ἀγγελία *nuntium*, item ἀγγελίεια (pag. 23.) ab ἄγγελος· προδοσία *proditio* à πρόδοσις· *præcipuè composita ab α δυς & ευ, ut* ἀπιστία incredulitas, εὐταξία ordo ratus. }

Finita in ανσις, activæ significationis parturiunt alia in ασία significantia passivè, ut θέρμανσις calefactio, θερμασία calor.

Ex genitivo

Verbalia in { τηρ / τωρ / μα } parturiunt alia {
pauca in τέρεια (pag. 23.) in τηρὶς ut βλυστηρὶς *scaturiens*, quasi à βλυστήρ. Multa in τήριος, ια, ιον ut σωτήριος, ιον *salutaris*, ε; σωτηρία *salus*, à σωτήρ, ῆρος.
quædam in τορία τόριον, ut ἱστορία *historia*, ἱστόριον *argumentum*, ab ἵστωρ, ορος.
in τίας ut τραυματίας *saucius*, à τραῦμα, ατος.
in τεὺς ut γραμματεὺς *scriba*, à γράμμα, ατος. }

Localia

Localia in ὼν fiunt ex genit. pl. ut κλαυθμὼν *locus flentium*, à κλαυθμὸς, ῶν.

Ex recto vel genitivo derivantur multa.

In ικος præcipue *ex recto* in ης vel ος ut κριτικὸς *criticus*, à κρίτής. λογικὸς *rationalis* à λόγος. plura *ex genit*. à μων, μονος ut ἡγεμονικὸς *princeps* ab ἡγεμὼν, μόνος. & ab ωρ ορος, ut ῥητορικὸς *rhetoricus*, à ῥήτωρ, ορος &c.

Derivativa quæcunque in ικὸς, præposito α, abjiciunt ικ, & retrahunt accentum ut ἄλογος *irrationalis* à λογικός. Itaque voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8.) ἀπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατος & apud Laertium (lib. 7. Cleanthes) ἀσύπικος *ineptus, obtusæ indolis*, videntur depravatæ.

In όσυνος, όσυνη, όσυνον: *ex recto* in ος ut γηθόσυνος *lætus* à γῆθος. plura *ex genit*, à μων, μονος, ut μνημοσύνη *memoria*, μνημόσυνον *memoriale*, à μνήμων, ονος, &c.

In εις purum, ώδης, ώτης, &c. *ex recto*, ut τιμήεις *honorabilis* à τιμή. καματώδης *laboriosus* à κάματος· ἀγγελιώτης *nuntius*, ab ἄγγελος. *ex genit*. ut φλογόεις *flammeus* à φλὸξ, γὸς. αἱματώδης *sanguinolentus* ab αἷμα, τος. &c.

In α, η, ις, (pag. 22.)

Innumera denique alia diversimodè variata in ος *&* ον, (*præcipuè purum*) *juxta has formas* : *ut* δέσμιος vinctus, κηδεῖος charus, ἀμοιβαῖος mutatorius, κραταιὸς fortis, γελοῖος ridiculus, αἰσχυντηλὸς verecundus, κονίσαλος pulvis, τρόπαιον trophæum, μνημεῖον monumentum, ῥητίδιον dictiuncula *&c*.

*(*pag*. 22.) *Participialia

Ex participiis oriuntur.

1°. Absque omni mutatione, ut ἄρχων *princeps*, παστὰς *postis*, εἱμαρμένη *fatum*, &c.

2°. Mutato

Accentu : ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δράκων *draco*, &c.

Inflexione : ut αἴθων, ωνος *ardens*, κυὼν *canis*, καῦμα *æstus*, σταγὼν *stilla*, &c.

Accentu & inflexione : ut ἀρηγὼν όνος *auxiliator*, κλὼν, ωνὸς *surculus*, κλύδων ωνος *fluctus*, &c.

Intermediis etiam literis, ut ἀηδὼν *luscinia*.

Terminatione : Oxyt. in ις paragog. ut ἐλαστρὶς *propulsatrix*. in της, τις, ut ἐθελοντὴς, τις, *voluntarius*, *ria*. paroxyt. in ία, ut οὐσία *substantia*, proparox. in ιος, ut ἐθελούσιος *voluntarius*.

His adde, ἀπατεὼν *deceptor*, ἀσμένος *gaudens*, ἀλέξαντος *defensorius* à genit. ἀλέξας, αντος, &c.

ADVERBIA

ADVERBIA.

Primitiva.

Oxyt. ἀεὶ, δὶς, ἐγγὺς, ἑκὰς, ἐπεὶ, λὰξ, μὰ, μὴ, νὰ, νὴ, ναὶ, οἲ, ὀψὲ, πρὶν, σχεδὸν, χαμαὶ, χθὲς, χωρὶς, ὡς, οὐαὶ, ἰὲ, &c.

Item postpositiva; γὲ, δὴ, μὲν, μὴν· Poetica ἄψ, δὴν, θὴν, ἐτὸς, ἰοὺ, ἰὴ, ἰὼ, &c. δὴ præposit.

Paroxyt. ἄγαν, ἅλις, ἅμα, ἄνευ, ἅπαξ, ἄρτι, ἄσσον, ἄγχι, ἔσω, ἔτι, ἕως, ἤδη, ἡνίκα, ἠρέμα, θάμα, ἵνα, ἴκταρ, λίαν, μάλα, μάτην, μέχρι, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέραν, πέλας. Poet. ἄγχι, ἄντα, ἄτερ, μέσφα, νόσφι, ὄφρα, πρόχνυ.

Proparoxyt. αὔριον, ἕνεκα, πέρυσι.

Circumflexa, αὖ, εὖ, εἰκῆ, ἐκεῖ, μῶν, νῦν, οἷ, οὗ, φεῦ, ὦ, ἰοῦ, &c. ὧν, Ion. Poet. ἦ, αἶ, ἰοῦ, &c.

Antecircumflexa ἆρα, δεῦρο, δεῦτε, εἶτα. Poet. αἶψα, εἶθαρ, εὖτε, ἧκα, ἦμος, ἶφι, τῆλε.

Carentia accentu, ὡς, τοι, &c.

Poterant ex his quædam aliunde deduci, nisi quòd minùs utile fuerit eorum origines curiosiùs perscrutari.

Particulæ in compositione præfixæ.

Ἀει,* βου, ἐρι, ζα, λα; item δα, λι (*cæteris rariores*) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum; quorum exempla rariora sunt apud oratores, ut ἀείδακρυς *valdè lacrymosus*, βούπαις *grandis puer*, λάβρος *nimiùm vorax*; cætera apud Poetas, ut δαφοινὸς *valdè cruentus*, ἐριαύχην *altæ cervicis*, ζάθεος *admodum divinus*, λιλαίομαι *valdè volo*. Ἡμι significat *semi*, ut ἡμιθανὴς *semi-mortuus*.

* *Affertur & ἱππο, ut ἱππογνώμων qui magnificè de se sentit.*

Νη & νε (*particulæ poeticæ*) privant, ut νηκερδὴς *non lucrosus*, νέφος *nubes*; rarissime augent, ut νήδυμος *valdè dulcis*, νήχυτος *latè fluens*.

Particula δυς, *difficultatem* seu *malignitatem*; adverbium εὖ, significat *facilitatem* seu *benignitatem*; ut δυσάλωτος *captu difficilis*, εὐάλωτος *captu facilis*; δυσμενὴς *malevolus*, εὐμενὴς *benevolus*.

Particula α est vel:
- Privativa στερητικὴ, pro ἄνευ; ut κακὸς *malus*, ἄκακος *innocens*; ὁρατὸς *visibilis*, ἀόρατος *invisibilis*.
- Conjunctiva ἀθροιστικὴ, pro ἅμα; ut ἄκοιτις *consors lecti*, ab α & κοίτη *lectus*.
- Intensiva ἐπιτατικὴ pro ἄγαν; ut ἀτενὴς *valdè intentus*.
- Redundans πλεοναστικὴ, ut στάχυς, ἄσταχυς *spica*.

Particula

Particula α sæpe adſciſcit ν ante vocalem, ut *ἄξιος dignus, ἀνάξιος indignus,* &c. ante conſonam, interdum γ vel μ pro ν, ut *ἀγνοέω ignoro, ἄμβροτος immortalis: ἐρι* etiam aſſumit γ, ut *ἐρίγδουπος valdè ſonorus: ἄγαν* retinet vel abjicit ν, ut *ἀγάννιφος valdè niviſus, ἀγάκλυτος percelebris, ἠγάθεος* (η pro α) *admodum divinus.*

Derivativa.

1. Nullâ factâ mutatione:

Imperativi verborum & caſus nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi: ἄγε, εἶα, ἔα, ἀμέλει, &c.

2°. Nomina in recto vel obliquo utriuſque numeri:

In recto: Adjectiva neutralia non rarò fiunt adverbia, ut ὀξὺ, διηνεκὲς, ἄρισα, μεῖζον; duo etiam maſculina εὐθὺς, ἰθύς. Subſtantiva admodum pauca, ut ἦμαρ Heſiod; *μέγαθος Herodot.*

In obliquis: Subſtantiva vel Adjectiva præſertim fœminina, adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut ἐπιπολῆς, ὀλίγου. Dat. ut σπουδῇ, ἰδίᾳ. Accuſ. (præpoſito ſæpius articulo) ut δωρεὰν, τὴν ταχίστην.

Adjectivis accenſeri poſſunt articuli, pronomina, & participia, in caſu crebriùs obliquo; ut τῇ, αὐτοῦ, συνελόντι, &c.

2. Factâ mutatione.

Oriuntur derivativa tum ex adverbiis, tum ex aliis quibuſcunque dictionibus.

Mutantur accentus, vel ſpiritus: ἀληθὲς, ἑκοντὶ, σφόδρα, σῖγα, ἡσυχῇ, ἐλεὸν *Heſiod.*

Adduntur in initio.

1. Literæ, π, τ, ut ποῦ, πότε, πῇ, πῶς, &c. τέως, τηνίκα: poet. πῆμος, τόφρα, &c.

2. Syllabæ; ut ὅπου, ὅπως, ὅποι, ὁπηνίκα, &c.

Huc referri poſſunt compoſita; ut ἔγγυς, πρόπαλαι, ἀνάπαλιν, πανῦν, προτεῖσα, διαπαντὸς, κατόπιν, &c.

Variantur ſyllabæ in medio; cujuſmodi pleraque ſunt poetica; ut ἕκητι vel ἕκατι ab ἑκοντὶ; ῥίμφα (*ab* ἔρριφα;) μίνυνθα (*à* μεμίνυθα ||); πρόχνυ (*à* πρὸ *&* γόνυ); item ἄφνω (*quaſi à* φαίνω, *per metath.*)

In fine: per ablationem fiunt nonnulla: ut ἄνεω ab ἄνεως, ἀναμὶξ ab ἀναμέμιξαι. Per adjectionem aut variationem longè frequentiſſima.

Accentu diſcrepantia ab ἀκονιτὶ Oxyt. in ὶ, ut νυνὶ, πρωΐ (pleraque ex ος facta, ut) ἀμεὶ, in τὶ, ut νεωςί in ςὶ, ut ἑλληνιςί in εὶ ut πανδημεί

δημεὶ · in δὸν ut ὁμοθυμαδὸν · in ξ ut ὀδάξ · in δὶς ut ἀμοιβαδὶς · in τὶῳ, ut ἐθελοντὶῳ · Rariora in δὴ, ut δηλαδὴ · in ξὺ ut μεταξὺ · in κρὺ ut ἀντικρὺ · in τὸς ut ἐκτὸς · in ὺς ut μεσσηγὺς · in ρὸν ut δηρὸν diu.

his & sequentibus formulis quærenda sunt in tractatu accentuum.

Paroxyt. exeuntia in φι, πυ, ποι, πω, τοι · ut ὥσπερ, δήπου, ἀμηγέπου, οὔπω, ἤτοι · in λην ut βύζλην · in δην ut ἄρδην · in ω ut ἄνω · in ακις, ut ἑπτάκις · in ικα, ut αὐτίκα · Pauciora in ινδην ut πλουτίνδην · in δρα ut σφόδρα · in θρα ut λάθρα · in υ ut πάνυ (& πάγχυ p.) in ☉ ut πέρ☉ · in ωρ ut νύκτωρ · in ρω & σω ut πόρρω per metaph. & πρόσω (à πρὸ) · in ης ut ἐξαίφνης (ab ἐκφαίνω), pro quo ἐξαπίνης (*quod magis poeticum est*) per dialys. & metath.

Proparoxyt. in ον ut ἐνώπιον, σήμερον · in ε ut ἑκατέρωσε, ἔκτοσε p. (*mutatâ etiam literâ præeunte in τ ut*) πάντοτε, ἐνίοτε · in αχα ut τέτραχα · in ερθε ut ἔνερθε · Poetica in υδις ut ἄμυδις · huc refer ἄντικρυς.

Circumflexa: in ου, αχου, αχῇ, αχῶς, ut ἀγχοῦ, πανταχοῦ, πανταχῇ, πανταχῶς.

Antecircumflexa: composita ab αὖ exeuntia in ις, ut αὖτις, αὖθις · ab ἦμαρ, ut ἐννῆμαρ, &c. item εἶτα, ἔπειτα, ἔπειτεν, &c.

Varii accentûs: in ως ex genit. pl. in ων, (*servantia accentum primitivi*) · ut ἀκριβῶς, ἡδέως · in δα ut κρύβδα, ἀναφανδά · in ας ut ἀνδρακάς, ἀτρέμας · in ις ut ἀμφὶς, μόγις · in η ut ἐπειή, πάντη · in οι ut ἀμοὶ, οἴκοι.

Barytona finita in

Δε, γε, δα, * θεν, θι, ζε, τε · & poet. in κε, φι, plerumque sequuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut οἴκαδε, εὖγε, ἔνθα *, ἄνωθεν, οἴκοθι, ἀθήναζε, οὐρανόσε, ἄλλοτε, εἰσόκε, ἐωῦθι, α præcipuè ex neutris in εα (abjecto ε) ut τάχα, ἄντα, ἄμμιγα &c.

*Significantia *de, ex.*

*Sed ἐνθάδε.

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante vocalem, & in vocalem ante consonam.

Ante consonam	ου interdum οὐχί. οὕτω ἄχρι, μέχρι (interdum ἄχρι ante οὗ, ἧς, &c.) Poetica in θε, κε, φι, ὄπιθε, εἰσόκε, νόσφι	ante vocalem	οὐκ, ante aspiratam οὐχ. οὕτως, sed οὕτωσι ante utramque. ἄχρις, μέχρις. in θεν, κεν, φιν, ut ὄπιθεν, εἰσόκεν, νόσφιν.	

Legitur ου *ante vocalem.* Ιλ. β. v. 393.

Ante

Ante utramque πέραν, ἰθὺς, ἀτρέμας, & poet. μεσηγὺς, μεσσηγὺς, ante consonam frequentiùs πέρα, ἰθὺ, ἀτρέμα, μεσηγὺ, μεσσηγύ. Apud Poetas sæpe σ finale abjicitur ex ἄκις ante consonam ut πολλάκι, ὁσσάκι: negligitur etiam σ ante θεν vel θε, ut, ὅπιθεν, ε, ὄπιθεν, ε, ab ὄπις: ἔκτοσθεν, ε, ἔκτοσθεν, ε, ab ἐκτὸς, &c.

Quædam terminantur in ὶ & ει, ut ἀναιμωτὶ & ἀναιμωτεί.

Adverbia Quædam specialem habent comparationem: formant enim

Comparat. { Paroxyt. in τέρω. Antecircumflex. in ον præcedente duplici τ], σσ, λλ. } Superlat. { Paroxyt. in τάτω { ἄνω, ἀνωτέρω, τάτω. πέρα, περαιτέρω, τάτω. πάρος, οιτέρω, τάτω. } Proparoxyt. in ιστα; ut ταχὺ, θᾶττον, θᾶσσον, τάχιστα· μάλα, μᾶλλον, μάλιστα. }

Pro Varietate significationis classes adverbiorum constitui possunt pene innumeræ, quarum insigniores brevitatis causâ reduci possunt ad duo summa genera, Qualitatis & Quantitatis.

QUALITATIS ποιότητος. Primit. ut εὖ *bene*, λὰξ *calce*, ἶφι *fortiter*, εἰκῆ, μάτην, μάψ, *frustrà*, ἠρέμα *quietè*, ἐτὼς *temere*.

Derivativa; pleraque orta ex neutris ut ὀξὺ *acutè*, ἄριστα *optimè*, ὁποῖα *qualiter*, &c. in ως ut ἀκριβῶς *accuratè*, παραβόλως *temere*, ἀσφαλέστως *firmiter*, πῶς *quodammodo*, ὅπως *quoquo modo*; Pleraque in ι (non paragogico) ut ἑκοντὶ (ἑκητι vel ἕκατι. p.) *sponte*, ἀκονιτὶ *sine pulvere*, ἀκρωποδιτὶ *suspenso gradu*: in ιστι ut ἀνδρειστὶ *viriliter*, in ει, ut ἀναιμωτεὶ *sine sanguine*. in δον ut ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*. in δην ut ἄρδην *altè*. in την ut ἐθελοντὴν *ultro*. in ξ ut ὀδὰξ *mordicus*, ἀναμὶξ *mixtim*. in δις ut ἀμοιβαδὶς *vicissim*. in δα, δην, α, ex verbo præcipuè oriunda, ut κρύβδα *occultè*, ἀναφανδὰ *manifestò*, ὑπόδρα *torvè* (ab ὑφοράω) κρύφα *occultè*, σῖγα *tacitè*.

Innumera item alia incertæ terminationis qualia sunt δωρεὰν *gratis*, ἡσυχῆ *quietè*, αὐτοποδία *pedibus tantùm utendo*: ἀρμοῖ *congruenter*, πῃ *quodammodo*, ὅπῃ *quoquo modo*, Poet. ἐλεεινὸν *miserabiliter*, ἀκέων *mutè*.

Composita ἐξεπιτηδὲς *datâ operâ*, διακενῆς *inaniter*, παραβόλως *temere*, ἐπαυτοφώρῳ *in ipso facto*, *manifestò*, ἐκποδὼν *è vitâ*, ἐμποδὼν *impedimento*, πρoὔργου *è re*, ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν *è contrario*, ἀμηγέπῃ, ἀμηγέπη, ἀμηγέπως, ἀμωσγέπως *quodammodo*· ἀμοιγέποι *uno modo* ὁπηδήποτε, ὁπηδήποτε, ὁπηδηποτοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν (vel ὅπως οὖν) ὁπωσοῦν, ὁποιδήποτε *quomodocunque*, *utcunque*, ἀτρέμας *intrepidè*, Poet. πρόχνυ *in genua*, κατὰ δύναμιν *pro virili*.

Hi

His adde formulas propter significationem adverbiales, ὅπη οὖν, ὅπη ἄν, ὅπη ποτέ, ὅπως ἄν, ὅπως ποτὲ *quomodocunque*, ἔσθ' ὅπη, ἔστιν ὡς *quodammodo*, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τοῦ εὐθέος, ἐκ τοῦ παραβόλου *temere*, ὃν τρόπον *quomodo*, ὅντινα τρόπον, ἔστιν ὃν τρόπον *quomodocunque*, ἐς τὸ φανερόν, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐμφανοῦς, vel φανερῶς, ἐν τῷ φανερῷ vel ἐμφανεῖ, πρὸς vel εἰς τοὐμφανὲς *manifestò*, ἐκ τοῦ ἀνύπτου, ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatò*, ἐκ ταὐτομάτου *fortuitò*, ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος *confidenter*, ἐξ ἑτοίμου *sponte*, πρὸς ἀγαθοῦ, πρὸς καλοῦ, εἰς καλόν, ἐν καλῷ, πρὸς ὁδοῦ *commodè*, πρὸς κακοῦ *incommodè*, πρὸς τρόπου, κατὰ τρόπον *decenter*, ἀπὸ τρόπου *indecenter*, πρὸς ὀργὴν *iracundè*, ἐν δίκῃ *justè*, κατὰ σπουδήν, κατ' ἀκρίβειαν *diligenter*, παρ' ἀξίαν *indignè*, ἀπὸ τοῦ σπουδαίου *seriò*, παρ' ἀλλήλων *mutuò*, ἐπὶ ματαίῳ *frustrà*, πρὸς ποδὸς *congruenter* &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ classes:

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς, *ut*, interdum *sic*. Derivat. οἷον, οἷα, οἵως *quasi*, *ut*, (interdum *sic*) οὕτω, οὕτως, οὑτωσὶ *sic*, ὁμοίως *similiter*. Compos. ὡσεί, οἱονεί, ὥσπερ, ὡσπερεί, ὥσγε, καθό, καθά, καθάπερ, καθαπερεί, καθώς, καθότι, ὧδε *sicut*, *veluti*, ὡσαύτως, τῇδε *similiter*, ᾗπερ, *prout*, Poet. ἠΰτε, ἠΰτε, ἠΰτε περ *sicut*, τῷ κε *hoc modo*, ὁμῶς *similiter*.

Ὡς ἄν, ὥσπερ ἄν, ὡς δή, καθάπερ δή, ὡς οὖν, ὥσπερ οὖν, ὡς γοῦν, ὡς οὖν δή, ὥσπερ οὖν δή, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ, (rarius conjunctim ὡσανεί, ὡσπερανεί, καθαπερανεί,) ὡς ἄρα, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὥσπερ ἀμέλει, ὡς ἂν δηλαδή, ὡς ἂν δήπου, ὡς ἂν δήπουθεν, *acsi*, *quasi*, *uti*, (& in initiis sententiæ) *quasi verò*, οἷάπερ *sicut*, οὕτω δή, κατὰ ταὐτά, ἐφ' ἴσης *sic*, *pariter*.

Causæ αἰτίας. ἕνεκα, χάριν, (Poet. ἕκητι) *gratiâ*, κατὰ πολλὰ *multis de causis*.

QUANTITATIS ποσότητος sive Mensuræ μέτρου. Prim. ἅλις *satis*, ἄχρι, μέχρι, ἐς, *usque*. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσάκις *equaliter*, τόσον, τόσῳ, τοσοῦτον, τοσούτῳ *tantùm*, ὅσον, ὅσῳ, πόσον, πόσῳ *quantùm*, μέγα, πολὺ *multùm*, πολλῷ, & Poet. πολλὸν *multò*.

Μέχρις οὗ *usque*, κατὰ πόσον, ἐπὶ ποσὸν *aliquantò*, παρὰ τοσοῦτον *tantò*, ἐπὶ ἴσης (& conjunctim ἐπίσης.) ἐπὶ ἴσῃ, ἐπὶ ἴσοις *æqualiter*.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primit. ἄγαν, μάλα, λίαν, *valdè*, καὶ *etiam*. Deriv. μέγα, πολύ, πολλῷ *multùm*, *multò*, πλεῖον, μεῖζον *magis*, πλεῖστα *plurimùm*, μακρῷ *longè*, σφόδρα, σφοδρῶς, πάνυ *valdè*, ἀκμὴν *ad summum*, νεανικῶς *vehementer*, ὑπερφυῶς *supra modum*, ἐνδελεχῶς, ἐπιεικῶς, ῥαδίως *admodum*, ἄρδην, διαμπερὲς *penitus*, ἄδην, ἀπέλυξ *abundè*, παγχάλεπως, πανσυδίῃ, παμπάλαι, -ιν (ante conf.

 &c.

&c. p. 109.) *omnino*. Compos. ὑπεράγαν, ὑπέρλίαν *multo magis*, πάμπαν *omnino*. Ionic. μέγαθεν *valde*. Poet. κάρτα *valde*, ἔξοχα & ἔξοχον *præcipuè*, πανσυδίῃ *toto impetu*, πάμπαν *omnino*. Interdum πρόχνυ *funditùs*, ἀντικρὺ *penitùs*, ἔμπης *vehementer*, περιπερὶ, διαπερὶ *penitùs*, Οὐχ ἥττον, οὐχ ἥκιστα, οὐκ ἐλάχιστα *potissimùm*, οὐδ' ὀλίγον *multum*, πολύ τι *vehementer*, ὡς, καὶ, (interdum ἐπεὶ, ἐπειδὴ) ὥστε, ὅτι, ὡς οἷον, ὡς οἷόντε, ὅσον, ἢ δυνατὸν, ὡς δυνατὸν, ὅπως, (sequente superlativo saltem quoad significationem) *quàm*, *perquàm*; ut ὡς vel καὶ μάλα vel μάλιστα, ὥστε μάλιστα, ὅτι μάλιστα, ὡς ὅτι μάλιστα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα *quàm maximè*, ἢ δυνατὸν βέλτιστα *quàm optimè*, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, vel ὅπως τάχιστα *quàm citissimè* : ὡς ὅτι, ὡς σφόδρα, post quædam positiva ; viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστὸν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμηχάνως, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸν ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμηχάνως ὡς σφόδρα *immanè quantum* : ὅτι, ὅσον sequente accusativo neutro, ut ὅτι τάχος *quàm citò*, ὅσον σθένος *pro virili*. Πρὸς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν, εἰς ὑπερβολὴν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, ὑπὲρ ἐκ τοῦ περιττοῦ *supra modum excellenter*, ὡς πολὺ, ὡς τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ πολὺ, τὰ πολλὰ, ὡς τὰ πολλὰ, ἐς τὰ πολλὰ *plerumque*, μακρῷ πάντα *longè omnium*, ἐπὶ πολὺ, εἰς μέγα *valdè*, κατὰ πολὺ, παρὰ πολὺ (rariùs καταπολὺ, ἐπιπολὺ) ἐπὶ πλεῖον (ἐπιπλεῖον & ἐπιπλέον), ἐπὶ μᾶλλον, ἐκ περιττοῦ μᾶλλον, μᾶλλον ἀεὶ, παντὸς μᾶλλον, ἐκ περισσοῦ *multo magis*, *magis magisque*, περὶ πολλοῦ *magni*, περὶ πλείονος, ὅθεν *pluris*, περὶ πλείστου *plurimi*, τὸ μὲν σύμπαν, τὸ παράπαν, εἰς ἅπαν, ἐκ παντὸς, διὰ παντὸς, ἀντὶ παντὸς, κατὰ πάντα, εἰς πᾶσαν, ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς τέλος, καὶ μάλα γε *omnino*, *imprimis*, τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα, ἐπὶ πλεῖστον (sæpiùs ἐπιπλεῖστον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγιστον, κἂν μάλιστα πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὴ καὶ οὐχ ἥκιστα *ut plurimùm quàm maximè*, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρούντων, ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν *pro virili*, *quàm optimè*, πρὸς ἀφθονίαν *abundè*, εἰς τὰ ἔσχατα *summè*, μικρόν τι πρὸς, πρός *paulò ampliùs*, ἐκ χειρὸς, ὅσα χεὶρ πέρ ἂν ᾖν δυνατὸν, ὅση δύναμις παρῆν *pro virili*, πολλοῦ vel πολλοῦ γε δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, οὐδ' ἐγγὺς *multùm abest*.

Diminutionis μειώσεως. Prim. ἦκα *sensim*, σχεδὸν *ferè*, μόλις *vix*, *saltem*. Derivat. σπουδῇ, σχολῇ, μόγις *vix*, μικρὸν, μικροῦ, μικρῷ, ὀλίγον, ὀλίγου *parùm*, *paulò*, λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς, ἀφοσιωμένως *strictim*, *perfunctoriè*, ὅσον interdum *ferè*, ἔλαττον, ἐλάσσονι, ἐλαττόνως, ἐλαττονάκις *minus*, ἥκιστον, ἥκιστα &c. *minimè*. Poet. μίνυνθα *paululum* &c. Comp. οὔτι, μήτι, μήτιγε, οὔτοιγε, μήτοιγε *nedum* ; Μονονουχὶ, μονονουχὶ *tantùm non*, ὁμοῦτι *ferè*, γοῦν *saltem*.

Ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον οὐκ ἤδη *tantum non*, μὴ ὅτι, μὴ ὅτι γε, μὴ ὅτι δὴ, μήτοιγε δὴ, μήτιδή, μήτιγε δή, οὔτιγε δή, μήτι δή, μήτιγε δή, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως *nedum, quo minùs, saltem non*, σχεδὸν ὅσον *ferè*, οὐχ ὅτι *nedum, tantum abest*, κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, παρὰ πολὺ, διὰ μικρὸν, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, (παραμικρὸν, παρολίγον &c. rarius) παρὰ βραχὺ, ἐπ' ἔλαττον *sensim, tantillum*, περὶ μικροῦ vel σμικροῦ, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενὸς, διὰ οὐδενὸς, εἰς οὐδὲν, παρὰ φαῦλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν *parvi, nihili*, ἐπὶ τὸ πάνυ μικρὸν, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον *perparùm*, εἰς ἐλάχιστον *minimùm, pro minimo*, περὶ ἐλάττονος *minoris*, περὶ ἐλαχίστου *minimi*, παρ' ἐλάχιστον, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ σχεδὸν, ἐν ὀλίγῳ *propemodum, ferè*, παρὰ μίαν, παρ' ἕνα *uno minùs*, ἥκιστά γε, ἥκιστα πολλῷ γε *multò minùs*, οὐδ' ἀρχὴν, οὐδὲ γρῦ *ne tantillum quidem*, πολὺ ἥκιστα, οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι, οὐδέν τι πάνυ, ὁμοίως τοῖς ἥκιστα, ὡς οὐδὲν χρῆμα *quàm minimè*, οὐδὲ πάρεργον *obiter*. Poet. βαιὸν ὅσον, βραχὺ ὅσον *pauxillum*.

Numeri ἀριθμοῦ. Prim. ἅπαξ *semel*, δὶς *bis*. Deriv. ex cardinalibus orta, ut τρὶς *ter*, τετραποδιστὶ *quatuor pedibus*: in ακις, ut ἑπτάκις *septies*, ὁσάκις *quoties*, πολλάκις *multoties*: in χα, χῆ, χοῦ, χῶς, πλῶς, πλασίως, ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχοῦ, πενταχῶς *quinquies*, διπλῶς, διπλασίως *dupliciter*: in χθα, ut δίχθα *dupliciter*. Comp. ἐφάπαξ, εἰσάπαξ *semel*, &c. ἐπὶ τρὶς *ter*.

Temporis χρόνου. Primit. νῦν *nunc*, πρὶν *priusquam*, χθὲς *heri*, ἀεὶ *semper*, αὖ, πάλιν *rursus*, ἔτι *adhuc*, *postquam*, ἅμα *ut primùm*, ἕς τε *donec*, ἄρτι *nuper*, ἕως *quamdiu*, ἤδη *jam*, θαμὰ *crebrò*, ὀψὲ *serò*, πάλαι *olim*, ὅτε, εὖτε, ἡνίκα *quando*, αὔριον *cras*, πέρυσι *anno superiore*. Poet. δὴν *diu*, ἦμος *quando*, ὄφρα *quamdiu*, μέσφα *donec*, αἶψα, εἶθαρ, πρόκα *statim*. Deriv. εὐθὺς *statim*, διηνεκὲς *continuò*, πάντοτε, ἑκάστοτε *semper*, σπουδῇ *festinanter*, ἀρχὴν *ab initio*, τότε, τηνίκα *tunc*, πηνίκα, ὁπηνίκα, πότε *quando*, ὅπου *quousque dum*, νυνὶ *nunc*, πρωῒ, πρωΐαν *manè*, νύκτωρ *noctu*, αὖτις, αὖθις *rursus*, ἄφνω, αὐτίκα *repentè*, πρότερον *prius*, ὕστερον *posteriùs*, ἐνίοτε *interdum*, αὐτόθεν *extempore*, σήμερον *hodie*, ἀρμοῖ, νεωστὶ, ἀωρὶ *intempestivè*. Poet. ἦμαρ *interdiu*, cum compositis ἐννῆμαρ *novem diebus* &c. ῥίμφα, ὦκα *celeriter*, τόφρα *tamdiu*, τῆμος *tunc*, πρῷ vel πρῳ *manè*, δηθὰ, δηρὸν *diu*, πάρος *prius*, ἀρχῆθεν *ab initio*, τῆτες Att. σῆτες Iom. σᾶτες Dor. *hoc anno*. Compos. οὔπω, μήπω, οὐδέπω, μηδέπω, οὔπιπω, μήπωγε, οὐδεπίπω, οὐδενὸς πω *necdum*, πώποτε *unquam*, δήποτε, δηποτοῦν *tandem*, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε *nunquam*, ὅταν, ὁπόταν, ἐπὰν, ἐπειδὰν (rariùs ὅτ' ἂν, &c.) ὁποτεοῦν *quando, quandocunque*, νῦν δὴ, τανῦν, παραυτίκα, τὸ παρὸν, τοπαρὸν, προὔχον *nunc*, πρινὴ *priusquam*, πρόσθε, πρόσθεν γε, *anteà*, τοπρωῒ *mane*, ἔκπαλαι, πρόπαλαι *olim*, εἰσαῦθις, ἐξαῦτις *posthæc*, ἐξαίφνης, ἐξάπινα, ἐξαπίνης *repentè*, ἔναγχος *nuper*, μηκέτι *nondum*,

 τηνι-

τίωικάδη, τίωικαῦτα tum, διαπαντὸς ſemper, ὁσημέραι quotidiè, πρ
τεῖα tribus antè diebus, ἐξαυτῆς eodem momento, ἐπιπολὺ diu, ἐξαρχ
ἀπαρχῆς, κατ' ἀρχῆς, κατ' ἀρχὰς ab initio, παραχρῆμα ex tempore, ἐκπο
δὼν è veſtigio, διαταχέως, διαταχέων celeriter, &c. Poet. ἐπειὴ poſt
quam, εἰσότε, donec, νῦν γάρ, νυνδὶ, νυνμενὶ nunc, ἔνδυο dicto citiùs.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρτι, καὶ δὴ jam jam, ἔτι μὴν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς ἔτι
καὶ νῦν hucuſque, ὅτε τε, ὅτε γὰρ quando, ἔσθ' ὅτε, ἔστ' ἂν, ἔστε περ done
αὐτίκα τε ſimulac, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς θᾶττον qua
primùm, δὴ τότε, τότ' ἤδη, τότε δή, τότε δὴ τότε, τότε δὴ καὶ tum
mum, οὐ γὰρ ἄν ποτε nunquam, ἔστιν ὅτε vel ὁπότε aliquando, τὴν ἀρχ
τὰς κατ' ἀρχὰς ab initio, ἐν βραχεῖ, περὶ βραχέος, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγ
ἐπὶ χρόνον, δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, ἐντὸς ὀλίγου, οὐκ εἰς μακρὰν brevi, ἐν τ
χει, κατὰ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδὸς, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, παρα
σι, παρ' αὐτὸν celeriter, è veſtigio, τὴν ταχίστην quàm celerrimè, ἐξ οὗ,
ὅσουπερ, ἀφ' οὗ unde, ex quo, ἔναγχος τοῦ χρόνου nunc, μέχρι πόρρω di
ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, ἐκ
καιροῦ, παρὰ χρέος extempore, ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον αὐτί
κα, ὅσον οὐκ ἤδη pene jam, ἐκ δευτέρου iterum, ἐκ πολλοῦ, περὶ πολλοῦ ja
diu, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον longiſſimè, ἐκ τούτου, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ τοῦτο vel ταῦτ
τὰ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτῳ vel τούτοις, μετὰ χρόνον poſthac, poſtea, εἰς ἐπι
σαν in poſterum, ἀπὸ καιροῦ, παρὰ καιρὸν, ἄνευ καιροῦ, παρ' ὥραν inte
peſtivè, πρὸς καιρὸν, πρὸς ὥραν, ἅμα τῷ καιρῷ, καιρὸν δὲ, ἐπὶ καιρ
εἰς δέον, ἐν τῷ δέοντι tempeſtivè, διὰ τέλους, εἰς τὸ διηνεκές, εἰσαε
ſemper, μετὰ χρόνον, μετὰ μικρὸν, μετ' ὀλίγον paulò pòſt, κατὰ βραχύ, π
ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, καθ' ὀλίγους paulatim, οὐ δὴ γέπω nondum, οὐκ ε
μακρὰν brevi, εἰς ταυθν, πρὸς τὸ παρὸν, ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ αὐτίκ
παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν impræſentiarum, εἰς τόδε χρόνου adhuc, τὸ κατ' ἀρχ
ab initio, σὺν χρόνῳ tandem, ἐν τόσῳ δὲ χρόνῳ tantillo tempore, περ
βραχὺ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐς μικρὸν, ἐς vel πρὸς ὀλίγον parumpe
μικρὸν ὅσον ὅσον tantillum, ἐν ᾧ dum, εἰς ὃ, εἰς ὃ δὴ uſque dum, ἐν ἀνα
ρεῖ, ἐν ἀναρεῖ τοῦ χρόνου (ἀναρῇ interdum), ἐν ἀτόμῳ, ἐν στιγμῇ χρόνου
κατ' αὐτὸ ipſo momento, ἐν ὅσῳ, ἐν τούτῳ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ in
terea, κατὰ πολλὰ frequenter, μεθ' ὃ poſtquam, ἐφ' ὅσον χρόνον, ἐφ' ὅσ
ἐφ' ὅσα quamdiu, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον tamdiu, ἐφ' ἑκάστη
καθ' ἑκάστην, ἐφ' ἡμέραν quotidiè, μεθ' ἡμέραν interdiu, πρὸ μιᾶς, τ
προτεραία, μιᾷ πρότερον ἡμέρα pridie, τῇ ὑστεραίᾳ, εἰς τὴν ὑστεραία
μιᾷ ὕστερον ἡμέρα poſtridiè, εἰς τρίτην ἡμέραν perendiè, ἅμα τῷ πρω
ſummo diluculo, &c. Poet. ἔστ' ἐπὶ donec, ἐπὶ δηρὸν diu, τὰ ποθίαν
ve ſperi.

Loci

Loci τόπου Prim. οἷ quò, οὗ, ἵνα ubi, ἑκὰς longè, ἐκεῖ illic, ἐγγύς, πέλας propè, πέραν ultra, ἶκταρ juxta, χαμαὶ humi, δεῦρο (Attice δευρὶ) huc. Poet. ἄψ retro, ἄντα coram, ἆσσον, ἄγχι propè, τῆλε procul. Derivat. ἀμφίς, πέριξ circum, πάντη, ἑκάστοτε ubique, ἄλλοτε alibi, δημοσίᾳ, πανδημεὶ publicè, μεταξὺ inter, πλησίον propè, ἀντικρύ, ἄντικρυς coram, è regione, ὀπίσω cum compositis à tergo, ἐκποδὼν procul, πόῤῥω, μακρὰν longè, ἐπιπολῆς (rariùs ἐξεπιπολῆς) in summitate. Poet. ᾗχι quâ parte, ἄντην coram, τηνεῖ illic, μεσσηγὺς inter, ἄλλυδις alibi, μεγαλωστὶ latè. Compos. ἔνεγγυς propè, ἔναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντιπέραν, ἀπαντικρύ, ύς, καταντικρύ, ὺς è regione, ἀμηγέπη, ἀμηγέποι quòcunq;, ὅπερ, ἐνθάπερ ubi, περίπου circiter, οἷπερ, οἷγε quò, εἴπη, εἴποτε sicubi, ἀλλοθίπη, ὁπήποτε, ὁπηδήποτε, ὅπηπερ, ὁπουοῦν ubicunq;, ἀνόπιν, ἔμπαλιν retrò, κατόπιν, μετόπιν à tergo, ἀνέκας sursum, ἁμοιγέπη ubique, ἐπέκεινα, ὑπερεπέκεινα trans, ἐνώπιον, κατενώπιον coram, προποδὼν, ἐμποδὼν obviám. Poet. διαμφὶς utrinque, ἀποπρό, ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν, -ε procul, ἔμπλην propè, ᾗχίπερ ubi.

Pleraque finita in

θι, οι (ex οθι per sync. & cras.) σι, χοῦ, τός, θα significant *in loco*: ut οἴκοθι οἴκοι *domi*, Ἰσθμόθι Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, Ἀθήνησι *Athenis*, ἑκασταχοῦ *ubique*, ἐκτὸς extra, ἔνθα *ibi*: quædam in ου, pauciora in χῆ, δον, ut αὐτοῦ *ibi*, οὐδαμοῦ *nullibi*, πανταχῆ *ubique*, ἔνδον *intus*, Orta ex Dat. fœmin. in η significant potius *in viâ*, ut τῇ, ταύτῃ, ἐκείνῃ *hâc viâ* vel *ibi*.

θεν (θε Poet. pag. 109.) *de* vel *à loco*, ut οὐρανόθεν *de cœlo*, ἄνωθεν *desuper*, ἔνθεν, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν *inde*, δήπουθεν *undecunque*, ὁμόθεν *ex propinquo*, μακρόθεν *è longinquo*: sed ἔσωθεν, ἔνδοθεν *intus* vel *ab intra*, ἐγγύθεν *propè*, κυκλόθεν *in circuitu*. πρόσθεν, ἔμπροσθεν *coram*, ὄπιθεν *à tergo*.

δε, ζε, σε, *ad locum*, ut οἴκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, χαμᾶζε *in humum*, θύραζε *foràs*, οὐρανόσε *in cœlum*, ἀλλόσε *alias*, ἐκεῖσε *illuc*, οὐδαμόσε *nusquam*, ὁμόσε *in eundem locum*. quædam ante θι, θεν, σε habent ω ut ἑτέρωθι *alibi*, ἀμφοτέρωθεν *utrinque*, ἑκατέρωσε *utroque*.

ω *in loco* & *ad locum*: ut ἄνω *supra*, *sursum*, κάτω *infra*, *deorsum*: sic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ *hic*, *huc*, ἐκεῖ *illic*, *illuc*, οἷ *quò*, *ubi*, οὗ, ὅπου, ὅποι *ubi*, *quò*, ἀλλαχοῦ *alibi*, *aliò*.

Πῆ δῆτα, ἵνα τε *ubi*, ὅθεν δή, ὅθεν δήποτε, ὅθεν οὖν *undecunque*, ὅπη ἄν, ὅπου δή, ὅπουπερ ἄν, ὅπη ποτέ, ἔστιν ὅπου, ὅπου δὴ οὖ, ὅπου, ὅπη (sequente) ἂν τύχοι vel τύχῃ *ubicunque*, ὅπου ποτ' οὖν *ubinam*, μέχρι πόῤῥω *longè*, τῇ καὶ τῇ, δεῦρο κἀκεῖ *huc illuc*, δεῦρο κἀκεῖσε *ultrò citròque*, ἔνθεν κἀκεῖθεν *hinc illinc*, ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ *alicubi*,

εἰς χεῖρας, ἐκ χειρὸς cominùs, εἰς τοὔπισθεν retrò, ἐπὶ τάδε cis, ἐπὶ θάτερα, καθ' vel ἐφ' vel παρ' ἑκάτερα, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα utrinque, διὰ πολλοῦ; διὰ μακροῦ longo intervallo, διὰ πλείστου longissimè, ἐπὶ τούτῳ huc, ἐπ' εὐθείας, πρὸς ὀρθὴν, καθ' ὁδὸν rectà, παρ' ἐγγύτατον propè. Poet. ἀμφὶ περὶ circumcirca, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλην καὶ ἄλλην hinc illinc, ἄλλυδις ἄλλῃ aliò atque aliò.

Sub Loco comprehendi possunt tres aliæ classes.

Congregandi ἀθροίσεως. Prim. ἅμα, ὁμοῦ simul. Derivat. in ινδην (quæ significant delectum), ut πλουτίνδην divites quousque eligendo: nonnulla in δον & δην, ut ἀγεληδὸν gregatim, συλλήβδην comprehensim: in ι ut πανοικὶ cum tota familia, αὐτανδρὶ cum ipsis viris: ex collectivis orta, ut ἀθρόως confertim. Compos. καθόλου universim. Poet. ἀμμιγα unà cum, Æol. ἄμυδις simul.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ eodem, σὺν δὲ, σὺν καὶ, ἐπὶ γαὸμοῦ simul.

Separandi χωρισμοῦ. Primit. ἄνευ, ἄτερ absque, νόσφι, χωρὶς seorsim, Derivat. μόνον, κατ' ἰδίαν, μόνας solùm, ἰδίᾳ privatim, ἀνδρακὰς viritim, λάθρα clam, &c. Poet. ἄνευθε, ἀπάνευθε, ἄτερθε, ἀπάτερθε seorsim, absque, ἄνδιχα, διάνδιχα divisim.

Ordinis τάξεως. Primitiv. εἶτα deinde. Derivat. ex Ordinalibus, ut πρῶτον, πρώτως primò, δεύτερον, δευτέρως secundò, &c. τέλος, τελευταῖον, ὅλως denique, μεταστοιχεὶ in ordines, αὐτόθεν ipso statim initio. Comp. ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα deinde, ἑξῆς (ab ἐξ ἧς retracto spiritu; Stephanus vult esse primitivum; alii deducunt ab ἔχομαι adhærebo) ἐφεξῆς, καθεξῆς deinceps.

Τὴν πρώτην, τὴν ἀρχὴν initio, τὸ τέλος, τέλος δὲ, τὸ δὲ τέλος, ὡς τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλει, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα (vel τὸ τελευταῖον & τὰ τελευταῖα), τὸ σύνολον, ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λοιποῦ postremò, denique ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου &c. secundò, tertiò, &c. αὐτίκα γε, αὐτίκα γέτοι, αὐτίκα δήπου ac primum quidem, αὐτίκα γὰρ primùm enim, ταύτῃ καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο hactenus.

Orationis λόγου. Derivat. in ιστὶ quæ gentis idioma plerumque denotant, ut Ῥωμαϊστὶ Romanè, Βαρβαριστὶ Barbarè, αὐτολεξεὶ verbatim, ῥητῶς certis verbis, nominatim, ἀῤῥήτως infandè, παῤῥησίᾳ, παῤῥησιαστικῶς apertè, cum libertate loquendi: διαῤῥήδην, ἐπιῤῥήδην explicatè, ὡς ἔστιν εἰπεῖν (?), συντόμως breviter, ἄνωθεν, πόῤῥωθεν longiùs.

Διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ἐν βραχεῖ, ἐν βραχίστοις, ἐν βραχυτάτοις paucis, διὰ πλειόνων, διὰ μακροτέρων prolixiùs, μακρὰν ἄνωθεν longiùs,

ὡς

ὡς ἐν ἐλαχίςῳ, ὡς ὅτι τε quàm brevissimè, ἐπὶ vel κατ' ἐπιτομὴν, τὸ δὲ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον, ὥςε ὅλον, καθόλε δὲ, ὡσδὲ τὸ σύνολον, ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαίων summatim.

Sub Oratione cadunt adverbia,

Affirmandi καταφάσεως. Prim. ναὶ ναι, ἦ ita: postposit. γέ, δή, μὴν, τοι, ὦν (Herodot.) quidem. Derivat. ἀμὴν amen, μάλιςα maximè, ἀμέλει certè, ὀρθῶς rectè, καλῶς bene, ἀληθὲς, ἀληθῶς, ὄντως revera, ὅτω ità, κομιδῆ, πάντη, πάντως omnino. Compos. ἔγωγε equidem, δηλαδὴ, ἤπε (antecircumflexum), ἤτοι, καίτοι, sanè, profectò, παντάπασι, πάνυ τοι, πάνυ γε, ἔτωτοι omnino, αὐτόχρημα reipsâ, γεμὴν, γεῶν, γῶν, γέτοι, γέ τοι, γέ τοι τε, μὲν δὴ, μέντοι, μέν τοι γε, μὲν τοί τε, τοίνυν, μὲν τοίνυν, δή τε, & apud Herod. μένων, μὲν ὦν quidem.

Ἦ γὰρ, ἦ δὴ, ἦ καὶ, ἦ μὴν, ἦ μὲν, καὶ μὲν, καὶ δὴ, ἦ μήνγε, ἤτοι μὲν, ἤ τοί τε, ὅτω δὴ, certè, πάντη πάντως, πάνυ μὲν ὦν, πάνυ μὲν ὅτως, παντάπασι μὲν ὦν, παντάπασί γε, πάνυ σφόδρα, καὶ σφόδρα γε, κομιδῆ, μὲν ὦν omnino, καὶ μάλα (& postposit. γε μάλα, δὴ μάλα) maximè, ἀλλὰ δὴ καὶ, ὁ μὴν ἀλλὰ, ὁ μὴν ἀλλὰ καὶ tum vel maximè, τῷ ὄντι, πρὸς ἀλήθειαν reverà, ὅκ ἔςιν ὅπως ὅκ omnimodo.

Negandi ἀποφάσεως. Primit. ὁ, ὁκ, ὁχί, μὴ non Deriv. ἥκιςα, ἐλάχιςα minimè. Com. ὁδέ, μηδὲ nec, μήτοι, μήτιγε, ὅτοι, ὅτοιγε, ὅκουν, ὅκουν non sanè, ὁδαμῆ, μηδαμῆ, ὁδαμῶς, μηδαμῶς, ὁδήπε, ὅπω, ὁδεπώποτε, ὁδεπώποτε, ὁδέπω, ὁδέπω πως, μήποτε, ὅποτε, μηδέποτε, ὁδέποτε, μηδεπώποτε, ὁδεπώποτε, ὁδέπη, πώ μάλα nequaquam. Poet. ὅτι non, σείβιλικιγξ, &c.

Οὐ δῆτα, ὁ μὴν, ὁ μὲν, ὁ μὲν δὴ, ὁ μέντοι, ὁ τοίνυν, ὅτοιγε, non sanè, μὴ ὁ, μὴ ὁκ, ὁ μὲν δὴ, ὁ γὰρ, ὁ γὰρ ὦν, ὁ γὰρ ἄν πε, ὁ μέν πως ὁδ' ἄρα πω, ὁδ' ἄν πω, ὁδ' ὅλως, ὁδ' ἄν, μηδ' ἄν, ὁδ' ἂν ὅτι ὦν, ὁδὲ γὰρ, ὁδὲ nequaquam, μηδαμῆ μηδαμῶς, ὁδαμῆ ὁδαμῶς, ὁ τοίνυν ὁδαμῆ, ὁδ' ὁπωςῦν, ὁδ' ὁπωςτιῦν, ὁκ ἔςιν ὅπως, ὁ μὲν γε nullo pacto. Poet. ὁδαμῶς, μή νύ τοι ὁ, ὅτε τι nequaquam.

Hortandi παρακελεύσεως. Derivat. ἄγε, ἴθι, φέρε age, ἄγετε ἴτε agite, ἄπαγε apage, εἶα eia, εὖγε euge, δεῦρο adesdum, δεῦτε adesto, εἶεν esto.

Hæc omnia post se adsciscunt δὴ, ut ἄγε δὴ, pleraque ante se admittunt ἀλλ', ut ἀλλ' ἴτε: item φέρε γὰρ, φέρε τοίνυν, ἄγε νῦν age verò vel agite, ἀλλὰ δὴ καὶ esto tamen. Poet. βάσκ' ἴθι, age, εἰδ' ἄγε age verò, δεῦρ' ἴθι adesdum.

Prohibendi ἀπαγορεύσεως. Primit. μὴ, interdum εἰ ne.

Compos. μήτοι, μήτοιγε, μήποτε nequaquam.

Οὐ μὴ, μὴ γὰρ, μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, ὁ γὰρ δὴ, ὁ γὰρ ἄν πε, μή τι ποτὲ, μὴ γένοιτο nequaquam, absit, ἀλλὰ μή τοι vide ne, ἀλλ' ὅπως, καὶ ὅπως

ὅπως, ὅρα ὅπως, item ὅπως sequente σὺ, δὴ, δέ, ἄρα, τοίνυν, ἂν at vide ac vide; eodē modo usurpatur ἀτὰρ apud poetas: ἢ ἢ ἃ ἃ tace, Aristoph.

Jurandi ὀμώσεως. Primit. νὴ, μὰ per, μὰ interdum non per; ἢ μὰ frequentissima in jurejurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujusmodi sunt interjectiones omnes Primit. ὦ ὁ, ὢ oh, ἆ ah (poet. sæpius sequente δειλ' apud Homer. αἲ heu, ἂ ἂ hahahæ, ἃ ἃ ἃ ha ha he, αἲ αἲ heu heu, ἒ ἒ eheu, ὖ ὖ vox olfacientis; βρῦν vox infantuli poscentis potum, κοὶ vox porcelli; βαβαί, παπαὶ papæ, φεῦ heu, papæ, ὡς quàm. Derivat. πῶς quàm, ἰοὺ vah, οὐαὶ væ, σαβοῖ, εὐοῖ euohe, εὐὰν euan, βαβαιάξ, παπαιὰξ papæ, πάππα, ἄππα vox infantuli compellantis patrem, μάμμα, μαμμαία compellantis matrem, ἄττα, τέττα compellantis superiorem. Compos. οἴμοι, αἰβοῖ hei, ὦ 'τᾶν ô amice vel amici.

Optandi εὐχῆς. Primit. εἰ, ὡς utinam. Derivat. εἴθε, εἴη, ὤφελον seu ὄφελον. ἀβάλε utinam, ἐπεὸν sodes.

Ὥς γε, ὡς εἴθε γε, κ) εἴθε γε κἂν, ὡς εἴηγε, εἴθ' ὡς, εἰ γάρ, ὡς ὄφελον, ὡς ὀφελόν γε, εἰ γὰρ ὄφελον utinam.

Demonstrandi δείξεως. ἰδὲ (vel ἰδέ,) ἰδοὺ en, ecce. Poet. ἠνὶ en, ἠνὶ ἰδού, (vel ἠνίδε,) ἠνὶ ἰδε (vel ἠνίδε) ecce.

Explanandi διασαφήσεως. Primit. κ) etiam, δῆτα, ἅτε videlicet. Derivat. ᾗ quatenus, ταύτῃ catenus, οἷον nempe. Compos. ἤγουν, ἤτοι, δήπου, δήπουθεν, δῆθεν, δηλονότι δηλαδὴ scilicet, καθὸ, παρὸ, ἐφὸ, ἐφότι, καθὸ, καθότι quatenus, ὅσονγε, ὅσα σε, ὁπῇ σε inquantum.

Ἅτε καί, ἅτε δή, δηλ ἅτε videlicet, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὃν, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ τοιοῦτον, ἐν vel ἐπὶ τούτῳ, ἐν τούτῳ quatenus, τοῦτ' ἔστι (vel τουτέστι,) ὅ ἐστι id est, φέρε εἰπεῖν interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodi) scilicet, οἷον δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον verbi gratiâ, ἐπ' ὀνόματος nominatim.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμοῦ. Primit. ἦ an, ἆρα (præcipue post conditionalem εἰ, ἂν, &c.) Derivat. ἴσως, τάχα, τυχὸν fortasse, ὅσον, ὁπηνικῶς circiter. Poet. αἴκεν, -ε si forte.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἂν vel τάχα ἂν, τάχα που, ἴσως που fortasse, που μάλιστα circiter, ἀπὸ αὐτοματου vel ταὐτομάτου, ἀπὸ vel ἐκ τοῦ αὐτομάτου fortuitò. κατὰ συντυχείαν, εἰ τύχοι forsan. Poet. αἴκέν πως, αἴκέ ποθι si quo modo, an tandem.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἆρα, μῶν nunquid? interdum εἰ, κ) an? Derivat. πότερον utrùm? πῶς qui? Poet. πεῖ quâ? ποῖ quò?

Adverbia etiam aliarum specierum, & conjunctiones, ubi in quæstionibus adhibentur, interrogativis accenseri debent, μὴ, ἦ (vel ἤ) οὐχί, οὐκ nonne? εἶτα (rariùs ἔπειτα) quid ergò? μήτι, ἦπι, ἤπου, οὐκοῦν utrùm, quamobrem? οὐκοῦν an? ἀλλ' ἦ numquid?

Τί μήν, τί δή quidnam? τί δέ, τί δήποτε, τί δῆτα quid tandem? τί μήν, τί γὰρ οὔ, πῶς δὴ οὔ, πῶς γὰρ οὔ vel οὐχὶ quidni, quippini? ἆρα γε, ἆρα οὖν, ἆρ' οὖν, ἆρά ποτε, μῶν ἄρα, μῶν οὖν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἆρα, ἄλλοτι ἦ, οὐ δή που nunquid? καὶ sequente γε, δή; ἆρ' οὐ, ἆρ' οὐκ, ἆρα μή, ἆρ' οὖν οὐ, μῶν μή, οὐ γάρ, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχί, ἀλλ' οὐκ, ἀλλὰ μὴ οὐ, ἦ οὐκ, ἦ γάρ (ἡ circumflexo) οὐ γάρ, οὐκοῦν, πῶς οὐ, πῶς οὐκ, πότερ' οὐκ nonne, annon? πῶς ἄν, πῶς δή, πῶς γάρ, πῶς γὰρ ἄν, πῶς ποτε quomodo? διά τί, τί ὅτι, ὅτι δή τι, ὅτι τι δή, ἵνα τί, τίνος ἕνεκα, τίνος χάριν, τίνος δὲ χάριν, interdum καὶ χάριν τίνος quamobrem? ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ δή, ἦ καὶ an verò? πρὸς τί, ἐπὶ τί, πρὸς οὖν τί, παρὰ τί ποτε, ἐφ' ᾧ quamobrem? μέχρι vel ἄχρι που vel τίνος quousque. Poet. τίπτε (pro τίποτε) curnam? ἠὲ καὶ οὐχί, ἆρ' οὐκ annon? ἦ ἄρα, ἦ ῥα utrum?

Cognata quædam adverbia incipientia a præfixo π, frequentiùs sunt interrogativa; eadem si a τ incipiant, redditiva; sin à vocali, indefinita.

Ad eandem etiam classem tria hæc referantur.

Indefin.	Interrog.	Reddit.
ᾗ, ὅπῃ quâ viâ *vel* quâ ratione.	πῇ quâ viâ? vel quâ ratione?	τῇδε *vel* ταύτῃ hac viâ *vel* hac ratione.
ᾧ quatenus *vel* quapropter.	πῶ quatenus? *vel* quapropter?	τῷ eatenus *vel* eapropter.
ὅτε, ὁπότε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὁπόθεν unde.	πόθεν unde?	τόθεν inde.
ὅθι ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ἡνίκα, ὁπηνίκα quando.	πηνίκα quando?	τηνίκα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
οἷον qualiter.	ποῖον qualiter?	τοῖον taliter.
ὁσάκις quoties.	ποσάκις quoties?	τοσάκις toties.
οὗ, ὅπου, ubi.	ποῦ ubi?	
οἷ, ὅποι ubi, *vel* quò.	ποῖ ubi?	
ὡς, ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὁσαχῶς quotmodis.	ποσαχῶς quotmodis?	
ὁπότερον utrúm.	πότερον utrúm?	
	τίη, τιῄτι quare?	ὅτιη, ὅτιῄτι ea de re.
ἕως, ὄφρα quamdiu.		τέως, τόφρα tamdiu.
ἦμος, ὁπῆμος quando		τῆμος tum.

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

CON-

CONJUNCTIONES

Primit. Oxyt. ἄν, ἐάν, ἤν, γὰρ, γέ, δέ, ἤ, καί, μὲν, μὴν, πλὴν, ἐπεὶ. Poet. ἀτάρ, αὐτάρ. Paroxyt. ἄρα, ἔτι, ἵνα, ὅμως. Poet. ἄφαρ, ἔμπης, ὄφρα. Circumflex. οὖν. Carentes accentu, εἰ, περ, ποι, που, πω, πως, τοι. Poet. θὴν, κε, κεν, νυ, νυν, ῥα.

Derivat. Oxyt. ἀλλά (ex primit. plurali paroxyt. ἄλλα.) Poet. Paroxyt. ὅπως, ὅτι.

Compos. longe plurimæ sunt:

Finales particulæ γὲ, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, vix unquam mutant accentum dictionum, quibus adjunguntur; ut ὅτιγε, ἐάντε, τοιγάρτοι, γάρνυτοι, τοίνυν, γάρῥα, ἤκεν.

Oxyt. exeuntes in γάρ, δέ, δὴ, μὴν, ό, ί; ut τοιγάρ, οὐδέ, ἐπειδὴ, δημὴν, διό, τοιγαρεί, ὅτιητί. Poeticæ in ή, ut ἠή, ἐπειή, ὅπη.

Paroxyt. exeuntes in ετι, οτι, περ, που, πως; ut προσέτι, διότι, διόπερ, ἐάνπερ, εἴπερ, γέλοιπου, ἤνπως.

Circumfl. οὖν in compositis retinet accentum suum; ut τοιγαροῦν, οὐκοῦν, γοῦνγε.

Conjunctionum classes.

Copulativæ σύνδεσμοι συμπλεκτικοί. Primit. καί &, τε que.

Καὶ δή, καὶ δὴ καί, καὶ μὲν δὴ καί, καὶ μὴν πού καί, καὶ μὲν καί, καὶ μέν τοι, καί τοι καί, καὶ μέν τοι καὶ atque, ἀλλὰ δὴ καὶ atque adeò, atque etiam. Poet. καί νυ &c.

Connexivæ μεταβατικοί. Primit. ἔτι. Compos. προσέτι præterea, μὲνοῦνγε quinetiam, πρόσγε præterea.

Ἔτι δέ, προσέτι δέ, ἔτι τοίνυν, ἔτι γὰρ οὖν, πρὸς δέ, χωρὶς δέ, χωρὶς τοίνυν, μὲν οὖν, ἀλλὰ μὲνοῦνγε, καὶ μὴν, καὶ μὴν καί, καὶ μήν που, καὶ μήν που καί, ἅμα δή, καὶ δῆτα καί, ἀλλὰ δὴ καί, τὸ μὲν τοίνυν, ἔτι τὸ τοίνυν, ἔτι τοίνυν ὡς καὶ quinetiam, quinimo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, μετὰ δὲ, ἐπὶ δέ, ἐπὶ τε, πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ καί, πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πρός, τὸ πρόσον, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τάδε, καὶ τοῦ καὶ τοῦτο, γε μὴν, δέ γε μὴν πως præterea, ἢ δή, porrò autem.

Disjunctivæ διαζευκτικοί. Prim. ἢ vel. Compos. ἐάν περ, ἐάντε, εἴτε, ἤπου, ἤτοι sive, μηδέ, μήτε, οὐδέ, οὔτε nec.

Poet. ἠέ, ἠτε, ἠή, ἤκεν, ἠκέ περ vel, οὐδέτι neque.

Ἐὰν οὖν, εἴτ' οὖν, καὶ ἢ sive, καὶ οὐ nec, οὐ μὴν οὐδέ, ὁ μὴν οὔτε, οὐδὲ μὴν, οὔτε μὴν, οὐδὲ δή, οὐ μέντοι, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ nec verò, sed nec.

Discretivæ διακριτικοί. Prim. πλὴν præterquam, ἢ quàm, interdum καί (in initio clausulæ præcipuè) sed, γὲ, δὴ saltem. Poet. ἄφαρ, ἀτάρ, αὐτάρ sed. Der. ἀλλὰ sed. Comp. ἤπου, ἤπερ, ἤτοι, (Poet. ἠέπερ) quàm, ἀλλά γε

ἀλλά τοι, οὐκοῦν atqui, καίτοι, καίτοιγε, γεδή, γέτοι, γεμήν, γετοίνυν, γοῦν, οὖν γε, γοῦν, μέντοι at verò, saltem, δέγε, δέτοι, δέτοι porrò autem.

Μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχί, μὴ οὐχὶ καί, ὅτι ἐπειδή, ὅτι μὴ quin, ἀλλὰ καί, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλὰ μέντοι atqui, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλάγε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐ, οὐ μέν τοι ἀλλά, οὐ μέν τοι ἀλλάγε, οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσωσγε, οὐκοῦν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καί, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλὰ verum enimverò, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἄν, τὰ δ' ἀλλά, τἄλλα δέ, ἄλλως δὲ alioqui, οὐ γὰρ ἂν alioqui non, οὐ μέν τι, οὐ μὲν οὖν, οὐ μήν, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδέ, ἀλλὰ μὲν οὐδὲ enimvero non, πλὴν ἀλλά, πλὴν καί, ἐπεὶ δὲ veruntamen, παρ' ὅσον prӕterquam, ἀλλὰ sequente γε, οὖν, γοῦν, οὖνγε, γοῦν, ἀλλ' ἤ, ὅτι ἀλλά. ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ νὴ Δία, vel νὴ Δί' ἀλλά, καὶ μήν, καὶ μὴν γε, μέντ' ἄν, μὲν δὴ at verò, saltem, ἄλλως τε ἐάν, ἄλλως τε κἄν, ἄλλως τε καὶ εἰ, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ prӕsertim verò.

Causales αἰτιολογικοί. Prim. ἵνα, ὡς ut, ἐπεὶ quoniam, γὰρ enim. Poet. ὄφρα ut. Deriv. ὅπως, ὥστε ut, ὅτι quia. Comp. διό, διόπερ, διότι, καθότι quia, propterea quòd, εἴπερ quoniam, ἅτε quippe, ὥσγε ut, γάρτοι, γάρτε, γάρτοι etenim. Poet. ἐπειή, οὕνεκα quoniam, ὅτιή, ὅττι propterea quòd, γάρνυ, γάρνυτοι etenim.

Ὅθεν, δῆτα, διὸ δή, διὸ καί, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ δή, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὅτου, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ἐφ' ὧν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τούτων propterea quòd, quia, ἅτε δέ, ἅτε δή, ἅτε καί, ἀλλ' ἅτε, ἐπειδὴ ἅτε, οἷα δή, ὅτι τοι, ἄρα ποτε quippe, καὶ γάρ, καὶ γὰρ δή, καὶ γὰρ καί, καὶ γάρ τοι, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλάγε, ἐπεί τοι γε, ἢ γὰρ ἂν etenim, ὡς ἄν, ὅπως ἂν ut, οἷάγε, οἷα δὴ utpote, μέχρι πού, ἄχρι που ut etiam, γὰρ αὖ, μὲν γάρ, γὰρ δή, γὰρ δή που, γάρτ' ἄν. Poet. ὅθ' οὕνεκα, οὕνεκά κεν, τοὔνεκά κεν quoniam, δὴ γὰρ ῥα etenim.

Conditionales ὑποθετικοί. Prim. εἰ, ἐάν, ἄν, ἢν si: interdum ἐπεὶ sin minùs, & ὅπου si. Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ, ἤνπερ, κἂν si modò, quòd si, εἴπως, ἤνπως si fortè, ἐπάν, ἐπειδή, ἐπείπερ, ἐπειδήπερ, ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅπηγε siquidem, quandoquidem. Poet. εἴκε si, εἴποθι siquando, ἐπείκε quandoquidem.

Ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δή, εἴπερ γε, εἴπερ ἄρα, ἐπεὶ ἄν, ἐπεὶ οὖν, ἤνπερ γε, siquidem, quandoquidem, εἰ δέ, εἰ δ' ἄρα, καὶ μέν τοι καὶ ἂν sin, sin vero, εἰ γοῦν si saltem, εἰ οὐ, εἰ δ' οὐ, εἰ μή, εἰ δὲ μή, εἰ δὲ μήγε, εἰ μὴ πέργε, ἢν μή, ἐὰν δὲ μή, ὅτι μή, ὅτι γὰρ μή, παρ' ὅσον, ἀλλ' ἤ, ἀλλ' ὅτι, ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ' εἰ μή, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ὅτι, πλὴν ἐὰν μή, πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἀλλ' ἤ, πλὴν ἀλλ' εἰ, ἐκτὸς εἰ μὴ nisi, sin minus, καίτοι εἰ, καίτοι ἄν, ἐὰν δὲ δή, κἂν εἰ, καὶ μὴν εἰ quod si, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἂν secus, sin aliter. Poet. εἰ μέν κε siquidem.

Illativӕ,

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, οὖν igitur. Comp. ἄραγε, τοιγάρ, τοιγάρτοι, οὐκοῦν igitur, οὔκουν non igitur, τοίνυν & Poet. τοιγάρ, τοιγαροῦν, τόδε, item τῷ, τῷ τοι igitur.

Ἄρα οὖν, & ἄρ' οὖν (rariùs οὖν ἄρα) ὅμως δ' οὖν, ταύτῃ τοι, δῆτα, τοίνυν, μὲν δὴ igitur, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα proinde.

Adversativæ ἐναντιωματικοί. Prim. περ, τοι quamvis. Comp. κἄν, κἤν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καί, (rariùs καὶ εἰ) γὰρ εἰ etsi, licèt.

Κἂν εἰ, ἢν καί, ὅτι μὴ καί, καὶ γὰρ εἰ, rariùs καὶ εἰ etsi. Poet. περ ἔμπης quamvis, ἔμπης καί περ etiamsi.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅμως, μὴν, & Poet. ἔμπης, ἔμπα, ἔμπαν, & Comp. δή που, γε δή που, μέν τοι, μέν τοί γε, μέν τοί tamen.

Ὅμως δέ, ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέν τοι, ὅμως μὴν, ὅμως δ' οὖν, ὅμως καί, πλὴν καί, ἀλλὰ δή, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέν, ἀλλὰ attamen, tamen.

Expletivæ συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, θὴν, κεν, κε, νυν, περ, ποι, που, πω, τοι, quæ interdum nihil significant, sed orationem explent; addunt tamen emphasin quandam & venustatem contextui:

Usitatissimæ sunt poetis θὴν, νυ & νυν frequentiùs post imperativos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè post δ', ὡς, vel articulum postposit. apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demosthene post ὡς; ex Xenophonte post οἷος, ὁπόσος, πότερος. Apud oratores etiam, γε, περ, τοι, ποι, που, πω, πως præsertim post adverbia, interdum γὰρ cum οὖν, præcipuè apud Iones, καὶ apud Atticos.

Potentiales δυνητικοὶ sunt. ἄν, & Poet. κεν, κε.

Postpositivæ Primit. γάρ, γε, δέ, μέν, μὴν, οὖν, περ, τε, τοί, ἄν, κεν, κε compositæ itidem & formulæ ab his incipientes frequentissimè in oratione postponuntur, ideóque ferè postremum in singulis classium ordinibus locum sortiuntur.

Eadem vox propter varietatem significationis spectat ad diversas classes tum adverbiorum tum conjunctionum: si enim afficiat unam dictionem, præcipuè verbum, potiùs adverbium est; Si plures dictiones, clausulam, vel sententiam, conjunctio est: viz. μὲν quidem, ὡς ut, γὲ quidem, verò, μηδὲ neque, ne, &c.

Loco ultimo addi possunt

Dictiones Correspondentes: adverbia vel conjunctiones, aut formulæ ex utrisque conflatæ.

Μὲν-δὲ, *quidem-verò*, τε-καὶ *cùm-tum*, τε-τε *que-que*, τε καὶ, καὶ &-&, &, &c. τὸ μὲν-τὸ δὲ, τὰ μὲν-τὰ δὲ, τὸ μέν τι τὸ δέ τι, τοῦτο μὲν-τοῦτο δὲ, τῇ μὲν τῇ δὲ, ταύτῃ μὲν-ταύτῃ δὲ, τῇ μὲν-τῇ δὲ, ἅμα μὲν ἅμα δὲ, ὡς μὲν-ὡς δὲ, πῶς μὲν-πῶς δὲ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ, & variato accentu, ὁτὲ μὲν-ὁτὲ δὲ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ *partim-partim*, *tum-tum*, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδάν, ἡνίκα *tum-cum*, ὅτε-τότε, ἐπειδὰν-τηνικαῦτα vel τηνικαῦτα *cùm-tum*, ὅτε μὲν-πάλιν δὲ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ἐνίοτε-ἄλλοτε, ἐναλλὰξ-τοτὲ δὲ *modò-modò*.

Εἰ μὲν-εἰ δὲ, (εἰ μὲν κε-εἰ δὲ κε Poet.) ἤ-ἤ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἐάντε-ἐάντε, ἐάν τ' οὖν-ἐάν τ' οὖν, εἰ μέν τοι-εἰ μέν τοι *sive-sive*, εἴτε καὶ εἰ μὴ *sive-sive non*, εἰ μὲν-εἰ δὲ μὴ *utrùm-necnè*, οὔτε-οὔτε, μήτε-μήτε, οὐδὲ-οὐδὲ, μηδὲ-μηδὲ *nec-neque*. (*ultra*.

Ἐπὶ τάδε μὲν-ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν-ἐπὶ θάτερα δὲ *citra*-

Μᾶλλον-ἢ *potiùs-quàm*, πρὶν vel πρότερον-ἢ *priùs-quàm*.

Ἐπεὶ-καὶ *postquam-tum*, ἐντεῦθεν vel ἔνθεν-ὅθεν, *inde-unde*.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐνταῦθα, *ubi-ibi*, ἵνα-ἔνθα, *ibi-ubi*, ὅπου-ἤπου, *quandoquidem-multò magis* vel *minùs*.

Ὡς (vel ὥστε, ὡσεί, ὡσπερεί, καθάπερ &c.)-οὕτως (rariùs ὡσαύτως) ὥσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως vel οὕτως, ὅπως-οὕτως, ὡς vel καθὼς-καὶ, ὡς-ὣς (poet.) *ut-sic*, οὕτως, ὁμοίως-ὥσπερ *ità-ut*, παραπλήσιον-ὥσπερ *idem ferè-quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἂν καὶ-ὅμως δὲ, εἰ καὶ-ὅμως δὲ interdum δήπου, εἰ δὲ καὶ, ἢν καὶ-ἀλλ' οὖν γε *quamvis-tamen*, εἰ μὴ-γε δήπου *si non-tamen*.

Μὴ (vel οὐ) μόνον-ἀλλὰ καὶ *non solum-sed etiam*, μὴ vel οὐχ ὅτι, μὴ vel οὐχ ὅπως μονονοὺ-ἀλλὰ καί, vel ἀλλ' οὐδὲ *non solùm non-sed nec*.

Ἧ-ταύτῃ *quò-eò*, ὅσῳ-τοσούτῳ *quanto-tanto*, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον vel τοσοῦτον *quatenus-eatenus*, ἐπὶ τούτῳ-ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧτε, ἐπὶ τούτοις-ἐφ' οἷς τε (sequente καὶ) *eâ lege-ut*, τοσοῦτον ὅσον, μέχρι τούτου-ἕως *tamdiu-quamdiu*, κατὰ ταῦτα (vel κατὰ ταὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως) καὶ *æquè-ac*.

Negligitur quandoq; correspondentis formulæ membrũ vel dictio.

PRÆPOSITIONES.

Monosyllabæ sex: ἐκ ante consonam, ἐξ ante vocalem **ex**; ἐν *in*; εἰς *ad*; πρὸ *ante*; πρὸς *ad*; σὺν *cùm*.

Dissyllabæ duodecim: ἀμφὶ *circum*; ἀνὰ *per*; ἀντὶ *pro*; ἀπὸ *à*; διὰ *propter*; ἐπὶ *in*; κατὰ *secundùm*; μετὰ *post*; παρὰ *apud*; περὶ *circa*; ὑπὸ *sub*; ὑπὲρ *super*.

Tres sunt ἄτονοι, ἐκ vel ἐξ, ἐν, εἰς: reliquæ oxyt.

Præpositiones inter se compositæ migrant in adverbia; ut παρέξ; &c.

SYN-

SYNTAXIS

Dividitur in Concordantiam & Regimen

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio dictionum in oratione.

Concordantia triplex.

1ª. Nominativi & Verbi.

Mne Verbum personale, & finitum habet precedentem Nominativum * Substantivi, cum quo concordat numero & personâ; ut, ὄρ☉ ὠδίνει *mons parturit*; ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες *serò sapiunt Phryges.*

* *Ad Substantivum refertur pronomen Primit.*

Cùm verbi 1a. dual. deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut νῶ ἔξιμεν *nos duo eximus.* Soph.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut οὐκ ἀρετᾷ κακά *non bene succedunt mala.* Od. θ. Jungitur etiam plurali; ut δαιμόνια πιστεύουσι Jacob. 2. 19. Utrisque adjunctum reperitur in eadem sententia; ut: οὐ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' οὐ λέγονται. Aristot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. personæ rarissimè exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σκόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις.

Nominativus 3æ. sæpe omittitur in verbis hujusmodi, λέγουσι, φασί, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut ὥς φασὶ subaudi ἄνθρωποι. Plut.

Tertia persona ἐστὶ vel εἰσὶ sæpissimè subauditur, ut πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπ☉· οἱ κόλακες κόρακες.

Verbum usitatiùs claudit sententiam vel membrum:

In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ità tamen ut varietas summoperè observetur, unde venustior structura, & suavior harmonia consurgat.

2ª. Adjectivi & Substantivi.

* ADjectivum cum Substantivo concordat Genere, Casu, & Numero; ut κοινὸς Ἑρμῆς *communis Mercurius.*

Adjectivum plurale cujuscunque generis sæpe permutat suum substantivum in genitivum, cum articulo; ut σπουδαῖοι τῶν γονέων *boni parentes.* Isocrat. φαῦλοι

* *Ad Adjectivum referuntur Articulus prepositivus, pronomen possessivum, participium.*

τῶν γυναικῶν. Basil. καλὰ τῶν ζώων, Isoc. Singulare itidem, si neglecto genere substantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρᾶς *immensum gaudium*. Heliod.

Adjectivum *subaudito* ἄνθρωπος, in masculino genere; *subaudito* χρῆμα, in neutro ponitur absolutè; ut πολλοὶ λέγουσι. Psal. 4. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. Ιλ. β, χρήσιμον καὶ αἱ ψιλαὶ δενδραι. Xenoph.

Adjectivum absolute positum locum substantivi supplet alteri adjectivo; ut μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, Matth. 5. χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβές *ubi emolumentum ibi religio*. Epictet.

Sæpe Substantivum usurpatur pro adjectivo; ut ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua*. Lucian. Apud sacros scriptores crebriùs in genitivo; ut οἰκονόμος ἀδικίας *dispensator injustus*. Luc. 16.

Adjectivum verbo postpositum & concordans cum substantivo præcedente verbum, sæpissimè adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεται δρομαῖος *introibit curriculo*. Nazianz. ἐννύχιαι στεῖχον *noctu ibant*. Hesiod.

Adjectivum εἷς, cum numerali altero, jungitur substantivo plurali; ut εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. Χίλια, μύρια, quandoque collectivo singulari, etiam diversi generis; ut χίλια ἵππος *Xenoph.*

Adjectivum frequentiùs præmittitur substantivo.

In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpiùs præcedit usque ad centenarium, si copula καὶ intercesserit: ut τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα: absque copula, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut τεσσαράκοντα δύο, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

3ª. Antecedentis & Relativi.

Relativū cum antecedente concordat genere numero & personā: Quoties nullus nominativus interseritur inter relativum & verbum, relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὃς ἐλπίζει *beatus qui sperat*. Psal. 34.

At si nominativus relativo & verbo interponatur, Relativum regetur à verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ κύριος ὁ θεός ἐστι: λαὸς ὃν ἐξελέξατο. Psalm. 33.

Frequenter relativum & antecedens in eodem casu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα Psal. 119. 47.

Pronomen antecedens sæpiùs reticetur; ut λάλει ἃ δεῖ, καὶ περὶ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non rarò præcedit, præcipuè in eodem casu positum; ut

ut ἀπολαύω τ̃ ἔχω ἀγαθῶν: vel si antecedens pronomen tertiæ personæ subintelligatur in verbo; ut ὃς ἀπείρξ, ἀμῶ.

Οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille*, ὅσος, ἡλίκος *quantus*, οἷος *qualis*, item πόσοι *quot*, ποστὸς *quotus*, ποταπὸς *cujas*, ποσαπλοῦς, ποσαπλάσιος *quotuplex*, &c. indefinitè hæc sumpta, non raro construuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος, *elephantorum Embryo quantus vitulus*. Aristot. χαριζόμενος οἵῳ σοι ἀνδρὶ *gratificans viro qualis es Tu*. Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Substantiva, vel Antecedentia cujuscunque numeri postulant verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσι *semen & fructus differunt*. Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ; Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit: Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; Dignius masculinum genus quàm fœmininum aut neutrum, & fœmininum quàm neutrum, in vocibus naturam rationalem aut animalem significantibus; in aliis vero dignissimum est neutrum; ut ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί. Jac. 2.15. λύπη καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχὴν Philo. ὄνυχες καὶ σμάραγδοι ἃ φέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoque admittitur singulare, quod ad plura licèt sit referendum, cum proximiore tamen concordat; Verbum numero & persona, Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς οἱ Πυθαγόρειοι, Πλάτων ἔλεγεν. Aristot. ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum singulare cum proximiore consentit, Adjectivum verò plurale neutrum sequitur consentiens cum utrisque; ut αἱ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμὴν ἐστιν αἱρετά. Aristot.

Duo masculina cum neutro, etiamsi significent *naturam rationalem* admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πιστεύομεν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὁμοούσια τε καὶ ὁμόδοξα. Nazianz. Inusitatius Mascul. & Fœmin. ut περὶ πλείστου ποιούμεθα τοὺς παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργιζόμεθα τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι. Isocr.

Duo fœminina non respuunt fœmininum; ut θρασύτης καὶ δειλία πρὸς ἀλλήλας ἐναντίαι. Aristot.

Masculina & Fœminina *rem inanimatam* significantia quandoque admittunt masculinum; ut φόβος καὶ ἐλπίδες ἄνω πετόμενοι. Lucian.

Cùm duabus de rebus sit sermo, usitatiùs effertur in plurali; ut χερσὶ δυσί· quod si res naturâ vel arte sint binæ, potiùs in duali; ut δυοῖν ποδοῖν.

Duo singularia cum duali non incongruè nectuntur; ut διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Il. α.

Ἄμφω & δύω cùm plurali sæpius junguntur; ut ἄμφω ὑξέπνδυτον Euripid. δυοῖν ὀφθαλμῶν Aristot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diversorum numerorum positum, cum alterutro convenire potest; ut ἔθνος πολυανθρωπότατόν ἐστιν Ἄραβες Phil. πόλεις εἰσὶν ἃς φωλεοὺς νομίζεις Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clausulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in neutro genere ponuntur; ut ξυρεῖν τὸν λέοντα οὐκ ἔστιν ἀσφαλές. Eadem referuntur ad plures clausulas, & frequentius in numero plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, quod non exprimitur sed intelligitur in Pronomine Possessivo; ut ἐμὰ τοῦ κακοδαίμονος (subaudito ἐμοῦ in ἐμά) Lucian. τὸ σὸν μόνης δώρημα (subaudito σοῦ in σόν) Sophocl. φόβον ὁρῶ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου Ὃν μήποτ᾽ ὀκνεῖτε idem.

Interrogativum & ejus Redditivum casu ac tempore concordant; ut τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων; ὅσῳ οἱ ζῶντες τῶν τεθνηκότων Laërt. Non observatur genus aut numerus; ut τί οἱ ἄνθρωποι; θεοὶ θνητοί Lucian.

Cum Redditivum sit Pronomen Possessivum, ponitur in casu nominis à quo regitur; ut τίνος ἐστὶν ὁ λόγος; ἐμός.

Respondetur interdum ad sensum, non ad vocem; ut τίνος εἶ; ὁ πατὴρ Τελαμών Euripid. præsertim si interrogatio fiat per dictionem variæ syntaxeos; ut θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλαον θανεῖν; Οἰκτρότατον Eurip. quia dicimus θνήσκειν θάνατον, vel θανάτῳ.

Dictio interrogativa plerumque inchoat sententiam.

Articulus & Pronomen sequuntur concordantiarum regulas: utrumque tamen peculiarem habet usum, dispositionem & elegantiam.

Articulus.

Articuli præpositivi usus est

1°. Propter emphasin, sive excellentiam rei; ut τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. i. *Spiritum Deum.* Luc. 3. 22. πνεῦμα ἅγιον i. *Spiritum donum*, Joh. 20. 22. τὸ ἀγαθὸν *summum bonum*, ἀγαθὸν *quodvis bonum* Aristot.

2°. Propter demonstrationem rei certæ; ut οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν 1. Joh. 5. 8.

3. Propter expositionem sive distinctionem, tunc crebrius po ponitur voci explicandæ; ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς Matth. 3.1.

4°. Propter elegantiorem texturam vel modulationem suaviorem ut ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις 1. Joh. 4.4. πολὺ διεσώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας Isocrat.

Addi possunt aliæ rationes, quas utpote magis incertas placuit rejicere. Quinimo de præfigendo vel omittendo articulo certa vix dari potest regula: Sæpe enim utuntur vel respuunt autores pro arbitrio vel euphonia. Non tamen abs re erit sequentes de illis observationes apponere.

Articulus cujuscunque generis cum adverbio pro nomine sumitur omni casu; ut τῷ πλησίον *vicino* Deut. 5. 21. τὸν πλησίον *vicinum* Matth. 22. 39. Sic τὸ πέραν τῆς θαλάσσης Marc. 5. 1. διὰ τοῦ πέραν Ἰορδάνου Marc. 10.1. In neutro genere sic positus quandoque adverbi ascit, ut τὸ πάλαι *olim* Thucyd. τανῦν *nunc* Act. 27. 22.

Similiter articulus neuter cum Infinitivo fit nomen; ut ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίνεται τὸ ἐρᾶν *ex aspectu nascitur amor.*

Præponitur etiam neuter qualicunque dictioni vel clausulæ *materialiter* (quod aiunt) sive τεχνικῶς acceptæ; ut τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἰπ Demosth.

Articulus neuter cum genitivo sequente significat *possessionem, proprietatem* vel *relationem*, subaudito χρῆμα, ἔργον, ἔπος vel hujusmodi nomine; ut ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι Matth. 22.21. i.e. χρήματα. τὰ τῆς σαρκός, i.e. ἔργα Rom. 8.5. τὸ τοῦ Θεόγνιδος λέγω Lucian. i.e. ἔπος. Quandoque ponitur pro solo Substantivo; ut τὸ τῆς ἀληθείας pro ἀλήθεια Plutarch.

Articulus pluralis (observato genere nominis proprii) cum præpositione ἀμφὶ, περὶ, κατὰ &c. & Accusativo accipitur pro ipso nomine; ut οἱ ἀμφὶ Κορίνθιους *Corinthii* Herodot. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν *venerunt ad Martham & Mariam.* Joh. 11.19. τὰ περὶ εὐχὰς *preces* Heliod. l. 4. Interdum (neglecto genere) significat *comitatum, officium, facultatem, sectam, relationem*, cum iisdem vel alia præpositione & casu; ut οἱ περὶ τὸν Παῦλον i.e. *socii Pauli*, Actor. 1 οἱ περὶ τὴν γῆν *agricolæ* Xenoph. οἱ περὶ τὴν ποίησιν, καὶ τοὺς λόγους *Poetæ & Oratores* Isocr. οἱ ἀπὸ στοᾶς, *Stoici* Athen. οἱ πρὸς αἵματος *consanguinei* Sophocl. οἱ μετ' Ἀχιλλέως *Socii Achillis* Lucian. οἱ περὶ ἀγορὰν *causidici* Demosth. οἱ ἀπὸ βήματος *concionatores.* Plutarch. οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων vel ἐν τοῖς μαθήμασι *Mathematici* Laert. οἱ ἀπὸ vel μετὰ Πλάτωνος *Platonici* Synes.

Ponitur articulus præpositivus quandoque pro subjunctivo; ut ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, Demosth. οὐδὲ ἐπίσταμαι τὸ σὺ λέγεις Marc.

Marc. 14.68. Apud Poetas ὅτις pro ὅστις, servato ο per omnia genera, casus, & numeros, ὅττινα, ὅττινας, ὅττινα &c. ut ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. τ. ὅττινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει Od. ϑ. ὅττινας μινύθῃ Il. ο. ὅττι ἔργα τέτυκται Iliad. χ.

Articulus præpositivus vel subjunctivus pro αὐτὸς sumitur sequente sæpius δὲ, γε, &c. ut. ὁ δ' ἔφη Matth. 13. ἦ δ' ὅς *dixit ille* Plat. Item pro οὗτος & ἐκεῖνος præcipue in divisionibus cum μὲν-δὲ, γὰρ-δὲ, &c. ut τὰ μὲν ἀΐδια, τὰ δὲ φθαρτά Aristot. δεῖ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ δὲ μὴ Demosth. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει 1 Cor. 11. ἃς μὲν καθείληφε πόλεις, τινὰς δὲ πορθεῖ Demosth. Interdum pro τὶς *interrogativo*; ut τοῦ vel οὗ χάριν λέγω; Demosth. pro τὶς *indefinito*; ut ἀγνοῶ τὸ χρὴ πιστεῦσαι Lucian. σύ μ', ὅς εἰμ', εἰρηκώς Soph.

Τὸ ὂν vel τὸ τὶ significat *partem*; ut τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸς ἄρκτον, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν Aristid. ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες Plat.

Articulus non rarò subinnuit participium ὢν potissimùm ante præpositionem vel adverbium; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Matth. 6. τοὺς πρὸ ὑμῶν Matth. 5. τὰ ἄνω φρονεῖτε Coloss. 3. 2.

Omittitur sæpissimè articulus ante Interrogativa; ut τίς, ποῖος &c. Indefinita; ut τὶς, ὁποῖος &c. Universalia signa; ut πᾶς, μηδεὶς &c. Numeralia cardinalia; ut εἷς, δύο &c. Legitur tamen ποῖος cum Articulo; ut τῆς ποίας μερίδος Demosth. item Cardinalia, cùm referuntur ad id quod præcessit; ut λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους Luc. 9. 16. ὁ εἷς Luc. 18. 10. Ante Nomina Propria, præcipuè in epistolarum inscriptionibus; ut Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Isocr. in quibus tamen appellativa desiderant articulum; ut Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν Demosth. Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in librorum titulis; ut περὶ Ἑλένης, περὶ νόμου Laert. Antisth. Pronomina Substantiva ἐγὼ &c. composita ἐμαυτοῦ &c. ut ἐγώ εἰμι Joh. 15. 1. ἐκεῖνα δὲ ἐμαυτῷ 2. Cor. 2.

Pronomen ὁ δεῖνα semper articulum postulat; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε. Demosth.

Genitivus post Partitivum exigit articulum; ut εἷς τῶν στρατιωτῶν Joh. 19.34. crebrò etiam post substantivum regens; ut ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας Joh. 17. 12. εἰθισμένον τοῦ νόμου Luc. 2. 27. Sic Vocativus pro Nominativo positus; ut ἡ παῖς ἐγείρου Luc. 8. 54. σὺ ὁ βορέας πνεῦσον. Lucian.

Duo vel plures Articuli diversorum nominum genere, numero, vel casu discrepantium, elegantiùs se immediatè consequuntur, quorum prior ad remotius semper nomen refertur; ut τὴν τοῦ θεοῦ δι-

δικαιοσύνην Rom. 10. 3. τοῦ τὴν τοῦ ῥήματος σεμνότητα λη[...] Demosth. Communiter tamen in sacrâ Scripturâ articulus adhæ[...] suo nomini; ut τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ibid. Rom. 10. 3. Inepta ve[...] repetitio est si omnimodo consentiant; ut αἴτιος τῆς τῆς πόλεως [...] μώσεως. Zonaras.

Parum imitanda etiam dispositio est, si nominum ordo pertur[...] tur; ut οἱ τῶν ἀγγελικῶν χοροὶ δυνάμεων. Theophylact. ἡ τοῦ οἰκεί[...] δαιμονία σώματος. Damascen.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpositio cum suo c[...] interveniunt; ut ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος Act. 23.22. ἀκούσατε τῆς πρὸς [...] μᾶς νυνὶ ἀπολογίας Act. 22. 1. Participium aut Verbum regens; [...] τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιθυμίαν Demosth. τοῦ μόνον ἐφρόντισαν παθεῖν Ar[...] stot. Aliquando postponitur articulus; ut ἀσφαλέστερος βίος [...] κεῖ ὁ τῶν ἰδιωτευόντων ἢ τῶν τυραννευόντων Isocr.

Collocatur articulus ante & post nomen frequentissimè; ut [...] ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων. Aristot.

Repetitur ante nomen in demonstrando intercedente δὲ vel δή; [...] ὅδε ὁ ἄνθρωπος. τοῦδε τοῦ λόγου, καὶ τῆσδε τῆς ὕλης Aristot.

Cùm duo substantiva, alterum vel utrumque appellativum ap[...] muntur; vel cùm adjectivum immediatè postponitur substanti[...] utrique vel posteriori sæpissimè articulus additur; ut Ματθαῖος [...] τελώνης, Matth. 10. οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες Luc. 2. 15. τῷ πνεύμ[...] τῷ ἀκαθάρτῳ Luc. 8. 29. Si adjectivum præcesserit, articulus ipsi [...] præfigitur; ut τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι Luc. 4.37. quandoque om[...] titur penitus; ut πνεῦμα ἀκάθαρτον Marc. 3.30.

Cum plura sint substantiva, illud sensu præcedit verbum cui artic[...] lus præfigitur; ut θεὸς ἦν ὁ λόγος *sermo erat Deus* Joh. 1. πνεῦμα [...] θεὸς *Deus est spiritus* Joh. 4. 44. Sic τὰ ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά J[...] 17. 10. At pronomen articulo viduum potest loco & sensu præire; [...] ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός Joh. 14. 6.

Adjectivum postpositum si non habeat articulum, dividitur p[...] rumque à Substantivo & sequitur verbum sensu; ut ἔστιν ἄνθρωπ[...] δίκαιος Aristot. *homo est justus.* Sin habeat, à Substantivo non di[...] ditur; ut Πλάτων ὁ ἀγαθός ἐστι *ille bonus Plato est.*

Post αὐτός, ἐκεῖνος, ὅλος, οὗτος, πᾶς articulus additur substantivo [...] quenti; ut ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ Luc. 13. 31. ἐκεῖνον τὸν λίθον Luc. 20.[...] ὅλην τὴν γῆν Act. 17. 11. οὗτοι οἱ λόγοι Luc. 24.44. πᾶν τὸ σῶμα E[...] 4.16. raro præponitur hisce adjectivis; ut τὸν αὐτὸν τρόπον Dem. &c.

Adjectiva sine substantivo posita, sæpissimè vestiuntur articulo; [...] εἰς τὰ ἴδια Joan. 1. 11. τὴν ταχίστην Demosth. &c.

Metri causâ apud Poetas articulus negligitur vel redundat.

Pronomen.

GEnitivus Pronominis possessivi usurpatur quando significatur *sola persona*; ut εἰκὼν σου *imago tui* Herodian. Sic πρὸς βίαν μου *ad coactionem mei* Sophocl. i. e. *me invito*.

Quoties *possessio, relatio, circumstantia* vel *actio* personæ connotatur, possessivo uti licet; ut ἐπὶ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου Prov. 3.5.

Ponitur Genitivus primitivi loco possessivi; ut ὁ πατήρ μου, Joh. 15. 1. (rarissime ἐμοῦ Rom. 1. 12.) adhibetur quandoque Dativus, ut χαίρει μοι ἦτορ Ιλ. ψ. Frequenter possessiva ἡμέτερος & ὑμέτερος usitata sunt oratoribus; ut κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον Act. 24. τῆς ὑμετέρας ἀγάπης 2. Cor. 8. 8. & in eodem contextu περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων &c. Joh. 1. 2. 2. Inusitatius ἐμὸς, σὸς, σφέτερος; ut ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς Athen. εἰς τὰ σφέτερα ἤδη διεξέρπυσε Aristot. ἐμὸς & σὸς passim in SS. ut ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrit.

Possessivum pro Primitivo rarius accipitur; ut τῷ ἐμῷ πόθῳ κατέφθιται pro ἐμοῦ Sophocl.

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, οὗ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ vel σαυτοῦ, referuntur enim ad personam præcedentis verbi, aut si quando præcesserint, respiciunt casum verbo postpositum; ut Εὐφραῖος, ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν Demosth. ἕκαστος αὑτῷ φίλος Aristot. δεῖταί οἱ τὴν νύκτα Lucian. οὐ δύναμαι γνῶναι ἐμαυτὸν Plat. Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτὸν Luc. 4. 23. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε Hom.

Ἑὸς, σφέτερος magis familiaria sunt Poetis; ut ἡγεμόνευεν ἑὰ πρὸς δώματα Hom. εἴπερ ἴδοιεν σφετέρους ἐπικρατοῦντας ἀνεθάῤῥησαν ἄν Thucyd. Ἑὸν proprie significat *quod unus possidet*, σφέτερον *quod plures*.

Ἡμέτερος & ὑμέτερος addito genitivo αὐτῶν, usurpantur reciproce: ut τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττωμεν. Demost. διδάσκετε τοὺς παῖδας ὑμετέρους αὐτῶν βασιλεύειν. Isocr. sic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν: ut αἱ μὲν ἀρεταὶ οὐ σφετέρας αὐτῶν φύσεις εὐεργετοῦσι Isocrat. οἱ πλεῖστοι τὴν πολιτείαν ἰδίαν αὐτῶν ἡγοῦνται εἶναι Demost. Legitur ἴδιος σφέτερος αὐτοῦ: ut πάλαι ἠχθόμην οὐ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἁμαρτήμασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν. Isocrat.

Resolvuntur interdum composita ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, & pro illis eorum simplicia adhibentur per omnes casus: ut οἱ δ' αὐτῷ κα-

καὶ τεύχει ἀνὴρ Hesiod. πολλοὶ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι Isocr. Trium horum Nominativi, & priorum ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ casus omnes duales & plurales à simplicibus necessariò supplentur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν Rom. 8. 23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε 1. Corin.11.13.

Simplicia primitiva 1æ. & 2æ. personæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco compositorum; ut ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι Hom. ἐμὲ γὰρ ὑμῖν τίθημι Plat. pro ἐμαυτόν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè; ut ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ Psal. 103. ἐπ' αὐτὴν pro ἐφ' ἑαυτὴν Aristot. præcipuè cum nomen aliud 3æ personæ inciderit inter αὐτὸς & personam verbi; ut ὁρῶν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potius quàm ἐφ' ἑαυτὸν) Nazianz. vel cum αὐτὸς sensu præcesserit verbum; ut πατέρα τιμᾷ ὁ αὐτοῦ υἱὸς (non ἑαυτοῦ υἱός.) E contra profertur ἑαυτοῦ, οὗ, vel ἑὸς pro relativo αὐτοῦ; ut ἐπειδὴ οὐ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν Plat. præsertim apud Poetas; ut οἱ ἔκπεσε δάκρυ Il. β'. τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο Φάσγανον Il. ι.

Pronomina quædam sunt trium personarum, αὐτός; ut, αὐτὸς ἔφην, ης, η. Ἑαυτοῦ in plurali; ut, μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς 2. Cor. 1. 9. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε Phil. 2. 12. sed in singulari usurpatur pro genitivo solo σεαυτοῦ, ῆς; ut οὕτω παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους Xenoph.

Σφέτερος junctum verbis 1æ & 2æ personæ significat noster, vester apud Poetas; ut ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' Hesiod. Σφωΐτερος apud Apollonium significat interdum suus; ut ἀλκῇ σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπε. jungitur etiam verbo 2æ personæ pro tuus; ut λιλαίεαι ἀμφοτέροιιν σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι idem.

Paucula Adjectiva sunt reciproca & trium personarum, ἴδιος, ἀλλήλων &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς Luc. 6. 41. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο Rom. 8. 32. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν 1 Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε 1 Pet. 1. 22. μισήσουσιν Matth. 24. 10.

Ἀυτὸς redundat passim in S. Scripturis; ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. alibi rariùs.

Duo cùm fuerint Antecedentia, οὗτος refertur ad propius, ἐκεῖνος ad remotius; ut, ἔθιζε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι, ἀλλὰ σύννουν· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις Isocra. Pari modo articuli pro iisdem positi, ὁ μὲν ad remotius, ὁ δὲ ad propinquius spectat: qui tamen ordo sæpè negligitur.

Regimen Substantivorum.

DUo vel plura Substantiva ad eandem rem spectantia in eodem casu apponuntur; ut Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ Τιμοθέῳ τέκνῳ 1. Tim. 1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα Philem. v.19.

Nomen

Nomen verò proprium *loci*, præsertim *urbis*, post Appellativum suum effertur nonnunquam in genitivo; ut Ἀθῆναι vel Ἀθηνῶν πόλις. Demost.

Aliquando subintelligitur substantivum in possessivo quocum sequens substantivum casu consentit, ut, Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυληγενέος βασιλῆος. Hom. Il. β'.

Genitivus post Substantivum.

Cùm duo Substantiva diversæ significationis concurrunt, quod sensu posterius est in genitivo ponitur; ut κακῆς κόρακος κακὸν ᾠόν.

Adjectivum in neutro genere absolutè & Substantivè positum genitivum regit; ut τὸ τοῦ θεοῦ εὐμενὲς, *dei benevolentia* Demosth. εἰς πλέον πίπτειν τοῦ θέλοντος, i. e. εἰς πλέον θέλημα Soph. τὰ τοῦ θεοῦ Matth. 22. nonnunquam in alio genere; ut τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ *deum mortuum* Lucian. Alex. & Phil.

Sæpissime ponitur iste genitivus vel relativè; ut παῖς τῆς τύχης Sophocl. vel possessivè; ut τὸ σῶμα ναὸς τοῦ πνεύματος, 1. Cor. 7. activè; ut θάνατον Ἀργείων φόβῳ Euripid. i.e. *mortem quam Argivi inferunt*. passivè; ut ἡ Πλαταιέων πολιορκία Thucyd. i.e. *quâ Platæenses cincti erant*:

Pro Genitivo interdum usurpatur adjectivum possessivum; ut δουλείη κεφαλὴ pro δούλου. Theogn.

Genitivus vel Dativus post Substantivum.

Genitivus quandoque in dativum vertitur, præsertim post nomen Substantivum adjectivè acceptum, & significans *relationem*, *affectionem* vel *contrarietatem*; ut κοινωνὸς τῷ Σίμωνι Luc. 5. 10. ἀντιβίοισι τύραννε *violentis tyranne* vel *infensissime* Herodot.

Genitivus vel Accusativus post Substantivum.

Nomina *laudis*, aut *vituperii* (substantivum cum suo adjectivo) post aliud substantivum efferuntur in genitivo; ut ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. γυνὴ ἀχαλίνου στόματος. Rariùs in Accusat. ut κόρη ἀμήχανόν τι κάλλος Heliodor.

Nomen etiam *mensuræ* post substantivum in genitivo ponitur; ut ἀνδρειὰς δυώδεκα πήχεων Herod. addito sæpius accusativo hujusmodi βάθος, εὖρος, μῆκος, πάχος, πλάτος, ὕψος &c. ut λίθους τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑκατὸν Diodor.

Substantivum regens usitatissimè præponitur substantivo quod regitur; ut ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου Mat. 8. 20. articulis verò utrique præfixis elegantiùs sequitur regens; ut ὁ τοῦ τέκτονος υἱός Matth. 13. 55.

Apud Oratores τὶς, ἕκαστος, ὅσος ponuntur post πᾶς, ut πᾶς τὶς, πᾶς ἕκαστος *unusquisque*, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσος *quicunque*.

Regimen Adjectivi.

Genitivus post Adjectivum.

ADjectiva quæ *desiderium*, *fugam*, *curam*, *negligentiam*, *contemptum*, *memoriam*, *oblivionem*, *notitiam*, *ignorantiam*, *prodigalitatem*, *parsimoniam*, *accusationem*, *damnationem*, *absolutionem*, *dignitatem*, *potentiam*, *impotentiam*, *separationem*, *differentiam*, *excellentiam*, *participationem*, *immunitatem*, *vacuitatem*, *privationem* denique significant genitivum adsciscunt : ut δυσέρως τῶν ἀφροδισίων Xenoph. φυγὰς τῆς πατρίδος idem. ἐπιμελὴς τῶν φίλων idem. ἀμελὴς τῶν μυσῶν Lucian. ὀλίγωρος τῶν Ἑλλήνων Isocrat. μνήμων φόβου Homer. ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμὶ Synes. ἔμπειρος τοῦ πολέμου Thucyd. ἄπειρος πράξεων ὁ νέος Aristot. δαπανηρὸς ὑγρῶν Athen. φειδωλὸς τῆς δαπάνης Plutarch. κατήγορος μομφῆς Plat. καταδίκος φόνου Demosth. καθαρὸς φόνου Plutarch. ἄξιος ἐργάτης τῆς τροφῆς Matth. 10. 10. ἐγκρατὴς vel ἀκρατὴς θυμοῦ Aristot. ἀπόκοιτος μου Lucian. ἕτερον τοῦ ἀληθοῦς; Plat. Ἔξοχος Ἀργείων Il. γ. μέτοχοι τοῦ χριστοῦ Heb. 3. 14. ἐλεύθερος τῶν τυράννων Demosth. κενὸς νοῦ Plutarch. ἔρημος συμμάχων Xenoph.

Ad privationem referuntur composita ab α privativo: ut ἄπαις παίδων Xenoph. ἄχαλκος ἀσπίδων Sophocl. Quædam ex νη ut νῆστις βορᾶς Eurip. nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios casus postulant.

Adjectiva *partitiva*, item *collectiva*, *indefinita*, *interrogativa*, *numeralia*, *ponderalia*, *comparativa*, & *superlativa* si partitive accipiantur genitivo gaudent : ut θάτερος δυοῖν Plat. ἕκαστος ὑμῶν Luc. 13. 15. τίς τῶν νομικῶν Luc. 11. 45. τίς οἶδεν ἀνθρώπων 1. Cor. 2. ἓν τῶν πλοίων Luc. 5. μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου Aristot. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν Matth. 23. 11. ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων 1. Cor. 15. 6.

Similiter significantia comparative : ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κράτιστος Ælian. πρᾶος θηρίων Apollon. Superlative : ut ἔσχατοι ἀνδρῶν Od. α. τάλαινα παρθένων Eurip. δῖα θεάων Homer. aut quoquo modo partitive : ut μέσος ὑμῶν 1. Joh. 26. φόβου καὶ χαρᾶς μεθόριος Andr. Hier. μόνος τῶν ἀνθρώπων Demosth. item articuli : ut τῶν κακιῶν αἱ μὲν ἐν ἡμῖν, αἱ δὲ μή Aristot. τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐφραίνουσιν οὐ δυσχεραίνουσιν Isocr.

Interdum mutatur genus partitivi : ut ὅσον Αἰγυπτίων λῃστικὸν Heliod. l. 1.

Ponitur nonnunquam genitivus omisso partitivo : ut ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων i. e. τι Demosth.

Ad hunc modum quandoque adhibetur genitivus pluralis adjectivi

ctivi cum articulo post substantivum diversi casus; ut σὺν γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων. & ἄλλα σκεύη τῶν εὐτελῶν Heliod. l. 4. frequentius etiam numeri diversi; ut Φάβιος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων. Plutarch. φέρω στολὴν τῶν καλλίστων Xen. Utrobique subauditur casus partitivi τις.

Idem quandoque est casus partitivi, & nominis; ut οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί. οἱ μὲν οὐδεὶς αὐτῶν περιεῖχον Ælian.

Comparativa subaudito ἢ *quàm* genitivum postulant; ut ὀργιλώτεροι κυνῶν, δειλότεροι τῶν λαγωῶν, κολακευτικώτεροι τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι τῶν γαλῶν, φιλονεικότεροι τῶν ἀλεκτρυόνων Lucian.

Genitivus iste interdum per ablativum exponi non potest; ut κάλλιόν ἐστιν εὐποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων *Satiùs est benefacere amicis quàm alienis* Aristot. Eth.

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicem usurpantur; ut καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως. Menand. i. e. κάλλιον. μεγάλη ἐντολή Matth 22. 38. i. e. μεγίστη. τοὺς προδότας χείρους ἡγοῦνται. Thucyd. χείρους i. e. κακούς. μάλιστα δεινότατος τοῖς ἐναντίοις idem. i. e. δεινός. πάντων χαλεπώτερον ἄρχειν ψυχῶν Nilus. i. e. χαλεπώτατον. πρῶτός μου ἦν Joh. 1. 30. i. e. πρότερος.

Interdum ἢ copulat duo comparativa, ut ποιητικώτερα ἢ ἀληθινώτερα Halicarn.

Post comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ pro ἢ: ut βέλτιον ὀψιμαθῆ καλέεσθαι καὶ μὴ ἀμαθῆ Theocr.

Præponuntur etiam Comparativis vel Superlativis * particulæ amplificativæ vel diminutivæ, ut πάνυ πολὺ ἐλάσσων Xenoph. πάνυ πολὺ σωφρονέστατος Plat. * Pag. 112.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον, ut ἥσσων μᾶλλον τῆς ἑτέρας Thucyd. πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον Philip. 1. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum, ut μείζονα τῶν μεγίστων Soph. ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ idem.

Multa verbalia præcipue in ικὸς & τήριος quæ *actionem*, aliáque quæ *capacitatem* connotant, in genitivum feruntur, ut Ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία Aristot. εὐγενὴ λυπηρὰ δειμάτων idem. similiter τιμάοχος τιμάτων Æschyl. συκῆ φόρος σύκων Bud. λιμῆρες νηῶν ὄχοι Hom. Ἐπίστροφος ἀνθρώπων idem. ἐπίκλοπος δογμάτων Plutar. ἐπαγωγοὶ μὲν τῆς ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ δὲ τῆς λύπης Plat. πολυσεφὴς vel περισεφὴς δάφνης Soph. περίοπτος τῆς καταφρονήσεως Plat. ὕποπτος τῆς ἁλώσεως Euripid.

His adde alia particularia, ut ἀηθὴς *insuetus*, ψυχροῦ πόματος Galen. ἐθὰς vel ἠθὰς *assuctus*, ἐθάδες ἀγώνων Plutar. ἠθὰς μύθων Soph. εὔελπις *bonâ spe fretus*, τῆς δόξης Areth. ὡραῖος *maturus*, γάμου Heliod.

Dativus

Dativus post Adjectiva.

Adjectiva significantia *bonitatem*, *malitiam*, *commodum*, *incommodum*, *jucunditatem*, *displicentiam*, *decorum*, *indecorum*, *facilitatem*, *difficultatem*, *amicitiam*, *inimicitiam*, *mansuetudinem*, *crudelitatem*, *fiduciam*, *diffidentiam*, *obedientiam*, *inobedientiam*, *æqualitatem*, *inæqualitatem*, *manifestationem*, *obscuritatem*, *sufficientiam*, *apparatum*, *propinquitatem* dativum postulant; ut καλὸν ἀνθρώπῳ 1. Cor. 7.1. κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ Rom. 14.20. ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις Tit. 3. 8. ἀλυσιτελὲς ὑμῖν Hebr. 13.17. ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου Ps. 119.103. ἀτερπές τινι Thucyd. πρεπῶδες τῷ διδασκάλῳ Aristoph. ἀπρεπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον Herodian. ῥᾴδια πάντα θεῷ Linus. τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπὰ Plutarch. εἰ τῷ θεῷ φίλον Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει Demosth. πρᾶος τοῖς προσιοῦσι Herodian. ἀνηλεὴς πᾶσι Plato. ἠνορέῃ ἐπιεικὴς ... Il. λ. ἄπιστος καὶ σαυτῷ Plat. δυσπειθὴς λόγῳ Aristot. γονεῦσιν ἀπειθεῖς Rom. 1. 30. τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα vel ἄνισα Euclid. δῆλος τοῖς μὴ τυφλοῖς Lucian. ἄδηλος τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ Alex. Aphrod. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς Matth. 6. 34. τοῖς ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ἕτοιμος Demost. παραπλήσιος μανίᾳ Aristot.

Quibuslibet adjectivis adjungitur dativus instrumenti; ut πρόχειρος ξίφει Aristot. dativus etiam rei vel personæ ad quam aliquid spectat; ut τοῖς Αθηναίοις πάτρια Demosth. ἅγιον τῷ Κυρίῳ Luc. 2. 23. Et cum alio casu; ut ὡς ὑμῖν ἀμείνων τῆς βασιλείας Julian.

VARII CASUS post Adjectiva.

Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ significant *similitudinem*, *dissimilitudinem*, *contrarietatem*, *proprietatem*, vel *communitatem*, dativum adsciscunt, rariùs genitivum; ut ὅμοιος ἀνθρώπῳ Luc. 6. ὅμοιος ὑμῶν Joh. 8. ἀνόμοιος σοι vel σοῦ Aristot. ἐναντίοι ἀλλήλοισι Hesiod. ἐναντία τοῦ συμφέροντος Xenoph. ἴδιον φίλων Eurip. ἴδιον ἀνθρώποις Aristot. κοινὸς Ἑλλήνων Athen. κοινὸν ἅπασι Plat.

Ejusmodi etiam sunt ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων Isocr. ἀδελφὰ τούτων ... φιλοσοφήσεως Basil. ἀκόλουθα ἀλλήλων Xenoph. τοῖς προειρημένοις Nazian. σύμμορφος τῷ σώματι Philip. 3. σύμμορφος τῆς εἰκόνος Rom. 8. σύστοιχα τούτοις & ἀλλήλων Aristot. item ἀλλότριος τῆς πατρίδος Demosth. ἀλλότριος ταῖς πόλεσιν idem.

Quædā adjectiva *similitudinis* gaudent solo dativo, præcipuè poetica ἀλίγκιος, ἐναλίγκιος, & verbalia εἴκελος, ἴκελος; ut ἀλίγκιος ἀστέρι Il. ζ. θεοῖς ἐναλίγκιος Od. α. εἴκελος αὐγῇ Il. χ. ἴκελος Διὶ Il. β.

Quæ significant *reatum* regunt genitivum, rariùs dativum rei; ut ἔνοχος ἱεροσυλίας Aristot. ἔνοχος τῇ προδοσίᾳ Plutar. ὑπεύθυνος φονῶν

φωνῆς Lucian. ὑπεύθυνος τιμωρίᾳ Chrysost. Ἄξιος solum genit. ut ἄξιον τοῦ θανάτου Luc. 23. 22.

Nomen *pretii* apponitur adjectivis in genitivo, quandoque dativo; ut πάντα ὤνια πλούτου Aristot. ἃ τῷ νομίσματι ὤνια idem.

Quæ passivè etiam significant, præcipuè Verbalia in τος, dativum desiderant; ut τίμιος παντὶ τῷ λαῷ Act. 5. 34. πᾶσι ποθεινὴ μέλισσα proverb. 6. ἅπασιν ἐκλιπές Thucyd. ἀκουστὸν καὶ θεατὸν ἡμῖν Isocrat. interdum genitivum subaudito ὑπὸ &c. ut, κακῶν δυσάλωτος i. e. ὑπὸ κακῶν Sophocl. (sic ὁ θεὸς ἀπείραστος κακῶν Jacob. 1.13.) ἀλιτήριος θεοῦ Thucyd. (1) κατὰ θεοῦ.

Certa adjectiva regunt genitivum vel dativum, ἐντριβὴς *versatus*, πειθήμων *moriger*; ut ἐντριβὴς τοῖς πράγμασιν Eustath. τῆς τέχνης Plat. πειθήμων λυσσῇ Epigr. rariùs gen. βουλῆς Nonn.

Regentia etiam dativum si substantivè accipiantur adsciscunt genitivum; ut ἄγχιστος *proximus*, ἀγαπητὸς *dilectus*, ἀντίπαλος *adversarius*, γνώριμος *familiaris*, δηλήμων *nocivus*, ἐγγενὴς *innatus*, ἔνσπονδος *fœderatus*, ἐπιτήδειος *necessarius*, ἐπώνυμος *denominatus*, ἐχθρὸς *inimicus*, κλητὸς *vocatus*, συνώνυμος & ὁμώνυμος *cognominis*, οἰκεῖος *familiaris*, πάρεδρος *assidens*, πολέμιος *inimicus*, συγγενὴς *cognatus*, σύζυγος *compar*, σύμβουλος *consiliarius*, σύμμαχος *auxiliarius*, συνεργὸς *particeps operis*, φίλος *amicus*; ut ἄγχιστος παιδὸς Euripid. ἀγαπητοί μου Philip. 2. 12. πόλις ἀντίπαλος τῆς Ῥώμης Plutarch. γνώριμός τινος Isocrat. ὄφιν δηλήμονα φωτῶν Nonn. ἐγγενὴς τῆς χώρας Diodor. ἔνσπονδοι τῶν Ἑλλήνων Thucyd. ἐπιτήδειοι Ἀθηναίων idem. ἐπώνυμοι πόλεις βασιλέων Plutarch. ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης Act.13.10. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ Rom. 1. 6. ξυνώνυμος Λακεδαίμονος Euripid. ὁμώνυμος τοῦ θεοῦ Plutarch. οἰκεῖοι τοῦ Ἀλεξάνδρου Herodian, πάρεδρος τῆς θεοῦ Aristid. πολέμιος τοῦ δήμου idem. συγγενὴς Γανυμήδους Lucian. σύζυγός εἰμι τοκῆος Nonn. σύμβουλος αὐτοῦ Rom. 11. 34. ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος Xenoph. συνεργὸς κοινοῦ ἀγαθοῦ idem. φίλος τοῦ Καίσαρος Joh. 19. 12. Atque alia consimilia; ut γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ Joh. 18.15. αὐτοῦ Luc.23.19. δοῦλος θεοῦ Tit. 1.11. τῇ δικαιοσύνῃ Rom. 6. 19.

Genit. Dat. vel Accus.

Adjectiva significantia *copiam* vel *inopiam* regunt genitivum; ut μεστοὺς φθόνου, φόνου &c. Rom.1.29. ἐνδεὴς φρενῶν Proverb. 7.6. Interdum dativus, raro accusativus additur post adjectiva *copiæ*; ut ἀφνειὴ μήλοισι Hesiod. ἄφθονος ὕδασι Aristot. εὔπορος πᾶσι Thucyd. πλήρεις στρατιώταις idem. πλούσιος χρυσῷ Plat. περισσὸς ταῖς ἐργασίαις Hermog. τὴν σοφίαν Synes. Quandóque post adjectiva *inopiæ* dativus; ut ἄπορος τῇ γνώμῃ Thucyd. ἐνδεὴς τῷ βίῳ Euripid.

Quodvis

Quodvis adjectivum admittit Dativum significantem *causam*; ut οἴνῳ καὶ θύμῳ κάτοχος Heliodor. quandoque etiam genitivum subaudito ἕνεκα. ut μακάριος τῆς τύχης Aristoph. & accusativum subaudito διά. ut θαυμαστὸς τὴν εὐστάθειαν Steph.

Plurima Nomina usitatius post se habent accusativum præcipuè substantivi significantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *mensuram*, *numerum*, *partem* vel *membrum*, subaudita præpositione κατὰ, διὰ, περὶ &c. ut, ψυχὴν γυναῖνος Plutarch. σπουδαῖος τὸν τρόπον Isocr. πατρίδα Ῥωμαῖος. Λυδὸς μὲν τὸ γένος Herodot. γυναῖκα ὄνομα Κελαπίναν Herodian. τὴν τέχνην καὶ τὰ θαλάττια σοφός Lucian. πόταμος τὸ εὖρος πλεθριαῖος Xen. τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι Joh. 6. 10. τυφλὸς τὰ ὦτα Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπονος Isocrat. Interdum dativum; ut ἐπιεικὴς ἤθεσι Plato. Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει Act. 18. 24. ὀνόματι Τιμόθεος Act. 16. 1. χῶμα δίπλεθρον τῷ πλάτει Diodor. χροιῆς μέλανες idem; πολλοὶ ἀριθμῷ &c. Rarius genitivum: ut αὐθάδης φρενῶν Æschyl. Similiter substantiva quandoque construuntur; ut πατήρ σοι τὴν ἡλικίαν, μᾶλλον δὲ τὴν εὔνοιαν Heliodor. l. 4. &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus *quantitatem* significantibus: ut τηλικοῦτος τὸ μέγεθος Lucian. ὅσον ἔργον τὸ μέγεθος Isocr. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ idem.

Idem adjectivum pro diversâ significatione diversos casus postulat juxta diversas regulas: multa propter *privativam* vel *activam* significationem regunt genitivum, propter *passivam* verò dativum: ut ἀθέατος *non videns* G. γυναικὸς Heliodor. *invisibilis* D. ἄλλοις Lucian. ἄπορος *indigus* G. πάντων Lucian. *impervius* D. διάβασις ἄπορος τῷ στρατῷ Herodot. ἀπείρατος *imperitus* G. ὕβρεως Chrysost. *intentatus* D. ut οὐδὲν ἀπείρατον τούτοις Demosth. Sic ἐπιμελὴς φίλων Xenoph. ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ Polyb. atque his similia.

Multa etiam alia ob diversas significationes: ut διάφορος *excellens* G. διάφορος ἑτέρων Plat. *dissidens* D. ἀλλήλοις Xenoph. vel propter alias rationes: ut ἐπιστήμων *peritus* τῆς ἱππικῆς Plat. G. post adjectiva notitiæ (*pag.* 134.) τὰ προσήκοντα Xen. accus. objecti suprà αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν ἀνδρὶ Homer. Dat. post adject. commodi (*pag.* 134.) βοὴν ἀγαθὸς Il. 9. Accusat. modi suprà ἀγαθὸς τῆς ἱερᾶς νόσου Theoph. subaudi χτ'. Plures etiam casus diversæ rationis simul apponi possunt; ut ὅμοιος ὁράσει λίθῳ Revel. 4. 3.

Derivativa innumera regunt casus Verborum & adverbiorum unde profluunt, de quibus posthàc.

Comparativa nisi partitivè posita vel subaudito ἢ: superlativa etiam nisi partitivè accepta regunt casus positivorum suorum; ut ὀδυ-

vnεῖ·

πρότερος τῶν ἐχθρῶν Basil. τῶν βουλεύσαντι κακίστη Hesiod. χρημάτων ἀδωρότατος Thucyd. οἰκτοῦ ἀξιώτερος ἢ φθόνου idem.

Adjectivum compositum quandoque regit casum simplicis inclusi; ut λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν &c. Hesiod. i. e. λύων μελέτας vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος Herodian.

Usurpantur non rarò adjectiva priorum quarumcunque classium sine ullo casu; ut οὐκ ἦσαν ἄξιοι Matt. 22. 8. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς Tit. 3. 10.

Casus regi potest á casu, qui aliunde regitur: similis etiam à simili, si varietur genus aut numerus, aut saltem terminatio; ut ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας Luc. 15. 15. διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν Luc. 1. 78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus.

INterdum nomina regunt casus interventu Præpositionum:

1. Substantiva.

Genitivus posterioris substantivi admittit Præpositionem παρὰ, ἐκ, &c. ἡ παρὰ τῶν θεῶν εὔνοια Demosth. ἡ ἐκ τῶν θεῶν οἰκονομία Heliodor. l. 4. τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν ibid.

Variatur per sequentes ἐν, παρὰ, &c. cum dat. ut ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνία Demosth. i. e. κινδύνων· (sic διάκονος ἐν Κυρίῳ i. e. κυρίου Eph. 6.) ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια μέμικται κακίᾳ Demost. i. e. τῶν πλείστων.

Κατὰ, περὶ, πρὸς, &c. cum accus. ut λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς Aristot. i. e. τῶν ὀφρύων· τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ κυριώτατα idem. i. e. ψυχῆς. ἀσφαλεῖς αἱ πρὸς τυράννους ὁμιλίαι Isocrat. i. e. τυράννων.

Non rarò genitivus iste subintelligit Præpositionem ἀπὸ, ὑπὸ, κατὰ, ὑπὲρ, περὶ, &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω Euripid. i. e. ἀπὸ δαιμόνων. ἡ καταποντιστῶν ἅλωσις Heliod. i. e. ὑπὸ καταποντιστῶν. Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς Euripid. i. e. κατὰ γυναικός. διὰ τὴν τῶν φίλων ὀρρωδίαν, idē. i. e. ὑπὲρ τῶν φίλων (sic στίγματα Ἰησοῦ Gal. 6. i. e. ὑπὲρ Ἰησοῦ.) τούτου ἀνταγωνιστὴς Dem. i. e. περὶ τούτου.

Quandoque ponitur pro alio casu cum Præpositione; ut πίστις Ἰησοῦ Gal. 3. 22. i. e. εἰς Ἰησοῦν. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ Luc. 6. 12. i. e. πρὸς τὸν θεόν. sic ἱκετείας ἡμῶν ἐποιήσαντο Isocr. Paneg. i. e. πρὸς ἡμᾶς.

Nomen mensuræ vel spatii ponitur cum ἀπὸ in gen. cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Accus. ut κατεστρατοπέδευσαν ἀλλήλων ἀπὸ σταδίων τριῶν Diodor. l. 19. σκυθρὸς κισσοῦ εἰς εὖρος τριῶν πηχέων Euripid. τοῦ τείχους καθεῖλεν ἐπὶ δέκα σταδίους Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες Diodor. l. 2.

2°. Ad-

2°. Adjectiva.

Insigniores quædam omittuntur classes adjectivorum & præpositiones; quoniam exempla ex probatis Autoribus deprompta ad manum non erant.

Adjectiva quæ communiter postulant genitivum adsciscunt varias præpositiones cũ variis casibus; præcipue ἀπὸ, ἐκ, &c. Significantia.

Desiderium; ut φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ Plat.

Fugam; ut φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τούτου Plat. φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως Thucyd.

Curam; ut φροντιστικὸς περὶ τὴν τροφὴν Theophrast.

Negligentiam; ut ἀμελὴς περὶ αὐτὸν Isocrat.

Notitiam; ut δεινὸς περὶ ταῦτα Plutarch. πρὸς τοῦτο Isocrat. εἰς τοῦτο Aristoph. ἐν τοῖς πολεμικοῖς Plutarch.

Ignorantiam; ut περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων Plat.

Parsimoniam; ut γλισχρότατος περὶ τὰς δωρεάς Lucian. φειδωλὸς ἐν δαπάναις Plutar.

Damnationem; ut κατάκριτος ἐπὶ θανάτῳ Steph.

Absolutionem; ut ἀθῷος ἀπὸ τοῦ αἵματος Mat. 27. 24. ἀναίτιος παρὰ τοῖς στρατιώταις Xen. ἀνεπίληπτος εἰς πονηρίαν Phalar.

Dignitatem; ut ἄξιος πρὸς τὴν δόξαν Rom. 8. 18. πρὸς τὴν παιδείαν Plat.

Potentiam; ut αὐτοκράτορες ὄντες ἀπὸ τῆς πόλεως Thucyd. δυνατὸς ἐν λόγῳ Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς Aristot. ἀσθενὴς πρὸς Μήδους. Xenoph.

Separationem; ut ἀπόκοιτος παρὰ Ῥέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμὲ, vel ἀντ' ἐμοῦ Sophocl.

Excellentiam; ut ἔνδοξος εἰς τὰ πολεμικά Xenoph. περιττὸς κατὰ τὴν φιλοσοφίαν Aristot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ Plutarch.

Participationem; ut περὶ τῶν καθεστώτων κοινωνός Herodian.

Immunitatem; ut ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν βαρβάρων Steph.

Privationem; ut ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας Demost. ἀπαθὴς ὑπὸ τῶν παρόντων Plutarch. ἄφοβος περὶ τοῦ μέλλοντος idem.

Partitivum admittit præpositiones ἐξ, ἀπὸ, ἐπὶ, πρὸς, περὶ, &c. ante genitivum; ut τὶς ἐξ ὑμῶν Joh. 8. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thucyd. ἐπὶ γυναικῶν ἀθλιωτάτη Liban, ὅσοι πρὸς ὑμῶν πεπόνθατε Heliodor. l. 1. κρατερὸς περὶ πάντων Homer. Item ἐν, & apud Poetas μετὰ cum Dat. ut πρῶτος ἐν ποιηταῖς Rhen. ἕκαστος ἐν τοῖς κακούργοις Crus. μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Il. α.

Numeralibus præponuntur πρὸς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accus. ut Βρόντης καὶ Στερόπης εἶχον πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν Scholiastes Æschyl.

Æschyl. ἱππέας εἰς ὀκτακισχιλίους Xenoph. ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους Dioscor. ἔτη ἀμφὶ ἐννενήκοντα Lucian. Item σὺν in compositione. ut σύνδυο ἦμεν τετράρχοι Diodor. τετράρχοι συνεκκαίδεκα Demosth.

Inter minorem numerum & majorem sequentem intercedunt πρὸς, ἐπὶ &c. loco copulæ καὶ; ut στάδια τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν Xenoph. ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βεβίωκε Lucian.

Post comparativum ponitur quandoque præpositio πρὸ, &c. cum gen. παρὰ, πρὸς, ὑπὸ &c. cum acc. omisso ἢ (ut) τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἀσπαστότερον Herodot. l. 1. (i. e.) ἐλευθερίης. πλείονος δόξης παρὰ Μωσῆν ἠξίωται Heb. 3.3. (i. e.) Μωσέως. ὕστερα τἄλλα πρὸς τὴν ἀρετὴν Thucyd. (i.e.) τῆς ἀρετῆς. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς Luc. 16.8. (i. e.) τῶν υἱῶν Post positivum itidem; ut σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα Dion. (i. e.) σοφώτερος τοῦ Πρωτέως.

Interdum post ἢ & comparativum eleganter additur præpositio κατὰ, εἰς, πρὸς &c, cum Acc. ut μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν Demost. μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει αἰτιᾶσθαι Thucyd. ἐνδεέστερος ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν οὐσίαν idem.

Legitur particula comparativa ἢ pro ὑπὲρ sequente accusativo; ut Ἀλλ' ἀμείνους ἐρᾶν ἢ πάντα χρήματα Heliodor. l.4.

Verbalia in ικὸς, &c. (pag. 135.) adsciscunt πρὸς &c. cum Acc. ut ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν ὁμόνοιαν Plutarch. δεκτικωτέρα πρὸς ἀπορροίας γίνεται ἡ ὄψις Heliodor. l. 2.

Adjectiva regentia dativum postulant πρὸς vel εἰς &c. cum Ac. alias etiam præpositiones cum aliis casibus. Significantia

Bonitatem; πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους Plato. εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ Ephes. 4.32. χρηστὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ Θεὸς Luc. 6. 35.

Malitiam; ἀχάριστος πρὸς τοὺς γονεῖς Xenoph. κακὸς εἰς δῆμον Æschin. περὶ αὐτὸν Isocrat.

Commodum; ut χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν Aristot. εἰς τι Plutar. sic προὔργου πρὸς vel εἰς τοῦτο Plat.

Incommodum; ut ἄχρηστος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην Chrysost.

Displicentiam; ut πρός τινας ἀηδές τι Isocrat. ἀτερπὴς εἰς ἀκρόασιν Thucyd. ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν Od. θ'.

Decorum; ut εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πλείους Thucyd.

Facilitatem; ut εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τοὺς πολεμίους Plato.

Crudelitatem; ut ἄγριος εἰς τὰς ὁμιλίας Ephor.

Diffidentiam; ut ἄπιστος πρὸς τοῦτον Demosth.

Obedientiam; ut εὐπειθὴς πρὸς τὴν ἀρετὴν Plat. ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς Galen.

Inobedientiam: ut ἀπίθανος πρὸς τὸν Δία Lucian.
Æqualitatem: ut ἴσον πρὸς ὑμᾶς Demosth.
Inæqualitatem: ut ἀσύμμετρα τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη Xenoph.
Manifestationem: ut διαφανὴς εἰς ἅπαντας Plato. παρὰ πᾶσι φανερὸν Demost.
Sufficientiam: ut τίς πρὸς ταῦτα ἱκανὸς 2. Cor. 16. διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις Theoph.
Apparatum, vel *Promptitudinem*: ut εὔζωνος πρὸς τὴν μάχην Plutarch. ἐπιτήδειος εἰς μάχην Herodian. κύων ἐπὶ τοῖς προβάτοις ἐπιτήδειος Xenoph.
Propinquitatem: ut ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι Hom.
Multa adjectiva præcedentium Classium, ea potissimùm quæ *impotentiam*, *sufficientiam*, *promptitudinem* significant, usitatissimè construuntur cum præpositionibus.
Adjectiva passivè significantia gaudent præpositionibus ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, πρὸς, εἰς, &c. ut ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν Luc. 24. 31. θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι Dem. ἐπίφθονος πρὸς ἀνθρώπων Herodot.

Regentia Gen. vel. Dat. adsciscunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum G. εἰς &c. cum A. Significantia.

Proprietatem: ut ἰδιαίτερον πρὸς ἡμᾶς Dioscorid.
Communionem: κοινὸν κατὰ πάντων ζώων ἐστὶν Aristot.
Reatum: ut ἔνοχος εἰς γέενναν Matt. 5. 22. ἀπὸ τούτου τοῦ φόνου ἐναγὴς Thucyd.
Copiam: ut εὐπορώτερος ἐκ διδασκαλίας Gaza. πλούσιος ἐν ἐλέει Eph. 2. 4.
Inopiam: ut ἄμοιρος ἐπὶ τὸ φρόνημα Euripid.
Nomen *formæ*, *modi*, &c. (pag. 138.) effertur per præpositiones κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὅμοιος κατὰ γένος, κατὰ ἡλικίαν, κατὰ ἕξιν, κατὰ δόξαν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα Aristot. ὅμοιος εἰς φύσιν Homer. ἀσεβὴς πρὸς φύσιν Æsop. sic διπλοῦς κατὰ μέγεθος Exod. 25.
Nomen *causæ*, διὰ, εἰς, πρὸς, ἐπὶ &c. A. ut εὐδόκιμος διὰ, εἰς, ἐπὶ τοῦτο Isocrat.
Nomen substantivum, interdum adjectivum, cum præpositione sumitur pro adjectivo, rariùs pro substantivo, præcedente ut plurimùm articulo; ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα Xenoph. (i) πολεμικὰ· τὰ ἐπὶ γῆς (i) ἐπίγεια Eph. 1. 10. εἰς σάρκα μίαν (i) σάρξ μία Eph. 5. 31. ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ Luc. 5. 36. (i) τὸ καινὸν ἐπ' ἀγαθῷ pro ἀγαθόν. similésque regit casus; ut ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Κύρου Xenoph. ἐπ' ἀγαθῷ τοῖς πολίταις Aristoph.

Regimen

Regimen Verbi.

Accusativus post Verbum.

Verba transitiva [i.e. activa & eorum significationem habentia] accusativum regunt; ut γνῶθι σεαυτὸν Solon. τὸν θεὸν φοβεῖσθε 1. Pet. 2.17. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε Matth. 20.30.

Duo Accusativi post Verbum.

* Verba *rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, vestiendi, existimandi, vocandi, provocandi, compellandi, nuncupandi, constituendi, testandi, adjurandi* duplicem regunt accusativum; ut ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν Joan. 11.22. ἐρωτήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον Luc. 20. 3. διδάξει ὑμᾶς πάντα Joan. 14. 26. πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν 1. Cor. 16. 12. Σωκράτης ἐκεῖνα ἀργύριον πράττεται Xenoph. τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός Lys. ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια Marc. 15. 20. ταῦτα ἥγημαι ζημίαν Phil. 3.7. καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου Rom. 9.25. ταῦτα προεκαλεῖτο τοὺς συνόντας Xenoph. ἐκάλιζον το αὐτὸν αὐτοκράτορα Plut. θεὸς χειροτονῆσαι τὸν πεπτωκότα Lucian. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα Act. 7.27. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι Synes. ὁρκίζω σε τὸν θεόν. Marc. 5.7.

* *Siqua verba hujus vel sequentium classium alios regant quàm quos regula exigit casus, reponuntur alibi sub distinctis eorundem quos regunt duorum pluriúmve casuum capitibus.*

Alia similiter, subaudito ὡς vel εἰς ante posteriorem accusativum; ut ἔχετε ἡμᾶς τύπον (i.e.) ὡς vel εἰς τύπον Philip. 3.17. παρεῖχεν ἑαυτὸν βασιλέα Herodian. τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο Thucyd. αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν Ephes. 1. 22.

Quibuslibet verbis subjicitur accusativus (potissimùm rei) subaudito κατὰ, διὰ, περὶ &c. ut ἀσκῶ σε τὰ πολεμικὰ Xenoph. τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν 1. Tim. 5. 4. συνηγορήσαμεν τὸν Παρμένοντα Demost. Sic ἐὰν ἐγγυήσῃ τὸν φίλον Proverb. 6.

Usitatissimè accusativi neutri τὸ, τὶ, τοῦτο, οὐδὲν, μηδὲν, τάδε, ταῦτα, πάντα, πολλὰ &c. ut χαίρω τὸ ἐφ' ὑμῖν Rom. 16.19. μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι 2 Cor. 11.16. εὐεργετεῖν ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα Isocr. τοὺς ἀδικοῦντας οἷα ὑβρίζει Xenoph.

Nominativus post Verbum.

Omnia fere verba admittunt post se nominativum, qui cum casu verbum præcedente consentit; ut ἐλάκησε μέσος Act. 1.18.

Genitivus post Verbum.

Verba *incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, egendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi* genitivum postulant; ut ἄρχεται λόγου Demost. πέπαυται ἁμαρτίας 1. Pet. 4. 1. εἴτις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται &c. 1 Tim. 3. 1. ἀπέχεσθαι βρωμάτων 1 Tim. 4. 3. ἀνυίζει

ἔξοχῆς Thucyd. περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων idem. δίεχει τῆς ἠπείρου idem. ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει 1. Corin. 15.41. διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ Thucyd.

Ad verba *appetendi* referuntur *desiderativa* in είω; ut ὀψείω ἀϋτῆς Il. ξ. aliáque connotantia *desiderium*; ut πεινῶσι χρημάτων. Xenoph.

Quædam ex his solum Accusativum regunt:

Appetendi, ποθέω, ἐπιποθέω &c. ut ποθῶ γὰρ αὐτὸν Lucian. ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε 1 Pet. 2. 2.

Excellendi, παραδοκιμῶ, ὑπερέχω: ut παραδοκιμῶ τοὺς ἄλλους Diodor. ὑπερέχειν τέσσαρας πήχεις διὰ τὸ μέγεθος idem.

Verba *nascendi* admittunt genitivum *parentis*; ut Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας Isocr.

Quædam verba regunt genitivum:

Ἀηθέσσω *insuetus sum*; ut ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν Il. κ'.

Ἐπιδικάζομαι *hæreditatem peto*; ut ἐπιδικάζεσθαι τῶν χρημάτων Isocr.

Ἐράω (ἔραμαι poët.) *amo*; ut ἐρᾶν φλαύρων Arist. ὅς πολέμου ἔραται. Il. ι.

Ἔχομαι *adhærco*; ut ἔχεσθαι τῆς πέτρας Lucian.

Προξενῶ *hospitio excipio*, ὑμῶν Xenoph.

Σπλαγχνίζομαι *misericordiâ commoveor*; ut ἐσπλαγχνίσθη τοῦ δούλου Mat. 18

Στοχάζομαι *collimo*; ut στοχάζομαι σκοποῦ Polyb.

Ὑπολείπομαι *relinquo*; ut ὑπολείπονται Θετταλῶν Heliod. l.4.

Φείδομαι *parco*; ut πλούτου μὴ φείδου Phocylid.

Ἐπείγομαι *festino*, gen. rei (*quæ* seu *ad quam properatur* Steph.); ut ὁδοῖο Od. α. ἄεθλος Il. τ'.

Accusativus cum Genitivo.

Verba *implendi*, *privandi*, *æstimandi*, *sedendi* exigunt accusativum proximioris substantivi cum genitivo remotioris; ut πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Luc. 1.53. γυμνῶ σε τῶν ὅπλων Herodian. τιμησάμην ἂν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως Lucian. Θηβαίους παύσει ὕβρεως Dem.

Verbis *privandi* accensentur verba *exonerandi*, *liberandi*, *separandi*, *frustrandi*, *arcendi*, *prohibendi*, *inhibendi*; ut ἀποκουφίζειν ὄχλου τὴν πόλιν Plutarch. τὴν πόλιν περιστάντα ἠλευθέρωσε Isocrat. Εὐρώπης Ἀσίην Τάναϊς οὐρίζει Dionys. πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Plutarch. διασκίδνησιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως Joseph. εἴργω σε πυρὸς καὶ ὕδατος Plutarch. ἴσχω σῆς συγγόνου ξίφος Euripid.

Verbis *æstimandi*, verba *dignandi*, *præferendi*; ut ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θεὸς 2. Thess. 1.11. τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ ἴδιον προκρίνειν Diodor.

Verba *accusandi*, *damnandi*, adsciscunt accusat. *subjecti* cum genit. *criminis*; ut Αἰσχίνην οὐδενὸς αἰτιῶμαι Dem. τὸν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας Lycurg.

Verba *absolvendi* regunt accusat. cum genitivo *criminis* vel *pœnæ*; ut ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων Lucian.

Da-

Dativus post Verbum.

VErba *commodandi, fidendi, diffidendi, obsequendi, repugnandi, invidendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innitendi, sufficiendi, vacandi*, dativum postulant; ut δεσπότῃ λυσιτελεῖν Xen. ὅτε πᾶσι πιστεύειν, ὅτε πᾶσιν ἀπιστεῖν Aristot. πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις Act. 5.29. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ Jacob. 4.7. ἀλλήλοις φθονεῖν Galat. 5.25. χαίρω φίλοις Xen. τοῖς τερπνοῖς ἕπεσθαι εἴωθε τὰ λυπηρά. Mosch. ἐγγίσατε τῷ θεῷ Jac. 4.8. βάκτρῳ σκήπτεσθαι Apollon. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου 2. Cor. 12.9. σχολάζητε τῇ νηστείᾳ 1. Corinth. 7.5.

Sub verbis *commodandi* comprehenduntur verba *auxiliandi, prospiciendi, conveniendi, benevolendi*; ut κύριε, βοήθει μοι Matth. 15.25. ἔπεχε σεαυτῷ 1. Tim. 4. 16. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς Heb. 7. 26. οὐ ῥᾴδιον εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις Xenophon. Ὄνημι & ὀνίνημι prosum accusat. ut τί τὴν πόλιν ὤνησεν Æschin. τί με κωκυτὸς ὀνίνησι Lucian.

Sub verbis *obsequendi*, verba *annuendi, serviendi*; ut νεύει τούτῳ Σίμων Joan. 13.24. δουλεύειν τῷ θεῷ 1. Thessal. 1.9.

Sub verbis *repugnandi*, verba *certandi, discrepandi, renuendi, irascendi, indignandi*, item composita ex δυς: ut γυναικὶ μὴ μάχου Cleobul. διαφωνεῖν ἀλλήλοις Aristot. ἀνάνευον ἑκάστῳ Od. 1. ὀργίζεσθαι τῷ ἐξαπατήσαντι Dem. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ Plat. δυσφορεῖς τῇ πενίᾳ Plutarch. Huc spectant verba *insurgendi, contraveniendi, peccandi*, & alia quædam, potissimum ex SS. quæ dativum admittunt personæ *adversus quam*; ut ἀνέστησάν μοι μάρτυρες Psalm. 35.11. μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς Psalm. 36.11. ἥμαρτόν σοι Psalm. 41.4.

Sub verbis *appropinquandi*, verba *occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi*; ut ἀπήντησεν αὐτῷ Marc. 5. 2. τύποι συνέβαινον ἐκείνοις 1. Corinth. 10. 11. πίπτειν ταῖς δυσπραξίαις Sophocl. προσέκοψαν τῷ λίθῳ Rom. 9.32. Verba etiam *veniendi*, quæ interdum dat. adsciscunt; ut ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις Thucyd.

Sub verbis *vacandi*, verba *assuescendi*; ut εἴθισεν αὐτῷ Alex. Aphrod. σχολή μοι μαντικὴ Plato.

Multa verba, fere composita ex σὺν & ὁμοῦ, exigunt dativum *personæ*, vel *rei sociæ*; cujusmodi sunt verba *conversandi, consentiendi, compatiendi* &c. ut ὡμίλει αὐτῷ Actor. 24. 26. ὁμογνωμονῶ σοι Xen. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε Hebr. 10. 34. συνελθεῖν αὐτοῖς Act. 11. 12. (i.) ἐλθεῖν σὺν ibidem.

Quædam verba exigunt dativum:

Ἀγρυπνέω *invigilo*; ut τοῖς καιροῖς ἀγρυπνῶ Lucian.

Ἀηδίζομαι *tædio afficior*; ut ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ Alex. Aphrod.

Ἀντέχω *sustineo*; ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Herodian.
Ἀτενίζω *intentè aspicio*; ut τί ἡμῖν ἀτενίζετε: Act. 3.12. ἐπέχω *idem*; ut ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς Act. 3.5.
Δοκέω *videor*; ut τί ὑμῖν δοκεῖ Matth. 18.12.
Δολόω *insidior*; ut δολῶσαι γάμοις Steph.
Ἐγχειρέω *aggredior*; ut ἐγχειρεῖν ἔργῳ idem.
Ἐπιπολάζω *in summitate feror*; ut ἐπιπολάζω τοῖς στοιχείοις Aristot.
Προσέχω *ausculto*; ut προσέχειν τοῖς λαλουμένοις Act. 16.14.
Πτύω *conspuo*; ut πτύσαι τῷ προσώπῳ Sophocl.

Accusativus cum Dativo.

Verba *dandi*, *dicendi*, *monstrandi*, *comparandi*, *conjungendi*, *paciscendi*, *machinandi*, regunt accusativum substantivi propioris cum dativo remotioris: ut μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ Ephes. 4.27. μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα Matth. 17.9. ὁδὸν δείκνυμι ὑμῖν 1 Cor. 12.31. ἓν ἐνὶ παραβάλλειν Lucian. Πομπηΐῳ ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα Appian. σπένδομαί σοι εἰρήνην Demost. γυναικὶ θάνατον ἐμηχανᾶτο Herodian.

Ad verba *dandi* spectant verba *accommodandi*, *fœnerandi*, *solvendi*, *parandi*, *ferendi*, *ponendi*, *sacrificandi*, *propitiandi*, *mittendi*, *permittendi*, *committendi*: ut χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους Luc. 11.5. δανείζειν ἀργύριόν τινι Demosth. τίνειν αὐτοῖς μισθὸν Xenoph. ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν Luc. 1.17. φέρετέ μοι αὐτὸν Matth. 17.17. τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ Rom. 14.13. θύειν εὐαγγέλια τῇ θεῷ Aristoph. ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσσεαι Il. α. ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον 1 Cor. 4.17. Θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέπω Herodian. οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς Joh. 2.24.

Ad verba *dicendi*, verba *affirmandi*, *negandi*, *objiciendi*, *colloquendi*, *respondendi*, *testificandi*, *suffragandi*, *mentiendi*, *nuntiandi*, *mandandi*, *consulendi*, *minandi*, *imprecandi*, *confitendi*, *promittendi*; ut ἀληθεύω σοι τοῦτο Xenoph. τῷ δ' ἕτερον ἀνένευσε Il. π. μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε Il. γ. μοι πάντα φίλος διελέξατο θυμός Il. λ. ἀπόκριναί μοι τοῦτο Lucian. μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα Apocal. 22.16. ψηφίζομαί σοι τὴν ἐξουσίαν Herodian. ψεύδομαί σοι τοῦτο Demosth. κηρύξαι τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν Luc. 4.18. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν Joh. 15.17. βουλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα Thucyd. (sic ἔκεινα ἐμαυτῷ τοῦτο 2 Cor. 2.1.) ἀπειλέω σοι θάνατον Herodot. ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ, καὶ γένει, καὶ οἰκίᾳ Dem. ὁμολογῶ τοῦτό σοι Act. 24.14. ὑπισχνεῖσθαί τινι εὐδαιμονίαν Isocr.

Ad verba *comparandi*, verba *æquandi*, *assimilandi*, *opponendi*; ut ὁ σίδηρος ἂν ἴσοι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς Xenoph. τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ: Marc. 4.30. ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι θέλημα Nazianz.

Ad

Ad verba *conjungendi*, verba *aptandi*, *miscendi*, *reconciliandi*; ut τοὺ νόμους ἁρμόζεται τοῖς πολίταις Plutarch. κεράσαι οἴνῳ τὴν πηγὴν Idem. διαλλάττειν τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ Thucyd.

Verba *jurandi* regunt dativum personæ *cui*, & accusativum rei vel personæ *per quam* juratur; ut ὄμνυμί σοι τὸν κύνα Lucian. His adde

Ἀπαγορεύω *veto*; ut ἀπαγορεύω σοι φόνον Isocrat.

Ἐγγυάω *spondeo*; ut ἐγγυῶ παῖδά σοι Herodot.

Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; ut τοὺ Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι τῷ Φιλίππῳ Demost.

Τιμωρῶ *ulciscor sive vindico*; ut τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τὸν φόνον Plato.

Σύνοιδα *conscius sum*; ut οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα 1. Cor.4.4.

Συγγινώσκω *idem*; ut συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακά Gregor.

Sic χάριν σοι οἶδα Lucian. ἔγνων idem. ἔχω Xenoph. ὀφείλω idem. ἐκτίνω Plato. καταπίθημι Demost. φέρω Eurip. ἵστημι Isocr. ἀπομνάομαι Hesiod. cum multis aliis quæ significant *gratias tibi habeo*, *ago*, *refero*.

Denique omnia verba cujuscunque generis adsciscunt dativum *rei* vel *personæ* cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel sine alio casu; ut γράφω ὑμῖν 1 Joh.2.12. & ἐντολὴν γράφω σοι 2 Joh.v.5. ἐμοὶ ἐποιήσατε Matth. 25.40. & δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσι Marc.6.21. Φιλίππῳ ζῶν καὶ οὐ τῇ πατρίδι Demost. μὴ ζηλοῖς σύ μοι Num. 11. 28. τῷ θεῷ Num.25.13. δέδεικας αὐτοῦ σεαυτῷ 1 Reg.8.53. φοβοῦμαί σοι *metuo tibi* &c. Legitur geminus dativus ἐξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ Psalmo. 47. v. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba cedendi exigunt Dativum personæ cum Genitivo rei; ut εἴκω γέρουσιν ἕδρης Steph. Sic

Ἄρχω *initium sum*; ut ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἄρξει Thucyd. ὑπάρχω, *idem*; ut ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας τῇ Ἑλλάδι Andocid.

Δικάζομαι *in jus voco*; ut δικάζομαι τῇ ψυχῇ τῆς κακώσεως Plutarch.

VARII CASUS post Verbum.

Genitivus vel Accusativus,

Verba *sensuum*, *auditûs*, *olfactûs*, *gustûs* genitivo gaudent, interdum & accusativo rei; ut αἰσθάνομαι ψόφου Aristoph. ᾔσθετο τὸ πρᾶγμα Dem. ἤκουσα φωνῆς Act. 22.7. ἤκουσα φωνὴν Act. 26. 14. ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου Epigr. ὀσφραίνεται κρέας Aristoph. (sic ὄζω μύρου & μύρον Aristoph.) ἰχθύων μὴ γεύεσθαι Proverb. θανάτου Matth. 16.28. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ Joh. 2.9.

Genitivo etiam personæ; ut οὐκ αἰσθάνῃ σαυτοῦ Xenoph. ἀκούετέ μου πάντες Marc. 7.14. &c.

Similes casus amant προνοέομαι *provideo*, πυνθάνομαι *sciscitor*, *audio*, συνίημι *intelligo*; ut προνοοῦμαί σου Thucyd. τῆς οὐσίας idem. προνοούμενοι καλὰ Rom. 12. πυθέσθαι τῆς πόλεως Thucyd. πατρὸς Æschin. τὸ πεπρωμένον Plutarch. συνίησι τοῦ χρησμοῦ Pausan. τοῦ δ' ἀγγελίοντος ξυνίεν Od. δ'. συνιέναι τὰς γραφὰς Luc. 24. 45. Ἐνωτίζομαι *audio* exigit accusativum; ut ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα Act. 2. 14. rarius genit. ut ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου Ps. 39. 13.

Raro hæc junguntur accusativo personæ; ut ᾔσθετό με Aristoph. πυνθάνομαί τε Plato.

Verba *tactûs* ut plurimum exigunt genitivum rei vel personæ; ut ἥψατο τοῦ ἱματίου Marc. 5. 27. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1. Cor. 7. 1. rarius accusativum; ut καθάψατο θοῦρον Ἄρηα Il. ό. Sed ἀφάω, ψηλαφάω frequentiùs accusativum: ut τόξ' ἀφάειν Il. ζ'. ψηλαφήσατέ με Luc. 24. 39.

Cum significatur *pars* ponitur usitatissimè in genitivo post verba connotantia *gustum* vel *tactum*; ut πίω τῆς ἀθανασίας Lucian. φάγω ἐχίδνης idem. λωτοῦ ἔφαγες Proverb. vel πάσασθαι Od. 1. ἐπιρροφεῖν τοῦ ὕδατος Plutarch. sic ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν Heliod. δρέπομαι ἀνθῶν Lucian.

Audiendi verba simul regunt genitivum personæ & accusativum rei; ut τοῦτο πολλῶν ἀκούω Xenoph. sic βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι Aristoph. μάθε μου τάδε Xenoph.

Legitur εἶδον *vidi* cum genitivo personæ propter verbum affine: ut οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, οὐδὲ λέγοντος ἤκουσε Xen.

Verba *recordandi, obliviscendi, admirandi, tentandi, consequendi, sortiendi, fruendi, curandi, negligendi, contemnendi, apprehendendi* regunt frequentiùs genitivum, interdum accusativum: ut μνήσθητί μου κύριε Luc. 23. 42. σε Dem. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε Heb. 13. 2. ἐπελάθοντο τὸ πρόσταγμα Ceb. θαυμάζω τῶν δυναστευόντων Isocrat. ἐθαύμασεν αὐτὸν Luc. 7. 9. πειρᾶσθαι τῶν φίλων Isocrat. τί με πειράζετε Luc. 20. 23. σωτηρίας τύχωσι 2. Tim. 2. 10. οὔποτ' ἂν τύχοις τάδε Euripid. ἔλαχε τοῦ ἡμικλήρου Dem. τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε Aristot. ἀπόλαυε τῶν παρόντων Isocr. ἀπολαύει τὴν προσκύνησιν Theoph. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ Luc. 10. 35. τὰ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο Xenoph. ἠμέλησα αὐτῶν Hebr. 8. 9. οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς 2. Pet. 1. 12. μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου Hebr. 12. 5. ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν Aristot. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς 1. Tim. 6. 12. τὸν Παῦλον Act. 16. 19.

Quædam ex hisce verbis gaudent solo accusativo:

Consequendi, κερδαίνω; ut ἵνα Χριστὸν κερδήσω Phil. 3. 8.

Sortiendi, κληρόω; ut κληροῦν τὰς ἀρχὰς Isocr.

Fruendi,

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι; ut καρποῦσθαι δωρεὰς μεγάλας Plut. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι Proverb. 8. 19.

Curandi, κομέω vel κομίζω, μεριμνάω, πολυωρέω, τημελέω; ut ἵππον κομεῖν Hesiod. ἔργα κόμιζε Il. ζ'. πολυωρήσεις με Psalm. 138. v. 3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη τημελεῖ Plutarch.

Negligendi, vel *contemnendi*, ὀλιγωρέω, ἐξωλιγάζω; ut ὀλιγωρεῖν τῶν λόγων Æschyl. παρορέω, ὑπεροράω, ὑπεριδεῖν, ὑπερόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω; ut παρορῶμεν συγγενεῖς Athen. τὴν πατρίδα ὑπεροραν Xen. ὑπεριδεῖν τῶν πολεμίων Thucyd. ξυμμάχων ὑπεροψόμεθα idem. φαυλίζεις τὴν διαιτάν μου Xen. φλαυρίζει τοῦ Σωκράτην Plutarch.

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω; ut ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν Thucyd.

Consequendi, ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς Isocrat.

Sortiendi, ἔμμορα; ut ἔμμορε τιμῆς Hesiod.

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω; ut ἀφειδεῖν τοῦ σώματος Lucian. ψόγου ἀφροντιστεῖν Plato.

Verba *fruendi* interdum adsciscunt accusativum *rei fruendæ* cum genitivo; ut γλυκὸν ἀπολαύσομεν τῆς φλυαρίας Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rarius accusativum *rei participatæ*; ut τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ Xenoph. τῷ φίλῳ πρᾶγμα Aristot. & Herodot. μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς Plato. οὐ μετεῖχες ἐμοὶ ἴσας πληγάς Aristoph. sed κοινόω, ὦναι (cum compositis) *communico* regit frequentius accusativum rei; ut αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμεν τὸν λόγον Plato. huc spectant hujusmodi verba συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo*, *partem fero*; ut συλλαμβάνω σοι τοῦ ἄθλου Philostrat. ἄνδρες συνήραντο τοῦ δὲ τοῦ κινδύνου vel τὸν κίνδυνον Thucyd.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo personæ adsciscunt accusativum vel genitivum rei; ut πολλά μοι ἐστὶν ἄλλα ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω Xenoph. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τὴν σωτηρίαν Polyb. Sic. βασκαίνω σοι τοῦτο Philostrat. σοι τούτου Lucian.

Verba *ignoscendi* cum dativo personæ adsciscunt accusativum interdum genitivum rei; ut συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα Demost. συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi*, *implendi*, *frustrandi*, *accusandi*, *damnandi*, *prohibendi* admittunt accusativum pro genitivo substantivi remotioris; ut ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα Isocrat. ὄψιν πλήσαιμι ἡδονήν Sophocl. (sic στέαρ σε Psalm. 147. v. 14.) οὐδὲν ἔσφηλας τὴν πόλιν Thucyd. οὐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσαιο Steph. κατηγορῶ τινα ψεῦδος Dem. εἴργω σε ταῦτα Aristoph. sic Πάτροκλον λύσειαν ἀπόβροτον Il. σ'.

Verba duos casus adsciscentia seorsim possunt utrumvis eorũ regere; ut

ἐρωτῶ ὑμᾶς λόγον Matth. 21. 24. ἐρωτῶ σε Luc. 14. 19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνην vers 32. ἔπαυσάν σε τῆς ὕβρεως Isocrat. παύσωσι idem. παύσησι μελαινάων ὀδυνάων Il. π. κοινωνῶ σοι τῆς ὁμολογίας Lucian. κοινωνῶ γυναικὶ Plato. κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2. 14. Non raro etiam sine ullo casu absolute ponuntur; ut ἐὰν ἐρωτήσω Luc. 22. 68.

Omisso casu propinquioris Substantivi in ipsum quandoque vertitur genitivus remotioris; ut παύω ὕβριν Demosth. sive ὀδυνάων Il. π. μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις 1 Timoth. 5. 22. subaudito autem, manet; ut prius.

Verba transitiva quarumcunque classium duos si regunt casus, eundem cum illis casum remotioris Substantivi exigunt intransitiva cognata; sed casus propioris, qui regitur à transitivo, migrat plerumque in Nominativum intransitivi; ut πλήθω *impleo*, καρπῶν πλήθουσιν ἀλωαί Phocyl. *impleor* βιότου πλήθουσι καλιαί Hesiod. εἰκάζω *assimilo* Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν Lucian. εἴκω *similis sum* τῷ λοιδορουμένῳ ἔοικας Xenoph.

Multa Verba particularia regentia Accusativum vel Genitivum.

Eximuntur ab hoc & sequentibus catalogis particularia nonnulla duos vel tres casus regentia vi præpositionum: quæ in propriam sedem rejiciuntur.

Ἀνέχομαι *tolero* ψῦχος καὶ θάλπος Xenoph. ὄμβρων τε καὶ ἡλίου Herodian. (Sic ἀφρόνων 2. Corinth. 11. 19.)

Ἀντιλαμβάνομαι *suscipio, adjuvo*; ut ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων Act. 20. 35. τὴν πόλιν Plutarch.

Ἀπελπίζω *despero* τὸ νοσοῦντα Galen. τῆς κολλήσεως idem.

Ἀπογινώσκω *despero* τὴν σωτηρίαν Aristot. ἐμαυτοῦ Nazianz.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo* τὴν γραφὴν Æschin. ἐκείνων Aristot.

Ἀφίημι *dimitto* τὴν γυναῖκα Plutarch. τέκνων Sophoc.

Ἐλαττόω *minuo* τὴν πόλιν Isocrat. τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς Thucyd.

Ἐξάρχω *incipio* παιᾶνος Plutarch. παιᾶνα Xenoph. sic

Κατάρχω *incipio* τοῦ λόγου Plutarch. λόγον Plato.

Ἐξικνέομαι *attingo* Ὄλυμπον Hesiod. ἀλλήλων Xenoph.

Ἐπικρατέω *vinco* τὰς ἁμαρτίας Dem. τῶν ἐχθρῶν Isocrat.

Ζηλόω *laudo* vel *æmulor* σὲ Euripid. σοῦ Isocrat.

Κατορχέομαι *saltationibus demulceo* φῦλον μάχιμον Luc. θεατῶν Greg.

Κληρονομέω *hæres sum* τὰ χρήματα Isocrat. τῶν χρημάτων Dem.

Κρατέω { *vinco* τοῦ Σικελικοῦ Thucyd. τῶν ἐπιθυμιῶν Isocrat.
{ *retineo* τὴν παράδοσιν Marc. 7. 3. ἐλπίδος Heb. 6. 18.

Μεθίημι *missum facio* ἀλάστορας Soph. δεξιᾶς Euripid.

Πνέω *spiro* ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνεῖν Proverb. πνεῖν τράγου Proverb. similiter composita, ἀποπνέω *efflo* πυρὸς μένος Hesiod. τῆς εὐωδίας Euseb. ἐμπνέω *anhelo* τι Xen. ἀπειλῆς Act. 9. 1.

Περιΐσσω *transeo* ὁδὸν Apollon. ὁδοῖο Od. ὁ. sic διαπρήσσω idem κέλευθον Il. ὁ. πεδίοιο Il. γ.
Περαποιέομαι *vendico* τὴν δόξαν Plutarch. ὀνόματ@ Isæus.
Ὑπεραίρω *excedo* τοὺς ἄλλους Dem. τῶν πανταχοῦ Pausan.
Ὑπερέχω *excello* τὴν Πέλωρον Heliodor. ὑπερέχει τὰ τρία τοῖν δυοῖν Ari.
Ὑπονοέω *suspicor* τὴν διάνοιαν Thucyd. τῶν λεγόντων idem.
Φεύγω *reus sum* φόνου Lycurg. δίκην Plutarch.

Regentia Genit. rariùs Accusat.

Γλίχομαι *cupio* τῶν ἐναντίων Aristot. τὴν διαμονὴν Philo.
Διαφέρω *præsto* τῶν πολλῶν ἀνθρώπων Plato. τὰς ἄλλας Diodor.
Διψάω *sitio* ὑδάτων Herodot. τὴν δικαιοσύνην Matth. 5.
Ἐέλδομαι *cupio* πλούτου Hesiod. χρεῖ@ Od. ά.
Ἐλλείπω *deficio* τῆς ἀνδρείας Xen. τὰς ἐπιβολάς Polyb. Sic interdum λείπω.
Ἐπιδεύομαι *egeo* χρυσοῦ Il. β. ἀλκὴν Apollon.
Ἐπιθυμέω *desidero* τῶν δημοσίων Dem. τὰ κρίματα Ps. 119. v. 20.
Ἐφίεμαι *cupio* πάντα ἐφίεται ἀγαθοῦ Aristot. βάξιν Euripid.
Ἱμείρω *cupio* ψύχε@ Homer. ἄγνωτα Sophocl. sic ἱμείρεσθαι τῆς θέας & θάνατον Theodor.
Ὀργάω *vehementer appeto* αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι Plutarch. τοῦ ὀργῶν μαντωδῶς Thucyd.
Πλεονεκτέω *supero, excello* οἱ ἀγαθοὶ τῶν πονηρῶν πλεονεκτοῦσι Synes. ἡ νῦν θεωρία τὰς ἄλλας πλεονεκτεῖ Heliod.
Ὑπερφέρω *antecello* ἀνθρώπων Xen. πάντας Plutarch.
Χρήζω *egeo* χρῄζετε τούτων πάντων Metth. 6. 32. ἄλλα κακὰ Sophocl.

Regentia Accusat. rariùs Genitivum.

Ἄζομαι *veneror* Θεὸν Il. ἑ. θεοῦ Nazianz.
Ἀκοντίζω *jaculis peto* τὸν φεύγοντα Xen. Αἴαντ@ Il. ρ'.
Ἀλύσκω *vito* ὄλεθρον Od. γ'. μόρου Sophocl.
Ἀλυσκάζω *vito* ὕβριν Od. ρ'. πολέμοιο Il. ζ'.
Ἀμύνομαι *defendo* τὴν Ἑλλάδα Plato. νηῶν Il. μ'.
Διαλείπω *interjicio* μίαν ἡμέραν Theophrast. μιᾶς ἡμέρας Herodian.
Ἐνθυμέομαι *cogito* τὰ πράγματα Thucyd. τούτων Xen.
Ἐπιταχύνω *accelero* τὴν ὁδὸν Herodot. τῆς ὁδοῦ Thucyd.
Ἐπιτροπεύω *procuro*, τῆς Αἰγύπτου Herodot. τὴν πόλιν idem.
Καταπλήσσω *exhorresco* τὰς λῃστῶν ἐφόδους Philo. τοῦ θανάτου idem.
Κατέχω *tempero* ἑαυτὸν & ἑαυτοῦ Herodian.
Ξαίνω *carpo* ἔρια Lucian. τῶν ἐρίων Aristoph.
Ὀπτάω *asso* πάντα. Od. ξ. κρεῶν, Od. ο.
Προσλαμβάνομαι *sumo cibum* μηδὲν Act. 27. 33. τῆς τροφῆς c. 27. 36.
Τελευτάω *finio* τὸν βίον Lucian. τοῦ βίου Xenoph.
Χαλάω *remitto* ὀργὴν & ὀργῆς Aristoph.

Accus-

Accusativus vel Dativus.

VErba *precandi, blandiendi, convitiandi* exigunt accusativum personæ; ut ἱκετεύειν τοὺ Θεοὺς Xenoph. (Sic ἀντιβολῶ σε Aristoph. λιτάνευσε τοκῆας Hesiod.) θωπεύει τὸ δῆμον Æschin. πάντας προπηλακίσαι Demost.

pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum:

Precandi; εὔχομαι, προσεύχομαι, ἀράομαι, usitatiùs dativum, λίσσομαι rarius dativum; ut εὔχομαι τῷ θεῷ Demost. τὸ θεόν Chrysost. πρόσευξαι τῷ πατρί Matth. 6. 6. τὸ θεὸν Chrysostom. μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο Il. ά. μ' ἀρῶνται Od. τ'. ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς Il. ά. Ἀχιλλῆϊ ibidem. *Blandiendi*, αἰκάλλω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω rariùs dativum; ut αἰκάλλειν κύνα vel κυνί Euripid. κολακεύομεν τοὺ οἰκοτρίβας ἀνθρώπους Plutarch. τοῖς πλουσίοις ibidem. μειλίσσω τὸ ἄνδρα Eustath. Od. γ. τῇ τραπέζῃ Herodot. σαίνει με Lucian. τῷ χειρῷ Gregor.

Nonnulla *convitiandi*, διαβάλλομαι, ἐπηρεάζω, κυδάζω, λοιδορέω vel λοιδορῦμαι, σκώπτω dativum infrequentiùs; ut τὸ ἱερὸν διαβάλλουσι Lucian. τῷ Τισσαφέρνει Thucyd. ἐπηρεάζειν τὴν ἀγαθὴν ἀναστροφήν 1. Pet. 3. 16. ταῖς πράξεσι Demosth. ὀνειδίζειν ἕνα ἑκάστῳ Plato. ὑμῖν idem. μὴ κύδαζε τὸ πρεσβύτερον Scholiastes Soph. γυναιξί Sophocl. λοιδορῆσαι τοὺ πονηρούς Aristoph. τί μοι λοιδορῇ Lucian. σκώπτεις τοὺ δειλούς Demost. αὐτῷ Plutarch.

Quædam ex his regunt solum dativum: *Precandi* ἐπεύχομαι, εὐχετάομαι; ut ἐπεύξεται τοῖς θεοῖς Plutarch. Διῒ εὐχετόωντο Il. λ'. *Blandiendi* παρασιτῶ; ut ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ Plato.

Verba *placendi*, *displicendi*, *acquiescendi*, *utendi* postulant dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accusativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἀνδάνω; ut δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ 1. Thes. 4. 1. τί σε ἀρέσκει Thucyd. Ἀγαμέμνονι ἥνδανε Il. ά. ὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς ὐδ' ὕων πάντας ἁνδάνει Theogn.

Displicendi, ἀπαρέσκω; ut σοφοῖς ἀπαρέσκειν Plutarch. ἕν με ἀπαρέσκει Plato.

Acquiescendi, ἀγαπάω, στέργω, εὐδοκέω, εὐαρεστέω; ut ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσι Lys. τοὺ ἀρχαίους ὅρους Isocr. στέργω τὰ παρόντα & τοῖς παροῦσι. idem. εὐδοκῶ τῷ ξένῳ Diodor. εὐδόκησας ὁλοκαυτώματα Hebr. 10. 6. εὐαρεστεῖν τῇ διαγωγῇ Plutarch. τὴν ἡδονὴν Epicur.

Utendi, χράομαι; ut χρῆσθαι τοῖς παραδείγμασι Dem. τὰ προσποριζόμενα Arist. Sic καταχράομαι *abutor*, ταύταις πράξεσι Isocrat. φιλοτιμίαν Plutarch.

Verba *habitandi* desiderant accusativum; ut Ἦλιδα ναῖον Il. β'. interdum dativum; ut αἰθέρι ναῖον Hesiod.

Verba *dicendi* cum adverbiis vel accusativo adjectivorum quæ signifi-

significant *benè* vel *malè* sæpius postulant sibi accusativum personæ *de quâ dicitur*; ut μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα Solon. μηδὲν ἴσως φλαυρον ἄνδρας δεξιούς Aristoph. Adhibetur interdum dativus adjectivi cum accusativo personæ; ut κακοῖσι βάζει Τυδέα Æschyl. nec nou dativus personæ cum accusativo adjectivi; ut εἶπον κακά μοι Psalm. 41. 5.

Verba *faciendi* cum adverbiis vel adjectivis ejusmodi regunt accusativum personæ *cui benè vel malè fit*; ut καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς Math. 5. 44. κακὰ εἰργασμαι τὸν οἶκον Thucyd. Quandoque dativum personæ; ut καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει Isocr. Accusativum interdum omisso adverbio vel adjectivo; ut τί ποιήσω Ἰησοῦν Matth. 27. 22. Sic ἀφ' ἡμᾶς δρᾶμα δεινοεῖτο Herodian. l. 2. Huc refer διατίθημι, μήδομαι *afficio*; ut κακόν τι διαθήσειν τὴν Θίσβην Heliodor. ὅσα Ἀντιόπην ἐμήσατο Apollon.

Verba autem composita ex hisce exigunt solum accusativum personæ; ut εὐλόγησε τὸν Θεόν Luc. 2. 28. ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας Luc. 6. 33. κακολογῆσαί με Marc. 9. 39. τοὺς ἄλλους κακοποιεῖν Ceb. Theb.

Vestiendi verba è contra recipiunt quandoque dativum *vestiti* pro accusativo; ut χροῒ εἵματα εἷμαι Od. τ. Verba *docendi* dativum *rei quæ docetur*; ut τοὺς νεωτέρους τοῖς ἤθεσι παιδεύειν Isocrat.

Quibuslibet verbis additur dativus cognatæ originis vel significationis; ut πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς Act. 28. 10. Sæpe etiam accusativus cum vel sine alio casu; ut ἐχάρησαν χαρὰν Matth. 2. 10. ἐρᾶν ἔρωτα Plato ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν Act. 8. 39. αὕτη λυπεῖ με λύπην Heliodor. φορτίζετε ἀνθρώπους φορτία Luc. 11. 46. τὸν ἄνδρα τύπτειν τὰς πληγὰς Aristoph. εἱστίασε τοὺς νέους ὄψον Heliodor.

Particularia regentia Accusat. vel Dativum.

Ἀθυμέω *despero* τὴν τελευτὴν Thucyd. τοῖς νεκροῖς Plutarch.
Ἀπορέω *dubito* τὴν αἰτίαν Aristot. τοῖς παροῦσι πράγμασι Isocr.
Γονυπετέω *adoro* αὐτὸν Marc. 1. 40. αὐτῷ Matth. 17. 14.
Ἐνοχλέω *turbo* τὰς πόλεις Isocr. τοῖς ἀκούουσιν idem. Sic παρενοχλέω idem; ut τοὺς Λυπέρκους Plutarch. τοῖς ἐπιστρέφουσι Act. 15. 19.
Ἐμποδίζω *impedio* τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν Herodian. ἀλλήλοις Aristot. σοὶ τὴν θέαν Plutarch.
Κλέπτω *fallo* νόον Ιλ. ξ'. νόῳ Il. ά.
Λυμαίνομαι *noceo* τοὺς πολεμίους Xen. ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων idem.
Προσκυνέω *adoro* προσκυνήσεις τὸν Θεόν σου Mat. 4. 10. αὐτῷ Mat. 28. 17.
Ὑπερτείνω *supero* φύσιν & ἐκείνῳ Aristot.
Ὑποπτήσσω *revereor* αὐτοὺς & αὐτῷ Xenoph.
Ὠφελέω *prosum* πάντας Xenoph. τοῖς φίλοις Euripid.

Regentia

Regentia Accusativum, rariùs Dativum.

Αἰνέω *laudo, approbo*; ut μὲ μάλ' αἴνεε Il. κ. Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνησ' Apollon. Sic ἐπαινέω *idem*, ὑμᾶς 1 Cor. 11. 12. Ἔχθοει Il. δ. παραινέω *idem*, ὑμᾶς Act. 27. 22. σοὶ Crates Epist. 10.

Ἀλιτέομαι *offendo* Ἀθηναίην Od. ε. θεοῖς Od. δ.

Ἀνακρίνω *interrogo* τὸν υἱόν Plutarch. πᾶσιν ὑμῖν Demost.

Ἀφικνέομαι *pervenio* Ἴλιον ἱρήν Il. σ. ὑμῖν Ælian.

Ἐκδικέω *ulciscor* αὐτὴν Luc. 18. 5. σοί Constant.

Θαῤῥέω *audeo* τὴν πάλην Thucid. τῇ κενώσει Galen.

Ἱλάσκομαι *placo* τὸν θεόν Lucian. τῷ ᾅδῃ Plutarch.

Κελεύω *jubeo* σε Hesiod. σοὶ Plutarch.

Κρέω *pulso* γῆν Arrian. κρεμβάλοις Athen.

Λοχάω *insidior*, ἡμᾶς & αὐτῷ Plutarch.

Περιμένω *expecto*, φιληκοΐαν Plutarch αὐτῷ idem.

Ὑπομένω *patienter expecto*, τὸν κύριον Ps. 37. 35. τῷ κυρίῳ Ps. 33. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accusativum.

Ἀγαθυνω *beneficus sum*, αὐτῷ Psalm. 49. 18. τὴν Σιών Psal. 51. 18.

Ἀδυνατέω *non potis* vel *impossibilis sum*, σοὶ Job. 42. 2. σε Daniel. 4. 6.

Ἀμφισβητέω *dubito*, τοῖς φαινομένοις & τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα Aristot.

Δυσχεραίνω *ægrè fero*, ὀλιγαρχίᾳ Plutarch. τὸ πρᾶγμα Demosth.

Ἐπιβουλεύω { *insidior*, Κορινθίοις Plutarch. ἐμέ Demost. *molior*, πράγμασι Herodot. ἐπανάστασιν idem.

Ἐπιλείπω *deficio*, οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ Synes. ἐπιλείπει ἡμᾶς ὁ χρόνος Demost.

Ἐπιπλήττω *objurgo*, τοῖς ἁμαρτανομένοις Isoc. τὰ ἐν τῷ πέλας Dem.

Ἐπιτιμάω *idem*, τοῖς προσφέρουσι Marc. 10. 13. οὓς ἐπιτιμᾶν δέον Isocrat.

Εὐαγγελίζω *bonum nuntium fero*, τοῖς δούλοις Apocl. 10. 7. τοὺς κατοικοῦντας c. 14. v. 6. Εὐαγγελίζομαι *idem*, ὑμῖν Galat. 1. 8. ὑμᾶς vers. 9.

Θαμίζω *frequento*, Ἀθηναίῃ Epigr. & accusat. teste Stephano.

Κηδεύω *affinitatem contraho*, αὐτῷ Aristot. τινά Euripid.

Πηδάω *insilio*, πηδᾶν ἵππῳ Herodian. πεδία Soph. utrumque rariùs. Sic Ἐπιπηδάω *invado*, ταῖς νήσοις Plutarch. τὴν ἐξουσίαν Suidas.

Πολεμέω *bellum gero* sive *oppugno*, τοῖς αὐτοῖς Thucyd. τοὺς ἀπίστους Plutarch. καταπολεμέω *idem* τοὺς Ἀθηναίους Thucyd. τοῖς ἄλλοις Plut.

Συγχωρέω *assentior*, τοῖς τοῦ Πλάτωνος δόγμασι Philopon. τοὺς τύπους Plato.

Φοβοῦμαι *sollicitus sum*, ὑμῖν (pag. 147.) ὑμᾶς Galat. 4. 11.

Ψεύδομαι *mentior*, ἀνθρώποις Act. 5. 4. τὸ πνεῦμα v. 3.

Genitivus

Genitivus vel Dativus.

Verba *permutandi* exigunt genitivum *rei acceptæ* cum accusativo *rei datæ*, ut ἀμείβειν χρύσεα χαλκείων Il. ζ. Interdum vice versâ: ut ἱ σοφὸς οὐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν Plutarch. dativum personæ *quâcum fit commutatio*; ut ἀμείβεσθαί τινι τὰ ἱμάτια idem. Rarissimè dativum *rei acceptæ*; ut ἀλλάξεις ὄνον προβάτῳ Exod. 13. 13.

Nomen *materiæ* post verba affertur interdum in genitivo; ut ἀρότρων ἀδάμαντος ἔτευξε Hesiod. infrequentius dativo; ut αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι Od. τ.

Verba *auferendi*, *propulsandi* exigunt accusativum substantivi prioris cum genitivo vel dativo remotioris; ut ἁρπάζειν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων Aristoph. ἁρπάζω σοι τήνδε Sophocl. Τρῶας ἄμυνε νεῶν Il. ο. τεκέεσσιν ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ Od. τ.

Particularia regentia Genitivum, *rariùs Dativum*.

Ἀντέχομαι *retineo* τῆς θυγατρὸς Euripid. ταῖς ἐλπίσι Diodor.
Δευτερεύω *secundus sum* τούτου Dioscor. αὐτῷ Plutarch.
Διαπρέπω *excello* πάντων Euripid. τούτοις Constant.
Καταγελάω *derideo* αὐτοῦ Marc. 5. 40. Πέρσῃσι Herodot.
Ψεύδομαι *frustror* δείπνου Isocr. δώροις Steph.

Regentia Dativum, *rariùs Genitivum*.

Ἀντάω *occurro* σοὶ Sophocl. τοῦδ' ἀνέρος Il. π.
Ἐνέχομαι *obnoxius sum* ὀνείδει Plato. τῆς φλυαρίας Galen.
Ἐπακούω *ausculto* βασιλῆος Herodot. τοῖς ἐπιταττομένοις Demost.
Πείθομαι *obedio* τῷ θεῷ Plato. ὡς ἡδὺ τῶν φυσάντων πείθεσθαι τέκνα Agath.
Σημαίνω *impero* πᾶσι Il. ά. στρατοῦ Il. ξ.
Ὑπακούω *obedio* αὐτῷ Matth. 8. 27. τῆς ἐμῆς φωνῆς Gen. 22. 18.
Φείδομαι *ignosco* παίδων φείδεσθαι πατρικόν Nazianz. φείδονται τοῖς τῇ σωφροσύνῃ τετελεσμένοις Xenoph.

Genit. Dat. vel Accus.

Verba *imperandi* regunt genitivum, apud poëtas etiam dativum; ut ἄρχειν τῶν ἐθνῶν March. 10. 42. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι Il. π. Quædam tum in prosâ tum in carmine accusativum; ut ὀργὴ τυραννεῖ τὴν ψυχὴν Chrysost. πόλιν ἡνιοχεύει Epigr. ἀνάσσω & ἡγεμονεύω poëtis regunt casus; ut Καδμείων ἤνασσε Od. λ. Μυρμιδόνεσσι Il. ά. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει Euripid. στόλου ἡγεμονεύει Apollon. Τρωσὶ Il. β'. ὁδὸν Apollon. Ἐπιστατέω oratoribus; ut τῶν ἔργων Xenoph. ταῖς τεχνίταις & τοῦτο τὸ πρᾶγμα Plutarch. Sic ἡγέομαι *dux sum*; ὑμῶν Heb. 13. 7. σοι Æschin. τὰς πομπὰς Demost. στρατηγέω *idem* genitivum vel accusativum; ut στρατηγῶ Ἀθηναίων Thucyd. πάντα vel τὸν πόλεμον Demost.

Verba *abundandi* gaudent genitivo & interdum dativo; ut γέμω φορτίων Xenoph. ἔρνεσι Diodor. χάει] πέπληθε Nonn. δάκρυσιν ἐπλήθη Thucyd. πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων Philostrat. τοῖς χρήμασι Plato. Quædam reperiuntur in tribus casibus; ut πλουτῶ ῥημάτων Liban. χαλκῷ Xen. ἀνάπαυσιν Gregor. πληροῦμαι χαρᾶς Act. 13. 52. τῇ παρακλήσει 2. Corinth. 7. 4. τὴν ἐπίγνωσιν Coloss. 1. 9. πλεονάζειν πλειστάνης Galen. εὐτυχίᾳ Thucyd. εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζειν τὰ ἄρθρα Bud. (Sic τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπλεόνασε κακίαν Psalm. 50. 19.) εὐπορῶ μήλων Lucian. τὰ χρήματα Demost. δυστυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν Synes. Sic μεθύω *ebrius sum*, τῆς ἡδονῆς Theophil. ἀλοιφῇ Il. ρ'. τὸ φίλημα Epigram.

Quædam verba regunt tres casus.

Ἀντιάω, ζω *occurro*: ut ἀντιάσαι πυρὸς ἠὲ θεοῖο Nazianz. ἀνδράσιν εὐξείνοις Apollon. ἀντιάζω τὸ τῶν Ἀραβίων στρατὸν Herodot.

Ἀπολείπω *deficio* adsciscit accusat, vel dativum personæ, & genit. vel dat. rei; ut τόλμα αὐτοὺς ἄρχεται ἀπολείπειν Æschin. μόνῳ αὐτῷ Plutarch. ἀπολείπετο ταύτης παιδείας idem. πάσαις ταῖς δυνάμεσι Iso.

Ἀτακτέω *ordinem non servo*: ut ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς Plutarch. ἀτακτεῖ ἥλιος ταῖς κινήσεσι idem. τὰς μάχας Philostr.

Ἀφικνέομαι *pervenio*: ἀφίξεται Ἴλιον Il. σ'. interdum dativum; ut ἀφίξομαι ὑμῖν Ælian. rarius genitivum; ut ἀφίκηται τοῦ ἡλίου Theophrast.

Ἀκούω *audio* præter genitivum (pag. 148.) regit dativum & accusativum personæ apud poëtas; ut ἀκούειν Ἀνέρι κηδομένῳ Il. π'. Λέανδρον ἀκούω Musæus. Κλύω dativum: ut εὐχομένῳ μοι κλῦθι Theogn.

Βασκαίνω *invideo*: ut ἐβάσκαινε γὰρ αὐτῷ Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philostrat. τὸ πεντήκοντα Liban.

Ἐπιβάλλομαι *aggredior*: ut τῇ τῶν πραγμάτων συντάξει ἐπεβάλλετο Polyb. τὸ ἔργον Plato. rarius genitivum: ut ἀνδρῶν ἐπιβάλλεται Il. ζ'.

Κινδυνεύω *periclitor*: ut κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς Thucyd. τῇ πόλει Herodot. τὸ ἀπ' αὐτοῦ διάστασιν Nazianz.

Μέμφομαι & ἐπιμέμφομαι *incuso*: ut τινὰ Xenoph. ἡμῖν Thucyd. κασιγνήτοις Od. π.

Μετέχω *participo*: ut ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσι 1. Cor. 9. 12. τὰς πληγάς Aristoph. rarius dativum: ut μετεῖχον τῇ νίκῃ Thucyd.

Προβαίνω *progredior*: ut προβαίνειν τῆς ἡλικίας Plato. τῇ ἡλικίᾳ Demost. τὸ ἡλικίαν Herodian. l. 2.

Συγγινώσκω *ignosco* adsciscit tres casus rei: ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀγνοίας Lucian. συγγνῶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα Gregor. rarissime dativum: ut συγγνῶθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Euripid.

Ὑπερβάλλω *exceedo*: ut ὑπερβάλλει πάντας ἀνθρώπους Xenoph. rarius genit. vel dativum: ut τῆς συμμετρείας Aristot. τοῖς πᾶσι Thucyd.

Nomina

Nomina sequentium significationum adduntur verbis in tribus casibus.

NOmen *caussæ* adjicitur verbis plerumque intransitivis in dativo; ut τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ Herodian. ἀπολώλει τῷ φόβῳ Xenoph. αἰσχύνομαι τοῖς πεπραγμένοις Xenoph. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Ephes. 5. 18. Verbis ut plurimùm significantibus *passionem animi* apponitur in genitivo, subaudito ἕνεκα: ut τῆς μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτὸν Xenoph. Ἑλλάδος στένω Euripid. ἄγαμαί σου vel σε τῆς ἀρετῆς Demost. συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας Plato. ἀπάτης κοτέει Il. δ. ἀμύνομαί σε τοῦ γέλωτος Lucian. Item *laudem*, *vituperium*, *conuentionem*: ut ἐπαινῶ τὸ ἄστυ τῶν τε δρόμων καὶ κρηνῶν &c. Heliodor. ἐπεμέμψατο αὐτοὺς ἀβουλίας Agath. τοῦ σίτου ἀμφισβητεῖ ἡμῖν Demost. Interdum subintelligitur ἐκ, ἀπὸ, ὑπὸ &c. ut κάμηλοι κατέλαμπον χρυσοῦ Aristid. ἐμεθύσθη νέκταρος Lucian. In accusativo etiam, subaudito διά: ut ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους Luc. 9. 26. τεταράχθαι τὴν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην Demost. ἐπιτιμῶ σοι τὴν ἀβουλίαν Phalaris.

Plurima verba indifferenter post se assumunt tres hosce casus: ut ἀλγῶ παιδὸς Euripid. κακοῖς Isocrat. θάνατον Julian. ἐξεπέπληκτο τῆς ὥρας Heliodor. l. 5. τῷ πλήθει Thucyd. τὴν τόλμαν idem.

Nomen *instrumenti* vel *modi* quibuslibet additur verbis in dativo: ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου &c. Oraculi responsum. ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορείαν τάχει Herodian. Interdum accusativo, subaudito κατὰ: ut διαβαίνω τὴν χεδίαν Plutarch. (Sic κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς Apocal. 3. 18.) βίαν τῆς δρόσου μηδὲν Euripid. Rarissime genitivo: ut λόγου δὶς τόσον μ' ἐνίκησας Euripid. προτείνειν τῆς ἀρετῆς Xenoph.

Nomen *partis* verbis apponitur in genitivo præcipuè iis, quæ significant *prehendo*, *lavo* &c: ut πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρός Actor. 3. 7. λύκον ὤτων κρατῶ Proverb. κόμης εἷλε Πηλείωνα Il. α. πέτλιγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας Lucian. item ἕλκω σε ῥινός Lucian. καταπατῶ, πατῶ, εἴπω σε ποδὸς idem. ἔπαλλον αὐτοῦ γένειον Dion. τοῦ τείχους καθῆλε Diodor. νίπτω χεῖρας ἁλὸς Od. β. ἀπένδουσιν οἴνου Herodian. γαίας ὀρύττειν Soph. τῆς γῆς ἔταμον Thucyd. καταπλάσσομαι τῶν διδύμων Galen. Ponitur etiam in accusativo: ut ἔβλαψέ με πόδας Il. ψ. τώ τε πόδας νίψω Od. ψ. τέμνετε ἵππους φόβῳ Euripid. παίει με τὸ νῶτον Aristoph. rariùs dativo: ut καταπλάσσομαι τῷ μετώπῳ Dioscor. παίειν κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας Plutarch. nisi *pars* pro *instrumento* capiatur: ut βοηθεῖν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ &c. Æschyl. κατέσεισε τῇ χειρὶ Act. 13. 26. (& τὴν χεῖρα Act. 19. 33.)

Nomen *pretii* apponitur verbis potissimùm *emendi* in genitivo; ut

ut ἀγοράζομεν διακοσίων δηναρίων ἄρτες Marc. 6. 37. πολλῶν θαυ αὐτὸν ἐξώνησαν Heliodor. δηναρίε συνεφώνησάς μοι Matth. 20. Nonnunquam in dativo : ut χρυσῷ ὠνήσατο τ̃ νίκην Theophr ἐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε 1 Pet. 1. 18. In utroq simul casu : ut ὃς μὴ χρημάτων ἀλλ' ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποίμνιον ἐωνή Chrysost. Affertur etiam in accusativo post verba *valoris* & *pon ris*: ut τάλαντον δύναται μνᾶς ξ' Suidas. ἡ μνᾶ ἕλκει παρ' Ἰουδαί λίτρας δύο καὶ ἡμίσειαν Zonaras.

Nomen *temporis* respondens ad quæstionem πότε, adjicitur ver in genitivo vel dativo : ut ἦλθε νυκτὸς Joh. 3. 2. (Sic ἀλύειν σκ]ες *tenebris errare* i. e. νυκτός Heliodor l. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀν στήσεται Luc. 24. 46. Rariùs in accusativo : ut τ̃ παρελθόντα χρόν ἐπολέμησαν Isocrat. ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν Joh. 4. 52. Respo dens verò ad quæstionem πόσον χρόνον, effertur in accusativo dativo, rariùs in genitivo : ut ἔμεινε μῆνας τρεῖς Luc. 1. 56. εἰκοσ ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημῆσαι Justin. δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιήσασθ Herodian. (προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1 Tim. 5. 5.) Sic εἰμὶ ἐτ τεσσαράκοντα Lucian. ἦν γὰρ ἔτη ὀγδοήκοντα Plutarch. sic ἔτη δώδε Marc. 5. 25.

Nomen *spatii* adjungitur verbis in accusativo : ut πόταμος πεῖχε τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα Herodian. (σταδίες ἑξήκοντα Lu 24. 13.) Interdum in dativo : ut Πενταπόλεως Τρίπολις διέχ ἡμερῶν ὁδῷ εἴκοσι Procop. Rariùs genitivo : ut Βηθανίη ἔχας ἦεν ἀ ἄστεος Ἱεροσολύμων Ὡς τριοσῶν σταδίων καὶ δώδεκα Nonn. in Joh. c.11

Nomen *loci* tum proprium tum appellativum, apud poetas præ cipuè & historicos verbis subjicitur significantibus

1°. *Motum ad locum*, in accusativo : ut Ἑλλήσποντον ἵκοντο Home ἦλθον τάφον Sophocl. Oratoribus usitatiùs sequente δε : ut ἦλθ Μεγάραδε Plato.

2°. *In loco*, dativo : ut στῆλαι στῆναι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ Thucyd.

3°. *A loco*, genitivo : ut τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἤρομεν Heliodor. l. 5

Frequentiùs verò efferuntur hujusmodi nomina vel per adverbi loci ζε, θι, θεν &c. ut ἦλθε Θήβαζε Plato. οἴκοθι κεῖτ Od. φ. Ἀθήνηθεν πλεῖ Liban. vel per præpositiones ; de quibu infrà.

Quibuslibet verbis additur genitivus Substantivi cum partici pio absolutè sumptus : ut ἔτραπον ὥραι μηνῶν φθινόντων Hesiod Omisso interdum Substantivo : ut προϊόντος id est χρόνε Theocr Idyll. 14. vers. 18. ὕοντος Xenophon. & ὕσαντος Aristot. id e ὀρανε. interdum etiam participio : ut ἐμοῦ μόνης πέλας Sophoc subauditur οὔσης. Usurpatur quandoque accusativus præcedente ut

plurimum

plurimum ὡς, vel ὥσπερ; ut ὥσπερ ἐκ αὐτῷ χώραν τινὰ ἔσαν Aristot. Interdum dativus vel nominativus; ut παριόντι ἐνιαυτῷ φαίνεσι Xenoph. ἀνοίξαντες τὸ στόματος πῦρ ἐς πάλιν γίνεται τὸ πῦρ Aristot. nominativus vel accusativus; ut ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς Il. γ'.

Verba variæ Constructionis.

Nonnulla verba, præcipuè *accusandi, condemnandi, absolvendi, privandi, participandi, communicandi,* casum rei & personæ variis modis regunt vel submutant.

Σὲ, σοὶ, σὲ indicant casum personæ; τὲτε, τέτῳ, τῦτο casum rei.

Ἄγαμαι & ἀγάζομαι *miror*, σῦ Xenoph. σὲ Od. ζ. τέτε Xenoph. τῦτο Plato. σὲ τέτε; ut Δαίδαλον τῆς γνώμης ἐκ ἄγαμαι Julian. σῦ τῦτο; ut ἀλλά τε σῦ πολλὰ ἄγαμαι Xenoph. σῦ τέτε; ut ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς Demost. Sic θαυμάζω & omnia fere verba *admirandi.*

Αἱρέω *damno*, σὲ τέτε; ut Κλέωνα δώρων ἑλεῖν Aristoph. σὲ τῦτο; ut δίκας εἷλεν Εὔπολιν Isæus.

Ἀπογινώσκω *absolvo*, σῦ Gregor. σὲ τέτε; ut ἀπογινώσκειν τινὰ τῦ ἐγκλήματος Steph. σὲ τῦτο; ut ἀπογινώσκειν σε γραφὴν vel τὴν ἔνδειξιν Demost.

Ἀποφεύγω *absolvor*, σὲ; ut ἀποπέφευγα τὸ Μέλιτον i. e. τὴν ἀπὸ Μελίτε δίκην Plato. τῦτο; ut ἀποφεύγω δίκην Aristot. θάνατον & εὐθύνας, & αἰτίαν Plutarch. γραφὴν Steph. σὲ τῦτο; ut δίκας ἀπέφυγον τῦτον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα *judiciis, illo præsente & contra me orante, absolutus sum* Demost.

Ἀφαιρέω vel ἀφαιρῦμαι *aufero*, σῦ vel σοὶ τῦτο; ut ἀφαιρεῖσθαι τῦ δήμε τὴν ψῆφον Plutarch. πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελέσθαι Isocrat. τῦτο τέτε; ut ἣν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας Lucian. σὲ τῦτο; ut τὸ παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχὴν Xenoph. σὲ τέτε; ut Ἀλβῖνον κεφαλῆς ἀφεῖλον Herodian. l. 3.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo*, σῦ Demost. σῦ τῦτο; ut Λεωκράτες ἀποψηφίζεσθαι θάνατον Antiphon. σὲ τῦτο; ut ἀποψηφίζεσθαί σε γραφὴν, & (omisso σε) γραφὴν Æschin. vel σὲ θάνατον Antiph.

Γράφομαι *accuso*, σὲ; ut γράφομαι τὸ ἀντιδικοῦντα Plutarch. τῦτο; ut γράφεσθαι ἀπόλειψιν Lucian. γραφὰς Plutarch. σὲ τῦτο: ut γράφεται ἡμᾶς γραφὴν ἀσεβείας Xenoph. σὲ τέτε: ut γράφομαί σε προδοσίας Plutarch. rarius σὲ γραφῇ Chrysostom.

Διώκω *accuso*, τῦτο: ut φόνον Aristot. σὲ τέτε: ut διώκω σε φόνου Demosth. & (omisso σε) διώκω τῆς τυραννίδος Constant. σὲ

τοῦτο ut διώκω σε δίκlω vel γραφlω Isocrat. γραφlω & σε γρα[…] κλοπῆς Demosth. Sic διωκάθω.

Δωρέομαι dono, τοῦτο; ut ἵππον ἐδωρήσατο Plutarch. τούτῳ; ut δω[…] ται χρυσέοισι Epigram. σοὶ τοῦτο; ut Ὑρκανίῳ ἵππον ἐδωρήσ[…] Xenoph. σε τούτῳ; ut δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς P[lu]tarch. rarius σε τούτου; ut δωρέομαί σε τοῦδε Euripid.

Ἐγκαλέω accuso, σοὶ; ut ἐγκαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις Gregor. τούτου; […] ἐγκαλεῖν μαθητέως Demosth. τοῦτο; ut τριακοσίας δραχμὰς […] κάλεσε Isocrat. σοὶ τούτου; ut ἐγκαλῶ σοι τῆς ἀγνωμοσύνης B[…] in Epist. σοὶ τοῦτο; ut προδοσίαν ἐνεκάλουν αὐτῷ Plutarch. τ[…] τούτῳ; ut ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις Plutarch.

Εἴργω cohibeo, σε; ut οἱ πατέρες εἴργουσι τοὺς υἱεῖς Xen. σε τούτου, […] εἴργω τινὰ ἱερῶν Demosth. & (omisso σε) οἴνου Galen. σε τοῦ[…] Aristoph. σοὶ τοῦτο; ut εἴργω σοὶ τὸ ἐγχείρημα Zonaras.

Ἐπικαλέω objicio, σοὶ; ut ἀλλήλοις ἐπεκάλουν Plato. τοῦτο; ut ἐπι[κα]λεῖν τὴν ὑπόστασιν Thucyd. σοὶ τοῦτο; ut οὐδεὶς βίαιον ἐπεκάλει[…] Lucian. σε τούτῳ; ut ἐπεκάλει ἀμφοτέρους φιλίᾳ Herodi. l.3.

Ζημιόω damno afficio, σε; ut σαυτὸν ζημιώσεις Plato. σε τούτῳ; ut βα[σι]λέα χρήμασιν ἐζημίωσαν Plutarch. σε τοῦτο; ut ἐζημίωσαν αὐ[…] τὰ μέγιστα Aristot. σε τούτου; ut ζημιῶ σε χρημάτων Constant. ζ[η]μιοῦμαι damnum patior, τοῦτο; ut ψυχlω ζημιωθῇ Nazianz. τούτ[…] ut ζημιοῦσθω δέκα δραχμαῖς Æschin.

Καλέω voco, σε ὀνόματι & σε ὄνομα Steph. item σοὶ ὄνομα; ut πᾶ[σι] ἄστροις ὀνόματα καλεῖ Psalm. 147. v. 4.

Καταγινώσκω condemno, σοῦ; ut ἑαυτοῦ κατεγνωκέναι Demosth. σε τ[ού]του; ut καταγινώσκω σε φόνου Lysias. σοῦ τοῦτο; ut Κλεανδρίδου θά[…]νατον κατέγνωσαν Thucyd. κατέγνωκα ταῦτα ἐμαυτοῦ Plutarc[h]. σοῦ τούτου; ut οὐ μlω καταγνοίlω ὑμῶν οὐδείς Demosth. τούτου; ut […] πρᾶγμα] Θ (subaudi σοῦ) κατέγνωσαν Judith. σοῦ τούτου θάνατο[ν] ut πολλῶν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν Iso[…]crat.

Καταδικάζω condemno, σοῦ Synes. σε, ut τοὺς ἀναιτίους κατεδικάσα[τε] Matth. 12. 7. σοῦ τοῦτο; ut καταδικάζω σου ἀδικίαν vel ἀμαθία[ν] Synes. σοῦ τούτῳ; ut καταδικάζω τῶν γυναικῶν θανάτῳ Diodo[r]. σε θανάτῳ Chrysostom.

Κατακρίνω condemno, σοῦ Isocrat σε; ut κατακρινεῖ αὐτοὺς Luc. 11.3[…] σοῦ θάνατον Isocrat. σε τούτῳ; ut κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτ[ῳ] Marc. 10. 13. σε τοῦτο; ut κατακρίνειν σε πενίαν Gregor.

Καταχειροτονέω suffragio condemno, σοῦ; ut ὁ δῆμ☉ κατεχειροτόνη[…]σεν αὐτοῦ Demosth. σε; ut ὃν ὁ δῆμ☉ κατεχειροτόνησε idem σοῦ τοῦτο; ut τῶν ἀνδρῶν θάνατον Plato.

Κατα-

Καταψηφίζομαι *condemno*, σοῦ Plato. σὲ, ut ἄνδρα δίκαιον καταψηφίζεσθαι Demosth. σὲ τοῦτο, ut τοῦτον τῆς ἑορτῆς οὐ καταψηφιεῖσθε idem. θανάτου Xenoph. σοῦ τοῦτο, ut κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο Plato. vel ἐμοῦ θάνατον Xen.

Κατηγορέω *accuso*, σοῦ Isocrat. σὲ, ut ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα κατηγορεῖ Chrysostom. τοῦτο, ut κατηγορῶ τῶν πεπραγμένων Xen. τοῦτο, ut μοιχείαν κατηγορεῖ idem σοῦ τοῦτο, ut Βουσίριδος ξενοκτονίας κατηγοροῦσι Isocr. σοῦ τοῦτο, ut τοῦ Ἀγησιλάου κατηγοροῦσι Plutarch. σὲ τοῦτο, ut τινὰ ψεῦδος κατηγορεῖν Demosth. αὐτὸν φόνου Steph.

Κοινωνέω *communico* vel *participo*, σοὶ; ut ἐκοινώνησέ μοι Phil. 4. 15. τούτου, ut κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2. 14. τούτῳ, ut κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις Joan. 2. 11. σοὶ τούτου & σοὶ τοῦτο, ut μὴ πυρὸς μὴ λύχνου τινὶ κοινωνεῖν Dem. κοινωνείτω τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι Galat. 6. 6. σοῦ τούτῳ, ut μοῦ τῇ θλίψει Philip. 4. 14. Sic omnia verba *communicandi* vel *participandi*; excepto quod μεταδίδωμι non regit dativum *rei*, neque solùm neque cum casu personæ.

Μαρτύρομαι *in testem voco*, σὲ; ut μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς Dinarch. τοῦτο, ut ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι Aristoph. σὲ τοῦτο, ut Ὅμηρον τῆς τῶν θεῶν παραγωγῆς μαρτύρονται Plutarch. σὲ τοῦτο, ut ταῦτα θεὸν μαρτύρομαι Synes.

Μέμφομαι *incuso*, *vitupero*, σὲ Xenoph. σοὶ Demosth. τοῦτο, ut μέμφεσθαι τὰ ἐπαινετὰ Gorg. Leont. τούτου, ut ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο Thucyd. σοῦ τοῦτο, ut ὃ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν idem. σοὶ τοῦτο, ut ὅ, τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς Epicur. σοὶ τούτου, ut μέμφεταί σοι ἀχαριστίας Ramus.

Μνησικακέω *memor sum injuriæ*, σοὶ; ut τοῖς ἄλλοις Thucyd. σὲ; ut τὸν Λαῖτον Herodian. τούτου, ut τῆς ἀποκηρύξεως Lucian. σοὶ τούτου; ut τοῖς Κορινθίοις τῶν προαχθέντων μνησικακῆσαι Demosth.

Τιμάω vel τιμῶμαι *condemno* sive *mulcto*, σὲ τούτου, ut πέντε ταλάντων ἐτιμήσατε αὐτὸν Dinarch. σὲ τούτῳ, ut Ὅμηρον πεντήκοντα δραχμαῖς ἐτίμησαν Lucian. σοὶ τούτου, ut τῷ πατρίδα προδεδωκότι δέκα ταλάντων ἐτιμήσαντο Theophil. vel θανάτου αὐτῷ Demosth. σοὶ τούτῳ, ut θανάτῳ τιμῶμαι ἐμαυτῷ Æschin.

Τιμωρέω *punio* αὐτοὺς Act. 26. 11. σὲ τούτου, ut σε φόνου τιμωρεῖ Euripid. σὲ τοῦτο, ut σὲ τῶν ἑταίρων φόνων idem.

Τίομαι *punio*, ἐτισάμην σε Steph. τοῦτο, ut τίσασθαι πατρὸς φόνον Soph. σὲ τούτου, ut τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος Il. γ. σὲ τοῦτο, ut τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα Od. ο. vel σὲ δίκην Euripid.

Φιλοφρονέω, οῦμαι *comiter excipio*, σὲ, ut τὸν Τερέντιον ἐφιλοφρονήσατο Plutarch. σὲ τούτῳ, ut φιλοφρονήσομαί σε τῇ δικέλλῃ Lucian. σοὶ τοῦτο, ut ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ Xenophon.

Eidem verbo diversi casus diversæ rationis simul apponi possunt juxta diversas regulas, ut Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τῶνδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοὶ Sophocl.

Multa verba pro variâ significatione variam habent constructionem.

Genit. vel Accusat. Βασιλεύω *impero.* G. ut βασιλεύω τῆς Ἀσίας Isocr. *regem constituo A.* βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα 1 Regum 8. 22. Κατισχύω *prævalco* G. ut κατισχύσουσιν αὐτῆς Matth. 16. 18. *corroboro A.* ut κατίσχυσον αὐτὸν Deuteronom. 1.38. Μισθοφορέω *quæstum facio* G. ut κόλακες τούτων μισθοφοροῦσιν Aristoph. *stipendia persolvo A.* ut στρατιὰν μισθοφορεῖς Phalar. Συκοφαντέω *accuso A.* pers. cum G. rei, ut ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρίας Ælian. *aufero* G. pers. cum A. rei, ut εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα Luc. 19. 8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accusat. Ἀντέχω *sustineo* D. ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Xen. *retineo* A. ut ἀντέχειν τὴν χεῖρα Lucian. Ἐλπίζω *spero* A. ut πάντα ἐλπίζει 1 Cor. 13. 7. *confido* D. ut τῇ τύχῃ ἐλπίσαι Thucyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener sum* D. ut ἐπιγαμβρεύσω σοι 1. Maccab. 10. 54. *affinitatis jure duco* A. ut ἐπιγαμβρεύσει τὴν γυναῖκα Matth. 22. 24. Μαθητεύω *discipulus sum* D. ut ἐμαθήτευσεν αὐτῷ Plutarch. *doceo* A. ut μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη Matth. 28. 19. Φωνέω *loquor* D. ut ἕρποντι φώνει Soph. *compello, voco* A. ut ἐφώνησεν αὐτοὺς Matth. 20. 32. sic προσφωνέω; ut προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις Matth. 11. 16. προσεφώνησε τοὺς μαθητάς Luc. 6. 13. μεταφωνέω; ut Ἰφινόην μετεφώνεεν Apollon l. 2. μετεφώνεεν ἱεμένοισιν ibidem. & plura hujusmodi.

Gen. vel Dat. Κύρω *nanciscor* G. ut μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε Euripid. *incido* D. ut πήματι κύρσαι Hesiod. Sic ἐπιτυγχάνω τοῦ ἀνδρὸς Aristoph. τοῖς θεαταῖς idem. &c.

Gen. Dat. vel Accusat. Ἀγάζομαι *miror* G. vel A. (pag. 148.) *irascor vel invideo* Dat. ut ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν Xenoph. Ἀπορέω *dubito* D. vel A. (pag. 153.) *indigeo* G. ut ἀπορῶ ἔργων Xen. Ἐμπνέω *anhelo* G vel A. (pag. 150.) *inspiro* D. p. & A. r. ut ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν Hesiod. Παραχωρέω *cedo* D. p. & G. rei (pag. 147.) *porrigo* D. p. & A. r. ut παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον Plutarch. Ἀνίημι *desisto* G. ut ἀνεῖναι τῆς φιλονεικίας Thucyd. *dimitto* A. ut ἐμὲ ἀνίει Il. ώ. *libero* A. p. & G. r. ut ἄνες τὴν πενθερὰν τῆς ζημίας Synes. *ignosco* D. p. & A. r. ut τι τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει Dem. &c.

Derivativa ferè exigunt casus primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivativa, si passivè capiuntur, casum solummodo regunt primitivi inclusi; sin activè, adsciscunt accusativum cum casu primitivi: Gen. ὑστερίζω *posterior sum* vel *venio*, ἀριστεύω *præstantissimus*

mus sum, ἡττάομαι *inferior evado*; ut μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν τοῦ βασιλέως Steph. ἀριστεύειν τῶν βαρβάρων Plutarch. ἡττᾶσθαι τῆς ἡδονῆς Xenoph. quia ὕστερος, ἄριστος, ἥττων genitivum regunt: μακρύνω *summoveo*, ἐκ τῆς πόλεως Budæus. πελάζω *propè sum*, τῶν νεῶν Soph. quia μακρὰν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθραίνω *inimicus sum*, ut ἐχθραίνουσι τοῖς ἐχθροῖς 2 Maccab. 10. 26. γλυκαίνω *edulco*, ut ἐγλύκηνάς μοι ἐδέσματα Psal. 55. 15. quia ἐχθρὸς & γλυκὺς regunt Dativum. Gen. vel Dat. ἀλλοτριοῦμαι *abalienor*, ὑμῶν Demosth. τοῖς Ἀθηναίοις Thucyd. quia ἀλλότριος regit genitivum vel dativum, atque alia hujusmodi.

Huc referuntur verba connotantia *incitamentum* vel *occasionem agendi*, quæ regunt accusativum personæ cum casu verbi inclusi, qualia sunt ποτίζω, παραπλάζω, γεύω, μιμνήσκω, ἀκουτίζω *facio potare, errare, gustare, recordari, audire*, &c. ut ὑμᾶς γάλα ἐπότισα 1 Cor. 3. 2. ποτίσει με τοῦ φαρμάκου Lucian. παρέπλαγξεν αὐτὸν τοῦ λόγου Philostrat. ἐγεύσας με εὐδαιμονίας Lucian. σὲ γεύω ἀκραῖον μέθυ Euripid. ἀναμνῆσαί τινα τῶν συγγραμμάτων Lucian. ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα Plato. ἀκούτισόν με τὴν φωνήν Cant. 2. 14. Legitur dativ. personæ ui verbi passivi inclusi; ut ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν Psal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Substantiva casus desiderant primitivorum: ἀκολουθητικὸς *sequax*, διανέμεσις *distributio*, &c. ut πάθεσιν ἀκολουθητικὸς ὁ νέος Aristot. ἡ νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμέσεως idem. quia ἀκολουθέω, διανέμομαι, regunt Dativum. Gen. & Dat. συγγνώμων *facilis in dandâ veniâ*, ut οἱ θεοὶ συγγνώμονές σοι τῶν ἁμαρτημάτων Xenoph. quia dicitur συγγινώσκω σοι τῶν ἁμαρτημάτων.

Derivativa tam verba quàm nomina alios quàm primitivorum casus adsciscunt, juxta regulas suprà traditas: v. g. πελάζω Dat. propter reg. pag. 145. l. 3. ut ὅς κε Βέβρυξι πελάσῃ Apollon. παρεκτικὸς Gen. pag. 135. l. 31. ut ὁ θεὸς τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρεκτικὸς Basil. δοτὴρ Gen. pag. 133. l. 11. ut πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα Æschyl.

Verbum derivativum quandoque regit casum suæ periphrasis. Gen. Ἀφηνιάζω *aspernor*, ὑπερασπίζω *defendo*, &c. ut ἀφηνιάζειν τῶν μαθημάτων Herodian. i. e. ἀποφεύγω ἡνίον, ὑπερασπίζω σου Nazianz. i. e. προΐσχομαι ἀσπίδα ὑπὲρ σοῦ. Dat. Ὁμοιοπαθῶ *similia patior*, ὁμοιοπαθεῖν τῷ Σαρδαναπάλῳ Aristot. i. e. ὅμοια παθεῖν. Accus. ἐπίκειμαι, ut ὅλον ὄρος ἐπίκειμαι Lucian. quia dicitur ὄρος ἐπικείμενον ἔχω. (sic ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι Actor. 28. 20.) Gen. & Accusat. Αἰτιῶμαι *caussam esse dico*, τοῦ ἀέρος μάλιστα τὴν φύσιν Theophrast. i. e. αἰτίαν εἶναι λέγω. Gen. & Dat. Ταμιεύω *quæstor sum*, τῶν παρ' ἄλλου Demosth. & τῷ Φιλίππῳ idem. quia dicimus ταμίας ὁ πνεύμων ἐστὶ τῷ σώματι τῶν πνευμάτων Plato.

Sæpè negligitur casus periphrasis; ut μισθοδοτεῖν τοῖς ὁπλίταις I
pro μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις.

Periphrasis regit casum verbi simplicis; ut ἔξαρνός εἰμι vel
μαι τοῦτο Dem. quia dicitur ἐξαρνοῦμαι τοῦτο. Frequentiùs verò ἔξ
εἰμι τούτου Isocrat.

Certa verba cum certis nominibus novam induunt significatio
ut ὁδὸν ἐλθέμεναι *insidiari* Il. ά. &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

VErba Substantiva εἰμὶ, ὑπάρχω &c. item. τυγχάνω *sum*, utri
nominativum expetunt; ut ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία 1 Joan.

Verbo τυγχάνω eleganter apponitur participium ὢν cum ali
mine; ut σαφρὸς ὢν τυγχάνεις Lucian. ἔτυχε γυμνὴ οὖσα idem. τ
τυγχάνεις idem. Interdum verbis aliis substantivis ὑπάρχω, εἰμὶ &
ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὢν Dem. φανερὸς ἦν δημοτικὸς ὢν Xenoph.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio verb
participio; ut χαίρειν ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην Sophocl. φανερῦ
μθὺς αὐτοῦ καταβάντος. Thucyd.

Genitivus.

Verbum substantivum, præcipuè εἰμὶ, cùm connotat *formam*,
dum, *dignitatem*, *consuetudinem*, *officium*, *indicium*, *possessionem*, v
aliquid pertinere genitivum postulat; ut ψυχῆς ἐστιν ἐρρωμένης He
an. (Sic γνώμης ἦν Zonar.) μὴ γίνου τοῦ ἐργοῦ ὅλος Heliod. Φρένει
ἀξιώματος μεγάλου Plutarch. πλούτου ἐστιν ὑβρίζειν Aristot. οὐχ
ἐστιν Actor. 1.7. ἔστι καλλωπιστοῦ τὸ περίεργον Isocr. πάντα θεῶν ἐστι L
χάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς Æschyl. & εἰμὶ τῆς πόλεως τῆσδε Plato.

Dativus.

Verbum εἰμὶ, & composita ἔνειμι, ἔπειμι, μέτειμι, πάρειμι, πρ
μι, σύνειμι, uti & alia verba substantiva, exigunt dativum persona
rei, cui aliquid attribuitur; ut οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον Luc. 1.7. (Sic
σιον οὐχ ὑπάρχει μοι Act. 3.6.) οὐκ ἐνῆν αὐτῷ κακία Xenoph. χάρις ἀ
σιν ἔπεισι Il. β'. κρειττόνεσσι μετεῖναι Il. δ'. παρεῖναι τῷ στρατ
Dem. ἡγεμόνι τέτταρας δεῖ προσεῖναι Xen. συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
9.18. Sic ἄπειμι, πρόσειμι; ut ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπεῖναι νομίζομεν ἀνδρ
φῶ Heliodor. ὑμῖν πρόσεστι μῖσος Demosth. quæ tamen duo geniti
regunt vi præpositionis; ut ὕπνος ἄπεστω ὀμμάτων Aristoph. πρ
τῶν πολιορκουμένων Dem. Eleganter dativo nominis adsciscitur da
participii; ut βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστὶ Dem.

Ut in superiore regulâ verbum substantivum pro ἔχω positum, sic ἔχω positum pro substantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει Demosth.

Additur quandoque verbo substantivo duplex dativus, intercedente καὶ pro σὺν: ut οὐδέν ἐστιν ἐμοὶ καὶ σοὶ πρᾶγμα Dem. Sæpe omisso ἐστι: ut τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι: Joan. 2. 4.

Dativus *rei* post verbum *est* positus pro nominativo apud Latinos effertur à Græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχθος Sophocl.

Occurrit etiam ejusmodi locutio τί ἐγένετο ὁ Πέτρος: i.e. τῷ Πέτρῳ Actor. 12. 18.

Regimen Passivorum.

Verba passiva, passivè etiam sive neutraliter significantia, præcipuè *vocandi*, *apparendi*, &c. admittunt nominativum post se; ut δίκαιός μου δίκαιος κληθήσεται Matth. 20. 13. ἔρωτι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. ἐσθλὸς ἀκούω idem. στῆ δ' ὀρθὸς Il. ω. ὄρθιοι εἰσὶν Oppian.

Passiva exigunt genitivum *agentis* cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ &c. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται Isocrat. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς Matth. 11. 19. παρεσκεύασται παρὰ θεῶν βίος Plato. ἐζηλώθην πρὸς τῆς γυναικός Sophocl. Similiter passivè significantia; ut τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν Xenoph. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν Isocrat. παρὰ πάντων Chrysost. ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἔπαθε Herodian. ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, παρὰ &c. ut ὑπὸ Σατράπαις διοικεῖσθαι Herodian. l. 6. γελᾶσθαι παρὰ πολλοῖς Philo. accusativum cum πρὸς &c. ut ἀπιστεῖσθαι πρὸς τοὺς δεσπότας Bud.

Adsciscunt dativum sine præpositione; ut πάντα μοι πεπράχθαι Demosth. quandoque genitivum subauditâ præpositione; ut γυναικῶν πολλαὶ πράξεις ἐτελέσθησαν Diodor. φίλων νικῶνται φίλοι Sophocl.

Cæteros casus passiva post se regunt more activorum suorum; ut παιδεύομαι ἱππικὴν Aristot. ἐπιστεύθη τὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως Lucian. ἀποστερεῖσθαι ἡδονῶν Aristoph. & τὴν ἀτέλειαν ἀποστερηθῆναι Dem.

Casus immediatè sequens activum communiter fit nominativus passivi, juxta regulam (pag. 150.) ut δότω αὐτῷ ἐξουσίαν Apocal. 2. 26. ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία Apoc. 6. 8. Interdum remotior casus fit nominativus, proximiore manente eodem; ut πιστεύω τοῖς ξένοις τὰ χρήματα Plutarch. πεπίστευμαι τὴν οἰκονομίαν 1 Cor. 9. 17. τὴν δ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι Euripid. in Andromachâ, quia dicitur ἁρπάζει μοι vel μου τὴν δε. Huc refer εὐαγγελίζομαι πτωχοῖς Luc. 4. 18. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται Luc. 7. 22.

Verbum medium pro ratione significationis activæ vel passivæ imitatur regimen utriusque vocis: ut βιάζομαι παῖδα Lucian. βιάζεσθαι ὑπὸ πλειόνων Thucyd. ἀγωνίζομαί σοι Zenoph. ἠγωνίσθη λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

NOnnulla Verba præcedentium classium regunt casus cum Adverbiis.

Ἄγχι: ut πελάσω ἄγχι τινός Epigr.
Ἅμα: ut σοὶ ἅμ' ἑσπόμεθα Il. ά.
Ὀπίσω: ut ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου Matth. 10.38. Atque alia hujusmodi.

Verba Ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι *affectus sum* gaudent adverbiis qualitatis καλῶς, κακῶς &c. sequente casu *objecti*, quem regunt eadem adverbia; ut φιλικῶς ἔχεις τὴν πραγμάτων Heliodor. ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν Plato. εὖ διάκειμαί σοι Isæus. δυσμενῶς ἔχω τῷ πράγματι Isocrat. ἀλλοτρίως ἔχω τινὸς vel τινὶ Demost. rariùs accusativum; ut ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ Herodian. Post eadem verba cum adverbiis similibus ponitur genit. *subjecti*. ut εὖ ἔχω ῥώμης vel συνέσεως Steph. δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως Lucian. τὴν ὄψεων διεσφαλμένως ἔχουσι Heliodor. l. 2. & cum sequentibus adverbiis ὡς, οὕτως, πῶς, ὅπως: ut ὡς ἔχω γνώμης Demosth. (Sic ὡς εἶχε τάχους Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε Steph.) οὕτως εἶχε τοῦ γένους Herodian. πῶς ἔχεις δόξης Plato. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης idem. non raro etiam ponitur accusativus; ut οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην Isocrat. ὡς vel οὕτως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην Demosth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt casus: ἥκω genitivum *rei*, *partis* &c. ut εὖ ἥκω χρημάτων Herodot. εὖ ἥκεις μορφῆς Lucian.

Permulta eleganter cum aliis adverbiis; ut πόῤῥω σοφίας ἥκεις Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

VErba composita cum præpositionibus regunt casus vi illarum: Si fuerint transitiva, casum remotioris substantivi cum accusativo propinquioris; sin intransitiva, casum tantùm proximioris.

Genitivum regunt composita cum ἀπὸ, ἐκ, πρὸ, ἀντὶ *ab*, κατὰ *contra*, *de*, περὶ *pro*, ὑπὲρ *super*, *pro*, cum aliis significantibus *ab*, *de*, *pro*; ut ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας Luc. 13. 12. ἐξελθεῖν τῆς πόλεως Act.

Act. 16. 39. περιέχει γλῶσσα διανοίας Isocr. ἀνέδυς τοῦ σκίμποδ@ Herodian. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων Rom. 11. 18. καταβέβληται τῆς ἄνω δόξης Gregor. ὑπέρκειται τῶν πόλεων Nazianz. ὑπερφρονῶ σου Sophocl.

Dativo gaudent composita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν, ἀντὶ *contra*, μετὰ *cum*, παρὰ *juxta*, ὑπὸ *sub*, ἐπὶ *in*, *ad*, *supra*, aliisque quæ significant *ad*, *in*, *sub*; ut ἐμμένειν τῇ πίστει Act. 14.22. εἰσοικίζειν ἑαυτῷ τὸ Χριστὸν Nazianz. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ Matth. 27.60. συζήσομεν αὐτῷ Rom. 6. 8. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε Act. 7. 51. οἱ μετοίχομαι Od. τ'. αἱ λύπαι παραπεπήγασι ταῖς ἡδοναῖς Isocrat. ὑπέχω τὴν κεφαλὴν ταῖς λίθοις Philostrat. ἐπέβαλλον αὐτοῖς χεῖρας Act. 4. 3. ἐπίστη αὐτῷ ὁ Κύριος Act. 23. 11. τοῖς ὑγροῖς ἐπινήχεται Alex. Aphrod. Sic ἀνατρέχω τοῖς χρόνοις Polyb.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μετὰ, διὰ aliisque significantibus *præter*, *trans*; ut παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν Matth. 15. 3. μεταφυτεύειν χώραν Constant. διαπερᾶν τὰ πελάγη Isocr. (Sic ὑπερενεγκεῖν τῶν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς Thucyd.) item διὰ *per*, μετὰ *ad*; ut διαπορεύομαι τὴν πόλιν Plutarch. μέτειμι γ' αὐτὸν Aristoph.

Dativum vel accusativum adsciscunt composita ab ἀμφὶ, περὶ *circum*; ut ἀμφιβαίνει μοι θράσος Euripid. πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε Il. ζ. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλεσθαι Aristot. τὰ τείχη τὴν πόλιν περιβάλλεσθαι idem.

Hæ præpositiones in compositis interdum alium regunt casum.

Ἀνὰ *ab*, ἀναδύομαι *emergo* gen. & accus. ut ἀνεδύσατο κρήνης Apollon. κῦμα θαλάσσης Il. α.

Διὰ *per*, διαδέρκομαι *perspicio* genit. ut νεφέλης διαδέρκεται Epigr. διάημι *perflo* gen. & accus. ut Πῶεα δ' οὐ διάησι Hesiod. διάησι [illegible] ὑπὸ ἐόντων idem.

Εἰς *in*, εἴσειμι & εἰσδύω *ingredior* dat. & accus. ut εἴσειμι τὴν εὐδοκίαν & τῇ εὐδοκίᾳ Steph. εἰσδύω σφίσι Herodot. εἰσδύειν τοὺς πόρους Alex. Aphrod.

Ἐν *in*, ἐμβαίνω *ingredior* dat. & gen. ut ἅρμασιν Il. ε. ὀρέων Soph.

Ἐπὶ *super*, ἐπισταλάω *destillo super* accus. ut ἱδρὼς στῆθος ἐπισταλάει Epigr. *in*, ἐπιβατεύω *innitor*, gen. vel dat. ut ἐπιβατεύειν ταῖς ὅλαις οὐσίαις Dem. τῆς ἐκείνου θεολογίας Gregor. ἔπειμι *invado*, ἐπιπορεύομαι *peragro*, ἐπιστρατεύω *bellum infero*, ἐπιτρέχω *incurro*, ἐφιζάνω *insideo* dat. & accus. ut ἔπεισιν αὐτοῖς Herodian. μιν Il. α. ἐπιπορεύομαι τοῖς ἀγροῖς, & τοὺς τόπους Plutarch. ἐπιστρατεύω ὑμῖν Thucyd. πόλιν Euripid. ἐπιτρέχει ὀφθαλμοῖς Chrysost. Ἀραβίαν Herodian. αἰθούσῃσιν ἐφίζανον Apollon. θῶκον Iliad. υ.

Παρὰ

Παρὰ *juxta*, παρακάθημαι *assideo* dat. & accus. ut παρακάθημαι τῷ Σωκράτει Aristot. τὸ βαλάντιον Synes.
Περὶ *pro*, περιβαίνω *circumeundo protego* gen. & dat. ut περιβῆναι ἀδελφειῦ κταμένοιο Il. ε. Πατρόκλῳ Il. ρ'.
Πρὸς *ad*, πρόσειμι *adeo*, προσπτύω *inspuo* dat. & accusat. ut πρόσειμι Σωκράτει Xenoph. τὸ δικαστήριον Æschin. προσπτύω τῷ καλῷ Athen. τὸ ὀφθαλμόν Hippocrat.
Ὑπὲρ *super*, ὑπερβαίνω *supergredior* gen. & accusat. ut ὑπερβαίνειν τοῦ πύργου Herodot. τοῦ οὐρανοῦ Chrysost.
Ὑπὸ *sub*, ὑποβάλλω *subjicio* gen. & dat. ut τάδε ὑποβάλλειν τοῦ φυτευτηρίου Theophr. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Θηβαίοις Æschin. ὑποδύω *subeo*, ὑποτρέχω *subcurro* dat. & accus. ut ὑποδῦναι τῷ ζυγῷ Plutarch. κίνδυνον Herodot. ὑποτρέχειν πλατάνῳ Plutarch. νησίον Act. 27. 16.

Eadem composita modò regunt casum vi significationis: ut περιοικοῦσι τὴν Ἀσίαν Isocrat. modò vi præpositionis: ut περιοικεῖ τὴν πόλει Thucyd. cujusmodi etiam sunt:
Ἀποφεύγω *effugio*, νόσον Demosth. τῆς φθορᾶς, 2 Pet. 1. 4.
Διαστείχω *transeo*, πόλιν Euripid. θαλάσσης Nonnus.
Διασεύομαι *cum impetu transeo*, λαὸν & τάφρου Il. β'.
Ἐκδύω *effugio*, ὄλεθρον Euripid. κακῶν idem.
Ἐξαλέασθαι *vitare*, Διὸς νόον Hesiod. τῶν ἐξαλέασθαι Apoll.
Καταλαλέω *obloquor*, τοῦ Φαβίου Plutarch. ὑμῶν 1 Pet. 2. 12.
Κατερῶ *idem*, οὐ γάρ με κατερεῖτε Plato. κατερῶ σου τῷ πάππῳ Xen.
Κατειρωνεύομαι *idem*, πράγματα & αὐτῶν Plutarch.
Εἰσέρχομαι *incesso*, ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλοὺς Lucian. εἰσέρχεται αὐτῷ δέος Plato.
Ἐπισκιάζω *obumbro*, αὐτοὺς Matth. 17. 5. σοὶ Luc. 1. 35.
Ἐπισκοτέω *obtenebro*, τὰς κόρας Dioscor. ταῖς κόραις idem.
Ἐμβλέπω *intueor*, ἅπαντας Marc. 8. 25. Πέτρῳ Luc. 22. 61.
Ἐπέρχομαι *incesso*, ἐπέρχεταί μοι δέος Lucian. με Bud.
Ἐπιψαύω *attingo*, τῆς γῆς Dioscor. πραπίδεσσι Od. θ'.
Προσψαύω *tango*, genit. (pag. 148.) τοῖς φορτίοις Luc. 11. 46.
Ἀντίκειμαι *opponor*, τοῦ γιγνομένου Aristot. ἀλλήλοις Idem.

Verba singularum ferè Classium regunt Casus cum Præpositionibus.

Quædam regentia communiter accusativum trahunt quandoque post se præpositiones πρὸς, εἰς &c.

V*Idendi*, δέρκονται ἐς ἥλιον Plutarch.
Commiserandi, οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτοὺς 1 Regum 8. 51.

Ma-

Maledicendi, βλασφημῶ frequentiùs cum præpositione : εἰς θεὺς Plato. περὶ Ἑλένης Isocr. κατὰ τινὸς idem.
Malefaciendi, ὑβρίζει εἰς παῖδα Demosth.
Transeundi, περῶ ἐπὶ οἴνοπα πόντον Hom. διὰ γήρως Xenophon. περαιοῦμαι κατὰ θάλασσαν Thucyd. Similiter sequentia :
Ἀκριβῶ *accuratè scio*, περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀκριβῶ Aristot.
Διώκω *persequor*, κατὰ σκοπὸν διώκω Philip. 3. 14.
Ἐνεδρεύω *insidior*, ἐπ' αὐτὸν Jud. 16. 2.
Κατοικέω *habito*, ἐπὶ τῆς γῆς Apoc. 13. 14. εἰς Αἴγιναν Isocr.
Λακτίζω *calco*, πρὸς κέντρα λακτίζειν Act. 9. 5.
Μοιχεύω *mæchor*, μετ' αὐτῆς Apoc. 2. 24.
Ὁμολογέω *confiteor*, ἐν ἐμοὶ pro ἐμὲ Matth. 10. 32.
Παίζω *illudo*, εἰς τοὺς ἀπαντῶντας Plutarch. πρός τινα idem. καθ' ἑαυτοῦ Nazianz.
Συνίημι *intelligo*, εἰς πάντα συνιέναι Psalm. 33. 4.
Τηροῦ πρὸς ταῦτα *cave hæc* Aristoph.

Regentia duplicem accusativum.

Rogandi, Αἰτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν Xen. (Sic Matt. 20, 20.) ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας Xenoph.
Docendi, Παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν Isocr. εἰς τέχνην Xenoph. ἐν τοῖς νόμοις idem.
Exigendi, Εἰσπράττεσθαι τιμωρίαν παρὰ τῶν ἐξυβρισάντων Heliod. l. 4.
Admonendi, προτρέπω *hortor* crebrius cum præp. εἰς ὁμόνοιαν προτρέψαι Demosth. πρὸς φιλίαν Plutarch. ἐπὶ τὰς ἀδικίας Isocr.
Celandi, ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλοὺς Plutarch. λόγους ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ 1 Regum 3. 18.
Vestiendi, Ἐνδῦσαι εἰς δέρμα Dioscor. ἐπὶ τοῖς θώραξι Plutarch. Item. περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις Apocal. 3. 5.
Constituendi, Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν Psal. 44. 15.
Adjurandi, Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ Matth. 26. 53.

Regentia Genitivum adsciscunt præpositiones ἀπὸ, ἐκ, &c.

Desinendi, παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς Psalm. 37. 8. ἀναπαύεσθαι ἐκ μακροῦ καμάτου Lucian.
Appetendi, Ὀρέγωσι πρὸς τὴν ὀχείαν Aristot. γλίχομαι περὶ ἐλευθερίης Herodot. ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς & πρός σε Psalm. 42. 1.
Excellendi, ἐν πᾶσι, πρωτεύω Plutarch. τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ κτῆνος Ecclesiast.

Distandi,

Distandi, διεῖχον ἀπ' ἀλλήλων Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)
Differendi, διαλλάττειν πρὸς ἄλλο Porphyr.
Aberrandi, τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν Il. ρ'. Similiter: Στοχάζομαι collimo, πρὸς τοῦτο Plato. Σπλαγχνίζομαι *misereri*, περὶ αὐτῶν Matth. 9. 36. ἐπὶ τὸν ὄχλον Matth. 15. 32. & ἐπ' αὐτοῖς Marc. 6. 34.
Nascendi, usitatiùs cum præpositione, ἀφ' Ἡρακλέους πέφυκε Isocr. ἐξ Ἡφαίστου ἔφυ idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων Luc. 15. 16. ἐπλήσθη ἐκ τῆς ὀσμῆς Joan. 12. 3.
Privandi, *Liberandi*, ῥῦσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ Matth. 6. τίς με ῥύσεται ἐκ θανάτου Rom. 7. 24.
Separandi, ὁ θάνατος χωρίζει ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν Arist. ἀπηλλοτριώθην πρὸς ἐκεῖνον Isocrat.
Arcendi, τοὺς υἱεῖς εἴργουσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν Xenoph. ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος Isocrat.
Prohibendi, sive *inhibendi*, ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὸ ἱμάτιόν σου μὴ κωλύσῃς τὸν χιτῶνά σου.
Sedandi, παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ Psalm. 34. 12.
Accusandi, τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας Joan. 8. ἐπ' ἀδικήματι Plutarch. εἰς ὑποψίαν αἰτιῶμαί σε Chrysostom. κατηγορεῖν κατ' αὐτοῦ Luc. 23. 14.
Damnandi, περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε Rom. 8. 3.
Absolvendi, ἀπαλλάττω σε περὶ τούτου Isocrat. εἰς τὰς δίκας Apthon. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με Psalm. 51. 2. Sic καθαρεύειν περὶ ταῦτα Polyb. ἐν τούτῳ Plutarch.
Item Δέομαι *oro*, δεήθητε πρὸς τὸν Κύριον Act. 8. 24. δέομαί σου ὑπὲρ τούτου Isocrat.

Regentia Dativum admittunt Præpositiones εἰς, πρὸς &c.

Commodandi, χρησιμεύουσι εἰς τὴν δημιουργίαν Cyrill.
Auxiliandi, συνηγορῶ ὑπὲρ σου Aristot.
Conveniendi, εἰς ἀμφοτέρους ἔπρεπε Epigr.
Fidendi, πιστεύειν ἐπὶ πᾶσι Luc. 24, 25. *fiduciam collocandi*, sæpius cum præpositione; ut πιστεύειν εἰς τὸ ὄνομα Joan. 1. 12. ἐπὶ τὸν Κύριον Act. 9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκὶ Philip. 3. 4. Quæ tamen leguntur sine præpositione; ut τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ 1 Ioan. 3. 23. τῷ Κυρίῳ Act. 18. 8.

Diffidendi,

Diffidendi, περὶ τούτων οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πιστεῦσαι Plutarch.
Obsequendi, annuendi, κατανεῶ ἐπὶ τούτοις Herodot.
Serviendi, θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ Lucian.
Repugnandi, ἀπεχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν Plutarch.
Certandi, πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλᾶσθαι Plutarch. ἐπὶ τὰ θεῖα idem. ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος Apocal. 12. 7. πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ Apocal. 13. 4. μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν Demosth.
Discrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι Phalar.
Renuendi, ἀνένευε πρὸς εὐχήν Homer.
Irascendi, vel *indignandi*, πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε Synes. εἰς νόμους χαλεπαίνω Plutarch. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις Lucian. ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγανακτεῖν idem. ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Matth. 20. 24. ἐν οἷς ἀπαρέσκομαι Nazianz.
Peccandi, ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς Thucyd. περί σε ἐξαμαρτάνω idem. μετ' ἀθανάτους ἀλιτέσθαι Hesiod.
Sequendi, ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων Demosth. (Sic μεθ' ἡμῶν Luc. 9. 49) ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι Isocrat.
Appropinquandi, ἐγγίζειν πρὸς αὐτόν Psalm. 32. 7. μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύραις Proverb. 5. 8.. ἤγγικεν ἐφ' ἡμᾶς Luc. 10. 9. ἐν μεγάροις *domum* Epigr. πελάζειν εἰς ὄψιν Euripid.
Occurrendi, ἀπαντῶ πρός σε Xenoph.
Incidendi, περιπίπτω εἰς τόπον Act. 27. 41. ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται Psam. 35. 8.
Impingendi, προσκόπτειν πρὸς λίθον Matth. 4.
Veniendi, crebriùs cum præpositione; σὺ ἔρχῃ πρός με Matth. 3. 14. & ἐπ' αὐτόν ibid. v. 16.
Innitendi, ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας Polyb. εἰς τὸν βουβῶνα Synes. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι Heliodor.
Sufficiendi, sæpiùs cum præpositione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον Chrysost. ἐπὶ τὴν παρασκευήν Plato.
Vacandi, σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ Phalar. ἐν προσευχαῖς σχολάζειν Chrysost. Affertur & Herod. ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον *rei militari vacant.*
Assuescendi, ἐθίζειν πρὸς τοὺς πόνους Lucian. σὺν τούτῳ ἔδει ἐθισθῆναι Xenoph.
Conversandi, ὁμιλῶ πρός σε Steph. παρ' ἀνδράσιν ἐσυνηθῆναι Hesiod.
Item sequentia.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*, πρός τι τῶν βρωμάτων Gregor.
Ἀτενίζω *intentè aspicio*, εἰς τὸν οὐρανόν Act. 7. 55.
Ἀντέχω *sustineo*, πρὸς τοὺς καμάτους Herodian.
Δοκέω *videor*, εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίη Lucian.
Πτύω *conspuo*, εἰς τὰ ὄμματα Marc. 8. 23.

Regentia

Regentia accusativum cum dativo.

Dandi, εἰς ἡμᾶς δέδωκαν τὸ θησαυρὸν Chrysost. sic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκτίνειν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον Plutarch.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρός με Marc. 9. 19.
Apparandi, sæpiùs cum præp. εἰς πόλεμον ἡτοιμασμένα Apocal. 9. 7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς Philip. 2. 25. εἰς Πέρσας Xenoph. παρὰ φορμίωνα ἔπεμπον Thucyd. Sic ἔγραψα πρός σε Julian.
Committendi, παραδοῦναι εἰς μνήμην Gaza. ἐπιστεύθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ εὐαγγέλιον 2 Thes. 1. 10.
Dicendi, ἔφησε πρὸς ἐμὲ Heliodor. l. 4. (Sic usitatissimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συνελάλουν Luc. 4. 36. μετ' αὐτοῦ Mat. 17. 3.
Respondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι Heliodor. l. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους Colos. 3. 9. πρός τινας Dem.
Nuntiandi, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς 1 Thes. 2. 9. ἐν τοῖς ἔθνεσι εὐαγγελίσασθαι Ephes. 3. 8.
Minandi, ζημίας ἀπειλῶ κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούοντος Plutarch.
Confitendi, ἀνομολογοῦνται πρὸς ἀλλήλους Plato.
Monstrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας Herod ot. φιλανθρωπίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται Chrysost.
Paciscendi, συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργατῶν Matth. 20. 2.
Conjungendi, τοὺς πεισθέντας καθάπτειν ἐπὶ τὴν γῆν Isocrat.
Aptandi, ἁρμόζω πρὸς τὸν καιρὸν Constant.
Miscendi, πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι Heliodor. l. 5. εἰς ὕδωρ Aristot. vel ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο Il. σ'. μιγνῦναι μετ' ὕσιας Plato.
Reconciliandi, διαλλάττειν τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας Isocrat.
Machinandi, μὴ τεκταίνου ἐπὶ φίλον κακά Prov. 3. 29. ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται Od. δ'. δυσμενέεσσι φόνου περὶ βουλεύσωμεν Od. π'.
Jurandi, ὤμοσε πρὸς ἐκείνους τάδε Thucyd. εἰς Οὐϊτέλλιον Plutarch. ἐν τῷ ναῷ Matth. 23. 16. καθ' ἑαυτοῦ Heb. 6. 13. Sic
Ἔχω χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν Act. 2. 47.
Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; πρὸς ἀλλήλους Thucyd.
Dativus acquisitivè positus variatur per præpositiones; ut ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα Luc. 9. 13. Φοβοῦμαι *metuo*, περὶ σοῦ Xenoph. περὶ τῷ Θεαγένει δέδια Heliodor. l. 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως Isocrat. ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ Glauc.

Regentia Genitivum vel accusativum.

Sentiendi, περὶ ὧν αἰσθάνεσθαι δοκεῖτε Thucyd.
Audiendi verba cum genitivo *loquentis* desiderant præpositionem; ut παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούειν Demosth. πρὸς δούλου Sophocl.

phocl. ἐξ ἐμοῦ 2 Cor. 12. 6. ἀπὸ πολλῶν ἀκήκοα Act. 9. 13. sic μανθάνω παρὰ πολλῶν Plato.

Gustandi verba postulant ἀπὸ vel ἐκ cum genitivo *partis*: ut ἀπὸ τῶν ψιχίων ἐσθίειν Marc. 7. 28. ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω 1 Cor. 11. 28. Item ἐπὶ τῷ σίτῳ ἐσθίειν Xen.

Recordandi, sive *mentionem faciendi*, περὶ τῆς ἐξόδου ἐμνημόνευσε Heb. 11. 22. ἀμφὶ Διώνυσον μνήσομαι Hom. hymn. in Bacchum.

Curandi, περὶ χρημάτων ἐμέλησαν Isocrat. περὶ τὸ πρᾶγμα φροντίζειν Alex. Aphrod. ἐπὶ σοι Heliodor. l. 2. ἐπιμελεῖσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Demosth. εἰς τὰ σὰ σπουδάζω idem. πρὸς ὑμᾶς idem.

Negligendi, περὶ τούτου ἀμελῶ Demost. πρὸς τὰ παρόντα ἀκηδιάσωμεν Basil.

Contemnendi, περὶ τῆς ἐξουσίας σμικρολογούμεθα Lucian.

Fruendi, accusat. & genit. cum præp. ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων Steph.

Communicandi, εἰς ἡμᾶς κοίνωσον Euripid. ἀνακοινοῦσθαι τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγὴν Pausan. κοινοῦσθαι πάντα μετ᾽ ἐκείνου Thucyd. σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα Steph.

Participandi, ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν 1 Cor. 10. 17. Similiter:

Ἀκοντίζω *jaculis peto*, εἰς τοὺς νεύτας Thucyd.

Ἀμύνομαι *defendo*, περὶ τῆς ἀδελφῆς & πρὸς τῆς πατρίδος Demosth. ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Plutarch.

Ὑπερβαίνω *ascendo*, κατὰ τὰ τείχη Arrian.

Ὑπονοέω *suspicor*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρός Epictet.

Regentia Accusativum vel Dativum.

Precandi, εὔχομαι πρὸς τὸν θεόν Thucyd. (sic 2 Cor. 13. 7.)

Blandiendi, ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι Lucian.

Convitiandi, σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον Suidas.

Acquiescendi, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς στέργειν Isocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν idem. εἰς ὃν ηὐδόκησεν Matth. 12. 18. Item

Λοχάω *insidior*, πρὸς τῇ πόλει Thucyd.

Regentia Genitivum vel Dativum.

Permutandi, ἀλλάττεσθαι τροφὰς ἀντὶ νομίσματος Aristot. ἀλλάττεσθαι τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου οὐδενός Isocrat. διαμείβεσθαι πρός τινα τὰ ἱμάτια Plutarch.

Auferendi, παρὰ τῶν ἄλλων οἰκέτας ἀφαιρεῖσθαι Isocr. μηδὲν ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης Plutarch.

Propulsandi, λάβε τὴν ἀπὸ μητρὸς ἄμυνον Apollon.

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

Imperandi, ἐν τοῖς ἕλλησιν ἐδυνάστευε Isocrat. ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας βασιλεύει Matth. 2. 22. ἐπὶ τὸ οἶκον Ἰακώβ Luc. 1. 33.

Abundandi, εὐπορῶ περὶ τὴ γνῶσιν Plato. περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον 2 Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι Rom. 15. 13. πλουσίω πρὸς τὴ ὕλην Alex. Aphrod.

Nomen caussæ, ἀπὸ τρόπων σοχάζομαι Phalar. ἐκπλήττεσθαι ; πρός τι Steph. ἐκ πονηρίας ἴσχυσε Φίλιππος Demosth. αἰσχύνομαι ἐπὶ πραγμάτων Isocrat. ἐν τοῖς ἔργοις Thucyd. διὰ τὴ ἡδονὴν ὀκνεῖν idem. φθείρομαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας Eph. 4. 22. ἐξίστασθαι πρὸς τὴ ὀσμὴν Aristot. ἐπὶ τινι μάλιστα ἀγάλλῃ; Xenoph.

Nomen instrumenti, δι' ὅπλων νικῆσαι Herodian. σιῶ τῷ ἐφιππίῳ κινεῶνα τῷ ἵππῳ σκεπάσαι Xenoph. πρὸς περόνῃ καταμύξαι χεῖρα Ilia. ε. τόνδ' ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ Sophocl. ὕψωσα ὑπὸ τὴ γλῶσσάν μου Psalm. 66. 15. ἁλῶναι εἰς πάγην Æsop. ἐπ' ἄρτῳ ζήσεται Matth. 4.4. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ ἄγξαις Psal. 32. 10. λέγει διὰ σόμα Sophocl. ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν Od. ξ'.

Nomen modi, παίζουσι διὰ σκωμμάτων Plutarch. κατὰ ζῆλον διώκω Philip. 3. 6. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας Thucyd. ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ Xenoph. ζημιοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον Greg. πρὸς βίαν χωρεῖν Aristoph. διαφέρειν εἰς vel πρὸς τὴ ἀρετὴν Plato. φροντεύειν περὶ σοφίαν Æschin. σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπικλασθῆναι Heliodor. l. 4. ἤνεγκεν ἐν μακροθυμίᾳ Rom. 9. 22.

Nomen partis, ἐκ τῆς οὐρᾶς λαμβάνεσθαι Lucian. Κλέωνα ἔπαισεν εἰς τὴ γαστέρα Aristoph. κατὰ τοῦ κρανίου Herodian. πατάσσω ἐπὶ κόρρης Demosth. εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει 2 Cor. 11. 20.

Nomen pretii, κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου Joel. 3. 3. ἐκ δηναρίου συνεφώνησας Matth. 20. 13. ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν Lucian. ἐν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν Demosth. (sic ἠγόρασαι ἐν τῷ αἵματι Apoc. 5. 9.) πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον Scholiast. Thucyd. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι Act. 8. 20.

Nomen temporis, ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου Demosth. ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας τεθνᾶσι Lucian. παρὰ πάντα τὸ χρόνον ἐπεβούλευσε idem. κατὰ μεσονύκτιον ὑμνεῖν Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες Luc. 5. 5. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον Act. 9. 33. ἐν ἔτεσι παμπλείστοις ἐβασίλευσε Herodian, ἀνὰ πᾶσαν νύκτα Pausan. ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι Act. 18. 20.

Nomen spatii, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἐξῆλθε τὸ αἷμα Apocal. 14. 20. ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴ πόλιν Apoc. 21. 16.

Nomen

Nomen *loci*, præpositionem exigit cum verbis significantibus motum
A loco, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων Act. 11. 27. χωρισθῆναι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Act. 18. 1. &c.
In loco, ἠσθένει ἐν τῇ Καπερναοὺμ Joan. 4. 46. κατ' ἄστυ πολλῷ Od. χ'. κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ Matth. 4. 13. &c.
Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Act. 12. 12. εἰς Πέργην Act. 13. 13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος Marc. 11. 1. ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου Xenoph. ἐπὶ Κέρκυραν Thucyd. ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι idem. παρὰ Χαρίκλειαν ἥκον Heliodor. l. 4. ἐν μεγάροις πελάζειν Epigr. cum adverbiis etiam; ut ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν Act. 17. 15. &c.

Verba composita cum Præpositionibus

Interdum repetunt post se Præpositiones vel suas vel alias ejusdem significationis. Suas; ut ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας Matth. 28. 2. εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον Act. 14. 14. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα Ephes. 5. 31. προσέχω τὸν νοῦν πρὸς τούτοις Aristoph. Alias; nempe
Ἀπὸ, ἐξ: ut ἐξ ἵππων ἀποβῆναι Il. ώ.
Ἐξ, ἀπὸ: ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ 1 Pet. 3. 11. item ἔξω: ut ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος Matth. 21. 39.
Σὺν, πρὸς: ut συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς Marc. 1. 27. μετὰ: ut συνεπέμψαμεν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν 2 Cor. 8. 18.
Πρὸς, ἐπὶ: ut προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν Matth. 6. 27. εἰς: ut προσαπτειν εἰς τοσαῦτα Polyb.
Ἀνὰ *ab*, ἀπὸ: ut ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας Demost. ἐκ; ut Θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως Gregor. *ad* εἰς: ut ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν Marc. 5. 14. πρὸς: ut ἀνήνεγκε πρὸς τὴν σύγκλητον Plutarch. ἐπὶ: ut ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν Luc. 19. 4.
Ἐν, εἰς: ut ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον Rom. 11. 24.
Ἀντὶ *contra*, πρὸς: ut τί δ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν Aristoph. sic ἀντέχειν πρὸς τὸ δεινὸν Heliod. l. 3.

Quædam verba proximum alia remotiorem casum regunt semper cum Præpositionibus.

Pertinendi, πρὸς τὸν χρηματισμὸν συντελεῖ Plutarch. συντελεῖ εἰς τὸν Ὀρχομενὸν idem.
Accipiendi, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ Marc. 12. 2.

Extendendi, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν Xenoph. & εἰς τὸν οὐρανὸν Aristot. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν λαόν Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν Xenoph. παρ' ἣν τὸ ὄρος τείνει Herodot.

Αἱροῦμαι *præfero* ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλὸν Arist. τὸν δὲ περὶ δέκα μνῶν ἑλοίμην Xenoph. ταύτην ἐξ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν προειλόμην Isocrat. Et multa his consimilia.

Plurima intransitiva, passivè sive naturaliter significantia exigunt plerumque præpositionem cum casu.

Ἀσχημονῶ *indecenter me gero*; ἐπὶ τὴν παρθένον 1 Cor. 7. 36.

Ἀχαριστέω *ingratus sum*; πρὸς τοὺς φίλους Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι *amicus sum*; πρὸς αὐτοὺς Dem. cum innumeris aliis.

Verba quædam regentia casus nominum cum præpositionibus elegantiam pariunt; quæ per verbum nomini affine aptè exponitur: Ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίστημι &c. item γίνομαι, εἰμί; ut ἄγειν διὰ μνήμης Synes. i. e. μνησθῆναι. ἄγειν διὰ τιμῆς idem. & ἐν τιμῇ Pausan. i. e. τιμᾶν. ἔχω δι' ἐλπίδος Herodian. i. e. ἐλπίζω. ἔχω σε δι' ὀργῆς Steph. i. e. ὀργίζομαι. (Omissâ interdum præpositione διά; ut ἔχω σπουδῆς *festino*, & ἔχω μνήμης *reminiscor* Constant.) ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν Euripid. i. e. αἰσχύνομαι. περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον Herodian. i. e. ἔσπευδον &c. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι Aristot. i. e. ἐπαινεῖν. καταστῆναι εἰς ἔχθραν Isocr. i.e. ἀπεχθάνεσθαι. εἰς φόβον Thucyd. ἐν φόβῳ Steph. i. e. φοβεῖσθαι· ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖ τὴν πόλιν Demosth. i. e. ἐπαισχύνει. Εἶναι περὶ τὴν ποίησιν & γίνεσθαι ἐν ποιήσει Isocr. i. e. ποιητὴν εἶναι. εἶναι ἐπὶ ταῖς πράξεσι Isocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι Demosth. & εἶναι vel γίνεσθαι περὶ πραγματείαν Isocrat. i. e. πραγματεύεσθαι.

Casus rei, post verba Latinis regentia duplicem dativum, variè effertur Græcis cum præpositione; ut τοῦτό μοι ἐστὶν ἐν βλάβῃ Thucyd. ἐν τιμῇ vel κόσμῳ Dem. πρὸς ἡδονὴν id. καθ' ἡδονὴν Heliod. l. 4. (i.e.) *hoc est mihi damno, honori, ornamento, voluptati.* γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον *fiat mensa* (illi) *scandalo* Rom. 11. 9. ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι *vitio vertere* Halicarn. Similiter genitivus *æqui, boni*; ut ἐν καλῷ τίθεσθαι Polyb. σὺν καλῷ Bud. (i.e.) *boni consulere.* ἐν μεγάλῳ ποιοῦμαί σε Themist. τίθεμαί σε Lucian. (i.e.) *magni te facio.*

Rariores sunt hujusmodi formulæ αἰνίττομαι τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα *per hoc significo aerem* Aristot. εἰμὶ κατὰ τὸν Αἰνείαν ἐν ταῖς μάχαις *sum par Æneæ in præliis* Philostrat. καταθεῖναι ταῖς μούσαις εἰς ἀγῶνα *provocare musas in certamen* Suid. εἰσιέναι περὶ γραφῆς *dicere causam* Demosth. atque his consimiles.

Regimen

Regimen Infinitivi.

Cùm duo verba immediatè concurrunt, posterius ponitur in Infinitivo: ut βουλόμεθα γνῶναι Act. 17. 19. Quibusdam adjectivis subjiciuntur infinitivi: ut ἄξιος κληθῆναι Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accusativo articuli neutro; ut ἔκρινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν 1 Cor. 2. 2. item genitivo, subaudito ἕνεκα; ut μετέβη τοῦ διδάσκειν Matth. 11. 1. vel post dictionem, quæ adsciscit genitivum; ut κατάρχομαι τοῦ καλεῖν Xen. ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι Luc. 1. 9. βραδεῖς τοῦ πιστεύειν Luc. 24. 25. rariùs post alias; ut ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι 1 Cor. 2. 2. ἕτοιμοι τοῦ ἀνελεῖν Act. 23. 15.

Infinitivus quandoque resolvi potest per ἵνα *ut* & Subjunctivum (quoties significat τελικῶς i. e. *finem* vel *causam actionis*;) ut δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν Matth. 14. 16. i. e. ἵνα φάγωσι· interdum per ὅτι, quòd & indicativum (quoties significat εἰδικῶς i. e. *speciem* vel *eventum actionis*); ut λέγω γεγονέναι Lucian. i. e. ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ita positus pro indicativo vel subjunctivo plerumque ante se habet accusativum; ut εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι 2 Cor. 10. 2. adsciscuntur simul nominativus & accusativus; ut οὐκ ἔφη αὐτὸς, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν Thucyd. *non dixit se, sed illum imperare.* Accusativus verò adjectivi non rarò consentit cum casu, qui subauditur in Substantivo præcedente; ut οὐκ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι Xenoph. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρῆσαι &c. Lucian. νεκυομαντεία.

Accusativus pronominis reciproci sæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζηλεῖν (subaudi ἑαυτὸν) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & post se nominativum expetunt, præcipuè εἶναι & γίνεσθαι, utrinque eosdem casus desiderant; ut ὀρεγόμενοι πρῶτος ἕκαστος γίνεσθαι Thucyd. πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν Isocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ἐστιν ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι Aristot. Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι Herodian. l. 1. Reperiuntur iidem casus post infinitivos aliorum verborum; ut συμβέβηκε τοῖς προεστηκόσι πρώτους ἑαυτοὺς πεπεικόσιν ἡσθῆσθαι Dem.

Omisso pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit post se nominativum pro accusativo; ut λέγω εἶναι φίλος Plutarch. Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη Lucian.

Aliquando sequitur accusativus à casu præcedente discrepans; ut τῷ συζαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι Lucian.

Infinitivus cum præpositione & articulo, sequente accusativo nominis, sæpè usurpatur loco subjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. i. e. ὅταν ἔλθῃ αὐτὸς. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα Luc. 8. 6. i. e. ὅτι μὴ εἶχεν.

ἔχειν· reddi etiam poteſt per genitivum participii & nominis abſoluti ſumpti viz. ἐλθόντ☉ αὐτοῦ.

Uſurpatur infinitivus indefiniti, vel futuri cum verbo μέλλω pro futuro omnium vocum; ut μέλλει ζητεῖν Matth. 2.13. μέλλει βαλεῖν Apocal. 2.10. μέλλει παραδίδοσθαι Luc. 9.44. ἔσεσθαι Act. 23.30. i.e. ζητήσει, βαλεῖ, παραδοθήσεται &c.

Infinitivus poſt οἷ☉, &c. adhibetur pro modo finito; ut οἱ θεοὶ οἷοι ὄντες μὴ μεταβάλλειν Plato.

Non raro abſolutè ponitur infinitivus αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὰ βέλτιστα Lucian. Contempl. Sæpiùs ſubaudito, ὡς, ὅσον, δεῖ, &c. ut σὺν τῷ θεῷ φάναι Theodoret. δοκεῖν ἐμοὶ Dem. &c.

Frequens eſt uſus infinitivi pro imperativo, potiſſimùm apud poetas, præeunte accuſativo aut etiam nominativo; ut ἀκούε, σίγα, τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς ἀρετῆς Lucian. Σὺ δὲ Κλέαρχε, αἴρων δὲ τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπελθεῖν Thucyd. l. 5. Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9.3. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι μήτε προσέχειν αὐτῷ Lucian. Rhetor. præcept. μήποτε σύγ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι Il. ε. ὡραῖ☉ δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι Heſiod. μὴ πλουτεῖν ἀδίκως & multa hujuſmodi apud Phocyl.

Pro gerundiis & ſupinis uſurpantur infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum cum genitivo articuli poſt ſubſtantivum, adjectivum, vel adverbium ἕνεκα; ut καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι 1 Pet. 4.17. σοφοὶ τοῦ κακοποιῆσαι Gregor. οὐδὲν ἄπιστον πράττειν τοῦ νικᾶν ἕνεκα Lucian.

Gerundium in *do* exprimitur per infinitivum cum præpoſitionibus ſignificantibus *a, de, e, ex, in, pro*: ἐκ, περὶ, &c. ſequente genitivo articuli: ἐν, ἐπὶ, &c. ſequente dativo; ut ἐκ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ' ὑπομένειν Demoſth. 2. Philip. περὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι τοὺς κακῶς βουλεύεσθαι δεῖ idem. ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἥδιστ☉ βί☉ Soph.

Gerundium in *dum* effertur per præpoſitiones quæ ſignificant *ad, ob, propter, inter, ante*: πρὸς, εἰς, ἐπὶ &c. plerumque cum accuſativo articuli: ut πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με Matth. 26.12. χρὴ τὸν δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν χεῖρα δεσπότου Lucian. ἐπὶ τὸ πείθεσθαι ὁδὸς ἐστὶ Xenoph. rariùs cum dativo: ut σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς Εὐδοκεῖν αἱ μέριμναι Anacreon. item ἅμα τῷ λέγειν Moq.

Poſt adjectivum ſæpiſſimè negligitur præpoſitio vel articulus: ut ἄρισ☉ ἀκοντίζειν. Herodian. θεῖν ἀνέμοισιν ὁμοῖοι Il. κ. ὀξεῖς ἐκχέαι αἷμα Rom. 3.15. Interdum poſt aliam dictionem: ut ὥρα ἀπιέναι Lucian. οὐκ εὖ πέφυκε πλεονεκτῆσαι Demoſth.

Adhibetur interdum infinitivus pro gerundivi voce, præſertim

poſt

post verba *dandi*; ut δὸς ἐπιστολὴν τῷ θεράποντι φέρειν Xenoph. ἔδωκαν αὐτῷ ὄξος πιεῖν Matt. 27.34.

Cum significatur *necessitas*, usurpatur verbale neutrum in τέον, quod vulgò vocatur *adverbium positionis*; ut οὕτω δὴ ποιητέον Lucian. interdum in plurali; ut οὐκέτι πιστευτέα Lucian. Quandoque additur verbum ἐστὶ; ut ἀντιληπτέον ἐστὶ Demosth.

Hujusmodi verbalia postulant dativum *agentis*; ut βαδιστέον μοι Plutarch. reliquos casus more suorum verborum; ut νέοις ζηλωτητέον τοὺς γέροντας Simonid. συνεκποτέα σοι ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα Aristoph.

Interdum verbale in τὸς ponitur pro τέον; ut ζητητὸν ἀνθρώποις Soph. οὐκέτι πιστὰ γυναιξὶ Od. λ'. οὐ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς Dem. Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbiis vel præpositionibus usurpantur pro gerundiis in *dum*; ut μεταξὺ λέγοντος Lucian. Somn. & μεταξὺ τῶν λόγων Idem. Judic. *inter dicendum*, διὰ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν Idem in Dial. Menipp. & Charon. (i. e.) *inter navigandum*.

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore supino, post verba significantia *motum ad locum*; ut τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; Matth. 11.

Pro posteriore, post adjectivum; ut λέγειν αἰσχρὸν Ephes. 5. 12. affertur post substantivum adjective sumptum; ut τοὔνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι Herodot. pro φοβερόν.

Infinitivus regi potest ab infinitivo; ut προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπειπεῖν Isocrat. Interdum duo infinitivi proxime collocantur, quoquo modo discrepantes; ut ὥστε βραχὺ ἐμοὶ δεῖ θεῖναι, φράσαι Demosth. plerumque vel terminatione vel numero syllabarum; ut ποιῆσαι νηστεύειν Luc, 5.34. τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν Demosth. διοικῆσαι σφᾶς ἐφ᾽ οἷς ἐξεῖναι ἀποκτινῦσαι idem. φημὶ δὲ χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας idem. de Rhod.

Regimen participii.

PArticipia servant regimen suorum verborum; ut οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ᾽ ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν Chrysost. πεπραγμένον αὐτῷ Luc. 23.15. θέλων ἀποκτεῖναι Matth. 14.5.

Participia cum fiunt adjectiva genitivo gaudent; ut δεχόμενος φωτὸς Lucian. in ψευδόμ. ποθοῦντες εὖ εἰδὼς Il. ε.

Non semper possunt participia græca participiis latinis commodè reddi: adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi, pro adverbio, substantivo, &c.

Pro Infinitivo crebriùs usurpatur participium, consentiens plerumque cum nominativo verbi præcedentis; ut Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ Xen. pro ἐσθίειν & πίνειν. Potissimum verò post verba *sentiendi*, *cognoscendi*, *recordandi*, *existimandi*,

perseverandi, desistendi, monstrandi, deprehendendi, aliaque *affectionem* significantia; ut αἰσθάνομαι νοσῶν Xen. δεῖξω ἰδών Lucian. ἴσθι δύσπο]μος γεγώς Sophocl. μέμνημαι ποιήσας Lucian. νόμιζε ἀποκ]ενῶν Xen. διατελεῖν εὐνοῶν Βυζαν]ίοις Dem. de Corona. ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5.4. μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες Thucyd. δείξω vel φαίνε]αι πεποιηκώς Dem. σκοπούμενος εὕρισκον τοῦτο διαπραξάμενος Isocrat. sæpissimè verò participium ὤν ponitur pro εἶναι; ut ἐξελέγχομαι ξένος ὤν Dem. μέμνησο ἄνθρωπος ὤν Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut ᾔσθοντο πεφευγότος Ἀντωνίου Plutarch. μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα Plato. Accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione διὰ, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Soph. i. e. διά σε, vel σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba σύνοιδα, συνεπίσταμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adsciscunt participium vel in recto vel potius in dativo; ut σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν Plato. συνήδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι Dem. συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ψεῦδος λέγον]ι Lucian. ver. hist. & αὐτῷ πονηρὰ δρῶντι Idem in Tyranno. συγγινώσκουσιν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς Herodot. γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδώσων i. e. ἀποδώσειν Thucyd. ἀκούσας μὲν ᾑρημένος i. e. ᾑρῆσθαι idem. & in obliquo; ut ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνει Demosth.

Pro verbo finito frequens est participii usus; ut τίς ἐμὲ πατάξας Sophocl. οὔπως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujusvis temporis cum articulo præpositivo usitatissime ponitur pro subjunctivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Mat. 7. 8. pro ὃς αἰτεῖ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες Philip. 3. 19. interdum solus articulus omisso participio; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς pro ὃς εἶ Matt. 6.6.

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut ἀρκείτω μένων i. e. ὑπαρχέτω Sophocl. præcipue ἔχω pro εἰμί; ut πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας Heliodor. l. 5. i.e. ἐθαύμασα. εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν ἡ πονηρία καταστήσασα ἔχει Dem. pro κατέστησε. item φθάνω, οἴχομαι; ut ἔφθην διαδραμών Dem. i. e. διέδραμον. οὐ φθάνω βρέξας i.e. οὐκ ἔβρεξα Lucian. Menipp. & Tant. ᾤχετ' ἄγων, ᾤχετ' ἔχων Dem. Phil. 1. i.e. ἀπήγαγε.

Usitatissime fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis; ut εἰ κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἔσται &c. Demosth. εἰρηκὼς κυρεῖς Sophocl.

Participium

Participium perfecti vel indefiniti, significantium activè de re præterita, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi?* præterquam ubi respondet latinum deponens; ut τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη *hoc locutus exspiravit* Act. 7.60.

Perspicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis participium elegantiùs sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum*, *dum*, *quod*, *ut*, interdum *si*, *nisi*, *etsi*, &c. ut τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἔπραττες ξυλουργικά. Proverb. *cum sis faber* &c. πληγὰς λήψομαι ἀπολιπὼν τὸ ποιμνίον Lucian. *si deseruero*, &c. Nonnunquam redditur per gerundium; ut αἱρεῖσθαι ἀπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ Xenoph. *aggrediendo quam sustinendo* &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ usurpatur pro verbo & copulâ καὶ; ut ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες *insurrexerunt & consultârunt ut caperent & vincirent illum* Lucian. ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε *cum resurrexisset & sustulisset* &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, uti & nomen adjectivum loco adverbii verbis adjungitur; ut τολμήσας εἰσῆλθε Marc. 15. 43. τελευτῶντες ἐπείσθησαν Demosth. i.e. τὸ τελευταῖον. interdum participium cognatæ significationis; ut ᾤχετ' ἀπιὼν Demosth. in SS. passim emphaseos causâ; ut ὑπομένων ὑπέμεινα i. e. *vehementer expectavi* Psalm. 40. 1. Resoluto verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur δῆλος, φανερὸς & similia pro adverbio *palam*, &c. ut δῆλος ἦ συκοφαντῶν Lucian. ποιῶν φανερὸς ἦν Aristot.

Participium cum verbis λανθάνω, τυγχάνω frequentiùs redditur per verbum, λανθάνω per adverbium *clàm* vel *imprudenter*, τυγχάνω *fortè*; ut ἔλαθεν ἐκπλεύσας *clàm enavigavit* Bruti epist. ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους *imprudenter in medios hostes incidit* Thucyd. sic λαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους Heb. 13.2. Reperitur etiam hujusmodi constructio, ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν *clàm interfecerunt*.

Similiter verbum φθάνω cum participio *prius*; ut ἐπαίνου ἄξιος, ἐὰν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. & cum infinitivo, sequente sæpiùs particulâ πρὶν; ut ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἀπολαβεῖν Plutarch. quandoque participium illius cum aliis verbis; ut ἑαυτὸν κατηγόρει φθάσας Lucian. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος Il. ε. Optativus verbi φθάνω cum participio & particulis οὐκ & ἂν, affirmat vel negat id plane futurum, quod participio significatur; ut οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων *planè morietur*, *mortem non effugiet* Viger. οὐκ ἂν φθάνοις τὴν Ἑλλάδα μεμαθηκὼς *nunquam græcam linguam disces* idem.

Pro Substantivo reperitur participium: ut μεστὸς ἦν θυμούμενος Soph. i.e. θυμοῦ. μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν i.e. ἀγανακτήσεως Dem.

Regimen Impersonalium.

Impersonalia, manente significatione, imitantur personalium constructionem.

Genitivum regit

Ἐςὶ *officium est*; ut οὐχ ὑμῶν ἐςὶ γνῶναι χρόνους Act. 1. 7.

Dativum adsciscunt

Ἐςὶ, ἔνεςι, ἔξεςι, πάρεςι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licet, concessum est*; ut ἱερεῦσιν Λακεδαιμονίοις ἐξὸν ἐςὶ Demosth. ἔνεςί σοι πράττειν Lucian. ἔξεςί σοι ἔχειν Marc. 6. 18. πάρεςι τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιςα Demosth. μηκέτι χωρεῖ αὐταῖς ἐργαζομέναις Aristot. πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν Demosth. παρέχει μοι ἄρχειν Herodot. ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε φοιτᾷν Demosth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν idem.

Δοκεῖ *videtur* cum compositis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε; ut ἔδοξε τοῖς ἀποςόλοις Act. 15. 22. μετέδοξέ σοι Lucian. ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπουδὰς ποιήσασθαι Xenoph.

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par est*: ut ἔοικε νέῳ πληγέντι ἀποφέρειν Plato. προσέοικε τῷ παρόντι Greg. Σφῶιν μὲν τ' ἐπέοικε Ἐςάμεν Il. δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit*: ut καθήκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι Synes. προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν Aristoph. καθὼς πρέπει ἁγίοις Eph. 5. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit*: ut ποδαγρικοῖς ἀρήγει Dioscor. συμφέρει αὐτῷ Matth. 18. 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum est*: ut εἵμαρταί σοι Steph. παθεῖν πέπρωθ' ἑκάςῳ Athen.

Ἀρέσκει *placet*: ut ἀρέσκει μοι παίζειν Steph.

Ἀπαρέσκει *displicet*: ut ἀπήρεσκεν αὐτῷ Laert.

Ἀρκεῖ *sufficit*: ut ἀρκεῖ ἡμῖν Joan. 14. 8.

Ἡβᾷ *vigor est*: ut ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν Æschyl.

Εὐημερεῖ *prospere succedit*: ut Θήβαις εὐημερεῖ Soph.

Παρείκει *facile est*: ut ὅσον ἂν ἑκάςῳ παρείκῃ Steph.

Σημαίνει *signum datur*: ut τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε Herodot.

Συμβαίνει *contingit*: ut συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς 2 Pet. 2. 22.

Omnia denique impersonalia ex passivis & passive significantibus facta dativum adsciscunt *agentis* vel *acquisitive* positum: ut αὐτοῖς παρεσκεύαςο Thucyd. τοῖς Ἕλλησιν ἐμαλλιέρησε Herodot. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν Matth. 7. ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Euripid.

Dativum personæ cum Genitivo rei

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χρὴ *opus est*; ut δεῖ μοι πολέμου Lucian. δεῖταί μοι τούτου Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πείρου Dem. προσδεῖ διδασκαλίας ἐμοί Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει Demosth. χρή σοι φίλων Euripid.

Ἀμελεῖται *negligitur*; ut ἠμέληται τῶν πάντων τοῦ νομοθέτῃ Æschin.

Διαφέρει *interest*; ut διαφέρει μοι τούτου Demosth.

Μέλει *curæ est*; ut μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ 1 Cor. 9. 9.

Μεταμέλει *pœnitet*; ut μετεμέλησεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων Isocrat.

Μέτεστι *interest*; ut τῆς διακονίας ἐμαυτῷ μέτεστι Demosth.

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου *censes ad se pertinere bona ejus* Dem.

Δεῖ & χρὴ *opus est* junguntur interdum accusativo personæ apud poetas; ut οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ Euripid. οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς Od. γ. ἀποδεῖ *deest* reperitur junctum accusat. rei (subaudito κατὰ Steph.) & genit. personæ; ut ῥάμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων οὐδενός Thucyd.

Δεῖν *deesse* absolute ponitur cum genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut μικροῦ δεῖν Lucian. sequente etiam alio infinitivo; ut μικροῦ δεῖν ξηρὸν εἶναι idem.

Accusativum

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει *oportet*; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν Matth. 16. 21. χρὴ τὸν δοῦλον προσμένειν τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου Lucian. ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι Thucyd. Δεῖ & χρὴ interdum regunt dativum apud poetas; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν Sophocl. (Sic ἐμοὶ δεῖται φέρεσθαι idem.) ἄλλῳ γὰρ ἢ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν idem.

Impersonalia pleraque vi sequentis infinitivi post se recipiunt accusat. loco sui dativi, præsertim vero sequentia: ἐνδέχεται, εἵμαρται, ἔοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει; ut οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι Luc. 13. 33. νῦν δέ σε εἵμαρται ἁλῶναι Od. ε. λαὸς οὐκ ἔοικ' ἐπαγείρειν Il. α. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν Act. 22. 22. πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι Plato. τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς δικαίας εἶναι προσήκει Demosth. (& προσήκει με ποιεῖν ταῦτα Steph.) συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι Act. 21. 35. συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι Joan. 18. 14. Sic οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι διατριβὰς Chrysost. οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς Luc. 5. Accusativi τι, τοῦτο, μηδέν, &c. quibuslibet impersonalibus subjiciuntur; ut ὥσπερ τι ἐνδεῖν τῷ Θεῷ Lucian. οὐδέ τι σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης Homer. οἴμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν Aristoph.

Nonnulla impersonalia casum regunt cum præpositione, ut μέλει τῇ συγκλήτῳ περὶ τούτων Polyb. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου Dem. 8 c.

Participia

Participia

Verborum impersonalium eodem cum ipsis regimine potiuntur; ut ἐνὸν αὐτοῖς σώζεσθαι καὶ σώζειν Herodian. l. 8. additur participio verbum; ut ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν Matth. 12. 4. πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι 1 Cor. 11. 13.

Hujusmodi participium usitatissime ponitur loco genitivi absolute sumpti: ut ἐξὸν φυγεῖν, ὀλίγοι δέησαν ἁλῶναι Plutarch. (legitur ὀλίγου δεήσαντος Xenoph. ἀναβ. ί.) δόξαν δὲ ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα Plato.

Impersonaliter accipiuntur οἷόν τε, εἰκὸς, δυνατὸν &c. ut ἐμπέροις μόνοις οἷόν τε συνδιαιταπωρεῖν Sophocl. οὐκ εἰκός μοι πράττειν Thucyd.

Regimen Adverbiorum cum casibus. Genitivus post Adverbia.

Adverbia multa *quantitatis*, *loci*, *temporis*, *numeri*, *seperandi*, *ordinis*, *causæ*, genitivum post se recipiunt.

Quantitatis: Ἅδην *abundè*: ut τοιούτων ἅδην ἔχομεν Plato.

Ἅλις *satis*: ut ἅλις δρυὸς Proverb.

Loci: Ἄλλῃ, ἀλλόθι, *alibi*: ut ἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη Sophocl. ἄλλῃ τῇ τῆς οἰκίας Xenoph. ἀλλόθι πάτρης ἄλετο Od. ρ'.

Ἀνάμεσον, poet. ἄμμεσον, καὶ ἀμμέσον *inter*, *unà*, *cum*: ut πολλοῖς μὲν ἄμμεσον αὐτοῦ Hesiod. ὕδωρ κατάμεσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος Achill. Tatius.

Ἄντα *coram*: ut ἄντα παρειάων σχομένη κρήδεμνα Od. ύ ἔναντα *contra*: ut ἔναντα Ποσειδάωνος ἵστατο Il. ύ.

Ἀντικρὺ, ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ *ex adverso*: ut ἀντικρὺ Χίου Act. 20. 15. ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς Dem. καταντικρὺ τῆς ὄψεως Thucyd.

Ἄνω *supra*: ut ἄνω τῆς γῆς Constant. item ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπάνωθι, ὑπεράνω &c. ut ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου Herodot. ἐπάνω πέντε πόλεων Luc. 19. 19. τῆς κήλης ἐπάνωθι Epigr. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς Ephes. 1. 21.

Ἄποθεν vel ἄπωθεν *procul ab*: ut ἄποθεν Ἄλβης Plutarch. ἄπωθεν ὄλπης Thucyd. item ἀποπρό, ἀπόπροθε, θεν, θι *idem*: ut τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν Il. ή. κηδέων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ Calab. ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων Apollon. ἀπόπροθι φωτὸς Hesiod.

Ἆσσον *propè*: ut τείχεος ἆσσον ἴτην Il. χ'.

Ἑκὰς *longè*: ut νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν Od. σ'.

Ἑκατέρω, ἑκατέρωθεν *ex utraque parte*: ut ἑκατέρω τοῦ μεγάρου Herodot. ἥρτητο ἑκατέρωθεν ἀμφοῖν Parthen. ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν Il. γ.

Ἐκεῖσε *illuc*, *eò*: ut ἐκεῖσε τοῦ λόγου ἀνείμι Herodot.

Ἐκτὸς *extra*: ut ἐκτὸς τοῦ σώματος 1 Cor. 6. 18. παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων Act. 26. 29. Ἔκτοσε, ἔκτοθε, θεν, ἔκτοθεν, θι *idem*: ut θύρη ἔκβαλον ἔκτοσε χειρὸς Od. ξ'. κακῶν ἔκτοθεν ἁ πάντων Hesiod. ἔκτοθεν ἄτης εἶναι Apollon. ἔκτοθι τύμβου Nonn.

Ἔμπλην *prope*: ut Βοιωτῶν ἔμπλην Il. β'.

Ἔναγχος *nuper*: ut ἔναγχος τοῦ χρόνου Halicarn.

Ἔναντι, ἀπέναντι, κατέναντι *coram*: ut ἔναντι τοῦ θεοῦ Luc. 1. 8. ἀπέναντι ὑμῶν Matth. 21. 2. κατέναντι τοῦ ἱεροῦ Marc. 13. 3.

Ἔνθεν *hinc, illinc*: ut ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης Aristot.

Ἐνιαχοῦ *alicubi*: ut ἐνιαχοῦ τῶν λόγων Plutarch.

Ἐνταῦθα *ibi, eò*: ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἶ vel ἦλθον Plato.

Ἐντὸς *intus*, ut ἐντὸς τοῦ ποτηρίου Matth. 23. 26. ἔνδοθεν, θι, ἔντοσθε &c. *idem*: ut ἔνδοθεν στέγης Sophocl. ἔνδοθι πάτρης Parthen. ἔντοσθε δόμων Hesiod.

Ἔξω *extra*: ut ἔξω βελῶν Proverb. ἔξωθεν *idem*: ut ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου Marc. 7. 15.

Ἐνώπιον & κατενώπιον *coram*: ut ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Act. 10. 4. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ 2 Cor. 12. 19. κατενῶπα & κατένωπα *idem*: ut κατενῶπα Δαναῶν ταχυπώλων. Il. ό.

Ἐπέκεινα *trans*: ut ἐπέκεινα Βαβυλῶνος Act. 7. 43.

Ἐπιπολὺ, παρεπιπολὺ *longè, procul*: ut ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης Thucyd. παρεπιπολὺ τῆς ἐλπίδος εἴρηται Bud.

Ἔσω *intus*: ut ἔσω τῆς αὐλῆς Marc. 15. 16.

Ἑτέρωθι *ex aliâ parte*: ut ἑτέρωθι τῆς εἰκόνος ἄλλοι ἔρωτες παίζουσι Lucian. ἑτέρωθεν *idem*; ut ἑτέρωθεν ἑταίρου Od. λ. v. 83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρωσε *utrinque*; ut ὤμων ἀμφοτέρωθεν Il. ψ'. v. 628. ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε Il. μ'. v. 207.

Εὐθὺς, ὺ *rectâ ad*: ut ἄγει ἡμᾶς εὐθὺ Βαβυλῶνος Xenoph. εὐθὺς ἔτεινε τοῦ οὐρανοῦ Lucian. item εὐθὺς τοῦ δράματος *statim ab initio fabulæ*, Aristoph.

Ἰθὺ ὺς *rectà ad*: ut ἰθὺ τοῦ Ἴστρου ἔπλεον Herodot. ἰθὺς μητρὸς ἴω Od. ό.

Ἴκταρ *propè*: ut ἴκταρ Διὸς ἥμενοι Æschyl.

Ἵνα *ubi*: ut οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ Sophocl.

Κάτω *infra*; ut κάτω τοῦ λειμῶνος ὕδωρ διέῤῥει Tatius. ὑποκάτω τῆς συκῆς Joan. 1. 51.

Κρύβδα vel κρύφα *clam*: ut κρύβδα Διὸς Il. σ'. κρύφα τῶν παρθενίδων Parthen. sic κρύβδην τινὸς Budæus.

Λάθρα vel λάθρη *clam*: ut ᾤχετο λάθρη ἐμεῖο Od. ρ'.

Μακρὰν *longè*: ut μακρὰν ἀνθρώπων Lucian.

Μεσηγὺ, ὺς, vel μεσσηγὺ, ὺς *inter, in medio*: ut Κρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν Apollon. ὤμων μεσσηγὺς Il. έ.

Μεσσόθι *in medio*: nt μεσσόθι νηὸς Apollon.

Με-

Μεταξὺ *inter, intra, in medio:* ut πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος χείλεος ἄκρου Proverb. μεταξὺ τοῦ ναοῦ Matth. 23. 35.
Νειόθι *in imâ parte:* ut νειόθι λίμνης Κεῖσται Il. φ.
Νέρθε, εν *infra:* ut νέρθεν γῆς Od. λ. sic ἔνερθε, εν, ὑπένερθε, εν: ut θώρηκος ἔνερθε Νύξεν Il. λ'. ποδῶν ὑπένερθε Hesiod.
Ὁπήποτε *ubicunque:* ut ὁπήποτε κατοικοῦντες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας Plutarch.
Ὄπισω *pone, post:* ut ὀπίσω μου Luc. 4. 8. sic ὄπισθεν, ἐξόπισθεν, κατόπισθεν, κατόπιν &c. ut ὄπισθεν Ἰησοῦ Luc. 8. 44. ἐξόπισθέν μου Aristoph. κατόπισθεν ἐὰν κυνοσούρας ἄρκτε Aratus. κατόπιν ἑορτῆς ἥκειν Plato.
Οἷ, οἷπερ, οὗ *ubi, quò:* ut οἷ ἀσελγείας προελήλυθε Dem. οἷπερ ὁδοῦ Spohocl. οὗ γῆς εἰσὶν Euripid. item ποῖ, ὅποι, ποῦ, ὅπου: ut ποῖ γῆς Aristoph. ὅποι γῆς Suidas. ποῦ τύχης ἕστηκα Sophocl. ὁπόποτε γῆς εἰμὶ Synes.
Οὐδαμοῦ & οὐδαμόθι *nullibi:* ut οὐδαμοῦ γῆς Aristides. οὐδαμόθι τῆς γῆς Lucian.
Πάντῃ *undequaque:* ut πάντῃ τοῦ σώματος Galen. πάντοθι, πάντοσε, πανταχοῦ, πανταχόσε, ἁπανταχόσε, ἁπανταχόθι, όθεν: ut πάντοθι πόντης Arat. πάντοσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς Lucian. πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης Chryso. ἑαυτὴν καθαίρει πανταχόσε τοῦ σώματος Alex. Aphrod. ἁπανταχόσε τοῦ πεδίου Plutarch. ἁπανταχόθι, όθεν τῆς γῆς Steph.
Πάρος *præ, ante:* ut στεῖχε δωμάτων πάρος Sophocl. πάροιθε, προπάροιθε, πρόπαρ *idem:* ut θῆκε πάροιθε ποδῶν Apollon. τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν Hesiod. πρόπαρ Ἑσπερίδων Hesiod. Theog.
Πέλας *prope:* ut Τηλεμάχου πέλας ἵσατο Od. ὀ.
Πέραν *ultra:* ut πέραν τοῦ Ἰορδάνου Matth. 4. 15. item ἀντιπέραν *ex adverso:* ut ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας Luc. 8. 26.
Πῆχος *quo?* ut πῆχος γῆς Lucian.
Πόθεν *unde?* ut πόθεν εἰς ἀνδρῶν Od. ὀ.
Πολλαχοῦ, πολλαχῆ *multis in locis:* ut πολλαχοῦ γῆς Aristot. πολλαχῆ τοῦ [illegible] Idem.
Πρόσθε, εν *coram:* ut πρόσθε φίλων τοκέων Il. φ'. Item ἔμπροσθεν, ὄπισθεν: ut ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων Matth. 5. 16. ὄπισθεν αὐτῶν Plato.
Πόῤῥω *procul, interdum prope:* ut πόῤῥω τοῦ πράγματος Demosth. πόῤῥω σοφίας ἥκει Plato.
Πρόσω *longè:* ut Αἰγύπτου οὐ πρόσω Herodot. πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς Xenoph.
Προτέρω, ωτέ *ultra, ulterius:* ut προτέρω καιροῦ Steph. ἰέναι προτέρω τε κελεῦθου Apollon.

Σιγῇ

Σιγῇ *clam:* ut σιγῇ φίλων *inſciis amicis* Euripid.
Τῆλε *procul ab:* ut τῆλε φίλων Homer. τηλοῦ, τηλόθι, όθεν, ἀποτῆλε &c. τηλοῦ Ἀχαιΐδος Od. ν'. τηλόθι πάτρης Il. ά. τηλόθεν Αἱμονίης Apollon. ἀποτῆλε θεοῦ Epigram.
Ὕπερθε, εν *ſupra,* cum comp. ἐφύπερθε, καθύπερθεν: ut ὕπερθεν αὐτῆς Ariſtot. κεφαλῆς ἐφύπερθε Epigr. καθύπερθεν αὐτμῆς Nicand.
Ὑψόθι vel ὑψόθεν *ſupra:* ut ὑψόθι θώκων Nonn. ὑψόθεν ἀκτῆς Apollon. Ὧδε *hic:* ut ὧδε τοῦ λόγου Sym. Paraphr.
Temporis Αὐτίκα *ſtatim:* ut αὐτίκα νυκτὸς Steph. παραυτὰ *idem:* ut παραυτὰ τῶν συμβαινόντων Gregor.
Ἀωρὶ *intempeſtivè:* ut ἀωρὶ τῶν νυκτῶν Lucian.
Ἐξέτι *abuſque:* ut ἐξέτι νηπυτίης Apollon.
Εὐθὺς *ſtatim:* ut εὐθὺς ἡμέρας *à primâ luce* Steph. vel δύοντος Scot.
Ἕως *quamdiu?* ut ἕως τῆς ἡμέρας Matth. 26. 29. τέως *tamdiu:* τέως τοῦ παρόντος Phalar. Ἕωθεν *manè:* ut ἕωθεν ἅπαντος τοῦ ἔτους Lucian.
Ὀψὲ *ſerò, poſt:* ut ὀψὲ τῶν σαββάτων Matth. 28. 1. ὀψὲ τῶν τρωικῶν Philoſtrat.
Ἡνίκα *quando:* ut ἡνίκα δεῖ τῆς ἡμέρας Ariſtoph.
Πολλάκις *ſæpe:* ut πολλάκις τοῦ μηνὸς Xenoph.
Πότε, ὁπότε *quando:* ut πότε τοῦ χρόνου Scot. vel ἔτους Rhen. ὁπότε τοῦ ἔτους Lucian. de merc. cond.
Πρωὶ *manè:* ut πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων Marc. 16. 2.
Τηνικαῦτα *tunc;* ut τηνικαῦτα τοῦ ἔτους Lucian. in Ætione.
Numeri, Ἅπαξ *ſemel:* ut ἅπαξ ἐνιαυτοῦ Heb. 9. 7. Δὶς *bis:* ut δὶς τοῦ σαββάτου Luc. 18. 12. Τρίχα *tripliciter:* ut τρίχα νυκτὸς ἔην Od. ξ'. Μυριακοῦ *millies:* ut μυριακοῦ τῆς ποιήσεως Euſtath. &c.
Separandi, Ἀμφὶς *ſcorſim ab:* ut ἀμφὶς ἔσαν φυλόπιδος Od. π'.
Ἄνευ ſeu ἄνις *ſine, ſcorſim ab:* ut ἄνευ τοῦ πατρὸς Matth 10. 29. ἄνις μεγαροῖο πηδῆνης Nicand. ἄνευθε, εν, ἀπάνευθε &c. ut διος ἄνευθ' ἄλλων Il. χ. ἀπάνευθε θεῶν Il. ά.
Ἄτερ *idem:* ut μὴ θύειν ἄτερ ἀλφίτων Proverb. item ἄτερθε, ἀπάτερθεν, &c. ut ἄτερθε τῶνδε Sophocl. ἀπάτερθε ὁμίλου Il. ε.
Δίχα *idem:* ut δίχα κείνων Sophocl. cum compoſ. ἄνδιχα *idem:* ut κώμων ἄνδιχα Epigram.
Ἰδίᾳ *ſeorſim ab:* ut ἰδίᾳ τῶν ἄλλων Rhen. & Conſtant.
Νόσφι, ιν *idem:* ut νόσφι δόμου Nonn.
Πλὴν *præter:* ut πλὴν τῆς γυναικὸς Joan. 8. 10. & πλὴν εἰ: ut πλὴν εἰ φελλοῦ Theophraſt.
Χωρὶς *ſine, ſeorſim ab:* ut χωρὶς γυναικῶν Matth, 14. 21.
Cauſæ, Ἕνεκα, ἕνεκα vel εἵνεκα *gratiâ, causâ:* ut λέκτρων ἕνεκα Lycophr.

cophr. γάμων ἕκατι Euripid. εἵκατι Κλήσιόπης Epigram. item ἀέκητι *contra voluntatem* : ut ἀέκητι Θεῶν Od. γ'.

Ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα, εἵνεκεν, οὕνεκα *causâ*, *gratiâ* : ut ἕνεκά σου θανατούμεθα Rom. 8.36. ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ Luc. 18.29. εἵνεκα τιμῆς Od. ξ'. εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος 2 Corinth. 7. 12. γνώμης οὕνεκα Aristoph. His adde

Γνὺξ *in genua* : ut γνὺξ ἐριπέσθαι κασιγνήτοιο Il. ε'.

Adverbia comparativi & superlativi gradûs genitivum postulant, more adjectivorum (pag. 134.) ut μᾶλλον τοῦ δέοντος Xenoph. πάντων μάλιστα Plato.

Dativus sequitur Adverbia

Congregandi, Ἅμα, συνάμα *simul*, *unà cum* : ut ἅμα αὐτοῖς Matth. 13. 29. συνάμα τῷ πατρὶ Symeon. Paraph. ὁμοῦ *idem* : ut θεοῖς ὁμοῦ *diis juvantibus* Sophocl. ὁμῶς, ὁμόσε, ὁμόθεν, &c. *idem*: ut ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι Il. ι. ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χωρήσωμεν Heliodor. l. 5. δὶς ὁμόθεν εἶ Soph.

Item sequentia, Ἐμπεδὸν *propè*, ἐστὶν ἐμπεδὸν Hesiod. Εὖ *benè* : ut ἵνα εὖ σοι γένηται Ephes. 6. 3. Μίγα *inter* : ut μίγα θυγατέρεσσιν Orpheus.

Accusativus sequitur Adverbia

Jurandi, Μὰ *non per* : ut μὰ Δία Lucian. Νὴ *per* ; ut νὴ τὸν Πλάτωνα idem. Ναὶ *idem* : ut ναὶ τὸν Δία Xenoph. item ναὶ μὰ Δία idem.

Οὐ interdum *non per* præcipuè apud Poetas : ut οὐ Δᾶν, οὐ νύμφας Theoc. Idol. 5.

Ἀμφὶς *circum* ; ut Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες Od. ό. v. 225.

Ὡς apud Atticos quando significat *ad* : ut ὡς ἐμὲ κατέφυγον pro πρὸς ἐμὲ Heliodor. l. 5.

Nominativus sequitur Adverbia

Demonstrandi, Ἰδοὺ vel Ἴδε *ecce* : ut ἰδοὺ ὁ υἱός σου Joan. 19. 26. ἴδε ὁ ἄνθρωπος Joan. 19. 5.

Varii casus post Adverbia

Genit. vel Dat.

Loci, Ἄμμιγα, ἀμμίγδην *inter* : ut μυστῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων Epig. ἄμμιγα νεκροῖς κεῖμαι ibidem. ὧν σύ ποτ' ἀμμίγδην Nicand. ψήχεο καρδάμῳ ἀμμίγδην idem.

Ἐγγὺς *propè* : ut ἐγγὺς τῆς πόλεως Joan. 19. 20. ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ Act. 9. 38. ἐγγύθεν αὐτοῦ Il. σ'. σφίσιν ἐγγύθεν Od. ό. συνεγγὺς αὐτῶν & τοῖς ὑπάρχουσιν Aristot. παρεγγὺς ταύτης ibidem.

Ἐξῆς

Ἑξῆς *immediatè post* : ut ἑξῆς τȣ̃ Πλȣ́τωνος θρόνον λαμβάνειν Aristoph. ὁ μὲν ἑξῆς τῷ Καικίᾳ καλεῖται Βορέας Philo. sic compositum ἐφεξῆς *idem* ; ut ἐφεξῆς αὐτῷ Galen. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις Aristot.

Σχεδὸν & σχεδόθεν *propè* ; ut σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς Il. δ'. οἱ σχεδὸν ἤλυθε Hesiod. σῆ δ' αὐτῷ σχεδόθεν Od. τ'. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλος ἀήτης Arat. sic αὐτοσχεδὸν *idem* ; ἀλλήλων Arat. δυοῖ Steph.

Genitivus, rariùs Dativus.

Ἄγχι *propè* ; ut Ἕκτορος ἄγχι γένωνται Il. θ'. σφίσιν ἄγχι γένοιτο ψ'. ἀγχόθι *idem* ; ut ἀγχόθι αὐτῆς Il. ν'.

Ἐκποδὼν *procul* ; ut τȣ́των ἐκποδὼν ἦμεν Xenoph. ἐκποδὼν εἶναι νέοις *semotum esse à juvenibus* Plutarch.

Πλησίον *propè* ; ut πλησίον τȣ̃ χωρίȣ Joan. 4. 5. σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον Euripid.

Item ἐπίπροσθεν *prius* ; ut ἰδίων λυσιτελȣσῶν τὸ τῆς πατρίδος ἐπίπροσθεν ποιητέον Heliodor. χρόνον ἐπίπροσθεν ὄντα τῇ γνώσει Plutarch. in Pericle. legitur & πρόσθε ὃ οἱ δόρυ ἔχε Il. ρ'. v. 7.

Dativus, rariùs Genitivus.

Ἀνάπαλιν *ex diverso* ; ut ἀνάπαλίν σοι ἔχω Hermog. ὅπερ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιȣ̃σι Stephan.

Ἔμπαλιν *idem* ; ut ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις Herodot. ἔμπαλιν αὐτȣ̃ ῥέχειν *retrorsum currere* Herodian.

Genitivus vel Accusativus.

Ἄπαγε *apagesis* ; ut ἄπαγε βεβήλων Philo. ἄπαγε δȣ́λην ὑπόνοιαν Gregor.

Εἴσω *intus* ; ut εἴσω τοῦ χάρακος Plutarch. πόλιν εἴσω Od. ό.

Μέσφα *usque ad*, ut μέσφ' ἠȣ̃ς ἠριγενείας Il. θ'. μέσφα τὰ τῆς πόλεως πρυτανήϊα Callimach.

Παρὲκ vel παρὲξ *extra* ; ut παρὲξ ὁδȣ̃ Il. κ'. παρὲξ ἄλα φῦκος ἔχευαν Il. ι.

Πέριξ *circum* ; ut πέριξ αὐτȣ̃ & πέριξ τὸ τεῖχος Herodot.

Dativus vel Accusativus.

Δεῦρο *adesdum* ; ut δεῦρό μοι ἐς φιλότητα Musæus. ἄλλην δεῦρο κέλευθον idem.

Genitivus, Dat. vel Accusativus.

Ἄχρι, ις,

Μέχρι, ις *usque ad* ; ut μέχρις αἵματος Heb. 12. 4. ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης Act. 26. 22. rariùs dat. vel accus. ut μέχρι γήραος ȣ̓δῷ Phocyl. μέχρι τȣ̃ τὰ ἐνύπνια Bud. μετάφρενον ἄχρις ἵκοιτο Quint. Smyrn. l. ι. β'. v. 527. sed μέχρις ȣ̃ vel μέχρις ὅτȣ gen. solùm ; ut μέχρις ȣ̃ ὀκτὼ πύργων Herodot. μέχρις ὅτȣ πληθύσεως ἀγορῆς idem.

Pleraque

Pleraque *exclamandi* adverbia varios, præcipuè genitivum, non rarò & plures simul casus regunt.

*Αἰ *heu*; omnes casus, ut αἴ Λίνος Steph. αἴ τάλαν Lucian. αἴ τῶν ἐλπίδων idem. Αἰ τὸν Ἄδωνιν Bion. αἴ μοι τῶν ἀγρῶν Favorinus.

Ἀιβοῖ *heu*; Nom. ut αἰβοῖ τάλας Aristoph.

Βαβαὶ vel παπαὶ *heu*; Gen. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας Plato. παπαὶ τῶν ἐπαινῶν Ὅμηρε Lucian.

*Εὖγε *euge*; Nom. ut εὖγε ὁ καπίθεατος Lucian. Gen. ut εὖγε τῆς περιμρέσεως idem. Voc. ut εὖ δοῦλε Matt. 25. 21.

*Εὐοῖ *euæ*; Voc. ut εὐοῖ Βάκχε Nonn. Dionys.

*Ἰοὺ *hei*; Gen. τοῦ βουλευμάτων Aristoph.

*Ἰὼ *hei*; nominat. ut Ἰὼ τάλας Euripid. genit. ἰὼ θαυμάτων idem. vocat. ἰὼ παλαίφρον γύναι Sophocl. dat. & genit. ἰώ μοι ἐμῶν νόσων idem. genit. & nominat. ἰὼ τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγὼ Euripid. in Supplicibus.

*Οἴ *heu*; nominat. ut οἱ ἐγὼ Soph. dat. οἴμοι Aristoph. accusat. οἱ ἐμὲ δειλὴν Epigram dat. & nominat. οἴ μοι κακοδαίμων Lucian. dat. & gen. οἴ μοι τῶν ἀγρῶν idem. Dat. & Voc. οἴ μοι πάτερ Lucian. Abdic. ὀτ]οτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων Lucian. Tyran. Οὐαὶ *væ*: ut οὐαὶ ὑμῖν Matth. 23. 13, 14, &c.

Φεῦ *heu* nominat. ut φεῦ τάλας Soph. genit. φεῦ τοῦ ἀνδρὸς Xenoph. accusat. addit Stephanus ex Euripide.

*Ὦ vel ὢ item ὤ pro οἱ, *exclamantis*, Voc. ut ὦ ἄνθρωπε Rom. 8. 1. Nom. ut ὢ δειλαῖος ἐγὼ Lucian. Gen. ὢ τῆς συμφορᾶς Lucian. Dat. ut ὤμοι τῷ δειλῷ Favorinus. Accusat. ut ὢ ἐμὲ δειλὸν Callimach. Nom. & Gen. ut ὢ γῆ τοῦ φθέγματος Aristoph. Nom. & Dat. ut ὤμοι ἐγὼ Μήδεια Apollon. Gen. & Accus. ut ὢ θαύματος τὴν παρθένον τίκτουσαν τὸν θεὸν Nazianz. Dat. & Gen. ut ὤμοι μανίας τῆς σῆς Lucian. Dat. & Voc. ut ὤμοι Πηλέος υἱὲ Il. σ'. vocantis Voc. ut ὦ Γανύμηδες φίλησόν με Lucian. item ὦ οὗτος *heus tu* Plato.

*Ἄπολλον, Ἡράκλεις, Ζεῦ & hujusmodi nomina. Gen. ut Ἄπολλον δαιμονίας τῆς ὑπερβολῆς Plato. Ἡράκλεις τοῦ ψόφου Lucian. Tyran. ὦ Ζεῦ τῆς θέας, τοῦ κάλλους &c. Lucian. Dearum judicium.

Adverbia derivativa regunt casus primitivorum suorum. Gen. ut ἀξίως τοῦ γένους Lucian. λέγεις τοῦ σκωπτοῦ ἐσχασμένως Heliodor. ὕστερον πάντων ἀπέθανε Matth. 22. 27. ἦλθον πάρεργ' ὁδοῦ i. e. παρέργως *præter institutum itineris* Euripid. ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος Galen. ὁμοῦ τῆ δίκῃ Herodian. Genit. vel Dat. ἀντίον, ἴα,

κατ-

κατεναντίον, ἴα, ἐξεναντίας &c. *contra, ex adverso*; ut ἀντίον ἶζεν Ὀδυσσῆος Homer. ἀντία ἵζοντο τοῖσι Herodot. Ἴεις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίου τε καὶ σελήνης Aristot. ἐξεναντίας τούτοις idem. Legitur ἐναντίον cum Accus. ut τὴν τούς μιν εἰλήλουθας ἐναντίον Quint. Smyrn. l. *ι*. v. 304. κυκλόθεν τοῦ θρόνου Apoc. 4. 3. ἀκροθι νυκτὸς Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eosdem ferè cum illis casus adsciscunt: ut ἀσχέδρον ἕδρης Nonn. πελάζω νεῶν vide pag. 163. l. 29. μανία ὁμόστοιχος ἡ ὀργὴ Plutarch. vide etiam p. 145. l. 33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt casus; ut Ἅμα *simul*; dat. (uti prius) *præ*, genit. ut ἅμα πάντων Πιστὸν Hom. hymn. in Mercur. v. 524. Ἀμφὶς *de*, Accusat. ut εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα Od. *τ'*. v. 46. *circa*; Dat. ut πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι Quint. Smyrn. l. *β*. v. 641.

Nonnunquam adverbiis adduntur præpositiones ante casus; ut ἄχει πρὸς τὸν σκοπὸν Lucian. ἄχεις ὑπὸ τὴν πηγὴν Isocrat. ἄχει παρ' αὐτὴν Κρηπῖδα Arat. ἄχεις ἐπ' ἀκμήν Apollon. Argon. l. 4. v. 1463. ἄχεις ἐπ' ὤμοις Quint. Smyrn. l. *α*. v. 259. ἄχεις ἐς ἠῶ idem l. *ζ'*. v. 177. [sic μέχεις] μέσφ' εἰς Σούνιον ἄκρον Callimach. hymn. in Delum v. 17. μέσφα παρ' οὐρὴν Arat. ἕως εἰς Βηθανίαν Luc. 24. 50. ἄσχι παρ' ὀρσοθύρην Od. *χ'*. v. 323. ἀπόθεν ἐκ τῆς ὕλης Xenoph. ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης Il. *κ'*. v. 151. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου Il. *ε'*. v. 322. ἐγγὺς ἀπὸ τείχεος Il. *σ'*. v. 156. ἔνερθ' ὑπὸ γῆς Hesiod. μάλιστα ἐκ πάντων Thucyd. ... πάντων Lucian. Adduntur etiam adverbia; ut νόσφιν ἄπερθε ...ων Hesiod. & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis: ut τὰ πρόσθε τῶν Δελφῶν Heliodor. ἶσα θεῷ Philip. 2. 6. (i. e.) πρόσθεν, ἴσος.

Postponuntur interdum adverbia quædam suis casibus; ut τῶν μὲν κινδύνων πόῤῥω, τῶν δ' ὠφελειῶν ἐγγὺς Isocrat.

Duæ negativæ vehementius negant; ut οὐ μὴ πίω Luc. 22. 18. οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν John. 15. 5. quandoque plures; ut οὐκέτι οὐ μὴ φάγω Luc. 22. 16. οὐ δυνατὸν οὐδέποτε οὐδὲν τούτων πρᾶξαι Plato. οὐδέποτε οὐδὲν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων Demosth. Hæ tamen, interventu verbi separatæ, plerumque affirmant; ut οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτοῦ Xenoph. τὸν Ὀδυσσέα μὴ οὐ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην Lucian. Negativa particula interrogative posita crebrius affirmat.

Regimen Adverbiorum cum modis.

Adverbia *similitudinis, interrogationis*, item significantia *quomodo*, ferè Indicativo junguntur; ut ὥστε λέων ἐν βουσὶ θόρεν &c. ὡς Τράχιν μίγη &c. Il. έ. ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, Psalm. 2. 1. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτὸν Joan. 11. 36. Interdum autem aliis modis, ratione sensûs; ut ὡς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσειε Symeon. Paraphr. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται. Il. ά.

Adverbia *dubitativa* vel *dubitativè* sumpta adsciscunt Optativum; ut τάχα τινὲς ἐπίσταιντο Lucian. Encom. Demosth. πυθόμενος εἰ φλάζοι Plutarch. ἀνθρώπων ὅπως προθυμοῖτο Heliodor. l. 6. non rarò etiam Indicativum; ut τάχα εἰσόμεθα Plato. οὐδ', εἰ μέλλουσι λήψεσθαι, ἴσασι Isocrat.

Adverbia *hortandi* junguntur Imperativis, rariùs Subjunctivo, vel Indicativo; ut ἄγε φίλητόν με Lucian. Ganym. & Jovis. ἀλλὰ φέρε ἴδω idem. ἴθι δὴ σὺ ὅπως idem. νῦν δ' ἄγ' ἐρύσσομεν Il. ά.

Quædam Adverbia *temporis, loci, optandi, prohibendi*, paucula etiam aliarum classium variis modis inserviunt: quæ alphabeticè subjiciuntur.

Ἅμα *simulatque* Indicat. infinit. ut ἅμα ἀκηκόαμέν τι Demosth. ἅμα τοῦ τὸν λόγον ἀκοῦσαι Chrysostom.

Αὐτίκα *idem* Ind. ut αὐτίκα τε εἶδον &c. Herodot.

Ἄχρι, ις *donec* Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον αὐτοὺς ἄχρι δὴ ἀφίκοντο πρέσβεις Lucian. ver. hist. l. 2. ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα Apoc. 17. 17. ἄχρι τοῦ διελθεῖν Sophocl.

Εἴθε *utinam* Inf. ut εἴθε τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον Lucian. in lapsu. Huc referri possunt aliæ Optandi formulæ cum infinitivo; ut ὦ Ζεῦ τὸν πατέρα ἀποθανεῖν Lucian. Icarom. Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν Ιλ. ή. v. 79.

Εἴθε vel αἴθε *utinam*, & pro illis εἰ vel αἰ, ferè cum particula γὰρ, Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴθε γαμήσειας αὐτὸν Lucian. Junon. & Jov. εἴθε σοι πρότερος ἐνέτυχον idem. in Tyrannicid. εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα Phocylid. εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτα Lucian. Prometh. εἰ γὰρ Περσίδος ἔσβεσε θεὸς Pisides.

Εἰσόκε vel εἰσότε *donec* Sub. rariùs Ind. ut εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν Il. ί. εἰσόκε τις θεὸς ἔμβαλε θάρσος Apollon.

Ἐπεὶ *postquam, cum* Ind. Opt. rariùs Inf. ut ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀναστάντες ἐρχόμενοι Xenoph. ἐπεὶ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας Herodot. *quamprimum* Ind. ut ἐπεὶ ἀπεκρυψάμεθα αὐτοὺς Lucian. ver. hist. l. 2.

Ἐπειδὰν

Ἐπειδὰν *postquam* Sub. Opt. rariùs Ind. ut ἐπειδὰν ξηρανθῶσι Lucian. ver. hist. l. 2. ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι idem. ἐπειδάν τις εἰσδέχηταί με Lucian. Timon.

Ἐπειδὴ *idem* Ind. Opt. Inf. ut ἐπειδὴ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν Dinarch. ἐπειδὴ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις Thucyd. ἐπειδὴ οὐκ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν Plato. *quamprimùm* Ind. ut ἐπειδὴ ᾔσθοντο αὐτοὺς ἐπιόντας Lucian. ver. hist. l. 2.

Ἐπεὶ κε *postquam*, Sub. ut ἐπεί κε λίπῃ λευκ' ὀστέα θυμός Od. λ'. ver. 224.

Ἐπεὶ περ *idem* Ind. ut ἐπεί περ παρεσκευάσμεθα Xenoph.

Ἐπὴν, ἐπεὰν *idem* Sub. interdum Optat. ut ἐπὰν δὲ εὕρητε Matth. 2.8. ἐπεὰν ἐνείκῃ Herodot. ἐπὴν ἀπολείποι Lucian. Meretr. Dial 3.

Ἔστε *donec* Ind. rariùs Sub. rarissimè infin. ut ἔς' ἀπέψυξεν βίον Sophocl. ἀρήγετ' ἔς' ἐγὼ μόλω idem. ἔς' ἂν ἵκηται Ἔ ς δόμον Orph. Achat. v.101. *quamdiu* Ind. ἔδιωξεν ἔστε σάος ἦν Arian.

Εὖτε *dum*, *quando* Ind. Sub. Opt. ut εὖτ' ἔπλεον Herodot. εὖθ' ἔρδωμεν Od. ή. v.202. εὖτε θέλοι Hom. hymn. in Venerem v.37.

Ἕως *quamdiu* Ind. rariùs Sub. ut ἕως ἐστὶ καιρὸς Demosth. Olynth. 1. καταγελῶνται οἱ ἐυσεβεῖς ἕως ἡ χρηστότης τοῦ θεοῦ κρύπτηται Nazianz. *donec* Ind. interdum Sub. Opt. rariùs Infin. ut ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς Matth. 24.39. ἕως προσεύξωμαι Marc. 14.32. ἕως ἀφίκοιτο Demosth. οὐκ ἀνῆκαν ἕως καὶ ἀποπνῖξαι Joseph.

Ἦμος *quando* Ind. rarius Sub. ut ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ Od. ί. ἦμος ἅπαντα φύηται Arat.

Ἡνίκα, τηνίκα, ὁπηνίκα *idem* Ind. rariùs Sub. Optat. ut ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς 2 Cor. 3.15. τηνίκ' ἄρτ' ἀπώλετο Aristoph. ὁπηνίκα θαῦμα καλείδομεν Epigram. ἡνίκα δ' ἐξέλθωσι Homer. Batrachom. &c. τηνίκα λέλουσθαι δέοι Lucian. Gallus.

Μέσφα *donec* Ind. ut μέσφ' εἰσενόησαν Apollon.

Μέχρι, ις *donec* Sub. Inf. ut μέχρι καταντήσωμεν Ephes. 4. 13. μέχρις ἠῶ δῖαν ἵκηται Quint. Smyrn. l. ά. v. 827. *quamdiu* Ind. ut μέχρις ὀλίγα ἠδικοῦμεν Lucian. Jud. vocal.

Μὴ cum compositis *ne*, *prohibentis* Imp. Sub. interdum Opt. rarius Inf. ut μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Ephes. 5. 18. μὴ θεομαχῶμεν Act. 23. 9. μὴ λυπηθείης Phocylid. ψεύδεα μὴ βάζειν idem. & μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9. 3. *nè forte* Sub. Optat. interdum Ind. rarius Imperat. ut σιώπα μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς Lucian. φοβηθεὶς μὴ ξυντριβείην idem. φοβέμεθα μὴ ἡμάρτήκαμεν Thucyd. (sic σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς σκότος ἐστὶ Luc. 11. 35.) ἴδε μή σε ἀνιάσω Lucian. Meretr. Dial. Similiter μήποτε, μήπως, μήπου *idem*; ut μήποτ' ἐπιστρέψωσι Marc. 4. 12. δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νε-

κρᾶν Ἀχαιοὶ Il. έ. μήπυτε θόρυβος ἔσαι Marc. 14.2. *Ne, deprecatis* Opt. interdum Sub. rarissime Inf. ut μὴ γένοιτο Rom. 6.15. μή μοι ὀργισθῆτε Dinarch. μὴ γὰρ ἂν ἔτι τοὺς ἀνθρώπους ἀποθάνῃ Plutarch.

Οἱ *quò* Opt. Ind. ut ἔφερεν ἄνεμος οἷ ἐθέλοι κυβερνήτης Lucian. ver. hist. l. 2. οἷ καταφεύσοι Thucyd.

Ὅπῃ *prout* Ind. Sub. ut ὅπῃ νόος ἐστὶν ἑκάστῳ Il. ι'. ὅπῃ τύχῃ Plato. *ubi* vel *cùm* Ind. Opt. ut ὅπῃ σφᾶς ἀποδέδρακε Plutarch. ὅπῃ παρείκοι. Bud. *quò* Opt. interdum Sub. ut πάπτηνεν ὅπῃ φύγοι Il. ξ'. ὅπῃ φύγωσι περιβλέπουσι Lucian. de domo.

Ὅποι *quò, ubi*, Ind. Opt. Sub. ut βαδίζειν ὅποι βούληται Demosth. ὅποι πειμφθείην idem. ὅποι τύχῃ Steph.

Ὅπου *ubi* Ind. ut ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ Marc. 9.44. ὅπου ἂν, ὅπου ἐὰν, ὅπου ποτὲ *ubicunque* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ Marc. 9.18. ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ Marc. 14. 14. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης Synes. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο Marc. 6.56.

Ὁππῆμος *quando* Sub. ut ὁππῆμος φορέῃσιν ἀκάνθην Arat.

Ὅπως *quomodo* Ind. Opt. rariùs Sub. ut ἑώρων ὅπως ἐκεχήνεις Lucian. merc. cond. ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι idem. ver. hist. l. 2. λέξον ὅπως διανοῇ Xenophon. *postquam* Ind. Optat. ut ὅπως ἐγένετο Lucian. ὅπως γένοιτο νὺξ Herodot.

Ὅσον, ὅσα vel ὅσῳ *quantum, in quantum* Ind. Inf. rariùs Opt. ut ὅσον διαφέρουσι Isocrat. ὅσον τεκμαίρεσθαι Lucian. in lapſ. θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν Plato. similiter ὅσον, ἐς ὅσον ἐφ' ὅσον &c. *quatenus*; ut ὅσον ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα Plutarch. ἐς ὅσον βούλομαι Thucyd. ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι idem. Ἐφ' ὅσον *quamdiu* Indic. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος Matth. 9.1. Sic ἐν ὅσῳ *dum, donec*; ut ἐν ὅσῳ γὰρ ταῦτα λογιζόμεθα Lucian. ver. hist. l. 2.

Ὅταν, ὁπόταν *quando* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅταν ὀνειδίσωσι Matth. 5.11. ὅταν γὰρ βούλοιτο Xen. ὅταν δώσουσι Apoc. 4. 9. ὁπόταν οἰκτρὸν τι φαίνηται Lucian. in Saltat. ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο idem. ὁπόταν δὴ φθέγξομαι Il. φ'.

Ὅτε *quando* Ind. rariùs Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι Luc. 2. 22. ὅτε εἴπητε Luc. 13.35. ὅτε ὕπνος ἱκάνοι Il. ά. ὁπότε *idem*. Opt. Ind. rarius Sub. ut ὁπότε σπουδαῖον γράφοιεν Lucian. in lapſ. ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς Luc. 6.3. ὁππότε νεκροὶ αὖθις ἀναζήσωσι Nonn. in Joann. cap. 5.

Οὐ μὴ & οὐδ' οὐ μὴ (pro οὐκ ἂν) *nullo modo* Sub. rarissimè Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι Luc. 21.23. οὐδ' οὐ μὴ γένηται Matth. 24. 21. οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι Marc. 14. 31. οὐδ' οὐ μὴ σφέσεις αὐτῷ τὸ θεῖον φωτὸς Synes.

Ὀφε-

Ὄφελον vel ὤφελον *utinam* Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὤφελον ὡς ὀλέσθαι Apollon. ὄφελον ψυχρὸς εἴης Apocal. 3. 15. ὄφελον ἠνείχεσθέ μου 2 Cor. 11. 1.

Ὄφρα *donec* Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλον Il. ε. ver. 588. οὐ πείσομαι, ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι Od. ι. ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ Il. α. *quamdiu* Ind. Sub. ut ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν Il. θ'. πινέμεναι ὄφρ' ἐθέλητον Il. δ'.

Πάρος *priusquam* Inf. rariùs Ind. ut πάρος τὴν γαῖαν ἱκέσθαι Apollon. ἤτοι χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει Il. π'.

Πότε *quando* Ind. ἔμπειροι πότε δεῖ ποιεῖν Liban.

Πρὶν *priusquam* Inf. interdum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι Marc. 14. 72. πρὶν ἅπαντα εἴπω Demost. Philip. 4. πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη Plato. πρὶν τὴν Βοιωτίαν ἀπέδωκε Demosth. de Cherson. πρινὴ Infin. ut πρινὴ γνῶναι τὸν θεὸν 1 Reg. 3.

Πρότερον ἢ *priusquàm* Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ συντάξει Aristot. πρότερον ἢ καθαίρησθαι Plato. πρότερον ἢ τοὺς πολίτας ἐπιψηφίσασθαι τὸν νόμον Plutarch. πρότερον *idem* Inf. ut πρότερον ἀπελθεῖν Thucyd.

Ὡς vel ὥστε *utinam* Opt. rariùs Ind. ut ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος Od. α. ὥς ὤφελες Il. γ'. *quamprimum* Ind. rariùs Inf. ut ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην Theocrit. ὡς ἀκούσω τοὺς παρόντας Demosth. ὡσπερεί, ὡσπερανεί, ὡς ἄρα *ac si* Opt. interdum Ind. ut ὡσανεὶ λεγόμενον Aristot. ὡσανεὶ ἔλεγε Chrysostom. ἐμήνυεν ἡ δεξιὰ ὡς ἄρα τι ἐπιτάττοι Liban. ὥσπερ ἂν *idem* Sub. ut ὥσπερ ἂν ἔχῃς Demosth. ὡς ὅτε *donec* Ind. ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἀείδει Od. ρ'. Ὡς *quomodo*, Ind. rariùs Opt. ut συνειπὼν ὡς δεῖ λαμβάνειν Demosth. de republ. διεξῄει ὡς ἀναρπασθείη Luc. ver. hist. l. 1.

Regimen Conjunctionum.

Conjunctiones *copulativæ, connexivæ, disjunctivæ*, similes casus, modos, & (nisi sensus aliud postulat) tempora ante & post se habent; ut τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα Marc. 10. 19. μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν Heb. 11. 36. οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει Matth. 6. 28. nonnunquam itidem *discretivæ*; ut οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεὸς Marc. 10. 18. Interdum diversos casus; ut μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι, ἐὰν μὴ υἱὸς Æschin. in Timarch. Ζεῦ πάτερ ἠέλιός θ' Il. γ'. 277. Similes quandoq; modos sed diversa tempora (sensu non exigente) ut ἔρχου καὶ ἴδε Joan. 11. 34. præsertim Indefinita; ut πώλησον καὶ δὸς Marc. 10. 21. Item similia tempora & diversos modos: ut ὅτι ἢ λοιδορεῖται ἢ ὑποκρίνει, ἢ παρακυλινδῆται, ἢ ἕλκῃ Æschin. in Timarch. ὡς μὲν ἂν εἰ ποιῆτε καὶ συνίητε Dem. Phil. 3. Nec simi-

lia tempora nec ſimiles modos; ut πάσας οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω Od. λ'. πράττε καὶ μὴ παύσαιο Lucian. Pſeudolog.

Conjunctiones *conditionales, cauſales, diſcretivæ, adverſativæ, potentiales* varios poſt ſe modos trahunt: quos ſequens exhibet tabella.

Ἂν *ſi* gaudet ſubjunctivo, interdum optativo & indicativo; ut ἂν θεὸς θέλῃ Dem. Phil. 4. ἂν ἐποιοῦμεν idem. Phil. 3. ἂν ἐθέλομεν Idem de Cherſon.

Ἄνπερ *ſi*, ἄντε *ſive* Sub. rarius Ind. ut ἄνπερ ἐξετάζητε Idem. Phil. 3. ἄντε μεῖζον ἄντ' ἔλαττον ᾖ idem ibidem. ἄντε πονηροῖς ἄντε ἀγαθοῖς γεγράφονται Lucian. Demonax.

Ἂν *Potentiale* (uti & κεν) addit verbo ſignificationem τοῦ δύνασθαι.

Ἂν *Indefinitum* dictionis, cui adhæret, ſignificationem vagam & indeterminatam relinquit: Utrumque fere omnibus modis inſervit.

Potentiale Opt. Ind. interdum Sub. & Inf. ut ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν Plato. πάλαι μετενόησαν ἂν Matth. 11. 11. οὐκ ἂν οἷός τ' ἦ τοῖς θανοῦσιν ὁμοδεσμεῖν Alcidam. jungitur & Infinitivo; ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω Demoſth. Olynth. 1. Item participio; ut οὔτε ὄντα οὔτ' ἂν γενόμενα λογοποιοῦσι Thucyd. *Indefinitum* Sub. Ind. interdum Opt. ut ὃς ἂν ἀπολύσῃ Matth. 19. 9. τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι Il. ι. 167. ἐτιμωροῦντο οὓς ἂν αἴσθοιντο δωροδοκοῦντας Demoſt. Reperitur cum Imperativo; ut οἴμωζε μακρὰ τ' ἂν Ariſtoph.

Ἅτε *quippe, eò quòd* Ind. Sub. ἅτ' ὄλωλε κράτος Laſcar. ἅτε δὴ ἢ τὸ φαυλότερον Plutarch.

Διὸ, διότι, ἐφ' ὃ, ἀνθ' ὅτου, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧγε, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ὑπὲρ ὧν, διὸ, ἐφ' οἷς, item τὸ pro διὸ *eò quòd* Ind. & Inf. poſtulant; ut διὸ μήτηρ ἀνδρὸς ἐκέκλητο Liban. διὸ καὶ κατάγειν τὸν Ἀλέξανδρον Dem. de fœdere Alex. ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται Thucyd. καταπίθησιν εἴκοσι μνᾶς ἐφ' ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι Idem. Ex his quædam leguntur cum ſubjunctivo; ut διότι με πηδῆσαι διανοῇ Lucian. in dialog. deorum ἐποιήσατο ἐφ' ᾧτε ἐπαγάγῃ φρουράν Pauſan. Τῷ *idem.* ſolum Infinit. ut τῇ ὀργῇ περιπέπτωκα, τῷ πρῶτος εἰσιέναι Dem. Epiſt. 2. Ὃ idem Ind. ut χωσαμένη, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς Οἰνεὺς ῥέξε Il. κ'. v. 530.

Εἰ vel *αἰ ſi* Ind. interdum Opt. rariùs Sub. ut εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ Matth. 4. 3. αἰ Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι Thucyd. εἰ δύναιντο Act. 27. 39. αἴ τοι πεδώσαιμι &c. Theocrit. Idyll. 5. v. 20. εἰ καταλάβω Philip. 3. 12. αἰ δὲ λῇς Plutarch. Similiter compoſita εἴπερ, εἴγε *ſi*, εἴπως *ſi quo modo*, εἴποτε *ſiquando*, εἰ μὴ, εἰ μή γε, εἰ μή περ γε, εἴγε μὴ, εἰ μὴ ὅτι, ἐκτὸς εἰ μὴ *niſi*, εἴτι, εἴπου, εἰδέπου *ſicubi*; ut

ut εἴπερ συμπάσχομεν Rom. 8. 17. εἴπερ ἐκδήμων τυγχάνοι Heliodor. εἴπερ σε κατακτάνῃ Il. χ'. v. 86. Poetica εἴκε, εἰ δέκε, αἴκε Sub. interdum Opt. Ind. ut εἴκεν νῆας ἕλῃ Il. λ'. v. 115. εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο Od. θ'. v. 353. εἴκεν πάντων ἀντήσομεν Od. π'. v. 254.

Ἐι καὶ (interdum καὶ εἰ) *quamvis*, Ind. quandoque Sub. rariùs Opt. ut εἰ καὶ μετεμελόμην 2 Cor. 7. 8. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰρηκὼς εἴη Dem. Exord. conc. εἰ καὶ τυγχάνητε ἀγνοοῦντες διδάξω Idem ibidem.

Ἐίπερ *quamvis* Sub. rariùs Ind. ut εἴπερ γὰρ τε χόλον καταπέψῃ Il. α'. εἴπερ βλάπτεται μόνον Ariſtot.

Ἐίτε *ſive* Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε 1 Cor. 10. 31. εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν 1 Theſſ. 5. 10. εἴτε γνώμην εἴτε σκέψαιο τὴν γλῶσσαν Lucian. de lapſu.

Ἕνεκα *eò quòd* Ind. ut μ' αἰνὸν Ἔχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ Hom. hymn. in Vener. v. 199.

Ἐὰν *ſi* Sub. interdum Opt. rariùs Indicat. ut ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος Luc. 2.45. ἐὰν ὁ καιρὸς ἔλθοι Demoſth. de claſſibus, ἐὰν πλέονος ἄξιός ἐστι τῆς ζημίας Æſchin. in Timarch. ſic ἐὰν οἴδαμεν 1 Joan. 5. 5. Ἐὰν μὴ *quin*, ἐάντε *ſive* Sub. ut ἐὰν μὴ λάβῃ Marc. 10. 30. ἐάντε ἓν γίγνηται, ἐάντε πολλά Ariſtoph.

Ἐὰν interdum ponitur *indefinitè* pro ἂν cum Sub. rariùs Opt. ut ὅσα ἐὰν δήσητε Matth. 18. 18. εἰ ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα, τοῦτο ἐὰν πρὸς ὑμῶν γίγνοιτο Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ *quoniam*, *quandoquidem*, Ind. interdum Inf. Opt. ut &c. ut ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω Luc. 1. 34. ἐθαύμαζεν ἐπεὶ τοὺς μέγιστα φέροντας οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις Xenoph. ἐπεί σφας ἴδοιεν προσορμήσαντας Xenoph.

Ἐπειδὰν *idem*, Ind. Sub. ἐπειδὰν ταῦτα ἐξήμαρτον Liban. ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ Demoſth. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, εἰδὴ *idem*. Ind. ut ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο Luc. 11. 6. εἰδὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ Il. α'.

Ἐπειὴ *idem*. Ind. ut ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι Il. α'.

Ἐπείπερ, ἐπειδήπερ *idem*. Ind. rariùs Optat. ut ἐπείπερ οὕτω κελεύεις Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν Luc. 1. 1. ἐπείπερ ἡγήσαιντο μηδὲν θεοὺς διαλαθεῖν Xenoph.

Ἢν *ſi*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἢν ἐμὲ ἀποκλείητε Lucian. in Reviviſc. ἢν γνοίης idem de aſtrolog. οὐκ ἀπέχει τὸ κάλλος ἢν μὴ κεκόσμηται Idem pro Imag. ἤνπερ, ἤνπεργε, ἤνπως *ſiquidem*, ἤνπου *ſicubi* Sub. ut ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ Il. χ'. &c.

Ἵνα *ut* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. rariſſimè Infinit. ut ἵνα πέσωσι Rom. 11. 11. ἵνα μοι δοθείη Eph. 6. 19. ἵνα χαριζόμενος ἐφαινόμην Dem. Exord. Concion. 29. ἵνα μὴ φυσιοῦσθε 1 Cor. 4. 6. ἐστι

μεθὸ ὅσω ἵν' ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν Constant. ex can. 24. concil. Antioch.

Καίτοι *quamvis*, Ind. Opt. ut καίτοι ἐπλανήθην Lucian. Reviviſc. καίτοι πρὸ πολλοῦ ποιησάμενοι Iſocrat.

Καίπερ *idem*. Ind. καίπερ μέλαιναν ἔχεις τὴν τρίχα Theophraſt.

Κἂν *idem*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε Demoſth. Exord. Concion. 24. κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι Plato. κἂν ἐν τῇ γῇ μένουσι Lucian. Dial. Jovis & Junon.

Κἂν εἰ *idem*, Opt. Ind. ut κἂν εἰ διψῶσα τύχοι Lucian. in Dial. Meretr. κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχε Demoſth.

Κἂν εἰ κἂν *ſive*, Sub. ut οἱ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται Ariſtot.

Κἂν ὅτι *quamvis* Sub. ut κἂν ὅτι ἀκροποδητὶ ἑαυτὸν ἐπεγείρῃ Lucian. Imag.

Κε *potentiale*, Opt. Sub. rariùs Ind. ut καί κε τὸ βουλοίμην Il. β. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται Il. α. καί νύ κεν ἀπώλεσεν ἰκόμην Od. ί.

Μόνον, μόνον εἰ *ſi modò*, μόνον μὴ, μόνον εἰ μὴ *modò non*, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεὺς Syneſ. μόνον εἰ σώζηται Greg. μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν Iſocrat. μόνον μὴ καταγνωσθῶσι Gregor. &c.

Ὅπου, ὅπουγε *quandoquidem* Ind. ut ὅπου ἄγγελοι οὐ φέρουσι 2 Pet. 2. 11. ὅπουγε ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἰατροί Lucian. in lapſ.

Ὅπως *ut* Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ὅπως πληρωθῇ Matth. 2. 23. πράττειν ὅπως παύσεται τῆς ὕβρεως Demoſth. Philip. 3. ἐς καλὸν μάχεσθαι ὅπως μὴ δοῦλος μέλλει γενήσεσθαι Xenoph. οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν Soph. *quòd*, Ind. ut ἐγὼ δ', ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε οὐ λέγω Idem.

Ὅσον *adeò ut*, Inf. Sub. ut ὅσον αὐτοῖς ἀπαντῆσαι Κλεόμβροτον Plutarch. ὅσον μὴ τεθνεὸν ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν Ὀλυμπίων Lucian. in Aetione. ὅσα μὴ *niſi quòd*, Inf. ut ὅσα μὴ μισοτύραννος εἶναι Plutarch. παρ' ὅσον *eò quòd*, Ind. ut ἀρνοῦνται παρ' ὅσον δεδίασι δίκην δοῦναι Phalar.

Ὅτι *quòd, quoniam*, Ind. ſæpè etiam Opt. rariùs Sub. rariſſime Infin. ut ὅτι οὐδέποτε ἔγνων Matth. 7. 23. οὐδεὶς καυχήσαιτο ὅτι ἔχοι Æſchin. Epiſt. 4. λόγιον ἦν ὅτι τὴν Νῖνον οὐδεὶς ἕλῃ &c. Diodor. l. 2. θεωρῶ ὅτι μέλλειν ἔσεσθαι Act. 27.10. Μὴ ὅτι *etiamſi* Ind. ut τὴν γλῶσσαν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι μὴ ὅτι ἐν τῷ σώματι σκεπάζεται Ariſtot. ὅτι μὴ *ne* Sub. ut φοβεῖται ὅτι μὴ πάντα πάθῃ Xenoph. Ὅτι interdum redundat; ut λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι Apoc. 3.17. *dicis, ſum dives*; non verò *Tu dicis quòd ego ſum dives*.

Ὄφρα *ut* Sub. rariùs Opt. vel Ind. ut ὄφρα τι εἴπω Od. μ'. ὄφρα

ἕως

ἔπ@ εἴποιμι ibidem. ὄφρα καὶ Ἕκτωρ Εἴσεται Il. θ'. Πλὴν *nisi*, *nisi quòd*, Ind. rariùs Inf. ut πλὴν χαίτην ἔχει Aristot. τί ἂν πράττοις, τὰ πάντα πλὴν δραπέτην μεταδιώκειν Lucian. Auct. Vit. πλὴν εἰ *idem* Ind. interdum Opt. Sub. ut πλὴν εἴ τις ἀπέχεται Plato. πλὴν εἰ λαμβάνοιμεν Nazian. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴπῃ Demosth. Epist. 4. πλὴν ὅτι *idem*, Ind. rariùs Opt. ut οὐδὲν διαφέρουσι πλὴν ὅτι ψήφισμα οὐ γράφουσι Aristoph. πλὴν ὅτι δεύτερ@ εἴη Plutarch. πλὴν ὅσον, πλὴν ὅσα, πλὴν παρόσον *idem* Ind. ut πλὴν ὅσον ηὐξάμην Synes. &c. Ex his quædam Inf. ut ἐσθιόντ@ γεγύμνωται πλὴν ὅσα τὴν γαστέρα ἐπικρύπτειν Lucian. Πλὴν ἂν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ἐὰν μὴ *idem*, Sub. ut πλὴν ἐὰν συμφέρῃ Isocrat. &c.

Ὡς *quòd*, Ind. interdum Opt. Sub. rariùs Infinit. ut ἔφησθα ὡς προδέδωκά σε Lucian. Timon. ἠκούσαμεν ὡς ἡ νῆσος εἴη τῶν Μακάρων Idem. ver. hist. l. 2. λέγουσιν ὡς δίκαιον ᾖ Euripid. in Heraclid. ὡς οὔτε καλὸν οὔθ' ὅσιον εἶ) Plutarch. Ὡς *ut*, Opt. Sub. Inf. rariùs Ind. ut δόξω ἡμαρτηκέναι ὡς ἀπολογίαν συγγράψαιμι Lucian. de lapsu. παραιτήσομαι, ὡς μὴ ἐκπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα &c. Idem ibidem. ἐξεδίωξέ με ὡς μηκέτι φέρειν idem in Judic. Vocal. δεῖ σαφῶς λέγειν ὡς συνήσουσιν οἱ ἀκούοντες idem in Jov. Trag. Ὥστε *ut*, *adeò ut* Inf. interdum Ind. ut ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι Matth. 15. 34. ὥστε ἔδωκε Joan. 3. 16. εἰς τοῦτο ἀφῖχθε δυσμενείας ὥστε πρὸς Πέρσην ἀπεστάλκατε Demosth. litter. Philip. Utrumque simul modum; ut οὕτω εὐτελὴς ἦν ὥστε οὐκ οἶδα εἴ τις οὕτως ἐργάζοιτο ὥστε μὴ λαμβάνειν &c. Xenoph. Ὥστε *itaque* cum omnibus modis, ut ὥστε οὐκέτι εἰσὶ &c. Marc. 10. 8. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους 1 Thes. 4. 18. ὥστε ἀπίωμεν Lucian. Nept. & Triton. &c.

Adverbia vel Conjunctiones similes plerumque modos cum aliis particulis ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mutetur; ut ἄχρις *donec*, ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεὺς Act. 7. 18. ἄχρις οὗ μορφωθῇ Galat. 4. 19. ἐπήνουν ἄχρι τοῦ ἐρυθριᾶν με Lucian. in Zeux. πρὶν *priusquam*, πρὶν ἢ συνελθεῖν Matth. 1. 18. πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν Luc. 2. 26. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμεν@ ἔχοι &c. Act. 25. 16. πρὸν ἢ τῷ λιμῷ ἀποκτεῖναι Antiphon. &c.

Particulæ ἂν, & κεν aliis adjunctæ adverbiis vel conjunctionibus eosdem exigunt modos quos regunt solæ; ut εὖτε *quando*, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορ@ θνήσκοντες πίπτωσι Il. α. εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπν@ ἀνείη Il. γ', ὡς *sicut*, *quamprimum*; ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα Il. β'. ὡς ἂν ἔλθω 1 Cor 11. 34. ὥστε *adeò ut*; ὥστ' ἂν ἄχθοιντο εἰκότως Luciam de domo. &c.

Ἂν sæpius redundat; ut ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ Euripid. τί δ' ἂν οἱ ἀγνοοῦντες ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν Lucian. Halcyon. Non raro subauditur, præsertim in Optativo; ut οὐκ εἶχον ἔνθα δέξαιντο Lucian. Diog. & Crat. ἄρα ἀνάσχοιντο ἀποκηρύττοντα Idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem ut τί ἂν ἀνέχωμαι ὑβριζομένη Lucian. meretr. 3.

Ἂν *potentiale* potest verbo præponi vel postponi: ἂν *indefinitum* postponitur.

Quædam Adverbia & Conjunctiones modis priùs descriptis junguntur in certâ significatione temporis.

1°. Adverbia.

Optandi adverbia, præcipuè αἴθε & εἴθε, ferè adsciscunt *in re præterita* Indicativum, *in re præsenti aut futurâ* Optativum; Sed affertur *in re præsenti* Indicat. ut εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν Lucian. *in re preterita* Optat. ut εἴθε μὴ λάβοις ποτε Euripid. Adduntur hæc adverbia Optativis ob *vehementiam*: Indicativis ob *necessitatem*.

Hortandi adverbia junguntur frequentiùs primis personis Subjunctivi: secundis Imperativi.

Prohibendi adverbia, μὴ &c. gaudent præsenti & indefinitis omnium modorum, *in re præsenti* potiùs Imperativo vel Subjunctivo, *in præterita* Optativo, *in re futurâ* cæteris modis præterquam Indicat. οὐ pro μὴ non nisi futuro Indicativi.

Μὴ *nè fortè*, *in re præterita* amat Indicativum; *in præsenti* aut *futurâ* Subjunctivum interdum Optativum; præcedente verbo alicujus præteriti sæpius Optativum: quandoque futurum, perfectum, rariùs præsens Indicativi:

Μὴ post verba *timendi*, affirmat; ut δέδοικα μὴ ἀποπλανῶ Isocrat. μὴ οὐ (uti & ὡς οὐ) negat; ut δέδοικα μὴ οὐκ ἔχω τοσαύτην σοφίαν Xenoph.

Ἕως *donec* cum præsenti Subiunctivi: *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

Μέχρι *quamdiu* cum Imperfecto Indicativi.

Ὅτε, τότε perfectis vix adjunguntur.

Ὁπότε *in re præterita* Optat.

Οὐ μὴ cum futuris Indicativi.

Πρὶν cum præterito Indicativi: πρὶν ἂν *in re futurâ* Subjunct. *in re præteritâ* Optat.

2°. Conjunctiones.

Ἂν *potentiale*, *in re præsenti* vel *futurâ* desiderat Optativum; *in re præ-*

præteritâ (addit Gaza *in re præsenti* vel *futurâ*) Indicativum. Jungitur omnibus temporibus, rariùs perfecto; ut πάλαι ἂν ὀλώλατε Demosth. in Midiam. ἂν cum Infinitivo vel Participio non rarò significationem facit *rei futuræ* in præsenti vel indefinito.

Ἂν, ἐάν, ἢν *si*, *in re præteritâ* cum Indicativo; *in præsenti* Subjunct. Optat. itidem ferè κἄν.

Ἵνα, ὅπως, ὡς plerumque & ὄφρα *ut*; *in re præteritâ* amant Indicativum: in *re præsenti* & *futurâ* Subjunctivum; Indicativi potiùs futurum; interdum Optativum; præcedente autem verbo alicujus præteriti, sæpius Optativum. Ἵνα μὴ in *re præteritâ* Optativum, in *futurâ* Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex adverbiis ἅμα, μεταξύ; ex conjunctionibus sæpe καίτοι, sæpissimè καίπερ, item καὶ & περ seorsim, *quamvis*.

Per Indicativum multa Græcis, quæ Latinis per Subjunctivum vel Optativum efferuntur; ut οὐδὲν γὰρ οὕτω βραχὺ ὅπλον εἶχον ᾧ οὐκ ἐξικνοῦντο ἀμύλλων Xenoph. οὐκ ἐζήτουν ῥήτορα δι' ὅτου δουλεύσουσι Demosth.

Nomina indefinita ὃς, ὅστις, ὅσπερ, οἷος, ὁποῖος &c. adsciscunt communiter indicativum, elegantiùs sæpe optativum, quandoque subjunctivum; ut μακάριος, ὃς φάγεται Luc. 14. 15. ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι Lucian. in fugitivis πυνθάνεται ὅστις ἐστὶν Æschin. epist. 4. οὐ συνίην ὅ, τι καὶ λέγοι Lucian. Pseudolog. ὅστις ἵκοιτο Hesiod. Theog. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ Matth. 18. 4. (sic ὅστις ἀπαυρῇ Nicand.) ἠδίκει ὅσα κελεύοι, ἐκόλαζεν οὓς προστάττοι idem in Tyrannicid.

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt casus, vel
- unum
  - Genitivum, ἐκ, πρὸ, ἀπὸ, ἀντί.
  - Dativum, ἐν, σύν.
  - Accusativum, εἰς.
- duos, Genitivum, vel Accusativum, διά.
- tres, Genitivum, Dativum, vel Accusativum, ἀμφὶ, ἀνά, ἐπὶ, κατά, μετά, παρά, περὶ, πρός, ὑπέρ, ὑπό.

Genitivo soli junguntur, ἐκ, πρό, ἀπό, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ *è* vel *ex*, γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός 1 Cor. 11. 12. *à* vel *ab*, ἐκ

νεότη-

νεότητ☉ Matth. 19. 20. ἐκ θεοῦ ἐστι Act. 5. 39. *extra*, ἐκ καπνοῦ κατῆλθεν Od. π'. v. 288. *à* vel *post*, ἐκ δείπνων ὕπν☉ Euripid. Hecub. (sic ἐκ δείπνου Joan. 13. 4.) ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβεσθαι Plato. *à* vel *ad*, καθίσαι ἐκ δεξιῶν Marc. 10. 40. *pro*, ἐκ τῶν παρόντων ἐπαμῦναι Demosth. *propter*, ταραττόμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν Demosth. *ex*, *juxta*, ἐκ τῶν νόμων Æschin. *per*, ἐκ θαλάσσης Thucyd. ἐκ πίστεως ζήσεται Rom. 1. 17. *in*, τὸ ἐξ ὑμῶν Rom. 12. 18. *a* vel *de*, ἐξ ὀνόματ☉ εἰδέναι Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματ☉ ἐκφιμώθη Theon. *absque*, Δίδυμ☉ ὁ ἐξ ὀμμάτων (i. e.) ὁ πηρωθεὶς Eustath. *ex*, *præ*, *cum*, *modum*, ἐκ ὃ μόγριο λαβεῖν ἀναιμαίνοντες Quint. Smyrn. l. δ'. v. 244. ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντ☉ vel ἐκ περιουσίας κρατεῖν Bud. Viger. ἐκ πάσης ἐπιμελείας &c.

In compositione significat *ex*, *extra*, ἐκβάλλω *ejicio* : *ab*, ἐξόμνυμι *abjuro* : *in*, ἐκφέρω (interdum) *infero* : *re*, ἐξωνέομαι *redimo*, ἐκκαλύπτω *revelo* : *abs*, *seorsim*, ἐξαρμόζω *sejungo* : *augmentum*, ἐκπρεπὴς *valdè decorus*, ἐξόφθαλμ☉ *eminentes habens oculos* : *contrarium*, ἐξαίσι☉ *infaustus* : Alias item inducit significationes, ἐξουσία *potentia*, ἔκδικ☉ *vindex*, ἐξορχοῦμαι *enuntio*, ἐξέχω *excello*, (interdum) *exorior*, &c.

Πρὸ *præ*, πρὸ θυρῶν Act. 5. 23. *præ*, *suprà*, πρὸ δούλου δεσπότης Proverb. *ante*, πρὸ νίκης ἐγκώμιον Proverb. *ante*, *ob*, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν Plutarch. *pro*, μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν Il. θ'. v. 57. πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελ☉ Il. κ'. v. 286. πρὸ τῶν δὲ ἐρῶ Sophocl. *præ*, *propter*, πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν Il. ρ'. v. 667.

In compositione significat *præ*, προβάλλω *præpono*, προέχω *præcello* ; *pro*, προκαλίζω *provoco*, προδίδωμι *prodo* : *pro*, *vice*, προπράτωρ *venditoris institor* : *ante*, πρόμαχος *antesignanus* : *ante*, *sub*, προάστειον *suburbium* : *ex*, προέρχομαι *exeo* : *à* vel *ex*, πρόρριζ☉ *à radice avulsus* : *ad*, προϊκνέομαι *advenio* : *augmentum*, πρόδηλ☉ *valdè manifestus*, πρόπους *magnos habens pedes*. Alias inducit significationes προκόπτω *progredior*, προτρέπομαι *hortor*, προβάλλομαι *accuso*, &c.

Geminatur apud poetas ; ut προπρὸ ὀφθαλμῶν Apollon. l. 3. v. 453. προπροκυλίνδομαι Il. χ'. v. 221.

Ἀπὸ *à* vel *ab*, ἐξουσία ἀπὸ θεοῦ Rom. 13. 1. ἀπὸ παρθενίας Luc. 2. 36. *è* vel *ex*, ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι Xenoph. ἔνδυμα ἀπὸ τειχῶν Matth. 3. 4. *de*, ἀπὸ πύργου καταπεσών Lucian. ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκω Isocr. *à*, *post*, ἀπὸ δείπνου Il. θ'. *absque*, ἢ ἀπ' ἀνδρὸς οὖσα Plutarch. *præ*, ἀπὸ χαρᾶς Luc. 24. 41. *propter*, οὐκ ἐδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου Luc. 19. 3.

per,

per, ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιτο μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος Xenoph. per, *spatium*, ἐξῆλθεν ἀπὸ σαδίων Apoc. 14. 20. *ad*, *circiter*, ἀπὸ τρίτης ὥρας Act. 2. 23. *pro*, ἀπὸ τῶν ὄντων εἰσενεγκεῖν χρήματα Plutarch. *ad*, *à*, ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἐπιστρέψαι τὰς ναῦς Thucyd. *cum*, εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους μάχην ὥρμησαν Diodor. ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο Lucian. Toxar. *de*, κρεμήσεται ἀπὸ τοῦ πώγωνος idem. *coram*, ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων Act. 7. 45. *procul*, *præter*, *contra*, (sæpius retracto accentu,) *procul*, μένων ἄπο ἧς ἀλόχοιο Il. ς'. v. 29. *præter*, ἄπο δόξης Constant. *contra*, αὐτῷ ἄπο θυμοῦ ἡ μέλαινα ψῆφος Themist. τοῦτο ἄπο γνώμης ἦν Julian. *relationem* vel *officium*, οἱ ἀφ᾽ αἵματος Philo. οἱ ἀπὸ βήματος Plutarch. *exemplum*, ἀπὸ προγόνων 2 Tim. 1. 3. *pretium*, σεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα Demosth. *sub persona*, Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα Tzetzes in Lycophr.

In composit. signif. *à*, *ab*, *abs*, ἀποστρέφω *averto*, ἀποβάλλω *abjicio*, ἀπέχω *abstinco*; *de*, ἀποβαίνω *descendo*: *ad*, ἀποδέχομαι *admitto*, ἀποδέω *adnecto*: *ex*, ἀποπτύω *expuo*: *extra*, ἀποσυνάγωγος *extra Synagogam ejectus*: *in*, ἀποβάπτω *intingo*, ἀποσκοπέω *in scopum intueor*: *procul*, ἀπόμαχος *procul pugnans*: *sursum*, ἀποβλέπω *suspicio*: *re*, *rursus*, ἀποκαθιστάνω *restituo*: *intro*, *inter*, ἀποφράττω *intersepio*, ἀποστέγω *intus cohibeo*: *contrarium*, ἀποκαλύπτω *revelo*, ἀπεύχομαι *imprecor*: *privationem*, ἀπόφημι *nego*, ἀπογίνομαι *morior*: *defectum*, ἀποζῶ *parcè vivere*: *exemplar*, ἀπογράφω *describo*: *augmentum*, ἀποτείνω *extendo*. Alias inducit significationes, ἀποκρίνομαι *respondeo*, ἀπαργυρίζω *argento mutuo*.

Ἀντὶ *pro*, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ Matth. 5. 38. *præ*, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι τὴν δόξαν χρή Isocrat. *pro*, *instar*, ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνήρ Il. ι. *pro*, *propter*, ἀντ᾽ ἀρετῆς τιμᾶσθαι Demosth. de corona. ἀντὶ τούτου Ephes. 5. 31. *contra*, ἀντ᾽ ἀνδρὸς ἴτω Il. υ. *super*, χάριν ἀντὶ χάριτος Joan. 1. 6.

In compos. signif. *contra*, ἀντίχριστος *antichristus*: *pro*, *instar*, ἀντίθεος *divinus*, *instar dei*: *pro*, *vice*, ἀνθύπατος *proconsul*, *ad*, ἀντέχομαι *adhæreo*: *in*, ἀντιπηδάω *insilio*: *ob*, ἀντικέλευθος *obvius*: *re*, ἀντασπάζομαι *resaluto*: *con*, ἀντιπίμπρημι *concremo*: *pro*, ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν *defensor rerum tuarum* Isocrat. *vicissim*, ἀντιπελαργεῖν *vicem amoris rependere*: *è regione*, ἀντιπαρέρχομαι *è regione transeo*; *augmentum*, ἀντίπαις *puer adultus*: *pretium*, ἀντικτάομαι *pecunia emo*. Alias inducit significationes ἀντιποιέομαι *vendico* &c.

Dativo soli ἐν, σύν.

Ἐν *in*, ἐν λιμένι πλεῖν Proverb. *in*, *ad*, ἐλθεῖν ἐν Ἑλλάδι Xenoph. (sic

(sic ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Luc. 7. 17.) *inter*, ὄνος ἐν μελίτταις Proverb. *intra*, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι Hippocrat. *super*, εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε Il. ι. v. 215. *ad* vel *circa*, ἐν Μαντινείᾳ ἡττημένος Xenoph. *usque ad*, ἐν χρῷ κουρᾶς Lucian. *contra*, ἐν ἐμοὶ θρασύς Sophocl. *penes*, ἐν θεῷ τέλος Demosth. *ab*, ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα ἀποτεμὼν Herodot. *abs*, ἐν σοὶ ἐσμέν Sophocl. *apud*, ἐν ἑαυτῷ εἶναι Lucian. *apud*, *propè*, ἀγορὴν ποιήσατο ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι Il. θ. v. 489. *cum*, ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις Xenoph. Sic πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ Ephes. 6. 2. *pro*, *vice*, ἐν φαρμάκῳ ἐστὶ Steph. *pro*, *pretio*, ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν θεωρεῖν Demosth. de corona. *à*, ἐν πολλῷ χρόνῳ Plato. *coram*, ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις Plato. τὰ ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω Eurip. *per*, ἐν τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θέσθαι νόμον μηδένα Demosth. Olynth. 3. *inter*, διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς Matth. 16. 7. Vim omnium præpositionum habet in S S. literis per Hebraiſmum: *erga*, ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ Luc. 21. 23. *propter*, ἐν πολυλογίᾳ εἰσακουσθήσονται Matth. 6. 7. *ad*, *apud*, ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ἐστι Rom. 8. 34. *ad*, *secundùm*, ἐν τῷ ὑποδείγματι Heb. 4. 11. *per*, ἐν τῷ υἱῷ ἐλάλησεν ἡμῖν Heb. 1. 1. *per*, in jurando; ἐν τῷ οὐρανῷ Matth. 5. 34. *de*, ἐν Ἠλίᾳ Rom. 11. 2.

In compoſitione ſignificat *in*, ἔνειμι *inſum*, ἐμβάλλω *injicio*: *ad*, ἐγκαταλέγω *accenſeo*: *intus*, ἐναποκλείω *intus includo*: *in*, *contra*, ἐγκλάω *infringo*, *refragor*: *inter*, ἐνανθρωπίζω *inter homines verſor*: *augmentum*, ἐμβοάω *clamorem attollo*: *defectum*, ἐλλείπω *deficio*. Alias inducit ſignificationes, ἐντρέπομαι *revereor*, ἐνδίδωμι *cedo*, ἐμφορέομαι *ſatior*: Affertur ad Euſtathio cum accuſativo; ut ἐν ταῦτα, vel potiùs in compoſitione ἐνταῦθα.

Σὺν *cum*, σὺν θεῷ Plato. *in*, φεύγωμεν σὺν νηυσὶ Il. β'. *ſecundùm*, σὺν τῷ νόμῳ Xenoph. *præter*, σὺν πᾶσι τούτοις Luc. 24. 21. *ad*, *tempus*, ἤλυθες---τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ Theocrit. *poſt*, εἰ γάρ μ' ἀπώσῃς σὺν κακῷ μέτει πάλιν Soph. Affertur etiam *ad*, πορεύσομαι σὺν ἀγῶνι Antipho. σὺν πατρίδι βαίη Favorinus.

In comp. ſignificat. *con*, σύνδουλος *conſervus*: *ſimul*, σύνδυο, συνάμφω: *in*, συγγινώσκω *ignoſco*; *augmentum*, συντελῶ *perfectè abſolvo*. Aliam inducit ſignificationem συνοξὺς *ſenſim acuminatus*, συνίστημι *commendo*; &c.

Accuſativo ſoli εἰς.

Εἰς *in*, ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα Proverb. ἰδὼν ἐς πλησίον Il. γ'. *ad*, ὗς εἰς κύλισμα 2 Pet. 2. 12. *in*, *ſuper*, εἰς ὕδωρ γράφω Proverb. *in*, *contra*, εἰς ἱερὸν πλημμελεῖν Demoſth. *in*, *erga*, εἰς ἐμὲ εὔνοια Xenoph. *uſque*

usque ad, εἰς ἠέλιον καταδύντα Δαίνυνται, Il. α´. 601. *versus*, εἰς Βορέην τετανυσμένος Dionys. *post*, εἰς νέωτα ἐκτίσει Lucian. ver. hist. l. 2. *intra*, ἀποσώθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον Polyb. εἰς ἕκτην ἡμέραν πραχθήσεται Æschin. *circiter*, εἰς τετρακοσίους ἐγένοντο συνωμόται Pausan. *circa*, *ad*, οἱ εἰς Ἴστρον στρατιῶται Zosimus, l. 4. εἰς ἑσπέραν Aristoph. *propter*, ἐπαινεῖται εἰς τὸ κάλλος Lucian. in Reviv. *apud*, εἰς ἅπαντας γνώριμαν Thucyd. *quoad*, θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικε Il. γ´. *per*, in numerando εἰς τέσσαρας ἔρχεται ὁ λόγος Xenoph. *per*, in jurando, εἰς Ἱεροσόλυμα Matth. 5. 35. *per*, *tempus*, μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν Od. ξ´. v. 292. *inter*, εἰς τοὺς ἥρωας κατελέγη Lucian. in Scythâ. In inscriptionibus, *in vituperium* vel *in laudem*; εἰς Ἀσώτους Epigr. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα Homer. *de*, εἰς Χριστὸν λέγω Ephes. 5. 32. *in*, εἰς ἐκκλησίαν καθέζομαι Xenoph. (sic εἰς κοίτην εἰσὶ Luc. 11.7.) *pro*, εἰς ἐλάχιστον *pro minimo*, 1 Cor. 4. 3. *more*. τὰς τρίχας εὐθετίζει εἰς τὸ ἐπιεικόν Lucian.

In compositione significat *in*, εἰσάλλομαι insilio, εἰσφέρω *inficio*; *ad*, εἰσπλέω *adnavigo*, *intra* vel *intro*, εἰσαγωγὴ *introductio*; *ex*, εἰσακούω *exaudio*. Aliam inducit significationem, εἰσπωγία *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accusativo διά.

Διὰ cum Genitivo: *per*, διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος Rom. 5. 12. *per*, *in jurando*, διὰ πυρὸς ὀμνύειν Demosth. *per*, *à*, διὰ τοῦ πνεύματος 1 Cor. 12. 8. *cum*, διὰ μέλανος γράψαι 3. Joan. v. 13. *post*, διὰ δυεῖν ἡμερῶν Dioscor. sic δι' ἡμερῶν Marc. 2. 1. *propter*, δι' ἡμῶν ἀνθρωπότητα ὁ θεός ὑπέστη Nazianz. sic δι' ὧν 2 Pet. 1. 4. *in* (cum ablativo) ἡ κύρωσις τῆς ῥητορικῆς διὰ λόγων ἐστι Plato. *in*, *præ*, διὰ χειρῶν ἔχουσι τὴν πολιτείαν Aristot. *in* (cum accusativo,) ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ Act. 3. 16. *in*, *ad*, διὰ λόγων ἐλθεῖν Plutarch. διὰ μάχης ἰέναι Thucyd. *inter*, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων Il. μ´. v. 104. *pro*, δι' οὐδενὸς ποιεῖν Sophocl. *ad*, κατέδυσε διὰ τριπόδων Hom. hymn. in Apoll. v. 443. *usque ad* διὰ τέλους Isocrat. *ex*, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα Athen. sic διὰ τοῦ στόματος Matth. 4. 4. *alternationem*, διὰ τρίτης Lucian. διὰ χειρὸς λέγειν Æschyl.

Cum accusativo: *propter*, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον Marc. 2. 27. *per*, διὰ τοὺς θεοὺς ἐσθίω Demosth. sic διὰ τὸ αἷμα Apocal. 12. 11. *in*, νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες Soph. in Tyranno. *contra*, δι' Ἀθηναίους μῖσος εἶχε Thucyd. *inter*, φύγης διὰ πέτρας Apollon. l. 2. v. 422.

In compositione significat *di* vel *dis* διαφωνέω *dissono*; *per*, διαμένω *permaneo*; *trans*, διέρχομαι *transeo*; *de*, διαγράφω *describo*; *circum*

circum, διαδέω *circumligo*, *ex*, vel *post*, διαδέχομαι *excipio*; *ob* vel *contra*, διαβάλλω *obtrecto*; *distinctionem*, διάχρυσος *auro intertextus*; *augmentum*, διαπρεπὴς *valdè decorus*; *diminutionem*, διαμειδιάω *subrideo*; *immorationem*, διαβουλεύομαι *delibero*, διαγίνομαι *persevero*: *more*, διευριπίζω *more Euripi reciprocor*. Alias inducit significationes, διάψαλμα *pausa inter cantandum*, διαφέρω *excello* &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Ἀμφὶ cum Genitivo; *de*, ἀμφὶ ἀστέρων γραφή Lucian. *circa*, ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι Herodot. *propter*, μάχεσθον Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης Il. π'. v. 825. *per*, *in obtestando*. Φοίβου ἀμφι—Λίσσομαι Apollon. l. 2. v. 216. *supra*, ἀμφὶ πόνου ὁ πόνος Herodot. *ad*, ἀμφὶ ἢ πυγμαχίης ὦρτο θένος Ἰδομενῆος Quint Smyrn. l. δ'. v. 284.

Cum Dativo, ferè apud poetas: *circum*, *circa*, ἀμφὶ δέ σοι *valium* Il. π'. v. 235. ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος Il. λ'. v. 29. *de*, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς ἐκφέρεται λόγος Herodot. *pro*, ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι Il. γ'. v. 70. *pro*, *propter*, ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ Od. α'. v. 48. *prope*, ἤειπεν ἀμφ' αὐτῷ Il. δ'. v. 493. *apud*, *cum*, Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω Sophocl. *per*, ἀμφὶ κλίμακι κατῄιον Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 54. *per*, *a*, εἵλετο ἀξίνην ἢ ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ Il. ν' v. 612. *contra*, λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, Τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ Sophocl. *post*, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ Ἄλλοι ἕποντο Quint. Smyrn. ιγ'. v. 49. *inter*, ἀμφὶ σφίσι πένθος ὄρωρε idem. l. α'. v. 16. *super*, κάββαλεν ἄνδρα κατὰ χθονὸς, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ ἕζετο idem. l. δ'. v. 230. *cum*, πεπαρμένον ἀμφ' ὀνύχεσσι Hesiod.

Cum Accusativo: *circa*, ἀγρόμενοι Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα Il. η'. v. 135. *circa*, *commorationem*, ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω Xen. *circiter*, ἀπέθανον ἀμφὶ τοὺς μυρίους idem. *prope*, *juxta*, ἀμφὶ ἢ καυλὸν Φάσγανον ἐρραίσθη Il. π'. v. 338. *propter*, *de*, νεῖκος ἐτύχθη Ἀμφὶ βοηλασίην Il. λ'. v. 671. *ad*, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς Il. α'. v. 409. *ad*, *relationem* τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον Thucyd. *de*, νόμους τοὺς ἀμφὶ θυσίαν κατασταθέντας Halacarn. l. 7. *cum*, ἐελδόμενος πονέεσθαι ἀμφ' Αἴαντα πελώριον, Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. *inter*, ἀμφὶ νεκροὺς Idem. l. γ'. v. 93.

In compositione significat, *circum*, ἀμφιβάλλω *circumjicio*; *utrinque* ἀμφίστομος *anceps*, ἀμφίβολος *ambiguus*; *augmentum*, ἀμφῆλιξ *adultus*; *diminutionem*, ἀμφίλυκος *sublustris*; Aliam inducit significationem, ἀμφιπονέω *consumo* &c.

Ἀνὰ cum Genitivo rarius; *circum*, ἕλεν δ' Ὀρυθάονα δῖον ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150. 151.

Cum Dativo apud poetas; *cum*, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Il. α'. *in*, 135.

55. ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μέσῳ Constant. *super*, ἔνθε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ Il. ξ'. v. 352.

Cum Accus. *per*, ἀνὰ στρατὸν Il. ά. v. 10. sic ἀνὰ μέσον Marc. 7. 31. *in numerando*, στρατιώτας ἐξιέναι κελεύει, ἀνὰ πέντε Viger. *per*, ἐλαύνας τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος Halic. *circa*, ποιμαίνοντα μάλιστα ἀνὰ ... Il. ξ'. v. 155. *in*, οἱ τὰ μὲν λόγια τοῦ θεοῦ ἀνὰ στόμα ἔχουσι Clemens Alexand. sic ἀνὰ μέσον ἔσπειρε Matth. 13. 25. *inter*, συνο-... ἀνὰ πρώτους Xiphilin. sic διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ 1 Cor. 6.5. *contra*, ἀνὰ ποταμὸν διεκόμισαν Halicarn. *ad*, *in*, Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν Il. θ'. v. 89. προφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα Od. ό. v. 80. *ad*, *secundum*, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον Clemens Alexand. *super*, θῆκεν ἀνὰ μυελὴν Il. κ'. v. 466. *apud*, *prope*, μνήσασθε ἢ θοῦριδος ἀλκῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς Il. δ. vers. 488. *progressum* & *vicissitudinem temporis*, ... ἀνὰ χρόνον ἀπηρέθησαν Dionys. Halic. ἀνὰ μίαν 2 Regum cap. 6. Significat etiam (sine casu plerumque) *circiter*, ἀνὰ μετρητὰς δύο Joan. 2. 6. *sigillatim* vel *singuli*, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον Matth. 20. 9. *distributionem æqualium* (præcipue apud medicos,) κινναμώμου καὶ νάρδου ἀνὰ οὐγκίαν μίαν Viger.

In compositione signif. *re retro*, ἀνατρέχω *recurro*; *re*, *rursus*, *sursum*, ἀνάστασις *resurrectio*; *re*, *rursus*, *deorsum*, ἀναπίπτω *recido*; *re*, *seorsim*, ἀναχωρέω *recedo*; *re*, *contra*, ἀνανεύω *renuo*; *ad*, ἀνάκειμαι *accumbo*; *ad*, *sursum*, ἀναβαίνω *ascendo*; *è*, *ex*, ἀναδύω *emergo*, ἀναθλίβω *exprimo*; *ab*, *abs*, ἀνακλύζω *abluo*; *dis*, *di*, ἀνακρίνω *dijudico*; *per*, ἀναμένω *permaneo*; *sub*, ἀνάγαιος *subterraneus*; *sub*, *clam*, ἀναρπάζω *surripio*; *sub*, *vice*, ἀνάδοχος *susceptor*, *fidejussor*: *in*, *intro*, ἀναγωγὴ *introductio*. Alias inducit significationes, ἀναγινώσκω *lego*, ἀναδύομαι *recuso*, ἀνάλογος *ejusdem rationis*, ἀναιρῶ *interficio*; interdum *respondeo*, ἀναβάλλομαι interdum *incipio*.

Ἐπὶ cum Genitivo: *super*, ἐφ' ἵππου περιῆγον αὐτόν Xen. *supra*, ὁ ἐπὶ πάντων Rom. 9. 5. *in* (cum ablativo,) βοῦς ἐπὶ γλώττης Proverb. (cum accusativo,) ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος Xenoph. *penès*, ἐπὶ ... ἐστὶ Demosth. *ad*, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου Thucyd. ἐπὶ σκοποῦ ... Lucian. emp. librorum. *coram*, ἐπὶ τοῦ βήματος Act. 25. 10. *apud*, *cum*, ἀεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω Lucian. Rhet. sic εὔχεσθε Σιγῇ ἐφ' ὑμείων Il. η'. v. 195. *juxta*, ἐπὶ τῆς θαλάσσης Joan. 21. 1. *versus*, ἐπὶ Αἰγύπτου ῥέειν Thucyd. *contra*, ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευάζεται idem. *erga*, ἐπὶ τῶν δεομένων χρηστός Chrysost. *de*, ἐπὶ παιδὸς λέγων Plato. *per*, κἀντεῦθεν ἐπὶ Θρᾴκης ἐχώρει Zosimus. *per*, *in numerando*, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεσσάρων τάττεσθαι Viger. *per*, *tempus*, ἐφ' ... ἡμέρας idem. *per*, *in obtestando*, πιστεῖς δοὺς ἐπὶ θεῶν Halicarn.

l. 5. *per, ex,* οὐδὲν ἐμὲ δεῖ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγειν Halicarn. *propter,* ἐφ' ἡδονῇ πάντα ποιοῦντες Xenoph. *intra,* ἐπὶ νύκτας ἔσαν ἕκαστοι Quint. l. δ'. v. 506. *præ, ex,* μόνη τῇ πόλει ὡς κυρίως ἄν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Aristid. Paneth. *post,* τοῦ ὑπασπιστὰς διαβαίνειν ἐκέλευσεν ἐπὶ τούτων τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων Arrian. *more,* ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα Lucian. *ab, officium,* ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων Demosth. pro coronâ. sic ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος Act. 12.20. *tempore,* ἐπὶ Κρόνου Lucian. Rhetorum magist. sic ἐπὶ Ἐλισσαίου Luc. 4.27.

Cum Dativo: *super,* ἐπὶ χθονὶ Il. α'. v. 88. *supra,* νεκροὶ τετρακόσιοι ἐπὶ χιλίοις Plutarch. *in,* μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον Pythagor. *in potestate,* ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων Plato. 2. de repub. *in, ad,* βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης Il. ά. v. 437. *in,* cum significatione *successionis,* βασιλεῖς ἐπὶ πᾶσι τελευτήσαντες Herodi. τεθνήξεσθε ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμου Lucian. *ad,* ἐπ' εὐδοξίᾳ ὁδὸς Xenoph. *propter,* ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει idem. *propter, ad,* κτισθέντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς Ephes. 2. 10. *post,* ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει Od. ή. v. 120. *pro,* ἐπὶ πολλῷ ἐπειράθην Lucian. *contra,* πολλὰ οἱ μαστρωποὶ ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται idem. sic τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισί Luc. 12. 52. *juxta,* ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων Il. ζ'. v. 15. *apud,* ὀλέσῃ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. ϐ'. v. 3. *cum,* παλλακὴν ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἐπὶ προικί Liban. *cum, præter,* ὅπως κάρδαμον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ Xenoph. *coram,* ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι Apoc. 10.11. *ex,* ἐπὶ νόῳ γίγνεται Plato. *à, ex,* ἐπὶ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον Luc. 5. 5. *præ, ad,* ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι Il. ϐ'. v. 788. *per,* ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος Act. 3.16. *per, tempus,* ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν Zonaras. *sub,* μυθολογοῦσιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεὺς Theophrast. *de,* ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενος Thucyd. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Luc. 1. 59. *de nomine,* Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κληθεῖσαν πόλιν Herodian. *ab,* ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ Il. ύ. v. 315. *tempore,* ἐγένετο Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ Aristot. νῦν δείξαιτο ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι Demosth. pro coronâ. *reatum,* κακοῦργος ὁ ἐπὶ θανάτῳ idem.

Cum Accusativo: *super,* ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τὸν ὄνον Matth. 21. 5. *supra,* ῥὶς ἐπὶ χείλη Theocrit. *ad,* ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων Proverb. ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία Luc. 10. 9. *ad, apud,* καθίζεσθε ἐπὶ τὴν ἑστίαν Thucyd. sic καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον Matth. 9.9. *ad, versus,* ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὸ δόρυ Polyb. ἐπ' ἀντολίην Dionys. v. 222. *ad, circiter,* μεῖναι τ' ἐπὶ χρόνον Il. ϐ'. v. 299. sic ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην Act. 3. 1. *ad, intra,* ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ Dionys. v. 155. *usq; ad,* νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον Dion. 10. *contra,* ἐπὶ τὰς ἡδονὰς στρατεύεσθαι δεῖ Lucian. sic ἐφ' ἑαυτὴν Luc. 11. 17. *in,* (cum accu-

accusat.) πεποιθότες ἐπὶ κύριον Psalm. 125. v. 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολαμβάνειν Aristot. *in, super*, βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ Luc. 1.33. *sub*, ἐπὶ τὴν ἕω Thucyd. sic ἐπὶ τὴν αὔριον Luc. 10.35. τὴν πόλιν ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι Viger. *propter*, ἐπὶ σὲ ἀλγῶ 1 Sam. 9. ἐπὶ ἔργον ἴτω Od. γ'. v.421. *inter*, εὔχλειαν τ' ἀρετή τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους Od. γ'. v. 403. *per*, βῆ φάζων ἐπὶ πόντον Il. ζ. v. 665. *per*, *in jurando*, ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ Hom. hymn. in Mercur. v. 516. *a*, *in*, αὐτὴν ἐπ' ἀστὴρ ἔχοντες Od. γ'. v. 101. χέλυν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων Hymn. in Merc, 153.

In compositione significat *in*, ἔπειμι *insum*, ἐπιφέρω *infero*: *in*, *super*, ἐπιγραφὴ *inscriptio*: *in*, *contra*, ἐπαράομαι *imprecor*: *ad*, ἐπάδω *uccino*: *super*, ἐπιβιόω *supervivo*: *post*, ἐπιμηθεύομαι *post factum consulo*: *præ* vel *super*, ἐφίστημι *præficio*: *prope*, ἐπίτοκος *vicina partui*: *re*, ἐπισκευάζω *reficio*: *sub*, ἐπιμαστίδιος *puer sub mammis*, *proclivitatem*, ἐπίνοσος *morbis obnoxius*; *augmentum*, ἐπίδηλος *valde manifestus*: *diminutionem*, ἐπιψαύω *leviter attingo*: *sesqui*, ἐπόγδοος *sesquioctavus*: *contrarium*, ἐπιορκέω *pejero*: Alias inducit significationes ἐπιτιμάω *reprehendo*, ἐπιτρέπω *permitto*, ἐπιδίδωμι (sæpe) *cresco*.

Κατὰ cum Genitivo: *contra*, κατὰ Χριστοῦ Psalm. 2. 2. *de*, κατὰ τοῦ Θεοῦ 1 Cor. 15.15. *de*, *deorsum*, κατὰ πετρῶν ῥίπτειν Plutarch. *e* vel *ex*, κατὰ τοῦ τείχους καταχρεμάσας Herodot. κατὰ πίδακος ὕδωρ κατείβετο Quint. Smyrn. l. 2. v. 576. *in*, (cum ablativo) ἀφανῆ τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα Lucian. *in*, *super*, κατὰ γῆς πίπτειν Halicar. sic κατὰ τῆς κεφαλῆς Marc. 14. 3. *in*, *ad*, κατὰ σκοποῦ τοξεύειν Herodian. sic ἡ κατὰ βάθους πτωχεία 2 Cor. 8. 2. *per*, εἰσι κατ' ἔργον Od. ζ'. v. 102. (sic καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας Luc. 23.5.) *per*, *in jurando*, κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὀμνύουσι Lucian. sic καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε Heb. 6. 13. *sub*, ἔδυ κατὰ γῆς Lucian. *ad*, πόδας ἐφρίγγεν κατὰ γαστέρος Hom. Batrachom. v. 81. *circa*, κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς Od. π'. 344. *a* vel *post*, κατὰ νώτου γινόμενοι Halicarn. *tempore*, κατὰ Λυσίου Hermog.

Cum Dativo apud poetas: *a*, *ab*, κατὰ δέ σφι κελαινὸν Αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε Hesiod. *in*, *intra*, κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ Od. κ'. v. 238. *inter*, τὰ μὲν δασσάμενοι κατὰ σφίσι Apollon. l. 3. v.908.

Cum Accusativo: *secundum*, κατὰ Ματθαῖον *secundum*, *ad*, κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος Colos. 3. 10. *secundum*, *more*, κατ' Εἰλειθυῖαν ὠδίνεταί σε Lucian. *secundum*, *pro*, κατὰ δύναμιν Plato. *circa*, κατὰ στῆθος πεπρῆσθαι Il. ξ'. v. 180. *circa*, *immorationem*, οἱ κατὰ μουσικὴν Plato. *circiter*, καὶ ἐννεακόσια ἔτη Constant. *prope*, Κορίνθιοι κατὰ τοὺς Ἀθηναίους ναῦς εἶχον Thucyd. sic ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν Il. η'. v. 164.

v. 246. *apud*, καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι Herodian. sic τῶν κατ' Ἰουδαίους ἐθῶν Act. 26. 3. *ad*, ἴκοντο κατὰ στρατόν Il. α'. v. 484. sic ἦλθε κατ' αὐτόν Luc. 10. 33. *ad*, *versus*, κατὰ Βορέαν ἑστηκώς Thucyd. *in*. (cum ablativo) κατ' ὄναρ Matth. 1. 20. *in*, (cum accusativo) καθ' ἕνα πάντες γενόμενοι Halicarn. κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα Il. π'. v. 646. *penès*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη Lucian. *inter*, κατὰ ῥωπήια πυκνὰ Κείμεθα Od. ξ'. v. 473. *intra*, κατὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι Il. φ'. v. 295. *coram*, *ob*, κατ' ὀφθαλμούς σοι λέγει Aristoph. *per*, οὔτασε κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ Hom. Batrachom. v. 213. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι Demosth. *per*, *cum*, κατὰ κράτος ἀρχόμενοι Thucyd. sic κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει Marc. 1. 27. *à*, κατὰ πόδας, κατ' οὐρὰν ἕπεσθαι Lucian. *ex*, ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν Il. ρ'. v. 86. sic κατὰ ἀνάγκην Philem. v. 14. *propter*, κατὰ κλέος ἥκω πρός τινα Lucian. in Rhe. magistro. κατὰ θέαν ἀφίξονται Halicarn. sic καθ' ὑστέρησιν Philip. 4. 11. *quoad vel respectum*, τὰ κατὰ Γάλβαν Plutarch. *quantum*, *ad*, vel *de*, κατὰ ἀτιμίαν λέγω 2 Cor. 11. 21. *tempore*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο Sophocl. *sigillatim*, *singulis*, κατὰ μῆνα Demosth. sic κατὰ μίαν σαββάτων 1 Cor. 16. 2. *distributionem*, κατ' ἄνδρα Plutarch. κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας Il. β'. v. 362. *Legitur cum nominativo*, εἷς καθ' εἷς Marc. 14. 1.

In compositione significat *de*, καταπέπτω *decoquo*; *de deorsum*, καταβαίνω *descendo*: *contra*, κατειπεῖν *contradicere*: *secundum*, *ex*, κατάθυμιος *animo gratus*: *circum*, κατακαλύπτω *circumtego*: *ad*, κατάφημι *affirmo*: *re*, κατακρύπτω *reprimo*: *dis*, καταλύω *dissolvo*: *augmentum*, καταφάγω, κατεσθίω *avidè deglutio*, κατασπουδάζω *diligenter studeo*: *diminutionem*, καταγυιόω *enervo*: Alias inducit significationes, καταστρέφω *finio* vel *desino*: καταφρονέω *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo: *cum*, *simul*, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός Matth. 1. 23. *cum*, *contra*, μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι Apocal. 17. 14. *cum*, *in*, ποίει μηδὲν μετ' ὀργῆς Isocrat. *cum*, *à*, χαῖται ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς Il. ψ'. v. 367. *in*, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης Demosth. de cor. *super* vel *in*, ἐρχόμενος μετὰ τῶν νεφελῶν Apocal. 1. 7. *erga*, ἔλεος μετ' αὐτοῦ Luc. 10. 37. *per*, μετ' αὐτῶν Act. 15. 4.

Cum Dativo, ferè poeticum: *in*, μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν Lucian. θανεῖν μετὰ κύμασι Hesiod. *cum*, ἀριθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν Apollon. *cum*, *per*, μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Il. ε'. v. 344. *inter*, τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσιν Il. α'. v. 368. *inter*, *intra*, μετὰ σφίσι σῆμα τιθέντες Il. λ'. v. 413. *cum*, vel *inter*, μετὰ προμάχοισι πονεῖτο Il. ι'. v. 12. *post*, Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι Od. ι'. v. 369. *ad*, ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν εἶμι Apollon.

Cum Accusativo: *post*, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία Plato. *in*, cum

(cum Ablat.) βάλλων ἐμὲ αὐτῷ μετὰ χεῖρας Herodian. Sic Orph. de Crystallo. v. 4. in, (cum accusat.) βίβλον μετὰ χεῖρας εἰληφὼς Eulalius. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει Il. β'. v. 376. in, super, μετ' ὦμον ἔπιπλον Δράγματα Il. σ'. v. 552. per, νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν Herodian. præter, Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα Il. ή. v. 228. inter, μεθ' ὁμήλικας ἔμμεναι ἄριστον Od. π'. v. 418. ad, ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Il. ς'. v. 163. contra, ἤλιτε μετ' ἀθανάτους μάκαρας Hesiod. propter, τήν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος Od. λ'. v. 281.

In compositione significat trans, μεταφέρω transfero: re, retro, μεταπίπτω recido, μεταστρέφω reverto: post, μετάφρενον dorsum, μεταδόρπια postcœnia: cum, con, μετέχω cum aliquo habeo, participo, μεταδίδωμι communico: cum vel post, μετέρχομαι eo cum aliquo vel post aliquem: ad, μετέρχομαι accedo: inter, μέτειμι intersum: di μεθίημι dimitto: mutationem, μετανοέω resipisco, μεταπαιδεύω aliter instituo, μεταδιδάσκω dedoceo: sursum, μετέωρος sublimis: augmentum, μεταπρέπω excello. Alias inducit significationes, μεταχρόνιος sublimis, μεταπέμπω accerso, μέθοδος ordo sive ratio rerum docendarum, μεταπορεύομαι, μετέρχομαι, μέτειμι (interdum) ulciscor.

Παρὰ cum Genitivo: à, ab, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθειά μου Psalm. 121. 2. è, ex, φθεγξάμενος παρὰ νηὸς Il. λ'. v. 602. de, μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα Phocyl. præ, ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων παρὰ Euripid. Phœniss. præter vel contra, οὐδὲν παρὰ λόγου ποιεῖ σοφὸς Rhen. post, παρ' ἡδονῆς λύπη Adag. ad vel propè, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ Hom. hymn. in Solem. v. 11. ad, comitatum vel relationem, τὰ παρ' αὐτοῦ Chrysost. οἱ παρ' αὐτοῦ Marc. 3. 21. apud, παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ παρεσκευάσθαι βίον Plato de leg.

Cum Dativo: apud, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος Psalm. 130. 7. propè, juxta, παρὰ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε Od. ό. v. 487. à, φιλέεσθε παρ' αὐτῇ Il. ψ'. v. 627. Sic παρὰ θεῷ ἐκλεκτὸν 1 Pet. 2. 4. in, (cum ablat.) ἔστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία Demosth. de corona. ἔμμεναι παρὰ ἔργῳ Od. φ'. v. 239. in, penès, παρὰ σοί ἐστι Lucian. Icarom. in, (cum accusat.) παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμὸς Il. ό. v. 280. ad, ἰέναι παρὰ τῷ Τισσαφέρνει Xenoph. (sic παρὰ ἁμαρτωλῷ εἰσῆλθε Luc. 19. 7.) ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ Od. γ'. v. 37. cum, παρ' ἀνέρι τῷ δε δαμῆναι Il. ρ'. v. 421.

Cum Accusativo: contra, παρὰ τὸν νόμον Act. 18. 13. præter, παρὰ τὸ διατεταγμένον Luc. 2. 13. supra, παρ δύναμιν Il. ν'. v. 797. sic ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων Psalm. 45. 3. juxta, κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει Aristot. ultra vel trans, παρὰ τὸν ποταμὸν ἔφυγον Plutarch. ex, extra, παρὰ τὸ δεινὸν γενόμενος idem. ad, δεῦρο παρ' ἡμᾶς

ἡμᾶς φοιτᾷ Plato. *ad relationem*, οἱ παρ' Εὐάνδρου Ἀρκάδες Plutarch. *præ*, τί γὰρ ἄλλα, τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς θεοῦ μερίμνας; Synes. hymn. *circa, immorationem*, οἱ παρὰ τὰ μαθηματικὰ Lucian. *post*, παρὰ τρυφὴν ὁ οἶνος γλυκύτερος Aristot. *infra*, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους Psalm. 8.5. *in*, (cum ablat.) παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖν Aphthon. *in, penès*, τὸ παρ' ἡμᾶς Viger. *in*, (cum accusat.) παρὰ τὸ δαπισον μεταποιεῖ τὴν γνώμην Plutarch. *propter*, θεὸς ἐδόκουν παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων Lucian. de Alexandro. sic παρὰ τοῦτο 1 Cor. 12. 16. *pro*, παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι Demosth. de coronâ. *pro, secundùm*, παρὰ τὰ μεγέθη τῶν πραγμάτων ὄγκοι μείζους γίγνονται Philo. *à, ab*, ἡγοῦμαι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν εἶναι Plato. frequentiùs in hujusmodi etymologiis γραμματικὸς παρὰ τὰ γράμματα. *per*, εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς Demosth. de coronâ. *inter*, cum casu per gerundium fere expo-sito, ὅτι ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν Lucian. & παρὰ τὸ δεῖπνον αὐλεῖ Plutarch. *cum*, ἡ σιτοπομπεία παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄγει τοῦ Πειραιῶς κομίζεται Demosth. de coronâ. *minus*, παρ' ἕνα Lucian. sic παρὰ μίαν 2 Cor. 11.24. *alternationem*, ἡμέραν παρ' ἡμέραν Demosth. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκατέρῳ ἐντείνω Aristoph.

In compositione significat *ad*, πάρειμι *adsum* : *in, contra*, παράνομος *injustus* : *prope, ad*, παρακάθημαι *assideo* : *prope, ferè*, παράμεσος *ferè medius* : *prope, apud*. παραμένω *apud aliquem maneo* : *præter*, παραπλέω *præternavigo* : *trans*, παρέρχομαι *transeo* : *ab* vel *procul* παραπλάζομαι *aberro* : *sub, clam*, παρεισδύω, παρεισέρχομαι *clam accedo, irrepo. perperam* vel *malignitatem*, παρακούω *perperam audio*, παραλογίζομαι *falsâ argumentatione utor* : *simul*, παραδυναστεύω *simul regno* : *comparationem*, παραβάλλω *confero* : *augmentum*, παράτολμος *valdè audax*: *diminutionem*, παραίτιος *partim in culpâ*, interdum *utrumque*, παράσημος *illustris* vel *obscuræ notæ*; Alias inducit significationes, παρακαλέω *hortor, consolor*, &c.

Περὶ cum Genitivo; *de*, περὶ καπνοῦ ξενολεσχεῖν Proverb. *de, contra*, δεδιὼς μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειε Herodian. sic ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ Joan. 6. 41. *pro*, περὶ πάτρης πεθνάμεν Il. ό. v. 496. [Sic περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε 1 Petr. 3. 18.] περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου &c. Isocrat. *propter*, περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε Joan. 10.33. *in*, [cum ablativo] ἠρώτησεν, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν περὶ τῆς ἐγχειρήσεως Viger. *in, super*, ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα Od. ε. v. 130. *in, supra*, ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος 1 Cor. 7. 37. *in, erga*, διάνοιαν ἔχειν περὶ τῶν ἀδικουμένων Demosth. *à, ab*, μεγάλην εἴληφε περὶ τῶν θεῶν τιμὴν Lucian. Halcyon. *præ*, sæpe retracto accentu, περὶ vel πέρι πάντων

ὑμμὲμαι ἄλλων Il. ά. v. 287. *circum*, τετάνυσο περὶ σπεῖος γλαφυρῆο Ἡμερὶς Od. έ. v. 68. *è, ex*, πολέμοιο περὶ συγερῆο λίπωνται Il. ί. v. 230. ἔχεις τι θάρσος τῦδε τῦ πάρξυς πέρι Sophocl. *ad*, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος Σπεύσομεν Il. ρ'. v. 120.

Cum dativo: *circum, circa*, περὶ βωμοῖς χορεύειν Herodian. l. 5. στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ καὶ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν Xenoph. παιδ. 1. *apud*, πολλὺς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἀμάξαις Plutarch. in Anton. *pro, de*, περὶ σῃ πόλει δεδιέναι Thucyd. *pro, propter*, περὶ τῇ παρθένῳ βασιλεῖ φιλονεικεῖν Lucian. Astrol. χωόμενος περὶ βοῦσὶ Hom. hymn. in Mercur. v. 236. Apud poetas *ex*, ὃν περὶ κῆρι φίλει Od. ό. v. 245. *in*. (cum ablat.) ἀλύοντες περὶ θυμῷ Il. χ'. v. 70. *in* (cum accusat.) ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ Od. λ'. v. 423. πίπτοντα περὶ σφίσιν Apollon. *super*, περὶ πλευροῖσιν ἔεργε Τήκεσθαι Apollon. Argon. l. 3. v. 1019. *à, ab*, περὶ δουρὶ πεπαρμένον Il. φ'. v. 577. *cum*, περὶ βουσὶν ὄπισθεν Apollon. Argon. l. 3. v. 904. *inter*, ἔυκηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν idem. ibid. v. 1171.

Cum Accusativo; *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία Aristot. *circa, commorationem*, διατρίβειν περὶ τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας δεῖ Isocrat. *circiter* vel *ad*, περὶ δείλην ὥραν ἧκον Xenoph. sic περὶ μεσημβρίαν Act. 22.6. sæpius addita particula τι, εἰς ἔτος ἤδη περὶ τι τὸ ὀγδοηκοστὸν ἡλικίας Herodian. l. 7. *erga*, περὶ τοὺς γονεῖς τοιοῦτος γίνου &c. Isocrat. *contra*, περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα, περὶ δὲ τοὺς θεοὺς ἀσεβήματα Demosth. in Midiam. *ad*, ὡς ἔλθοιμι περὶ τοὺς φιλοσόφους Lucian. Icarom. *ad, relationem*, τὰ περὶ ψυχὴν Isocrat. *in*, περὶ τὴν ἀσθένειαν εἶναι Plato. *supra*, περὶ νόσον εἶναι βροτῶν Lucian. *per* vel *in*, περὶ πάντα Tit. 2.7. *de*, ἀναμιμνήσκεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια Plato. *quoad*, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν 1 Tim. 1.19. *instar*, περὶ δάκτυλον τὸ πάχος ἔχω Plutarch. *cum, societatem*, οἱ περὶ τὸν Παῦλον Act. 21.8.

In compositione significat *circum*, περιάγω *circumduco*; *circa*, περικάρδιος *circa cor*; *in*, περιπίπτω *incido*; *re*, περιλείπω *relinquo*; *pro*, περιδίδωμι *do pro (aliquo;)* περιποιῶ *pro me facio, vendico*; *de, malignitatem*, περιορέω *despicio, contemno*; *per*, περικαής *perustus*; interdum *è, ex* περιτρέπω *everto*, περιδύω *exuo*; *augmentum*, περικαλλής *admodum venustus*; περιδακρύω *ubertim fleo*; *excellentiam*, περιγίνομαι *superior sum, excello*; *utrinque*, περιδέξιος *ambidexter*: Aliam inducit significationem, περιηγέομαι *describo*, περίεργα *vehementer* &c.

Πρὸς cum Genitivo; *à, ab*, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες Od. ξ'. v. 57. *ex*, ξεῖνος ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων Od. θ'. v. 29. πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φίλων καθεστάναι τὰς ἡγεμονίας Diodor. l. 18. *ex, secundum*, πρὸς θυμοῦ Viger. *ex genere*, ἔκδιξεος καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς τῆς μητρός Æschin. in Ctesiph. *de*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν Epicter-

pictet: *de, deorsum*, ἔπεσε φλὸξ πρὸς τῦ οὐρανῦ V.T. *per, in obtestando*, vel *jurando*, πρὸς τῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς Demosth. in Ctesiphon. οὐδ᾽ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος Il. τ'. v. 188. *coram*, πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς Xenoph. sic Il. ά. v. 339. *in, contra*, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθρῦ ὑποφέρων τὴν ψῆφον Halicarn. *pro*, πρὸς ἐμῦ λέγεις Lucian. *à parte, secundùm*, πρὸς τινος τὴν ψῆφον τίθεμαι Demosth. ad Bœotum. *instar, loco*, πρὸς ὕβρεως λαμβάνων Philo. *versùs*, πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ Od. ν'. v. 110. *cum*, πρὸς ἕνδεκα βασιλέων βασιλεύσει Herodot. *relationem*, οἱ πρὸς αἵματος Sophocl. *officium* vel *decorum*, τὸ ἀῤῥενωπὸν ἢ πρὸς ἁβρῦ καὶ ἐρασμίᾳ ῥύτερος Lucian. ἄτοπα λέγεις καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ Xenoph. *ad, in, pro*, cum significatione *commodi* aut *incommodi*, τὸ δ᾽ ἐμοὶ πρὸς κακῦ γίνεται Aristot. & πρὸς ἀγαθῦ Galen. sic πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει Act. 27.34. Apud poetas *propè*, ἔνθ᾽ ἐσι πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες Il. κ'. v. 428. *sub imperio*, πρὸς ἄλλης ἱσὸν ὑφαίνοις Il. ζ'. v. 456. *in*, ναίεσι πρὸς Ἤλιδος Od. φ'. v. 347. ποτὶ *ad*, ποτὶ πτόλιος πέτετο Il. χ'. v. 198.

Cum dativo; *ad*, νῦν ἔχειν πρὸς τοῖς ἑτέροις μείζοσι Diodor. πρὸς γούνασι χεῖρας βάλλε Od. ζ'. v. 310. *ad, apud*, πρὸς κεφαλῇ Joan. 20. 12. πρὸς ταῖς πύλαις Lucian. sic εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ Joan. 18.16. *ad* vel *à, officium*, ὁ πρὸς ταῖς κύλιξι Herodian. l. 3. *ad, in, contra*, νῆα ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξεν Od. γ'. v. 298. *præter*, πρὸς τοῖς εἰρημένοις Plutarch. in educ. liber. *supra, ad*, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐννενήκοντ᾽ ἔτεσιν ἐβίωσε Lucian. Macrob. *cum* vel *apud*, πρὸς ἑαυτῷ σιωπῇ καθήμενος Plutarch. *in*, (cum ablat.) πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν Idem. ὅλος εἰμὶ πρὸς τῷ πάθει Heliodorus *in*, (cum accusat.) ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ Il. ά. v. 245. *in, ad, commodum*, οὐ νομίζεσι τὴν ἀρετὴν πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι Xenoph. *circa* vel *tenus*, πρὸς τοῖς μασοῖς περιεζωσμένος Apoc. 1.13. *sub*, πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ Lucian. *usque ad*, πρὸς τῇ καταβάσει Luc. 19. 37. *occupationem*, πρὸς λόγοις τοῖς δικανικοῖς εἶναι Lucian. apud poetas *cum*, πρὸς αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει Hesiod. ἔργ. l. 1. v. 209. *super*, κεῖντο ποτὶ χθονὶ Il. φ'. v. 426. *à*, ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων Od. λ'. v. 423.

Cum accusativo; *ad*, πρὸς τὸν ἔχονθ᾽ ὁ φθόνος ἕρπει Soph. ὄνος πρὸς λύραν Proverb. *ad arbitrium*, πρὸς ἄλλον ζῆν Aristot. *usque ad*, φίλος πρὸς βωμόν Plutarch. *quoad*, ἀὴρ ὕδατος ἀφέστηκε πρὸς τὴν καθαρότητα Plato. *in* (cum accusat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἐπιρρεῖ Basil. *in* (cum ablat.) πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη Il. ζ'. v. 467. *ad, in*, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιόπειον ἀπογεγανωκότες Lucian. *ad, in commorationem*, ἐγένετο πρὸς τὸ καταστρατηγεῖν Plutarch. *penès*, πρὸς ἡμᾶς ἐστι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν Philipp. ad Plutarch. *erga*, δεῖ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας 2 Tim. 2. 24.

v. 24. *contra*, πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Euripid. sic Act. 9. 5. *secundùm*, πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς τιμὰς νέμε Plutarch. sic ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα Luc. 12. 47. *apud*, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν Joan. 1. 1. *versus*, χλαίουσα πρὸς οὐρανὸν Il. θ'. v. 364. *inter*, τεκμήριον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας Isocrat. ad Demonic. ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς Luc. 9. 41. *circiter*, ἐισῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην Demosth. καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην Lucian. Toxar. sic πρὸς ἑσπέραν ἐστί Luc. 24. 29. *per*, φυσῶν πρὸς ῥῖνας αἷμα Sophocl. *per*, *in jurando*, πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι Suid. *per*, *ex*, *modum*, πρὸς ἔχθραν αἰτίαν τινὶ ἐπάγειν Demosth. de coronâ. πρὸς ὃ δύνασθε νοεῖν Ephes. 3. 4. *præ*, *comparationem*, πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη Proverb. sic οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν Rom. 8. 18. *cum*, πρὸς βασιλέα γινόμεναι συνθῆκαι Isocrat. ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε Il. ζ'. v. 235. *cum*, *apud*, ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς Marc. 11. 31. *pro*, τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη διαλλάττονται Aristot. *à*, *ab*, πρὸς τὰς πράξεις οὐκ ὄιν@ οὐχ ὕπνος ἐκεῖνον ἐπεῖχε Plutarch. de Alexandro. *de*, ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα Xenoph. sic πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Heb. 1. 7.

In compositione significat *ad*, προσέρχομαι *adeo* : *ad*, *versùs*, πρόσβορρος *ad Boream situs* : *in*, προσδέομαι *indigeo* : *in*, *contra*, προσμειδιῶ *irrideo* : *propè*, πρόσγειος *terræ proximus* : *con*, προσομιλῶ *conversor*, προσπάσχω *compatior* : *ob*, προσφορά *oblatio* : *simul* προσαπόλλυμαι *simul pereo* : *sursum*, προσάντης *arduus* : *insuper* προσδιηγέομαι *aliquid insuper narro* : *augmentum*, προσερεθίζω *vehementer lacesso* : *diminutionem*, προσψαύω *leviter attingo* : *nuper*, πρόσφατος *recens occisus* : *in*, *super*, προστίθημι (interdum) σοι ζημίαν *impono tibi mulctam* Thucyd. Alias inducit significationes προστάττω *impero* : προσκόπτω *impingo* ; προστρέπω *supplico* ; προσφέρομαι (interdum) *vescor*.

Ὑπὲρ cum Genitivo ; *super*, γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς Proverb. *super*, *contra*, εἷς ὑπὲρ ἑνὸς φυσιοῦσθε 1 Cor. 4. 6. *supra*, ὑπὲρ τῶν κήπων οὖρος κέεται Herodot. *de*, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς in vitâ Demosth. *pro*, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε Rom. 5. 8. *pro*, *à*, *parte*, εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Rom. 8. 31. *pro*, *ex*, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας Philip. 2. 13. *pro*, *vice* ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ τοῦτο ποιήσω Dem. sic ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι Philem. v. 13 *pro*, *per*, *in obtestando*, λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων Apollon. Argon. sic ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κυρίου 2 Thessalon. 2. 1. *propter*, αἰσχύνομαι ὑπὲρ σοῦ Διός Lucian. sic ὑπὲρ βασιλείας πάσχετε 2 Thessalon. 1. 5. *ultra*, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου Thucyd. *e*, *ex*, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὸ κατέστησαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας Halicarn. ὑπὲρ κακότητος

τος ἀλύξῃ Apollon. per, in, ὑπὲρ πόντοιο φέβονται Quint. Smyrn.

Cum Dativo rarissimè: super, ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται Anacr. Ode. 51. super, à, οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι Orph. Galactites v. 29.

Cum Accusativo: super, per, ἀποπλαγχθέντες ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης Od. ι. v. 260. supra, τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Proverb. sic ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου Act. 26. 13. ultra, ὑπὲρ [illegible]ραν φρονεῖν Lucian. præter, ὑπὲρ μοῖραν Il. υ. v. 337. contra, vel præter, ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν Il. γ'. v. 299. post, ὁ δ' ὑπὲρ τούτους Midas Lucian. in dial. Menip. & Æaci. alternationem, ὑπὲρ μίαν alternis diebus Viger.

In compositione significat, super, ὑπερπερισσεύω superabundo: supra, ὑπερνέφελος qui est supra nubes, ὑπεράνθρωπος qui est supra hominem: pro, ὑπερμαχέω, ὑπεραγωνίζω propugno: pro, vice, ὑπεραποθνήσκω pro aliquo morior; præ, ante, ὑπερθέω præcurro; præ, supra, ὑπερακοντίζω optimè omnium jaculor; trans, ὑπερβαίνω transgredior: præter, ὑπέρμορον præterfatum; ex, ὑπερορίζω extermino; augmentum, ὑπερμαίνομαι valdè insanio: malignitatem, ὑπερφίαλος perfidus, ὑπερήνωρ superbus: Alias inducit significationes ὑπερτίθεμαι (interdum) differo, procrastino, &c.

Ὑπὸ cum Genitivo; sub, ὑπὸ χθονὸς Hesiod. Theogn. sub potestate, Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο Thucyd. à, ὑπὸ Θηβαίων ἐφ' Ἡρακλείας στήλας Herodot. ex, ὑπ' εὐνοίας χαίροντας Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πέσῃσι λάβρον ὑπαὶ νεφέων Il. ο. v. 625. ex, secundùm, ἐκέλευσε νέεσθαι Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης Od. η. v. 263. propter, χλωροὶ ὑπαὶ δείους Il. ο. v. 4. propter, de, ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰτιῶν πόλεμος συμπίπτει τοῖς Ἀθηναίοις Plutarch. per, ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσιν Ἴωσι Herodot. sic ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων Apocal. 6. 8. præ, ὑφ' ἡδονῆς δακρύειν Aristoph. cum, καταβαίνων ὑπὸ λαμπάδων Plutarch. in Catone majore. ad, ἵκανε Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο Quint. Smyrn. l. ιγ. v. 175. apud, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀξιώματι ἦν Thucyd. de, ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀπόκοτα ἀγγέλλων Lucian. in, ἡμῖν ὑπ' εὐδίας μᾶλλον ἔσται πάντα Xenoph. παιδ. l. 6.

Cum Dativo; sub, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Lucian. sub potestate, ὑπὸ Πέρσῃσιν ἐστὶν Αἴγυπτος Herodot. ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι Demosth. sub, personâ, τρεῖς ἀναιρεῖ Ὅμηρος ὑπὸ τῷ Διομήδει Eustath. in Iliad ε. sub, in, κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ Od. ο. v. 468. ὑπὸ νυκτὶ Apollon. sub, circiter, ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Il. θ'. v. 530. sub, auspicio, ὑπ' αἰθυίης πτερύγεσσι Proverb. ἐϋμμελίω ὑπ' Ἐπειῷ Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 41. à ab, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι Il. ν'. v. 668.

λό-

μὴν πολιτέον ὑπὸ θεῷ ἀρξαμένοις Nazianz. ex, Λιπούσα ὑπὸ χερσὶ πρήσειν Hom. hymn. in Mercur. v. 158. ad, ὑπὸ Τρύη λόχον ἠγρόμην Od. ξ. v. 469. ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαίνειν Lucian. Dial. Jovis & Cupid. ad, secundum, ὑπὸ δικαιοσύνη διάγειν τὸν βίον Plato. ad, propè, τῶνδ' ὑπὸ χερσὶ πολλοὶ Quint. l. ε. verſ. 58. propter, ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπῃνεῖτο Xiphilin. in Nerone. ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι—Οὔτε ποτε Il. ε. v. 699. propter, præ, ἐκθανόντες ὑπὸ καύματι Zoſimus. infra, vel poſt. ὑπ' αὐτῷ Ζιλίων κατεκλίνετο Lucian. Lapith. cum, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ πορείας Plutarch. in Galba. coram, λέγω δὲ ὑπὸ θεῷ μάρτυρι Nazianz. in epiſt. ad Cæſar.

Cum Accuſativo: ſub, ὑπὸ τὸν μόδιον Matth. 5. 15. ſub poteſtate, ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι Demoſth. de coronâ. ſic ὑπὸ νόμον Rom. 6. 15, ſub, ad, οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι Herodian. l. 3. ſub, tempore, ὑπὸ νύκτα Ariſtot. ſubter, καὶ τὸ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸν Plutarch. ad, αἰχμητὸς ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε Il. ζ. v. 216. infra, vel poſt, ἅμα κατέκειντο, ὁ μὲν ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν Lucian. Lapith. ponè, καί μιν καταλείπει ὑπὸ τὴν θύραν Herodot. in, [cum Accuſativo] βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα Apollon. Argon. l. 3. v. 287.

In compoſitione ſignificat ſub, ὑπογράφω ſubſcribo: ſub poteſtate, ὑπειμι ſubſum, ὑποποιοῦμαι mibi ſubjicio: ſub, clam, ὑφαρπάζω clam ſurripio: re, rurſus, ὑπότροπος redux, ὑποστρέφω revertor: re, ſeorſim, ὑποχωρέω recedo: inter, ὑποκρούω interpello: ex, ὑποδύομαι (interdum) emergo Od. υ. v. 53. diminutionem, ὑποδείδω ſubvereor, ὑπόκωφος ſurdaſter: augmentum, ὑποπίνω largiùs bibo: improbitatem, ὑπόχρυσος aurum adulterinum; obliquè, ὑποβλέπω obliquè intueor: Alias inducit ſignificationes, ὑπόγυιος propinquus, ὑποκρίνομαι ſimulo, &c.

Plures ſimul præpoſitiones regunt caſus; ut ἀμφὶ περὶ στήθεσι Od. λ. v. 608. ἀμφὶ περὶ κρήνην Il. ζ. v. 305. περί τ' ἀμφί τε παρέων Il. ρ. v. 760. Interdum præpoſitio cum Adverbio; ut ἀπὸ νόσφι πεδίων Quint. Smyrn. l. α. v. 264. Quandoque plures præpoſitiones in unam dictionem coeunt; ut ὑπὲκ νεφέων Hom. hymn. in Apoll. v. 428.

Præpoſitio apud poetas non raro caſui ſuo poſtponitur; retracto accentu diſſyllaborum omnium, præter ἀνὰ, διά; ut θεοῦ πάρα Il. τ. v. 3. μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα Il. ε. v. 824. ὅντε διὰ Heſiod. ἔργ. v. 3. apud oratores περί; ut οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι Lucian. Gallus. Item ἐπαύδησις λυπέει φιλοπονίης κρατερῆς ὕπο Hippocrat.

Inter præpoſitionem & caſum eleganter interveniunt conjunctiones; ut ὅτι γάρ τι τὴν ὕβριν παρέρχονται Lucian. merced. cond. περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας 2 Cor. 9. 1. apud poetas quælibet dictiones;

ones; ut ἀμφὶ δὲ πολλὴ Κόπρος ἔλυ κεφαλῇ Il. ω. verſ. 163.
Revelluntur à verbis etiam Præpoſitiones; ut κατ' γαῖα καλύπτει Il. ζ'. v. 464.

Præpoſitiones ſine caſibus migrant in adverbia; quædam etiam retrahunt accentum nempe περί, ἀπό; ut σὺν ἅμα πολλοὶ διεξιόντες τὰς ζάλας Lucian. merced. cond. καὶ μικρόν τι πρὸς Idem in Tyranno. πρότερ© ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες Od. φ'. v. 231. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ. Od. δ'. v. 324. πολλὸν ἄπο προφέρων Il. π'. v. 669. Similiter præpoſitio cum caſu ſuo coaleſcens; ut ἐκποδὼν procul, è medio, ἐπέκεινα ultra, παραχρῆμα extempore, nonnunquam cum caſu non ſuo; ut ἐμποδὼν impedimento.

Præpoſitiones cum caſibus elegantiam pariunt; ut ἀπὸ τοῦ βελτίστου vel κρατίστου optimè, ἐπὶ vel ὑπὸ πόδα χωρεῖν retrocedere Xenoph. in Halicarn. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ die ſequente Herodian. & Polyb.

Præpoſitiones ſequente articulo & infinitivo uſurpantur pro adverbio vel conjunctione; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν Luc. 14. 1. cùm veniſſet; παρέδωκε τῷ Μινουκίῳ τὴν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ μὴ μάχεσθαι Plutarch. in Fab. Max. (i. e.) ut non pugnaret; πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πρόσθεν ἐξ Ἐρετρίας ἀπελθεῖν ἀποθανόντα, ὁ αὐτὸς οὗτ© οὐκ ἔθαψε Demoſth. in Midiam. (i. e.) præterquam quòd &c. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι Luc. 2. 21. (i.e.) priuſquam concepiſſet.

Præpoſitio in compoſitione ſæpiſſimè regit caſum, quem extra compoſitionem regebat; ut ὄχου παρεστεῖ χων Sophocl. παρέστησαν αὐτῷ Act. 9. 39. παρελέγοντο τὴν Κρήτην Act. 27. 13. quia παρὰ prope regit tres caſus; in decompoſitis utravis præpoſitio; ut ἐγκάτθετο κόλπῳ Il. ξ'. v. 223. ἐγκάτθετο νηδὺν Heſiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ præpoſitiones ἄνα (item ἄν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι vicem quandoque ſuſtinent verborum ferè tertiæ perſonæ per omnes numeros, & eandem cum illis habent conſtructionem & concordantiam; Ἄνα pro ἀνάστηθι; ut ἄνα εἰ μέμονας Il. ι. v. 247. Ἄν pro ἀνέστη; ut ἂν δ' Ὀδυσεύς Il. γ'. 268. ἂν δὲ Βορήϊοι υἷες Apollon. Argon. l. 2. v. 494. Ἔνι, (interdum ἔν,) ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι pro compoſitis verbi εἰμί, per omnes numeros ferè tertiæ perſonæ; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. ἔνι τοι φρένες οὐδ' αἰδώς Od. φ'. v. 288. ἔνδε βόες Quint. l. ε. verſ. 60. πάρα εἰς γε θεῶν Il. υ' v. 98. πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι Il. ψ'. v. 479. οὔτοι ἔπι δέος Il α. v. 515. οὐ γάρ τις μέτα τοῖος Od. φ'. v. 93. πέρι τοι μῦθος Od. μ'. v. 279. regimen; ut πάρα δ' ἔργα βόεσσι Heſiod. ἐργ. v. 452. &c. Uſurpantur iidem pro Imperſonalibus; ut οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν Demoſth. de coronâ. τοῖσι δ' οὐ μέτα Herodot.

PROSO-

PROSODIA.

Uid & quotuplex sit pes & carmen, quid scansio, prætérimus tanquam nota ex Prosodiâ latinâ : Supersunt tria tantùm fusiùs explicanda, Spiritus, Tempus sive Quantitas, Accentus.

Spiritus.

VOcales (præter υ) & diphthongi initiales plerumque leviganțur.

Exceptiones:

A in nonnullis aspiratur; 1°. Nominibus, ἅβρα, *ancilla*, Ἅδης *Orcus*, αἷμα *sanguis*, αἱμασιὰ *sepes*, Αἷμος *Hæmus*, Ἅλαι *urbis nomen*, ἁλοσύνη *dementia*, ἅλς *mare*, ἅλυσις *catena*, ἅλων *area*, ἅμαξα *plaustrum*, ἅμιλλα *certamen*, ἁβρὸς *mollis*, ἁδρὸς *adultus*, ἅγιος *sanctus*, ἁγνὸς *castus*, αἱμύλος *blandus*, αἱματώδ *cruentus*, ἁλὴς *confertus*, ἁπαλὸς *tener*, ἁπλόος *simplex*. 2°. Verbis ; ἅδω *placeo*, ἅζομαι *veneror*, αἱρέω & ἁλίσκω *capio*, ἅλλομαι *salio*, ἁμαρτάνω *pecco*, ἁνδάνω *placeo*, ἅπτω *necto*, *accendo*, *tango*. 3°. Adverbiis ; ἅλις *satis*, ἅμα *simul*, ἅπαξ *semel*.

2°. E aspiratur ante κ, δ, ψ, π, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ *illic*, ἐκεῖνος *ille*, ἐκεχειρία *induciæ*, ἔορ *soror*, ἑώρα *suspendium*.

Aspirantur item sequentia ; 1°. Nomina, Εἵλως *servus*, Ἑλένη *Helena*, ἕλη *calor solis*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἕλκος *vulnus*, Ἕλλην *græcus*, ἕλμινς *lumbricus*, Ἑλίκη *Helice*, ἕλος *palus*, ἑλξίνη *herbæ nomen*, ἕρκος *septum*, ἑστία *focus*, Ἕως *Aurora*, Ἕσπερος *Vesper*, ἕστωρ *paxillus temonis*, ἑδανὸς *suavis*, ἑταῖρος *socius*, ἕτερος *alter*, ἕτοιμος *paratus*, εἷς, ἕξ, ἑπτὰ, ἑκατὸν. 2°. Verba, ἕζομαι *sedeo*, εἱλέω *insolo*, εἵργω *includo*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω *traho*, ἕλω *capio*, ἕπομαι *sequor*, ἕρδω *facio*, εὕδω *dormio*, εὑρίσκω *invenio*. 3°. Adverbia, ἕνεκα *gratiâ*, ἑξῆς *deinceps*, ἕως *quamdiu*, ἒ ἒ *heu heu*.

3°. H ante β, γ, κ, σ aspiratur, Exceptis ἠβαιὸς *parvus*, ἠγάθεος *valdè divinus*, ἤγανον *sartago*, ἦκα *sensim*, ἠκεστος *stimulum non expertus*.

Aspirantur & hæc ; 1°. Nomina. Ἡδὸς *acetum*, ἧλος *clavus*, ἧλιξ *coætaneus*, ἡλικία *statura*, ἥλιος *sol*, ἡμεῖς *nos*, ἡμέρα *dies*, ἡνία *habena*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, ἧπαρ *jecur*, Ἥρα *Juno*, Ἥρως *Heros*, ἡδὺς *dulcis*, ἥμερος *mansuetus*, ἥμισυς *dimidius*, ἥττων *minor*. 2°. Verbum, ἡμεκτέω *ægrè fero*. 3°. Adverbium, ἡνίκα *quando*.

4°. I. ante ε, ζ, ς, ππ, μ (ſequente vocali), aſpiratur. Sed Ἴϛρ@ *Iſter*, ἴϛαμαι *ſcio*, ἰοὺ *heu*.

His adde 1°. Nomina, Ἱδρὼς *ſudor*, ἱκανὸς *ſufficiens*, ἱκέτης *ſupplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°. Verba, ἱδρύω *ſedere facio*, ἵκω, ἱκνέομαι ἱκάνω *venio*; conjunct. ἵνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non ſequente φ,) σ (ſequente vocali,) aſpiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis* & *nomen fluvii*, ὄρκη *vas olearium*, ὄμβρος *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὄμπνη *beatitas*.

Aſpiratur articulus ὁ, ὅς; ſic ὅτι, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum ſimilibus: item ὁπ particula præfixa dictionibus plerumque aſpiratis; ut ὅπῃ, ὅπως, &c.

Aſpirantur & hæc 1°. Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμος *mortarium*, ὅρος *terminus*, οἷ@ *qualis*, ὅλ@ *totus*, ὗτος *hic*, ὗ *ſui*. 2°. Verbum ὁράω *video*.

6°. Ω in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aſpiratur; ut ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam ſpiritu radicis; ut Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω &c. Sed ὄρπη *ſcceſpita*, ἄρπηξ *ſpina*, ἀρπίαδος *palma*; Ὀρμίν@ *proprium viri nomen*.

E augmentum, præfixum conſonæ, levigatur; ut τύπτω, ἔτυπτον. Sed in perfectis verborum in μι ſervat ſpiritum thematis: ut ἕϛηκα ab ἵϛημι. Præfixum vocali aut diphthongo ejuſdem accipit ſpiritum; ut ἔειπα, ἑώρων, ab εἶπα, ὁράω.

Temporale augmentum ſervat ſpiritum mutabilis; ut ἀκέω, ἤκεον, Reduplicatio præſentis verborum in μι aſpiratur; ut ἵϛημι.

Dictiones peregrinæ non obſervatis hiſce regulis ſervant Spiritum ſuæ originis; ut Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis primitivæ ſervatur in derivativis; ut ὀκτὼ, ὄγδο@, ἕζομαι, ἕδος, ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in compoſitis; ut ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω. Ἥρα, Ἡρακλῆς. ἅλς, ἀλκυὼν vel ἁλκυδὼν *halcyon*: Caſûs recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαθὸς, ἀγαθὴ, ἀγαθὸν, ἀγαθȣ̃ &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & perſonas; ut ἀκέω, ἀκέσω, ἀκέοιμι &c.

Variatur ſpiritus in hiſce derivativis ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἄμυδις ab ἅμα *ſimul*, ἧδος *dulcedo* ab ἡδὺς, ἐσθὴς *veſtis* ab εἷμαι, ἱϛορία *hiſtoria*, ab ἵϛωρ: in compoſitis ἐλεόθρεπτος & ἐλειότροφ@ *in palude nutritus*, ab ἕλ@ *palus* Euſtath. ἔνδυο *celeriter* ab ἐν δύο. A pro ἅμα & o pro ὁμȣ̃ levigatur; ut ἄκοιτις *uxor*, ὄτριξ (pro ὁμότριξ) *ſimiles habens pilos*

lus. Il. ζ'. v. 765. Sed ἅπας aspiratur, item ὅπατρος eodem patre natus Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diversâ origine, diverso notatur spiritu; ut ἴκμενος humidus ab ἰκμὰς humor, ἵκμενος ventus secundus ab ἱκνέομαι venio; sic ἰήϊος epitheton Apollinis ab ἰάομαι sano, ἱήϊος idem ab ἵημι mitto. Manente eâdem significatione, dictiones quædā duplicem habent spiritum; Nomina, ἁψὶς & ἀψὶς connexio, ἑανὸς & (rarius) ἐανὸς indumentum, ἕδνα & ἔδνα dos, εἱαμενὴ & εἰαμενὴ palus, ἑλεδώνη vel ἐλεδώνη polypi genus, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος herbæ genus, ἑλλέβορος & ἐλλέβορος elleborum, ἕνος vel ἔνος antiquus, ἕρμακες & ἔρμακες saxa in mari, ἕρση vel ἔρση ros, ἕρπις vel ἔρπις nexus, ἑσμὸς vel ἐσμὸς cœtus, ἕυστρα & ἔυστρα hordeum montanum, ἑψία & ἐψία colloquium, ἵκελος vel ἴκελος similis, ὄρκυνος & ὅρκυνος piscis genus. Verba ἑλύω & ἐλύω volvo, ἑννύω & ἐννύω induo, ἕυω & εὕω ustulo.

Tempus.

Ratione temporis syllabæ sunt longæ, breves, vel ancipites.

1°. Naturâ:
- Longæ, in quibus reperitur diphthongus vel vocalis naturâ longa, scilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
- Breves, in quibus ε, ο.
- Ancipites sive communes, in quibus α, ι, υ: utpote quæ in plerisque dictionibus pro arbitrio longæ sunt vel breves.

2°. Positione:
- Longæ: Quævis vocalis ante duas Consonantes aut duplicem positione longa est; ut ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί Il. ε. vers. 171.
- Ancipites: Brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur; ut μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον Phocyl. v. 92. πολλοῦ μὲν ὄχλου πολλῶν δὲ τεθρίππων Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἀμφιθέες οὐκ ἀξῶ τὺ τέκνον μορμὼ, δάκνει ἵππος Idem Idyll. 15. v. 40. δύσποτμε μεῖνον Ἄδωνι Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἑπτὰ δραχμῶν Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κτ, πτ; ut ἤτε καὶ ἀπάλαμνον περ ὁμῶς Hesiod. Erg. v. 45. (sic ἄνδρα μεμνημόβον Solon. ια. v. 9.) ἄκρον δάκτυλον κατὰ δάκνω Hom. Batrach. v. 45. Ἀιγυπτίους ἐπαληθεὶς Od. δ'. v. 83. Item sequente liquidâ: ut λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος Hesiod. scut. Herc. v. 3.

Finalis brevis ante initialem duplicem vel duas ſimplices non rarò corripitur; ut ὅιτε Ζάκυνθον ἔχον Il. β'. v. 634. ἠδὲ Σκάμανδρος Il. ε'. v. 774.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi pro arbitrio corripiuntur ante vocalem ſequentis dictionis; ut ἡμετέρῳ ἐνὶ ὄικῳ ἐν Ἄργεϊ Il. α'. v. 30. πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ Il. ω'. v. 433. ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας Il. β'. v. 748.

3. Uſu- { Longæ ſunt ſyllabæ, in quibus anceps ſemper producitur:
Breves, in quibus ſemper corripitur.
Ancipites, in quibus producitur vel corripitur. }

Quantitas hujuſmodi vocalium ſpectatur vel in ultimis, vel prioribus ſyllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis ſyllabis.

Si anceps ſit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa * plerumque in ultimâ vocis variatæ; ſi brevis vel communis, quantitatem ſervat in accuſativo & vocativo ſingularibus; ut Ἀινείας, Ἀινείαν, Ἀινεία, φιλία-ίαν; τράπεζα αν, πᾶς-πᾶν, νηδὺς-ὺν, μέλας-αν, ἔτυψα-αν.

* *Quæ verò differunt ſuis locis excipiuntur.*

Nomina dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto, longa ſunt; ut ἀκτὶς-ὶνς. Φόρκυς-υν.

Hæ duæ regulæ obſervari debent in ſequentibus.

A finita corripiuntur; ut τράπεζα, τέτυφα, τύψασα, ἵνα, ὦ ἱππότα.

Producuntur Nomina. {
1°. In εα, αα, δα; ut θεά, Ἀθηνάα, βασιλίνδα.
2°. Polyſyllaba in αια; ut σεληναία.
3°. In ρα (non præcedente diphthongo;) ut χαρά, ἀκι-ςρα excipe, ἄγκυρα, γέφυρα, ὄλυρα, Κόρκυρα vel Κέρκυρα. Κύθηρα, σκολόπενδρα, παλαίστρα.
4°. In εια; ut χρεία, ἐγχεία, βασιλεία: Excipiuntur quæ manant ab adjectivis in ης; ut ἀλήθεια ab ἀληθὴς: Fæmineæ; ut ἱέρεια, ἀγγελίεια. pag. 23. Nomina Urbium quæ à viris illuſtribus appellationem habent; ut Ἀντιόχεια. item Βατίεια *nomen collis*, κώδεια *caput*, νάπεια *ſinapi.*
5°. in ία; ut σοφία: præter verbalia in τεια; ut ψάλτεια: item Καλλάνεια *nomen loci.*
6°. Omnia fœminina ab Adjectivis in ος; ut λαύ-ρα, ὁμοία: præter δῖα, πότνια, ἴα & μία.
7°. Dualia in α; ut Μούσα. }

His adde κόλλα cum compoſ. χρυσοκόλλα, &c. σικύα.

Αν finita corripiuntur: ut ἄν, ὦ Αἶαν.
Producuntur 1°. Masculina in αν: ut Τιτάν. 2°. Adverbia; ut πέραν: Sed ὅταν *quando* breve est.
Αρ finita brevia sunt; ut νέκταρ, αὐτάρ. Producuntur monosyllaba ψάρ, ψάρ· γὰρ commune est.
Ας finita producuntur; ut Αἰνείας, Αἴας, τύψας. Corripiuntur nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος; ut λαμπὰς, μέγας, σέλας. Accusativi plurales quintæ simplicium; ut Τιτᾶνας. Item Adverbia in ας; ut ἀτρέμας· sed ἕκας interdum producitur.
Ι finita brevia sunt, ut μέλι, τίθημι, τύπτουσι, ἶφι, εἰμί. Adverbia oxytona in τι semper ferè longa sunt; ut ἀνιδρωτί: in ισι plerumque brevia; ut Αἰγυπτιστί.
Ιν finita brevia sunt; ut πάλιν, ὄφιν: commune est τεῖν. ιν-ινος longa sunt; ut ῥηγμίν.
Ις finita brevia sunt; ut πόλις, δίς, ἀμοιβαδίς. Producuntur nomina monosyllaba, ut λὶς *lævis*: τὶς sæpius breve. Dissyllaba pleraque fœminina acutitona in ις-ιδος, penultimâ longâ, producunt ultimam; ut ὀρνὶς, ἀψίς, βαλβὶς, κλῃίς, κνημὶς, κρηπὶς, σφραγίς· Item hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus; ut βατραχὶς, κανονὶς, καλαμὶς, κεραΐς, πλοκαμὶς, ῥαφανὶς, σπιλὰς. Communia sunt ἀψὶς, Περσὶς, νεβρὶς, νησὶς: sed πατρὶς plerumque breve est. Ις ιδος longum est; ut μέρμις, ὄρνις.
Υ finita brevia sunt; ut σύ, δάκρυ, γλυκύ: sed ἀντικρύ commune est.
Υν finita corripiuntur; ut σύν: sed υν-υνος producuntur: ut μόσυν.
Υρ finita producuntur; ut ψίθυρ.
Υς finita corripiuntur; ut βαθύς. Producuntur Substantiva oxytona, quæ declinantur per υος; ut ἰλὺς, ὀφρύς: item κώμυς. Sed ἰχθὺς, ut & ὀφρὺς in compositis, alicubi corripiuntur: sic χέλυς.

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante vocales plerumque corripiuntur.
Exceptiones.
1°. Α, penultima nominum in άων crescentium per ος longa est; ut Μαχάων. Item Ἑρμάων, Ποσειδάων.
Propria Oxytona, & fœminina in αὶς, producunt α; ut Θαΐς· sed Ἀΐς communem habet.
Sequentia iidem producunt α penultimam; ut ἀΐξ, ἀήρ, κέρας, λαός, χαός, ταώς. Alia antepenultimam; ut ἄατος, ἀκέραντος, ἀΐσσω, Ἀχα-

Ἀχαϊκὸς, Ἄονες, Βυζάϊος, Λαέρτης, βιάομαι, τετράορος, ἐλάϊνος, & ἐλάϊνεος.

In quibusdam α communis est; ut δαὴρ· sed ἀείδω, ἀΐω, ἀλαὸς, δαΐζω, ἱλαὸς, φάος rarius producuntur; ναὸς, ἀὸρ rarius corripiuntur; in ἀάπω sive ἀπάω utraque α per omnia communis est.

2°. I penultima nominum in ιων-ονος longa est; ut κίων, Κρονίων, Ὠρείων· exceptis comparativis quæ ferè brevia sunt; ut ἡδίων· item χιών. Longa est in his κειὸς, κιάθω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμὸς, παλίωξις, προΐωξις, Πιερίς.

Nomina in ια, penultimam habent communem, sæpius tamen correptam; ut σοφία· sed ἀεργία, αἰκία, ἀνία, καλιά, κονία, ὁρμιά, σία sæpius productam.

In hisce ι communis est: ἰαίνω, ἰάχω, ἱερὸς, θριαὶ, θρίον, λίαν, μνίον, ὀΐω, παίνω, πνίον· Sed ἵεμαι, ἰὸς, rariùs brevia: ἤιον, & composita à δὶς δίος ut ἔνδιος, rariùs longa.

3°. Υ in sequentibus producitur. Ἐνυὼ, θυὰς, ἰγνύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλος, ὑετὸς, κυάνεος.

In his communis est, γύης (quod in compositis sæpiùs breve): μύουρος, μύων, πύελος. Raró corripiuntur εἰλυὸς, μυελὸς, Ὑάδες· κάρυον, κρόμμυον raró producuntur.

Α, ι, υ, ante μα in quamplurimis neutris producuntur: sed κλῖμα, κρῖμα, ἔρυμα, πλύμα, χύμα, alicubi corripiuntur.

Α ante β.γ.δ.θ.κ.λ.μ.ν.π.ρ.σ.τ.φ.χ corripitur.

Exceptiones.

Polysyllaba in ατος præcedente ρ vel vocali ut plurimùm longa sunt; ut ἀνίατος, Ἄρατος, sic ἄπλατος. Corripitur ἐρατός· ἀάατος commune est.

Nomina in άτης Propria, Gentilia, & lapides significantia, producunt α penultimam, ut Εὐφράτης, Ἀχάτης, Ἀσιάτης, γαγάτης: sed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης, breviantur: Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in ακόσιος quartam à fine producunt: sic Συρακόσιος.

Penultimæ α, ι, υ, circumflexæ simul omnes in catalogo infra ponuntur.

A in sequentibus producitur: ἄβαλε, ἀγὴ, ἀδόλεσχος, ἄκων, ἀκούσιος, Ἄκις, Ἀσὶς *nomen fluvii*, ἀλοσύνη, ἀμάρακος, Ἆπις, Ἀπύω, ἄτερος, ἄτη, βάβηξ, δαγὺς, δαλὸς, Δαμοίτας, Δάμων, δαὸς, διάκονος, θαμέλεῖσι, δραπέτης, θάτερος, Ἰάπυξ, Ἰάσων, Ἰσαγῦνης, καναβινὸς, Καφὶς, κάρος, κλάδος, κοάλεμος, κόβαλος, κρανίον, κρανόω, κρατήρ, κνάκος, Λάδων, λαρὸς, νάνος, νάπυ & νάπεια, Ὀμφάλη, πανίζω, Πείρατος, πρόδακης, ῥάδιξ, σαπέρδης, σάτυρον, σπάδιξ, Σύμφαλος, σφραγὶς, τίλις, πάρα, τρανὴς, φάλαινα, φανὸς, φλυαρὸς, ψαρὸς,

ξαρὸς, ὠραικιδω. Penultima longa est, in ἀαγὴς, Ἄναπος, Σαρδανάπαλος.

Communis est α in his ἀμάω, Ἄρης, κάραβος, ξανδς, καλὸς, τραχύς: Sed ἀλαὸς, ἀλίσκω, ἄειςον prandium, ἀτάλλω, βάλσαμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, τάγος, τάπης, rarius producuntur: ἀρά, θᾶκος, φάρος rarissime corripiuntur. ἀπάλαμνος interdum producit primam. Ἀπόλλων in recto breve, in obliquis commune: ἀνὴρ in recto commune, in obliquis & in compositis producitur; ut μεγάνωρ.

I ante β.γ.δ.θ.κ.λ.μ.ν.π.σ.τ.φ.χ. brevis est.

Exceptiones.

Ιvη in dissyllabis producitur: in hyperdissyllabis itidem, si longa præcesserit; ut δίνη, ὑσμίνη.

I ante vel post ρ producitur; ut λιρὸς, δριμὺς. Brevia sunt composita, & derivata à τρεῖς, præter τρίνακεις; brevia item ἔριφος, θρίδαξ, κρίνον, κρίσις, κριτὴς, κριτὸς, τρίβος, θρὶξ τρίχες cum compositis; item materialia in ινος, ut κέδρινος, μύρρινος.

Nomina in ίκη, ιτη, ιτης, penultimam producunt, ut νίκη, Ἀφροδίτη, Θερσίτης: præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in ιπος, ut ἀδήριτος, ἀμώμιτος.

I in sequentibus legitur producta; Ἀγχίσης, Αἴγινα, ἀγινέω, ἀκιτάκης, ἀκονιτὶ, ἀκόνιτον, Ἄμισος, Ἄμφισσος, Διδὼ, διφάω, ἐνιπὴ, Ἐνιπεὺς, Ἐχινάδες, ἶβις, Ἴδη, ἶδος, ἰθὺς, Ἴκαρος, ἴλη, ἴλιγξ, Ἴλιον, ἰλὺς, Ἰλισσὸς, ἱμερος, ἴνιον, Ἰνὼ, Ἴναχος, ἰτέα, Ἴφιτος, ἴφθιμος, ἰχὼρ, Κάμινος, κίχαμον, κίκυς, κίχορον, κλίβανος, κλίμαξ, κλίτος, κνίδη, κνιπὸς, κονίσαλος, κονίλη, κοχλάμινος, κύμινον, λιμὸς, μιρίλα, Μίλων, Μίνως, νεογιλὸς, νικάω, νίφω, Οἰλεὺς, ὀμιχέω, ὀπιπεύω, ὄρμινον, ὀρίγανον, παρθενοπίπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πλέω, Πίσα, σαπινον, σέλινον, σιγὴ, Σιδὼν, Σιλιμὸς, σισύμβριον, σίφων, σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, σίβη, σῖτος, πίτυρος, τίβυεις, πιθωνὸς, πιμάω, πιὰν, πίφυς, φιμὸς, Φινεὺς, φιτύω, χαλινὸς, χελιδὼν, χίλιοι, χιλὸς, χλίδη, ψιλός.

In hisce communis est; Αἰσχίνης, ἰθύνω, ἴκελος, ἱκέτης, ἱκάνω, ἴλαος, ἱμὰς, καρκίνος, κινέω, κόφινος, κόπινος, λιτὸς, μυρίκη, πίναξ, σίδηρος, φίλος. Rarius producuntur χίας, θαμινὸς, λιπαρὴς, ὀπωρινὸς, ἐαρινὸς, πῆχυς rarius corripitur ἱμείρω.

Y ante β.δ.θ.κ.λ.ν.π.ρ.τ.φ. corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque sunt verbalia in υτὴρ, υτὴς, υτὸς, ύτωρ; ut

λυτὴρ, μίνυτὴς, κωκυτὸς, ξῦπωρ. Leguntur tamen quædam in υτὸς interdum correpta; ut ἀδάκρυτος, ἀμήρυτος: Pauca sæpius brevia; ut σιλύυτος, δυτὸς, θυτὸς, κλυτὸς, λυτὸς, ῥυτὸς, φυτὸς, χυτὸς, cum compositis; item θύτης.

Longa etiam dissyllaba in υλη, υνη, υνος, præter μύλη, γυνὴ, πλυνός.

Adverbia in υδὸν producunt penultimam: ut βοτρυδὸν, ἀγυδὸν· excipe ῥυδὸν.

Υ ante γ, μ, σ, χ. producitur. Terminationes verò ascititiæ υμος & υμων corripiunt υ, ut ἤδυμος, δαιτυμών: corripitur item υ, δύσις, ζυγὸς, Ἠλύσιος, θύμαλις, θύμον, κύμινον, λύγος, λύσις, μαρμαρυγὴ, μυχὸς, πύματος, πύσις, τρύγη, ὑγιὴς, χύσις: Hæc θύσανος, ὕμνος, φύσις, perrarò extendunt υ: θυγάτηρ in recto sæpius corripit, in obliquis sæpiùs producit.

Quædam alia producunt υ. Ἄβυδος, ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, ἀρακτυλὶς, αὐτὴ, γέφυρα, Γρυνειὸς, γρυπὸς, γυρὸς, ζῦθος, θύλακος, ἰσχυρὸς, καρύκη, κέλυφος, κίνδυνος, κογχύλιον, Κόρκυρα, sive Κέρκυρα, κόβυλις, κολύρα, κύριος, λάφυρον, λεπυρὸν, Λυδὸς, λύπη, μυκάομαι, μύραινα, μύρος, μύριοι, μυλιάω, ὄλυρα, ὀϊζυρὸς, ὀνόγυρις, ὄρκυνος, πίτυρον, πλημμυρὶς, πυραμὶς, πυρὸς. Ῥύπος, ῥυτὴ, σκύτος, σύριγξ, σφυρὰ, τυδεὶς, τυρὸς, τρυπάω, ὑβὸς, χυλὸς, χελώνη.

Υ communem habent βόθυνος, βύθος, κεκρύφαλος, πάπυρος, ῥυπὶς, σινδών, σύλος, σφονδύλειον, & σφονδύλιος, τορύνη, τρυφάω, τυρεὺς, ὕδωρ, sed γυλιὸς, κορύνη, λάγυνος, ξύλον, φυτάω, φυταλιὰ, φυτάλμιος, υ rariùs producunt.

In nominibus propriis, ancipites ferè communiter accipiuntur. In peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ: ut Γερμανὸς *Germanus*.

Anceps diphthongi resolutæ, vel diminutæ corripitur: ut πάϊς, φυγή.

Veruntamen si quid ab hic ancipitum, ità positarum, quantitate dissentaneum obtulerit frequens lectio, quæ certissima est omnium norma, suo loco potest adscribi; ut de his modò incertis, certior aliquando habeatur notitia.

Eadem ferè ratio est dignoscendæ quantitatis verborum.

Breviantur ancipites, quantum sinit positio, in penultimis verborum desinentium in γω, δω, θω, ακω, ανω, αρω, αφω, αχω, ικω, τω.

Pauca in ανω sunt communia; ut αὐξάνω, ἱκάνω, οἰδάνω· aliqua longa;

longa; ut κιχάνω, φθάνω (quod tamen extra præsens anceps est.) Πύθω *putrefacio*, longum est: ἰάχω utramque vocalem habet communem.

Producuntur verba finita in ίβω, ίγω, ίθω, ίνω, ινῶ, ίφω, ύγω, ύνω, ύρω, ύκω, ύχω, ύφω. Sed ὀρίνω, θίγω, τρίβω, communem habent penultimam; ἀμβλυώω, ἀρτυώω, ἐντυώω, κυώω, πλυώω, rarissimè correptam; γίνομαι, σίνομαι, πίνω ι communem; γλύφω, υ brevem habet.

Finita in άω brevia sunt. Sed διψάω, πεινάω, ἰάομαι, longa: άω post ρ vel vocalem commune est.

Communia ferè sunt terminata in ίω & ύω; ut τίω, κωκύω. Longa sunt κονίω, μηνίω, χρίω, μηνύω, μηρύω· paucula brevia ἐσθίω, κίω, φθίω, ἠπύω, μεθύω.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ; ut γίγας-γίγασι, τύψας-τύψασι, ζδγνὺς-ζδγνῦσι, Τιτὰν-ᾶνος, ἀκτὶν-ῖνος, φόρκυν-υνος, ἀψὶς-ῖδος, ἔτυψα-άμην-απο, τέτυφα-ατον.

Hæc regula vim habet in sequentibus, tum nominum incrementis, tum verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut δρῦς-υὸς, sic ναῦς-αός.

Anceps ante duplicem in ultimâ recti plerumque breviatur in obliquis; ut αὖλαξ-ακος, ἧλιξ-ικος, σύξ-συγός. Verùm

A longum est in obliquis sequentium: ῥάξ, θώραξ cum compositis, χάραξ, ἱέραξ, οἴαξ, Φαίαξ, φάψ.

I ferè longum est in obliquis nominum in ιξ-ιγος, gentilium in ιξ-ικος; ut τέττιξ, Θρῇικες· & monosyllaborum in ιψ; ut ῥίψ· similiter in hisce αἴξ, πέρδιξ, ῥάδιξ, σκάνδιξ, ποδίξ, φοῖνιξ, φρίξ, μάστιξ interdum corripit ι.

3°. Υ incrementum nominum in υξ-υκος longum est; ut βόμβυξ. Excipe ἄμπυξ, κάλυξ, πτύξ· βέβρυξ tamen & κήρυξ habent υ commune.

Longum habetur υ in horum obliquis γύψ, γρύψ, κόκκυξ, σάνδυξ, ὄρτυξ, quod tamen alicubi breve est.

I nominum in ίων-ωνος, præcedente brevi corripitur: ut Κρονίων Κρονίωνος: Reliqua ferè in ίων servant quantitatem recti in obliquis:

quis: ut Κρονίων, Κρονίον@-' Ωρείων, Ωρείων@-, antepenultimâ longâ.
Pauca in obliquis brevem habent ι quæ in recto longa est: ut 'Αμφικτίων, Περικτίων-ίων@-.
Υρ longum in recto, corripitur in obliquo: ut πῦρ, πυρός· ψίθυρ, μάρτυρ-υρ@-.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in præsenti & imperfecto, per omnes voces & modos: ut κρίνω, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην.
Quantitas Indicativi servatur in similibus temporibus aliorum modorum; uti & in participiis; ut κείνω, κεῖνε, κείνων.
Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejusdem & alterius vocis; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπόμην, τυπῆμαι, τέτυπα, ἐτετύπειν.
Penultima Indefiniti primi longa est in conjugatione quartâ: ut ἔκειναν μέγα νεῖκος. Od. σ'. v. 263. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam futuri quàm indefiniti primi frequentiùs brevis: ut ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει. Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ ὀρύσομαι-Il. ὁ. v. 234. ἔειν ἤειστε-Theocr. Idyl. 5.-Ἔκλυστε δῖνα idem Idyl. 1. In verbis autem, quorum thema exit in ω purum, α penultimâ post ρ vel vocalem commune est: ι, υ, post quamcumque literam sæpiùs longæ: ut-Ζεὺς εἴασε κρονίων. Od. ὑ. 273.-εἴασεν Ἕκτορ-Il. κ'. v. 299.-ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ Od. κ'. v. 450. τὴν δ' ἐγὼ ἐ λύσω-Il. ά. v. 29.
In voce activa, penultima Indefiniti secundi corripitur: ut ἔπαγον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Fut. 1. quartæ conjugationis: ut ψαλῶ, κεινῶ.
Penultima perfecti activi aut medii plerumque brevis: ut τέτυφα, τέτυπα· Nisi quòd anceps thematis, trium priorum conjugationum, usu longa vel communis quantitatem retinet: ut-βέβριθεν ἀλωὰ Theocrit. Idyl. ί. v. 46.-δένδρεα μακεδ. πεύκῃ Od. έ. v. 238.
Penultima tertiæ pluralis in ασι longa est; ut Μυρίαι ἑστήκασι Il. δ'. v. 434. ἄνδρες ἔασι Il. β'. ver. 131.
Propria reduplicatio verborum, nisi obstet positio, brevis est; Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι-Od. θ'. v. 245.-τὸν Ἔρωτα διδάσκῃ Bion. Idyl. 3. v. 4. Πιφαύσκω primam habet communem, γινώσκω sæpiùs productam: ut ἀλλήλοισι πιφαύσκον. Il. κ'. v. 202. ὡς νωὶν πιφαύσκε Δόλων-Ibid. 478. ὄφρ' εὖ γινώσκῃς. Il. έ. v. 128. Sed νοήματα σεῖο γινώσκω Nazianz. Impropria communis est: ut ἀλλὰ κακῶς ἀφίει-Il. ά. v. 25.-βέλ@- ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς Ibid. v. 51.
A characteristica primæ conjugationis ubique corripitur in duali

duali & plurali, & in singulari imperativi, vocis activæ, & in toto passivo & medio tam singulari quàm plurali : ut-ἵστατον ἀγχυμόλω κῆρ Il. ψ'. v. 248.-τέτπον ἵστασαν ἐν πυρί-Il. σ'. v. 346. Ἵλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι-Theocrit. Idyl. 15. v. 143. ἵσταμαι ὅπποτε νεῖκος-Il. ν'. v. 171. &c.

Υ Quartæ Conjugationis in Indicativo singulari activæ vocis producitur : ut-φύσις δείκνυσιν ἕκαστα. Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejusdem vocis, & in toto passivo & medio corripitur : ut-βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν αἶψα-Il. ά. v. 785.-δαίνυσθαι εὔφρων Il. ί. v. 99. Dissyllaba vocis activæ ubique producunt υ : ut-γαῖαν ἐδύτην Il. ζ'. v. 19.-αὐτίκ' ἔδυσαν Il. σ'. v. 145. κλῦθί μευ ἀργυρότοξε-Il. ά. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in suam longam vertitur : Nam ἄϊον ab ἀΐω, ἴαλλον ab ἰάλλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέω, uti ὤκυον ab ἀκύω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ὤρυτθον ab ὀρύττω, producit primam : ζεύγνυμι-υσι, quia τίθημι-ησι, penultimam producit. Huc refer ἀδινκῶς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur : ut νικάω vinco, νίκη victoria, primâ longâ, κορῶ, κοράσιον, producta α : δίκη, δίκαιος, primâ brevi, sed μανικὸς à μανία furor, πρᾶγος negotium ab ἔπραγον, producunt α, νιφόεις nivosus & νιφὰς nix à νίφω, πνιγόεις à πνῖγος suffocatio corripiunt ι. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum : ut θωράκιον à θώραξ-ακος, ῥαγίζω à ῥὰξ ῥαγὸς producunt α.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur : ut τιμὴ, ἄτιμος, ἀτιμάω. Est etiam ubi quantitatem eandem non habent : ut θεοῦ ἀτίμησαν ἑορτὴν Dionys. v. 1158. Πᾶν initiale in compositis corripitur, πανάποτμος, πανάχαιοι &c. ut εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος—— Bion. Epitaph. Adon. v. 56.——ἀριστῆας παναχαιῶν Il. β'. v. 404. πρὶν ἅπαν ἐπλήθη πεδίον——Il. ί. v. 156.——πρόπαν ἦμαρ——Il. ά. v. 601. ——πάμπαν ἀμύνειν. Il. ί. v. 435. In fine alicubi legitur productum; ut-ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον. Theocrit. Idyl. 22. v. 86. ὗς, σῦς in compositione corripiuntur ; ut ὑφορβὸς, συβώτης, subulcus : sic ἄσπιλος immaculatus corripit ι, à σπῖλος. Derivativa & composita in αης ab ἄω spiro producunt α, ut ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς——&c. Od. έ. v. 368.—— ζέφυρος τε δυσαής. Od. έ. v. 295.

In compositione anceps immediatè præfixa posteriori membro compositi corripitur, tam in hisce particulis α, δι, δυς, ἀει, ἐει, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur : ἄφθιτος, ὀκτάπους octipes, καλλιπάρηος formosas habens genas, τανύπεπλος veste longâ indutus. α longam habent, ἄληκτος indesinens, ἄλοφος cristam non habens, ζάλευκος valdè albus : communem ἀαγής.

Poetæ nonnunquam hasce de ancipitum quantitate negligunt regulas tum in ultimis tum in prioribus syllabis dictionum.

Ultimas enim breves interdum producunt: ut ὦ πύκτα Πολύδευκες—Theocrit. Idyl. 22. v. 131. Αἶαν Ἰδομενεῦ τε—Il. ψ'. v. 493.—βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν—Orph. hymn. in Æsculapium—δέμας Ἀλεξάνδροιο εἴσατο Il. ξ'. v. 503. κῆρυξ καὶ ὠτα μάκαρ ἐριούνιε—Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος—Il. φ'. v. 340. Longas corripiunt: ut μήτ' ἄγαν εὐδαίμων—Theogn. δίκας ἀλυκτοπέδησι—Hesiod.—κατὰ χῶραν ἀμείβει Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt: ut—κέρατα καὶ ἐγχλίνουσι Oppian. l. 2. v. 95. εὗρον ἀέναον κατ' ἀνάν—Theocrit. Idyl. 22. v. 37.—εἰν εὐύδρῳ προβατικῇ. Nonn. Joan. c. 6. Πύθιον καλέουσι—Hom. hymn. in Apolli. v. 373.—καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμων Nonn. Joan. c. 21. ὄρνιθες τί κεκράγατε—Epigram. l. 7. Longas corripiunt: ut θεινόμενος καὶ δίναις—Orph. Arg. v. 1031. ἀλλὰ μάκαρ θυμὸν ἔμβαλε—Orph. hymn. in Jovem Fulminant—κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται Phocyl. v. 103. ὄρνισι μὲν πολλοῖς ταχυτῆτ'—Idem. 118.

Accentus.

Dictiones singulæ sive simplices sive compositæ unicum tantum habent accentum, à quo dicuntur ἔντονοι: quædam tamen accentum quandoque exuunt, dictæ ἐγκλιτικαί: pauculæ carent, ἄτονοι.

Accentu carent ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur articuli ὅ pro ὅς, οὗτος, vel τοῦτο· ἥ, οἵ, αἵ pro αὕτη, οὗτοι, αὗται· absque substantivo positi, nec sequente μὲν vel δέ: ut * ἐπετέλλεσεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶ Il. α'. v. 389. αὐτὰρ ὃ γ' ἔβη Λυκίηνδε Il. ζ'. v. 171. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων Il. ψ'. v. 9. ὡς ἣ πορφυρέη—Δύσατο Il. ρ'. v. 551. οἳ δὴ νῦν

* Encliticarum regulis apponuntur exempla ex SS. Bibliis: Editionis regiæ Plantin. † ex tribus editionibus Rob. Steph. anno 1550. folio. 1549. & 1568. in duodecimo. † Henr. Steph. 1569. fol. † Bezæ per Henr Steph. 1582. † Bibl. Græc. Francofurti 1597. fol. & Basileæ 1545. fol. † Bibl. Græcolat. per Morinum Lutetiæ 1628. fol. Homeri exempla ex Eustathio Romæ. 1542. † Et per Froben. Basileæ 1560. † Ex Didymo Basileæ 1535. Ex Spondano Basileæ 1606 † Ex editione Henr. Steph. 1566. fol. † Lectii, Aureliæ, Allobrogum 1606. Theocriti ex editione Henr. Steph. 1566. fol. & 1579. in duodecimo. † Wintertoni Cantabrigiæ 1635. Hesiodi ex editione Henr. Steph. fol. 1566. † Heinsii 1603: † Wintertoni Cantabrigiæ, 1635.

ἔσται

κεῖται Il. γ'. v. 134. αἳ γάρ τε βοῶν προφερέσταταί εἰσι Il. κ'. v. 353. ἡ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένη Theocrit. Idyll. 25. v. 45. ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν Il. ε'. v. 318. οἱ μὲν ἐκήρυσσον Il. β'. v. 52. αἱ μὲν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται Il. ζ'. v. 90. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Marc. 12. 15. ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα Il. ε'. v. 357. οἱ δὲ εἶπον Luc. 9. 13. αἱ δέ τε ἔνθα Il. β'. v. 90.

'Ου, οὐκ acuuntur ante quodvis punctum; ut ἔξεστι κῆνσον δοῦναι ἢ οὔ; Marc. 12, 14. ὁ δὲ ἔφη, οὔ. Matth. 13. 29. οὐκ· ἀλλ' Αἴγωνος Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

'Ως sic, ubique acuitur; ut ὥς ἔφατ' Il. α'. v. 33. ἀλλ' οὐδ' ὥς Od. α'. v. 6. sicut, quando in constructione postponitur: ut κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντι Il. ε'. v. 476. quodammodo, post ὅτι; ut ἔστι μὲν ὥς Aristot.

'Εξ, si postponitur casui, interdum acuitur; ut οὐδὲ κακῶν ἔξ Il. ξ'. v. 472. & Theocrit. Idyll. 25. v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbatur.

Omnes hæ voces ἄτονοι per compositionem auctæ accentum in se possunt recipere: ut νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται Luc. 16. 25. ἥδε δὲ οἱ &c. Il. ζ'. v. 5. οἵδε Il. α'. v. 302. αἵδε Od. τ'. v. 373. sic οὔκουν, εἴθε, ἔνθα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τὶς indefinitum per omnes casus.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μέ· σοῦ, σοὶ, σέ· οὗ, οἷ, ἕ· σφωὲ, σφὲ, σφίσι, σφᾶς. & σφὼ * illi, illos, &c.

Verbum φημὶ in omnibus personis præsentis Indicativi exceptâ 2ª. singulari. similiter εἰμὶ 1ª. & 3ª. singularibus & 3ª. plurali: Sed † εἶ & εἶς 2ª. singularis & ἐστὸν 2ª. & 3ª. dualis vix unquam: || ἐσμὲν, ἐστὲ sæpius inclinant.

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, ποθὶ, πῆ, ποὶ, ποῦ, πῶς. Item γὲ, τὲ, κὲ, κὲν, νὺ, νῦν, πὲρ, πὼ, ῥὰ, τοὶ, & plerumque θὴν †.

* σφὼ illi, εἰ μὴ σφω δέκειναν Il. ρ'. v. 531. vos, εἰ δὴ σφῶ' ἕνεκα ἐριδαίνετον Il. α'. v. 574.

† Εἰ inclinat. Franklin. cap. 8. ἐστὸν semel in Homero inclinat φίλτατοί ἐστον Il. ι'. v. 198. idque editione tantùm Spondani, Lectii, & Hen. Stephani, & Crispini: sed in editione Didymi, Eustathii, &c. servat. || Ἐσμὲν, ἐστὲ in sequentibus locis Homeri non inclinat: ὁμήλικες ἐσμὲν Od. ο'. v. 196. νῦν θεοί ἐστε Il. π'. v. 422. σχέτλιοί ἐστε θεοὶ Il. ω'. v. 33. & Od. ε'. v. 118. † Θὴν in Homeri editionibus sexies inclinat Il. θ'. v. 448. κ'. 104. ν'. 620. π'. 852. φ'. 568. Od. ε'. v. 211. ter non inclinat, οὐ θὴν μιν Il. β'. v. 276. Πηλεύς θήν μοι Il. ι'. v. 394. ὦ φίλ' ἐπεὶ θήν μοι Od. π'. v. 92. non inclinat itidem in Theocrit. Idylliis ὔμμες θὴν Id. 5. v. 111. τὺ θὴν Id. 7. v. 83. αἶνος θὴν Id. 14. v. 43.

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id est transferunt Accentum semper acutum, vel suum vel pro suo, in dictionis præcedentis finalem syllabam: idque fit, cùm præcedens dictio habeat

1°. Acutum in antepenultimâ; ut ἄνθρωπός τις Luc. 16. 1. ὁμοία ἐστι Matth. 13. 52.

2°. Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου Matth. 26. 26.

3°. Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ est pes trochaicus, ut οὔτέ τι τίμιος ἐμῖν ἐπεμέμψατο, μέσφα τοι ἐχθές Theocrit. Idyl. 1. v. 144. οὔτέ ποτε περιτρέποντο Il. ἑ. v. 700. & οὔτέ ποτ' ἀντιφέροντο v. 701. αἰνέ ποθι Il. ἁ. v. 128. Sed εἰμὶ & φημί post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

4°. Cùm præcesserit Enclitica nudata suo accentu, ut καθώς φασί τινες. Rom. 3. 8. ἀεί γέ πα Theocrit. Idyll. 7. v. 149.

Amittunt accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultimâ, ut ὁ παῖς μου Matth. 12. 18. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι Matth. 5. 37. Vertunt autem gravem in acutum; ut Θεέ μου, Θεέ μου Matth. 27. 46. Θεοί ἐστε Joan. 10. 34.

Encliticæ monosyllabæ amittunt accentum post paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μήτηρ μου Matth. 12. 48. τὸ στόμα μου Matth. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μου Matth. 9. 18. vel post circumflexum in penultima, quando ultima solâ positione longa est; ut χοῖνιξ μου. Dissyllabæ verò non amittunt, ut σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν Rom. 11. 14. πόθεν ἐστὶ Joan. 2. 9. σαόφρων ἐστὶ Od. δ'. v. 148. χωρὶς νόμου ποτὲ Rom. 7. 9.

Addunt Grammatici, ὡς ἐστι.

Verbum ἐστὶ retrahit accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediatè sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, οὐκ, εἰ, & voces quasdam apostrophum passas τοῦτ', ἀλλ'; ut ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικὸν 1 Cor. 15. 34. ὁ ἀγρός, ἔστιν ὁ κόσμος Matth. 13. 38. οὐκ ἔστι μαθητής Matth. 10. 24. εἰ ἔστι λόγος Act. 13. 15. τοῦτ' ἔστι Marc. 7. 2. ἀλλ' ἔστι Joan. 7. 28. Item propter emphasin apud Aristotelem, ut ἐνεργεία μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστι Metaphys. l. 2. c. 10.

Reliquæ omnes encliticæ servant accentum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν Philip. 1. 15. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι Marc. 5. 41. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω Marc. 2. 10. 2°. Propter emphasin ἡ ῥίζα σὲ Roman. 11. 18. δώσω σοὶ Marc. 6. 22, 23. 3°. Propter distinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακράν, Ephes. 2. 13. ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας Luc. 14. 9.

Pronomina

Pronomina post Præpositiones, & ἐς, *vel*, ut plurimùm non incli-
nant, ut ἐκ σοῦ Matth. 2. 6. ἐπὶ σοῦ Act. 24. 19. Ἢ σέ γε Μοῦσα
ἐδίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων Od. θ. v. 488.

Πρὸς ante pronomen encliticum in N. T. semper acuto notatur,
ut πρός με Matth. 3. 14. πρός τινα Act. 12. 12. &c. Sic πρός μιν
Theocrit. Idyll. 25. v. 60. πρός με πᾶσαι Steph. t. 3. col. 673. Ἐπὶ
semper ante σέ· Act. 13. 11. & 22. 19. &c. Sic τὰ μὴ ἐπί σοι θέλεις ἐπί
σοι εἶ Epictet. c. 190.

Ἀμφὶ ante ἑ apud Homerum semper Il. λ'. v. 497. Il. ὁ. v. 241. &
514. item Mosch. in Europ. v. 130. sic ἀμφί μιν Idem. v. 118.

Legitur & ἀμφί σοι Duport. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετά σου
Cant. cap. 6. v. 1. μετά σε ibid. cap. 1. v. 4. Post Præpositiones à verbo
divulsas, tum pronomina, tum aliæ encliticæ accentum non servant;
ut ἔκ τοι ἐρέω Il. ά. v. 203. τοῦ ἀπό σοι ἔθηκα Cant. c. 7. v. 13. ἔκ τ'
ὀνόμαζε Il. ά. v. 371.

Hæ sunt regulæ de encliticis certæ & melioris notæ, studiosorum
fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò dissident emen-
datissimi codices; incertum, an propter situm & collocationem hujus-
modi.

Τὶς indefinitum sæpè servat accentum suum cùm præponitur ver-
bo ex quo pendet, ut οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι Matth. 15. 32. ἵνα τὶς γνῷ
Marc. 9. 30. οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ Marc. 14. 36. οὐχ ἑτέρως τὶς
ἐρεῖ Theocrit. Epigra. 10. v. 3. εἰ σύ κε τὶς χειρός μιν ἀνειρύσῃ Mosch.
in Megar. v. 116.

Verbum εἰμὶ post οὐκ in N. T. servat acutum in ultimâ per om-
nes personas (exceptâ tertiâ singulari,) ut οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς Matth. 3. v.
11. οὐκ ἐσμὲν Rom. 6. 15. οὐκ ἐστὲ Joan. 15. 19. ὅτι οὐκ εἰσί Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis si præcedens exuerit in ultimâ circumflexum, aut
in penultimâ acutum, sequens non inclinat, ut ἦ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς Il.
ζ. v. 238. malè itaque in Bibliis græcolat. legitur μάρτυς γάρ μού ἐστι.
Rom. 1. 9.

Τὶ inclinans accentum sæpe non recipit à sequente encliticâ, ut
οὐδέ τι πω Il. ά. v. 108. & 124. οὐδέ τι μιν ibidem. v. 332. οὔτι μοι ibi-
dem v. 335. νύ τις ἐστι Il. ἑ. v. 191. & Hesiod. ἐργ. l. 2. versu ulti-
mo.

In priorem monosyllabam acutitonam accentu orbatam quando-
que posterior dissyllaba non inclinat, præcipuè post pronomen; ut
καλόν σοι ἐστι Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός μου ἐστί Matth. 13. 11. μαθη-
ταί μού ἐστε Joan. 8. 31. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶ Act. 9. 15. μάρτυς
γάρ

γάρ' μου ὅτι Rom. 1. 9. κασίγνητος δέ τοι εἰμὶ Il. ή. v. 48. ὅ σέ γε φημί Theocrit. Idyl. 25. v. 38. ἔχθιστος δέ μοί ἐστι Il. ά. v. 176. μάλα σφίσι Od. ζ'. v. 155. τά οἱ ποτὲ πατρὶ &c. Il. δ'. v. 219.

Plures synencliticæ alternis sæpissimè acuuntur & amittunt accentum, ut οὐ γάρ πώ τινά φημι Od. δ'. v. 141. ἥκεν τίς μοι ἐείσατο Od. δ'. v. 80. λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν Act. 9.6. & 10.6.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres tono carent; ut εἴπω τοί τι Od. δ'. v. 328. ἢ θηλύ πέ τοι Il. ν'. v. 813.

Occurrunt & aliæ servantes tonum ubi nulla prorsus verisimilis ratio subesse videatur; ut ὅσσα ἐν οὐρανῷ εἰσὶ Theocrit. Idyl. 25. v. 90. ἐπ' ἐσχατιῇ τινὸς ἀγροῦ Mosch. in Megar. v. 97. πῶς δὲ φῂς Il. δ'. v. 351. Ζεύς εἰμὶ Mosch. in Europa v. 151. εἰ μὴ σφᾶς ὤνασεν Theocrit. Idyl. 16. v. 57. ὅτι ῥα Il. ά. 156. ἤλυθε γάρ στείχων τις ἀπ' Ἄργεος Theocrit. Idyl. 25. v. 164.

Denique innumera pænè depromi possunt exempla à regulis multùm discrepantia, quæ existimantur ab incuriâ potiùs typothetarum quàm authorum industriâ prodiisse in lucem. Proinde admonendi sunt lectores, ut grammaticorum præceptis constanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide, aut potiùs sphalmatis in errorem se duci patiantur. Variis enim modis tum in iisdem tum in diversis exemplaribus tonum retinent, inclinant, amittunt; ἀπό σου. Matth. 12. 38. in editione: Bibl. Reg. Bibl. Græc. Bibl. Græcolat. Bezæ. Verùm ἀπὸ σοῦ in utroque Steph. Enclitica σοῦ in eodem contextu Apocal. 18. 14. bis posita secundum diversas editiones sic variatur; ἀπό σου & ἀπὸ σοῦ inclinat & retinet in edit. Bezæ, Bibl.-Græc. Francofurt. Utroque loco inclinat in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl.-Græc. Basil, Bibl. Græco Lat. Sic ἦ ῥά νύ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοί τι Il. ή. v. 48. Eustath. ἦ ῥά νύ μοὶ τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοι τι Il. ή. v. 48. Didym. ἦ ῥά νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοι τὶ Il. ή. v. 48. editione Lectii. ἦ ῥά νύ μόι τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νύ μοι τὶ Il. ή. v. 48. editione Spondani. ἦ ῥά νὺ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἦ ῥά νὺ μοί τὶ Il ή. 48. Hen. Steph.

Regulæ accentuum in dictionibus ἐντόνοις.

1°. Generales; quæ respiciunt simul plures dictionum species, vel dictionis ejusdem plares variationes.

2°. Speciales; quæ de singulis separatim traduntur speciebus dictionum pro varietate primæ terminationis.

Generales

Generales regulæ.

Reg. 1ª. Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem syllabam.

Circumflexus notat syllabam longam naturâ vel usu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima est naturâ vel usu longa.

Acutus quartam à fine syllabam non afficit. In hyperdissyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima est brevis; penultimam, quoties ultima longa est; ut ἄνθρωπος ἀνθρώπου· τύπτομαι ἐτυπτόμην. Super ultimam non pingitur; semper tamen in interrogativo τίς, vel ante inclititcas, vel punctum distinctionis: aliàs ubique tam in orationis contextu, quam seorsim posita dictio, si tonùm habuerit in fine, nec circumflexum, gravi notatur; quæ tamen syllaba dicitur acui, uti & dictio acutitona.

Αι & οι finales, ratione accentûs, pro brevibus habentur; ut ἄνθρωποι, εὖνοι, τύπτομαι· præter αι & οι in Optativis; ut τύψαι, τύπτοι· in syllabis contractis; ut εὖνοι, λεχοῖ· aliisque circumflexis; ut ποῦς· Item in adverbiis; ut οἴκοι.

Excipiuntur à generali regula plurimæ dictiones simplices & positæ, quarum varietas pene infinita regulis comprehendi vix potest: de quibus tamen aliquid infrà admonebitur.

Reg. 2ª. Longa naturâ vel usu ante finalem naturâ brevem, si tonum habuerit circumflectitur; ut σῶμα, εἶμι· Ante finalem solâ positione longam sæpius circumflectitur; ut αὖλαξ, χοῖνιξ. sed λαίλαψ, μείραξ. Finales in ευ & ου, si tono afficiantur habent circumflexum; ut εὖ, ποῦ. excipe ἰδού, ἰού.

Reg. 3ª. Monosyllaba incontracta acuuntur; ut χθών, ὅς. Verba autem Monosyllaba si fuerint producta circumflexum postulant, in quibuscunque personis; ut ἦν, θῶ, εἶς. Sed φῄς 2ª. præsentis Indic, ut distinguatur à φῇς 2ª Subjunct. Eustat. Od. ή. v. 239.

Circumflectuntur quædam 1ª. Nomina, βοῦς, γραῦς, δρῦς, λῖς, μῦς, ναῦς, οἶς, οὖς, παῖς, πᾶς, ποῦς, πῦρ, σκῶρ, σῦς, ὗς, φθοῖς. 2ª. Adverbia, αὖ, νῦν, μὴν, οἶ, ὦ, ἦ, αἶ. 3ª Conjunct. οὖν.

Reg. 4ª. Gravis subintellectus, sequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut πλακοέντων πλακούντων· ποιεέτω ποιείτω.

Ex Acuto cum gravi post se subintellecto, fit Circumflexus; ut τειχέων τειχῶν, ποιέω ποιῶ.

Excipiuntur quidam casus contracti; qui acuunt ultimam:

1ª. Acu-

1°. Acuitur accusativus singularis 4æ. contract. ut λεχώ· sed αἰδῶ & ἠῶς apud quamplurimos circumflectunt accusativum.

2°. Acuuntur Nominativi, accusativi, & vocativi duales ὁλοπαθῶν in α & ω· ut μνάα μνά, νόω νώ, νῶϊ νώ, σφῶϊ σφώ.

Composita ex nominibus proparoxyt. in ος, retracto accentu, acuunt penultimam; ut ἔυνοος ἔυνυς, εὐνόυ ἔυνυ. item ἄθροος & ἀθρόος ἄθρυς, ἀθρόυ ἄθρυ, quibus adde composita in ηθης ab ἦθος & ηρης ab ἐρέσσω quæ penacuunt Genitivum pluralem: ut συνηθέων συνήθων, τριηρέων τριήρων.

Reg. 5a. Accentus ante syllabas contrahendas manet ante contractas; ut πόιεε πόιει, τείχεος τείχυς,

Verùm nomina in εος antepenacuta, post contractionem circumflectunt ultimam in υς· ut ἀδελφίδεος ἀδελφιδῦς, χρύσεος χρυσῦς: item κάνεον κανῦν canistrum.

Reg. 6a. In Adjectivis & Participiis accentus manet super eandem syllabam masculini, fœminini, & neutrius generis per omnes casus; ut καλὸς, ὴ, ὸν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· τιμάων, άυσα, άον. At εἷς ἓν, φαῦλος φαύλη, ἥμισυς ἡμίσεια propter Reg. 1am. τυφθεὶς, εῖσα propter Reg. 2am.

Adjectiva hyperdissyllaba in ων & ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut βελτίων βέλτιον, αὐτάρκης αὔταρκες.

Duo hæc ἐλαχὺς, λιγὺς acuunt antepenultimam fœminini ἐλάχεια, λίγεια.

Reg. 7a. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ, & obliquæ sive variatæ; ut λόγος λόγυ, τριὰς τριάδος; τύπτω, τύπτε, τύπτοιμι, circumflexus itidem manet, manente longa: ut Ἑρμῆς, ῦ, ῆ, &c. ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, &c. τυπῶ, τυπῶιμι, τυπεῖν, τυπῶ, -εῖς, &c. Exceptiones ad Reg. 7am.

Interdum mutatur species accentûs, interdum & sedes.

Mutatur species Accentûs;

1°. Acutus vertitur in circumflexum per Reg. 2am. in penultimâ nominum crescentium; ut σωτὴρ σωτῆρος.

Nomina oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi, 1æ, 2æ, & 3æ. simplicium per omnes numeros; ut κριτὴς, ῦ, ῆ, αῖν, ῶν, αῖς· τιμὴ, ῆς, ῆ, αῖν, ῶν, αῖς· Θεὸς, ῦ, ῷ, οῖν, ῶν, οῖς.

Huc spectat uterque Articulus: Adjectiva etiam & Pronomina Oxytona in ος. quibus accedunt ῦ, οἱ, ἐμαυτῦ, σεαυτῦ, ἑαυτῦ, ῆς, ῦ, ῷ, ῆ, ῷ· Item ἐγὼ, ἐμῦ· σὺ, σῦ.

Oxytona in ευς circumflectunt vocativum in εῦ; in ὼ & ὼς quartæ contract. Vocativum in οῖ; ut βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ, λεχὼ, ὦ λεχοῖ,

2a.

Circumflexus vertitur in acutum, per Reg. 1am. σῶμα σώματος, ἡρακλῆς έος, τυπῶ-έω, τυποῖμι-οίτην.

Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales, non alium in ultimâ num acutum gerunt; ut Sing. ὁ νοῦς Dual. τὼ νώ. S. τὸ ὀστοῦν. D. τὼ ὀστώ.

Mutatur sedes accentûs:

Per regulam 1am. ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον· ἀκούω, ἄκουε, ἀκούοιμι· ἔτυπον, τυπέτην· τύπτου, τυπτέσθω.

Per speciales Anomalias variatur sedes in Nominibus & Verbis.

In flexione Nominum: 1°. Promovetur Accentus.

Nomina Monosyllaba Genititivum & Dativum singularem & Dativum pluralem acuunt in ultimâ; ut χείρ, χειρὸς, χειρὶ, χερσί· πούς, ποδὸς, ποδὶ, ποσί· εἷς & ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ cum compositis μηδενὸς, μηδενὶ &c. sed οὐδέσι, μηδέσι in plurali. Per contractionem facta sæpiùs penultimam circumflectunt; ut κῆρ, κῆρος, κῆρι: apud nonnullos interdum acuunt ultimam; ut κηρὸς, κηρί. Pronomen δεῖς, uti & participia, sequuntur generalem regulam, ut δεῖς δεῖνος, θεὶς θέντος: quibus adde Ὦψ ὦπος Nomen Viri. In plurali πᾶς circumflectit penultimam dativi πᾶσι· πῦρ acuit ultimam Nom. Acc. Voc. πυρά. κλεὶς circumflectit in singulari κλεῖν, in plurali κλεῖς. Πλάταια Nomen Urbis facit in plurali Πλαταιαί.

Genitivum & Dativum dualem & genit. pluralem circumflectunt in ultima; ut χεροῖν, χειρῶν. Quæ verò tonum habent in penultima genitivi singularis, vel circumflectuntur in recto, non habentia υ ante σ, penacuunt Genitivum pluralem; ut λάων à λᾶς λᾶος; sic δάδων, κράτων, παίδων, πάντων, φώτων luminum, item ὤτων à οὖς. His adde θώων à θὼς, σώων à σῶς, φώδων à φῶς, δμώων à δμὼς, sed δμωῶν à δμωός.

Τὶς Indefinitum servat accentum in ultimâ, genitivum verò dualem & pluralem circumflectit; ut τὶς, τινὰ, τινοῖν, τινῶν· τίς interrogativum acuit penultimam per omnes numeros; ut τίς, τίνα, τίνοιν, τίνων.

Accentum Monosyllaborum sequuntur κύων & ἀρὴν syncopen passæ, ut κύων, κυνὸς, κυνὶ, κυνῶν· δόρυ & γόνυ in casibus metathesin passis; ut δόρυος, δρυὸς, &c. γυνὴ etiam γυναικὸς (ab inusitato γύναιξ) vide pag. 19.) δύω, δυοῖν, δυεῖν, δυσί· ἄμφω, ἀμφοῖν.

Nomina 1æ. & 2æ. simpl. circumflectunt ultimam genitivi pluralis; ut τελώνης, τελωνῶν. μοῦσα, μουσῶν. πᾶσα πασῶν. ὀξεῖα-ειῶν. τετυφυῖα-υιῶν, τυφθεῖσα-σῶν &c.

Fœminina barytona adjectivorum, Pronominum & Participiorum in ος, penultimam genitivi pluralis acuunt; ut ἅγιος, α, ἁγίων·

ἅγιος,

ἅγιΘ, ἴα, ἀγίων· τυπτόμϑνΘ, μϑύη, μϑύων· item μεγάλη, μεγάλων ab inusitato μεγάλΘ. Quatuor etiam Substantitiva 1æ. simplicium, Ἀφύων, Ἐτησίων, χλούνων, χρήστων.

Penacuta ἶΘ unus & μία, cum compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἶΘ, ἶα, ἶον. Gen. ἶȣ, ἶᾶς, ἶȣ. Dat. ἶῷ, ἶᾷ, ἶῷ· μία, μιᾶς, μιᾷ· ὀυδεμία, ὀυδεμιᾶς, &c.

2°. Retrahitur Accentus.

Vocativus nominum hyperdissyllaborum in ων ονΘ, vel ωνΘ, acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· ευδαίμων, ὦ εὔδαιμον· Ποσειδῶν-ῶνΘ, ὦ Πόσειδον.

Composita à φρήν accentum in Vocativo servant; ut δαΐφρων, ὦ δαΐφρον· Sequentia vertunt penacutum in antecircumflexum per reg. 2am. Μαχάων, Ἱκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Ἐυδαίμων, Παλαίμων; ὦ Μαχᾶον, Ἱκετᾶον &c. Σαρπηδὼν facit ὦ Σαρπῆδον. Legitur etiam neutrum χάριεν & χαρίεν.

Substantiva in ης 1æ. contractorum acuunt antepenultimam Vocativi; ut Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἥρακλες & Ἡράκλεις ab Ἡράκλεες, similiter συγγενής, ὦ σύγγενες. Quatuor Substantiva in ης. 1æ. Simplicium penacuta retrahunt accentum in Vocativo; ut ἀκανήτης, δεσπότης cum compositis, ευρυόπης, μητιέτης vocat. ὦ ἀκάκητα, δέσποτα, ευρύοπα, μητίετα.

Quædam nomina in ηρ in aliis casibus retrahunt, in aliis promovent Accentum:

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δαὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατὴρ, σωτὴρ; in Vocativo accentum retrahunt; ut ὦ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ &c.

Ἀνὴρ & θυγάτηρ itidem primam acuunt in Accusativo singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo duali, syncopen passis; ut ἄνδρα, ἄνδρε, ἄνδρες, ἄνδρας· θύγατρα, θύγατρε &c.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατὴρ, post factam syncopen, acuunt ultimam Genitivi & Dativi singularis; ut ἀνδρὸς, ἀνδρί· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis; ut θυγατροῖν, θυγατρῶν· Penultimam acuunt Dativi pluralis; ut ἀνδράσι, θυγατράσι· Γαστὴρ facit γαστῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes casus imparisyllabicos ante syncopen: ut θυγάτηρ, θυγατέρΘ, θυγατέρι, &c.

Non abs re erit integram flexionem Nominis in ηρ ob oculos ponere, ut variatio accentûs clariùs elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ. G. θυγατέρΘ θυγατρὸς. D. θυγατέρι θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ. Daul. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε. G. D. θυγατέροιν θυγατροῖν.

Plur. N. θυγατέρες θύγατρες. G. θυγατέρων θυγατρῶν. D. θυγατράσι. A. θυγατέρας θύγατρας. V. θυγατέρες θύγατρες.

Dictio composita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut ἤντινα, οἵτινες, ἕτινος, ᾧτινι, ὧντινων, non ἥντινα, οἵτινες, ἕτινος, ᾧτινι, ὧντινων: observatis encliticarum, non ἐντόνων, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, ὥτε, εἴθε, &c. non μῆτε, ὧτε, εἶθε, &c.

In formatione Verborum: 1°. Promovetur Accentus.

Indicativus: Circumflectit ultimam futuri primi 4æ. & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activâ: penultimam utriusque in mediâ; ut ἀπερῶ, τυπῶ· ἀπερῦμαι, τυπῦμαι. Item penultimam 3æ. pluralis in præsenti verborum in μι; ut τιθεῖσι sed ἄημι, ἀεῖσι.

Imperativus. Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii: ut τυπῦ. acuit ultimam indefiniti 2di. act. in sequentibus εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ, interdum ἰδὲ, λαβέ. Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2di. medii λίπε, βάλε, ἐνέγκε.

Subjunctivus Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, & in præsenti & indefinito secundo activo verborum in μι: ut τυφθῶ, τυπῶ, τιθῶ, θῶ.
Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præs. & perf. verborum in μι; ut πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in -ναι tono afficit penultimam: ut τετυφέναι, ἱστάναι, τυφθῆναι, σῆναι.

Infinitivus Circumflectit ultimam indef. & fut. 2i. acti. ut τυπεῖν.
Penultimam acuit indef. secundi medii: ut τυπέσθαι.
Accentum exigit in penultimâ indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut τύψαι, τετύφθαι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.

2°. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultimâ: ut τύπεσθον, τύπεσθε.

Tempora finita in μην variant sedem accentûs in personis pro varietione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut τυπτοίμην, τύπτοιο. Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præsens etiam & perfectum verborum in μι, retinent accentum per eandem syllabam: ut βεβοίμην, ῆο· τυποίμην, οῖο· ἱσταίμην & θείμην αῖο &c. Quod si verbum in μι sit deponens, regulariter sedem variat: ut δυναίμην, δύναιο, &c.

Indefinitum 1um. in tribus modis tonum plerunque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3a. pers. λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι: Infinit. λῦσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Imperat. med. λῦσαι, ποίησαι, τέλεσαι. Penultima dissyllaborum brevis in his tribus acuitur; ut τύψαι, λέξαι: ubique secundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmate tanquam synopsi clarius conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A 1ª. generali regulâ multifariàm receditur in quàm plurimis dictionibus; Varia enim est & incerta admodùm accentûs notatio in primâ vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum simpulo infundere. Rectè enim Gaza, Πολυειδὴς καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας τόνος. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ usu magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatas referre; operisque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν τύπῳ exhibere. Quibus, si arriserint, addi possunt plura quæ desunt: aut si visum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spemque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & singulis de vocibus revolvendi consulendique sint Lexicographi, quos meritò nobis magnâ ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potiùs ad manum præstò sit regula quæ certiùs multò & expeditiùs studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur: quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falsas modò sed & sibi dissidentes interdum appinxerint notas, & pro *thesauro carbones* obtruserint quærentibus. Inprimitur enim ὀειδρόμος t 2.1460. l. 15. ὀείδρομος 1461. l. 1. ὀνομακλυτὸς t. 2.269. B. ὀνομάκλυτος 1323. F. πυρὰ in Indice, πύρα t. 3. 623. E. Ἄιακος pro Αἰακὸς in Indice, & permulta hujusmodi. Ut igitur certiùs excutiatur veritas, perlustrata atque diligenter collata sunt alia *boni nominis* Lexica; *Suidæ*, *Favorini*, *Budæi*, & *Constantini* (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) *Hesychii* denique ex quo dictiones minus usitatas post illum reliqui excripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito, Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorumque insigniores discrepantias in fine πολυτόνων subnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primâ Simplicium:

1°. Hyperdissyllaba verbalia in τὴς, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητὴς. Item ἀκροατὴς, θεατὴς, θηρατὴς, πειρατής· ἀναιρετής, εὑρετής. λαρυγγιτής. Inusit. διατὴς, *comatus*, ὁρατὴς *spectator*, χανιτὴς *prodigus*. Participalia in τὴς; ut ἐθελοντής.

Pauca item dissyllaba, κριτὴς, κλιστής· & minus usitata χλωστὴς, λῃστὴς, μνηστὴς, νηκτὴς, τμητής.

Composita finita in φραστης, παιστης, στικτης; ut παραφραστὴς, συμπαιστὴς, βημαστικτής: Quædam ex λύτης & ῥαίστης; διαλυτὴς, καταλυτὴς, θυμοραιστὴς, Ἰλιο-ραιστής. Item σιωπετής.

2°. Denominativa in στης; ut ὠμηστής. Item αἰχμητὴς: quod tamen verbale esse vult Etymologus.

Siqua

Siqua nomina harum aut sequentium terminationum discrepent accentu referuntur ad sedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione secundâ: Oxytona sunt;

1°. Nonnulla in α viz. Appellativa in αλιά; ut φυταλιά.

Verbalia in ρα purum; ut χαρά.

Hypertrissyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνιά; ut ἰωνιά *violetum*, κοινωνιά *lilii planta*.

Alia particularia: ἀγορά *concio*, ἀγυιά *vicus*, αἱμασιά *sepes*, ἁλωά *area*, ἀνθρακιά *strues carbonum*, ἀρά, ἀρειά *comminatio*, ἀραιά *ventriculus*, ἀχυρμιά *acervus palearum*, Αὐγειαὶ *nomen Urbis*, γενεά *generatio*, δωρεά *donum*, διεγγυά *fide jussio*, ἐσχατιά *extremitas*, ζειρά *sagulum*, θαλαμιά *receptaculum remi*, Θεσπιαὶ *loci nomen*, ἱμονιά *funis*, Κεγχρεαὶ *Cenchreæ*, μακρά *solium*, μητρυιά *noverca*, μυρμηκιά *formicarum caverna*, νευρά *nervus*, ὀργυιά *ulna*, ὁρμιά *linea piscatoria*, οὐρά *cauda*, παρειά *maxilla*, παιδιά *lusus*, πατριά *familia*, περιστερά *columba*, Πλαταιαὶ *nomen Urbis*, πλευρά *latus*, πρασιά *areola*, πυρά & πυρκαϊά *rogus*, σειρά *catena*, σκιά *umbra*, σκοπιά *speculum*, σπογγιά *spongia*, σποδιά *cinis*, στοά *porticus*, στρατιά *exercitus*, σκασιά *locus ubi siccantur ficus*, τροχιά *cursus*, ἁρματροχιά *orbita rotæ*, φορβειά *pastus*, χειά vel χιά *latibulum serpentis*.

Inusitata, ἀκαινά *boum stimulus*, ἀλωπά *vulpes*, ἀμμά *mater*, ἀντικναμιά *humeri pars*, γεραιαὶ *vetulæ matronæ*, θημωνιά *cumulus*, θοιά *jugum mulorum*, κοιαὶ *sphæræ*, λαιβά *gutta*, λνϊπαὶ *præfecturæ*, μαυρά vel μαμρά *medicamenti genus*, μωά *cantilena quædam*, οἰά *pellis ovina*, ὁρμειαὶ *impetus*, στειλειά *manubrium securis*, σφειαὶ *minæ*, τεφρά *cinis*, Φιλοτά *Proserpina*, ψιά *gaudium*.

2°. Multa in η. Finita in γή, δή, ωή; ut ὀργή, χορδή, ζωή.

Hyperdissyllaba in ωλή, ωκή, & ωχή, ωρή, ωτή; ut παιπωλή, ἀκωκή, διωχή, ἐλπωρή, καλαμωτή.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis; ut γραμμή, διδαχή, φυγή, σιγή. Verbalia itidem in μονή; ut πλησμονή.

At quæ oriuntur ex præsenti Barytonorum ferè sunt penacuta.

His adde particularia: Ἀβιλλωὴ *nomen loci*, Αἰγαὶ *nomen insulæ*, αἰχμὴ *cuspis*, ἀκή (pro quo legitur ἠκή & κηκή) *acies*, ἀκμή *vigor*, ἀκοστή *hordeum*, ἀλητή *gluma*, ἀλκή *robur*, ἀορτή *arteria magna*, ἀρετή *virtus*, ἀρχή *principium*, ἀστεροπή & στεροπή *fulgur*, αὐλή *stabulum*, Ἀφρική *Africa*, βιοτή *vita*, βουλή *consilium*, γαμφηλή (rarius γαμφή) *maxilla*, γεντιανή *gentiana herba*, γυνή *mulier*, δοιή *dubitatio*, δραχμή *drachma*, ἑλική *salix*, ἑορτή *festum*, εὐλαὶ *vermes*, εὐχή *precatio*, ἡδονή *voluptas*, θηλή *papilla*, θηλαμή *nutrix*, θυηλή *sacrificium*, καλλονή *pulchritudo*,

chritudo, καρφυλαὶ *strata ex festucis*, κεφαλὴ & κορυφὴ *caput*, κειθὴ *hordeum*, λιτὴ *preces*, μορφὴ *forma*, μοτὴ *linamentum*, ὀμφὴ *vox*, ὀπὴ *foramen*, ὁπλὴ *ungula*, ὐλὴ *cicatrix*, ὀχὴ *cibus*, Παγασαὶ *loci nomen*, παλαιςὴ *palmus*, παλλακὴ *pellex*, πιμελὴ *pinguedo*, ποινὴ *pœna*, πυγμὴ *mensuræ genus*, ῥιπαὶ *sublicæ*, σπουδὴ *studium*, σιγλαὶ *ciphræ*, σκαφὴ *vasculum*, σταφυλὴ *uva*, σπιθαμὴ *spithama*, σχολὴ *otium*, ὑπναλὴ *aspis somno necans*, φλογὴ *flamma*, φοινικὴ *palma*, φυλὴ *tribus*, χηλὴ *unguis*, χολὴ *ira*, ὠτειλὴ, *cicatrix*, ψωλὴ *pudendum*, ὠβὴ *tribus*. Quibus adde ex præsenti Barytonorum orta hæc; βοσκὴ *cibus*, ὀφειλὴ *debitum*, τριβὴ *attritio*, ψυχὴ *anima*.

Inusitata: ἀβοαὶ *preces*, αἰπολὴ *caprile*, ἀλυχὴ *fastidium*, ἀμυκαλαὶ *cuspides*, ἀμφὴ *aula*, ἀπελλαὶ *sacraria*, ἀχαὶ *optata*, βασιλὴ *regnum*, βρυταὶ *reliquiæ*, γλυκὴ *herbæ genus*, γρυπαὶ *vulturum nidi*, δηλὴ *voluntas*, ἐδωγαθὴ *cibus*, ἐθμὴ *vapor*, εἰαὶ *leguminum purgationes*, ἐκθλιβὴ *afflictio*, ἐρκατὴ *custodii*, ἑρμὴ *exitus*, Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum*, θεμιςὴ *lex*, θιναὶ *acervi arenarum*, ἰσθλὴ *caprina seu ovina pellis*, καλαρρυγαὶ *aquæ ductus*, καπαλαὶ *præsepia*, κοδομαὶ, *hordei exiccatio*, κονθυλαὶ *tumores*, κορσὴ *extrema sagittæ pars*, λωνὴ *torcular*, μωνιὴ *neglectus*, οἰχμὴ *famula*, ὀρχμαὶ *septa*, ὑννὴ *vomer*, ὑρχὴ *instrumentum nauticum*, χειμὴ *hyems*, χιλὴ *pabulum*, χρωπὴ *corpus*.

Fœminina in α & η deducta à masculinis in ος servant eorum accentum; ut θεός, θεά· ἀδελφός, ἀδελφή. Pleraque in ια ex οα habentia ι epentheticum; ut ποιά, ῥοιά, χροιά, ψοιά· sic ζειά pro ζέα, δειρή pro δέρη.

Multa Substantiva 2æ. declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in ος; tonum in ultima habent; ut δεξαμενή *receptaculum*, εἰαμενή vel ἰαμενή *locus fruticosus*; Item propria Ἀλαλκομεναί, Κλαζομεναί.

In tertiâ declinatione.

Oxytona in ος.

1°. Nomina finita in αὸς, ανὸς, ηὸς, υὸς, ηγὸς, ωγὸς, ωὸς; ut ἀγλαὸς, ἀγανὸς, αἰζηὸς, υἱὸς, φηγὸς, ἀργυγὸς, νεοσσός.

3°. Adjectiva in κὸς, νὸς, πὸς, * τός: ut λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός. In λὸς, si non præcesserit ι vel υ; ut καλός. Item. νεογιλὸς *recens natus*, παχυλὸς *crassus*. In ρὸς; ut ξηρός: exceptis primitivis, pronominibus, comparativis in ερος: præter ἱερὸς, δεξιτερὸς, ἀριςερός.

* *Adjectivorum tonos uti & flexionem sequuntur pronomina; ut* αὐτός.

3°. Substantiva verbalia in τὸς & τρὸς: ut κοπετὸς, ἰατρός. In ηλὸς, σὸς; ut πηλὸς, ἰσός. Substantiva omnia in μὸς, non præcedente ε: ut λιμός.

Inusitata quædam in εμός: ut ἀλεμὸς *jactantia*, θεμὸς *præceptum*, λεμὸς *guttur*.

Quædam adjectiva in μος; ut ὁμὸς *unus*, δοχμὸς & λοχμὸς *obliquus*,

liquus, ἐμὸς meus, θερμὸς calidus, ἰταμὸς temerarius, ὁμὸς similis, σιμὸς simus, ὠμὸς crudelis.

Hyperdissyllaba in ωλὸς, ωνὸς, ωπὸς, ωρὸς; ut Πακτωλὸς, οἰωνὸς, Ἀσωπὸς, τιμωρός.

Propria, item nomina piscium & avium in ανὸς: ut Γερμανὸς, Λυκιανὸς, κυπρεανὸς, φασιανὸς. In ιὸς nomina avium; ut αἰγυπιός.

Particularia quædam Substantiva in κὸς, λὸς, νὸς, πὸς, ρὸς, τὸς, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1°. In κὸς: Αἰακὸς Æacus, Ἀνακοὶ Dioscuri, ἀσκὸς uter, ἀσακὸς cancri genus, Δαμασκὸς Damascus, δοκὸς trabs, θριγκὸς pinnæ murorum, ὁλκὸς tractus, σηκὸς stabulum, φακὸς lenticula, φαρμακὸς veneficus, φολκὸς strabo, φωνασκὸς vocis Magister, χαλκὸς æs, ψιττακὸς (& σιττακὸς psittacus.

Inusitata, ἀρκὸς auxilium, βοσκὸς pastor, πεικὸς lana, πλακὸς peccatum, σκιθακὸς trachurus piscis, σφηκὸς cristæ in galeâ, κανκὸς & κασκὸς curvus digitus, κικκὸς gallus, λελινκὸς piscis, παλλακὸς mæchus, ὑσακὸς paxillus.

2°. In λὸς: ἀσχαλὸς funis nauticus, αἰγιαλὸς littus, αἰγιθαλὸς avis quædam, αὐλὸς tibia, γαυλὸς mulctra, δαλὸς & δαυλὸς fax, ἰλλὸς hinnulus, θαλλὸς ramus oleaginus, θολὸς atramentum sepiæ, καυλὸς caulis, κορυδαλὸς galerita, μοχλὸς vectis, μυελὸς medulla, ὀβελὸς veru, ὀβολὸς obolus, ὀμφαλὸς umbilicus, σελλὸς jactator, φαλλὸς phallus, φελλὸς suber, χιλὸς & χειλὸς pabulum, χυλὸς succus, ψωλὸς apella.

Inusitata, ἀδαλὸς fuligo, ἀσπαλὸς sturnus, Ἀυαλὸς Bacchus, βδαλοὶ vesiculæ marinæ, βρυθαλλὸς scaturigo, γυλλὸς quadrangulus lapis, εἰλὸς fundus, ἰλὸς lutum, ἰταλὸς taurus, καυαλὰς morio, κιλλὸς asinus, μαλλὸς lana, μαχαλὸς tunica, μυλλὸς strabo, μυλλοὶ placentæ, παγελὸς pediculus, σφαλλὸς cippus, ὑολλὸς suum volutabrum.

3°. In νὸς: ἀμνὸς agnus, βουνὸς collis, ἐλλεδανὸς vinculum, ἐριυὸς caprificus, ἰπνὸς furnus, καπνὸς fumus, κεραυνὸς fulmen, κρημνὸς præcipitium, κρουνὸς scatebra, ληνὸς torcular, λιχανὸς index, οὐρανὸς cœlum, παιδνὸς puer adultus, ῥινὸς pellis, πλυνὸς balneum, Σιληνὸς Silenus, πηληνὸς lucator, φανὸς lampas, χαλινὸς frænum, ὠκεανὸς oceanus.

Inusitata, ἀζηνοὶ cygni, ἀκορνοὶ bruchi, ἀκρουνοὶ termini, ἀτταγεινὸς scepinus, βλινὸς titio, γλαυνὸς fulgor, γρουνὸς torris, γροωνοὶ trunci querni, κεληνὸς clavis, κρυμνὸς glacies, Λιβυρνοὶ gens Illyrica, ξηνὸς stipes, ὁδηνὸς dux viæ, πεδανὸς libum, πτερνὸς aquilæ genus, σκεπινὸς scepinus piscis, χλουνὸς aurum.

4°. In πὸς: ἀταρπὸς seu ἀτραπὸς via, γρυπὸς qui naso est adunco, καρπὸς fructus, κομπὸς jactator, μαστρωπὸς leno, μολπὸς cantor, ὀπὸς succus, τροπὸς lorum.

5°. In ρὸς: ἀγρὸς ager, ἀφρὸς spuma, γαμβρὸς gener,

ἑκυρὸς *socer*, θαιρὸς *cardo*, θησαυρὸς *thesaurus*, θορὸς *genitura*, καιρὸς *tempus*, κηρὸς *cera*, λιμβρὸς *nox obscura*, Λοκροὶ *Locri*, μηρὸς *femur*, νεβρὸς *hinnulus*, Ναυροὶ *Sarmatæ*, νεφρὸς *ren*, ξυρὸς *novacula*, ὀρὸς vel ὀῤῥὸς *serum lactis*, οὐρὸς *alveus*, πενθερὸς *socer*, πυρὸς *triticum*, σειρὸς, σιῤῥὸς vel σιρὸς *scrobs*, σκιρὸς *scrupus*, σορὸς *loculus*, σταυρὸς *crux*, σωρὸς *cumulus*, τυρὸς *caseus*, φιτρὸς *caudex*, φρουρὸς *custos*, χορὸς *chorus*.

Inusit. ἀκαρὸς *cerebrum*, ἀλιτρὸς *merces*, ἀναρὸς *nuncius*, ἀρὸς *pratum*, δειρὸς *collis*, ἐχαρὸς *piscis genus*, λαγκρὸς *smilax*, λαγρὸς *grabbatulus*, λικροὶ *cervinorum cornuum rami*, ναυθροὶ *hinnuli*, ὀξηρὸς *acetum*, ὀχρὸς, *vector*, χηρὸς *littus*.

6°. In τὸς: ἀετὸς, *aquila*, ἀλαλητὸς *clamor*, ἁμαξιτὸς, & ἁμαξητὸς *vestigium currûs*, ἁρπετὸς *milvus*, ἀταρπιτὸς *callis*, Βοιωτὸς *Bœotus*, γλουτὸς *nates*, γωρυτὸς & χωρυτὸς *pharetra*, ἐνιαυτὸς *annus*, Ἰαπετὸς *Iapetus*, κιβωτὸς *arca*, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς *pulvis*, κοντὸς *contus*, λωτὸς *locus*, μοτὸς *linamentum*, μυτιλωτὸς *genus edulii alliati*, ὀχετὸς *canalis*, πρωκτὸς *anus*, πυρετὸς *febris*, σκηπτὸς *fulmen*, στρατὸς *exercitus*, συρφετὸς *colluvies*, Ὑμηττὸς *Hymettus*.

Inusit. ἀλοιτὸς *puer meritorius*, ἀλτὸς *merces*, ἀζαυτὸς *pulvis*, ἀσουγετὸς *lutosus agger*, βουτοὶ *mortuorum repositoria*, γακτὸς *fragmentum*, καιετοὶ *fissuræ*, κιχητὸς *thuribulum*, κυλλαποὶ *oculi*, κυτλοὶ *vasa*, λοιτὸς *pestis*. λυγτὸς *scyphus*, λυττοὶ *loca ardua*, ὀλαιτὸς & ὀλατὸς *blatero*, ὀρτὸς *ara*, παγητὸς *barba*, τραπητὸς *mustum*.

Alia quædam tum Substantiva, tum Adjectiva particularia in Ος. Oxytona.

1°. In ὸς purum:

In εὸς: ἀδελφεὸς vel ἀδελφειὸς *frater*, γαλεὸς *felis*, ἐλεὸς *mensa coquinaria*, ἐνεὸς *mutus*, ἑὸς *suus*, ἐρινεὸς *caprificus*, ἐτεὸς *verus*, ἠλεὸς *stultus*, Θεὸς *Deus*, θυρεὸς *scutum*, ἰλεὸς *ileus morbus*, κελεὸς *avis quædam*, κενεὸς *vacuus*, κηδεὸς *mortuus*, κολεὸς *vagina*, κωλεὸς *membrum*, λοχεὸς *insidiæ*, νεὸς *novale*, πτελεὸς *ulmus*, τεὸς *tuus*, στελεὸς *securis manubrium*, στερεὸς *solidus*, συφεὸς *hara*, σωρεὸς *cumulus*, φωλεὸς *caverna*.

Inusit. ἀλεὸς *calidus*, ἀνηρεοὶ *annuli nautici*, ἀντακεοὶ *cete ingentia*, εἰλεὸς *caverna*, μελεὸς *vanus*, φλεγεὸς *ruber*, φρυνεὸς *rubeta*.

In ιὸς: ἀνεψιὸς *consobrinus*, Ἀσκληπιὸς *Æsculapius*, βιὸς *arcus*, δεξιὸς *dexter*, ἰὸς *sagitta*, καλιὸς *casa*, κριὸς *aries*, κωβιὸς *gobio*, πολιὸς *canus*, σκολιὸς *obliquus*.

Inusitat. γαλιὸς *hortus*, γωλιοὶ *speluncæ maritimæ*, ὑβιὸς & ὑβλιὸς *gibbosus*, φαληριὸς *splendidus*.

In οὸς: θοὸς *velox*, ὀλοὸς & ὀλοιὸς *perniciosus*.

Inusit. κολοιὸς *tumultus*.

In υὸς: εἰλυὸς & ἰλυὸς *antrum*, νυὸς *nurus*, Τιτυὸς *Tityus*.

Inusit. ἀλκυὸς *auditor*, μινυὸς *parvus*, μισυὸς *dimidii corporis parte albus*.

In

In ωδς : ἐῤῥωδὸς aper, ζωδς vivus, θωδς avis, κολωδς tumultus, λαγωὸς lepus, πατρωὸς vitricus.

In αιὸς : ἀλαιὸς vetus, ἀραιὸς tenuis, Ἀχαιοὶ Græci, βαιὸς parvus, γεραιὸς & γηραιὸς senilis, δηναιὸς diuturnus, ἐλαιὸς & κολαιὸς avis quædam, κραταιὸς fortis, λαιὸς lævus, παλαιὸς antiquus, σκαιὸς obliquus, συφαιὸς subulcus, φαιὸς fuscus.

Inusit. μεγαιὸς magnus, ζαιὸς piscis genus, πελλαιὸς fuscus, χαιὸς probus.

In ειὸς : Ἀλφειὸς Alpheus fluvius, ἀρνειὸς & ἀμνειὸς agnus adultus, ἀφνειὸς opulentus, ἐλειὸς glis, Ἐπειὸς Epeus, θαμειὸς frequens, Ὀλμειὸς Holmeus fluvius, ταρφειὸς densus, φατειὸς celebris.

Inusitat. ἀλειὸς pauper.

In οιὸς : γλοιὸς sordidus, δοιοὶ duo, κλοιὸς supplicii genus, κολοιὸς graculus, Ὀιὸς populi nomen, ποιὸς triticum, φλοιὸς cortex, κόττυλοιοὶ aves domesticæ, Inusitat. κροιὸς morbosus.

2. In ὸς impurum.

In βὸς : ἀμοιβὸς mutuus, ἀμορβὸς comes, βολβὸς bulbus, ἠβὸς curtus, κολοβὸς mutilus, κλωβὸς caverna, λοβὸς & λωβὸς pars auris, ῥαιβὸς loripes, στραβὸς strabus, Σαβοὶ Bacchi sacerdotes, ὑβὸς gibbosus.

Inusit. βυβὸς & βωβὸς mutus, θαμβὸς attonitus, θραμβὸς torridus, θαλυβὸς thalamus, κλαμβὸς mutilatus, λομβὸς recutitus, μαδιβὸς ligo, σαμβὸς obliquus, σκιμβὸς claudus, στιλβὸς fulgidus.

In γὸς : ἀγὸς & ταγὸς dux, ἀμολγὸς mulgendi tempus, ἀργὸς otiosus, ὑγρὸς velox, ζυγὸς jugum, θριγγὸς pinnæ, λαγὸς lepus, λοιγὸς pestis, μυσγὸς qui per nares sonum edit, μολγὸς bulga, cæcus, πελαργὸς ciconia, Πελασγοὶ Pelasgi, στραγγὸς tortuosus, ταγγὸς rancidus.

Inusit. ἀμοργὸς qui exugit, βραγὸς palus, κλαγγὸς lac, κραγὸς clamor, τραυγὸς picus, λαρυγγὸς nugator, ῥογὸς horreum, σπαγὸς imprudens.

In δὸς : ἀδελφιδὸς frater, ἀοιδὸς poeta, Ἰνδὸς Indus, λορδὸς incurvatus, Λυδὸς Lydus, μαδὸς glaber, νωδὸς edentulus, ὁδὸς via, ὀπηδὸς comes, ὀρυμαγδὸς gravis strepitus, ὐδὸς limen, μηδὸς gubernaculum navis, σποδὸς & σπληδὸς cinis, φειδὸς parcus.

Inusit. ἀλινδὸς cursus, ἀφαδὸς inimicus, βυδοὶ musici, γανδὸς versutus, ἰδὸς edax, κληδὸς cumulus, λαρυδοὶ clavi in aratro, στιβδὸς verbero, ὑιδὸς nepos.

In ζὸς : μαζὸς (& μασθὸς) mamma, πεζὸς pedes, πρωϊζὸς matutinus, χθιζὸς hesternus.

Inusit. ἀκοντιζὸς jaculus serpentis genus, βυζὸς confertus, κιυζὸς ventosus

In θὸς : ἀγαθὸς bonus, αἰθὸς niger, βοηθὸς auxiliator, βυθὸς profunditas, ἑφθὸς coctus, κανθὸς oculi angulus, μισθὸς merces, ξανθὸς flavus, ξουθὸς rufus, ὀρθὸς rectus, ὀρμαθὸς ordo, σκινθὸς urinator, στρουθὸς passer, τιτθὸς mammilla, τυτθὸς parvus.

Inusit. κηθὸς auxiliator, κυυθὸς parvus, λαθὸς turpis, νυθὸς mutus.

In ξὸς· ἰξὸς *viscus*, λοξὸς *obliquus*, μυωξὸς *glis*, φοξὰς *acuminatus*.
Inusit. Ἀοξοὶ *coqui*, ἀπαξοὶ *monachi*.

In σὸς· βλαισὸς vel βλεσὸς *blæsus*, κιρσὸς *tumor*, Παισὸς & Ἀπαισὸς *Urbis & fluvii nomen*, πυρσὸς *fax*, ταρσὸς *fiscella*, χρυσὸς *aurum*.

Inusit. Αἰσοὶ *Dii*, βορσὸς *palus*, γλαυσὸς *fulgidus*, γυπτεσὸς *otiosus*, κεισὸς *herbæ species*, κλωσὸς & κινσὸς *herbæ genus*, κορσὸς *truncus*, κυρσὸς *herba*, ὀρσὸς *agnus serotinus*.

In φὸς· ἀδελφὸς *frater*, Δελφοὶ *Delphi*, κυφὸς & ὑφὸς *gibbosus*, κωφὸς *surdus*, ὀρφὸς *nomen piscis*, πομφὸς *bulla*, σκνιφὸς *visu hebes*, σοφὸς *sapiens*, σομφὸς *inanis*, συφὺς *abstrictorius*.

Inusit. ἀλφὸς *albus*, λαφὸς *lævus*, σιγαλφοὶ *mutæ cicadæ*, συφὺς *hara*, ταρφὸς *densus*.

In χὸς· ὀκχὸς *crudelis*, ἀρχὸς *princeps*, βρυχὸς *præco*, δολιχὸς *longus*, λοχὸς *gravida*, μοιχὸς *mœchus*, μοναχὸς *solitarius*, μυχὸς *penetrale*, οὐραχὸς *meatus urinarius*, πτωχὸς *pauper*, ῥηχὸς *septum*, τροχὸς *rota*.

Inusit. ἀτυχὸν *mediocre*, βρυσχὸς *laqueus*, γλιχὸς *tenax*, καναχὸς *obstreperus*, σηκχὸς *injucundus*.

In ψὸς· γαμψὸς & καμψὸς *inflexus*, καψοὶ *parietes*, κινδαψὸς (& σκινδαψὸς) *planta* vel *cithara*, κομψὸς *elegans*.

Derivata in ος ex perfecto medio, si activè significent, acuuntur in ultima; ut τομὸς *sector*, δοχὸς *capax*, ἐδωδὸς *edax*, item σκοπὸς *speculator* vel *meta*.

Genitivi oxytoni cum fiunt recti retinent tonum; ut δμῶς τοῦ δμωὸς, ὁ δμωὸς *servus*.

Oxytona composita.

Omnia in ικὸς; ut ἀρχιτεκτονικός.

Substantiva in μος: vel derivata à compositis; ut ἀναβαθμὸς, ἐπαναβαθμὸς *ascensus*: vel composita cum verbali in μος; ut μηλιαυθμὸς *cauda*.

Gentilia in ος oxytona tonum retinent in compositis; ut φιλαχαιός.

Composita in --αγὸς, --ηγὸς, --αγωγὸς, --αλγὸς, --αμοιβὸς, --αοιδὸς, --ανεψιὸς, -αειστερὸς, -αρωγὸς, -εψὸς, -βοσκὸς, --ημερινὸς, --κλειτὸς, -κλυτὸς, -λοιχὸς, -μολγὸς, -εργὸς, -οεργὸς, -ουργὸς, -ωργὸς, --ολκὸς, --ποιὸς, -πομπὸς, -φορβὸς, -ῳδὸς, -ωπὸς, -ωρὸς vel -ουρὸς ab οὖρος *custos*, -πηγὸς à πήγνυμι, -πεδὸς à δάπεδον; ut ξεναγὸς *hospes*, κυνηγὸς *venator*, παιδαγωγὸς *puerorum institutor*, ποδαλγὸς *pedibus dolens*, χρυσαμοιβὸς *nummularius*, φιλαοιδὸς *poetarum amans*, αὐτανεψιὸς *consobrinus*, ἐπαριστερὸς *sinister*, ἐπαρωγὸς *auxiliator*, πορνοβοσκὸς *leno*, μυρεψὸς *unguentarius* καθημερινὸς *diurnus*, τηλεκλειτὸς *longè celebris*, δουρικλυτὸς *hastâ celebris*, κνισολοιχὸς *pinguedinem lambens*, ἱππομολγὸς *qui equos mulget*,

get, συνεργὸς ὑπεργὸς vel ὑπουργὸς *adjutor*, γεωργὸς *agricola*, ἐφολκὸς *attractorius*, βελουλκὸς *tela attrahens*, νεωλκὸς *trahens navem*, ὀργανοποιὸς *organorum fabricator*, νεκροπομπὸς *qui mortuos deducit*, συφορβὸς *subulcus*, τραγῳδὸς *tragœdus*, σκυθρωπὸς *tetricus*, πυλωρὸς *janitor*, κηπουρὸς *hortulanus*, ἀλοπηγὸς *salarius*, ἡμεδαπὸς *nostras*.

Verbalia in τὸς ex compositis nata, quorum simplex nullum est; ut εὐλογητός.

Verbalia in τὸς cum præpositione composita ex αἰνέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μετρέω, τείνω tonum habent simplicis; ut ἐπαινετὸς, διαβατὸς, ἀνεκτὸς, καταληπτὸς, διαμετρητὸς, ἐκτατός.

Nonnulla item particularia: ἄνοικτος *apertus*, ἀντιμισθωτὸς *mercede dignus*, ἀπολαυστὸς *voluptuarius*, ἀπευκτὸς *deprecabilis*, ἀποδεικτὸς, ἀποφαντὸς, καταφαντὸς, *demonstratus*, διαιρετὸς *divisus*, ἐξαιρετὸς *electus*, περιαιρετὸς *exemptilis*, προαιρετὸς *arbitrarius*, διαστατὸς *separabilis*, εἰσιτητὸς, προσιτὸς *accessibilis*, εἰσποιητὸς *adoptatus*, ἐκκλητὸς *evocatus*, ἐκλεικτὸς *qui delingitur*, ἐκλεκτὸς *electus*, ἐκπεστὸς *expressus*, ἐμπλαστὸς *ad illinendum aptus*, καταπλαστὸς *illitus*, ἐμφυσητὸς *inflatus*, ἐκπλυτὸς *elutus*, ἐγκαυστὸς *inustus*, ἐγκολαπτὸς *incisus*, ἐκπορευτὸς *procedens*, ἐμπλεκτὸς *implicitus*, ἐπακουστὸς *auscultabilis*, ἐπαγαπητὸς *charissimus*, ἐπακτὸς *inductus*, καταγνυτὸς *fragilis*, ἐπευκτὸς *optabilis*, ἐπιβουλευτὸς *insidiosus*, ἐπιδερκτὸς *visibilis*, ὑποτεικτὸς *subditus*, ἐπιθυμητὸς *desiderabilis*, ἐπιμωμητὸς *reprehensibilis*, ἐπισκευαστὸς *instauratitius*, ἐπιστητὸς *sub scientiam cadens*, ἐπιτεχνητὸς *arte elaboratus*, ἐφαπτὸς, συναπτὸς *continuus*, ἐφικτὸς *attingibilis*, καθαπτὸς *ligatus*, καταθνητὸς *mortalis*, καθαιμακτὸς *cruentatus*, μεταπειστὸς *qui persuadere potest*, περιπετασὸς *extensus*, περιοριστὸς *definitus*, προσπλωτὸς *adnavigabilis*, προσρητὸς *salutatus*, μετακινητὸς *mutabilis*, παραῤῥητὸς *prece flectendus*, παραιτητὸς *expetitus*, παρακελευστὸς *admonitus*, παρεκτμητὸς *abscissus*, παρηγορητὸς *consolabilis*, προορατὸς *prævidendus*, προσβλητὸς *adjectus*, συμβλητὸς *conferendus*, προσδεκτὸς *gratus*, προσπορπαστὸς *infibulatus*, συνετὸς *intelligens*, συγγνωστὸς *ignoscibilis*, συγκομιστὸς *comportatus*, συγκεραστὸς *temperatus*, συνωμοτὸς *conjuratus*, σωοιστὸς, συμφορητὸς, συμφερτὸς *collatitius*, ὑποιστὸς, ὑποστατὸς *tolerabilis*: item ἀνακογχυλιαστὸς *quo fauces colluuntur*. Tonum vero retrahunt si illis accedat compositio: præter καθοδηγὸς, προοδηγὸς *dux viæ*, συμπαραγωγὸς *qui adjuvat in deducendo*, ἐπιδημιουργὸς *cui murorum cura commissa est*, συνδημιουργὸς *administer in munere fungendo*, συνεκλεκτὸς *una electus*, συνιεροποιὸς *qui una sacra facit*, ὑποχαροπὸς *aliquantulum fulvus*.

Omnia in ος, si componantur cum α, δυς & ευ, tonum habent in priori; exceptis ἀεργὸς *otiosus*, ἀϊδνὸς *non visibilis*, ἀγανὸς *lætus*, ἀγαυρὸς *superbus*, ἀμυδρὸς *hebes*, εὐεργὸς & εὐποιὸς *beneficus*, εὐωπὸς *formosus*.

Inusit.

Inusit. ἀδαμνὸς *indomitus*, ἀκηλητὸς *intemeratus*, ἄῤῥος *ineffabilis*, ἀδαιὸς *indivisus*.

Alia quædam particularia: ἀθυρηλοιγὸς *ventilabrum*, βουλυτὸς *tempus solvendi boves*, βροτολοιγὸς *perniciosus mortalibus*, δαφοινὸς *valdè cruentatus*, ἐννυὸς *nurus*, ἐπαινὸς *crudelis*, ἐπακουὸς *auditor*, ἐπισμυγερὸς *ærumnosus*, ἐχθοδοπὸς *odiosus*, ἐμβαθυνὸς *profundus*, θυροιγὸς *qui fores aperit*, ἠβαιὸς *parvus*, καπυρὸς *rufus*, καταριγηλὸς *horribilis*, λευκερινεὸς *genus ficûs*, μετοπωρινὸς, φθινοπωρινὸς *Autumnalis*, μυλωθρὸς *molitor*, νηογνὸς *recens natus*, νωδὸς *edentulus*, ὀρειπελαργὸς *montana ciconia*, ποδαβρὸς *qui delicatis est pedibus*, ποδαγρὸς *qui podagra laborat*, προκοπὸς *progressus*, προπερυσινὸς *qui anni est ab hinc tertii*, πυραμητὸς *messis tritici*, στενυγρὸς *arctus*, συμβοηθὸς *auxiliator*, τηλουρὸς *remotus*, τρισοϊζυρὸς *ter infælix*, συγκοινωνὸς *particeps*, συνοπαδὸς *comes in itinere*, τροχοπηδὸς *rota*, ὑπερεκπερισσὸς *superabundans*.

Inusit. ἀνπλαοὶ *panis fragmenta*, δημεχθηλὸς *populo invisus*, ὀρθοσταδὸς *qui rectè stat*, φθοροικὸς *qui domus consumit*, περιβουνὸς *montosus*, περιδεινὸς *gravis*.

N. B. Neutra in ος omnia sunt barytona; & sequuntur generales regulas.

In ον,

Pleraque finita in μον & τον sunt Oxytona; ut ἐρετμὸν, φυτόν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in ον: ἀγαρικὸν *agaricum*, γωλεὰ *speluncæ*, ἐλεὸν *mensa coquinaria*, ἐρινεὸν *caprificus*, ἱερὸν *templum*, λοετρὸν vel λουτρὸν *lavacrum*, πηδὸν *gubernaculum navis*, πλευρὸν *latus*, πτερὸν *ala*, πυρὸν *igniarium*, στειλειὸν *manubriũ securis*, σφυρὸν *malleolus pedis*, ὠὸν *ovũ*.

Inusit. ἀνθηλὸν *indumentum*, ἁμεργὸν *fatum*, ἀπελλὸν *populus arbor*, ἀσυλὸν *vestimenti genus*, αὐαρὰ *Pontica nuces*, αὐληρὸν *frænum*, ἀχνὰ *molles lanæ*, βαιωτὸν *profunditas*, γαβαθὸν *patina*, ἐαρὸν *pelvis*, ἐδωλὰ *transtra navis*, ἰκνὰ *educationis præmia*, κηφὸν *argentum*, κραυκὸν *cauliculus*, κελεβρὰ *parva jumenta*, γυαλὸν *canistrum*, κυθνὸν *pharmacũ*, σαβανὸν *pannus asperior*, λαστρὸν *grabbatulus*, μαλευρὸν *farina*, μαῤῥὸν *instrumentum ferreum*, ναρὸν *scopa*, ὀρὸν *prælum*, πεδαυωὰ *patinæ*, φαρικὸν, φαριακὸν *herba venenata*, ψαλὸν *frænum*.

Huc refer numeralia hæc, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἑκατόν.

In quartâ declinatione.

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant; ut λεὼς à λαός. Acuitur etiam Ἀπολλώς.

In quinta declinatione: sub qua comprehenduntur declinationes contractorum:

Nomina in αν, ιν vel ις, ῖνος, ας-άδος, in ηρ, ευς, & ω Oxytona sunt; ut Τιτὰν, ἀκτὶς vel ἀκτὶν, λαμπὰς, σωτὴρ, βασιλεὺς, λεχώ. Item. ἐγώ.

Fœmini-

Fœminina in ις-ιδ☉ ; ut φροντὶς. Exceptis fœmininis in τις, quæ sequuntur accentum masculinorum in της, pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης ε☉ ; ut ἀληθής. Exceptis hyperdissyllabis in ήκης & ήρης: sed ἀνήκης *acie carens*, περιήκης, πρ͂ωήκης *præacutus*, πυρήκης *igne acuminatus*, ἀλγηρὴς *molestus*, ἀχθηρὴς *gravis*, ἀειρηρὴς *difficilis*, ἀσπληρὴς *æqua habens latera*, πενθηρὴς *luctuosus*, ἀπηρὴς *non mutilatus*. Paucula Substantiva in ής, ῆτ☉, βραδυτὴς *tarditas*, δηϊοτὴς *pugna*, ἐσθὴς *vestis*, ποτὴς *potus*, πινυτὴς *sapientia*, item ἀργὴς-ῆτ☉, &-ἐτ☉ *albus*.

Adjectiva in ύς ; ut ὀξύς.

Substantiva in τύς ; ut ἐδητύς. Item ἀχλὺς *tenebræ*, δακρὺς *crystallus*, δελφὺς *uterus*, ἐμὺς & ὠμὺς *mus aquaticus*, ἐριννὺς *furia*, ἰγνὺς *poples*, ἰλὺς *limus*, ἰξὺς *lumbus*, ἰσχὺς *robur*, ἰχθὺς *piscis*, κροκὺς *floccus*, λιγνὺς *fuligo*, νηδὺς *alveus*, ὀϊζὺς *ærumna*, πληθὺς *turba*, Τηθὺς *Tethys*, χλαμὺς *chlamys*.

Inusit. ἀχλὺς *lapis rotundâ specie*, ἀχνὺς *tristitia*, διονυὺς *vestis muliebris*, οἰσὺς *viminis genus*, τονθρὺς *murmur*.

Substantiva in ῶ ; ut αὐχὼ. sic ἀπτὼ *implumis*.

Localia & nomina mensium in ὼν ; ut νυμφὼν, Ἀνθεστηριών.

Derivativa in ων ab Indefinito secundo vel perfecto medio : ut σταγὼν, τρυγὼν *turtur*, sic λοφυρὼν *pustula*.

Finita in εδὼν & ηδὼν : ut ἀηδὼν, Σαρπηδὼν, σηπεδὼν, Μακεδών.

Nomina hyperdissyllaba in εὼν, υὼν, υμὼν ; ut κενεὼν, ἀλκυὼν, δαιτυμών. Verbalia in εμὼν ; ut ἡγεμὼν, κηδεμών.

Particularia, ἀγὼν *certamen*, ἀγκὼν *cubitus*, αἰὼν *ævum*, ἀκροχορδὼν *verruca*, ἀλαζὼν *jactator*, ἀλκυδὼν *alcedo*, Ἀμαζὼν *Amazon*, ἀρηγὼν *auxiliator*, Βαβυλὼν *Babylon*, βουβὼν *inguen*, γαγγαμὼν *omentum*, γοργὼν *strix*, εἰκὼν *imago*, ἑκὼν *volens*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἡγεμὼν *dux*, ἠϊὼν *littus*, θηλαμὼν *nutrix*, θημὼν *acervus*, κανὼν *norma*, Κερατὼν *ara Apollinis*, Κιθαιρὼν *Cithæron mons*, κιὼν *multitudo vermium*, κλαδὼν *ramulus*, κολοφὼν *summitas*, κοπρειὼν *scarabeus*, κερατωγὼν *nomen herbæ*, λαγὼν *ilia*, λειμὼν *pratum*, Μαραθὼν *Marathon*, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες *Bacchæ*, μορμὼν *larva*, μυὼν *musculus*, Ὀλιζὼν *urbs Thessaliæ*, Παφλαγὼν *Paphlagoniæ incola*, Παιὼν *Apollo*, πετασὼν *petaso*, πλαταμὼν *latitudo*, πλειὼν *annus*, πρηὼν *vertex montis*, πυγὼν *mensuræ genus*, Πυθὼν *urbs Phocidis*, ῥυμβὼν *spiræ serpentis*, σιαγὼν *maxilla*, Σιδὼν *Sidon*, σινδὼν *sindon*, σπαδὼν *contractio*, στραβὼν *strabus*, σφαδὼν *favus*, ταὼν *pavo*, τελαμὼν *lorum*, τυφὼν *procella*, χειμὼν *hyems*, χελιδὼν *hirundo*, χελὼν *mugil*, χιτὼν *tunica*, χιὼν *nix*, χλιδὼν *armilla*, item χρεὼν *debitum*.

In-

Inusitata: *ἀμπελιων avis vites insectans*, Ἀργανθῶν *nomen montis*, *ἀχθῶν torris, βαιπῶν vir vilis, γαρμαφῶν candor, γιγγρῶν deus rebus venereis præfectus, γυυπῶνες pusillanimi, κοινῶν particeps, κοσχυλαγόνες sponsa, κραγγῶν pica, κραγῶν carcer, λαγγῶν mercator, λογγῶν lapis pertusus, μυδῶν caro rugosa, πηληγόνες* vel *πηλαγόνες gigantes, προμαχῶν propugnaculum, τραπεζῶν sacerdotale officium, σαφῶνες retia.*

Plurima Hebraicæ originis: ut Ἀαρών, Ἀβαδδών, ἀῤῥαβών, Σιών, &c.

Nonnulla aliarum terminationum: ut *ἀνδριάς statua, ἱμάς lorum, ἀχώρ ulcus, ἰχώρ sanguis, αἰδώς pudor, ἠώς aurora, ἱδρώς sudor, κορώς mucus, ὀδοὺς dens.*

Inusitat. *ἰώξ clamor, Βομβάξ Bacchi nomen, ἀσταφάξ uva, αὐλίξ vena, ἀθρίψ vermiculus, αἰθρ vir, ἀσκός uter, ἰθὺρ ferrum axis, ἀβάς stultus, ἀφθάς Bacchi nomen, βαδάς cinædus, Ἐδάς nomen Mercurii, Ἐνώς, Ἐμμαύς*

Composita quint. decl.

Omnia in *ας άδος*, *ις ιδος* acuunt ultimam; ut *δειρὰς, πολυδειρὰς· τομὶς, ἐκτομίς.*

Composita cum monosyllabo verbali 2æ. perfecti passivi finita in ς etiam præcedente α; ut *προβλὴς prominens, ἀποσαποβλὴς desertor militiæ, ἀκμής indefessus, οἰνοβρώς vinosus, ἀγνώς ignarus.*

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem; ut *καταπὴξ palus, παραβλὼψ strabus*; item *ἄτριψ non contritus, κυνοβλὼψ impudens.*

Composita pleraque etiam à *πλὴξ, ρὼξ, ρὰξ, τρὼξ* cum dictione quálibet præcedente; ut *νωτοπλὴξ tergo percussus, πυκνοῤῥὼξ densos acinos habens, κυαμοτρὼξ fabarum arrosor.* Quædam à *κλεὶς, χρὼς, ὢψ*; ut *διχλεὶς clavis gemina, καταχλεὶς quod claudendis foribus adhibetur*; à *χρὼς cutis, μελαγχρὼς, παχεροχρὼς, ξυρεροχρὼς*: à *χρὼς* pro *χροὺς color, μελιχρὼς, μολιβδοχρὼς, οἰνοχρὼς· βοὼψ piscis nomen, γλαυκὼψ cæsios habens oculos, δεινὼψ torvus, εὐὼψ qui formosis est oculis, λιπαρὼψ pinguis, μονὼψ unoculus, τυφλὼψ cæcus, ὑδρὼψ hydropicus*: Et in *ωπὶς* inde deducta *αἱμαλωπὶς sanguinea, κυκλωπὶς cyclopica,* & minus usitata *μετωπὶς frontis fascia, παρωπὶς* & *προσωπὶς persona mulicbris, ὑπωπὶς thapsia*: Perpauca in *υς, πτερυγωκὺς penná celer, ὑψιβαθὺς profundus.* In *ιν, ἀπειρῶδιν partus dolorum non expertus.*

Εἰς in fine compositorum acuitur; ut *μηδεὶς, καθεὶς.*

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, servatâ terminatione, servant tonum in fine; ut *πειρατὴς, ἀρχιπειρατὴς· φορά, ἀναφορά, ἐπαναφορά· ἀλαζὼν, φιλαλαζὼν· βασιλεὺς, μιξοβασιλεὺς.*

Voces Hebraicæ usitatissimè acuuntur in fine: ut Ἀβραάμ, Δαβίδ, Ὡσαννά, Ῥαββί, Ἠλὶ Ἠλὶ λαμμὰ σαβαχθανί. Nonnullæ

etiam

etiam ex Hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεὲμ, Ζαρὰ, Μελχισεδὲκ, Σαλὰ, Φαρὲς, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potissimum depromptæ, in proprias accentuum classes distribuuntur.

Quod si terminentur more Græcorum, præsertim in ος & ιας, notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α; Substantiva in ινδα, υα acuunt penultimam; ut *βασιλίνδα ludi genus*, *νεκύα mortuorum catalogus.*

Item minùs usitata ἀραχίδνα, ὀθόννα *plantæ genus*, ἰζέλα *bonum omen*, μαγγάνα *vas urinarium*, μαρίλα *carbonum pulvis*, ὀξίνα *occa.*

In ος; Nomina finita in ιλος, ισκος, λεος, υλος; ut ὀργίλος, παιδίσκος, ἀργαλέος, ἀγκύλος.

Verbalia etiam in τεος; ut πρακτέος, ζητητέος, συνεκποτέος. Nonnulla particularia: αἰόλος *varius*, ἀντίος *contrarius*, Βαλίος *equi nomen*, ἐννέα *novem*, ἡλίκος, πηλίκος, *quantus*, &c. γομφίος *dens molaris*, μεγάλος *magnus*, μυρίος *infinitus*, νυμφίος *sponsus*, Ὀδίος *viri nomen*, ὀλίγος *parvus*, ὁσσίχος *quantulus*, παρθένος *virgo*, σκορπίος *scorpius*, σποδίος *cinereus.*

Inusit. ἀγκύνος *minister*, ἀέλος *matutinus*, ἀηδόνος *pullus*, αἰκάλος *assentator*, ἀνεμώσκος *herba*, ἰλδος *tortuosus*, ἰάλοι *thalami*, ἰζέλος *scorpius marinus*, κανθαρέος *herbæ genus*, καρχαρέος *asper*, μορμύρος *piscis*, ὀρρδίος *metus*, πλησίος *propinquus*, στεργάνος *fimus*, σπαβάλος *tortuosus*, συρράδος *adulterinus*, ταρβαρέος *terribilis.*

Penacuuntur composita in ος cum nomine & perfecto medio verbi Barytoni, si activè significent, & exponantur per accusativum nominis; ut μητροκτόνος *Matricida*, sive *matrem cædens*, οὐρανοδρόμος ad *Cælum currens*, αἰθεροδρόμος *currens* per *aerem*, ὀρεσιτύπος *in montibus cædens* (subaudito accusativo) *ligna.* Similiter decomposita; ut συγκληρονόμος *cohæres.*

Quædam descendunt à perfectis, quorum thema non est in usu: viz. finita in βορος; ut δημοβόρος *populum absumens*: pleraque etiam in ηγορος; ut δημηγόρος *orator.* Alia mutant characteristicam perfecti: Qualia sunt finita in δοκος & πλάθος; ut ἰοδόκος *sagittarum receptor*, κοροπλάθος *qui imagunculas fingit.*

Paroxytona quædam à νέμω, μάχομαι, δρέμω, seu potius τρέχω, πείρω, *neutraliter* vel *passivè* significantia; ut ἐρημονόμος *in deserto pastus*, ὀρεινόμος & ὀρειονόμος *in montibus pascens*, πατρονόμος *à patre pactus*, οἰονόμος *solus pascens*, ἀθυρονόμος *qui legibus abutitur*, χειρονόμος *gesticulator*, ἀψιμάχος *velox*, γεροσφομάχος *qui pilo pugnat*, ἐγρεμάχος *qui pugnam excitat*, λογομάχος

qui

qui verbis pugnat, μονομάχος *gladiator*, ναυμάχος *qui è navi dimicat*, ὁπλομάχος *bellator armatus*, χειρομάχος *manibus pugnans*, ἡμεροδρόμος *diurnus cursor*, λαιψηροδρόμος *velociter currens*, νυκτιδρόμος *qui noctu currit*, ὁπλιτοδρόμος *armatus cursor*, οὐριοδρόμος *vento secundo currens*, παταγοδρόμος *cum fragore currens*, νυκτιπόρος *noctu iter faciens*, ναυσιπόρος *navi trajiciens*, παιδοπόρος *liberis transitum præbens*. His adde ἐυρεσιλόγος *blatero*, συμμυολόγος *tacitus*, ἡμεροσκόπος *qui diurnas excubias agit*, μονοφάγος *qui solus comedit*, &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut aliâ dictione; ut ἀδηφάγος *avidè edens*, ἀειφόρος *semper ferens*, ἀποφόρος *malè seipsum ferens*, ἀρτιτόκος *quæ recens peperit*, ἀποτοκος *abortivus fœtus*, ἑκηβόλος *longè jaculans*, ἰθυπόρος *rectà procedens*, πυγμάχος *pugil*, ταχυδρόμος *celeriter currens*, τηλεβόλος *longè jaculans*, ὀπισθονόμος *qui retro pascitur*, τηλεσκόπος *longè cernens*: item μιαιφόνος *cæde pollutus*, μισγονόμος *terra ubi promiscuè pascunt omnes*; & quædam alia.

Reperiuntur etiam composita cum præsenti activo verbi circumflexi; omnia à πολέω; ut ὀνειροπόλος: item μογιλάλος *ægrè loquens*, ὀξυλάλος *qui acutè loquitur*, πλαστολάλος *ficta loquens*, νευρολάλος *per nervos loquens*, νεκροκόσμος *libitinarius*, δειπνολόχος *cœnæ insidians*. Sic λαθροδάκνος *clam mordens*. Pleraque cum perfecto activo ωρυχα; ut φρεωρύχος & φρεατωρύχος *puteorum effossor*: Rariora cum perf. passivo; ut λεωβάτος *via trita*.

Composita ab ἀντίος, σόος, πλόος || *plex* penacuuntur; ut ἐναντίος *contrarius*, ἀρευσόος *bellicosus*, ἁπλόος *simplex*: adde & decomposita; ut ὑπεναντίος &c.

Item ἀβρογόος *molles gemitus edens*, ἀειπαρθένος *semper virgo*, ψευδοπαρθένος *falsa virgo*, ἀνθοκόμος *floridus*, ἐπιβουκόλος *bubulcus*, ἱπποβουκόλος *equiso*; ἐπικαμπύλος *incurvus*, θυρσολόγχος *hasta, signum cœleste* κορυθαιόλος *variâ indutus galeâ*, φριξολόφος *horrendas habens jubas*.

Substantiva in ιον trisyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut στρουθίον *passerculus* à στρουθός, παιδίον *puerulus* à παῖς παιδός.

Multa in ιον à barytonis profecta, quæ hic subjunguntur.
Minus usitata præfixis obeliscis notantur tam in hoc quàm sequentibus Catalogis.

Ἀγκίον *vallicula* ab ἄγκος. Βιβλίον *libellus* à βίβλος. Βικίον *urnula* à βῖκος. Βλαυτίον *sandaliolum* à βλαύτη. Βυβλίον *charta papyracea* à βύβλος

...βλ@. Βραγχίον *spiraculum piscis* à βράγχος. Δελτίον *libellus* à δέλ-τος. Ἐιείον *lana* ab εἶρ@. Θαμνίον *frutex* à θάμν@. Θηκίον *reposito-rium* à θήκη. Θρομβίον *grumus* à θρόμβ@. Θυννίον *parvus thynnus* à θύνν@. Ἰγδίον *mortarium* ab ἴγδη. Ἰσχίον *coxa* ab ἴσχις. Καδίον *par-vus cadus* à κάδ@. Καρφίον *parva festuca* à κάρφ@. Κηπίον *hortulus* à κῆπος. Κοιτίον *lectulus* à κοίτη. Κοκκίον *granulum* à κόκκος. Κρανίον *caput* à κράνη. Κωπίον *remulus* à κώπη. Λοφίον *collis* à λόφ@. Λυχνί-ον *lucernula* à λύχν@. Μοσχίον *vitulus novellus* à μόσχος. † Μαμμίον *matercula* à μάμμη. † Μυσρίον *panis excavatus* à μύσρον. Ναυλίον *na-vilium* à ναῦλα. Νδρείον *nervus parvus* à νεῦρον. Νησίον *parva in-sula* à νῆσος. Ξιφίον *gladiolus herba* à ξίφ@. Ὀικίον *domuncula* ab οἶ-κος. † Ὀρφνίον *pulla vestis* ab ὄρφνη. Πεδίον *parvus campus* à πέδον. Πηνίον *stamen* à πήνη. Πιλίον *pileolus* à πῖλος. Πλατίον *palmula* à πλά-τη. Πλινθίον *later* à πλίνθος. Πυξίον *buxea tabula* à πύξ@. Πυργίον *parva turris* à πύργος. Πωλίον *pullulus* à πῶλ@. Ποιμνίον *grex* à ποίμνη. Ῥαβδίον *virgula* à ῥάβδος. † Ῥαείον *infans* à ῥάερς. Ῥιζίον *ra-dicula* à ῥίζα. Ῥινίον *limula* à ῥίνη. Ῥυμβίον *spira* à ῥύμβ@. Ῥυγχίον *rostellum* à ῥύγχος. † Σακκίον *sacculus* à σάκκος. Σιτίον *frumentum* à σῖτος. Σκαφίον *scapha* à σκάφη. Σκυμνίον *catulus* à σκύμν@. Σκιμπίον *lectulus* à σκίμπων. Σμηνίον *alveare* à σμῆνος. Σμιλίον *scalpellum* à σμίλη. Σπαθίον *spathula* à σπάθη. Σπογγίον *spongiola* à σπόγγ@. Σπαρτίον *funiculus* à σπάρτ@. † Σπιζίον *fringilla* à σπίζα. Σταμνίον *am-phora* à στάμν@. Σφαιρίον *sphærula* à σφαῖρα. Σχιδίον *assula* à σχίδαξ. Σχοινίον *funiculus* à σχοῖν@. Τειχίον *parva mœnia* à τεῖχ@. Τεκνίον *filiolus* à τέκνον. Τομίον *frustrum* à τόμος. Τοπίον *funiculus torcularis* à τόπος. Τρυχίον *panniculus* à τρύχ@. Τυχίον vel τυκίον *instrumentum fabrile* à τύχ@ vel τύκ@. † Ὑδρίον *aquula* ab ὕδωρ. Φορτίον *onus* à φόρτ@. Φρυνίον *rubeta* à φρύν@. Φυσκίον *folliculus* à φύσκη. Χαρτίον *chartula* à χάρτης. Χοιρίον *porcellus* à χοῖρος. Χονδρίον *patina* à χόν-δρος. Χυτρίον *ollula* à χύτρα. Χωνίον *instrumentum fusorium* à χῶ-ν@. Χωρίον *regio* à χῶρ@. Ψυχίον *vas in quo aqua refrigeratur* à ψῦχ@.

Primitiva quædam in ιον non valde usitata; ἀμφίον *indumentum*, ἀντίον *instrumentum textorium*, γαγγίον *morbus quidam*, ἠρίον *monu-mentum*, ἰκρίον *tabulatum*, κισχίον *alga*, λιδρείον *scutella*, μναστίον *men-suræ genus*, σαυνίον & σαυνίον *jaculum barbaricum*.

Rara sunt hypertrisyllaba penacuta in ίον, cujuscunque fuerint o-riginis; ut τυραννίον *aula regia* à τύραννος, ἱμαντίον *uva morbus*, ab ἱμάς-άντος. Pauca Composita; ut ἀμπέδιον, ὀρθοπέδιον à πεδίον.

Particulativa in ον, ut ὀστέον *os*, βομβύλον *vasculum*.

Permulta in ίτης, è quibus pleraque rarius usitata: Ἀλαβα-

στίτης

στρίτης, seu ἀλαβαστρίτης *lapis alabastrites*, ἀλοΐτης *aloes frutex*, βαλανίτης *glandem referens*, βολβίτης *animalis genus*, βοτρυίτης *botryitis*, γαγγίτης *in Gange nata*, διφθερίτης *pelliceam tunicam gestans*, δρυΐτης *herbæ genus*, ἐπικληρίτης & περικληρίτης *virgo ex asse hæres*, ζεφυρίτης *Zephyritis*, ἡπατίτης *hepatica vena*, κυανίτης *ad cyanum vergens*, λιπερνίτης *mendica*, λυχνίτης *lucernaria*, νεφρίτης *morbus renum*, ὀζαινίτης *ozænas olens*, ὁλοκωνίτης *olus quoddam silvestre*, ὀστρακίτης *ostracitis*, στερνίτης *inferior costa*, συρματίτης *ex purgamentis contracta*, τραπεζίτης & ἐντραπεζίτης *quæ ad mensam alitur*, τομίτης *tomitana*, φαρμακίτης *medicamentaria*, χονδρίτης *crassa simila*, χρυσίτης *aureola*, χωρίτης *villica.* His adde αἱμαπάτης *farti genus*, ἰσάτης *herbæ genus*, ἀρκευτίλις *bacca juniperi.*

Nomina verò pleraque in ιτης apud diversós Lexicographos variè notantur in penultimâ: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur: Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut ἀκῖτις, ἀκίτις, & ἄκιτις *acuta.*

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, supra traditas.

Declinat. 1æ. Simpl. Tonum in penultima induunt.

Hyperdissyllaba quædam:

1. Verbalia in της: ἀγρώστης *venator*, ἀγύρτης *circulator*, ἀήτης *ventus*, αἰσυμνήτης *rex*, ἀκμήτης *qui est in vigore*, ἀλήτης *erro*, ἀλείπτης *unctor*, ἀλείτης *peccator*, ἀρότης *arator*, γενειήτης *barbatus*, γεννήτης *cognatus*, γυμνήτης *miles levis armaturæ*, δεσμώτης *captivus*, διώκτης *persecutor*, δυνάστης *dynasta*, ἐργάτης *operarius*, ἐπείκτης *qui urget*, ἡβήτης & alicubi ἡβώτης *impuber*, ἠπειρώτης *qui continentem habitat*, ἠπύτης *præco*, ἰδιώτης *idiota*, καταρράκτης *cataracta*, κομήτης *cometa*, κυβερνήτης *gubernator*, ὀμότης *jurator*, μονώτης *solitarius*, πλανήτης *planeta*, σκοπιήτης *speculator*, σφενδονήτης *qui fundâ utitur*, ὑφάντης *textor.* Infrequentius occurrunt σαβάκτης *nugator*, γυήτης *claudus*, θυροκοπήτης *qui pulsat januam*, εὐνήτης *maritus*, κεκράκτης *clamosus*, κελευθήτης *viator*, κεφαλήτης *lapis angularis*, κηλέστης *qui demulcet*, κλοιώτης *incarceratus*, κενήτης *minister*, λαφύκτης *helluo*, μελίκτης *cantor*, ὀρνεώτης *auceps*, σκηνήτης *qui in tentoriis habitat*, ὑφειλήτης & φιλήτης *fur.*

2°. Denominativa in στης: ἀργέστης *albus*, γενέστης *cognatus*, ὀρέστης *monticola*, πενέστης *famulus operarius*, χρεώστης *fænerator.*

Declin. 2æ. Penacuuntur nonnulla:

In α: *viz.* in λία, ἁλία *cætus*, ἀτασθαλία *nequitia*, διδασκαλία *doctrina*, θαλία *convivium*, τροχαλία *trochlea.*

Inusitata, ἀλία *profectio*, ἀσπαλία *piscatus*, βαλία *morbus oculorum*, ἰαλία *vox*, καγκαλία *genus herbæ*, κρυπταλία *clavis*, χαλία *quies.*

In

In ρα purum; μόρα *tribus*; item μοῖρα *fatum*. Localia in ωνια: ἀλωνία *area*, γωνία *angulus*, ὀσφρεωνία ab ὄσφρειον *ospratura*.

In η: nempe in γη minus usitata; ἄγη *stupor*, γέλγη *sarcina variarum mercium*, ἑόργη *cochleare*, εὐέργη *radicula*, ζώγη *herbæ species*, θήγη *repositorium*, κλαγγη *clangor*, λάγη *lactis mensura*, μάργη *insania*, σάγη *armatura*, σπαλάγη *clamor*, Σέλγη urbs *Pisidiæ*, σάγη *capsa*, ταργη *rancor*, ὕσγη *herbæ genus*. In δη; ἴγδη *mortarium*, Ἴδη *Ida*, σίδη, ῥόδη *malam punicum*, πέδη *pedica*. In ωλη: ἐειώλη *turbo*.

Inusitat. In ωρη: κλωρώρη & σκαφώρη *vulpes*, κιχώρη *oleris genus*, λαμώρη *noctiluca*, ποδηρώρη *velox*: item εἴδη *species*, λύσδη *populus alba*.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis. Derivata, 1°. perfecto passivo; βρῶμη *victus*, γνώμη *sententia*, δαίτη *epulum*, δέσμη *fasciculus*, θέρμη *calor*, ἐπιλήσμη *oblivio*, λόχμη *locus insidiis aptus*, μνήμη *memoria*, ξύμη *pruritus*, πλήμη vel πλήμμη, *æstus maris*, ῥύμη *impetus*, ῥώμη *robur*, σάθμη *amussis*, τόρμη *meta*, τρῆμη & τρύμη *foramen*, χάσμη & χάμη *hiatus*, χάρμη *gaudium*, χρήμη *indigentia*.
Inusit. εἴσιθμη *introitus*, ἴσμη *scientia*. 2°. à Perf. act. μαλάχη *malva*, φρίκη *horror*; Inusit. λυμάχη *dolor*, παλάχη *sors*. 3°. ab Indef. primo activo, θήκη *theca*: Inusit. καταχήνη *hiatus*. 4°. ab Indef. 2do. activo, ἁρπάγη *harpago*, βλάβη *damnum*, καλύβη *tugurium*, φάτνη *præsepe*, κνίδη *urtica*, μάχη *pugna*, πάγη *laqueus*, πάθη *calamitas*, σκάφη *scapha*, τύχη *fortuna*. 5°. à Perf. med. λόγχη *sors*, φθόη *tabes*. 6°. Verbalia à præsenti circumflexo orta; ἄλη *error*, ἄμη *fax*, ἄνθη *efflorescentia*, αἶνη *laus*, ἀπάτη *fraus*, βλάστη *germen*, δαπάνη *sumptus*, δίκη *justitia*, ἴλη *agmen*, ἥβη *juventus*, θοίνη *epulum*, κόμη *coma*, λήμη & pro illo γλήμη *lippitudo*, λύπη *dolor*, λώβη *injuria*, μελέτη *cura*, μάλκη & νάρκη *torpor*, νίκη *victoria*, παλάμη *palma*, πλάνη *error*, σόβη *muscarium*, στίβη *pruina*, τέχνη *ars*, τρύγη *vindemia*, χνόη *lanugo*, χραίσμη *auxilium*: Inusit. δόκη *opinio*, τάρβη *terror*.
Fœminea à masculinis deducta; ut τιθήνη *nutrix* à τιθηνός, ὑώνη *emptis* à ὑωνός, ψιττάκη *psittaca* à ψιττακός.

Declin. Imparissyllab.

Finita omnia in ήρης, ήκης, ώκης, ώδης, per ος inflexa, penultimam habent acutam; ut τριήρης, ἀμφήκης, ποδώκης, πετρώδης: Item composita ab ἔγχος, ἦθος, κῆτος, μέγεθος, σέλεχος, ἄντα; ut χαλκέγχης, κακοήθης, βαθυκήτης, παμμεγέθης, μακροσελέχης, κατάντης. In ώλης ab ὄλλυμι; ut πανώλης.

Alia quædam composita in ης: *αὐθάδης arrogans, αὐτάρκης sufficiens, εὐρυστήθης qui lato est pectore, καλαμοφθέγγης calamo canens, ποδάρκης pedibus celer, φιλαλήθης amans veritatis.*

Inusit. *ἀθάρης incorruptus, ἀπλήγης invulneratus, αὐθιγενής indigens, ἀφράκης stolidus, ἐπαναγκης necessarius, εὐθυμήδης gratiosus, ζαμέλης grande melos habens.*

Nonnulla in ηρ: *Δημήτηρ Ceres, εἰνάτηρ uxor fratris, θυγάτηρ filia, μήτηρ mater, πάνθηρ panther, φράτηρ qui est ex eâdem curiâ.*

Paucula in εδων, εων, υων, υμων; ut *φλέδων nugator, ἀκέων tacitus, Ἀμφιτρύων Amphitryon, ἐγκύμων gravidus.*

Paroxytona composita, quorum simplicia sunt Oxytona, & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia composita: 1°. quæ desinunt in monosyllabum longum: ut αὐτόχειρ, ἀντίπαις; exceptis oxyt. pag. 250. 2°. quæ ultimam simplicis longam mutant in alteram longam; ut ὀλβιογάστωρ. 3°. Composita finita in ην & ιν; ut ἀρχιποίμην, πανγλώχιν. 4°. Adjectiva in ις longum; ut χρυσάκτις. Substantiva autem, immò & adjectiva comp. à κρηπὶς, tonum in ultimâ servant, quod alibi admonendum erat pag. 250. l. 17.

Similiter ab ὀδοὺς, λειμὼν, χιτὼν, facta adjectiva: *καρχαρόδους asperos habens dentes, βαθυλείμων profunda habens pascua, χαλκοχίτων ærea indutus tunicâ.* Item composita à κριτὴς cum nomine; ut ὀνειροκρίτης.

Partic. *παραχαράκτης falsus monetarius, χαμεύνη lectus humi stratus, κατάρα diræ.* Minus usitata; *ἐργολήπτης exactor operis, ῥινοκολούστης narium amputator, τοιχωρύκτης* vel *τοιχορύκτης murorum perfossor, βορβορόπη lutosum foramen habens, διόπη inauris, μετόπη vox artis architectonicæ, γυναικάνηρ semivir, εὐπάτηρ homo patre natus, ὀβριμοπάτηρ valido patre natus, πλατυγάστηρ qui lato est ventre.*

Non multum ἀτόπως attexere hic licebit regulam p. 251. l. 14. prætermissam.

Propria in ιος trissyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut Ὅδιος, Ῥόδιος, Τύχιος. quibus adde composita à κόλλα & θέναρ, ut *χρυσοκόλλα auri glutinum, ὀπισθέναρ ima pars manûs.* Item *φρυνέος rubeta, ταινίον pectorale, ψαμμίον arenula à ψάμμος*, per incuriam omissa pag. 251. &c.

Paroxytona peregrina sive Græcobarbara.

Voces Latino-græcæ tonis ferè regularibus vestiuntur; ut κουστωδία, σπεκουλάτωρ, Νίγερ, φόρον.

Finita in ατος vel ατον penacuta sunt; ut Πιλάτος, φουρτουνάτος, σάτον.

Hujus farinæ multa occurrunt apud Juristas & Historicos; ut λεγάτος, μανδάτον: quibus interdum contra regulas acuitur penultima longa ante finalem brevem; ut κανδήλα candela. Addi poterant

plura

plura alia, πισκίνα piſcina, σαγίττα ſagitta, βετερᾶνος veteranus, μαλεδίκτος maledictus, πάλλιον pallium, &c.

Quædam ex Hebræis penacutis facta, acuunt penultimam; ut Ἄβελ, Βάαλ, Ἐλεάζερ, Ἐλιέζερ, Ἐλισάβετ, Ζοροβάβελ, Θάρα, Βελίαλ, Λάμεχ, &c.

Alia etiam ab oxytonis oriunda: ut Ἀβιάθαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμαρ, Ἰεφθάε, Ἰωάννα, Ἰωάθαμ, Μάρθα, Ῥεβέκκα, Σάῤῥα, Σάρων, Σίμων, Σωσάννα, &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdiſſyllaba quartæ Simp. antepenultimam acuunt tam ſimplicia quam compoſita; ut ἵλεως, Μενέλεως, ἀνώγεων· compoſita itidem impariſyllabicè flexa à γέλως & κέρας nata; ut φιλόγελως, μονόκερως: item δύσερως.

Compoſita cum quâvis dictione & verbo, ſi paſſivè ſignificent, ſunt antepenacuta; ut μητρόκτονος à matre occiſus, ἀρτίτοκος nuper editus, ἀφόρητος non ferendus.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati; ut Ἀπελλῆς, πηλῆς, γῆ, Ξενοφῶν, Κῶς.

Diminutiva in ᾶς & ῦς; ut Ζηνᾶς, Διονῦς.

Partic. in ᾶς, πελεκᾶς pelicanus. Inuſit. ἀνδᾶς dominus, μαριλᾶς cinædus.

In ῆς: γυμνῆς miles levis armaturæ, δειπνῆς terribilis.

Compoſita retinent in ultimâ circumflexum ſimplicis, non monoſyllabi; ut Ποσειδῶν, Ἱπποποσειδῶν.

Græco barbara circumflexa propria, variæ terminationis. In ᾶ: Ἀββᾶ, Γαββαθᾶ, Κανᾶ, Μελεᾶ, Ῥαμᾶ, &c. In ᾶς: Ἀρτεμᾶς, Βαρῥαβᾶς, Θευδᾶς, Θωμᾶς, Ἰωνᾶς, Κηφᾶς, Κλωπᾶς, Λουκᾶς, Σκευᾶς, Σατανᾶς, Χουζᾶς. In ᾶν: Κορβανᾶν, Σατᾶν. In ῆς: Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, Ἰωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασσῆς, Μωσῆς. In ῆ: Γεθσημανῆ. In αῦ: Ἡσαῦ, Ῥαγαῦ. In οῦς: Ἰησοῦς. Similiter compoſita: Βαριωνᾶς, Βαριησοῦς.

ANTECIRCUMFLEXA.

PEnultimam habent circumflexam; 1°. Nomina finita in αῖος, εῖος (deducta ab oxytonis), οῖος, ῷος, εῖον, οῖον, ῷον; ut γειταῖος, ἀνδρεῖος ab ἀνδρός, αἰδοῖος, ἀθῷος, γελοῖον jocus, Ἡρῷον monumentum Herois. 2°. Subſtantiva in ῖνος; ut σῖνος, ἐχῖνος, ἰκτῖνος: præcipue propria derivativa ſive diminutiva: ut Νῖνος, γλαυκῖνος, ἐρυθρῖνος.

Pauca etiam adjectiva, non multùm uſitata, ἀγχιστῖνοι conferti, γελωτῖνος ridiculus, γεγρῖνος differens, λασῖνος demens, παλαμῖνος bellicoſus, προμνηστῖνοι alius ante alium. Quædam in ῖτις, præſertim ab ῖτης: ut φρενῖτις delirium, ἀρχυεῖτις ab ἀρχυεῖτης.

Particularia: αὐλαῖον *aulæum*, ἐκεῖνος *ille*, ἑταῖρος *socius*, ὀπαῖον *foramen fornacis*, νεᾶνις *juvencula*, τειφῶσα *nomen fœminæ*. Minùs occurrentia: Ἀβακαῖνον *urbs Siciliæ*, Ἀβαρβαλαῖαι *Nymphæ quædam*, ἀκῖσκος *calathus*, ἀκρῖσις *spina dorsi*, ἀντῖος *supplex*, ἀπλῆπις *vestis genus*, ἐραῖα *ramus olivæ*, κεραταῖον *picturæ firmamentum*, Νυμφαῖον *rupis nomen*, πανδοῦρα *instrumentum musicum*, σαβῖρος *annulus*, πτυρλῶ〈ς〉 *fistula pastoralis*.

Antecircumflexa quædam in εῖος à barytonis oriunda. Ἀργεῖος *Argivus*, ἀρκτεῖος *ursinus*, ἀστεῖος *urbanus*, Βακχεῖος *Bacchius*, Ἑρκεῖος *Herceus*, ἑταιρεῖος *sodalitius*, Καδμεῖος *Cadmeus*, καρνεῖος Apollinis epithetum, μαντεῖος *vaticinus*, μουσεῖος *musicus*, νυμφεῖος *ad Nymphas pertinens*, μεγαλεῖος *magnificus*, ὀθνεῖος *externus*, οἰκεῖος *domesticus*. Inusit. ἀγχεῖος *vicinus*, λυκεῖος *terribilis*, ὀχεῖος *admissarius*.

Composita: Omnia terminata in αῖος, εῖος, οῖος, εῖον; ut ἡμιτεταῖος, ζαχεῖος, ὑποῖος, ἡρωελεγεῖον *metri genus*. Omnia itidem in οῦτος, οῦχος, ῆλιξ; ut τοσοῦτος, ῥαβδοῦχος, ἀρχιδνοῦχος, ὁμῆλιξ. Plurima in ῶπις ab ὤψ-ωπὸς; ut γλαυκῶπις. Pauca in οῦργος, & in οῦρος ab οὐρὰ cauda; ut κακοῦργος *maleficus*, πανοῦργος *vafer*, βωμολοχοπανοῦργος *insolens*, Λυκοῦργος *Lycurgus*, Ἀρκτοῦρος *Arcturus*, κολοβοῦρος *mutilus caudâ*, στελεφοῦρος *plantago*, item κοθοῦρις *vulpes*. Quædam in πῶλις à πωλέω *vendo*, λαχανοπῶλις, ἱματιοπῶλις, σπερμοπῶλις, χυτροπῶλις. Particularia, ἀρχεταῖρος *princeps sociorum*, βιοδῶρος *victum largiens*, δασπλῆτις *terribilis*. Inusit. ἀμφισφαῖρα *calcei genus*, ἐνωτοκοῖτοι *populi auribus contecti*, ἐπιγῆπις *herbæ genus*, ἐρημοδῶκος *qui solus causam agit*, κυνοσπρῆσις *animal quoddam*, μαψαῦρα *levis ventus*, οὐβρῶσις *fames*, χλωροσαῦρα *viridis lacerta*. Græco-barbara; Εὖα, Ἰοῦσος, κοῦμ, Νῶε, Σεκοῦνδος, Συρακοῦσαι, Τῖτος.

Antecircumflexa dissyllaba.

Dissyllaborum penultima anceps, si juxta regulas producatur & tonum habeat, plerunque circumflectitur; ut γρῖφος & γρῖφον *rete*, δρῖλος *lumbricus*, Ἶρις *Iris*, Ἶρος *Irus*, ῥῖγος *frigus*: vide pag. 225. l. 14. Anceps itidem (præcipuè υ) ante μα purum in verbalibus dissyllabis circumflectitur; ut δρᾶμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα. vid. 224. l. 21.

Subjicitur catalogus particularium nominum, quorum penultimæ α, ι, υ, ancipites circumflectuntur.

Ἆλτος *agilis*. Γλῖνον *genus arboris*. Γῦρος *gyrus*. Δῖνος *vortex*.

Δῖος

Δῖος divinus, divus. † *Θῶμος impetus.* † *Ἶνις filius.* *Ἶπος pressura,* *Ἶφι celer.* *Κᾶλον lignum.* *Κῦδος gloria.* *Κῦρος autoritas.* *Κῦφι Cyphi.* *Κῦφος gibbus.* † *Κρᾶθις nomen fluvii.* *Λᾶας lapis.* *Μῖμος mimus.* *Μῖσος odium.* *Μῦθος sermo.* † *Μύρμος formica.* *Μῦσος* & † *Μῦος scelus.* † *Μῦκος impurus.* *Νῖκος victoria.* *Νῦσος claudus.* *Πῖνον cervisia.* *Πῖος, πῖαρ pinguedo.* *Πῖσος pratum.* *Πνῖγος suffocatio.* *Πρᾶγος, Πρᾶξις actio.* *Πρᾶος mitis.* *Ῥᾶξις fractio.* *Σῖτος* & *Σῖτον panis.* *Σμῖλον ligo.* *Σπῖλος macula.* *Σῦκον ficus.* *Τῖφος palus.* *Τῖφυς Tiphys.* *Φᾶρος palla.* *Φᾶσις Phasis.* *Φρῦνος rubeta.* *Φῦλον tribus.* *Χλῖδος paludamentum.*

BARYTONA.

Nomina habentia terminationes præcedentium classium, accentus verò diversos, utpote qui à generali regulâ 1mâ & 2dâ non recedunt.

1°. Barytona terminata more Oxytonorum:
Regulæ generalis accentum servant in priori, contra speciales regulas de terminationibus recti; præcipuè reg. pag. 242. l. 34. &c.

Substantiva in εμος; ut ἄνεμος. Hyperdissyllaba Primitiva in ηλος; ut βέβηλος, κάμηλος: Item adjectiva dissyllaba, ut δῆλος. Adjectiva hyperdissyllaba in ωος; ut πίσυνος. Materialia & colorem connotantia in ινος; ut λίθινος, κόκκινος. Superlativa in τος; ut ἄριστος, πλεῖστος. Finita in ατος non verbalia; ut πύματος: sic θάνατος, κάματος. Numeralia in τος non præcedente σ; ut πέμπτος, item πόστος. Multa in ις redundantia in genitivo (contra regul. pag. 249.) ut θέμις, ιδος, ιστος: Plura in ιδος vel ιος; ut βάρις *navis oneraria,* Πάρις *Paris,* σύβαρις *deliciæ,* μῆτις *consilium,* τίγρις *tigris,* τῆλις *fænogræcum,* &c.

Composita omnia retrahunt tonos simplicium, quæ terminantur in brevem; ut φιλόσοφος, παμποίκιλος, πάροικος. Excipiuntur Oxytona (pag. 246.) Paroxytona (pag. 252.) circumflexa (pag. 257.) antecircumflexa. (pag. 258.)

Composita ab α, δυς, & ευ, eximuntur à numero Oxytonorum in ος (p. 246.); ut ἀνάγωγος, εὐάγωγος, δυσάγωγος, &c. Huc refer δύσοσμος, εὔοσμος (pag. 252. l. 26.)

Adjectiva composita in ις ιδος, ι brevi, sunt antepenacuta; ut δύσπολις. Substantiva item composita, non oriunda à simplicibus in ις, ut ἄκοιτις, ἵππευσις. Composita quoque à δεσμὸς (contra reg. p. 246. l. 28.); ut σύνδεσμος.

Quædam composita in αιος, ειος, οιος, ειον, retrahunt accentum in antepenultimam contra reg. p. 258. l. 15, nempe composita à γῆ, λιμαῖος, τρωγαῖος, λεῖος, ὀκεῖος, παρειά, σπονδεῖος, βοῦς, γελοῖος, φλοιός, λεία; ut ὑπόγαιος, ὁπλιμίμαιος, διβόγαιος, ἀωρόλειος, φιλόοικειος.

κειΘ-, καλλιπάρειΘ-, διαπόνδειΘ-, δωδεκάβοιΘ-, φιλογέλοιΘ-, ταύφλοιΘ-, ἀκρόλειον.

Accedunt hisce particularia non pauca diversimodè terminata, quæ juxta ordinem suprà positum ità centuriantur.

Declinationis tertiæ in Θ- :

Aliqua nomina in αΘ-, αυΘ-, ηΘ- : ut ἵλαΘ- *propitius*, αὖΘ- *siccus*, πήχηΘ- *cubitalis*, σάΘ- *salvus*.

Inusit. ἄΘ- *spiritus*, ΔάρΘ- *nomen fluvii*, ἰαυΘ- *cubile*.

Substantiva quædam :

1°. In μΘ- tam primitiva, quàm derivata, sive verbalia; ut Αἶμος *Hæmus*, ἄμμΘ- & ψάμμΘ- *arena*, ἄρταμΘ- *coquus*, βρῶμΘ- *fœtor*, γάμΘ- *nuptiæ*, δεῖμος *terror*, δῆμος *populus*, θάλαμος *thalamus*, θέρμος *lupinus*, θύμος *thymus*, Κάδμος *Cadmus*, κάλαμος *calamus*, κέραμος *terra figularis*, κόσμος *mundus*, κύαμος & πύαμος *faba*, κῶμος *comessatio*, μῶμος *reprehensor*, ὄγμος *sulcus*, οἶμος *semita*, ὅλμος *mortarium*, ὅρμος *monile*, ὄρχαμος *princeps*, πλεῦμος *pulmonis vitium*, πλόκαμος *cincinnus*, πλόμος & φλόμος *verbascum*, πότμος *fatum*, Πρίαμος *Priamus*, Πάτμος, Σάμος *locorum nomina*, σίμος *piscis*, σκινδάλαμος *assula*, σκόλυμος *carduus*, τύρμος *modiolus rotæ*, χῶμος *agger*, ὦμος *humerus*.

Inusit. βόρμος *avena*, γρῶμος *turbo*, ἔλαμος *via*, κίσχαμος *hedera*, κίνερμοι *pisces quidam*, κνῆμος *radius rotæ*, κόυμοι *molares*, μάμμος *servus*, λίνμος *arena*, μύρμος *metus*, νάθμος & νάθυμος *saxum in mari latens*, νίρμος *pediculus*, νοῦμμος *nummus*, ὄλαμος *blatero*, ὄρυμος *ara*.

2°. In σσος : βύσσος *byssus*, βείσσος *echini species*, κυπάρισσος *cupressus*, νάρκισσος *narcissus*, Νέσσος *Nessus*, ὄσσος *oculus*.

Inusit. γράσσος *barritus*, θείσσος *piscis genus*, κόσσος *colaphus*, μάλλασσος *collum*, σύσσος *dioptra*. Adde & λῶρος *lorum*, οἰνῶρος *pedamentum vitis*.

3°. In πος : ἔμετος *vomitus*, ἕρκετος *sepimentum*, κάπετος & σκάπετος *fovea*, πότος *potus*, φόρτος *onus*.

Adjectiva quædam.

1°. In κος : ἄρεσκος *blandus*, θαῦκος *audax*. Inusit. λαῦκος *terribilis*.

2°. In λΘ- : ἄλλΘ- *alius*, βάταλΘ- *mulierosus*, δαίδαλΘ- *ingeniosus*, δείελΘ- *meridianus*, εἴκελος *similis*, ἔωλΘ- *hesternus*, ἴξαλΘ- *impetuosus*, κόβαλΘ- *loquax*, κοῖλΘ- *cavus*, κόλΘ- *mancus*, λάλΘ- *loquax*, μάχλος *lascivus*, ὅλος *totus*, πέμπελΘ- *senex*, σκίταλοι *viles*, φαῦλΘ- *parvus*, φίλΘ- *amicus*. Item ἧλος *clavus*, ζῆλΘ- *fervor*, φῆλΘ- *insidiator*.

Inusit. δῆλΘ- (pro δῆλΘ-) *manifestus*, ἴωλΘ- *niger*, κάνδωλΘ- *maleficus*, μίσδαλΘ- *commixtus*, μίσκελΘ- *sordidus*, σίπαλΘ- *deformis*.

3°. In νος : αἴθινΘ- *ardens*, αἴλινΘ- *lamentabilis*, ἀνθρώπινΘ- *humanus*, ἄσμενΘ- *libens*, βάσκανΘ- *invidus*, δύστηνΘ- *infelix*, ἕνΘ- & ἕνος *antiquus*, κεράκινΘ- *cervinus*, ἰκμηνὸς *madidus*, μαλθάκινος *mollis*,

lis, μόν☉ *solus*, ξέν☉ *hospes*, ὄδμυν☉ *olidus*, πέπων☉ *maturus*, πτέρυν☉ *alatus*, σύϊν☉ *suillus*, σάνν☉ *fatuus*, ταλαύειν☉ *audax*, τρύγι☉ *fæcatus*, βύχν☉ *mollis*, χαῦν☉ *laxus*.

4°. In ερος: ακερος extremus, ἁλίαερος *salsus*, βάρβαρος *barbarus*, γαῦρος *superbus*, δεύτερος *secundus*, θοῦρος *impetuosus*, κάρχαρος *asper*, κραῦρος *aridus*, λάληθρ☉ *loquax*, λαῦρος *latus*, λοίδορος *convitiosus*, λόφυρος *crista insignis*, μάρμαρος *albus*, μέρμερος *curiosus*, παῦρος *paucus*, πέλωρος *ingens*, πέπειρος *maturus*, πόνηρος *laboriosus*, σκαῦρος *qui extantes habet talos*, σκόλυθρ☉ *humilis*, φλαῦρος *vilis*, χῆρος *viduus*. Inusit. κύβηρος *impudens*, ῥάρος *robustus*.

5°. In τος: ἄητος *magnus*, ἕκαστος *unusquisque*, λήϊτος *publicus*, οὗτος *hic*. Inusit. ἄμβλυτος *obtusus*, μάψωτος *frustraneus*, νῆτ☉ *plenus*, πλάκτος *errabundus*. Quibus adduntur quædam Substantiva in στος: σφένδαμνος *acer, arbor*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, κίστος *cistus*, Λάμπσος *Palamedis nomen*, νόστος *reditus*, πλατάνιστος *platanus*.

Composita sequentia: in αγωγος, ἄμοιβ☉, &c. (pag. 246.) acuunt antepenultimam: 1°. Substan. pleraq; ut Πολύκλειτος *Polycletus*, ἱερόμοιβοι *vates sacri*, μαίνεργος *piscis genus*, Θεόπομπος *Theopompus*, Αἴσωπος *Æsopus*, &c. 2°. Adjectiva quædam; ut παράγωγος *deductivus*, θεόκλυτος *à Deo honoratus*, ναυσίκλειτος & ναυσίκλυτος *navibus inclytus*, ἀμφίεργος *utrinque focillatus*, ἑκάεργος *procul arcens*, ἡμίεργος *imperfectus*, κάτεργος *cultus*, πάρεργος *qui est præter opus*, περίεργος *curiosus*, πολύεργος *operosus*, ὠκύπομπος *celeriter vehens*, ναυσίπομπος *naves promovens*, πολύφορβ☉ *multa nutriens*, πάμφορβ☉ *omnibus pabulum præbens*, μονόφορβ☉ *solus pascens*.

In τον quædam (contra reg. 248.) ἄλφιτον *farina*, ἄριστον *prandium*, βόλιτον *stercus boum*, βρύτον *potus hordeaceus*, θρέπτρον *educationis præmium*, θύεστον *potus aromaticus*, πρόβατον *ovis*, σάββατον *sabbatum*, σκῆπτρον *sceptrum*, σπάρτον *rudens*, τάλαντον *talentum*, τίλτον *condimenti genus*, φρύγετον *sartago*. Inusit. κύαστα *foveæ*, κύβιτον *os cubiti*, λάϊτον *archivum*, item κίκιμον *fimus cornicis*, μόρμον *pars currûs*.

In quintâ declinatione, &c.

1. In ις-ιδις: (contra reg. 249.) ἄγρωστις *herbæ genus*, ἄμυστις *largus haustus*, Ἄρτεμις *Diana*, Ἀτέργατις *Dea quædam*, αὖλις *aula*, γύνις *effeminatus*, δάπις *tapes*, δαῦτις vel δέπις *fax*, ὀπίσθεις *pars corporis*, ἔρις *lis*, Ἶβις *avis quædam*, Ἶσις *Isis*, κάλπις *urna*, Κύπρις *Venus*, μύτις *nasus*, ὄπις *vindicta*, σίνις *noxius*, τράμις *foramen*, φύξηλις *fugitivus*, τάλις *nubilis*.

Inusit. βάλλις *herbæ genus*, βρέπιδες *mulieres quædam*, δέλλιδες *vespæ*, ἐρείκιδες *hordea crassiùs divisa*, θράνπιδες sive θρανήπιδες [κῶπαι] *remi quidam*, ἐπιδες *captiosæ argumentationis*, τρόπηλις *fasciculus alliorum*, φιλέγαιεις *herbæ nomen*.

2°. Paucula in υς & τυς (contra reg. 249.) ἥμισυς *dimidius*, θῆλυς *fœmineus*, Δίκτυς *Dictys*, ἴτυς *circumferentia*, Κότυς *Deus turpitudinis*, μάρτυς *testis*, πίτυς *pinus*, μίτυς *excrementum ceræ*.

Inusit. μότυς *exolutus*, *languidus*, πόλτυς *plutcus*, φίτυς *pater*.

Nonnulla in ξ (contra reg. p. 250. l. 2.) ut ἀντίπηξ *arcula*, ἐπίτεξ *vicina partui*.

Proparoxytona terminationes habentia paroxytonorum

Quædam Nomina : contra regulam pag. 251.

In ιλος : αἴγιλος *herba capris grata*, ἄργιλος *terra argilla*, βάρβιλος *arbor Persica*, ξύστιλος *rasilis*, ὅμιλος *agmen*, στρόβιλος *turbo*.

Inusit. ἄρκιλοι *catuli ursorum*, εἴσπνιλος *amator*, ἔχυλος *locus ubi tenetur temo*, κάμιλος *funis nauticus*, κίκιλος *qui vocem edit exilem*, κόρθιλος *avis genus*, τάγιλος *parcus*, item ἄδισκος *mensuræ genus*.

In υλος : ἀήσυλος & αἴσυλος *improbus*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, κάνδυλος *edulii genus*, κόνδυλος *digiti articulus*, κότυλος *cotyla poculi genus*, μίτυλος *mutilus*, ὄσμυλος *ozæna*, πίτυλος *strepitus aquæ*, σπόνδυλος & σφόνδυλος *vertebra*. Minùs usitat. αἴγυλος *abscessus inter nares*, ἀΐδυλος *audax*, βαίτυλος *lapidis genus*, βάκχυλος *panis libatorius*, βούκυλος *ovillus*, ἴτυλος *orbus*, κόρδυλος *piscis genus*, μόρμυλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.

In λεος : ἔλεος *misericordia*, ἵλεος *propitius*, κήλεος *ardens*, κονισάλεος *pulverulentus*, μέλεος *vanus*, τέλεος *perfectus*, ὑάλεος & ὑέλεος *vitreus*, χαμαίλεος *chamæleon*.

Composita omnia cum nomine à præterito medio verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamsi activè significent : ut γαιήοχος. Alia quædam : ἁλίδρομος *mare percurrens*, βούτορος *boves transfigens*, βούτυπος *boves cædens*, ἐγχέσπαλος *hastam vibrans*, θεόστυγος *Deum amans*, κέρτομος *cor scindens*, μακρόδρομος *longa stadia percurrens*, πάνσκοπος *omnia intuens*, παντότροφος & πάντροφος *omnia nutriens*, συκαμίνδορος *fatuus*, ὑδρόπορος *humida permeans*.

In ιον Proparoxytona quædam orta ab oxytonis (contra reg. p. 252.) Αὔλιον *stabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tussilago*, à βὴξ-χός. Βλαίσια *blæsa*, à βλαισός. Βλήχιον *leguminis genus*, à βληχρόν. Βούνιον *napi genus*, à βουνός. † Γάνδιον *arcula*, à γανδός. Γάστριον *edulii genus*, à γαστὴς-τρός. † Γλάπιον *naticulæ*, à γλαπτός. Κίσσιον *parva hedera*, à κισσός. Κτένιον *pectunculus*, à κτεὶς-ενός. † Λάβιον *parvum manubrium*, à λαβή. Λάγιον *lepusculus*, à λαγὼς. † Λόβιον *gibba pars hepatis*, à λοβός. † Μόργιον *genus mensuræ*, à μοργή. † Ξάνθιον *lappa*, à ξανθός. Ξύριον *novacula*, à ξυρός. Ὄπιον *opium*, ab ὀπὸς. Ῥάγιον *acinus parvus*, à ῥὰξ-γὸς. Σπόδιον *cinerula*, à σποδός. Σφάγιον *parva victima*,

lima, à σφαγή. Σχόλια commentarii, à χολή. † Φήγιον parva fagus, à φηγός. Φλέβιον parva vena, à φλὲψ-βός. Φόρβιον nomen herbæ, à φορβή.

Proparoxytona terminationes habentia antecircumflexorum. Nomina quædam:

1. In αιος (contra reg. pag. 257.) ἀγέλαιος rudis, ἀγόραιος fastus dies, Ἀθηναῖος Athenæus, Ἀχέσταιος nomen nautæ, Βαρπιμαιος viri Nomen, βέβαιος firmus, βίαιος violentus, δείλαιος miserabilis, δίκαιος justus, ἔλαιος olea agrestis, ἐπιπόλαιος superficialis, κράταιος herbæ nomen, μάταιος vanus, πρόσφαιος recens, Ὑμέναιος Hymenæus. Composita, ἀκροκνέφαιος vespertinus, ἀποτρόπαιος malorum aversor, προστρόπαιος supplex, ἔμπαιος peritus, λευκόφαιος ex albo & fusco mixtus, περιδέραιος circumcollaris, περιτόναιος circumtentus, σύνναιος cohabitator.

Inusit. κάκαιοι bulbi, χέραιος palus, κύλλαιος cincinnus, μέλαιος vanus, μίσκαιος hortus, σίραιος defrutum.

2. In ειος, quæ descendunt ab oxytonis: (contra reg. pag. 257.) ἀέτειος aquilinus, αἴγειος caprinus, Ἀπέλλειος ad Apellem spectans, ἄρνειος agninus, Ἀσκληπίειος ad Æsculapium pertinens, αὔλειος stabularius, Ἀχίλλειος Achilleus, βασίλειος regius, βόειος bovinus, Βόρειος Borealis, βρότειος mortalis, γόργειος terribilis, ἐπιτήδειος idoneus, θήρειος ferinus, Ἡράκλειος Herculeus, θάλειος virens, Θηρίκλειος ad Thericlem spectans, καθάρειος purus, κεραύνειος fulmineus, κύνειος caninus, λάγειος leporinus, νέβρειος hinnuleus, Ὀδύσσειος Ulysseus, ὄιειος ovinus, παίδειος puerilis, περιστέρειος herba quædam, προίκειος dotalis, στρούθειος passerinus, σύειος & ὕειος suillus, χήνειος anserinus, ὠκεάνειος ad oceanum spectans. Comp. ἐμφώτειος ad baptizatum pertinens, περιτόνειος circumtentus. Inusit. γέγειος antiquus, item πάρειος mitis. Comp. ἄποιος qualitatis expers, γονόρροιος qui seminis profluvio laborat.

3. In ειον: Ἀλαλκομένειον urbs Bœotiæ, Ἀνάκειον templum Dioscurorum, ἄρκειον herbæ genus, γένειον barba, γήτειον plantæ genus, δάνειον fœnus, ἐχίειον herbæ genus, Ἡρώειον monumentum Herois, θέειον pro θεῖον sulphur, Ἴσειον fanum Isidis, κασάνεια nuces castaneæ, κηλώνειον machina lignea, κηρύκειον caduceus, κλιμάκειον scala, κυάθειον cyathus, κώνειον cicuta, Λαύρειον locus Atticæ, Λαύτεια dona quædam, Λέπρειον nomen urbis, οἰσύπειον sordida ovium lana, Ὀλυμπίειον nomen loci, ὄστρεια ostrea, πήνειον stamen, Σίγειον Sigeum, σκιάδειον umbraculum, σφονδύλειον orbis, ὑμένειον membranula, χειρώνειον centaurium, χέλειον operimentum testudinis. Composita: ἐπίνειον navale, προμήθειον malum Punicum.

Inusit.

Inusit. Ἄλειον *fanum solis*, βρύτειον *potio hordeacea*, γήρειον *senescentia*, ὀπίσθειον *pubes*, ζώτειον & ζώστειον *pistrinum*, μελίδειον *favus*, χανήτεια *dona nuptialia*.

Addi possunt plura substantiva in ειον, ab adjectivis in ειος manantia; ut βασίλειον *regia*, à βασίλειος, γόργειον *terriculamentum*, à γόργειος, κυκλώπειον *mons Libyæ* à κυκλώπειος, Λύκειον *Gymnasium Atticum* à Λύκειος, Ὄνειον *mons Corinthi* ab ὄνειος.

Ex Hebraicis quædam tonum habent in antepenultimâ; ut Γόμοῤῥα, Ἔφφαθα, Σόδομα, Σάρεπτα; sed Σαρεπτὰ 1. Reg. 17.9.

In numeralibus compositis minor numerus postpositus retinet accentum; ut δεκαδύο: major rejicit regulariter; ut δυώδεκα.

ΔΙ'ΤΟΝΑ sive ΠΟΛΥ'ΤΟΝΑ.

Nomina variis notata accentibus, in cæteris prorsus invariata.

A

Ἀβληχρὸς / Ἄβληχρος	*debilis*
† Ἄβως / † Ἀβὼς	*mutus.*
Ἄγκαλος / Ἀγκαλὸς	*fasciculus.*
† Ἀγρηνὸν / † Ἄγρηνον	*reticulum*
† Ἀγριβερὸξ / † Ἀγρίβεροξ	*origanum.*
Ἄγροικος / Ἀγροῖκος	*rusticus.*
Ἀγυιὰ / Ἄγυια	*vicus.*
Ἀγχίαλος / Ἀγχιαλὸς	*Nom. Urbis.*
Ἀδαῖος / Ἀδαιὸς	*sufficiens*
Ἁδρότης / Ἁδροτὴς	*vigor.*
Ἁδρόχωερος / Ἁδροχῶερος	*uberem habens terram*
† Ἀειρὸς / † Ἄειρος	*imperitus.*
Ἀέλλοπος / Ἀελλόπος / Ἀελλοπὸς	*velox instar turbinis.*
Ἄθροος / Ἀθρόος	*confertus.*
Αἰγίαλος / Αἰγιαλὸς	*N. urbis*
Αἱμάλωψ / Αἱμαλὼψ	*cruenta suffusio in oculis.*
Αἷμος / Αἱμὸς	*saltus.*
Αἰολόμητις / Αἰολομῆτις	*vafer.*
Αἰπόλη / Αἰπολὴ	*caprile.*
Ἀκάνθιον / Ἀκανθίον	*herba spinæ-similis*
† Ἀκαρὰ / † Ἄκαρα	*crura.*
† Ἀκέανος / † Ἀκεανὸς	*genus leguminis.*
† Ἀκεστὴς / † Ἀκέστης	*sanator.*
† Ἀκεσταὶ / † Ἀκέσται	*vehicula.*
Ἀκὶς / Ἄκις	*cuspis.*
Ἀκρέμων / Ἀκρεμὼν	*ramus.*
Ἀλάλη / Ἀλαλὴ	*tumultus.*
Ἀλετὸς / Ἄλετος	*molendi actio*
† Ἄλητον / † Ἀλητὸν	*farina.*
Ἁλὴς / Ἄλης	*confertus.*
Ἀλεωρὰ / Ἀλεώρα	*effugium.*
† Ἄλλομος / † Ἀλλόμος	*cæcus.*
Ἅλμα / Ἄλμα	*saltus.*
† Ἀλοῖται / † Ἀλοιταὶ	*publica scorta.*
Ἀμαμηλὶς / Ἀμάμηλις	*genus pyri.*
Ἁμαξία / Ἁμαξιὰ	*via plaustralis.*
Ἀμφορὸν / Ἄμφορον	*lorum.*
Ἀμπέλινος / † Ἀμπελινὸς	*viteus.*
† Ἀμόργη / Ἀμοργὴ	*amurca,*

Ἀμυγδά-

Ἀμυγδάλη, Ἀμυγδαλῆ } amygdalus.
Ἄμφιον, Ἀμφίον } indumentum.
Ἄμφωτις, Ἀμφῶτις, Ἀμφωτὶς } diota.
Ἀνακαμψέρως, Ἀνακάμψερως } herba quædam.
Ἀνδρότης, Ἀνδροτὴς } virilitas.
† Ἄνη, † Ἀνὴ } effectus.
† Ἀνόπαια, † Ἀνοπαῖα } avis genus.
Ἀντηρὶς, Ἀντῆρις, Ἀντήρις } pila.
† Ἀντάκαιοι, † Ἀντακαῖοι } cete ingentia.
† Ἀνθῶν, † Ἄνθων } urbs Thessaliæ.
Ἀπομαγδαλία, Ἀπομαγδαλιὰ } offa canibus objecta.
Ἀπφῦς, Ἄπφυς } pater.
Ἀργὰς, Ἀργᾶς, Ἄργας } serpens.
Ἀργῆς, Ἀργής } albus.
Ἁρματροχία, Ἁρματροχιὰ } orbita.
Ἀρτόπωλις, Ἀρτοπωλὶς } pistrix.
Ἀρειοπάγος, Ἀρειόπαγος } Areopagus.

Ἄσθμα, Ἆσθμα } halitus.
Ἀσκλήπειον, Ἀσκληπεῖον } Æsculapii fanum.
† Ἄσυρον, † Ἀσυρὸν } oppidulum.
Ἀττάγας, Ἀτταγᾶς, Ἀτταγὰς } attagen.
Ἀχὴν, Ἄχην } pauper.
Ἀχρεῖος, Ἄχρειος } inutilis.

B

Βαιὼν, Βαίων } gobius.
Βαλιὸς, Βάλιος } celer.
† Βένδις, † Βενδὶς } Diana.
Βολβίον, Βόλβιον } parvus bolbus.
Βομβυλιὸς, Βομβύλιος } apis genus.
Βόρος, Βορὸς } edax.
Βούβαλις, Βουβαλὶς } lorum bubulum.
Βραδυτὴς, Βραδύτης } tarditas.
Βράγχια, || Βραγχία } spiracula piscium.

Γ

† Γαῦος, † Γαυὸς } bos operarius.
Γαισὸς, Γαῖσος } contus.
Γαλλὸς, Γάλλος } spado.

† Γόρνον, † Γορνὸν } pars rotæ.
† Γαυσὸς, † Γαῦσος } claudus.
Γίγγλυμος, Γιγγλυμὸς } species διαρθρώσεως.
Γλαὺξ, Γλαῦξ } noctua.
Γλίσχρος, Γλισχρὸς } parcus.
Γοργύρα, Γόργυρα } canalis subterraneus.
Γύλιος, Γυλιὸς } vas militare.
Γυμνοπαιδιὰ, Γυμνοπαιδία } nudorum lusus.
† Γύπη, † Γυπὴ } vulturum nidus.

Δ

Δαιδαλέος, Δαιδάλεος } affabre factus.
Δάλιον, Δαλίον } facula.
Δαῦλος, † Δαυλὸς } hirsutus.
Δειελινὸς, Δειέλινος, Δειλινὸς, Δείλινος } vespertinus.
† Δήγηρες, † Δηγῆρες } passeres.
Δίκροος, Δικρόος } bifidus.
Δικρὸς, Δίκρος } biceps.
† Δίκυμα, † Δικῦμα } gemellipara.
Δολιχὸς, Δόλιχος } stadium.

Δορ-

Δορπισὸς } tempus
Δόρπισος } prandendi.
Δόχμη } palma.
Δοχμὴ }
Δυσάντης } inauspi-
Δυσαντὴς } catus.

E

Ἐθελημὸς } volunta-
Ἐθέλημος } rius.
Εἴειον } lana.
Ἐιείον }
Ἔκπλυτος } elutus.
Ἐκπλυτὸς }
Ἐλεᾶς } avis genus.
Ἐλέας }
Ἑλειονομος } in palude
Ἑλειονόμος } degens.
Ἐπητὴς } prudens.
Ἐπήτης }
Ἐπικέρας } fænogræ-
Ἐπίκερας } cum.
Ἔρεμβοι } Troglody-
Ἐρεμβοὶ } tæ.
Ἐρεσσὸς } Urbs in Les-
Ἔρεσσος } bo.
Ἔρινον } caprificus.
Ἐρινὸν }
Ἔρινος }
Ἐρινὸς }
Ἑρκίον } septum.
Ἕρκιον }
Ἑρμαῖος } mercuria-
Ἕρμαιος } lis.
Ἐρυθρινὸς } rubellio.
Ἐρυθρίνος }

Εὔασλις } pulchras ha-
Εὐασλὶς } bens spicas.
Εὔκλεια } celebritas.
Εὐκλεία }

Z

Ζαμενὴς } vehemens.
Ζαμενής }
Ζύθος } potus hordea-
Ζυθὸς } ceus.
Ζώντειον } pistri-
Ζωντεῖον } num.

H

Ἠλύγη } obscuritas.
Ἠλυγὴ }
Ἡμίθνης } semimortu-
Ἡμιθνὴς } us.

Θ

Θαλαμιὰ } foramen per quod
Θαλαμία } remus excritur.
Θαλῆς οῦ } Thales.
Θάλης-ητος }
†Θεμισὸς } legitimus.
†Θέμισος }
Θόλος } atramen-
†Θολὸς } tum.
Θορὸς } genitura.
†Θόρος }
Θρανίον } sella.
Θράνιον }
Θεῖον } ficulnea
Θείον } frons.
Θυμὸς } glandula.
Θύμος }

I

Ἰάπετος } Iapetus.
Ἰαπετὸς }
Ἵδρωα } pustulæ ex æ-
Ἱδρῶα } stivo calore.
Ἰκτῖνος } milvus.
Ἴκτινος }
Ἰπνος } furnus.
Ἰπνὸς }
Ἶπος } muscipula.
Ἰπὸς }
Ἶπος }
Ἶρις } Iris, dea, vel ar-
Ἶρις } cus.

Ἰστριανὸς } Istri incola.
Ἰστρίανος }
Ἰστριανὶς }
Ἰστρίανις }
Ἰχθὺς } piscis.
Ἰχθῦς }
Ἰωρὸς } janitor.
Ἴωρος }

K

Καλλίεργος } pulchrè
Καλλιεργὸς } factus.
Καλαῦροψ } pedum.
Καλαύροψ }
Κάλπις } urna.
Καλπὶς }
Καρκῖνος } cancer.
Καρκίνος }
Καταπλαςὸς } illi-
†Κατάπλασος } tus.
† Καυρὸς } malus.
† Καῦρος }
Κέβλη } caput.
Κεβλὴ }

Κατωφάγας } lurco.
Κατωφαγᾶς }
Κεγχρεαὶ } N. loci.
Κέγχρεαι }
Κέρκουρος } navigii ge-
Κερκοῦρος } nus.
† Κνέφας } locus tene-
† Κνέφας } brosus.
Κηπίον } genus tonsu-
Κήπιον } ræ.

Κήρυλος

Κήρυλος / Κηρύλος } halcyonum masculus.
† Κιλλὸς / † Κίλλος } asinus.
Κίτειον / Κιτεῖον } malum citreum.
Κλείσιον / Κλεισίον } stabulum.
Κλυδὼν / Κλύδων } fluctus.
Κνακὸς / Κνᾶκος } niger albis maculis aspersus.
Κνισσολοιχὸς / Κνισσολοῖχος } lambens pinguedinem.
† Κονιατὴς / † Κονιάτης } tector.
† Κόρος / † Κορὸς } novellum. germen.
Κορυθαιόλος / Κορυθαίολος } variam indutus galeā.
† Κοςτὴ / † Κόςται } hordea.
† Κόττος / † Κοττὸς } gallus.
Κρανίον / Κράνιον } caput.
Κρὰς / Κρᾶς } caput.
Κριγὴ / Κρίγη } stridor.
Κροκόδειλος / Κροκοδειλὸς } animal quoddā.
Κρώβυλος / Κρωβύλος } cincinnus.
Κτήδων / Κτηδὼν } tridens.
Κύανος / Κυανὸς } color cæruleus.

Κυμβίον / Κυμβίον } cymbium.
Κυπρῖνος / Κύπρινος } cyprinus piscis.
Κυνόσουρα / Κυνοσουρὰ } Cynosura.
† Κυσὸς / † Κύσος } nates.
† Κύφαι / † Κυφαὶ } species squillæ.
Κωλέα ἡ / † Κωλεὰ ἡ } membrum.
† Κωμακὸν / † Κώμακον genus aromatis.

Λ

Λάμπη / Λαμπὴ } spuma vino innatans.
Λαμυρὸς / Λάμυρος } loquax.
† Λαρκὸς / † Λάρκος } corbis.
Λασίωνες / Λασιῶνες } tesquæ.
† Λέμφος / † Λεμφὸς } stolidus.
Λεπυρὸν / Λέπυρον } putamen ovis.
Λεδκος / Λεδκὸς } N. navis.
† Ληδίον / † Λήδιον } vestis attrita.
Λίρος / Λῖρος / Λιρὸς } impudens.
Λόπος / Λοπὸς } cortex.
Λοφία / Λοφιὰ } cervix.
Λόφιον / Λοφίον } theca cristæ.

† Λύγη / † Λυγὴ } obscuritas.
Λύχνιον / † Λυχνίον } lucernula.

M

Μάγαδις / Μαγαδὶς } instrumentum musicum.
Μάζα / Μᾶζα } maza genus pultis.
† Μέδιμνος / † Μεδίμνος } medimnus.
Μελάγχρως-ω, / Μελαγχρὼς -ῶτος } niger,
† Μελλονύμφιος / † Μελλονυμφίος } qui sponsus futurus est.
Μηδικὴ / Μηδίκη } herba medica.
† Μισητὴ / † Μισήτη } mulier detestanda.
Μολόθρος / † Μολοθρὸς } herbæ nomen
Μονιὸς / Μόνιος } solitarius.
Μορμολύκειον / Μορμολυκεῖον } larva.
Μόσχιον / Μοσχίον } novellum germen.
Μόχθηρος / Μοχθηρὸς } laboriosus.
Μύλων / Μυλὼν } pistrinum.
† Μυσάχνη / † Μυσαχνὴ } libidinosa mulier.
Μυχὸς / † Μύχος } penetrale.
† Μῶκος / † Μωκὸς } stultus.

Μωρὸς } *idem.*
Μῶρος }

N

Νεοσσία } *nidus.*
Νεοσσιὰ }

‖Νιφετοβλητὴς } *nivosus.*
‖Νιφετοβλήτης }

Νιφόβολος } *nivibus obrutus.*
Νιφοβόλος }

Νοθεῖα } *spuriorum bona.*
Νόθεια }

Νομάδειος } *pascuus.*
Νομαδεῖος }

Ξ

Ξήνειον } *medicamentũ aridum.*
Ξηνεῖον }

Ξυςὶς } *vestis crocea.*
Ξύςις }

O

Ὄαι } *pelles ovinæ. Eust.*
Ὀαὶ }

Ὄγκιον } *vas repositorium.*
Ὀγκίον }

Ὅδουρος } *viarum obsessor.*
‖Ὁδοῦρος }

Οἰκουρὸς } *domus custos.*
Οἰκοῦρος }

Ὅισος } *salix.*
Ὀισὸς }

Ὀλαὶ } *hordea.*
Ὅλαι }

Ὀλιγόγονος } *paucos generans*
Ὀλιγογόνος }

‖Ὅλος } *atramentum sepiæ.*
‖Ὀλὸς }

Ὄπτανος } *tostus.*
Ὀπτανὸς }

‖Ὀρείτυπος } *qui cædit ligna in montibus.*
‖Ὀρειτύπος }

Ὀργυιὰ } *ulna.*
Ὄργυια }

Ὀσφὺς } *lumbus.*
‖Ὄσφυς }

‖Ὄρχεος } *scrotum.*
‖Ὀρχεὸς }

Ὀφρὺς } *supercilium.*
‖Ὄφρυς }

Ὀχὸς } *capax.*
Ὄχος }

Π

Παλιμβακχεῖος } *genus pedis metrici.*
Παλιμβάκχειος }

Παρδακὸς } *humidus.*
Πάρδακος }

Παρανυμφίος } *sponsus.*
† Παρανύμφιος }

‖Πελὸς } *niger.*
‖Πέλος }

Πελλὸς } *fuscus.*
Πέλλος }

Πηγὸς } *sal,*
Πῆγος }

Πηδὸν } *gubernaculum navis.*
Πηδὸν }

Πλησίος } *propinquus.*
Πλήσιος }

Πῖλος } *pileus.*
Πίλος }

Ποία } *herba.*
Ποιὰ }

Ποδώκης } *pedibus celer.*
‖Ποδωκὴς }

Πολτὸς } *puls.*
Πόλτος }

Πολυωπὸς } *foraminosus.*
Πολύωπος }

Πόνηρος } *laboriosus.*
‖Πονῆρος }

Πρόκριτος } *prælatus.*
Προκριτὸς }

Πρόσθετος } *appositus.*
Προσθετὸς }

Προσωπεῖον } *larva*
Προσώπειον }

Πτέρις } *filix.*
Πτερὶς }

Πτίλος } *glaber.*
Πτιλὸς }

Πτοία } *pavor.*
Πτοιὰ }
Πτοῖα }

‖ Πύος } *colostra.*
‖ Πυὸς }
‖ Πῦος }

Πύρινος } *igneus.*
Πυρινὸς }

Πωλητὴς } *venditor.*
Πωλήτης }

Ρ

Ῥαβδὸς } *virga.*
Ῥᾶβδος }
‖Ῥάβδος }

‖ Ῥαῖκος } *græcus.*
‖ Ῥαικὸς }

‖ Ῥαπὶς } *virga.*
Ῥάπις }

Ῥάριον } *infans.*
‖Ῥαρίον }

‖Ῥέμβος } *erro.*
‖Ῥεμβὸς }

Ῥηχὸς } *sepes.*
Ῥῆχος }

Ῥόδη } *frutex rosam ferens.*
Ῥοδὴ }

Ῥύμβος } *turbo.*
Ῥυμβὸς }

Ῥύτη } *ruta.*
Ῥυτὴ }

Σα-

Σ

Σακέσπαλος / Σακεσπάλος } vibrans scutum.
Σάβος / Σαβὸς } Bacchi Sacerdos.
Σάργος / Σαργὸς } sargus piscis.
Σαρδινὸς / Σάρδινος } Sardianus.
Σάρος / Σαρὸς } verriculum.
Σαρπηδὼν-όνος / Σαρπήδων-οντος } N. viri.
Σαῦρα / ‖Σαύρα } lacerta.
Σίγλαι / Σιγλαὶ } cyphræ.
Σίκυος / Σικυὸς } cucumis.
‖Σκέλεαι / ‖Σκελεαὶ } femoralia.
Σκύμνος / Σκυμνὸς } catulus.
Σμῖλος / ‖Σμίλος } taxus.
Σομφὸς / Σόμφος } cucurbita sylvestris.
‖Σπάργη / ‖Σπαργὴ } libido.
Σπεῖρα / Σπείρα } spira.
Σταῖς / Σταὶς } farina.
Στεγιτὴ / ‖Στεγίτη } meretrix.
‖Στιγὼν / ‖Στίγων } stigmaticus.
Στιφος / Στῖφος } turma.
Στρούθιος / Στρουθίος } strutheus.
Στυφόκομπος / Στυφοκόμπος } pugnax.
Συγκύνηγος / Συγκυνηγὸς } convenator.
Σύνθετος / Συνθετὸς } compositus.
Σφῦρα / Σφύρα } malleus.
Σφυρεῖον / Σφύρειον } malleolus.

Τ

‖Τακῶνες / ‖Τάκωνες } pastilli
Ταχυτὴς / Ταχύτης } celeritas.
Ταὼς / Ταῶς } pavo.
Τετανὸς / Τέτανος } extensus.
Τηλεκλητὸς / Τηλέκλητος } elonginquo vocatus.
Τηλουρὸς / Τήλουρος / Τηλοῦρος } remotus.
Τίτθη / Τιτθὴ } nutrix.
Τριβακὸς / Τρίβακος } tritus.
Τριτήμνις / Τριτημνὶς } tertius dies mensis.
Τροχιὰ / Τρόχια } cursus.
Τρόχιλος / Τροχίλος } regulus.
Τρυβλίον / Τρύβλιον } patina.
Τυμβοχοὴ / Τυμβοχόη } contumulatio.
Τύννος / Τυννὸς } parvus.
Τυροκνηστις / Τυροκνῆστις } casei radula.
Τύφος / Τῦφος } fumus.

Υ

Ὑδρίον / Ὕδριον } hydria.
‖Ὕη / ‖Ὑὴ } Semele.
Ὑηνὸς / ‖Ὕηνος } porcinus
Ὑπερικὸν / Ὑπέρικον } frutex hypericum.
Ὕρχαι / Ὑρχαὶ } vasa victilia.
Ὑψίπορος / Ὑψιπόρος } altigradus.

Φ

Φαινομηρὶς / ‖Φαινόμηρις } ostendens femur.
Φακῆ / Φακὴ } lens.
Φάρμακοι / Φαρμακοὶ } Magi.
‖Φερνὴ / ‖Φέρνη } dos.
Φιμὸς / Φίμος } camus.
Φλιὰ / Φλία } limen.
Φοῖνιξ / Φοίνιξ } ruber.
Φορβεά / Φορβέα } pastus.

Φόρμιον

Φόρμιον, Φορμίον } *sportula.*	Z	Ψ
†Φράδη, †Φραδὴ } *prudentia.*	Χάλκεια, Χαλκεῖα } *festa in honorem Vulcani.*	Ψάλιον, †Ψάλιον } *frænum.*
Φῦκος, Φύκος } *alga.*	Χαρώνειον, Χαρωνεῖον } *porta per quam ducebantur ad supplicium damnati.*	Ψοῖα, Ψοΐα, Ψόια } *lumbus.*
Φυλακὸς, Φύλακος } *custos.*		Ψῶα, Ψῶα } *fœtor.*
Φύσα, Φῦσα } *follis.*	Χορδαψὸς, Χόρδαψος } *tumor intestinus.*	Ψάμμος, Ψαμμὸς } *terra arenosa.*
Φυσὴ, Φύση } *maza ex farina & vino.*	Χορίον, Χόριον } *membranula.*	Ω
Φώριον, Φωρίον } *furtum.*	Χορταῖος, Χορταιὸς } *hirsutus.*	Ὦα, Ὠα } *pellis ovina.*
		Ὦτος, Ὠτὸς } *nycticorax.*

In sacris Bibliis multa nomina propria, finita in longam, acuunt vel circumflectunt ultimam; Γεδεών-ῶν, Ελιοῦ-ῦ, Ιωσή-ῆ, Μανασσή-ῆ, Ναυή-ῆ, Σινά-ᾶ, Συμεών-ῶν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum maximè Atticam, variantia accentum; ut ἑταῖρος, ἕταιρος; ἔρημος, ἐρῆμος: ὅμοιος ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem nomen diverso vestitur accentu propter diversas acceptiones, mutato interdum spiritu: idque propter diversitatem.

1°. Significationis:

Idem compositum si *activè* significet penacutum est; *passivè*, antepenacutum; ut τηλεσκόπος *longè videns*, τηλέσκοπος *longè visus*, ναυμάχος *pugnans è navi*, ναύμαχος *ad pugnam navalem idoneus*, &c. Juxta regulas p. 251. l. 26. &c. Et pag. 257. l. 4.

Composita in πέτης, à πίπτω sunt oxytona; ab ἵπταμαι, paroxytona; ut ὑψιπετὴς *ex altè cadens*, ὑψιπέτης *alte volans*.

Verbalia in τὸς connotantia *tempus* & *actionem* variant accentum: Quando enim significatur *tempus*, antepenultimam notant; quando *actio* sive *fructus*, ultimam: ut ἄμητος, ἄροτος, δείπνητος, νέωτος, τρύγητος, ἀμητὸς, &c. Ità unanimiter Favorinus, Suidas, Etymologus, Eustathius, Didymus, Hesychius quoque decernunt. Budæus, Constantinus, Stephanus ex adversâ parte stantes, sub *temporis* significatione, ultimam; *actionis*, antepenultimam ferè acuunt.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus observâsse se profitetur Stephanus, & diversam notationem librariorum imputat incuriæ: Magnopere illum

illum permovit canon ex Hesychio [ad vocem ἄμυντος] depromptus cujus verba sunt: ἄμυντος, τῆς πρώτης ὀξυνομένης, αὐτὰ τὰ τεθεισμένα; τῆς δὲ τελευταίας, ὁ καιρός. Potuit tamen animadvertisse tonos regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud Hesychium signari. At neque per omnia sibi constant illi in Græcis literis triumviri Stephanus, Constantinus, Budæus: vocem enim δείπνητος eodem, quo Eustathius, tono insignit Stephanus; Constantius & Budæus eam ipsam vocem sub utrâque significatione cum accentu utroque exhibent. Certè multum à veracitate quâ solet uti, discessit Stephanus, Eustathium Suidæ opponens[in voce τρύσιπος] qui duo planè totidem verbis sunt ὁμόψηφοι. Constantinus&Budæus in verbalibus hujuscemodi tonos interdum confundi[ad ἄεϱτος]Stephanus illa à quibusdam διτλογραφηθῆ[in ἄμυντος] ingenuè agnoscunt. Quid itaque dicendum: Profectò Hesychii discrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus discordia, cum illis tamen nonnullibi consensus, Constantinus denique Budæi & Stephani concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero διττολογουμένων habeantur, nec ampliùs studiosis facessant negotium.

2°. Originis; ut ἀναγωγὸς *extractorius*, ἀνάγωγος *intractabilis*: ἁπλόος *simplex*, ἄπλοος *innavigabilis*: ἁλυκὸς *salsus*, ἄλυκος *lupis carens*, &c.

3°. Quantitatis; ut βασιλεία *regnum*, βασίλεια *regina*.

Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus, correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur; ut ἴσον κάτω ἶσον ἄνωθεν Theocrit. Idyl. 8. v. 19. Ἆρες Ἄρες βροτολοιγὲ—Il. ε. v. 31. σκῦλον *spolia* Luc. 11.22. & σκύλον ἀνδρὶ καλύπτρη Callimach. Steph. t. 3.1133. H. θῶκος *sedes*, Steph. t. 1. 1487. F. θᾶκος Steph. t. 1. 1488. B. σίνος *damnum*, Nicand. Theriac. v. 1. σῖνος Steph. tom. 3. p. 786. cum consimilibus. Huc refer dissyllaba multa verbalia in μα; ut κρῖμα Rom. 2.2. & ἐς κρίμα δίκαιον ἔβην. Nonn. Obliquos itidem Monosyllaborum habentes tonum in penultima; ut μῦς, μύες & μῦες: Πᾶς μύες ἐν βατράχοισι—Hom. Βατραχ. v.6. μῦες Steph. t.2.p.991. E. Hujusmodi dictiones oratoribus usitatissime penacuuntur; ut ἶπος Steph. t. 1. c. 1727. C.

4°. Declinationis; ut ἀντιὰς-άδος *tonsilla*, ἀντιὰς-ιυ *tumor tonsillarum*, Παλλὰς-άδος *Pallas dea*, Πάλλας-αντος *Pallas vir*: λεπὰς-άδος *concha*, λέπας-ατος *rupes*: ἀνεμοσκέπης-ευ *tegens à vento*, ἀνεμοσκεπὴς έος *à vento tectus*: θεομίσης-ευ *dei osor*, θεομισὴς-έος *deo exosus*: ἡ ἁλία *cœtus*, τὰ ἅλια *festum apud Rhodios*: ἡ διδασκαλία *doctrina*, τὰ διδασκάλια *minervalia*: ἡ δαφνηλία & τὰ δαφνήλια *festum Apollinis*: ἡ σκηνοπηγία & τὰ σκηνοπήγια *festum tabernaculorum*: ἡ καλύπτρα *tegumentum*, τὰ κάλυπτρα *tegumenta*: ἡ κερασία *cerasus arbor*, τὰ κεράσια *cerasi fructus*: ἡ λοχεία *partus*, τὰ λόχεια *purgamenta*:

ἡ οὐρὰ *cauda*, τὰ οὖρα *impetus*, ἡ μαγγάνα *vas vinarium*, τὰ μάγγανα *præstigiæ*: ἡ ὀφρύα *supercilium*, τὰ ὄφρυα *clivi montium*: ἡ Πρυτανεία *magistratus*, τὰ Πρυτανεῖα *vadimonium*: ἡ στραγγαλιὰ *tortus funis*, τὰ στραγγάλια *grumi*: ὁ ζυγὸς & τὸ ζύγος *jugum*, ὁ θαλλὸς & τὸ θάλλος *germen*, ὁ οὐδὸς & τὸ οὖδος *pavimentum*: Ἀσὶς-ίδος *Asia*, ἄσις-εως *limus*: ἀκρὶς-ίδος *locusta*, ἄκρις-εως *summitas*: κιστὶς-ίδος & κίστις-εως *cista*: κοπὶς-ίδος *gladius*, κόπις-εως *scurra*: Item ἀρὶς-ίδος *scobina fabri*, ἄρις-ινος *naso carens*: cum pluribus aliis.

Adjectiva in της composita ab ἔτος variant nonnunquam cum accentu declinationem; ut δωδεκαετὴς-έος: δωδεκαέτης-ου. vide Steph. tom. 1. c. 1293. l. E. &c. 1294. l. G.

Pauca *interrogativè* sumpta acuunt priorem, *indefinitè* ultimam; ut ποῖος, ποιὸς: πόσος, ποσός.

Idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore, proprium sæpius in priore:

Ἀβὰς *stultus*.
Ἄβας *Nomen viri*.
Ἀδελφὸς *frater*.
Ἄδελφος *Nom. viri*.
Αἰγὼν *ovile*.
Αἴγων *Nom. viri*.
Αἰόλος *varius*.
Αἴολος *Æolus*.
Ἀκεστὴς *medicus*.
Ἀκέστης *Nom. viri*.
Ἀκὶς *cuspis*.
Ἄκις *Nom. fluvii*.
Ἀλαιὸς *vetus*.
Ἀλαῖος *Apollo*.
Ἀνδρὼν *conclave*.
Ἄνδρων *N. viri*.
Ἀργὸς *otiosus*.
Ἄργος *Argus*.
Ἀστὴρ *stella*.
Ἄστηρ *N. urbis*.
Αὐγὴ *splendor*.
Αὔγη *N. mulieris*.
Ἀρετὴ *dimissio*.
Ἀρέτη *N. insula*.
Ἀφρὸς *spuma*.
Ἄφρος *N. viri*.
Βαιὸς *parvus*.
Βαῖος *N. viri*.
Βηλὸς *limen*.
Βῆλος *Belus*.
Βλαστὸς *germen*.
Βλάστος *N. viri*.
Γλαυκὸς *cæsius*.
Γλαῦκος *N. viri*.
Δειρὴ *collum*.
Δείρη *N. urbis*.
Διογενὴς *nobilis*.
Διογένης *Diogenes*.
Ἑλικὴ *salix*.
Ἑλίκη *Ursa major*.
Ἐλπὶς *spes*.
Ἔλπις *N. viri*.
Ἐπαινετὸς *laudabilis*.
Ἐπαίνετος *N. viri*.
Ἐπικυδὴς *gloriosus*.
Ἐπικύδης *N. viri*.
Εὐανθὴς *floridus*.
Εὐάνθης *N. viri*.
Εὐσθενὴς *robustus*.
Εὐσθένης *N. viri*.
Ἡραῖος *Junonius*.
Ἥραιος *N. viri*.
Ἱππὼν *stabulum*.
Ἵππων *N. viri*.
Ἰωνιὰ *violetum*.
Ἰωνία *Ionia*.
Καλλισθενὴς *fortis*.
Καλλισθένης *N. viri*.
Καρπὸς *fructus*.
Κάρπος *N. viri*.
Καταρρὴς *deorsum vergens*.
Κατάρρης *N. fluvii*.
Κηρὸς *cera*.
Κῆρος *N. fluvii*.
Κλειτὸς *celebris*.
Κλεῖτος *N. viri*.
Κορωνὸς *elatus*.
Κόρωνος *N. viri vel montis*.
Κουρικὸς *tonsorius*.
Κούρικος *N. Emporii*.
Κυδνὸς *inclytus*.
Κύδνος *N. viri*.
Λαγὸς *lepus*.
Λάγος *N. viri*.
Λευκὸς *albus*.
Λεῦκος *N. viri*.
Λιγὺς *stridulus*.
Λίγυς *Ligur*.
Λωτὸς *lotus*.

Λοῖτος Nomen viri.
Μαλακὸς mollis.
Μάλακος N. viri.
Μελάνωπὸς niger.
Μελάνωπος N. viri.
Νησὶς insula.
Νῆσις N. urbis.
Ξανθὸς flavus.
Ξάνθος N. equi & fluvii.
Ξενὼν hospitium.
Ξένων N. viri.
Ξουθὸς flavus.
Ξοῦθος N. viri.
Ὀχὴ cibus.
Ὄχη N. montis.
Ὀνεῖον stabulum asinorum.
Ὄνειον N. montis.
Ὀρθὸς rectus.
Ὄρθος N. viri & canis.
Παρθενικὴ virgo.
Παρθενίκη N. fœminæ.
Πολυαρκὴς multis sufficiens.
Πολυάρκης N. viri.
Πολυκλειτὸς valdè celebris.
Πολύκλειτος Polycletus.
Πρασιὰ areola.
Πρασία N. urbis.
Πυλαῖος qui foris est.
Πύλαιος N. viri.
Πυῤῥὸς rufus.
Πύῤῥος Pyrrhus.
Ῥιπὴ impetus.
Ῥίπη N. urbis.
Ῥοδῶν rosarium.
Ῥόδων N. viri.
Ῥυμὸς temo.
Ῥύμος N. fluvii.
Στρατὸς } exercitus.
Στρατιὰ }
Στράτος } N. urbium.
Στρατία }
Σφηλὸς deceptor.
Σφῆλος N. viri.
Τευκρὸς Trojanus.
Τεῦκρος Teucer.
Τραχὼν locus asper.
Τράχων N. loci.
Τυρὸς caseus.
Τύρος Tyrus.
Φαιδρὸς } lætus, a.
Φαιδρὰ }
Φαῖδρος } Phædrus, a.
Φαίδρα }
Φοινικὴ palma.
Φοινίκη Phœnicia.
Φροντὶς cura.
Φρόντις N. viri.
Φυλακὴ custodia.
Φυλάκη N. urbis.
Χιὰ serpentis latibulum.
Χῖα Chia.
Χιὼν nix.
Χίων N. viri.
Χλιδὼν armilla.
Χλίδων N. viri.
Χρηστὸς bonus.
Χρῆστος N. viri.
Ψυχρὸς frigidus.
Ψύχρος N. fluvii.
Sic
Ἀθηναῖος Athieniensis.
Ἀθήναιος N. viri.
Ληναῖος torcularis.
Λήναιος Lenæus, Bacchus.
Rarius in obliquis; ut
Ὢψ Ὠπὸς vultus.
Ὢψ Ὦπος N. viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus syllabis, frequentius tonum habet:

Ἀιθὸς ardens.
Ἆιθος ardor.
Ἀιθρὸς serenus.
Ἆιθρος pruina.
Ἀινὸς Ἐπαινὸς crudelis.
Ἆινος Ἔπαινος laus.
Ἀιπὸς altus.
Ἆιπος altitudo.
Ἀσφοδελὸς asphodeli ferax.
Ἀσφόδελος asphodelus.
Βατὸς pervius.
Βάτος rubus.
Βροτὸς mortalis.
Βρότος sanies.
Γονὸς fæcundus.
Γόνος proles.
Γυρὸς curvus.
Γῦρος gyrus.
Δαυὸς aridus.
† Δάυος donum.
Δεινὸς crudelis.
Δεῖνος poculi genus.
Δινὸς vorticosus.
Δῖνος vortex.

Δολιχὸς *longus.*
Δόλιχος *legumen.*
Ἐμετὸς *vomitu ejectus.*
Ἔμετος *vomitus.*
† Ἐτὸς *verus.*
Ἔτος *annus.*
† Θαμβὸς *attonitus.*
Θάμβος *stupor.*
Θερμὸς *calidus.*
Θέρμος *lupinus.*
Ἰλλὸς *strabus.*
Ἴλλος *oculus.*
Καλὸς *bonus.*
Κάλος *rudens.*
† Κληρὸς *sorte datus.*
Κλῆρος *sors.*
Κλιτὸς *declivis.*
Κλίτος *declivitas.*
‖ Κνυθὸς *parvus*
‖ Κνύθος *parva spina.*
‖ Κραδαλὸς *vibratilis.*
‖ Κράδαλος *ramus ficulneus.*
Κραταιὸς *fortis.*
Κράταιος *herbæ nomen.*
Κυρτὸς *curvus.*
Κύρτος *nassa.*
Κυφὸς *gibbosus.*
Κύφος *N. urbis.*
Κῦφος *gibbus.*
Λαρὸς *dulcis.*
Λάρος *larus vel gavia.*
Λοχὸς *gravida.*
Λόχος *cohors.*
Μαδὸς *glaber.*
‖ Μάδος *psilothrum.*
Μανὸς *rarus.*
† Μάνος *ornamentum quoddam.*
‖ Νεννὸς *stultus.*
Νέννος *avunculus.*
† Ὀκνὸς *piger.*
Ὄκνος *pigritia.*
Ὀναγρὸς *asinarius.*
Ὄναγρος *onager.*
Πανκιδανὸς *amarus.*
Πανκίδανος *herbæ nomen.*
Ποτὸς *potabilis.*
Πότος *potatio.*
‖ Πωρὸς *cæcus.*
Πῶρος *callus.*
Σιγηλὸς *taciturnus.*
Σίγηλος *narcissus herba*
Σιμὸς *simus.*
Σίμος *piscis genus.*
Σιτὸς *esculentus.*
Σῖτος *frumentum.*
Σπαρτὸς *satus.*
Σπάρτος *rudens.*
Στυφὸς *astringens.*
‖ Στύφος *lucrum.*
† Ταρφὸς *densus.*
Τάρφος *densitas.*
Τομὸς *scindens.*
Τόμος *frustum.*
† Ὑαλὸς *splendidus.*
Ὕαλος *vitrum.*
Ὑβὸς *gibbosus.*
† Ὕβος *gibbus.*
Ὑδρωψ *hydropicus.*
Ὕδρωψ *hydrops.*
‖ Ὑφὸς *gibbosus.*
Ὕφος *textile.*
Φορὸς *ferax.*
Φόρος *tributum.*
Χαὸς *antiquus.*
Χάος *chaos.*
Ψαρὸς *agilis.*
Ψάρος *sturnus.*
Ὠμὸς *crudelis.*
Ὦμος *humerus.*
Ὠχρὸς *pallidus.*
Ὦχρος *pallor.*

His adde paucula variantia cum accentu spiritum:

Ἁγνὸς *castus.*
Ἄγνος *frutex.*
† Ἠλὸς *stultus.*
Ἧλος *clavus.*
† Ὁιατὴς *comatus.*
Ὀιάτης *N. gentis.*

Similiter multa nomina in priori, participia vero ὁμόγραπτα, in posteriori accentum habent; ut δράκων *draco,* δρακὼν *cernens:* Ἴων *Ion,* Ἀμφίων *Amphion,* Ὑπερίων *sol,* ἰὼν *vadens,* ἀμφιὼν *circumiens,* ὑπερειὼν *supergrediens:* Κίων *columna,* κιὼν *vadens:* Τύχων *N. viri,* τυχὼν *sortitus.* Præsertim circumflexa; ut Δόλων *N. viri,* δολῶν *insidiosè agens:* ἐλάσσων *minor,* ἐλασσῶν *minuens:* ἥσσων *minor,* ἡσσῶν inusitat. *superans:* Θήρων *N. viri,* θηρῶν *venans:* Ἱέρων *N. viri,* ἱερῶν *sacrificans:* κρότων *ricinus,* κροτῶν plaudens: μείων *minor,* μειῶν *minuens:*

uens: Μύρων *Myron*, μυρῶν *ungens*: Νίκων *N. viri*, νικῶν *vincens*: Πολέμων *N. viri*, πολεμῶν *bellum gerens*: Πλούτων *Pluto*, πλουτῶν *ditescens*: Σάρων *Deus nauticus*, σαρῶν *verrens*: Σίμων *Simon*, σιμῶν *impendens*: Τίμων *N. viri*, τιμῶν *honorans*: Τρίτων *Triton*, τριτῶν *tertiò faciens*: Τρύφων *N. viri*, τρυφῶν *luxurians*: Φίλων *Philo*, φιλῶν *amans*: Χίλων *N. viri*, χιλῶν *pascens*.

Contrà non pauca nomina participiis, plerunq; barytonis in η & ος, consimiliter scripta, tonum in ultima accipiunt; ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δεξαμένη *capiens*: (p. 243.) Ἀκεσαμενὸς *N. viri*, ἀκεσάμενος *medicatus*: Ἀλεξαμενὸς *N. viri*, ἀλεξάμενος *adjuvans*. Nonnulla etiam in ων; ut ἀγὼν *certamen*, ἄγων *ducens*: εἰκὼν *imago*, εἴκων *cedens*, ἀρηγὼν, ἀρήγων, &c. vide pag. 106.

Alia quædam differunt accentu juxta regulas generales; ut κῆρ *cor* ex κέαρ, κὴρ *fatum*: φῶς *lumen* ex φάος, φὼς *vir*: κερδαλῆ *pellis vulpina* ex κερδαλέη, κερδάλη *vulpes*.

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu, seriatim hîc subscripta.

Ἀγανὸς *mitis*,
† Ἄγανος *fractus*.
Ἀγὴ *admiratio*.
† Ἀγὴ *fractio*.
Ἀγελαῖος *armentalis*.
† Ἀγέλαιος *rudis*.
Ἀγοραῖος *forensis*.
Ἀγόραιος *dies judicialis*.
Ἀγὸς *dux*.
Ἄγος *veneratio*.
Ἄθροος *tranquillus*.
Ἀθρόος *confertus*.
Ἀθῷος *innocens*.
Ἄθωος *Incola montis Athô*.
Αἷμος *saltus*.
† Αἱμὸς *collum*.
Ἀκμηνὸς *adultus*.
† Ἄκμηνος *jejunus*.

† Ἀλαβὴ *fuligo*.
† Ἀλάβη *carbo*.
Ἀλαλητὸς *clamor*.
Ἀλάλητος *ineffabilis*.
† Ἄλτος *agilis*.
† Ἀλτὸς *merces*.
Ἀμφότερος *uterque*.
Ἀμφοτερὸς *N. viri*.
Ἄνθεια *Veneris, urbis & piscis nomen*.
† Ἀνθεῖαι *horæ*.
Ἀραῖος *devotus*.
Ἀραιὸς *tenuis*.
Ἀργέστης *ventus quidam*.
Ἀργεστὴς *velox*.
Ἀργῆς † Ἀργὴς *albus*.
† Ἄρσης *serpens*.
Ἄρκος *ursus*.
Ἀρκὸς *auxilium*.

Ἄρνειος *agninus*.
Ἀρνειὸς *agnus adultus*.
† Ἀρνεῖος *nomen mensis*.
† Ἄρος *utilitas*.
† Ἀρὸς *pratum*.
Ἁρπαγὴ *rapina*.
Ἁρπάγη *Harpago, hamus*.
Αὐλητὴς *tibicen*.
† Αὐλήτης *stabularius*.
Αὖλις *tentorium*.
Αὐλὶς *Aulis urbs*.

B

Βαλιὸς *varius vel celer*.
Βαλίος *equi nomen*.
† Βάλιος *orbus oculis*.
† Βήχιον *tussilago herba*.

† Βηχίον *tussicula.*
Βίος *vita.*
Βιὸς *arcus.*
Βλινὸς *titio.*
Βλίνος *piscis.*
Βλῆχρον *filix.*
Βληχρὸν *genus leguminis.*
Βουπλὴξ *boves feriens.*
† Βούπληξ *à bobus percussus.*
Βροῦχος *locusta, eruca.*
Βρυχὸς *præco.*
Βυσσὸς *profunditas.*
Βύσσος *Byssus.*

Γ

Γαῦλος *genus navigii.*
Γαυλὸς *mulctra.*
Γελοῖος *ridiculus.*
Γέλοιος *qui risum movet.*
† Γρύνος } *gryps.*
† Γρῦνος }
† Γρυνοὶ *trunci querni.*

Δ

Δαῦλος *hirsutus.*
† Δαυλὸς *torris.*
Δημὸς *pinguedo.*
Δῆμος *populus.*
Δοκὸς *trabs.*
† Δόκος *opinio.*

Ε

† Εἶλος *frænum.*
† Εἰλὸς *pondus.*
† Ἐλαιὸς *veneficus.*
† Ἔλαιος *olea agrestis.*
Ἔλεος *misericordia.*
Ἐλεὸς *mensa coquinaria.*
Ἐλευσὶς *N. urbis.*
† Ἔλευσις *adventus.*
Ἑλικὼν *Helicon.*
† Ἑλίκων *filum tortum.*
Ἐξαίρετος *eximius.*
† Ἐξαιρετὸς *ejectitius.*
Ἐπίβατος *obnoxius.*
Ἐπιβατὸς *ascensu facilis.*

Ζ

Ζωὴ *vita.*
† Ζώη *flos lactis.*

Θ

Θάλειος *virens.*
† Θαλεῖος *purus.*
† Θαλάμαι *pars navium.*
† Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum.*
Θεὰ *dea.*
Θέα *spectatio.*
Θόλος *tholus, ædificium rotundum.*
Θολὸς *sordes.*
Θορὸς *genitura.*
† Θόρος *admissarius.*
Θυεία *mortarium.*
† Θύεια *Thya, arbor.*
Θυμὸς *animus.*
Θύμος *thymus.*
Θυρσὸς *corona.*
Θύρσος *hasta.*

Ι

Ἰὸς *telum.*
Ἴος *unus.*
Ἶπος *muscipula.*
Ἶπος *pressura.*
Ἶψος *suber.*
† Ἰψὸς *hedera.*
Ἶρις *arcus cœlestis.*
Ἰρὶς *unguentum.*

Κ

Καθαπτὸς *ligatus.*
† Κάθαπτος *connexus.*
Καθεῖς *unusquisque.*
Καθεὶς *dimittens.*
Καιρὸς *tempus.*
Καῖρος *licium.*
Καλαμωτὴ *sepes.*
† Καλαμώται. εἶδος ἐχθύος.
Κάμπη *eruca.*
Καμπὴ *curvatura.*
Καταλύτης *hospes.*
Καταλυτὴς *dissolutor.*
Κάτεργος *excultus.*
† Κατεργὸς *antiquatus.*
Κηδεὸς *mortuus.*
† Κήδεος *curâ dignus.*
Κλῶσος *census.*
† Κλωσὸς *herbæ genus.*
† Κίκκος *cicada.*
† Κικκὸς *gallus.*
Κίων *columna.*
Κιὼν *multitudo vermium.*
† Κλαδὼν *ramus.*
† Κλάδων *thyrsiger.*
Κνημὸς *collis.*
† Κνῆμος *rotæ radius.*
† Κοιὰ *sphæra.*
† Κοία *furtum.*
Κομμὸς *planctus.*
† Κόμμοι *dentes molares.*
Κόμπος *crepitus.*
Κομπὸς *jactator.*
Κοράκινος *corvinus.*
Κορακῖνος *piscis genus.*
† Κραγγὼν *pica.*

† Κράγγωνες

† Κεάζζονες crangines, piscis genus.
† Κεάγος opitulatio.
† Κεαγὸς clamor.
Κυρῆτες Curetes.
Κύρητες Curetes juniores.
Κῦδος gloria.
† Κύδος convitium.

Λ

Λαβὴ prehensio.
† Λάβη excusatio.
Ληνὸς torcular.
† Λῆνος lana.
Λιτὴ preces.
† Λίτη janua.
Λῦτρον aqua sordida.
Λυτρὸν lavacrum.
Λύγος salix.
† Λυγὸς genus prœli.
Λύκειος lupinus.
† Λυκεῖος terribilis.

M

Μειλινὸς blandus.
Μείλινος fraxineus.
Μετάπειστος cui aliquid persuasum est.
Μεταπειστὸς qui persuaderi potest.
Μνάσιον herba Ægyptiaca.
† Μνασίον genus mensuræ.
Μοχθηρὸς improbus.
Μόχθηρος laboriosus.
Μυκὴ mugitus,
Μύκη repositorium.
† Μυκὸς mutus.
† Μῦκος impurus.
Μυλλοὶ placentæ.
Μύλλοι mulli.
Μυρίοι infiniti.
Μύριοι decies mille.
† Μῦρμος formica.
† Μύρμος metus.

N

Νέος novus.
Νεὸς novale.
Νησὶς Insula.
Νῆσις nendi actio.
Νοθεία spuritas.
Νόθεια spuriorum bona.
Νομαῖος in pascuis degens.
† Νόμαιος legitimus.
Νόμος lex.
Νομὸς pascuum.
Νυμφίος sponsus.
Νύμφιος sponsalis.

O

Ὄγμος sulcus.
† Ὀγμὸς Hercules.
Οἶος solus.
Ὀιὸς N. populi.
Ὀλίζων minor.
Ὀλιζὼν urbs Thessaliæ.
Ὄλκιον vasculum.
† Ὁλκίον gubernaculum navis.
Ὅρμος statio.
† Ὁρμὸς corrigia calceorum.
Ὄρος mons.
Ὀρὸς serum lactis.
Ὄρρος corporis pars.
Ὀρρὸς serum lactis.
Οὖρος custos.
Οὐρὸς alveus.

Π

Παιδιὰ lusus.
Παιδεία disciplina.
Παίων Pannonia oriundus.
Παιὼν Apollinis Epitheton.
Πεδήτης ligator.
Πεδητὴς ligatus.
Πεδίον campus.
† Πέδιον parva pedica.
Πέμπτος quintus.
Πεμπτὸς missus.
Πειρδεινὸς gravis.
† Πειρίδινος, πειρατής.
Πηδὸς latior remi pars.
† Πῆδος fagus.
Πίνος sordes.
† Πῖνος homo sordidus, pinus.
Πλείων plus.
Πλειὼν annus.
Πλυνὸς balneum.
† Πλύνος qui lavatur.
Πονηρὸς improbus.
Πόνηρος laboriosus.
Πότης potor.
Ποτὴς potus.
Προχόη vasculum.
Προχοὴ ostium fluvii.
Πυθὼν urbs Phocidis.
Πύθων N. serpentis.
Πωλίον pullulus.
Πώλιον pullium.

P

Ῥοιὰ malus Punica.
† Ῥοῖα volutabrum equorum.

Σ

Σάρδινος sardius.
Σαρδῖνος piscis quidam.

Σάρων libidinosus.
Σαρὼν rete.
Σίγλαι inaures.
Σιγλαὶ cyphræ.
Σκάφη scapha.
† Σκαφὴ fossio.
† Σκίῤῥος tumor, sordes.
† Σκιῤῥὸς scrupus.
Σκύμνος catulus leonis.
Σκυμνὸς catulus aliorum animalium.
Σκνιφὸς parcus.
Σκνίφος tenebræ.
Σπάδων eunuchus.
Σπαδὼν contractio.
Σταφυλὴ uva.
Σταφύλη perpendiculum.
Στρουθίον passerculus.
Στρούθιον struthium herba.
Συνεργὸς cooperarius.
Συνέργος opitulator.

Τ

Τρόπος modus.
Τροπὸς lorum.
Τρόχος cursus.
Τροχὸς rota, currens.
Τυφῶν Typhon.
Τυφὼν convolutio aeris procellosi.

Υ

Ὑδρίον aquula.
Ὕδριον parva hydria.

Φ

Φανίον facula.
† Φάνιον camarina.
Φάρος insula.
Φᾶρος vestis.
Φαρμάκων qui læsus est pharmacis.
‖ Φαρμακὼν officina tinctoris.
Φάσις dictio.
Φᾶσις N. fluvii.
Φιλητὴς amator.
Φιλήτης fur.
‖ Φίλινος canneus.
‖ Φιλῖνος amicus.
‖ Φλέδων nugator.
‖ Φλεδὼν nugæ.
‖ Φράτης vir ejusdem curiæ.
‖ Φρατὴς curialis.
Φυγὴ fuga.
‖ Φύσις natura.
Φωρὰ furtum.
‖ Φώρα investigatio.

Χ

Χαλκίον æs.
Χάλκιον N. urbis.
Χεῖλος labrum.
‖ Χειλὸς pabulum.
Χιὰ latibulum serpentis.
‖ Χῖαι calceamenta.
Χίος Chios insula.
Χῖος Chius incola.

Ψ

‖ Ψιὰ gaudium.
‖ Ψία vulpes.
Ψυχὴ anima.
Ψύχη papilio.

Nonnulla tono & spiritu differunt :

Ἐδὸς vorax, Ἕδος sedes. Ἕλειος palustris, Ἐλειὸς glis.

Quædam & subscripto ι :

Ἀδὴς injucundus.
ᾍδης Pluto.
Ἄσις limus.
ᾎσις cantio.
Κληδὸς cumulus.
Κλῃδὸς sepes.
Λαγωὸς lepus.
Λαγῷος leporinus.
Πατρωὸς vitricus.
Πατρῷος paternus.
Ὠὸν ovum.
ᾨὸν cœnaculum.

Porrò

Porrò multa fœminina & neutralia adjectiva à Substantivis distinguuntur accentu, & interdum spiritu.

Fœminina.

Ἀδρὰ *crassa,*	Δολιχὴ *longa,*	Κιῤῥὰ *fulva,*
Ἄδρα *N. urbis.*	Δολίχη *N. insulæ.*	Κίῤῥα *N. urbis,*
Αἰπεῖα *alta,*	Ἐχθρὰ *inimica,*	Λιπαρὰ *pinguis.*
Αἴπεια *N. oppidi,*	Ἔχθρα *odium.*	Λιπάρα *N. insulæ.*
Γαληνὴ *tranquilla,*	Θερμὴ *calida,*	Μόνη *sola,*
Γαλήνη *tranquillitas.*	Θέρμη *calor.*	Μονὴ *mora.*
Γλαυκὴ *cæsia,*	Κακὴ *mala,*	Σπαρτὴ *seminata,*
Γλαύκη *N. mulieris.*	Κάκη *malitia.*	Σπάρτη *funis spartcus,* &c.

Neutra.

Ζωὸν *vivum,*	Κηλὸν *aridum,*	Πολιὸν *canum,*
Ζῶον *animal.*	Κῆλον *telum.*	Πόλιον *herba.*
Καλὸν *pulchrum,*	Πᾶν *omne,*	Σπιλβὸν *fulgidum.*
Κᾶλον *lignum.*	Πὰν *Pan.*	Σπίλβον *fulgens,* &c.

Casus recti ab obliquis, penè innumerabiles: ut δῖος *divinus,* Διὸς *Jovis:* ὁ ἀχυρὼν *palearium,* τῶν ἀχύρων *palearum.*

Dialectica & figurata tum à vulgaribus, tum inter se; ut κεινὸς *vacuus,* κεῖνος *ille:* κρῆς *caput,* Κρὴς *Cres.*

Denique dictiones infinitæ ἀσυστοιχειώδεις, quatenus distinctæ partes orationis, distinctis insigniuntur tonis; ut Κλειὼ *Clio,* κλείω *celebro:* ἔρεις *lites,* ἐρεῖς *dices:* ἀδὴν *glandula,* ἄδην *satis:* διακενῆς *inanis,* διακενῆς *inaniter:* ἀρὰ *imprecatio,* ἄρα *igitur,* ἆρα *numquid:* ἢ *vel,* ᾗ *sua,* ἦν *erat,* ᾗ *huic,* ἥ, *hæc,* &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hic vocabula, quibus diversi à Stephani accentibus toni vel spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis; dubium, an potiùs operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promuntur; utpote quæ sub illius prelo, aliàs licet felicissimo, non dissimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat Budæum. C. Constantinum. E. Eustathium. F. Favorinum. H. Hesychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios sic notantur.

Ἄγαυρος H, ἄζαυτος H. ἄδριψ. B. Αἶγαι H. αἰγίθαλος F. S. αἰγώλιος

γόλιϛ B. C. αἱμασία. B. C. αἶμϛ collum. F. ἄκοϱνοι. B. ἀκόϛη. B. ἀκεϱάτης. B. C. ἀϱέση. B. C. ἀμυκάλαι. F. ἀμύκαλαι. B. ἄνακοι. H. ἄναϱσι. F. ἄοξοι C. ἀϱήγων B. ἄϱκος auxilium B. F. ἄϱος pratum B. H. ἄσωπος C. ἄπειψ C. ἄτυχον B. Αὐγεῖαι H. αὐτανέψιος B. C. βέ-νος B. βϱύκος C. H. F. βύδος C. γαγγάμων F. γάνδος F. H. γαῦλος mulctrum H. γλύκη E. γωλέα B. C. δεῖϱη H. δεξαμένη S. διουνδς B. C. δῖιη & δοῖα B. δόχμος C. F. ἄλος pondus C. εἰασπίητος B. ἔκτα-τος B. C. ἑλίκη salix B. ἔμπνος B. ἐνέτη B. H. ἐξανέψιος B. C. ἐπάκϱος B. C. ἐπιδημίαϱγος B. C. ἐπιεικτος H. ἐπισμύγϱος B. εὐ-ωπος B. F. S. ἔφολκος F. H. ζεϱα E. θοία F. θυμοϱαύσης F. H. ἴλε-ος B. H. ἱππόμολγος B. κάλιος H. κολόφων F. κόμμος luctus. H. κόμπος jactator F. H. κόντος B. C. H. κϱίθη H. κϱινωνία C. S. κτίσις E. F. H. λῆναι B. λόετϱον B. C. λόμβος B. λῦτϱον balneum. F. λόχος puerpera B. λύττος E. Μαϱαθῶν C. μηδυία B. μύλλος pla-centa B. C. strabo F. H. Μῶα E. S. νέϛ novale F. ὄιος populi nomen S. ὀλίζων N. urbis H. ὄλμειος H. ὀϱγυία F. ὄϱτος C. παῦδνος H. πει-ϱάτης E. πείδεινος F. πέϱκνος B. πῆδος remus H. πηλάγονες senes F. H. πεϱνοβόσκος B. C. πϱασία E. πϱόσπλωτος B. C. Σιλῦνος H. σπάδων contractio H. σπογγία F. σαφύλη uva H. σφίλεος F. στεϱόπη fulgur H. συγκοίνωνος B. C. συγκόμιστος B. C. σύναπλος F. σύφοϱβος B. C. χά-δονες S. τμήτης H. τόμος scindens F. H. τϱόπος lorum H. τυφῶν pro-cella. F. φάεικον F. H. φιλαλάζων B. φίτϱος H. φλέδων nugæ H. φυτα-λία F. χόϱδη H.

Paroxytona Stephani.

Ἄγκονος B. C. αἴολος varius B. H. ἀνθόκϱοκος B. ἀϱκὸς ursa C. ἀψίμαχος F. H. ἀψίμαχος B. Βαὰλ S. Βήχιον tussicula B. βλάυπον B. βϱωτὸς B. Βυσσὸς byssus H. γόμφιος B. δαιτὴ S. δέλπον B. C. δεσμὴ B. δοκὸς expectatio H. ἐπιβύκολος B. ἐπικληεῖτις B. ἐϱωλαὶ H. εὐϱεσίλο-γος B. Ἶβις S. ἴκϱιον E. ἰὸς unus. F. κάδιον B. C. κόκκιον B. κῦδος convi-tium E. F. S. κῦφος N. urbis B. C. κώπιον B. λοχμὴ F. μάμμιον B. μητὴϱ B. C. μνάσιον mensuræ genus F. μονόμαχος B. μοϱμὸν C. μυσπί-ον B. μυτὶς B. οἰόνομος B. ὀλιζῶν parvus H. S. ὀϱσπέδιον B. ὀσϱακῖ-της B. C. οὐϱανόδϱομος B. C. πανθὴϱ B. Πιλᾶτος F. S. πῖτυς F. πλα-τῖον B. πλήσιος B. F. S. ποίμνιον E. πολύκληΐς B. πύγμαχοι B. C. ϱί-ζιον C. σκίμπον B. C. σπῖζια B. C. F. τανυγλῶχιν B. τόμιον E. τϱο-χὸς cursus H. τύχιον B. C. ὑωνὴ B. φιλητὴς fur S. φϱεώϱυχος H. ψευ-δοπάϱθενος B. C.

Circumflexa Stephani.

Γυμνῆς S. B. δασπλῆς B. C. δάσπλης H.

Antecircumflexa Stephani.

Ἀλῶα festum E. γελωτῖνος B. δαιτὶς C. F. δειμὸς C. δημὸς popu-lus

lus ὀξυτόνως, δῆμος *pinguedo*, περισπωμένως scribi affirmat H. ἱερεία F. ἕρκειος B. ζαχρειὸς B. ἶνις S. ἶφις C. S. κάλον B. C. S. κερατωδὸν H. κῦδος *gloria* H. Κράθις B. λᾶας E. S. λυτρὸν *aqua, quâ lavamur* B. C. F. H. μῖμος S. μυχὸς *improbus* B. C. μύρμοι *formicæ* C. μῦσος B. C. νεανὶς F. νεᾶνις C. Νῖνος E. νύμφαιον H. πνῖγος H. πῖλος S. ῥῖφος F. S. φᾶρος *vestis* H. S. φρῦνος H. S.

Proparoxytona Stephani.

Ἀθῶος *incola montis Athô* E. H. ἀθωὸς *idem* B. C. Ἀλεῖον E. Ἀμιρεύς B. C. ἀμβλυτὸς B Ἀνακεῖον E. ἀπιλλεῖος C. ἀπεργάτης B. ἀχλλεῖος F. γελοιὸς *risum movens* E. γεργεῖον F. ἐναγωγὸς B. C. H. κηλεὸς F. κονισαλέος S. κυβιτὸν H. λοφυρὸς B. λυκειὸς *lupinus* B. C. S. μιγδαλοὶ B. μιτύλος C. ναυσικλυτὸς affirmat Eust. C. παντοτρόφος C. πιπανὸς B. F. H. σιπαλὸς H. σκινδαλαμὸς B. σφυδιον *herba* F. H. παλαμειγὸς F. ζωπικὶς S.

Ex hoc laborioso & non inutili scrutinio & collatione tonorum facilè perspexerint studiosi lectores, quàm verisimillima sit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm meritò autem suspecta posterior: viderintque an meliùs voces illæ, de quibus diffiditur, in censum πολυτόνων conscribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omissa alios non fugerint accuratè perquirentes, post simile factum examen, in suos quæque locos distribuantur, discrepantiis quoque in hunc ἑτεροτονίας fasciculum rejectis. A sedulâ enim hâc exploratione commodè effectum dabitur, ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certiùs tandem pernoscantur, & ὀρθοτονίας opus plenè aliquando absolvantur.

Submonendus est verò, qui vocum accentus supra positarum in Stephano quæsitum iverit, ut non per Indicem tantum, sed per Tomos pariter investiget. Index enim frequenter fallit; ut in his δυσαγωγὸς, ὀσμύλος, πὰρ, σίπιον, πάγη, προγικὸς, &c. quæ in tomo rectiùs δυσάγωγος, ὄσμυλος, πᾶρ, σιπίον, παγὴ, πρόγινος: interdum & tomus; uterque perrarò; ut δειμὸς in Indice & δειμὸς in tomo, pro δεῖμος ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Hesychium, Constantinum & Budæum, sæpissimè; per Suidam interdum, & Eustathium, & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falsissimè cum diversis obtruditur accentibus; ut in Favorino, μόχλος, μοχλοὶ; πάγη, παγὴ ¶ in Hesych ἀμυσὶς, τὴν ἄμυσιν. καπέτοιο col. 392. l. 1. καπετὸς & καπετὸν l. 2. 3. σκαπετὸς ibidem, sed σκάπετος col. 662. l. 55. ¶ in Const. νίκος & νῖκος: ἄυος & ἆυος. ¶ in B. ὑεραχὸς & ὕεραχον, βιὸς & βίος. ¶ in S. πελεκὰς & πελέκας. ¶ in indice Eust. πλειὼν *annus* ὀξυτόνως scribi dicitur: & plura his consimilia.

At quid errata librorum vili excusorum tam acriter perstringimus, ubi leviuscula ejusmodi σφάλματα in codicibus immenso sumptu, curâque impensissimâ magnificè editis & ad invidiam usque perornatis, respersa passim comperiantur: qualia sunt in Bibliis complutensibus, πεποιθῶς Deut. 33. v. 12 προφῆτας Nehem. 6. v. 7. πόιμνιον Genes. 30 35. atque alibi; Nomina propria cum incertis accentibus scribuntur, Ἀμεραμ Exod. 6. v. 20. Ἀμράμ, ibi Ἰσάχαρ Gen. 30. v. 18. Ἰσαχάρ Apocal. 7. v. 7. Quibus addi possunt fœdiora παροράματα. viz. ἱδρώτηι pro ἱδρῶτι Gen. 3. v. 19. παραθῆναι pro παραθεῖναι Marc. 8. v. 7. Ἀβραμ pro Ἀμραμ Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes

omninò libros inficitissimè grassanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certius remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot uspiam extant, ad regulas classésque vel præscriptas vel, si opus fuerit, alias ascribendas reducere, propriisque sub signis collocare & instruere; adeóque pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Extat sylloge vocabulorum inscripta, Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονȣμένων λέξεων, Philopono quàm Cyrillo potiùs authori tribuenda; uti Stephanus in frontispicio: de quo alibi huc affert Elogium; Laudatur in opusculo Cyrillus, &c. Thes. tom. 2. p. 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, unde in catalogum irrepserit dictionum nova progenies, tonorum inusitata notatio; unde tam manifestæ hallucinationes, permulta ἄτοπα, ζυγὰ ἄζυγα: ἀπολυτονίας, quam titulus profitetur, ratione prorsus aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λαχὼν *sortitus*, λάχως *quasi* σεινῶνλαδενς, σιδηρὸς *ferreus*, &c.

Perperam locati hi toni in sequentibus; δαφνὴ, ἐυπειθὴ, ἰά, Ἴνδος, κονὶς, χεῖρ, λαβρὸς, μενοεικὴς, ἵεραας, πτύχη, παρεῖμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur sub titulo διαφόρως τονȣμένων vocabula elementis & accentu planè eadem; ut ἄτροπος, Ἄτροπος: δῆλος, Δῆλος: λὶς, λὶς: εὐθὺς, εὐθὺς: ἔοικα, ἔοικα: πάσαθαι, πάσαθαι, &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem accentibus signata: Si enim voces variè notatas coacervare sategerit quispiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus syllabarum, genera, casus, tempora, numeri, dialectus, species denique & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, quâ consarcinavit author iste suum Miscellaneum, poterit non universa modò Lexica, sed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes in συζυγίας id genus ineptissimas redigere. Quales sunt; ὁ δεῖν, ὁ δεῖν: σπάνα, σπατεία: ἑταῖρος, ἕτερος: οἶμαι, οἴμη: παίδευσις, παιδεία: οἰκεῖοι οἰκῆες: γῆρας, γήρασις: ἐλαιῶν, ἐλεῶν: σμύων, πεινῶν: ἐοικὸς, ἐοικὼς: ὁ Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις: σιγὴ, σιγῆ: ὁ στάχυς, οἱ στάχυς: ἡ θύρα, αἱ θύραι: ἱδρύμενος, ἱδρυμένος: ψάλλω, ψαλῶ: δία, Δία: ἔτος, ὅπως, ἔτοσι. νυνὶ, νυνί: aliáque non pauca.

At nequis tamen putet notari deliramenta hæc, ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratissimus spongiâ obliteretur, & evilescat: quin potiùs ut abstersis, quæ forsan ab aliis temerè inspersæ sunt, maculis, repurgatior denuo enitescat; adeóque non indignus nomine & famâ clarissimorum V.V. Cyrilli aut, siquis malit, Philoponi, qui primus concinnavit; itemque Stephani, qui Thesauro suo hanc quasi Gemmam adjectam, posteris in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

PRæsens Simplicium juxta regulas generales notatur; ut ἀκȣ́ω, ἀκȣ́ομαι, ἵσημι per reg. 1am. κεῖμαι per reg. 2am. τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per reg. 4am. sed εἰμὶ *sum*, φημὶ *dico*; contra reg. 1am. & 2am. χρὴ contra reg. 3am. acuuntur in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ spe-

* Χρὴ *debuit circumflecti sed acuitur ob differentiam* τȣ̃ χρῆ *ex* χράω *Eustath. & Etym.*

ciales

ciales pag. 239. at * ἐχθὲν circumflectit ultimam ; * ἐχθὲν ὤφελε βαρύνεσθαι, &c. contra Reg. 1am. in Indice Eustathii: sed ἐχθὲν ob rationem ab ipso allatam ad Oδ. κ'. v. 60.

In Compositis: Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur regulas: Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum servant simplicium. viz:

Themata compositorum generalem regulam 1am. observant; ut ὑπόκειμαι: ἀτιμάω-ῶ: ἀτιμάομαι-ῶμαι: ἔνειμι, κατάφημι, ἀπόχρη. Quædam tamen à simplicibus non variant: Pauca scilicet inusitata in μι ex dissyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σχλῆμι (quæ & ipsa in præsenti vix leguntur;) ut ἀναδῦμι, ἀποκτῆμι, & ἀποκτᾶμαι, ἀποσβῆμι, ἀποσκλῆμι: Sic ἐνῆμαι ab ἧμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant; ut ἄπειμι, ἀπεῖς, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus simplicium tonum possident; ut ἀφῆν, ἀφῆκα, ἀφεῖκα, ἀφεῖμαι, κατεῖχον, κατεῶ, ἐκχεῶ, (vide pag. 239.) Nonnulla vero composita, spreto simplicium accentu, sequuntur generales regulas; ea nempe

1°. Quæ augentur in initio; ut εὗδον ἐκάθευδον: ἧμην ἧσο & ἐκαθήμην ἐκάθησο, &c. Rursus abjecto augmento redit circumflexus simplicis; ut καθήμην καθῆσο, &c.

2°. Quæ vocalem ultimam præpositionis abjiciendam retinent; ut ἧκον ὑπόεικον: περὶ & πρὸ non item (propter regulam pag, 41.) Similiter composita ab οἶδα; ut σύνοιδα, σύνοιδα. Legitur & ἔξωσαι, Acts 7. 45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit; ut βάλλε ἔμβαλε; λῦσον ἀπόλυσον. Quibus adde composita ab oxytonis ἐλθὲ, &c, p. 239. διέλθε, ἔξευρε, πρόσειπε, πρόσλαβε.

Imperativus vero Indefiniti secundi, cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit; ut ἀπόδος, ἀπόθου. Sed composita ab οὗ leguntur sæpe cum accentu invariato; ut προσοῦ, προσοῦ, ἀφοῦ. Ex circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo ἄφικου, ἐπίλαβου.

In reliquis modis composita tono simplicium afficiuntur; ut καταλάβοιμι, καταλάβω, καταλαβεῖν: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθεῖσ.

Verba autem in μι 1mæ & 2dæ conjugationis, præter tonos simplicium, à generalibus etiam regulis accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis 2dis subjunctivi medii 2dæ conjugationis; ut apud Thucyd. editionis H. Sephani ἐνίστηται, p. 284. lin. 24, ἐπανίστηται p. 173. lin. 8. κατάθη Lucia. Prom. ὑπόθοιτο Herod. l. 3. pag. 92. ἐγκατάθοιντο Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ἀπόθωμαι Theocr. Id. 8. v. 70.

προσθῆσθε

περιέθηκε Thucyd.lib.1.p.27. Sic. καταθῆναι Hesiod. ἐρ. γ. l. 2. μ.219. καταθῆται & καταθῆκε apud Steph.tom.3.1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compositis verbi τίθημι. Crusius habet ἀπόδωμαι à δῶμαι p. 988.

Indefinita secunda compositorum ex ἔχω & ἀνύω generalibus tantùm regulis conformes habent accentus in Optativo & Subjunctivo; ut ὑπέρσχῃ Il. δ. 249. ἐπίσποιτο Herodot. l. 1. p. 13. l. 28. Anceps producta gaudet circumflexo; ut κλῦθι Il α. v. 37. κεῖναι & hujusmodi

Usu varians quantitatem, variat accentum; ut πίε, πῖε, à πίω, — ὅδε μιν πίεν ἶσα τέκεσσιν Il. v. γ. 176. — οὐ περὶ πάσης πῖεν ὁμηλικίης. Il ε. v. 326.

Participiorum accentus

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in εις, ως, υς, ους; in ας verborum in μι; & in ων Indefiniti 2di. acuunt ultimam; ut τυφθεὶς, τιθεὶς, τετυφὼς, ζευγνὺς, διδοὺς, ἱστὰς, τυπών. ἴσας sciens, penultimam.

In activâ voce Fut. 1um. 4tæ. & Fut. 2um. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ; ut σπερῶν, σπαρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum accentus

IN Etymologiâ supra expositi, minore hic negotio expediantur: terminationes tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione diffident, neglectis aliis, strictim percensere, &, siquid prius omissum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in η, υ, αι, ει, δον, ξ, ας, ις, υς, τος; ut ἰή, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ σχεδὸν, ἀναμὶξ, ἑκὰς, χωρὶς, ἐγγὺς, ἐτός.

Derivativa in ι, τι, στι, τὶ; ut οὐχὶ, ἀκονιτὶ, Ῥωμαϊστὶ, ἐθελοντί. Item in δα ex δον more neutralium; ut σχεδὰ ex σχεδόν: ἀναφανδὰ ex ἀναφανδόν.

Particularia, δαμαὶ, ἐνθὰ, ὀψὲ, ἰδὲ, ἰοὺ, ἐλεὸν, αὐθωρὸν, ἰῶ, ὀπισθεν, ἐνχερὼ, ἐκποδὼν, ἐμποδὼν, περιποδὼν, εὐὰν, ἀμήν.

Paroxytona: finita in ακις vel ακι, ικα, δρα; ut πολλάκις vel πολλάκι, αὐτίκα, ὑπόδρα: In οθεν vel οθε, οθι, οφιν vel οφι; ut κυκλόθεν, οἰόθε, οἰόθι, ποντόφιν vel ποντόφι. Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλος, πᾶς, παντός, ἐκτὸς, ἔνδον dimnanant; ut οἴκοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἔνδοθεν, &c.

Composita quoque, cum finalibus particulis, νυν, τι, μοι, που, πω, περ,

δὴ, πως, τοι; ut μέντοίνυν, ἀμηγέπη, ἀμηγέπου, γέτοιπε, ὅπη, ἤδηπως, ἐπειδήπερ, μέντοι. Cum initiali particulâ ὅπ; ut ὅπη; ὅποι, &c.

Particularia; ἄβαλε interdum ἀβάλαι, ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνθάδε, ἐνθένδε, ἐπείκαν, ἠρέμα, τηνικάδε.

Circumflexa: finita in οῖ, εῦ, οῦ, χῆ, χῶς; ut ἁρμοῖ, ἰεῦ, ἀγχοῦ, πανταχῆ, πανταχῶς. Monosyllaba longa ab articulo derivata; ut ἧ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter, ὡς.

Particularia: ἦ, ὦ, αἶ, αὖ, ὧν, μὴν, νῦν, ἐκεῖ, εἰκῆ, ἑξῆς, Ἰαῦ, μαμμᾶν, ἡσυχῆ.

Antecircumflexa: particularia; ἆρα, ἶφι, σῖγα, θᾶσσον, μᾶλλον, ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla superiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: scilicet Ἤδη, πάντῃ: πάνυ, πάγχυ, πρόχνυ: πάλαι: ἔνδον: ἅπαξ, πέραξ: πέλας, πέρας: ἄψις, ἄχρις, μέχρις, μόγις, μόλις, αὖθις; Item ἄμυδις, ἄμυδις, ἄμακις, ἄντικρυς, ὕψι, ἔκητι; & primitiva, ἄφαρ, ἄχρι, ἔτι, μέχρι, ἄγχι, νόσφι, πέρυσι, (pag. 207.) Οἴκοι: Ἄνω.

Particulæ γε, ζε, σε, αν, item θεν, θε, non præeunte ο, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut μέντοιγε, σύγε: Ἀθήναζε, χαμᾶζε: ἄλλοσε, ἐκεῖσε: ἐπὰν, ὅταν: ἐκεῖθεν, δήπουθεν: Ἰσμόθι, οἴκοθι. In pluribus itidem δε; ut ὧδε, οἴκαδε.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis, non enclitici; ut καταντικρὺ, αὐτοσχεδὸν, ἐναλλὰξ, παράπαν, ἐπειδὴ, οὐδὲ, ὁπωσδὴ, ὡσπερεὶ, μονονοὺ, παρὲκ, διαπρὸ, ὁπηνίκα, ὁπωσοῦν, τανῦν, καθεξῆς, εἰσαῦθις, ἀποτῆλε, &c. Vocales itidem casuales cum particulis coalitæ; ut καθὸ, παραχρῆμα, ἐπιπλεῖστον, τουνυνὲχον, καθεκάστην.

Excipiuntur composita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα; ut ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπέκεινα. Numeralia in ιχα, ut ἄνδιχα, διάνδιχα.

Ἤγουν, οὔκουν, οὐμενοῦν, μέντοιπε antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum, quæ præcesserint, ὁσισοδν, ὁσισδὴ, ὁποιοσοῦν, ὁποιοσισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτοῦν, ὁποιοσδήποτε: Similiter in obliquis per omnia genera; ut ἥπσοῦν, ἅπνοῦν, ὥπνοσοῦν, ὥπνιοῦν, &c. ὁποιασοῦν, ὁποιαντινοῦν, ὁποιοιτινεσοῦν, &c.

Δὲ particula adjuncta adjectivis τοῖος, τόσος acuit penultimam; ut τοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν Il. β'. 120. servato acuto super longam; ut τοιήδε, τοιήνδε, —τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες, Od. δ'. v. 149. sed in gen. & dat. circumflexus pingitur; ut τοιοῦδε Od. ι. v. 4. τοιῇδε,

Il.

Il. γ'. v. 157. Sunt qui in certis casibus quorundam, nominum acuunt finalem cui adhæret περ; ut οἱόσπερ, ὁποιόσπερ *qualiscunque*, Steph. t. 3. p. 454. B. Δὲ quando est particula localis adjuncta accusativo, aut etiam genitivo propter subintellectum accusativum, more encliticæ transfert vel amittit accentum; ut οἶκόνδε, Ἄϊδόσδε, Φθίηνδε, ἀγρόνδε.

Derivativa in ως accentum retinent genitivorum in ων, à quibus manant; ut πονηρῶς *improbè*, πονήρως *laboriosè*. Variant hæc, αὐθάδως, αὐτάρκως, φιλαλήθως, προσηνῶς, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγνῶς *ignoranter*, ἀνακῶς, *regaliter*, βεβαιωθῶς, *gravatè*, originem deducere videntur ex genitivis, ἀγνῶτων, ἀνακότων, βεβαιωθότων, extrito, τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, cum adverbiascunt, servant tonum; ut εὐθὺς δηρὸν, εἶη, ἀμέλει, πλησίον, ἤδη, ὁμοῦ. Excipiuntur neutra quædam:

1°. In ες. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam; ut οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες Od. γ'. v. 115. Sic ἤδηθες, ἐπίτηδες.

2°. In α; ut σφόδρα à σφοδρός. Omnia item facta ex neutris penacutis in εα, abjecto ε, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦκα, ex ταχέα, ὠκέα.

3°. Particularia. ἑκοντὶ, ἑλεῖν, ἡσυχῇ.

Δίτονα sive Πολύτονα.

1°. Eâdem manente significatione: Αἲ vel αἴ *heu*, ἆσσον, & ἄσσον *propius*, ἐνδοῖ & ἔνδοι *intus*, εὐθυωρὸν & εὐθυωρὸν *recto tramite*, ἠνίδε & ἤνιδε *ecce*, κατακάρα & κατάκαρα *super caput*, κατένωπα & κατενῶπα *coram*, παρὲξ & πάρεξ *extra*; πρωὶ & πρωΐ *mane*, τῆ & τῆ *quare*:

2°. Diversæ originis; ut ἀτέχνως ab ἄτεχνος, ἀτεχνῶς ab ἀτεχνής: ἐμπέδως ab ἔμπεδος, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδής: διαπαντὸς à διὰ παντὸς, διάπαντος à δι' ἅπαντος: ἐπίτηδες ex neutro, ἐπιτηδὲς pro ἐπιτηδείως: κατακρῆθεν ἐκ τοῦ κάρη, κατάκρηθεν ἀντὶ τοῦ κατ' ἄκρης Eust.

3°. Diversæ significationis: οὐκοῦν *nonne*, οὔκουν *non sane*.

Quædam *indefinitè* sumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogativè* accepta semper in priore:

Ὁτὲ & ὅτε interdum *aliquando*:	Ὅτε *quando?*
Ποτὲ *aliquando*:	Πότε *quando?*
Ποθὲν *aliunde*:	Πόθεν *unde?*
Ποθὶ *alicubi*:	Πόθι *ubi?*

Con-

Conjunctionum accentus legantur pag. 120.

Præpositiones omnes, tono affectæ, acuuntur in ultimâ.

Dissyllabæ pro verbis usurpatæ, in primâ acuuntur; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. οὐκ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί Il. ξ'. v. 146.

Itidem postpositæ casibus: apud oratores περὶ; ut εἰρήνης πέρι Herodot. apud poetas cæteræ dissyllabæ; ut Διὸς πάρα Il. τ'. v. 4. præter ἀνά, διά; μὴ συνεμπέσῃ ἡ μετὰ τῇ ἀνακλιτικῇ, ἢ ἡ τῇ Διὰ αἰτιατικῇ Gaza pag. 602. Non rarò tamen negligitur iste ἀναστροφή etiam in reliquis, ut Ξάνθου ἄπο δινήεντος Il. β'. v. ult. ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος Il. β'. v. 839. Idem Gaza ibidem (quem rescribit Wintertonus in vers. 51. & 130. l. 1. Ἐργ. Hesiodi) satis acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit præpositionis, quæ inter adjectivum & Substantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα μητιόεντος Hesiod. Ἐργ. lib. 1. v. 51. ἱεροῖς ἔπι βωμοῖς ibid. v. 135. Quod si alia dictio interjecta præpositionem ab utrovis separaverit, onus in fine est; ut Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ibid. v. 132. In superioribus verò locis Stephanus, uti in præpositionis utralibet collocatione Scriptores alii, accentum ubique in ultimâ statuunt. Quin & præpositio casui postposita, & Synalœpham passa, secundùm Gazam & Wintertonum destituitur accentu; apud Stephanum atque alios acuitur; ut τόνδε μετ' Hesiod. Ἐργ. l. 2. v. 186. δμώων κάτ' Ὀδ. χ'. v. 291.

Hic quemadmodum superiùs in fine nominum, subjungantur paucula ἑτερότονα; nempe ea quæ in lexicis quibusdam, aliam, quàm quæ modò ex Stephano appicta est, notationem subeunt:

Ἀνάδυμι B.C. ἀπόσκλημι S. πρόσω F. κάτεχον Eust. qui (ad versum 569. Il. α'.) canonem præscribit retrahendi in composito tonum simplicis trochaici, cujus penultima vocalis brevis est. Ἦρεμα & ἠρεμά S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτόσχεδον B. C. οὐδαμόθεν H. χάμαζε & χαμάζε B.C. χάμαζε H. χαμάζε S. Τοῖός-δε B.C. sic in Ind. Stephani: sed in tomo rectiùs τοιός δε. οὐδαμόθεν in Indice, in tomo οὐδαμόθεν.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum est: à quâ duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex: 1°. Orthographiæ, 2°. Etymologiæ, 3°. Syntaxeos, 4°. Prosodiæ.

Figuræ Orthographiæ:
Metathesis & Antithesis.

Metathesis est literarum transpositio; ut γνυός pro γόνυος; præcipuè ante vel post ρ; ut κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis est literarum commutatio; ut πόῤῥω pro πόῤῥω; sæpissimè ττ pro σσ; ut θάλαττα pro θάλασσα, ὀρύττω pro ὀρύσσω.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectiùs in quibusdam vocibus dici possunt:

Metaplasmus, Prothesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalœpha.

Metaplasmus

Est mutatio terminationis, præcipuè in dativis nominum. Singulari 1æ. simplicium; ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Singulari & plurali 3æ. simplicium; ut παρθένι pro παρθένῳ, σάββασι pro σαββάτοις.

Prothesis

Est appositio literæ vel syllabæ in principio dictionis; ut σμικρός pro μικρός. Sæpe præfigitur ε; ut ἐέλδομαι pro ἔλδομαι, ἐώρακα pro ὥρακα. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis syllaba vel consona iteratur; ut κέκαμον pro ἔκαμον.

Aphæresis

Est ablatio literæ vel syllabæ à principio; ut αἶα pro γαῖα: frequentiùs ε aufertur; ut μοῦ pro ἐμοῦ, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Vocatur ἄρσις quoties reduplicatio perfecti tollitur; ut δέχθαι pro δεδέχθαι.

Epenthesis

Est interpositio literæ vel syllabæ in medio; ut πτόλις pro πόλις, ἐνέπε pro ἔνεπε. Adsciscitur sæpe ι post ε, υ post ο; ut ξεῖνος pro ξένος, νοῦσος pro νόσος. Variis hæc figura insignitur appellationibus, vocatur enim 1°. Epectasis, quâ interponitur vocalis, vel consona cum vocali, augens syllabas; ut ἀδελφειὸς pro ἀδελφὸς, ἐδήδοκα pro ἔδηκα. 2°. Parenthesis, seu propriè dicta Epenthesis, per quam subjunctiva præpositivæ adjicitur; ut καλαὶς pro καλὰς. 3°. Diplasiasmus, duplicatio consonæ ejusdem; ut ὁππότερος pro ὁπότερος. 4°. Paremptosis interpositio consonæ diversæ; ut μαλθακὸς pro μαλακός.

Syncope

Est ablatio literæ vel syllabæ è medio dictionis; ut οἶμαι pro οἴομαι, εὑράμενος pro εὑρησάμενος. Heb. 9. 12. Ex genitivis 3æ. excidunt ε, δ, τ; ut πατρὸς pro πατέρος pag. 9. τίγριος pro τίγριδος pag. 21. κέραος pro κέρατος pag. 12. &c. Variè & hæc figura appellatur. 1°. propriè Syncope, quum excinditur syllaba; ut κυνὸς pro κυονος. 2°. Ellipsis, quando vocalis adimitur subjunctiva; ut ἕταρος pro ἑταῖρος. 3°. Parellipsis, quæ consonam tollit unam ex geminatis; ut ἔριπον pro ἔῤῥιπον. 4°. Ecthlipsis, quæ consonam quamcunque aliam extrudit; ut τίγρις, κέρας, &c.

Paragoge

Est adjectio in fine; ut ἦσθα pro ἦς. Subjungitur ι crebriùs; ut οὗτοσὶ pro οὗτος, λόγοισι pro λόγοις.

Quædam

Quædam nomina 2æ. 3æ. & 5æ. simplicium, & 1æ. contractorum augentur syllabis φι & φιν. In nominibus 2æ. α vel η semper immediate præcedunt φι & φιν; ut ἀγρηίαφι, εὐνῆφι: verso sæpe α in η; & utrisque nonnunquam in ο; ut βίηφι pro βία, ἐσχαρόφι pro ἐσχάρα, αὐτόφι pro αὐτῇ. Nominibus in ος & ον 3æ. & genitivis fœmininorum in ων όνος 5æ. adhærescunt φι vel φιν, abjectâ ultimâ consonâ σ vel ν; ut στρατόφι à στρατὸς, ὀστεόφι ab ὀστέον, μελεδόνόφι à μελεδὼν-όνος: his adde ναῦφι à ναῦς Il. θ'. v. 474. Ex nominibus 5æ. neutra tantum in ος assumunt φι vel φιν, verso ο in ε; ut στήθεσφι pro στῆθος: legitur & ἐρέβεσφι Il. ι. v. 568. Hæ voces indeclinabiles usurpantur per omnes numeros & casus.

Apocope

Est detractio à fine; ut ἶρι pro ἶριον.

Mutationem hanc sustinent nomina 5æ. simplicium per omnes casus singulares. Nom. ut δῶ pro δῶμα. G. ut Αἴαν pro Αἴαντος. D. ut δαῖ pro δαΐδι. A. ut Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα. V. ut ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν. In duali & plurali 5æ. contractorum ε & α finales sæpe auferuntur; ut γέρα &c. pag. 12.

Non raro plures simul concurrunt figuræ; ut οἶσθα pro οἴδασθα, ab οἶδας per Paragogen & Syncopen; ἐτήτυμος pro ἔτυμος per Prothesin & Antithesin, &c.

Sunt & aliæ multiformes figurarum complicationes & fide parum dignæ metamorphoses, quales γέντο pro ἕλετο, &c. prorsus difficiles nugæ, quæ ab Etymologo & Varino magnâ copiâ congeruntur.

Synalœpha seu Thlipsis

Est elisio vocalis ante vel post alteram; complexa in se Apocopen & Aphæresin: modò enim fini, modò initio literam vel syllabam detrahit, Utriusque index Apostrophus est. Græci enim vocalem vel diphthongum, quam elidunt, in scriptione prorsus omittunt; contrà quàm faciunt Latini.

In fine dictionum: Vocalis naturâ vel usu brevis ante vocalem vel diphthongum sequentem eliditur; ut ἐπ' ἐμέ. Relicta tenuis consona, ante vocalem spiritu aspero notatam, in aspiratam vertitur; ut ἐφ' ἡμᾶς. vide pag. 3. Apud poetas diphthongi αι, rariùs οι, breves cùm fuerint ratione accentuum, abjiciuntur; ut Βούλομ' ἐγὼ Il. α. v. 117. Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ Il. ζ'. v. 165. Rarissimè longæ η vel ου; ut εἰλαπίν' ἠὲ γάμος Od. α. v. 226. εὐφροσύν' ὀλβιόμοιρα Orph. hymn. in lunam. ἑκαστοτέρω ἐμ' ἀποικεῖς pro ἐμοῦ. Theocrit. Idyl. 15. v. 7. Elidunt interdum poetæ brevem ante consonam, præsertim in præpositione παρὰ; ut παρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται Theocrit.

Oratores nonnunquam in fine clausulæ, sicuti in fine carminis poetæ, utuntur synalœphâ, si dictio insequentis membri à vocali inceperit;

rit; ut ὀ μὰ Δί'. ὅτι τ̃ Κρεῖσσον γδ &c. Lucian. Menipp. & Æac. ὡς οἷόν τε μάλιςʼ, ἀπεδείξατε Demosth. in Midiam.——ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν' Αὐτοῦ——Il. θ'. v. 206, 207.

Elisionem pro arbitrio negligunt poetæ; ut τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπας Il. γ'. v. 204. Oratores constanter observant in præpositionibus: περὶ tamen & πρὸ poetis, eædem & ἀμφὶ oratoribus, vix unquam admutilantur.

Est tamen, ubi in prosâ aliæ quædam præpositiones non eliduntur: apud Demosthenem de coronâ, ἀντὶ semel; ut ἀντὶ Ἑλλήνων. ἐπὶ decies in ψηφίσμασι.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in prosâ interdum patiuntur synalœpham; frequentiores in α finitæ: quarum exempla suppetunt ex Demosthenis oratione de cor. per Morellium editâ Paris. Anno 1570. Substantiva neutra 5æ. simpl. in plurali; ut ἀδικήματα, μηχανήματα, πράγματα, ὑπομνήματα. rariùs in singulari; ut ἀδίκημα.

Adjectiva neutra 3æ. simpl. in plurali, ut ἄλλα, ἕτερα, πολλὰ, ὅσα, σύμμαχα. 5æ. simpl. in plurali; ut πάντα cum compositis: in accusativo etiam masculino singulari, alicubi.

Participia itidem 5æ. in neutro plurali: ut ὄντα, προσόντα: & in accusativo singulari masculino: ut γράψαντα, ἐρωτῶντα. Nonnullibi & neutra 3æ. in plurali.

Verba potissimùm in ε, 2æ. pluralis: ut ἀπαγγείλατε, βούλεσθε, ἐστὲ, ἔχετε, ἥκετε, οἴεσθε, ὁρᾶτε, ὑπάρχετε: in ο, 3æ. singularis; ut γένοιτο, ἐβούλετο, ἐξεπέμπετο, ἐξήρπαστο, ἐπορεύετο, ὤχετο. 3æ. itidem pluralis: ut ἐγίνοντο: infrequentiùs in ι, sive 1æ. optativi: ut εἴποιμι: sive 3æ. verborum in μι: ut ἐστὶ, cum compositis. Perpauca in α: ut οἶδα.

Adverbia tam in α finita, quam in aliâ brevi: ut ἡνίκα, δεῦρο, &c.

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur: ἀλλά, δέ, τέ, εἶτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἕνεκα, ἵνα, τοῦτο, ταῦτα, Δία in jurando.

Iteratur thlipsis eleganter γοργότητος sive celeritatis causâ: ut ἂν δ' ἐφ' ἃ: ἀλλ' ἐφ' οἷς: ἀδ' ἀφ' ἧς: ταῦτ' ἐσθ' ἅ: ἔπειθ' ὅπερ ὅτι μάλισθ': ἅπανθ' ὅσα βούλεσθ' ὑμεῖς: &c. Demosth. de cor. Perfrequenter apud poetas: ut χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι Il. ε. v. 384.

In Novo Testamento solæ fere præpositiones & ἀλλά vocalem abjiciunt. Ἀμφί, ἀνά, περί, πρό, nunquam amittunt, reliquæ in sequentibus locis servant.

Ἀντὶ Matth. 2,22. 5,38. 17,27. Luc. 11,11.

Ἀπὸ Matth. 1,17. 2,1. 8,11. 15,1. 26,29. 24,27. 27,9, 51, 57. Marc. 3. 8,22. 7.1,4. 10,46. 15.38,43. Luc. 8,43. 16,18. 19, 42. 23,51. 24.13.47. Act. 1.4,12. 17,27, 25,7. 8,26. 11,27. Roman. 11,26. 15,19. 1 Corinth. 7,10. Galat. 4,24. Coloss. 1,7. Heb. 11,34. 2 Tim. 2.19. Jud. 14. Apocal. 1,5. 7,2. 16,12.

Διά

Διὰ Matth. 4,14.8,17.12,17.27,9. Johan. 1,17. Act. 10,36.28, 25. Rom. 2,16.5,21 7,25.16,27. 2 Cor. 4.5.11,14.5,7. Galat. 1,1. Ephes. 1,5 3,9. Philipp. 1,11. Tit. 3,6. Heb. 7,9. 1 Pet. 2,5.4,11.

Ἐπὶ Matth. 10,18.21,5.24,7. Marc. 2.21,26.13.8,9.16,18. Luc. 3, 2.4.25,27.11 17.15,7. bis. 21,10. Act. 4,9.13,31,19.10,34. Rom. 10, 19. Eph. 2,10. 1 Thessalon. 4,7. Heb. 11.30.

Κατὰ Luc. 23,17. Act. 3,17.22,3.26,;. Rom. 3,5.16,25. 1 Cor. 3, 3.9,8.15,32. 2 Cor. 11,21. Galat. 1,11.2,2.3,15.4,28. Eph. 3,3. Philip. 2,3. Philem. 14 bis. 1 Pet. 4,6.

Μετὰ Matth. 26.69. Marc. 1,29.15,28. Luc. 22,37. Johan. 3,25. Act. 7,45.24,18.27,10.28,17. 1 Cor. 6,6. 2 Cor. 6.15,16. Galat. 1, 18.3,17. Philip. 4,6. 2 Thessal. 3,12. 1 Tim. 2,9.4,3,4,14.6,6. Heb. 7,21.9,19.10,22.11,9.12,28.

Παρὰ Matth. 28,15. Marc. 10,27. Luc. 19,7. Johan. 1,40.5,34. 41,44. Galat. 1,12.

Ὑπὸ Matth. 2,17.3,3.8,9.11,7. Marc. 1,9. Luc. 7.8,24.21,24. Act. 10,22 bis. 1 Cor. 4,3.10,29. Galat. 3,22.4,2.5,15. Jacob. 3,4. Jud. 12. 1 Pet. 2,4.

Ἀλλὰ in his Matth. 9,18. Marc. 2.17.22.17,5. Joh. 6,39.10,1.11. 51,54. 1 Cor. 6.6,8,& 11 bis. 15,39. 2 Cor. 1,9.2,13.5,12. Heb. 5, 4. Galat. 4.2,17. 2 Johan. v.5. Apocal. 10,7.

Aliæ dictiones per N. T. vix unquam perimuntur: legitur tamen τοῦτ' ἔστι Matth. 27,46. Marc. 7,2. Roman. 10.6,7,8.

Est ubi δὲ cum compositis privatur vocali Matth. 18,6. Marc. 3,29. 8,35. Luc. 10.8,10. 1 Cor. 14,21. Heb. 8,4.9,18,25.13,5.

Omissio hæc Synalœphæ in sacrâ paginâ, studiosis in imitationem minimè commendatur.

Denique in solutâ oratione ratio & norma Synalœphæ est Euphonia, & numerus oratorius: In eâdem enim clausula quandoque eædem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de cor. εἶθ' Ἡγήσιππος, εἶτα Ἀριστοφῶν pag. 148. l. 1. οὔτε ἄποινα, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν pag. 181. l. 27. μήτ' ἐπὶ, μήτε ἦν pag. 172. l. 15. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων: ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην: ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν: ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον: ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν: ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον: ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐπολιτεύσω, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος pag. 148. l. 10.11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici scriptores concursum plurium vocalium tam in diversis quam in eisdem dictionibus, propter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxie devitant: proinde uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ita in pluribus, ubi coeunt, priorem, quantum licet, consonâ ν ἐφελκυστικῷ claudunt; aliàs sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud poetas non raro perimitur; ut ὦ 'γαθὲ Theocrit. Id. 5. v. 16. ἡ 'ρετὴ Euripid. ἀρετὴ 'στι Theogn. v. 147. μέλλω 'ξεμεῖν & ποιεῶ 'σκεδασμὸς Aristoph.

Ubicunque hæc elisio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces synalœpham pati, propter continuationem soni: properantius enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalœpha propriè dicta dictiones (post factam thlipsin, synæresin vel crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit: vel per apocopen; ut τἀργύρειον τ' αὐτὸ Aristot. vel per aphæresin; ut τἄργα τἀμὰ Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem sequentem; ut μὴνδίκα pro μὴ ἔνδικα Aristoph. τὠνδρῷ pro τῷ ἀνδρῷ Theocrit.

Articulus præpositivus nonnunquam abjicit longam ante brevem; ut ἐκ τ' ἀφανοῦς Lucian. παρὰ τἀνδρὸς Aristoph. ἐν τ' ἀγαθῷ Dionys. Semper ferè ante longam; ut θὐμετέρου pro τοῦ ἡμετέρου Aristoph. θἠμέρα pro τῇ ἡμέρα Sophocl.

Synæresis valde infrequens est; ut θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον Aristoph.

Usitatissima Crasis, ubique subscripto ι diphthongi, si exciderit; ut τοὐλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον, ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι Lucian.

Occurrunt hæ voces in N. T. per crasin coalitæ; κἀγὼ Matth. 16. 18. κἀμοὶ Luc. 1. 3. κἀμὲ Joh. 7. 28. κἀκεῖνος Luc. 11. 7. κἀκεῖ Matth. 5. 13. κἀκεῖθεν Act. 14. 26. τοὐναντίον Galat. 2. 7. τοὔνομα Matth. 27. 57. τουτέστι Roman. 7. 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariàm variatur hæc crasis pro varietate dictionum, quæ coalescunt, usitatiores quasdam mutationes, per præpositivum ὁ & copulativum καὶ, describere suffecerit.

Articulus ὁ vel οἱ, sequente α; τὸ sequente η vel οι; τὰ cum ο, communiter fit ω; ut ὥνεμος pro ὁ ἄνεμος, ὥρνες pro οἱ ἄρνες: θἄμισυ pro τὸ ἥμισυ: τῳκίδιον pro τὸ οἰκίδιον: τὦστέα pro τὰ ὀστέα. ὁ vel τὸ sequente ε vel ο; οἱ sequente ο, fit ου; ut οὑμὸς pro ὁ ἐμὸς, οὔλυμπος pro ὁ ὄλυμπος, τοὐμφανὲς pro τὸ ἐμφανὲς, τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, οὑμοὶ pro οἱ ἐμοὶ: ο cum ε interdum fit ω; ut ὤλαφος pro ὁ ἔλαφος.

Καὶ, sequente ἀ, ἐ, vel εἰ, fit κᾀ; ut κᾂν, κᾀγὼ, κᾀτα: sequente οἰ vel ὀ, fit κῳ; ut κῷνον pro καὶ οἶνον vel καὶ ὄνον.

Πρὸ etiam, sequente ε vel ο, contrahitur in ου; προὖργου, προὐλίσου, pro πρὸ ἔργου, πρὸ ὀλίσου.

Voces per synalœpham contractæ unico notantur accentu, cujus sedes semper eadem est; ut τἄρχαῖα, ὥνθρωπος. Dissyllabæ penultimam, prius acutam, ex crasi modo productam, circumflectunt; ut τοὖργον, τοὖπος, ὦνδρες.

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à vocali incipit, &

& prior est dissyllaba ; ut ἐγῷδα. Prior monosyllaba tametsi elisa, suo spiritu posteriorem notat ; ut ἅπαθεν pro ἃ ἔπαθον, ὥδωνις pro ὁ Ἄδωνις. Quod si prior incipiat à consona, posterioris spiritus remanet loco apostrophi ; ut τἀληθὲς, τἀναντία, χὤπως : amittitur frequentiùs in τὐτέςι.

Propter vocalem aspiratam sequentis, præcedens consona tenuis aspiratur, notam aspirationis in se sæpissime absorbens ; ut θαμάξιον pro τὸ ἁμάξιον, φρὖδος pro πρόοδος, φροιμιάζω pro προοιμιάζω. Similiter cum vocalis in fine non sit elisa ; ut θοἰμάτιον.

Hujusmodi voces collisæ si non cohæreant, suæ notæ singulis appinguntur ; ut ὦ 'ξ, χ' ὡ 'κ, ὦ 'νθρωπε.

Verùm immunem quasi à legibus licentiam sibi indulgent scriptores, qui in vocibus per synalœpham conflatis tum spiritum tum accentum variant : nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ὤλλοι pro ὦλλοι, ὤρνες pro ὦρνες &c. in quibus dissyllaba longa ante brevem acuitur, spiritúsque nominis, non præeuntis articuli appingitur ; contra regulas modò præscriptas.

Obtruditur quandoque spiritus tenuis pro aspirato ; ut ἐμὐποδώει pro ἐμοὶ ὑποδώει Lascar. 95. pag. quandoque consona tenuis ; ut Κὤταν ex καὶ ὅταν pro χὤταν Id. 7. v. 53. rariùs consona & nota aspiratæ ; ut θὤτερον Id. 11. v. 32.

Τὔνεκα potiùs vox compositiva quam per figuram contracta, consonam cum spiritu tenuem habet ; in qua ἕνεκα ε cum spiritu penitus amittit, defectu per apostrophum suprà notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus authores eadem semper utuntur scriptura : legimus in Herodoto ὦλλοι l. 1. p. 18. ὤλλοι l. 2. p. 103. Sic apud Portum lexico Ionico, sed in Dorico ὤλλοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumque ponit ὦλλοι, ὤλλοι. At meliùs alibi analogiæ memor, ὥειςος quàm ὤειςος scribendum docet. Rectè Stephanus suo in Indice exponit ὥειςος, ὁ ἄειςος : ὦειςε ὦ ἄειςε : qui accuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit ; at ὦλλος, ὦλλοι, non ὤλλος, ὤλλοι. Quod si alia scriptio obvenerit ; ut in Theocrito per ipsum edito Id. 18. v. 19. σφάλμα censendum est : aut, quod in Porti excusationem dici potest, dialectus. Caninius vult ὤειςος *Æolicè*, ὥειςος *Ionicè*, (rectiùs *communiter*) scribi. p. 70.

Sunt qui spiritum utriusque addunt ; ut 'οὐπίτειπτος, ὁ 'πίτειπτος Steph. in Ind. & Tom. 3. Thes. & Paralipom. pag. 85. Idem tamen regularius in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico spiritu articuli ; ut οὑμός, οὕτερος &c.

Probè distinguere oportet synalœpham quæ fit per solam thlipsin ab ea quæ consurgit ex crasi : diversæ enim sunt & nota & quantitas.

Crasis enim producit vocalem & praeponit illi notam; ut τᾆμά: Thlipsis quantitatem non mutat, & notam postponit; ut τ᾽ ἀμά: Utraque admittit coalitionem: quamvis Steph. videtur disjungere voces, quibus sola thlipsis intervenit; ut τὰ ᾽μά: servato accentu prioris. Paralip. p. 85.

Porro post quamcunque elisionem cautè observetur scriptura, ne oriatur de voce mutata dubium; ut γαλήν᾽ ὁρῶ Arist. ran. *tranquilla video*, non γαλῆν ὁρῶ *mustellam video*: τηνδ᾽ ἐμοῦσαν εἰσάγων Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non τηνδὲ μοῦσαν εἰσάγων *hanc musam inducens*. Adhibenda est cautio eadem in augendis vocibus, nam οἷός τ᾽ εἰμὶ significat *qualiscunque sum*, οἷός τε εἰμὶ *possum*.

Solebant ex priscis scriptoribus nonnulli spiritum dictionis in compositione postpositae servare; ut Ἐνυάλιος, μελιηδής: interdum & tenuem pro aspero accipere; ut Ἐυαίμων. Distinctionis ergô adhibuerunt tenuem in propriis; asperum in appellativis; ut Φίλιππος *Philippus*, φίλιππος *amans equorum*: sic ἀσχίαλος & Ἀσχίαλος vide Eustath. Il. ξ. v. 79. & Od. α. v. 105. Idem factitarunt nonnulli in compositis cum πρὸ, post contractionem; ut φρουχώρει, φρουβαινε &c. quam scripturam meritò Stephanus rejicit Paralip. p. 87.

Caeterùm de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an vocalis ι loco suo exclusa perpetuo subnotari debeat: quam subscribendam autoritas & ratio postulant juxta reg. p. 3. Veritatem hanc ità universim amplexi sunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus nostras devenerunt (Sylburgio, Gualptero & Rhenio exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subjectum, Lascaris; ut κᾀγὼ p. 98. Gaza; ut κᾀπὶ p. 601. l. 5. Cleonardus cum Antesign. ut κᾀμοὶ &c. p. 229. Moquotus; ut κᾀμοῦ &c. p. 224. Ramus: ut κᾀγὼ p. 294. Scotus: ut κᾀκεῖνος &c. p. 314. Caninius: ut κᾄγὼν &c. p. 23. Crusius: ut κᾀγὼ p. 877. l. 5. Gretzerus: ut κᾄν &c. p. 298. Vossius p. 160. &c. S. S. Biblia editionum omnium, Libri à Stephanis excusi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux, Budaeus, Wolfius, Scaliger, Casaubonus &c. Aliorum, qui multo plurimi sunt, nomina missa facimus: quae infra in testimonium rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Hesychius, Favorinus, Eustathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demosthene, & prae aliis Wintertonus: quibus elisa ι ex diphthongo praecedente, praecipuè καὶ, aboletur: ut καὶ ἄν, κἄν: & subnotatur solum ex sequenti: ut ὁ ἀιπόλος, ᾧπόλος. Argumenti, quod afferunt, sensum facilius assequentur tyrones, si meminerint: 1. quod propter vocalium concursum fit thlipsis. 2°. quod vocales

per crasin duæ vel plures in unam coeunt. 3°. Si per crasin facta vocalis rursus subjectum recipiat ι, in diphthongum migrat per synæresin: Quibus præcognitis argutè disputat Wintertonus [forsan, ex Etymologo, ad voces τῆμῆ vel ἐμῷκυμόρῳ; aut ex Porto, ad vocem ὦλλοι] fieri non posse synæresin ex ι mediâ inter vocales per crasin coalescentes, ideoq; thlipsin inducit, quæ abradit ι intermediâ antequam Crasis extremas collidit, nempe ex καὶ ἄν καὰν, κἄν; ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὦλλοι. Mirum sanè θλίψεως commentū! Subtilissima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius figuræ, quàm expeditè fit crasis, καὶ ἄν, κᾆν; οἱ ἄλλοι, ᾧλλοι? Diphthongi elidi subjunctivam, manente præpositivâ, quis in poesi concesserit? in prosâ quis tulerit? Post vocales, non inter ipsas, positam ι excidere, & subnotari? satis dogmaticè. In extremis vel medio, ubique ι immutabilis est; subscriptio ipsius non ex positione, sed ἀμεταβολία provenit; quæ cum omninò sit mutationis expers, semper post crasin superest integra, non interempta, non variata, nisi ubi in locum illius succedit altera subjunctiva; ut ἐμοὐποδύνει pro ἐμοὶ ὑποδύνει: aliàs individua comes vel adhæret vel subjicitur; ut τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον; καὶ ἐγώ, κᾀγώ.

Quod si duæ simul ι concurrant, punctum unum utriusque index est; ut καὶ εἶτα κᾆτα.

Lascaris cum quibusdam aliis mentionem θλίψεως facit, minimè sanè rejiciendam, si significet *extrusionem* non *expunctionem* vocalis ι; quam quidem per crasin solvi, loco extrudi, & infrà poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum subnotat, ubi thlipsin agnoscit pag. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeri, τῆμῆ, τῷμῷ & ἐμῷκυμόρῳ) dicit: ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κίρναται τὸ η vel ω cum ε εἰς η vel ω, χωρεὶς τοῦ ἰῶτα: ex quibus verbis existimantur alii θλίψεως asserendæ rapuisse ansam, quæ ab Authore non datur. Eustathius enim tum Romæ, tum per Froben. editus, Stephanus &c. elidunt ε & appingunt ι sub η vel ω. Æmilius Portus, qui (ad voces ὦλλοι, ὤρνες) θλίψιν exponit, alibi subjunctâ ι facit synæresin; ut κᾆξ, κᾀμφιστειλαμένα &c. in Lexico Dorico. Cùm itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti adversariis, ex generali regulâ, usúque probatissimo retinenda semper est ipsius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter, qui contra torrentem scriptorum penè omnium scaphâ impellere nituntur. Permovit fortasse eos omissum aliquando hoc punctum, vel distinctionis causâ; ut χὠ pro καὶ ὁ, χὠ pro καὶ οἱ: vel etiam more Dorico; ut rectè Scotus pag. 119. & 314.

Non alio commodiùs referenda est disceptatio de puncto verbis subscripto, præcipue Infinitis in ᾶν.

Infiniti-

Infinitivus in ᾶν sub se exigit ι. per. reg. p. 5. l. 19.

Gaza format præsens infinitivi à præsenti indicativi, addito ν, p.216.l.2. (Caninius etiam p. 77. affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus infinitivis*) Lascaris itidem p.259. qui disertis verbis fatetur subscribi ἀνάλόγως p. 200. & rursus p. 293. ubi subnotationem puncti fusiùs persequitur. Grammaticos sui sæculi idem sensisse perhibet Urbanus p. 212. Posterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Crusius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerson, Vossius, atque alii quos vidimus: Editiones omnes SS. Bib. veteres scholiastæ in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis evulgati, constanter subnotant. Idem faciunt Viri Ἑλληνικώτατοι, (quibus singulis specimen unius saltem operis hic adjicitur:) Julius Pollux in Onomastico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demosthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Eusebii Cronicis, Casaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chrysostomo, Carolus Morellius in editione patrum Parisiensi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demosthene 1527. in Themistio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliis, Salmasius in commentariis ad Simpliciũ, Heinsius in suis annotationibus ad poetas, Wintertonus in minoribus poëtis, Duportus in Ecclesiaste. Quid opus est catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantiùs adornârunt, uno quasi consensu subnotationem comprobant. Ratio subnotandi est:

1ª. Regula superiùs posita. 2ª. Analogia, cujus suprà meminit Lascaris, τιμάειν τιμᾶν sicut τιμάεις τιμᾷς: præsertim quum ι sit quodammodo characteristica infinitivi activi; ideoque Æoles adscribunt ι verso ᾶν in αις, ut γελαῖς pro γελᾶν. 3ª. Distinctio: quis enim, dempto ι, genit. Doricum τιμᾶν, νικᾶν, & infinitivum τιμᾶν, νικᾶν poterit internoscere?

Ex veteribus tamen nonnulli, pauciores ex modernis subscriptionem negligunt. Theodosium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum eâ mente fuisse docet regula ab aliis per manus tradita & accepta. Hesychium, Favorinum, Eustathium, Didymum editiones solæ in id consensisse arguunt. Quibus accenseri possunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Josepho, Gulielmus Morellius in Demosthene, Claudius Morellius in Libanio & Chrysostomo, Sonnius in Dionysio Areopagitâ & Basilio, Aldus in Platone membranis impresso & in Isocrate, aliique perpauci obscurioris notæ, quia ex incuriâ forsan, ne dicam inscitiâ, punctum hoc omisisse existimentur.

Theodosius, & Herodianus hujus sententiæ Patres præsens infinitivi circumflexi ab imperfecto arcessunt: Dura nimis & anomala formatio; cum tempora similia à similibus formari uno omnes ore clamitent.

Præ-

Præsens ab imperfecto manare? præposterum! Βοᾷ βοᾷν, simplicissima, penè nulla mutatio: ἐβόα βοᾶν, absona, multiplex & prodigiosa detorsio; non significatio, non accentus, non syllabarum numerus servatur, magno opere vexatur tota dictio, ut semiliterula tandem perimeretur.

Perimendi causam Etymologus adjecit; *verba*, inquiens, *τὸ ἀνεκφώνητον ante ν non admittere*: Quid illud ἀνεκφώνητον? vocalem obmutescere intelligit, ut quæ constituat diphthongum ἄφωνον; non (ut falsò interpretatur Urbanus pag. 212.) *quæ nullum edit sonum*; subscripta enim vocalis sonum addit, licet confusum, aut ex illâ non omninò fit diphthongus. At silens vel sonans quidni ante ν perinde atque alias consonas scribatur? nulla κακοφωνία impedit, ut in his, ᾠνοχόει, ἐπῄνουν, πέφηνα, μέμνηνα, &c. Si ν finale intelligat; in illis itaque apocopen passis πέφην', μέμην' num ι expungitur? Quinimò nec ι, in verbo magis quam nomine, auribus displicet Atticis; quorum genitivus dualis ὄφεων, ἔυγεων, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ communi, νῷν, σφῷν! Quid multa? Infinitivus in ῆν pro ῆν ι mutum ante ν retinet; ut ἐλθῆν: vide Lascarin p. 293. sic χαρῆν in Lexico Dorico Porti.

Subtiliùs conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs spuriam, non magis tamen ferendam, ex præsenti commentus est (pag. 212. editionis Venet. 1557.) in fine enim præsentis—άει, solvit diphthongum ει. elidit, ι, relictas αε contrahit; ambagibus hisce usus, ut à communi opinione, & quasi à viâ regiâ solus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione infinitivis in οῦν thlipsin inducunt ante factam crasin: ubi tamen ου ex όει tam in verbis, quàm nominibus potest per crasin solam coalescere; ut μελιτόεις μελιτοῦς, χρυσόειν χρυσοῦν: in quibus necessariò excidit ι, nec subscribitur; quoniam ου non est è numero diphthongorum quæ punctum sibi subjiciunt (pag. 2.) vel quia υ pro ι sufficitur, & Æolicè redit; ut ὑψοῖς pro ὑψοῦν. Lascaris p. 259. lin. ult.

Urbani argutias paucis complexus est Scotus pag. 214. de veritate tamen earum incertus, nec sibi constans, adjungit *quosdam subscribere, quosdam non subscribere*, atque ita rem in medio relinquit. Aldus in tantum à mente Urbani dissentit, ut in editione ipsius (contra reg. p. 212.) apponat ι & paradigmati infinitivi pag. 380. & exemplo regulæ pag. 212.

Vetustiores siquis pergat objicere codices puncto carentes, Hesychium & Favorinum; optimos sanè authores hâc ex parte pessimè in exemplum adducit; qui, non minus in præsenti indicativi quam infinitivi, frequenter egent subscriptione; ut ἡβᾷ ἡβᾷν, ὀρᾷ ὀρᾷν, ὀργᾷ ὀργᾷν, ὁρμᾷ ὁρμᾷν, item ἐργᾷ pro ἐργάσῃ &c. Idem dicendum est de

Eusta-

Eustathio per Frobenium edito, in quo præsentis punctum desideratur sæpiùs quàm subjicitur; ut μενοινᾶς Od. ϐ'. v. 275. & v. 286. μενοινᾶ Od. ϐ'. v. 34. δαμνᾶ Il. ξ'. v. 199. ὁρᾶ Od. δ'. v. 833. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deest nonnunquam in Didymo, ut δαμνᾶ Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excusus 1526. non in fine magis infinitivi quàm subjunctivi, atque etiam in dativis nominum destituitur punctis: iisdem orbati & mutili conspiciuntur alii antiquioribus typis exscripti: adeo ut non injuriâ liceat colligere, Græcis veteribus subnotationem hujus ι raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuisse in usu.

Litem nonnulli haud dissimilem movent de verbis 4æ. quæ habent penultimam αι, negantes subscribi ι sub η inde oriundo in perfecto vel Indef. 1mo. contra reg. pag. 43. l. 3.

Punctationem perfecti decernunt, Gaza (pag. 181. τὸ ᾗ παρακείμενον μέσον τρέπειν τὴν αι παραλήγουσαν εἰς η) Lascaris (pag. 292. τρέπεται τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, καὶ τὸ ι ὑπογράφεται.) Diphthongum αι præsentis in impropriam ῃ indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Crusius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè universa Grammaticorum synodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius scribunt πέφηνα. & πέφηνα: adeóque mirandum est in tam claro sole cæcutiisse, alioqui perspicacissimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti subnotationem æquè ac perfecti admittendam suadet analogia, cum sibi tam cognata sint & persimilia ἔφηνα, πέφηνα: Eámque ob causam non inscitè Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroque tempore confodiendnm. Nam si duo hæc tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet α simplicem, ex quâ facta η punctum in neutrò sub se reciperet: Sin in utriusq; formatione recurratur ad thema (quod in perfectò fieri debere modò ostensũ est,) penultima ejus αι in η versa sub utroq; pariter punctum ἀναλόγως expetit. vide p. 3. Quod rectè admonent Crusius p. 144. & Gualpterus p. 512. adhibendum in infinitivo *propter rudiores*; quibus consultum esse oportet, hâc quasi virgulâ indigitante radicem, à quâ multùm discessit. Stephanus per Thesaurum subscriptionem hanc quàm maximè observat; ut in his ἔξηρα, ἐμίηνα, ἐσήμηνα &c. quam retinet per omnes modos in Indefinitis verbi αἴρω; ut ἀπῆρα, ἆξαρον, διᾶραι, ἐπάρας, ἠρμένω, ἀνταρᾶσθαι &c. Passor (in Lexico N. T. ad verbum αἴρω) ut plurimùm dicit resumi ι in Indefinito primo, quæ in futuro primo abjicitur; *tenendum*, inquiens, *adesse*. Quid itaque Wintertonus punctum hoc tam rigidè proscribit? prolixe disse-

differens contra ἔμιννα (ad versum 62. Hesiod. Scut. Hercul.) quod non à Stephano tantum atque aliis, verùm ab ipsis Eustathio & Didymo (interdum alibi huic puncto minùs faventibus,) subnotatur. Quid in partes suas trahit congeriem Grammaticorum (ad versum 80. Hesiod. Εϱγ. l. 1.) hoc tantum arguens, quod nemo sanus in dubium vocat, formari indefinitum à futuro; ubi intereà παϱαλογιζόμενος, id, quod probatione eget, tacitus præterit; nempe α vertendum in η, in perfecto vel indefinito, neutiquam respicere præsentis diphthongum: Quod si affirmare fuisset ausus de perfecto (& sanè indefiniti parem rationem ex ipsius argumentatione satis constat,) Gaza cum reliquis, quos advocat testes, adversis illum suffragiis obruissent.

Inveniri autem indefinitum verbi αἴϱω, cum α μονοφθόγγῳ, & quidem frequentiùs, fatetur Stephanus; ipse interim punctum subjungens. Quid enim? Si in unâ voce deliquerit vulgus scriptorum, ideóne sententiam mutaverit vir prudens? & in universum? Præterea α non notari dicit, ergo nec η? α Atticum pro η omnes μονοφθόγγως efferunt; ut ἔμιανα. Addit Passor sub α adesse & abesse ι more Hebraici *dagesch* quod ex literâ *schevatâ* sæpè solet excidere. Quòd siquis dixerit in grammaticis raram esse mentionem indefiniti subscripti, frequenter perfecti; responderi potest, cùm sit una utriusque ratio, canonem non esse iterandum, neque crambem bis ponendam discentibus. Verùm nec silentio eorum danda omnino erit venia, qui nec solùm in indefinitis hujusmodi, quorum numerus minor intra conjugationis 4æ. tribum unam concluditur, sed etiam in personis verborum omnium, quæ (juxta reg. p. 37. ad finem) exigunt ι subscriptum, vel parum admodùm vel prorsus nihil de puncti hujus adnotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, si permiserint adversarii, id dicendum cupimus, quòd idem illi rectiùs nobiscum judicaverint; & in subnotandis tam synalœphis, infinitivis in ᾷν, perfectis mediis, indefinitis primis, quàm personis cujuscunque modi vel temporis, ad generalem normam velut invariabilem cynosuram confugiendum censuerint, punctúmque ab illâ constanter dirigendum. Cui per omnia si religiosè adhæserint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur elementarii, & sublestâ fide decipientur editionum, in quibus, ut ut summâ curâ & artificio splendissimè elaboratis, nunquam non inerunt sphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus ἐϱγᾶ Gen. 4. 12. ἀκήσεν Gen. 4. 16. βοᾶ Gen. 4. 10. ἀγαπᾶ Proverb. 3. 12. ἀγαπᾶν & ἀγαπᾷν Marc. 12. v. 33. atque alia complura de quibus p. 281.

Hujus deniquc regulæ beneficio continget; ut sublatis hinc docentium altercationibus, inde discentium difficultatibus, quas leviusculi isti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ, faciliores fuerint progressus, & compendiosius iter ad Athenas.

Figuræ

Figuræ Syntaxeos

Tres sunt: Enallage, Ellipsis, Pleonasmus.

Enallage

Est permutatio quævis dictionum in syntaxi.

1°. Numeri, Generis, vel utriusque: alio nomine dicta Synthesis vel potiùs Σύνθεσις, per quam dictiones sensu non voce congruunt; nempe subintelligitur ut plurimùm altera vox, quâcum fit concordantia.

Numeri: Nomen multitudinis singulare sæpe jungitur verbo plurali; nec non adjectivo vel relativo, generis quandoque diversi; ut ὁ λεὼς χαίρουσι Lucian. πᾶσα πόλις κεχηνότες ἀκούουσι Idem. Ἀνθρώπους πίνυσθον ὅπις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. γʹ. Cum utroque simul numero interdum construitur; ut σωθήσεται γυνὴ ἐὰν μείνωσι 1 Timoth. 2. 15. ubi γυνὴ pro *sexu* ponitur.

Similiter partitivo singulari respondet relativum plurale; ut——ὅσις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκεῖ ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοὶ Sophocl. δευτέραν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς &c. 2 Pet. 3. 1. ἐν αἷς refertur ad πρώτην & δευτέραν.

Masculinum vel fœmininum plurale interdum verbo adjungitur singulari; ut ἐξεφύετο τοῖς μὲν αἱ τρίχες, τοῖς δὲ τὰ πτερά. Aristot. usitatiùs poetis; ut ἠχεῖται ὀμφαὶ Pindar. Verbum ἐστὶ sic usurpatur; ut οὐκ ἔστιν ὅτινες ἀπέχουσι Plato. Et ἦν itidem; ut οὐκ ἦν βοτάναι Jerem. c. 14. v. 5.

Dualia cum pluralibus cohærent apud poetas; ut χαμέτην δέ μοι ἵπποι Il. δʹ. v. 27. νῶϊ δὲ χαζώμεθα Il. εʹ. v. 34. ὀνόματα ὁμοίω Aristoph. Nebul. κόρακες κρώξαντε Aratus.

Generis; ut κλυτὸς Ἱπποδάμεια Il. βʹ. v. 743. ὀλοώτατος ὀδμὴ Od. δʹ. v. 442. γλύφουσι Πανὸς τὤγαλμα τραγοσκελέα. Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro πλείων) Matth. 12. v. 42. τέκνα μου οὓς ὠδίνω Galat. 4. v. 19.

Numeri & generis; ut τὼ χεῖρε ἃς ὁ θεὸς ἐποίησε Xenoph.——πόσιες δὲ παραυτίκα λύματ' ἔχευαν Φαρμακόεις &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro φαρμακόεσσαι. πᾶσα Ἱεροσόλυμα Matth. 2. 3. (i.e.) πόλις.

2°. Casûs: Vocatur hæc Antiptosis, quâ casus pro casu ponitur; ut παρακαλῶ ὑμᾶς περιπατῆσαι—ἀνεχόμενοι pro ἀνεχομένους Ephes. 4. v. 1. 2. τοῖς Συρακοσίοις κατάπληξις οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, ὁρῶντες

τες

τες τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν Thucyd: pro ὁρῶσι. οὐ προσηκτέον ἡμῖν ἐπὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι βλάπτουσι Dinarch. pro εἰδόσι. φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα Ἀστράπτων ἐπιδέξι' Il. β'. v. 350. & 353. pro ἀστράπτοντα.

Nominativus non raro usurpatur pro vocativo præcipuè cum articulo; ut ἡ παῖς ἐγείρου Luc. 8. v. 54. (vide pag. 129. l. 37.) Vocativus poeticè pro nominativo; ut ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἕζετο— Il. θ'. v. 442. ἠχέτα τέττιξ Hesiod. interdum pro accusativo, & genitivo; ut εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην Il. ά. v. 498. ἠχέτα πόντου Orpheus πρότεροι πόδες ἱππότα θηρὸς Arat. (vide Eustath. ad versum 68. Od. γ'.)

Quinetiam casus verbo tribuuntur alii quàm sui; ut ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Ἐλθόντι δοῦναι—— Soph. pro Ἀχίλλεια ὅπλα δοῦναι.

Antecedens, quod esset alterius casûs, ponitur sæpe in casu sui relativi; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν pro ἀρχή. sic περὶ τοῦ τέκνου ἐμοῦ, ὃν ἐγέννησα, Ὀνήσιμον Philem. v. 10. pro Ὀνήσιμος. Regitur aliquando à præpositione: ut ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι Act. 21. 16. pro Μνάσωνα. quandoque à relativo regitur in diverso numero: ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πόλεων ἐλύπησε Isocrat. pro οὐκ ἔστι πόλις ἥντινα ἐλύπησε.

Sunt qui ellipsin potiùs notant in hâc constructione: deesse tamen id perperam dicitur quod sine pleonasmo addi vix potest: insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio: ἄγοντες Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι. οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα πόλεων ἐλύπησε.

Pro genitivo absolute posito usurpatur accusativus &c. (vide pag. 159.) Non raro & genitivus absolutè ponitur pro alio casu: ut ταῦτα ποιησάντων τῶν Σπαρτιητέων ἐπαύσαντο τῆς ναυμαχίης Herodot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῆται. προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινόν, οὐ προσιδόντων αὐτῶν Thucyd. pro προσιδόντας αὐτούς. —— σὲ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς Βουκαῖός τ' ἀλέγοι —— Τοῖα παραφρασθέντος &c. Nicand. Theriac. v. 4. 5. 7. pro παραφρασθέντα.

Sæpissimè post infinitivum ponitur accusativus pro alio casu; ut Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο φυλακὰς εἶναι τῶν Ἀθηναίων Herodot. l. 7. pro φύλαξι. ἐδόκει ἡμῖν ὑποθεμένους τὴν ναῦν ἀναβιβάσασθαι Lucian. ver. hist. l. 2. pro ὑποθεμένοις.

Interdum verbo duos casus regenti apponuntur simul utrique, neglectâ etiam ratione concordantiæ: ut ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο Il. π'. v. 531. pro εὐξαμένω. ἀκούω enim regit genitivum & dativum pag. 147. Interdum nomini: ut τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου 1 Cor. 16. 21. Huc refer. κατὰ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε Act. 17. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλος.

Ad

Ad Enallagen casûs ſpectat ſubmutatio caſuum quæ dicitur Hypallage: ut ἀφαιρῶ σοῦ τοῦτο vel σὲ τοῦτο &c. vide. pag. 159.160. 161.

3°. Vocis ſeu ſignificationis: Activa quædam ſignificationem paſſivam vel neutram induunt: ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω *reficior, revaleſco*, ἀπαλλάττω *liberor*, τελῶ *cenſeor*, μεταβάλλω *mutor*, ἀσκέω *exerceor* &c. ut ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς νόσου Galen. ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρων Plutarch. τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων ἀπαλλάττει ῥᾷον Ariſtot. Probl. εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην Lucian. μεταβάλλει χειμὼν εἰς εὐδίαν Menand. ἀσκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς Iſocrat. quibus adde κατάπαυσι Jerem. 6. v. 25. &c. Subauditur in his ferè accuſativus nominis reciproci: ut ἀνέλαβεν ἑαυτὸν Demoſth.

Paſſiva quoquè & neutra interdum activam habent ſignificationem: ut σὺ ἀπεστράφης με Jerem c.15.v.6. βεβούλευται c.27.v.45. κοινωνοὺς πεποίηνται Demoſth. (vide pag. 53.) cum pluribus aliis utriuſque ſortis.

4°. Modi: Infinitivus ſæpiſſimè loco imperativi ponitur (vide pag. 178.) interdum Subjunctivus; ut τὸ τρίτον μέρος ἡ τριττὺς ἔχῃ Demoſth. de claſſibus. Item Optativus: ut εἰ μὴ φοβῇ ἀφίκοιο Æſchin. addito ut plurimum ἂν: ut αὐτὸς ἂν εἰδείης Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoque Indicativi perfrequenter: ut —οὐ μὴν δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις Παύσῃ δὲ θυμοῦ— Euripid. οὐ φονεύσεις. οὐ μοιχεύσεις &c. Legitur imperativus pro futuro indicativi: ut οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis: Indefinita temporum omnium habent ſignificationes: ut ὡμοιώθη ἡ βασιλεία Matth. 17.23. i. e. ὁμοιοῦται &c. In indicativo tamen, ſæpius perfecti: In imperativo & infinitivo, præſentis: In optativo & ſubjunctivo, futuri.

Eſt ubi alia omnia tempora pro ſe invicem accipiuntur, præſertim in ſacris Bibliis.

Pro futuro, Præſens in his ubique: ἔδομαι, φάγομαι *edam*, πίομαι *bibam*, νέομαι, βέομαι *ibo*, ἐλῶ *impellam*, &c. vide anomalorum tabellam.

Imperfectum: ut N. ἀλλὰ σῶσαι δεήσει. Π. οὐκ ἐξῆν Lucian. Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, ſæpiuſculè præſens, indefinitum vel præteritũ: ut ἐγείρομαι Mat.27.63. παιδίον ἐγεννήθη Iſ.9.5. συγκέχυται ἡ γῆ, καὶ ἔσται λαὸς ὡς κατακεκαυμένος Ib.v.19.

Pro indefinito vel præterito, quandoq; præſens: ut φαίνεται Matth. 2.13.

Pro præſenti, contrà præterita: ut ἔοικα, οἶδα Lucian. (vide p.53.)

Eſt & alia Enallage dicta Ἀντιμέρεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis altera. Adjectivum pro adverbio, pag.125. Adverbium vel infinitivus

infinitivus pro nomine, pag. 128. Participium pro adverbio, Substantivo &c. pag. 181. &c.

Ellipsis.

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu:

1o. Nominis: In adjectivis vel articulis fœmininis certa quædam substantiva subintelligenda sunt, præcipue casûs obliqui.

Βυλή. ut μίαν βυλδύσομϑυ Il. β'. v. 379. i. e. βυλήν.

Γῆ. τὴν ξηρὰν Psalm. 95. 5. i. e. γῆν.

Γυνή. εἴγε συμβαίη γέρωντι νέαν ἔχειν Xen. i. e. γυναῖκα.

Γραμμὴ vel γωνία. πρὸς ὀρθὴν Euclid. i. e. γραμμὴν vel γωνίαν.

Δίκη. ἀξίαν ἀποτίνειν Lucian. i. e. δίκην: εὐθείας κρίνετε Psalm. 53. 1. i. e. δίκας.

Δορά. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Adag. i. e. δορᾷ.

Ἡλικία. ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ Synes. ep. 68. i. e. ἡλικίας.

Ἡμέρα. τῇ ἐπιφωσκούσῃ Matth. 28. i. e. ἡμέρᾳ.

Θάλασσα. ἐφ᾽ ὑγρὴν Od. ά. v. 97. i. e. θάλασσαν.

Μερὶς vel μοῖρα. ἐρίζειν περὶ ἴσης Il. λ'. v. 423. i. e. μερίδος vel μοίρας.

Ναυμαχία. μίαν ναυμαχήσαντες Aristoph. i. e. ναυμαχίαν.

Ναῦς. τριήρης Thucyd. i. e. ναῦς.

Ὁδός. τὴν ἐπὶ θάνατον ἰέναι & ἑτέραν ἐκτρέποντι Lucian. i. e. ὁδόν.

Πληγή. δαρήσεται πολλάς, ὀλίγας Luc. 12. 47, 48. i. e. πληγάς.

Πνοή. οἱ Ἐτησίαι λεγόμενοι & αἱ ἐζωπῦαι γίνονται Aristot. i. e. πνοαί.

Τέχνη. ἡ ῥητορικὴ παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς Aristot. Rhetor. 1. i. e. τέχνη.

Φωνὴ vel γνώμη. ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι Luc. 14. 18. i.e. φωνῆς vel γνώμης.

Χώρα. εἰς ὅλην περίχωρον Matth. 14, 35. κατ᾽ ἰδίαν Matth. 24. 3. i. e. χώραν.

Ψῆφος. τὴν λευκὴν δεῖ ἢ σώζουσαν φέρειν Lucian. Hermog. & τὴν ἀναιροῦσαν seu καθαιροῦσαν τιθέναι Dem. i. e. Ψῆφον.

Ὑπόνοια. διὰ κενῆς Psalm. i. e. ὑπονοίας.

Ὥρα. πρωΐας Matth 21. 18. & ὀψίας Matth. 27. 57. i. e. ὥρας.

In quibusdam neutris;

Διάστημα. πύργων ὄντων δι᾽ ὀλίγου Thucyd. lib. 3. i. e. διαστήματος.

Ἱμάτιον. οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες Matth. 11. 8. i. e. ἱμάτια.

Μέρος. ἄχει ἡμίσε⊕ ἐψηθὲν Dioscorid. i. e. μέρους.
'Ρῆμα vel ἔπος. δι' ὀλίγων ἔγραψα 1 Pet. 5. 12. i. e. ῥημάτων.
Τάγμα vel πλῆθος. πᾶν τὸ στρατιωτικὸν Herodian. l. 2. τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων Thucyd. l. 2. i. e. τάγμα &c.
"Υδωρ. ποτήειον ψυχρῦ Matth. 10.40. i.e. ὕδατ⊕.
In paucioribus masculinis ; ut
Πυρετός. τεταίους λύσ Dioscor. l. 2. i. e. πυρετοὺς.
"Υπν⊕. ὡς βαθὺ ἐκοιμήθης Lucian. i. e. ὕπνον.
Χρόν⊕. ἐκ πολλοῦ Plato. ἐκ πολλοῦ Thucyd. l. 5. δι' ὀλίγου Idem. l. 2. i. e. χρόνου.

Ponitur genitivus, omisso priore substantivo ; ut εἰς ᾅδου Act. 2.27. i. e. οἶκον. ἀγαθοῦ δαίμον⊕ ἐγχέαι Athen. i.e. κύλικα. εἴθε μοι τούτου γένοιτο i. e. κτῆσις vel χρῆσις.

Frequenter genitivus nominis proprii usurpatur, subaudito appellativo ; ut Δημοσθένης Δημοσθένους i.e. υἱὸς Demost. de cor. Μαρία Ἰακώβου i. e. μήτηρ Luc. 24. 10.

Usitatissime cum articulo nominis intellecti ; ut Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου Matth. 4.21. i.e. υἱόν· sic Τὴν αὐτοῦ φιλέει Il. ἰ. v. 342. i. e. γυναῖκα. Quandoque participium unà cum nomine subintelligitur ; ut Μαρία ἡ Ἰακώβου Matth. 27. 56. i. e. μήτηρ δοκοῦσα, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & nomen partitivum ; ut τῶν παρόντων μήτε λέγε, μήτε ἐπαίνει Polyænet. i. e. τινά. τῶν τειχαλίων κατελέγην Lysias. i. e. εἷς vel τις. (sic ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι Luc. 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenustè supprimuntur ; ut ἐν γαστρὶ ἔχουσα Matth. 1.18. i.e. ἔμβρυον, &c.

Ellipsis verbi : De verbo substantivo dictum est pag. 124.

Ἔστι (*officium est*) quandoque reticetur ; ut τὴν πενίαν φέρειν οὐ παντὸς Sext. τῆς ἀρετῆς εὖ ποιεῖν Aristot.

In epistolarum inscriptionibus sæpè omittitur verbum εὔχομαι, aut aliud simile ; ut Ἰσοκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Isocrat. Παῦλ⊕ κλητὸς ἀπόστολος &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ &c. 1 Corinth. 1.1,2.

Ellipsis Adverbii : ἕνεκα passim, idque eleganter pag. 138. &c.

Ὦ itidem ante vocativum ; ut Ἄνδρες Ἀθηναῖοι Demosth. sic ἄνδρες ἀδελφοὶ Act. 13. 26.

Φεῦ ante genitivum ; ut τῆς ἀναιδείας.

Ellipsis Conjunctionis : Copulativæ defectus vocatur Asyndeton ; ut ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα Plutarch.

Ὡς

'Ὡς ante infinitivum; ut ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν Lucian. vide p. 178. l. 10.
"Ινα ante subjunctivum; ut ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος Math. 7. 4. Similiter μῶν; ut εἴπῃ, ὁρῶμαι μόνον Lucian.

Ellipsis Præpositionis: Usitatissimè κατὰ, διὰ, vide pag. 138. 143. 157. &c.

Præpositiones sæpè subaudiuntur ante casus quos regunt: ut ποῖε κέκραγας ἀνδρὸς Steph. i.e. περί. πεφύλαξο Παντοίων ἀνέμων Arat. i.e. ἀπό. κυφίσαι ἑαυτὸν τῶ σκίμποδος Herodian. i.e. ἐπί.

Ellipsis plurium dictionum: Frequens est Ellipsis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis præsertim scenicis; ut ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς Plutarch. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos exprimunt, usitatissima est Ellipsis, dicta Aposiopesis: ut καὶ σὺ τέκνον, Plutarch.

Pleonasmus

Est excessus unius vel plurium dictionum.

"Ατ]α post certas voces redundat: ut ποῖ' ἄτ]α, πόλλ' ἄτ]α, ὀλίγ' ἄτ]α, πηλίκ' ἄτ]α.

'Αυτὸς passim in N. T. ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τῦ ὄρυς, ἠκολέθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς τις, πᾶς ὅσος Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπεῖν, εἶναι &c. ut ἔφη εἰπεῖν Xenoph. ἑκὼν εἶναι Bud. Additur verbis infinitivus cognatæ significationis; ut βῆ δ' ἰμθν Il. ἑ. v. 167. Quædam & participia; ut ἔφη λέγων Herodot. l. 5. vide φὺν [pag. 164.] "Εχων & φέρων alicubi; ut παίζεις ἔχων Lucian. φλυαρεῖς ἔχων Plato. ἐνέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Æschin.

Porrò dictiones cujuscunque generis in oratione πλεονάζυσι; ut ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι &c. Herodot. l. 2. "Αγριον ἄγριον ἕλκος Bion. Id. 1.

Pleonasmi species est Periphrasis.

Χρῆμα cum genitivo nominis usurpatur pro ipso nomine; ut ἐξαίρετον χρῆμα τῦ νεανίυ *eximius juvenis*, & τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον *quanti labores* Aristoph. μέγα χρῆμα συὸς *magnus aper* Herodot. Similiter παῖδες vel υἷες; ut ἰατρῶν παῖδες pro ἰατροὶ υἷες 'Αχαιῶν pro 'Αχαιοὶ Il. ά. v. 162.

Apud poetas nomen qualitatis cum genitivo personæ, ipsam personam circumloquitur; ut ἲς Τηλεμάχοιο Od. π'. v. 476. interdum cum adjectivo Proprio; ut βίη 'Ηρακληείη Il. λ'. v. 689. item ἲς βίης 'Ηρακληείης Hesiod.

Multa verba auxiliaria cum infinitivis vel participiis ponuntur pro verbis finitis; ut ἔοικα γελάσεσθαι pro γελάσομαι Lucian. ἦλθον

ἀπολέοντο pro ἀπώλοντο Diodor. ἦλθον ἀναιρεθῆναι i. e. ἀνῃρέθησαν Plutarch.

Pro verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur adjectivum ejusdem, cum verbo substantivo; ut διάφορος ἐγένομην pro διέφερον Isocrat.

Accedit figuris hisce Syntaxeos figura Dispositionis, Hyperbaton sive Ἀνακόλουθον.

Ἀνακόλουθον est figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione; utpote situ non communi & debito dispositarum; ut καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς —— καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκροὺς συνεζωποίησε Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Prosodiæ

Aliæ sunt *Dictionis*: aliæ *Carminis*: utriusque generis usus præcipuus est in poesi.

Figuræ Dictionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Systole, Diastole, Cæsura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit; ut Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ —— Il. α. v. 374. Θεοῖσιν ἐπιδεξάμενος —— Pythagor. v. 49. Καί σφέας φωνήσας —— Il. δ', v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 4. (vide Il. π' v. 527.) Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι Hesiod. Ἔργ. l. 1. v. 149. Pro brevi rarius; ut Ὄρσεο πέπον —— Il. ε. v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur; ut Ῥεῖα μάλα γὰρ φθέγξεν —— Il. ρ'. v. 461. sic Hesiod. Ἐργ. v. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis dictionibus; ut Ἢ εἰσῄκεν ἀμφὶ πύλῃσι —— Il. ε. v. 466. sæpissimè ἢ ante οὐ; ut Ἢ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας —— Il. ε. v. 349. Ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησε —— Il. ι. v. 533. Ἢ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν —— Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit; ut Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς —— Il. γ'. v. 314. υἱὸν ἐλύσαο —— Il. ω'. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ disterminat, interventu unius vel plurium dictionum; ut —— κατὰ γαῖα κάλυψε Il. ξ'. v. 114.

Systole

Syllabam longam corripit; ut —— λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι Od. λ'. v. 303.

303.——ἀλλὰ ϐέλεαι Od. π'. v. 387.——δέκα δῶρα δώσω καὶ εἴκοσι Epigram. l. 7.

Breviatur interdum αι finalis ante consonam; ut εἰ δέκεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Il. ί. v. 414.

Item vocalis ante σ & alteram consonam; ut Ὤκυμον, ἡδύοσμον.——Ammian. ep. 17. αι terminatio pluralis 1æ. & 2æ. simplicium; ut——μετὰ τροπὰς ἠελίοιο Hesiod.

Diastole sive Ectasis

Brevem producit; ut Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος——Il. δ'. v. 135. Ἐς λίμνην αὐτοῦ σὺν ἔντεσι——Hom. Batrachom. v. 156. Ἄασα σὺ μὴ δείδιθι——Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentiùs extenditur brevis: 1°. ante liquidam; ut——μέλος ἀείδω Hom. hymn. in Mercur. v. 499. Πολλὰ λισσομένη——Il. έ. v. 358. 2°. ante aspiratam; ut——ἴδον αἰόλον ὄφιν Il. μ'. v. 208. plerumque vocalem aspiratam; ut Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν——Il. έ. v. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη——Il. δ'. v. 86.

Non rarò voces monosyllabæ præsertim ante liquidam extenduntur; ut——διὰ δὲ μέγα πάγος ἄραξα Hesiod. Scut. Hercul. v. 364.

Cæsura

Extendit syllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες——Il. ξ'. v. 421. Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν——Il. γ'. v. 83. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην Il. ά. v. 45.

Plures simul figuræ interdum congeruntur; ut——ὥς με μάλα ῥεῖα Νικήσει——Il. ύ. v. 102. Cæsura & Synecphonesis, &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur

Licentia Poetica.

Nullis enim legibus constricti poetæ, longas corripiunt, breves producunt, ancipites in eâdem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: Et, sive metri cogantur necessitate; sive numerorum varietati, elegantiæ, symphoniæ studeant; sive etiam furori suo & αὐθαδίᾳ obsequuntur; cunctis superiorem regulis sibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poematis abundant: paucula hic indigitantur.——τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆες τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο Il. ψ'. v. 2.——ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει Il. ά. v. 342. Οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις——Orph. Hymn. 18. v. 17. Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα θεῆς——Quint Smyrn. lib. ιβ'. v. 109. Τιμὰς τὰς ξαμένη παρ' αὐτῆς.——Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα, φέρβε στάχυν, οἶσε θερισμὸν Callimach. hymno in Cererem v. 136.

Cæterùm monendi sunt lectores, ne errata editionum pro licentiâ deputent poeticâ: ubi enim alii codices habent——αὐτοῦ δ' ἐλάεια ——Il.

——Il. ά. v. 4.——rectiùs legendum ſuggerit Stephanus.——αὐτοῦ ᾗ ἑλώεια, ſic——τῇ δ᾽ ἄνακτα——Il. ζ΄. v. 176. Froben.——τῇ ᾗ ἄνακτα Steph.

Plura in hanc rem diſſerit Stephanus in Scholiis ad carmen Heſiodi 268. Ξωὶ ᾗ ἐγὼ——p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis: Ἀντιποδία, Brachycatalexis, Hypercatalexis, ſive Hypermetrum, Dialyſis.

Ἀντιποδία

Eſt quâ pes pro pede ponitur; ídque multifariám.

1°. Spondæus in quinto loco hexametri conſtituitur; ut Ἀμφότερον, βασιλεύς τ᾽ ἀγαθός, κρατερός τ᾽ αἰχμητής. Il. γ΄. v. 179. cujuſmodi verſus ſpondaicus vocatur.

2°. Anapæſtus, initio plerumque hexametri; ut Βορέης καὶ Ζέφυρος τώ τε Θρήκηθεν ἄητον Il. ί. v. 5.

3°. Iambus in hexametro; ut Ὃς ᾔδη τά τ᾽ ἐόντα——Il. ά. v. 70.

4°. Amphibrachius; ut Ἕως ὃ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα——Il. ά. v. 193.

5°. Pes proceleuſmaticus, ſive τετράβραχυς; ut πρέσβ δ᾽ Ἀΐδης ἐνέροισι Heſiod. Theogn. v. 850.

Brachycatalexis ſive Acatalexis

Eſt, quâ ſyllaba vel pes finalis deſideratur; ut ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον Pindar. Ζεῦ τεαὶ γὰρ ὧραι Idem.

Hypercatalexis ſive Hypermetrum

Eſt, quâ ſyllaba præter juſtam metri diſpoſitionem ſuperabundat: ut Ἄνθεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀγασχαίοιο χαλινοῦ Tryphidior. v. 95. niſi quis hic malit duplicem fingere ſynecphoneſin, & ſyllabas colliſas breviare.

Dialyſis

Eſt, quâ dictio in fine poſita ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſu, altera in principio ſequentis; ut Πυκνὰ δινεῦντες ἀπ᾽ ὠράνω αἰθέ——

——ρος διὰ μέσσω Sapph. ode. 1a.